

الله
رسول
محمد

لا اله الا الله
محمد رسول الله

الله
رسول
محمد

قورئان وهك خوى

وهرگيړان و شوځه و هوکاري دابه زين

نوسين: دکتور پشتيوان عه بدولا

به شى ۱۹

"وشر بونه وهريکى شه يتانيه به لام ميزه کهى شيفايه"

قورئان وهك خوئی

وهرگیړان و شروقه و هوکاري دابهزین

بهشی ۱۹

سوورهتی البقرة

نووسینی

دکتور پشتیوان عهبدوئا

پیاچوونهوهی نووسین

جهبار حهمهه

له بلاوکراوه کانی دهزگای ریئسانسی

کوردی

ژماره ۸۸

سوورهتی البقرة (مانگا)

۱-الم

الم

۲-ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

ئەو پەرتووکه گومانیکى تیدا نییه هیدایهتە بۆ خوداناسان.

۳-الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

ئەوانەى بروایان بە غەیب هەیه و نوێژ دەکەن، وە لەو رزقەى پێیانمان داوە دەبەخشن.

۴-وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

وە ئەوانەى باوەریان هەیه بەوەى بۆ تۆ دابەزیووە، وە ئەوەى پێش تۆ دابەزیووە، وە دڵیان سەبارەت بە ئاخیرەت.

۵-أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ئەوانەن لەسەر هیدایهتن لە لایەن خوداکەیانەوه، وە ئەوانەن کە فریاد دەبن.

۶-إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَلَّذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

جا ئەوانەى باوەریان نەهیناوه، ئەگەر ئاگاداریان بکەیتەوه یان ئاگاداریان نەکەیتەوه، بۆ ئەوانە وهک یه که و باوەر ناهینن.

۷-خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

الله مۆرى تارماپی داوه بە سەر دڵیان و بە سەر گوێکانیان و بە سەر چاوهکانیان، وە ئەوانە سزایه کی مهزنیان بۆ دهبیت.

۸- وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

وه له خه لك ههيه كه ده لیت: باوه پیمان به الله و به روژی دواپی هیئا به لام
ئهوانه باوه ردار نین.

۹- يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

الله و ئهوانه ی باوه ریان هیئاوه ده خه له تین، وه هیچ که سیک ناخه له تین تهنها
خودی خوین نه بیت، به لام ههست ناکه ن.

۱۰- فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

نه خوشی له دله کانیا ههیه، جا الله ش نه خوشیه که یانی زیتر کرد، وه ئهوانه
سزایه کی نازار به خشیان ده بیت به هوی ئه وهی نکوئیان لی ده کرد.

۱۱- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

وه کاتیک پییان ده گوتریت خراپه کاری له خاکه که دا مه که ن گوتیان له راستیدا
ئیمه چاکه کارین.

۱۲- أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

ئه هی ئهوان خراپه کارین به لام ههست ناکه ن؟

۱۳- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وه کاتیک پییان ده گوتریت باوه ر بین ههروهک چۆن خه لك باوه ریان هیئاوه،
ده لین: ئایا باوه ر بین ههروهک چۆن نه فامه کان باوه ریان هیئاوه، ئه ی له
راستیدا خوین نه فام نین به لام نازانن؟

۱۴- وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا
نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ

وه کاتیک چاویان بهوانه ده که ویت که باوه ریان هیئاوه ده لین: باوه ریمان هیئاوه،
وه کاتیک به تهنها بوون له گه ل شهیتانه کانیا ده لین: ئیمه له گه ل ئیوهین، له
راستیدا ئیمه پییان راده بویرین.

١٥- اللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهٖمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

الله گالتهيان پي دهكات و بهردهواميان پي دهديات له سهركيشياندا بگهوزين.

١٦- اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ

ئهوانهه كه گومراييان به هيدايت كپوه و بازرگانيه كهيان قازانجى نه كردوه، وه ئهوانه هيدايت نه ده بوون.

١٧- مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ

نموونهيان وهك نموونهى ئه و كه سهيه كه ئاگرئى كه لگيرساندوه، جا كاتيك ئاگره كه ئه وهى له دهورههه تي رووناك كرده وه، الله ئاگره كهيان دهبات و له تاريكايدا ده يانهيلتته وه و نابيين.

١٨- صُمُّ بَكُمْ عُمِي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

كه و لال و كوئين، جا ئهوانه هه رگيز ناگه ريته وه.

١٩- اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ يَّجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِيْ اَازَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌ بِالْكَافِرِيْنَ

يان وهك هه وريكي چره له ئاسمان كه تاريكاي و هه وهه تريشقه و بروسكهى تيدايه، په نجه كانيان دهخه نه ناوگوئى كانيانه وه به هوى بروسكه كانه وه له ترسى مه رگ، وه الله چوارده وهى كافره كانى داوه.

٢٠- يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ كَلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا وَّلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

خه ريكه بروسكه كه بيناييان ببات، هه چه نه جارئك بويان رووناكى كرده وه تيايدا دهرون، وه كاتيك تاريكاي به سهرياندا ديت ده وهستن، وه ئه گه ر الله ئاره زوى بكردايه به دنيايه وه بيستن و بينيبي ده بردن، له راستيدا الله تواناي به سهه هه موو شتيكدا ديت.

٢١- يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَاَلَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ

ئەى خەلكىنە ئەو خودايە بپەرستن كە ئىوہ و ئەوانەى لە پىش ئىوہى
دروستكردووہ بەلكو پارىزراو دەبن.

۲۲- الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ئەوہى كە زەوى بۆتان كرددووہ بە پىخەف و ئاسمان بە بنمىچ و ئاويكى لە
ئاسمان دابەزاندووہ كە پىيەوہ بەروبوومە كانى بۆ ئىوہ وەك رزقيك دەرهيناوہ،
جانە كەن ھاوہل بۆ اللہ بىننە ئاراوہ، وە ئىوہ خۆتان دەزانن.

۲۳- وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا
شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وہ ئە گەر ئىوہ لە گومانن لەوہى بۆ بەندە كەمان دابەزاندووہ، ئەوہ سوورەتيك
لە ھاوچەشنى بىنن، وە بانگى شايەتە كانتان جگە لە اللہ بكەن ئە گەر ئىوہ
راستگۆن.

۲۴- فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ

جانە گەر نەتانكرد، وە ھەرگىز ناتوانن بىكەن، ئەوہ لەو ئاگرە بترسن كە
سووتەمەنيە كەى خەلك و بەردە بۆ كافرەكان ئامادە كراوہ.

۲۵- وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِهِ
مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وہ مژدە بەوانە بەدە كە باوہريان ھىناوہ و كارى چاكيان كرددووہ كە باخەكانيان بۆ
دەبىت كە لە ژىرەوہيان رووبارەكان دەروڤن، وە ھەرچەند جارىك لە يە كىك لە
مىوہ كانى رزقيكيان پى دەدرىت دەلین: ئەوہ بوو كە پىشوو بۆ ئىمەتان ھىنا لە
كاتىكدا شتىكى ھاوشىوہيان بۆ ھاتووہ، وە تىايدا ھاوسەرانىكى پاكيان دەبىت، وە
تىايدا بۆ ھەمىشە دەمىننەوہ.

٢٦- إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فُوقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

الله شهرم ناکات که نموونهی میشوولهیهک و شتیکی سه ره وه تری بهینیتته وه، به لām ئه وانهی باوه ریان هیناوه ده زانن که له راستیدا هه قه له خودا کایانه وه، به لām ئه وانهی بیباوه ریبوون، ده لاین الله چ مه به سستیکی هه بوو له م نموونه یه، زوریک پییه وه گومرا ده کات، وه زوریک پییه وه هیدایهت ده دات، وه هیچ که سیک پییه وه گومرا نابیت ته نه خراپه کاره کان نه بن.

٢٧- الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ئه وانهی په یمانی الله ده شکینن له دواى ئه وهی له گه لیدا به ستبوویان، وه ئه وه ده برن که الله فه رمانی گه یاندنی پێ کردوو، وه خراپه کاری له خاکه که دا ده که ن، ئه وانه دؤراوه کانن.

٢٨- كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

چۆن کوفر به الله ده که ن وه ئیوه مردوو بوون، جا زیندووی کردنه وه، ئینجا ده تانمرییت، ئینجا زیندووتان ده کاته وه، ئینجا بو لای ئه وه ده گه ریینه وه.

٢٩- هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ئه وه که هه رچیهک له زه ویدایه، هه مووی بو ئیوه دروست کردوو، ئینجا به رزیوته وه بو ئاسمان و کردوونه تی به ٧ ئاسمان، وه ئه وه به هه موو شتیکی ده زانیت.

٣٠- وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه كه خوداكهت به فریشته كانی گوت له راستیدا من جینشینیک له زهویدا داده نیم، گوتیان: ئایا كه سیکی تیادا داده نیت كه خراپه کاری تیادا بکات و خوین بریژیت؟ وه ئیمه به شکوت هه لده دهین و پیروزی تو راده گرین، گوتی ئه وهی من دهزانم ئیوه نازان.

۳۱- وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وه ئادهمی فی ره هه موو ناوه کان کرد، ئینجا نیشانی دان به فریشته کان و گوتی: ناوی ئه وانهم پێ بلین ئه گهر ئیوه راستگۆن.

۳۲- قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

گوتیان تو شکومه ندیت هیچ نازانین ته نها ئه وه نه بیت كه تو ئیمهت فی کردوو، له راستیدا هه ر تو شارهزا لیزانه كهیت.

۳۳- قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

گوتی ئه ی ئادهم ناوه کانیان پێ بلی، جاکاتیک به ناوه کانیان ئاگاداری کردنه وه، گوتی ئه ی به ئیوه نه گوت له راستیدا هه ر خووم به غهیی ئاسمانه کان و زهوی دهزانم، وه دهزانم ئه وهی ده ریده خه ن و ئه وهی ده تانشارده وه.

۳۴- وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

وه كه به فریشته کانمان گوت کرنوش بو ئادهم ببه ن جا کرنوشیان برد ته نها ئیبلیس نه بیت كه ره تی کرده وه و خووی به گه وره زانی، وه له کافره کان بوو.

۳۵- وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

وه گوتمان ئه ی ئادهم خووت و هاوسه ره كهت له به هه شت بژین، وه له هه ر کوویهك ئاره زووتان کرد بخوون، وه نه كه ن له م دره خته نزیک ببنه وه، ئه گینا له سته مکاران ده بن.

۳۶- فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

جا شهیتان لئیہوہ لایبردن و لہوہی تیایدا بوون بہدہرکردنی دان، وہ گوتمان دابہزن، ہہندیکتان بو ہہندیکتان دوژمن بن، وہ بو ئیوہ لہ زہویدا سرہوتن ہہیہ، وہ خووشی کردن بو ماوہیہک.

۳۷- فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

جا ئادہم لہ خوداکہیہوہ چہند وتہیہ کی پی گہیشت و لپی بووری، لہ راستیدا ئہو لیبوورده میہرہبانہ کہ بووہ.

۳۸- قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

گوتمان گشتتان لپی دابہزن، جا یان لہ منہوہ ہیدایہتتان بو دیت، ئہوکات ہہر کہسیک پیادہی ہیدایہتم بکات ئہوہ نہ ترسیان لہسہرہ وہ نہ با دلتنہنگ بن.

۳۹- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وہ ئہوانہی کوفریان کردوہ و نکوئیان لہ نیشانہ کانمان کردوہ ئہوانہ یاوہرانی دوزہخن، وہ بو ہہمیشہ تیایدا دہمیئنہوہ.

۴۰- يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

ئہی نہوہکانی ئیسرائیل ئہو چاکہیہی منتان لہ یاد بیت کہ بہ ئیوہم بہخشیوہ، وہ پابہندی پہیمانہ کہم بن منیش پابہندی پہیمانہ کہتان دہبم، وہ لہ من بتوقن.

۴۱- وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

وہ ئیمان بینن بہوہی دامبہزاندوہ کہ پشتراستی ئہوہ دہکاتہوہ کہ لای ئیوہیہ، وہ نہ کہن بین بہ یہ کہم کہس کہ کوفری پیدہ کہن، وہ بہ ئایہتہ کانم نرخیکی کہم مہ کرین، وہ لہ من بترسن.

٤٢- وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وه نه کهن ههق به پووچهل تیکه ل بکهن، وه ههق بشارنه وه، وه خو تان ده زانن.

٤٣- وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

وه نو یژ بکهن و زه کات بدهن، وه له گه ل کرنوشبه راندا کرنوش ببهن.

٤٤- أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئایا فه رمان به چاکه به خه لک ده کهن، وه خو تان له بیر کردوو له کاتی کدا ئیوه په رتووک ده خویننه وه، ئه ری تینا گه ن؟

٤٥- وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

پشت به دان به خو دا گرتن و نو یژ ببه ستن، وه به دنیا ییه وه گه وره یه، مه گه ر بو ئه وان ه نه بیت که تر سنو کن.

٤٦- الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ئه وان ه ی پیا ن وایه که به خو دا که یان ده گه ن، وه بو لای ئه و ده گه ری نه وه.

٤٧- يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ئه ی نه وه کانی ئیسرائیل ئه و چا کانه ی منتان له یاد بیت که به ئیوه م به خشیوو ه، وه له راستیدا من ئیوه م په سه ند کردوو ه به سه ر خه لکانی جیهان.

٤٨- وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وه له روژیک بترسن که هیچ که سیک له جیا تی که سیک هیچ شتی ک له ئه ستو نا گری ت، وه نه تکا وه نه بارمته ی لی وه رنا گری ت، وه نه ئه وان سه رده خری ن.

٤٩- وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

که ئیوه مان له خانه واده ی فیرعه ون رزگار کرد، که به خرا پترین شیوه ئازاری ده دان، کوره کانیان سه رده برین و ژنه کانیان ده هیشتنه وه، وه له وه دا تا قی کردنه وه یه کی مه زن له لایه ن خو دا که تانه وه هه بو و.

۵۰- وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

وه که ده‌ریمان بو ئیوه دوولت کرد و رزگارمان کردن و خانه‌وادهی فیرعه‌ونمان نوqm کرد، وه ئیوه سه‌یرتان ده‌کرد.

۵۱- وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وه که له‌گه‌ل موسا ژوانی چل شه‌وه‌مان دانا ئینجا ئیوه له‌ دوای ئه‌و گویره‌که‌که‌تان به‌ خوتانه‌وه‌گرت، وه ئیوه‌سته‌مکار بوون.

۵۲- ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ئینجا له‌ دوای ئه‌وه‌ لیتان خوش بووین بو‌ئه‌وه‌ی سوپاس بکه‌ن.

۵۳- وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وه که په‌رتووک و جیاکه‌ره‌وه‌مان به‌ موسا دا بو‌ئه‌وه‌ی هیدایه‌ت بکرین.

۵۴- وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أِنَّمَا لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ بِاتَّخَذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

وه که موسا به‌ قه‌ومه‌که‌ی گوت ئه‌ی قه‌ومه‌که‌م به‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی گویره‌که‌تان به‌ خووه‌گرت، ئیوه‌سته‌متان له‌ خوتان کرد، جا توبه‌بکه‌ن بو‌به‌دیهنه‌رتان و یه‌کتر بکوژن، ئه‌م کاره‌چاکتره‌بو‌ئیوه‌لای به‌دیهنه‌رتان، لیتان خوش بووه، له‌ راستیدا هه‌ر ئه‌وه‌که‌ توبه‌وه‌رگره‌میهره‌بانه‌که‌یه.

۵۵- وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

وه که گوتتان ئه‌ی موسا هه‌رگیز باوه‌رت پێ ناهینین تاوه‌کو الله به‌ ئاشکرا نه‌بینین، جا برووسکه‌ئیه‌ی گرت، وه ئیوه‌سه‌یرتان ده‌کرد.

۵۶- ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ئینجا زیندوو‌مان کردنه‌وه‌له‌ دوای مردنتان بو‌ئه‌وه‌ی سوپاس بکه‌ن.

۵۷- وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوٓا۟ مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن كَانُوٓا۟ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

هه ورمان به سه رتاند ا کرده سیبه ر، وه گه زو و شه لاقه مان بو سه رتان دابه زاند، بخون له و رزقه نایابانه ی که پیمان داون، وه سته میان له ئیمه نه کرد به لکو سته میان له خویان ده کرد.

۵۸- وَاِذْ قُلْنَا اَدْخُلُوٓا۟ هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوٓا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوٓا۟ الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُولُوٓا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَّسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ

وه که گوتمان برونه ئه م گونده وه و تیایدا هه رچیه ک ئاره زوو ده که ن بخون، وه به کرنوشبردنه وه له ده رگاکه برونه ژووره وه و بلین: له گونا هه کانمان ببووره، جا له گونا هه کانتان ده بوورین، وه بو ئا کارچاکان زیاد ده که یین.

۵۹- فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوٓا۟ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلٰى الَّذِيْنَ ظَلَمُوٓا۟ رِجْزًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ بِمَا كَانُوٓا۟ يَفْسُقُوْنَ

جا ئه وانه ی سته میان کرد، ئه و وته یه یان گوړی که پیمان گو ترابوو، جا ئیمه سزایه کمان له ئاسمان به سه ر ئه وانه دا دابه زاند که سته میان کردبوو به هو ی ئه و خرابه کاریانه ی ده یانکردن.

۶۰- وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَاَنْفَجَرْتُمْ مِنْهُ اٰثِنًا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُلُّوٓا۟ وَاَشْرَبُوٓا۟ مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْتَوٓا۟ فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ

وه که موسا داوا ی ئاوی کرد بو قه و مه که ی، ئیمه ش گوتمان: به گوپاله که ت له به رده که بده، جا دو انزده کانیوا ی لیه وه ته قیه وه، وه هه ر خه لکانیک شوینی ئا و خواردنه وه ی خویان زانی، بخون و بخونه وه له رزقی الله، وه نه که ن له زه ویدا خرابه کاری بکه ن.

۶۱- وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَاَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصِلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوٓا۟ مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ وَضَرِبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلٰةَ

وَالْمَسْكَنَةَ وَبَاؤُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

وه كه گوتتان: ئه‌ی موسا هه‌رگیز له‌سه‌ر یه‌ك خۆراك ئۆقره‌ ناگرین، جا داوا له‌ خوداكه‌ت بكه‌ كه‌ له‌وه‌ی له‌ زه‌ویدا ده‌رویت له‌ پاقله‌ و ئاروو و سیر و نيسك و پيازمان بۆ ده‌ربه‌ینیت، گوتی: ئایا ئه‌وه‌ی چاكتره‌ ده‌گۆرنه‌وه‌ به‌وه‌ی كه‌متره‌؟ دابه‌زن بۆ ميسر، له‌ویدا ئه‌وه‌تان ده‌بیت كه‌ داواى ده‌كه‌ن. وه‌ ريسوايى و بچووکی به‌سه‌رياندا درا، وه‌ تووره‌یه‌یه‌ كيان له‌ الله‌وه‌ به‌ده‌ست هه‌ینا به‌ هۆی ئه‌وه‌ی كوفريان ده‌كرد به‌ نيشانه‌كانى الله‌، وه‌ پيغه‌مبه‌رانیان به‌ ناهه‌ق ده‌كوشت، ئه‌وه‌ به‌ هۆی سه‌رپه‌چیان، وه‌ ده‌ستدریژیان ده‌كرد.

٦٢- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یناوه‌ و ئه‌وانه‌ی بوونه‌ته‌ یه‌هودی و نه‌سارا و سابیه‌، ئه‌وه‌یان كه‌ باوه‌ری به‌ الله‌ و رۆژی دوايى هه‌یناوه‌ و كاری چاكی كردوو، پاداشتيان هه‌یه‌ لای خوداكه‌يانه‌وه‌، وه‌ نه‌ ترسيان له‌سه‌ره‌، وه‌ نه‌ با دلته‌نگ بن.

٦٣- وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا
فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه‌ كه‌ په‌یمانمان لیتان وه‌رگرت، وه‌ چیاكه‌مان به‌سه‌رتاندا به‌رزكرده‌وه‌، (گوتمان) ئه‌وه‌ی پیمان داوان به‌ توندی ده‌ستی پيوه‌ بگرن، وه‌ ئه‌وه‌ی تيايدايه‌ له‌ يادتان بێت بۆ ئه‌وه‌ی خۆتان به‌پاریزن.

٦٤- ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِّنَ
الْخَاسِرِينَ

ئینجا دواى ئه‌وه‌ پشتتان كرد، جا ئه‌گه‌ر فه‌زل و ره‌حمه‌تى الله‌ به‌سه‌رتاندا نه‌بووايه‌، ئه‌وه‌ به‌ دنيايیه‌وه‌ له‌ دۆراوه‌كان ده‌بوون.

٦٥- وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

وه‌ سویند بێت به‌وانه‌ی خۆتان زانیوو كه‌ له‌ رۆژی شه‌مه‌ه‌ سنووریاان به‌زاندا، جا پیايمان گوت: بین به‌ مه‌یموونی ريسوا.

٦٦- فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

کردمان به په ند بو ئه وانه ی هاوسه رده م و ئه وانه ی له دوا بیان بوون، وه
ئاموژگاریه ک بو خو پاریزان.

٦٧- وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا
قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

وه که موسا به قهومه که ی گوت: الله فه رمانتان پي ده کات که چیلک سهر برین
گوتیان: ئایا گالته مان پي ده که یت؟ گوتی: په ناگه به الله که من بېم به یه کیک له
نه فامه کان.

٦٨- قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ
عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

گوتیان: بومان داوا له خوداکه ت بکه بومان روون بکاته وه که چیلکه که چون
بیت؟ گوتی له راستیدا الله ده لیت که چیلکه که نه پیر بیت و نه که م ته مه ن،
شتیک له نیوانیاندا، جا ئه و کاره بکه ن که فه رمانتان پیکراوه.

٦٩- قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ
لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ

گوتیان: بومان داوا له خوداکه ت بکه ت بومان روون بکاته وه که رهنگه که ی چون
بیت؟ گوتی له راستیدا ده لیت چیلکی رهنگ ساف زهر د بیت که ته ماشاکه ران
دلخوش ده کات.

٧٠- قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ

گوتیان بومان له خوداکه ت داوا بکه بومان روون بکاته وه که چونه، چونکه
مانگان سهریان لیشیواندوین، وه ئه گهر الله ئاره زوو بکات ئه وه به دلنیا ییه وه
هیدایه ت کراو ده بین.

٧١- قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گوئی له راستیدا الله ده لیت چیله که هیشتا نه سازینراوه جووت بکات، وه نه کشتوکال ئاو دهدات، یه ک رهنگه و په له ی تیدا نییه گوتیان: هه ر ئیستا راستیت بو هیناین، جا سهریان بری، وه خه ریک بوو نه یکه ن.

۷۲- وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وه که که سیکتان کوشت و یه کترتان تیوه ده گلاند، وه الله ئه وه به دیار ده خات که تیوه ده تانشارده وه.

۷۳- فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

جا گوتمان له پیاوه مردوووه که بدن به به شیک له چیله سه رپراوه که، به م جوړه الله مردوو زیندوو ده کاته وه، وه نیشانه کانی خو ی نیشانتان دهدات بو ئه وه ی تیبه گه ن.

۷۴- ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

ئینجا دوا ی ئه وه دله کانتان وه ک به رد ره ق بوو یان ره قتر له به رد، له راستیدا به ردی واهه ن که روو باره کانی لیوه ده ته قنه وه، وه هه یانه که له تله ت ده بیت و ئاوی لیوه دپته دهره وه، وه هه یانه که به هو ی ترسی له الله وه به رده بیته وه، وه الله بیناگا نییه له وه ی ده یکه ن.

۷۵- أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

جا ئایا ئاره زوو ده که ن ئه وانه بو تیوه باوهر بین؟ وه بیگومان ده سته یه کیان گوئیان له وته ی الله ده گرت، ئینجا دوا ی ئه وه ی که تیده گه یشتن ده یانگوری، وه ئه وان ده یانزانی.

۷۶- وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وه کاتی که ده گه ن به وانه ی باوهر یان هیناوه، ده یانگوت باوهرمان هیناوه، وه هه رکه به ته نها له گه ل یه کتر دهن ده یانگوت ئایا تیوه به وه قسه یان له گه لدا

ده کهن که الله به ئیوهی داوه بو ئه وهی به سه رتاندای بکهن به به لگه لای خودا که تان، ئه ری ئیوه بو تینا گهن؟

۷۷- **أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ**

ئه ی نازانن که الله به وه ده زانیت که ده یشارنه وه و به وهش که ده ریده خهن؟

۷۸- **وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ**

وه هه یانه نه خوینه وارن، له په رتووک نازانن ته نها خو شباوهرن، ئه وانه ته نها مه زنده ده کهن.

۷۹- **فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُؤْيَا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ**

جا واوه یلا له وانه ی په رتووک به دهسته کانیا ن نووسن، ئینجا ده ئین ئه مه له لایهن الله وهیه بو ئه وهی نرخیکی که می پی به دهسته بینن، جا قوریان به سه ر به هو ی ئه وهی دهسته کانیا ن نووسیویه تی، وه قوریان به سه ر بو ئه وهی به دهستیان هیناوه.

۸۰- **وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ**

وه گو تیا ن هه رگیز ئاگر توخنمان ناکه ویت ته نها رۆژانیکی که م نه بیت، بلی ئایا په یمانتان له لای الله وه وه رگرتوو، جا الله هه رگیز په یمانه که ی ناشکی نیت یان شتانیک له سه ر الله ده ئین که نازانن؟

۸۱- **بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ**

به ئی هه ر که سیک خرا په یه کی به دهسته هینا بیت، وه گونا هه که ی ده وره ی دابیت، ئه وه ئه وانه یا وه رانی ئاگرن که بو هه می شه تیایدا ده میننه وه.

۸۲- **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ**

وه ئه وانه ی باوه ریا ن هیناوه و کاری چاکیان کردوو ه ئه وانه یا وه رانی به هه شتن که بو هه می شه تیایدا ده میننه وه.

۸۳- وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

وه كه په یمانمان له نه وه کانی ئیسرائیل وه رگرت که ته نها الله په رستن، وه له گه ل
دایک و باوک و که سوکار و هه تیوو و هه ژاران چاک بن، وه به وته ی جوان به
خه لک بلین و نوپژ بکه ن و زه کات بده ن، ئینجا پشتتان کرد ته نها که میکتان
نه بیت، وه ئیوه خو تان دووره په ریز گرتووه.

۸۴- وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ
ثُمَّ أَفْرَزْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

وه که په یمانمان له ئیوه وه رگرت که خوینی یه کتر مه ریژن و یه کتر له زیده کانتان
دهر مه که ن، ئینجا پابه ند بوون، وه خو تان شایه تن.

۸۵- ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ
تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتِيَنَّكُمْ أَسَارَىٰ تَفَادَوْهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْتُوْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ
ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

ئینجا ئیوه نه واننه که یه کتر ده کوژن و به تاوان و دوژمنایه تی به سهر ده سته یه ک
له خو تان زال دهن و له زیده کانیان ده ریان ده که ن، وه نه گه ر دیلتان بو بیت
نه وه به فدیبه ئازادیان ده که ن، له کاتی کدا ده رکردنیان لیتان حه رام کراوه، ئایا به
هه ندیکی په رتووک بروا ده که ن و به هه ندیکی بروا ناکه ن؟ جا سزای نه وه ی نه و
کاره ده کات ته نها ریسواییه له دنیا، وه له روژی قیامه ت ره وانیه ی دژوارترین سزا
ده کرین، وه الله بیئاگا نییه له وه ی ده یکه ن.

۸۶- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنصَرُونَ

نه وانیه که ژایانی دنیا یان له بری ئاخیره ت کریوه، سزایان له سهر سووک
ناکریت، وه نه وانیه پشتیوانی ناکرین.

۸۷- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَإِيْدَانَهُ رُوحَ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

وہ سویند بیت پھرتووکمان بہ موسا دا، وہ لہ دواى ئہوہ پیغہمبہر لہ دواى
پیغہمبہرمان نارد، وہ چہندہہا موعجزہمان بہ عیساى کورى مہریہم دا و
پشتیوانیمان کرد بہ گیانی پیروز، جا ئایا ہہر جاریک پیغہمبہریکتان بو ہاتوہ کہ
خوشیتان پیی نہہاتوہ، خوتان پی گہورہ بوہ، و کومہ لیکیانتان بہ دروزن زانیوہ
و کومہ لیکیانتان کوشتوہ.

۸۸- وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

وہ گوتیان دلہ کانمان داپوشراوہ بہ لکو اللہ بہ کوفریان نہ فرہتی لیان کردوہ، جا
تہنہا کہ میکیان باوہر دہہینن.

۸۹- وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الْكَافِرِينَ

وہ کاتیک پھرتووکیکیان لہ لایہن اللہوہ بو ہات کہ راستی و دروستی ئہو
پھرتووکہ دہسہ لمینیت کہ لایانہ، وہ ئہوان لہ پیشوودا داواى سہرکہ و تیان
دہ کرد بہ سہر کافرہ کان، بہ لام کاتیک ئہوہیان بو ہات کہ دہیناسن، کوفریان پیی
کرد، جا نہ فرہتی اللہ لہ کافرہ کان.

۹۰- بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاؤُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

بہ خراپترین نرخ خویمان فروشت، کہ بہ ہوی سہرکہ شیانہوہ کوفریان بہوہ کرد
کہ اللہ دایبہ زاندوہ، اللہ لہ چاکہ کہی دادہ بہ زینیت بو ہہر کہ سیک لہ
بہندہ کانی کہ خوئی بیہویت، جا توورہ پی لہ دواى توورہ بیان بہدہست ہینا، وہ
بو کافرہ کان سزایہ کی ریسواکہر ہہیہ.

۹۱- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وه کاتیک پیمان ده گوتریت ئیمان به وه بینن که الله دایبه زاندووه گوتیان: ئیمه باوهر ده هیئین به وهی بو ئیمه دابه زیوه. وه کوفر ده کهن به وهی دواتری له کاتیکدا هه فه، راستی و دروستی نه وه ده سه لمینیت که له لایانه. بلی که واته بو له پیشوو پیغه مبه رانی الله تان ده کوشت نه گهر ئیوه ئیماندارن.

۹۲- وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وه سویند بیت موسا به موعجیزه کانه وه بو تان هات، ئینجا له دواى نه و گویره که تان به خو تانه وه گرت، وه ئیوه سته مکار بوون.

۹۳- وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وه که په یمانمان له ئیوه وه رگرت و چیا که مان به سه ر ئیوه به رز کرده وه (گوتمان) نه وهی به ئیوه مان داوه به هیزه وه بگرن و گوئیگرن، گوتیان بیستمان و سه ریچیمان کرد. به کوفریانه وه گویره که په رستیان به دله کانیانه وه نوش کردبوو، بلی به خراپترین شیوه ئیمانمان که تان فه رمانتان پی ده کات نه گهر ئیوه ئیماندارن.

۹۴- قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بلی نه گهر مالی کوتای که له لای الله یه ته نها بو ئیوه یه و بو خه لکی دیکه نییه، نه وه خو زگه ی مهرگ بکه ن نه گهر ئیوه راستگۆن.

۹۵- وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

وه هه رگیز خو زگه ی مهرگ ناکه ن به هو ی نه و کارانه ی کردوویانه، وه الله به سته مکاران ده زانیت.

۹۶- وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

وه سویند بیت دهیانینیت که به په روشتین خه لکن بو ژیان، وه ته نانه ت زیاتر له وانه ی که شرکیان کردووه، وه ههر یه کیکیان خوژگه ده کات که هه زار سال بژیت له کاتیکدا که ته مه نی دريژ له دوزه خ دووریان ناخاته وه، وه الله نهو کارانه یان دهینیت که دهیکه ن.

۹۷- قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

بلی ههر که سیک دوژمنی جبرایل بیت نه وه نه وه که به مؤله تی الله له سهر دلی توی دابه زاندووه، که نهو په رتووکانه به راست داده نیت که له پیشیدایه، وه هیدایه ت و مزده یه بو ئیمانداران.

۹۸- مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

ههر که سیک دوژمنی الله و فریشته کانی و پیغه مبه ره کانی و جبرایل و میکائیل بیت، نه وه بیگومان الله دوژمنی کافره کانه.

۹۹- وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

وه سویند بیت ئایه تی روونمان بو تو دابه زاندووه، وه هیچ که سیک کوفری پی نکات ته نها خراپه کاره کان نه بیت.

۱۰۰- أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

نه وه هه رچه ند جاریک په ایمانیکیان به ستنیت کومه لیکیان شکاندوویانه، به لکو زوربه یان باوهر ناهین.

۱۰۱- وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانْتَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وه هه رکه پیغه مبه ریکیان له لایه ن الله وه بو هات که پشتر استکه ره وه ی نه وه یه که له لایانه، کومه لیک له وانه ی په رتووکیان بو هاتووه ده سته رداری په رتووکی الله بوون و پشتگوپیان خست، وه ک نه وه ی نه زانن.

۱۰۲- وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلَّمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وہ شوین ٹہوہ کہوتن کہ شہیتانہ کان بہ سہر مہملہ کہ تی سلیماندا دہیانخوتیندہوہ، وہ سلیمان کوفری نہ کرد بہ لکو شہیتانہ کان کوفریان کرد، خہ لکیان فیہرہ جادوو دہ کرد، وہ ٹہوہی بہ سہر دوو فریشتہ کہ، ہارووت و مارووت، لہ بابل دایبہ زاند، وہ ہیچ کہ سیکیان فیہرہ جادوو نہ دہ کرد تاوہ کو دہیانگوت: لہ راستیدا ئیمہ بو نازاوہ نانہوہین، جا نہ کہیت کوفر بکہیت. (لہ ہارووت و مارووت) فیہرہ دہبوون کہ چوٹ پیاو و ژنہ کہی لہیہک بکہن، وہ جادووگہرہ کان نہیاندہتوانی بہ جادوو زیان بہ ہیچ کہ سیک بگہیہنن مہ گہر بہ مؤلہ تی اللہ بووایہ. وہ (جووہ کان) فیہرہ ٹہوہ دہبوون کہ زیانی پییان دہ گہیانند و سوودی پییان نہ دہ گہیانند، وہ سویند بیت ہہر کہ سیک کہ جادووہ کہی دہ کری دہیزانی کہ ہیچ بہ ہایہ کی نابیت لہ ٹاخیرہت، وہ بہ دلنیاییہوہ ٹہوہ نرخہی خوین پیہ فروشت زور خراب بوو، ٹہ گہر بیانزانیایہ.

۱۰۳- وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ

وہ خو ٹہ گہر باوہریان بہینایہ و خوین بپاراستایہ ٹہوہ بہ دلنیاییہوہ پاداشتی چاکیان لہ لایہن اللہوہ دہبوو، ٹہ گہر بیانزانیایہ.

۱۰۴- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ٹہی ٹہوانہی ئیمانتان ہیناوہ مہ لپن رہچاومان کرد، بہ لکو بلین سہرنجمان دا، وہ گوئیگرن، وہ بو کافرہ کان سزایہ کی نازارہخش ہہیہ.

۱۰۵- مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

نه ئه و كافرانه‌ی ئه‌هلی په‌رتووك، وه نه موشريكه كان خوزگه ناكه‌ن كه چاكه‌يه‌ك له لايه‌ن خوداكه‌تانه‌وه به سه‌رتاندا دابه‌زيت، وه الله په‌حمه‌ته‌كه‌ی تايه‌ت ده‌كات به كه‌سيك كه خوی بيه‌ويت، وه الله خاوه‌ن چاكه‌ی مه‌زنه.

۱۰۶- مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هه‌ر ئايه‌تيك نيه‌كه له كاری ده‌خه‌ين يان له بیری ده‌به‌ينه‌وه، ئايه‌تيکی چاکتر له و یان هاوشیوه‌ی ئه‌و ده‌هینین، ئه‌ی نازانیت كه الله توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌كدا ده‌شکیت.

۱۰۷- أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

ئه‌ی نازانیت كه بو‌اللهیه خاوه‌نداریتی ئاسمانه‌كان و زه‌وی، وه جگه له الله نه گه‌وره‌تان هه‌یه، وه نه پشتیوانیکه‌ر.

۱۰۸- أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

یان ده‌تانه‌ويت له پیغه‌مبه‌ره‌كه‌تان په‌رسن هه‌روه‌ك چۆن له پیشوودا له موسا په‌سیار کرا، وه هه‌ر كه‌سيك كو‌فر به ئیمان بگۆریته‌وه، ئه‌وه به دنیاییه‌وه ریگی راستی لی ون بووه.

۱۰۹- وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زۆریك له خه‌لكانی خاوه‌ن په‌رتووك به هۆی ئیره‌ییانه‌وه، هه‌ز ده‌كه‌ن هه‌لتان گێرنه‌وه بو‌كافری له دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیمان‌تان هه‌ناوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی راستیان بو‌ ده‌رکه‌وتوو، جا ئیوه لێیان ببوورن و چاوپۆشیان لی بکه‌ن تاوه‌كو الله به‌ فرمانه‌كه‌یه‌وه دیت، وه الله توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌كدا ده‌شکیت.

۱۱۰- وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وه نوپژ بکهن و زه کات بدهن، وه ههر چاکه یه ک که بو خودی خوتان نه جامی ددهن نه وه لای الله ده بیتریت، الله به و شتانه ی ده یکه ن بینره.

۱۱۱- وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وه گوتیان هه رگیز ناچیته به هه شته وه ته نها که سیک نه بیت که جووه یان نه ساریه، نه وه خوژگه یانه، بلی به لگه کانتان بینن نه گهر ئیوه راستگون.

۱۱۲- بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

به لای ههر که سیک سیماکه ی دایه ده ست الله، وه ئاکارچاک بیت، نه وه پاداشتی له لای خوداکه ی ده بیت، وه نه ترسی له سه ره وه نه با دلته نگ بیت.

۱۱۳- وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وه یه هوودیه کان گوتیان نه ساراکان له سه ره هیچ شتیک نین، وه نه ساراکان گوتیان یه هوودیه کان له سه ره هیچ شتیک نین له کاتی کدا نه وان په رتووک ده خویننه وه، وه نه وانیه که هیچ نازانن به هه مان شیوه ی نه وان قسه ده کهن، جا الله له روژی قیامه ت نیوانیان ده کات سه باره ت به وه ی تیایدا نا کوک بوون.

۱۱۴- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وه کی له وه سه ته مکارتره که ریگا ده گریت له وه ی ناوی الله له مزگه وته کانی الله بهیتریت و هه ولی تیکدانیشی داوه، نه وان به بویان نه بووه بچنه ناویه وه ته نها به ترسه وه نه بیت، نه وان له دونیا ریسوایی، وه له قیامه ت سزایه کی نازاربه خشیان بو ده بیت.

۱۱۵- وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وه بؤ اللهيه شويني هه لاتن و ئاوابووني خوور، جا بؤ ههر كوويهك رووبكه ن ئه وه سيمای اللهيه، له راستيدا الله فراوانه ئاگاداره.

۱۱۶- وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ

وه گوتيان الله رۆلهي به خووه گرتووه، شکومه نده ئه وه، هه رچيهك له ئاسمانه كان و زهويه هي ئه وه، گشتيان بؤ ئه وه ملكه چن.

۱۱۷- بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

داهينهري ئاسمانه كان و زهويه، وه كاتيک شتيکی بویت ئه وه پي ده لیت ببه وه ده بیته.

۱۱۸- وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

وه ئه وانه ي نازانن گوتيان: بوچی الله ئاخاوتن له گه ل ئيمه ناکات؟ يان موعجيزه يه کمان بؤ ناهينيت؟ وه ئه وانه ي پيشيشيان هه مان قسه يان ده کرد، ده لکانيان له يهك ده چیت، نيشانه کانمان روونکردوته وه بؤ خه لکانیک راستي ده سه لمينن.

۱۱۹- إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

ئيمه تو مان به هه ق ناردووه وهك مژده به خش و ئاگادارکه ره وه، وه پرسيارت لی ناکریت له ياوه رانی دوزه خ.

۱۲۰- وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ آتِّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

وه هه رگيز يه هوودی و نه ساراكان لیت رازی نابن تاوه كو پياده ي ئاينه كه يان نه كه يت، بلی هيدا يه تي الله هيدا يه ته، وه سویند بیت ته گهر شوینكه وته ي هه وه ساكانيان بيت له دوای ئه وه زانياريه ي كه بوته هاتووه، ئه وه له لايهن الله وه نه دوستانه يت ده كريت وه نه پشتيوانيت ده بیته.

۱۲۱- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ئهوانه‌ی په‌رتووکمان پیمان داوه، به هه‌ق ده‌یخویننه‌وه، ئه‌وانه بروای پێ دین، وه هه‌ر که‌سیک بروای پێ نه‌هینیت له‌ دو‌راوه‌کانه.

۱۲۲- يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ئه‌و چا‌کانه‌ی منتان له‌ یادبیت که‌ به‌ ئیوه‌م به‌خشیوه‌وه، وه‌ له‌ راستیدا من ئیوه‌م په‌سه‌ند کردوه‌وه به‌ سه‌ر خه‌لکانی جیهان.

۱۲۳- وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وه‌ له‌ روژتیک بترسن که‌ هه‌یچ که‌سیک له‌ جیاتی که‌سیک هه‌یچ شتیک له‌ ئه‌ستو ناگریت، وه‌ نه‌ تکه‌ وه‌ نه‌ بارمه‌ی لی وه‌رناگیریت، وه‌ نه‌ ئه‌وان سه‌رده‌خرین.

۱۲۴- وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وه‌ که‌ ئیبراهیم به‌ چه‌ند وته‌یه‌ک له‌ لایه‌ن خودا که‌یه‌وه‌ تاقیکرایه‌وه‌، جا جیبه‌جیی کردن، (الله) گو‌تی له‌ راستیدا من تو‌ ده‌ که‌م به‌ پیش‌ره‌و بو‌ خه‌لک گو‌تی وه‌ له‌ نه‌وه‌کانم؟ گو‌تی سه‌مه‌کاران په‌یمانی من به‌ده‌ست ناهین.

۱۲۵- وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وه‌ که‌ ماله‌ که‌مان کرده‌ سه‌ کو‌یه‌ک و دلنه‌وا‌ییه‌ک بو‌ خه‌لک، وه‌ ئیوه‌ش شوین پێ ئیبراهیم بکه‌ن به‌ شوینی نو‌یژکردن، وه‌ ئیبراهیم و ئیسماعیلمان راسپارد که‌ ماله‌ که‌م پاک بکه‌نه‌وه‌ بو‌ شه‌وگه‌ردان و خه‌لوه‌تکه‌ران و کرنۆشبه‌ران و سوجه‌به‌ران.

۱۲۶- وَادُّ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

وه که ئیبرایم گوئی خوداکه م ئهم ولاته ئاسایشدار بکه و له هه موو به روبرو مئیک رزق به و خه لکانه ببه خشه که باوهر به الله و رپوژی دوایی دینن، (الله) گوئی وه ئه وهی کوفر ده کات توژنیک خووشی پی ددهم ئینجا ناچاری ده که م بو ئه شکه نجهی ئاگر و خراپترین چاره نووس.

۱۲۷- وَادُّ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وه که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه ی ماله که یان بهرز ده کرده وه (گوئیان) خوداکه م لیمان قبوول بکه، تو ههر خوت بیسته ر و ئاگاداریت.

۱۲۸- رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

خوداکه مان وامان لی بکه که پابهندی تو بین، وه وا له نه وه کانمان بکه که پابهندی تو بن و رپوشوینمان نیشان بده و توبه مان لی وه ربگره، وه ههر خوت توبه وه رگره میهره بانه کهیت.

۱۲۹- رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

خوداکه مان وه پیغه مبه ریکیان له خودی خوئیان بو بنیره، ئایه ته کانی توئیان بو بخوینیتته وه و فیهر نووسین و ژیرمه ندیان بکات، وه پاکیان بکاته وه، ههر خوت بالادهسته دانا کهیت.

۱۳۰- وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

وه کی خوئی له ئایینی ئیبراهیم به دوور ده گریت مه گهر که سئیک که خوئی ده به ننگ ده کات، وه سویند بیت ئه ومان له دنیا هه لپژارد، وه به دئنیاییه وه له ئاخیرهت له پیاوچا کانه.

۱۳۱- إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

که خودا که ی پی گوت ملکه چ به، گوتی ملکه چ بووم بو خودای جیهانه کان.

۱۳۲- وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وه ئیبراهیم و یعقوب کوره کانیاں بهم ئاموژگاریه راسپارد: ئه ی کوره کانم الله ئاینی بو ئیوه هه لېژاردووه، جا ئیوه نه کهن بمرن و ملکه چدار نه بن.

۱۳۳- أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

یان ئیوه شایهت بوون کاتی یعقوب گیانی ده دا که به کوره کانی گوت: چی له دوا ی من ده په رستن؟ گوتیان: خودا که ی تو و باو کانت له ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق ده په رستین، که یه ک خودایه، وه ئیمه بو ئه و ملکه چ و پابه نندین.

۱۳۴- تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ئه وانه میلله تیک بوون که به وه ی به ده ستیان هینابوو رویشتن، وه بو ئیوه ئه وه هه یه که به ده ستان هیناوه، وه پرسیارتان پی ناکریت سه بارهت به و کارانه ی ئه وان ده یانکردن.

۱۳۵- وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وه گوتیان بن به یه هوود یان نه سارا هیدایهت ده کرین، بلی به لکو بن به ئاینی حه نیفی ئیبراهیم، وه ئه و له موشریکه کان نه بوو.

۱۳۶- قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بلین باوهرمان هیئا به الله و بهوهی بو ئیمه دابه زیووه و بهوهی بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب و کوره کانی دابه زیووه، وه ئهوهی به موسا و عیسا دراوه، وه ئهوهی به پیغه مبهران دراوه له لایهن خودا که یانه وه، وه جیاوازی نیوان هیچ کامیکیان ناکهین، وه ئیمه بو ئه و ملکه چین.

۱۳۷- فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

جا ئه گهر باوهریان هیئا بهوهی که ئیوه باوهرتان پی هیئا وه ئه وه به دنیاییه وه هیدایهت دراوان، وه ئه گهر پشتیان کرد ئه وه له راستیدا ئه وان له درزایه تیدان، وه الله به سه بو ئیوه، وه ههر ئه و بیسته ره زانا که یه.

۱۳۸- صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

مۆرکی الله، وه مؤرکی کێ چاکتر له مؤرکی الله، وه ئیمه بو ئه و بهنده کارین.

۱۳۹- قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بلی ئایا ئیوه سه بارهت به الله مشتومرمان له گه ئدا ده کهن له کاتیکدا ئه و خودای ئیمه یه و خودای ئیوه یه؟ وه ئیمه کاروکرده وهی خوومان هه یه، وه ئیوه کاروکرده وهی خووتان هه یه، وه ئیمه ته نها بو ئه و پا به ندین.

۱۴۰- أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنْتُمْ أَغْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنْ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یان ده لێن که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب و کوره کانی یه هوودی یان نه سارا بوون، بلی ئایا ئیوه باشت ده زانن له الله؟ وه کێ له و که سه سته مکارتره که شایه تیه کی اللهی لایه و شار دو یه تیه وه؟ وه الله بیئاگا نییه له وهی ده یکه ن.

۱۴۱- تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ئهوانه ميلله تيك بوون كه بهوهی بهدهستیان هینابوو رویشتن، وه بو ئیوه ئهوه ههیه كه بهدهستتان هیناوه، وه پرسیارتان لی ناكریت سهبارت بهو كارانهی ئهوان دهیانکرد.

١٤٢- سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خه لکی ده بهنگ ده لیت: چی وایکرد كه پشتی خویمان بکه نه ئه و قیبله یه ی له سه ری بوون؟ بلی: شوین خور هه لات و شوین خورئا و ابوون هی الله یه، هیدایه تی كه سیک ده دات بو ریگای راست كه خوی بیه ویت.

١٤٣- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ

وه بهم جووره ئیوه مان کرد به ميلله تیک ناوه راست بو ئهوه ی بین به شایهت به سه ر خه لکدا، وه پیغه مبه ر به سه ر تاندا بییت به شایهت، وه ئه و قیبله ی كه له سه ری بوویت ته نها بو ئه وه کرد بوومان به قیبله بو ئه وه ی بزاین كه کی شوینكه وته ی پیغه مبه ر ده بییت و ئه وانه کین كه هه لده گه ری نه وه، وه به دنیاییه وه وه رچه رخانیکي مه زن بوو ته نها بو ئه وانه نه بییت كه الله هیدایه تی داوون، وه بو الله نه بووه كه ئیمانتان ون بکات، به دنیاییه وه الله بو خه لک نیان و به به زه ییه.

١٤٤- قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

ده بینین كه رووت له ئاسماندا ده گه رییت، جا سویند بییت وه رده گی رین بو قیبله یه ك كه رازیت ده کات، ده سا رووت وه رگی ره به ئاراسته ی شوینی کر نو شبردنی حه رام و ئه و شوینه ی لی بوون، ده سا رووتان به ئاراسته ی ئه وی وه رگی رین، وه ئه وانه ی په رتوکیان بو هاتوو ده زانن كه راسته له لایه ن خودا که یانه وه، وه الله بی ئاگا نییه له وه ی ده یکه ن.

۱۴۵- وَلَئِنِ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ

وه سویند بیت ته گهر هه موو نیشانه یه ک بهینیت بو ته وانه ی په رتووکیان بو هاتوو، ته وه پیاده ی قیبله که ی تو ناکهن، وه تو پیاده ی قیبله که یان ناکهیت، وه هیچ کامیکیان پیاده ی قیبله ی ته وه ی تریان ناکات، وه سویند بیت ته گهر شوینکه وه ته ی هه وه سه کانیا ن بیت، له دوای ته وه ی له زانیاریت بو هاتوو، ته وه به دنیاییه وه تو له سته مکاران ده بیت.

۱۴۶- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

ته وانه ی په رتووکیان پیمان داوه دهیناسن، وه ک چو ن منداله کانی خو یان ده ناسن، وه ده سته یه کیان به دنیاییه وه راستیه که ده شارنه وه، وه خو یان ده زانن.

۱۴۷- الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

راستیه که له لایه ن خودا که ته وه یه، جا نه که ییت له پاراکان بیت.

۱۴۸- وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيَهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وه بو ههر یه کیك ئاراسته یه ک هه یه که رووی لی ده کات، جا پیشبرکی بکه ن له سه ر چاکه کان له ههر کو ییه ک بن، الله هه مووتان ده هینیت، له راستیدا الله توانای به سه ر هه موو شتیکدا ده شکیت.

۱۴۹- وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

وه له ههر کو ییه ک ده رکه وتیت، ته وه رووت ئاراسته ی شوینی کرنو شبردنی حه رام بکه، وه به دنیاییه وه راستیه له لایه ن خودا که ته وه، وه الله بیئاگا نییه له وه ی ده یکه ن.

۱۵۰- وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وه له ههر کوئیەك دەرکه وتیت، ئەوه پرووت ئاراسته ی شوینی کرپۆشبردنی حەرام بکه، وه له ههر کوئیەك بوون، ئەوه پرووتان به ئاراسته ی ئەوی بکهن، بو ئەوهی خەلک هیچ پاساوئیکیان به سەرتاندا نەبیت، مەگەر ئەوانه نەبیت که سته میان له خویان کردوو، جا له وان مەترسن، به لکو له من بترسن، وه بو ئەوهی چاکه که م به سەرتاندا ته واو بکه م، وه بو ئەوهی هیدایهت بدرین.

۱۵۱- كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ههروهك پێغه مبه ریکمان له ئیوه بو تان ناردن، ئایه ته کانی ئیمه تان بو ده خوینیته وه و پاکتان ده کاته وه و فی ره نووسین و ژیرمه ندیتان ده کات، وه ئەوه تان فی رده کات که نه تان ده زانی.

۱۵۲- فَادْكُرُونِي أذكُرْكُمْ وَأشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

جا منتان له یاد بێت منیش ئیوه م له یاد ده بیت، وه سوپاسم بکهن، وه کوفر مه کهن.

۱۵۳- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ئهی ئەوانه ی باوه رتان هی ناوه، په نا به رنه بهر خو راگری و نوێژکردن، له راستیدا الله له گه ل خو راگرانه.

۱۵۴- وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

وه به وانه ی که له پیناوی ریبازی الله ده کوژرین مه لپن مردوو ه کان، به لکو زیندوو ه کان، به لام ئیوه هه ست ناکه ن.

۱۵۵- وَلَنَبِّئَنكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

وه سویند بیت به شتیک له ترس و برسیتی و که مېوونه وه له سامان و خوده کان و بهر و بوممه کان تاقیتان ده که ینه وه، وه مژده بده به خوراگره کان.

۱۵۶- الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ئوانه ی کاتیک کاره ساتیکیان تووش ده بیت، ده لپن: ئیمه هی اللهین و بو لای ئه ویش ده که ریینه وه.

۱۵۷- أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

ئوانه ن که سه له وات و به زه بییان له خودا که یانه وه بو سهر دیت، وه ئوانه ن که هیدایه ت کراون.

۱۵۸- إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

سه فا و مهروه له سیمبوله کانی اللهن، جا هر که سیک حه ج یان عه مره ی بو ماله که کرد، ئه وه گونا هی ناگات ئه گهر هاتوچویان بکات، وه ئه وه ی خوویستانه ده یکات، ئه وه الله سوپاسگوزار و ئاگاداره.

۱۵۹- إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

ئوانه ی که له و به لگه و هیدایه تانه ی که دامانبه زاندووه، له دوا ی ئه وه ی بو خه لک له په رتوو که که روونمان کردو ته وه، ده شارنه وه، ئوانه الله نه فره تیان لی ده کات، وه نه فره تکه ران نه فره تیان لی ده که ن.

۱۶۰- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ته نها ئوانه نه بیت که توبه یان کردووه و ئاکاریان چاک کردووه و ده ریانه خستووه، ئوانه ن که لییان ده بوورم، وه هر خو م توبه وه رگره میهره بانه که م.

۱۶۱- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

ئوانه ی کوفریان کردووه، وه که مردن کافر بوون، ئوانه نه فره تی الله و فریشته کان و گشت خه لکیان به سه ره وه یه.

۱۶۲- خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

ئهوانه‌ی کوفریان کردووه، وه که مردن کافر بوون، ئهوانه نه‌فره‌تی الله و فریشته‌کان و گشت خه‌لکیان به‌سه‌ره‌وه‌یه.

۱۶۳- وَالْهَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

ئهوانه‌ی کوفریان کردووه، وه که مردن کافر بوون، ئهوانه نه‌فره‌تی الله و فریشته‌کان و گشت خه‌لکیان به‌سه‌ره‌وه‌یه.

۱۶۴- إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

له دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زهوی و جیاوازی شهو و روژ، وه که شتی که له ده‌ریادا ده‌روات به‌وه‌ی که سوود به‌خه‌لک ده‌گه‌یه‌نن، وه ئه‌وه‌ی که الله له ئاسمان دایبه‌زاندووه له ئاو که زهوی پییه‌وه زیندوو ده‌کاته‌وه له دوا‌ی ئه‌وه‌ی که مردبوو، وه له هه‌موو ئازه‌لیکی تیادا بلاو‌کردوته‌وه، وه هه‌لسوکه‌وتکردن به‌بایه‌کان، وه هه‌ور که رامه‌ینراوه له نیوان ئاسمان و زهوی، به‌دنیاییه‌وه چه‌نده‌ها به‌لگه‌ن بو‌خه‌لکانیک بیرده‌که‌نه‌وه.

۱۶۵- وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

وه خه‌لک هه‌یه که جگه له الله، بته‌کان به‌خویه‌وه ده‌گریت، وه وه‌ک الله خوشیانی ده‌ویت، به‌لام ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یناوه زورترین خوشه‌ویستیان بو‌اللهیه، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی بینیت که سته‌میان کردووه که سزاکه ده‌بینن، له راستیدا هه‌موو هه‌یزیک بو‌اللهیه، وه سزای الله دژواره.

۱۶۶- إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

که ئەوانەى شوینکەوتەن خۆیان بێبەرې دە کەن لەوانەى شوینکەوتوون، وه سزا که دەبین، وه په یوه ندىه کانیان له نیواندا پچراوه.

۱۶۷- وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

وه ئەوانەى شوینکەوتوو بوون گوێیان ئە گەر ئیمه دەر فەتییکی دیکه مان پێ بدیت، ئەوه لێیان بێبەرې دەبین هەر وهك چۆن ئەوان له ئیمه بێبەرې بوون، بهم شیوهیه الله کاره کانیان وهك حەسرت نیشانیان دەدات، وه ئەوانه له ئاگر دەرچوونیان نییه.

۱۶۸- يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ئەى خەلکینه ئەوه به حەلالی نایابی بخۆن که له زهویدايه، وه نه کهن شوینکەوتەى ههنگاوه کانی شهیتان بن، چونکه ئەو دوژمنیکی ئاشکرايه بۆ ئیوه.

۱۶۹- إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

له راستیدا شهیتان فهروانتان پێ ده کات به خراپه و قیزه وهنی، وه که له سههه الله شتیک بلین که نازان.

۱۷۰- وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُوا كَانُوا آبَائِهِمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

وه که پێیان ده گوێت شوین ئەوه بکهون که الله دايبه زاندوو، ده لێن: به لکو شوین ئەوه ده کهوین که باوکمان ئیمه یان له سههه راپهیناوه. ئایا ته نانهت ئە گەر باوکانیان هیچ شتیکیان نه زانیبیت و هیدایهت نه کرابن؟

۱۷۱- وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

وه نموونهى ئەوانەى کوفریان کرد، وهك نموونهى ئازە لیکه که دهنه پینیت له گەل ئەوهش هیچ نابیستیت تهنها هاوار و بانگکردنیک نه بیت، کهر و لال و کوێرن، جا ئەوانه تیناگەن.

۱۷۲- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه، لەو شتە نایابانە بخۆن کە بە ئیوهمان داوه، وه سوپاسى الله بکەن ئە گەر ئیوه ئەو دەپەرستن.

۱۷۳- إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

تەنھا مردارەوہبوو و خوین و گوشتى بەراز و ئەوہى کە ناوى جگە لە اللهى لى هینراوه لیتان حەام کراوه، جا ئە گەر کەسێک ناچار بوو بیانخوات بەلام بى زیادەرۆی و بى ئەوہى لە سنوور دەربچیت ئەوہ هیچ گوناھێکی لەسەر نییە، لە راستیدا الله لیبووورده و بە بەزەییە.

۱۷۴- إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ئەوانەى ئەوہ دەشارنەوہ کە الله لە پەرتووکدا دايبەزاندووہ، وه نرخێکی کەم پێیەوہ بەدەست دەهینن، ئەوانە هیچ شتێک بو ناو سکه کانیاں ناخۆن تەنھا ئاگر نەبیت، وه الله ئاخاوتنیاں لە گەلدا ناکات لە رۆژى قیامەت، وه پاکیاں ناکاتەوہ، وه سزایە کى ئازار بەخشیان هەیه.

۱۷۵- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

ئەوانەن کە گومراييان بە هیدایەت و سزایان بە لیبووورن کړیووہ، جا چى وایان لى دەکات دان بە خویندا بگرن لە سەر ئاگر؟

۱۷۶- ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

بە هوى ئەوہوہ الله پەرتووکی بە هەق دا بەزاندووہ، وه ئەوانەى سەبارەت بە پەرتووک ناکوک بوون بە دُنیاييەوہ لە مشتومرێکی دووردان.

۱۷۷- لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

كردهوهی چاك له وهدا نیهه كه رووی خۆتان به ئاراسته‌ی شوینی خۆرهلآت و شوینی خۆرئاوا بکه‌ن، به‌لكو چاك ئه‌و كه‌سه‌یه كه باوه‌ری به الله و پوژی دوایی و فریشته‌كان و په‌رتووکه‌كه و پیغه‌مبه‌ران هیناوه، وه سامانی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش خۆشه‌ویسته له لایه‌وه، به‌خشیه‌وه به‌كه‌سانی نزیکی و هه‌تیووان و هه‌زاران و ریپواران و سواکه‌ران، وه له‌گه‌رده‌نه‌كان، وه نوژی کردبیت و زه‌کاتی دابیت، وه پابه‌ندبووان به‌په‌یمانه‌کانیان کاتیک په‌یمانیاں داوه، وه خۆراگراں له‌کاتی دژواری و ناخۆشیدا، وه له‌کاتی شه‌ر و جه‌نگدا، ئه‌وانه‌ن كه باوه‌ریان کردووه، وه ئه‌وانه‌ن كه خوداناس.

۱۷۸- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ئهی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، سه‌باره‌ت به‌کوژراوه‌كان تو‌له‌مان له‌سه‌رتان نووسیوه: نیرینه‌ی ئازاد له‌به‌رانبه‌ر به‌نیرینه‌ی ئازاد، کوپله له‌به‌رانبه‌ر به‌کوپله، وه مینه له‌به‌رانبه‌ر به‌مینه، جا هه‌ر كه‌سێك به‌شتیک له‌براکه‌ی خۆش بوو، ئه‌وه ده‌بیت به‌چاکه هه‌لسوکه‌وت بکات و به‌جوانی پارهی خوینه‌که‌ی پێ بدات، ئه‌وه بار سوککردنیک و په‌حمه‌تیکه له‌لایه‌ن خوداکه‌تانه‌وه، جا هه‌ر كه‌سێك له‌دوای ئه‌وه ده‌ستدریژی کرد، ئه‌وه سزایه‌کی ئازاربه‌خشی بو‌هه‌یه.

۱۷۹- وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه ئهی خاوه‌ن هۆشه‌كان، له‌تو‌له‌کردنه‌وه ژیا‌نیک هه‌یه، به‌لكو خۆتان بپاریزن.

۱۸۰- كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

له سهرتان نووسراوه، کاتیک که سیکتان گیان ده دات، ئە گەر سامانیکی جیهیشت چاکتره که وهسیهت بو دایک و باوک و کهسانیکی نزیکی به چاک بکات، ئە وه ئه رکه له سه ر خوداپه رستان.

۱۸۱- فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

جا هه ر که سیك دواى بیستنى وهسیه ته که ی گوړی، ئە وه گونا هه که ی له سه ر ئە وه که سه ده بی ت که ده یگوړی ت، له راستیدا الله بیسته ر و ئاگاداره.

۱۸۲- فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

جا هه ر که سیك ترسا که وهسیه ت کاره که ناهه قیه ک یان گونا هه ی ک ده کات، وه نیوانیانی کرد، ئە وه هه یچ گونا هه یکی ناگاتی، له راستیدا الله لیبوورده و به به زه ییه.

۱۸۳- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ئە ی ئە وانە ی ئیمان تان هه ی ناوه به روژوو بوونتان له سه ر نووسراوه، هه روه ک چو ن له سه ر ئە وانە ی پش ئیوه نووسراوه بو ئە وه ی خوداپه رستی بکه ن.

۱۸۴- أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

چه ند روژیکى که م، جا ئە وه ی له ئیوه نه خو ش بوو یان له سه ر سه فه ر بوو، ئە وه با چه ند روژیکى دیکه بیگریتته وه، وه ئە وانە ی ده توانن به روژوو بن، به لام به روژوو نابن، ئە وه فیدیه که ی پیدانی ژه می ک خواردنه به هه ژاریک، جا ئە وه ی خوویستانه به خشیت چاکتره بو ی، وه چاکتره بو ئیوه به روژوو بن ئە گەر ئیوه بزائن.

۱۸۵- شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

مَنْ أَيَّامٍ آخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا
اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

مانگی ره مه زان که تیایدا قورئان دابه زیوه، که هیدایه ته بو خه لک و چهنده ها به لگه ی هیدایه تکردن و جیاکردنه وهی حه رام و حه لالی تیدایه، جا ههر که سیکتان مانگه که ی بینی ئه وه با به رۆژوو بیت، وه ئه گهر ههر که سیک نه خۆش بوو، یان له سه ر سه فهر بوو، ئه وه با چه ند رۆژیکی دیکه به رۆژوو بیت، الله ئاسانکاری بو ئیوه ده ویت، وه سه ختی بو ئیوه ناویت، وه بو ئه وه ی ماوه که ته واو بکه ن، وه بو ئه وه ی الله مه زن بکه ن به هوی ئه وه ی هیدایه تی داو، وه به لکو سوپاسی ده که ن.

۱۸۶- وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

وه ئه گهر به نده کانم سه باره ت به من پرساریان لیت کرد، ئه وه من نزیکم، وه لام به نیزای نیزاکه ر ده ده مه وه کاتیک بانگم ده که ن، ده با ئه وانیش وه لامم بده نه وه، وه با با وه یم پی بین، به لکو راسته ری بن.

۱۸۷- أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

بو تان حه لال کرا که له شهوی ره مه زاندا ژنه کانیا بگین، ئه وان پۆشاکن بو ئیوه، وه ئیوه پۆشاکن بو ئه وان، الله زانی که ئیوه خیانه تان ده کرد، جا لیتان بوورا و لیتان خۆش بوو، جا ئیستا ده توان له گه لیاندا جووت بن، وه ئه وه به ده ست بین که الله بو ئیوه ی نووسیوه، وه بخۆن و بخۆنه وه تاوه کو له به ره به یاندا هیلی سپیتان بو له هیلی ره ش ده ناسنه وه، ئینجا به رۆژوو بوون ته واو بکه ن تاوه کو شه و، وه نه که ن له گه لیاندا جووت بن له کاتیکدا له شوینه کانی

کرنۆشبردندا مت بوون، ئەوێ سنووره کانی اللهیه، جانە کەن لێی نزیک ببنهوه، بهم جوړه الله نیشانه کانی بو خهک روون ده کاتهوه، به لکو خو پاریزه بن.

۱۸۸- وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وه نه کەن سامانی یه کتر به نارەوایی بخۆن و پێیهوه له کاربه دهست خو تان نزیک بکه نهوه، بو ئەوهی دهسته یه کتان به نارەوایی له سامانی خهک بخۆن، وه خو تان دهزانن.

۱۸۹- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پرسیارت لی ده کەن سه بارهت به مانگ، بلی مانگ بریتیه له کات دیاریکه ره بو خهک و بو چه ج، وه چاکه له وه دا نییه که له پشته وه بچه ناو ماله کانه وه، به لام چاکه نهو که سه یه که خو پاریزه و ده چیته ماله کانه وه له ده رگا کانیانه وه، وه له الله بترسن به لکو فریاد ده بن.

۱۹۰- وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وه له پیناو ریبازی الله شه ری ئەوانه بکه ن که شه رتان ده کەن و ده ستریزی مه کەن، الله ئەوانه ی خو ش ناویت که ده ستریزی که رن.

۱۹۱- وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

وه بیانکوژن له هه ر شوینی ک تووشیان بوون، وه ده ریان بکه ن لهو شوینه ی ده ریان کردوون، وه ئاژاوه دژوارتره له کوشتن، وه شه ریان مه کەن لای شوینی کرنۆشبردنی چه رام تاوه کو ئەوان له ویدا شه رتان ده کەن، جانە گه ر شه ریان کردن، ئەوه شه ریان بکه ن، ئەوه یه پاداشتی کافره کان.

۱۹۲- فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جا ئه گهر كۆتاييان هيئا، ئه وه الله لىبوورده و به بهزهيه.

۱۹۳- وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

وه شهريان بکهن تاوه کو ئاژاوه نامینیت، وه ئاین تهنها ئاینی الله ده بیته، جا ئه گهر كۆتاييان هيئا، ئه وه ده ستریزى نامینیت تهنها بو سه رسته مکاران نه بیته.

۱۹۴- الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

مانگی حهرام له به رانه ر به مانگی حهرام، وه توله کردنه وه بو شکاندنی حورماته کان، جا ههر که سیک ده ستریزى کرده سه رتان ته وه ده ستریزى بکه نه وه سه ری، به هه مان شیوه ی که ده ستریزى کردوته سه رتان، وه له الله بترسن، وه بزانه که الله له گهل خواپه رستانه.

۱۹۵- وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وه له پینا و ریبارى الله ببه خشن و خوتان به ده سته کانتان تووشی هیلاکه ت مه کهن و چاکه بکهن، الله چاکه که رانی خوش ده ویت.

۱۹۶- وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَدْيٌ مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وه حه ج و عومره بو الله ته واو جیبه جی بکهن، جا ئه گهر سنووردار کران ته وه هه رچیه ک بوتان لوا له قوربانى ئه نجام بدهن، وه سه رتان مه تاشن تاوه کو قوربانیه که ی به شوینی خوی ده گات، جا ئه گهر هه ر که سیکتان نه خوش بوو یان کیشیه که له سه ریدا هه بوو، با فیدییه ک بکات له: به روژوو بوون، یان

خَيْرِيك، يان قوربانيهك بكات، وه ههر كاتيک متمانه تان هه بوو، جا ئه وهی كه خوشی عومرهی كرد بو حه ج، ئه وه ههر قوربایهك بوی لوا با بیكات، جا ئه وهی نه یبوو، ئه وه با سی رۆژ له حه جدا به رۆژوو بیټ، وه حه وت رۆژ كاتيک گه رانه وه ئه وه ده رۆژی ته واو ده كات، ئه وه بو كه سیكه كه خانه واده كهی نیشته جیی مه ككه نین، وه له الله بترسن، وه بزنان كه الله سزاكهی دژوار و سه خته.

١٩٧- الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

حه ج چه ند مانگیکی دیاره، جا ههر كه سیك حه جی له م مانگانه دا به سه ر خویدا سه پاند، ئه وه نابیت له حه جدا قسه و کرداری په یوه ست به گان و سه ریچی و مشتومر ئه نجام بدات، وه ههر کاریکی چاك بکه ن ئه وه الله پیی ده زانیت، وه خوراك له گه ل خوتان ببه ن، وه چاکترین خوراك خودا په رستیه، وه لیم بترسن ئه ی خاوه ن هوشه کان.

١٩٨- لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ

هیچ گونا هیکتان ناگات ئه گه ر ده ستکه وتیك له خودا که تانه وه به ده ست بینن، جا کاتیك له عه ره فات دابه زین، ئه وه یادی الله بکه ن له لای مه شعهری حه رام، وه یادی بکه نه وه هه روهك چۆن هیدایه تی کردوون، له گه ل ئه وه ش كه ئیوه له رابردوودا له گومراکان بوون.

١٩٩- ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
ئینجا دابه زن له و شوینه ی خه لك داده به زن، وه داوا ی لیبوورده یی له الله بکه ن، له راستیدا الله لیبوورده و به به زه ییه.

٢٠٠- فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

جا کاتیک ری و نه ریتی چه جتان به جی گه یاند، یادی الله بکه نه وه ههروهک چون یادی باو کنتان ده که نه وه، وه یان زیاتریش یادی بکه نه وه، وه له خه لک هه یه ده لیت: خودا که مان له دنیا پیمان بده له گه ل نه وه ش که له ئاخیرهت هیج به هایه کیان نییه.

۲۰۱- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وه هه یانه ده لیت: خودا که مان له دنیا چا که مان پی ببه خشه، وه له ئاخیرهت چا که، وه له سزای ئاگر بمان پاریزه.

۲۰۲- أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ئهوانه به شیان ده بیت به هو ی نه وه ی به ده ستیان هینا وه، وه الله له لیپرسینه وه دا خیرایه.

۲۰۳- وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وه یادی الله بکه نه وه له چه ند روژێکی دیاریکراودا، جا بو که سیک که خودا په رسته ته گه ر دوو روژ پێشی بخت هیج گونا هیکێ له سه ر نییه، وه ته گه ر دوای بخت ته وه هیج گونا هیکێ له سه ر نییه، وه له الله بترسن، وه بزنان که بو لای ته و کو ده کرینه وه.

۲۰۴- وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

وه له خه لک هه یه که گو فتاره که ی له سه ر ژیا نی دنیا سه رسامت ده کات، وه الله ده کات به شایهت له سه ر نه وه ی له دلیدا یه له کاتیکدا سه رسه خترین دوژمنه.

۲۰۵- وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

وه کاتیک پستی کرد، له خا که که دا رویشته بو نه وه ی خراپه کاری تیا دا بکات و کشتو کال و ره چه له ک ویران بکات، وه الله خراپه کارانی خوش ناویت.

۲۰۶- وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

وه کاتیک پی ده گوتریت له الله بترسه، عیزهت به ره و گونا ده بیات، جا ئه وه دوزه خ به سیه تی، وه به دلنیا ییه وه خراپترین مؤلگه یه.

۲۰۷- وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

وه له خه لك هه یه كه خو ی ده فرو شیت بو به ده ستهینانی ره زامه ندی الله، وه الله نه رمونیا نه بو به نده کانی.

۲۰۸- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هینا وه، هه مووتان برونه ناو ئیسلامه وه و شوینکه وته ی هه نگا وه کانی شهیتان مه بن، چونکه بو ئیوه دوژمنی کی ئاشکرایه.

۲۰۹- فَإِن زَلَلْتُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

جا ئه گهر هه لخلیسکان له دوا ی ئه وه ی چه نده ها به لگه تان بو هاتو وه، ئه وه بزنان كه الله به زه بروزه نگ و ژیرمه نده.

۲۱۰- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْعَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

ئایا چاوه پروان ده بن تا وه كو الله له سیبه ری هه ور و فریشته کان دین و کاره كه کو تایی پی بیت؟ وه بریار و کاره کان بو الله ده گه ری نه وه.

۲۱۱- سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءتَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

له نه وه کانی ئیسراییل پرسه چه ند موعجیزه ی ئاشکرمان دا وه پییان، وه هه ر كه سینک نیعمه تی الله بگوریت له دوا ی ئه وه ی بو ی هاتو وه، ئه وه الله تونده له سزا که ی.

۲۱۲- زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

بۆ ئەوانەى كوفريان كردوو زيانى دونيا رازيندراووتهوه، وه ئەوان گالته ده كه ن بهوانهى باوهريان هيناوه، وه ئەوانهى خوداپه رست بوون، له رۆژى قيامهت له سهريانهوه ده بن، وه الله به بى سنوور رزق به كه سيك ده دات كه خوى بيه ویت.

۲۱۳- كَانِ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خه لك يه ك ئاين بوون، جا الله پيغه مبه ران و ئاگادار كه ره واني نارد، وه له گه ئياندا به هه ق په رتوو كى دابه زاند، بۆ حوكم كردن له نيوان خه لكدا سه بارهت به وهى تيايدا ناكوك بوون، وه تيايدا ناكوك نه بوون، ته نها ئەوانه نه بيت كه بويان هات له دواى ئەوهى به لگه كانيان بۆ هات، به هوى ئيره پى نيوانيانه وه، جا الله به موله تى خوى هيدا يه تى ئەوانهيدا كه سه بارهت به هه ق تيايدا ناكوك بوون، وه الله هيدا يه تى هه ر كه سيك ده دات بۆ رينگى راست كه خوى ئاره زوو ده كات

۲۱۴- أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

يان پيتان وايه كه ده چنه به هه شته وه؟ كاتيك هه مان شت به سه ر خه لكاني پيش ئيوه دا هات، به سه ر ئيوه داديت، كه دژواري و ناخوشى يه خه ي گرتن، وه راجله كيندران، ته نانهت پيغه مبه ره كه و ئەوانه ي له گه ئيدا باوهريان هيناوه ده ئين: كه يه سه ر كه وتنى الله، ئەى سه ر كه وتنى الله نزيك نيبه؟

۲۱۵- يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

پرسیارت لى ده كه ن چى ببه خشن؟ بلى هه ر شتيك له سامانه كه تان ببه خشن، ئەوه به دايك و باوك و كه سوكارى هه ره نزيك و هه تيوو و هه ژاران و ريبواران ببه خشن، وه هه ر چا كه يه ك ئەنجام بدهن، ئەوه الله پى ده زانيت.

۲۱۶- كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

شهرکردنتان له سهر نووسراوه له گه ل ئه وهش كه رقتان ليه تي، وه رهنگ بيت رقتان له شتيك بيت، به لام بو ئيوه چاك بيت، وه رهنگ بيت خوشيتان به شتيك بيت، به لام ئه وشته خراب بيت بوتان، وه الله دهزانيت و ئيوه نازان.

۲۱۷- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَرَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

پرسیارت لی ده کهن سه بارهت به شهر و کوشتار له مانگی حه رام: بلی شهر و کوشتار تیايدا گوناھییکی گه ورهیه، به لام به ربه رچدانه وهی ریبازی الله و کوفر پی و شوینی کرنوشبردنی حه رام و دهرکردنی خه لکه کهی لیه وه گوناھییکی گه وره تره لای الله، وه ئازاوه گه وره تره له شهر و کوشتار، وه به رده وام شهرتان ده کهن تاوه کو، ئه گه ر بتوانن، له ئاینه که تان هه لتان ده گیرنه وه، وه هه ر که سیکتان له ئاینه کهی هه لکه ریتته وه، جا به کافری بمریت، ئه وه ئه وانه کاره یان له دونیا و ئاخیرهت پووچه ل ده بیتته وه، وه ئه وانه یاوه رانی ئاگرن، وه بو هه میشه تیايدا ده مینده وه.

۲۱۸- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ئه وانه ی باوه ریان هیناوه و کوچیان کردوو و جیهادیان له پیناوا الله دا کردوو، ئه وانه به هیوای ره حمه تی الله، وه الله لیبوورده و به به زه ییه.

۲۱۹- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

لیت ده پرسن سه بارهت به عه رهق (مه ی) و قومار، بلی: گوناھییکی گه وره و سوودیان بو خه لک تیدا یه، وه گوناھه که یان گه وره تره له سووده که یان، وه

پرسیارت لی ده کهن که چی ببه خشن؟ بلی ئه وهی لیتان زیادهیه، بهم جوړه الله ئایه ته کانی بو ئیوه روون ده کاته وه بو ئه وهی تیبگه ن.

۲۲۰- فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

له دنیا و ئاخیرهت، وه پرسیارت لی ده کهن سه بارهت به هه تیوه کان بلی چاکسازی بو یان چاکتره، وه ته گهر تیکه لیان بن، ئه وه براتانن، وه الله ده زانیت به به دفر له ئاکارساز، وه ته گهر الله بیویستایه ئه وه ئه رکی گران ده کردن، له راستیدا الله بالادهسته و ژیرمه نده.

۲۲۱- وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجَبْتُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

وه نه کهن ژنانیکی موشریک بخوازن تاوه کو ئیمان ده هیئیت، وه به دلنیا ییه وه ژنه کو یله یه کی ئیماندار چاکتره له ژنیکی موشریک، وه ته نانهت ته گهر سه رسامی بن، وه نه کهن ژنه کانتان بدهن به پیاوانیکی موشریک تاوه کو ئیمان ده هیئن، وه به دلنیا ییه وه پیاوانیکی کو یله ی ئیماندار چاکتره له پیاوانیکی موشریک، وه ته نانهت ته گهر هاتوو سه رسامی بن، ئه وانه بانگیشه ده کهن بو ئاگر، وه الله بانگ ده کات بو به هه شت و لیبوورده یی به مؤله تی خو ی، وه ئایه ته کانی روون ده کاته وه بو خه لک به لکو بیر ده که نه وه.

۲۲۲- وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

وه پرسیارت لی ده کهن سه بارهت به سووری مانگانه، بلی قیزه وه نه، خو تان له ژنان به دوور بگرن له کاتی سووری مانگانه و لیان نزیک مه که ونه وه تاوه کو پاک ده بنه وه، جا کاتیک پاک بو ونه وه، ئه وه له و شوینه وه بیانگین که الله فه رمانتان پی ده کات، بیگومان الله توبه کارانی خو ش ده ویت، وه پا که کانی خو ش ده ویت.

۲۲۳- نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لَأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

ژنه کانتان کیلگه بۆ ئیوه، جا کیلگه کانتان بکیلن چۆنیک ئاره زووتان کرد، وه بۆ
خۆتان دهستپیشخه ری بکه ن، وه له الله بترسن، وه بزنان که ئیوه به دیداری
ده گهن، وه مژده بده به ئیمانداران.

۲۲۴- وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

نه که ن الله بکه ن به له مپهر به هۆی سوینده کانتانه وه، ئه گهر بتانه ویت
چاکه کار و خۆپاریز و ئاکارساز بن له نیوان خه نکدا، وه الله بیسته ر و ئاگاداره.

۲۲۵- لَا يُوَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

الله به و سویندانه وه ناتانگریت که به گالته دهیخۆن، به لام به وه ده تانگریت که
دله کانتان وه دیهیناوه، وه الله لیبوورده و نیانه.

۲۲۶- لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرْبُصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

وه بۆ ئه وانهی سویند به ژنه کانیا ن دهخۆن، ده بیت چوار مانگ چاوه ری بکه ن و
له گه نیاندا نه خه ون، ئه گهر پیک هاتنه وه، ئه وه الله لیبوورده و به به زه ییه.

۲۲۷- وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وه ئه گهر پیداکر بوون له سه ر ته لاق، ئه وه الله بیسته ر و ئاگاداره.

۲۲۸- وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا
خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتْهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ
دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وه ژنانی ته لاقدر او ده بیت سی خول چاوه ریان بن، وه بۆیان چه لال نییه که
ئه وهی الله له مندا لدانیان دروستیکردوو ه بشارنه وه ئه گهر باوه ریان به الله و

رۆژی دوايی هه بیته، وه میرده کانیان له وهدا شایسته ترن به گێرانه وه یان، ئه گهر ویستایان بگونجین، وه ژنان مافیان هه یه ههروهك چۆن ئه رکیان له سه ره كه چاك بن، وه پیاوان پله یه کیان له سه ر ژنانه وه هه یه، وه الله بالاده ست و ژیرمه نده.

۲۲۹- الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَاِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِیْحٍ بِاِحْسَانٍ وَلَا یَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا اَنْتُمْ مَوْهَنْ شَیْئًا اِلَّا اَنْ یَخَافَا اَلَّا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَلَآ جُنَاحَ عَلَیْهِمَا فِیْمَا افْتَدَتْ بِهٖ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَآ تَعْتَدُوْهَا وَمَنْ یَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ

ته لاق دوو جار، یان به چاکى دهستی پیه بگره، یان به ریکی دهستبهرداری به، وه بو تان چه لال نییه لهو شتانه ی به ژنه کانتان داوه وه ربگر نه وه، مه گهر هه ردووکیان (ژن و پیاوه که) ترسان که نه توانن پابه ندى سنوره کانی الله بن، جا ئه گهر ئیوه ش (که سوکار) ترسان که هه ردووکیان پابه ندى سنوره کانی الله نابن، ئه وه گونا هیان ناگات ئه گهر ژنه که خوی بکریته وه، ئه وه سنوره کانی الله یه، جا نه کهن بیبه زینن، جا هه ر که سیک سنوره کانی الله ببه زینیت، ئه وه ئه وانه سه مکاره کانن.

۲۳۰- فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدِ حَتّٰی تَنْكِحَ زَوْجًا غَیْرَهٗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهِمَا اَنْ یَتَرَاجَعَا اِنْ ظَنَّا اَنْ یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ یُبَیِّنُهَا لِقَوْمٍ یَعْلَمُوْنَ

جا ئه گهر ته لاقیدا، ئه وه هیچیتر بوی چه لال نابیت تاوه کو هاوسه ریکی دیکه نه گیت، جا ئه گهر ته لاقیدا، هیچ گونا هیکیان ناگات ئه گهر بۆ لای یه کتر بگه ری نه وه، ئه گهر پیدان وابوو که ده توانن پابه ندى سنوره کانی الله بن، وه ئه وه یه سنوره کانی الله، بۆ چه لکانیک روونی ده کاته وه که ده زانن.

۲۳۱- وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاِمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوْهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوْا وَمَنْ یَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ وَلَا تَتَّخِذُوْا آیَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَمَا اَنْزَلَ عَلَیْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ یَعْظُمُكُمْ بِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ

وه ئه گهر ژنه کانتان ته لاقدا و گه یشتنه ماوهی چاوه پروانی، ئه وه یان به چاکه دهستیان پیوه بگرن، یان به ریکی دهستبرداریان بن، به زیان گه یاندنه وه دهستیان پیوه مه گرن بو ئه وهی دهستدریژیان بکه نه سهر، وه ههر که سیک ئه م کاره بکات ئه وه سته می له خوئی کردووه، وه نه کهن ئایه ته کانی الله به گالته وه ربگرن، وه یادی چاکه ی الله بکه نه وه که به ئیوهی داوه، وه ئه وهی بو ئیوهی له پهرتووک و ژیرمه ندی دابه زاندووه، که به هویوه ئاموژگاریتان ده کات، وه له الله بترسن، وه بزنان که الله به هه موو شتیک ده زانیت.

۲۳۲- وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَرْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

وه کاتیک ژنتان ته لاقدا و گه یشتنه ماوهی چاوه پروانیان، نه کهن کیشه یان بو دروست بکه نه گهر و یستیان هاوسه رگیری له گه ل میرده کانیان بکه نه وه، ئه گهر له نیوان خویندا ریک که وتن، که سیک به وه ئاموژگاری ده کریت که باوه ریان به الله و روژی دوابی هه یه، ئه وه یان پاکتر و خاوینتره بو ئیوه، وه الله ده زانیت و ئیوه نازان.

۲۳۳- وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بَوْلِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وه دایکان دوو سال شیر به منداله کانیان ده دهن بو که سیک که ده یه ویت ماوهی شیره خووری ته واو بکات، وه باوکی منداله که ده بیت خوراک و پوشاکی ژنه که به چاکی بدات، به لام ئه رکیک له سهر که سیک نیبه ته نها به وهی که له توانا ییدایه، نابیت دایک به هوی منداله که یه وه ئازار بدریت، وه نابیت باوکیک به هوی منداله که یه وه ئازار بدریت، وه له سهر میراتگر هه مان شته، ئه گهر باوک و دایکه که به ره زامه ندیان و راویژیان و یستیان منداله که له شیر بکه نه وه، ئه وه هه یچ گونا هه یکیان ناگاتی وه ئه گهر و یستتان دایه ن بو منداله کانتان بگرن ئه وهی

هیچ گوناهیکتان له سهر نییه، ئه گهر به چاکی ئه وهیان پی بدهن که پیتان دراوه، وه له الله بترسن، وه بزنانن که الله ئه و کارانه تان ده بینیت که ده یکه ن.

۲۳۴- وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

وه ئه وانته تان که ده مردن، وه ژنان له دواى خويان جيده هيلن، ژنه کان ده بيت چوار مانگ و ده رۆژ چاوه رى بکه ن، جا کاتیک ئه و ماوه يه يان ته واو کرد، ئه وه هيچ گوناهيکیان ناگات ئه گهر ژنه که له گه ل خودی خویدا هه ر کاریکی به چاکی کرد، وه الله به وه ئاگاداره که ده یکه ن.

۲۳۵- وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِيمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَتَذَكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرُضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

وه گوناهتان ناگات ئه گهر بچنه پيشه وه بو خوازيبي ژنان، يان له دلی خوتاندا دياريتان کرد بيت، الله زانيويه تي که ئيوه ئامازه تان پييان کردووه، به لام نه که ن به نه يني ژوانيان له گه لدا بکه ن مه گهر ئه وه نه بيت که قسه يه کی چاک بکه ن، وه نه که ن گريبه ستی هاوسه رگيري به ستن تاوه کو ماوه ی چاوه روانی دياریکراويان ته واو نه بيت، وه چاک بزنانن که الله به وه ده زانيت که له ناختاندايه، جا ئاگادری بن، وه بزنانن که الله ليبوورده يه و نيانه.

۲۳۶- لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

گوناهتان ناگات ئه گهر ژنتان ته لاقدا به ر له وه ی گانيان له گه لدا بکه ن که ئه وه ی له سه رتان پيوسته پي بدهن، وه ئه وه ی تواناي هه يه به گویره ی توانايه که ی و ئه وه ی هه ژار و ده ستکورتته به گویره ی توانايه که ی بريکی پی بدات، ئه وه پيوسته له سه ر پياوچاکان.

۲۳۷- وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وه ئه گهر ژنانتان ته لاق دا بهر له وهی گانیان له گه لدا بکهن به لام مارهیتان بویان دیار کردبوو، ئه وه نیوهی مارهییان پې بدنه، مه گهر خویان نه یانه ویت، یان ئه وهی که گریه سته ماره بینه که ی به ده ست بتانه خشیت، وه به خشینتان نزیکتره له خوداپه رسته وه، وه نه کهن چاکه تان به سهر یه که وه له یاد بکهن، وه الله بینه ره به و کارانه ی ده یکه ن.

۲۳۸- حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

وه پارېزگاری له نوښه کان، وه به تابه تی نوښی ناوه راست بکهن، وه به ملکه چکر دنه وه بو الله بوه ستن.

۲۳۹- فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

جا ئه گهر ترسان، ئه وه ده توان به پیاده یی یان به سواری (نوښ بکهن)، جا کاتیک ئه مین بوون ئه وه یادی الله بکهن، وه ک چو ن فی ری ئه وه ی کردوون که نه تانده زانی.

۲۴۰- وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وه ئه و پیاوانه تان که ده مرن و ژنان له دوا ی خویاندا جیده هیلن، وه ک راسپارده یه ک بو ژنه کانیان: سالی ک گوزهرانیان دابین بکری ت پې ئه وه ی له ماله وه بچنه دهره وه، جا ئه گهر چوونه دهره وه، ئه وه هیچ گونا هیکتان ناگات که ههر شتی کی چاک له گه ل خودی خویاندا بکهن، وه الله بالاده ست و ژیرمه نده.

۲۴۱- وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

وه بو ژنانی به ره لاکراو (ته لاق دراو) پیدانی کی چاک پیویسته له سهر الله په رستان.

۲۴۲- كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بهم شیوهیه الله بؤ ئیوه ئایه ته کانی روون ده کاته وه بؤ ئه وهی تیبگهن.

۲۴۳- أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

ئهی ئه وانته نه بینیه که به هه زاره ها بوون له ترسی مه رگ له زیده کانیانه وه ده رچوون؟ وه الله پیانی گوت: بمرن ئینجا زیندووی کردنه وه، له راستیدا الله چاکهی به سهر خه لکه وه هه یه، به لام زوربه ی خه لک سوپاس ناکهن.

۲۴۴- وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وه شهر بکهن له پیانو الله، وه بزنان که الله بیسته ر و دانایه.

۲۴۵- مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ئه وه کییه که قهرزیکي چاک به الله ده دات، وه الله بؤی چه ند به رابه ر زیاد ده کات؟ وه الله ده گریته وه و ده دات، وه بؤ لای ئه و ده گه ریندرینه وه.

۲۴۶- أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَّهُمْ اأَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ئهی سهیری دهسته یه کت نه کرد له نه وه کانی ئیسرائیل له دواى موسا، که به پیغه مبه ریکي خویان گوت: پادشایه کمان بؤ بنیره بؤ ئه وهی له گه ئیدا شهر بکهین له پیانو الله، گوتی: ئه گه ر کوشتارتان له سهر نووسرا پیتان وانیه که نه جه ننگن؟ گوتیان: وه چۆن شهر له پیانو الله ناکهین، وه ئیمه و منداله کانمانیان له زیده که مان ده رکردووه، جا کاتیک شهر و کوشتاریان له سهر نووسرا، پشتیان کرد ته نها که میکیان نه بیته، وه الله به سته مکاران ده زانیته.

۲۴۷- وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ

اضْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

پيغه مبهره که یان پینانی گوت: الله طالووتی بو ئیوه وهك پادشا ناردوو، گوتیان
چون ده کریت طالوت بو الله پادشا بیت به سهر ئیمه وه، وه ئیمه شایسته ترین
له ئه وه به پادشایه تی، وه ئه وه له سامان زوری نییه، گوتی: الله ئه وهی به سهر
ئیه وه دا هه لبراردوو، وه له زانیاری و چوارشانه پی له ئیه پتر پیداوه، وه الله
پادشایه تی به که سیك دهدات که خوی دهیه ویت، وه زانیاری الله فراوانه.

۲۴۸- وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وه پيغه مبهره که یان پینانی گوت: نیشانه ی پادشایه تییه که ی ئه وه یه که
تابووته که تان بو دهینیت که ئارامی له لایه ن خودا که تانه وه و پاشماوه ی
ئه وه ی تیدایه که خانه واده ی موسا و خانه واده ی هاروون جیان هیشتوو،
فریشته کان هه لی ده گرن، له وه دا به دنیا ییه وه به لگه یه ک بو ئیه هه یه ئه گه ر
ئیه باوه ردارن.

۲۴۹- فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا
قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً
بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

جا کاتیک طالوت به سه ربازه کانیه وه که وته ری، گوتی: الله به رووباریک تاقیتان
ده کاته وه، جا ئه وه ی لی بخواته وه ئه وه له من نییه، وه ئه وه ی تامی نه کات ئه وه
له منه، مه گه ر که سیك نه بیت که به له پی دهستی لی دهخواته وه، جا لییان
خوارده وه ته نها که میك نه بیت، جا کاتیک خوی و ئه وانه ی باوه رپان هی نابوو له
رووباره که په رینه وه، گوتیان ئیمرو تواناییمان نییه به سهر جالووت و
سه ربازه کانی، به لام ئه وانه ی که پینان وابوو به خودا که یان ده گه ن گوتیان:

چهندهها کومه لهی کهم توانیویانه به سهر کومه لی زوردا زال بن به مؤله تی الله،
وه الله له گهل خوراگره کانه.

۲۵۰- وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالوتَ وَجُنودِهِ قَالُوا رَبَّنَا افرغ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

وه کاتیک بو جالوت و سهربازه کانی ده رکه وتن گوتیان خودا که مان خوراگریمان
به سهردا بهینه، وه پیکانمان جیگیر بکه، وه سهرمان بخه به سهر خه لکانیکی کافر.

۲۵۱- فَهَرَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالوتَ وَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ
مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

جا به مؤله تی الله به زانديانن و داود جالوتی کوشت، وه الله پادشایه تی و
ژیرمه ندی پی به خشی، وه فییره هه رشتیکی ویست فیری کرد، وه ته گهر الله
هه ندی که خه لک به هه ندیکی تر پرانه مالیت، ئه وه به دنلیاییه وه زهوی خراب
ده بیت، به لام الله خاوه ن چاکه یه به سهر خه لکدا.

۲۵۲- تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

ئه وانه ئایه ته کانی اللهن به راستی بو تو ده یخوئینینه وه، وه بیگومان تو له
نیردراوه کانیت.

۲۵۳- تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ
دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِن اِخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ
آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

ئه و پیغه مبه رانه هه ندی کمان به سهر هه ندی کیان په سهند کردو وه، هه ندی کیان
هه بوون که الله گفتوو گوئی له گهلدا کردو وه، وه هه ندی کیان چهندهها پله
به رزکردو ته وه، وه چهندهها موعجیزه مان به عیسی کوری مهربم دا و به گیانی
پیروز پشتیوانیمان کرد، وه ته گهر الله ئاره زووی له سهر بووایه، ئه وه له دوا
ئه وهی به لکه یان بو هات، خه لکه که ی دوا پیغه مبه ران شهربان له گهل یه کدا
نهنده کرد، به لام نا کوک بوون، جا هه یانه که باوه ری هیناوه، وه هه یانه کافر بوو،

وه ئه گهر الله ئاره زووی له سهر بووایه، ئه وه شهریان له گه ل یه کدا نه ده کرد، به لام الله ئه و کاره ده کات که خوی دهیه ویت.

۲۵۴- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَّا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه، ئه وه ببه خشن که به ئیوه مان داوه بهر له وه ی روژیک بیت که نه کرین و فروشتن، وه نه هاورییه تی، وه نه تکااری سوودی نابیت، وه کافره کان خوین سته مکارن.

۲۵۵- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

الله هیچ خودایه ک نییه ته نه یه ئه وه نه بیت، هه می شه زیندوو ه سالاره که، نه خه و الوبون، وه نه خه وتن ده یباته وه، ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه و ییه بو ئه وه، ک ی هه یه بتوانیت که لای ئه و تکا بکات ته نه یه به مؤله تی ئه وه نه بیت، ده زانیت به وه ی له پیشیانه و له دوا یانه، وه ده رک به ه یچ شتیک له زانسته که ی ناکن ته نه یه به وه ی خوی دهیه ویت، کورسیه که ی به ئاسمانه کان و زه ویدا کشاوه، وه پاریزگاری کردنی هه ردووکیان ماندوو ی ناکات، وه هه ر ئه وه به رزه مه زنه که یه.

۲۵۶- لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

زورکردن له ئایندا نییه له کاتی کدا راست له گومرایی به روونی جیا بوته وه، جا هه ر که سیک کوفر به طاغوت بکات و باوه ر به الله بهینیت ئه وه بیگومان دهستی گرتوو به هه نگلی پته وه وه و لی جیا نابیته وه، وه الله بیسته ر و ئاگاداره.

۲۵۷- اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

الله پشتیوانی ئەوانەیه که باوەریان هیناوه، له تاریکایی دەریان دەکات بۆ رووناکی، بەلام ئەوانە ی کافرن پشتیوانیان طاغووتە دەریان دەکات له رووناکی بۆ تاریکایی، ئەوانە یاوەرانی دۆزەخن، وه بۆ هەمیشە تیایدا دەمێننەوه.

٢٥٨- أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ئە ی سەیری ئەو کەسەت نە کردوو هەشتۆمەری لە گەڵ ئیبراھیم دە کرد سەبارەت بە خۆداکە ی، لە راستیدا خۆداکە ی پادشایەتی پێی بەخشیبوو، کە ئیبراھیم پێی گوت: خۆداکە م دەژینیت و دەمرینیت، گوتی منیش دەژینم و دەمرینم، ئیبراھیم گوتی: جا الله خۆر لە شوێنی هەلاتنیهوه دەهینیت، تۆ لە شوێنی ئاوابوونیهوه بهینهوه. جا ئەوهی کافر بوو ئەبەلق بوو، وه الله هیدایەتی خەڵکانیکی ستمکار نادات.

٢٥٩- أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

یان وهك ئەو کەسە ی بە گوندیکدا تێپەر بوو کە بەسەریه کدا تەپی بوو، گوتی چۆن الله دەتوانیت ئەمە زیندوو بکاتەوه له دوا ی ئەوهی کە مردوو ه، ئەوه بوو الله سەد سأل مرداندى، ئینجا زیندوو ی کردەوه، گوتی: چەند مایتهوه؟ گوتی: رۆژیک یان چەند رۆژیک مامهوه، گوتی بەلکو سەد سأل مایتهوه، جا سەیری خواردنە کەت و خواردنەوه کەت بکە کە بۆگەنیان نە کردوو ه، وه سەیری کەرە کەت بکە، وه بۆ ئەوهی بتکەین بە بەلگەیهک بۆ خەڵک، وه سەیری ئیسقانه کە بکە کە چۆن تیکیان دەخەینهوه، ئینجا بە گوشت دایان دەپۆشین، جا کاتیک بۆی روونبووه، گوتی: ئەوه زانیم کە الله توانایی بەسەر هەموو شتیکدا دەشکیت.

۲۶۰- وَادُّ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمَ تُوْمِنَ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وه که ئیبراهیم گوتی خوداکه م پیم نشان بده که چۆن مردوو زیندوو ده که یته وه گوتی: ته وه باوهرت نه هیناوه؟ گوتی به ئی به لام بو ته وه ی دلم دلتیا بیت، گوتی چوار بالنده بگره و ئاراسته یان له خوت بکه ئینجا له سهر ههر چیا یه ک پارچه یه کیان دابخی ئینجا بانگیان بکه، بو لات دین، وه بزانه که الله بالادهسته و دانایه.

۲۶۱- مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

نموونه ی ته وانه ی سامانیان له پینا و الله ده به خشن، وه ک نموونه ی دانه و ئیله یه که که چهوت گو له گه نمی گرتوو، وه له ههر گو له گه نمیکدا سه د دانه و ئیله هه یه، وه الله چه ند جاری ده کات بو که سیك که خوی ده یه ویت، وه الله ده ستفراوان و زانایه.

۲۶۲- الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ته وانه ی سامانیان له پینا و الله ده به خشن، ئینجا پیاده ی هیچ منه تیک ناکه ن و ئازاریک ناگه یه نن بو ته وه ی به خشیویانه، ته وانه پاداشتیان لای خوداکه یان ده بیت، وه نه ترسیان له سهره، وه نه با دلته نگ بن.

۲۶۳- قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

وته یه کی چاک و لیبوورده ییه ک چاکتره له سه ده قه یه ک که ئازاردان به دوای خویدا ده هینیت، وه الله ده وله مه ندیک نیانه.

۲۶۴- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه نە کەن بەخشینە کانتان پووچەل بکەنەوه بە منەت و ئازاردان، وهك ئەوهى که بروای بە الله و روژی دواى نىیه و دەبەخشیت بو ئەوهى خەلك ببین، نموونه کهى وهك نموونهى بەردىكى لووسه که خوئى لەسەر نىشتوو، جا که بارانىكى بەخور لى دەدات، بە رووتى دەیهیلێتەوه، ئەوانە توانایان بەسەر هیچ شتیکدا نىیه لەوهى بەدەستیان هیناوه، وه الله هیدایەتى خەلکانىكى کافر نادات.

۲۶۵- وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وه نموونهى ئەوانەى سامانیان دەبەخشن بو بەدەستهینانى رەزامەندى الله و پابەندبوونیان پىیهوه له خودى خویناوه، وهك نموونهى باخى سەر بەرزاییهك وان که بارانىك لى داوه، جا کاتیک بەروبوو مه کهى دەگات دووجار بوتهوه، وه ئەگەر بارانىكى لیزمه بەرى نە کهویت ئەوه بارانىكى نم نم، وه الله ئەو کارانەتان دەبینیت که دەیکەن.

۲۶۶- أَيُّودٌ أَحَدَكُمُ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

ئایا که سیکتان خوژگه دەکات که بیستانىكى له دارخورما و رەزى ترى هەبیت که له ژیرییهوه رووباره کان دەروڤ و تیایدا له هەموو بەروبوو میکی هەبیت؟ وه کاتیک ته مەنى گه وه بوو و منداله کانی بیهیز بوون، گەردە لوولیک که ئاگرى تىدايه لى بدات و بیسووتینیت، بەم شیویه الله بو ئیوه ئایه ته کانی روون دەکاته وه بو ئەوهى بیریک بکەنەوه.

۲۶۷- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ئەى ئەوانەى باوەریان هیناوه له و شته نایابانه ببهخشن که بەدەستتان هیناوه، وه ئەوهى بو ئیوه له زهوى هیناومانەته دەرەوه، وه نە کەن پىسه کان ببهخشن

که بو خوشتان قبولتان نییه مه گهر چاوتان لی بنووقینن، وه بزنان که الله دهوله مهندي شایسته به سوپاسه.

۲۶۸- الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شهیتان به لینی هه ژاریتان پی دهدات و فه رمانتان پی ده کات به کاری خراپه، وه الله به لیتان پی دهدات که له لایه ن خوویه وه بتان بووریت و چاکه تان پی بدات، وه الله فراوان و ناگاداره.

۲۶۹- يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

ژیرمه ندی دهدات به که سیک که خوی دهیه ویت، وه ههر که سیک ژیرمه ندی پی بدریت نه وه خیریکی زوری پی دراوه، وه هیچ که سیک یادناکاته وه تهنه خاوهن هوشه کان نه بن.

۲۷۰- وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

وه ههر خه رچیک به خشن یان نه زریک بکه ن نه وه الله پی ده زانیت، وه بو سته مکاران پشتیوانیک نییه.

۲۷۱- إِنْ تُبَدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَتُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ئه گهر خیر و سه دهده قه تان ناشکرا کرد نه وه شتیکی چاکه، وه نه گهر شاردتانه وه و داتان به هه ژاران، نه وه بو ئیوه چاکتره و له گونا هه کانتان پاکتان ده کاته وه، وه الله ناگاداره به و کارانه ی دهیکه ن.

۲۷۲- لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

له سه ر تو نییه هیدایه تیان به لکو الله که سیک هیدایه ت دهدات که خوی بهیه ویت، وه ههر شتیکی به خشن نه وه بو خودی خو یانه، وه نابه خشن تهنه بو

رازیکردنی سیمای الله نه بیټ، وه له ههر خیریک بکهن ئه وه پاداشت ده درینه وه، وه ئیوه سته متان لی ناکریت.

۲۷۳- لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ صَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْقَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

بۆ ئه وه هه ژارانیه که دابراون له پیناو الله و ناتوانن به خاکه که دا بگه رین، وه نه فام واده زانیت که دهوله مهن دن به هوی شهر میان له سیمایانه وه دهیاناسیته وه، وه به هوی حیفه ته وه داوا له خه لک ناکهن، وه ههر شتیک به خشن ئه وه الله به و شته ده زانیت.

۲۷۴- الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ئهوانه ی سامانیان به شهو و روژ به نه یی و ئاشکرا ده به خشن، پاداشتیان لای خودا که یان هه یه، وه نه ترسیان له سه ره، وه نه با دلته نگ بن.

۲۷۵- الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئهوانه ی سوو ده خون هه لئاستنه وه ته نها وه که سه ی که نه بیټ که شه یتان دهستی لی ده وه شه یټ، چونکه ئهوانه دهیانگوت: له راستیدا کرین و فروشتن وه که سوو وایه، (چون ده بیټ) الله کرین و فروشتنی چه لال کرد بیټ و سووی حه رام کرد بیټ؟ جا ههر که سه یک راسپارده ی له لایه ن خودا که یه وه پێ گه یشت ئه وه کو تایی پێی ده هینیت، وه ئه وه ی رابوورد بۆ خو یه تی و لپرسینه وه ی بۆ الله یه، وه ههر که سه یک بۆی بگه ریته وه ئه وه له یاوه رانی دوزه خ ده بیټ و بۆ هه میشه تیایدا ده میننه وه.

۲۷۶- يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

الله سوو له ناوده بات و سه ده قه بره و پي ده دات، وه الله هه موو کافر يکي گونا هباري خوش ناويت.

۲۷۷- **إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ**

ئه وانه ي باوه ريان هيناوه و کاري چاکيان کردووه و نويزيان کردووه و زه کاتيان داوه پاداشتيان لاي خودا که يانه وه ده بيت، وه نه ترسيان له سه ره، وه نه دلته نگ ده بن.

۲۷۸- **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ**

ئه ي ئه وانه ي باوه رتان هيناوه له الله بترسن، وه ده سته برداري ئه و سووه بن که له لاتان ماوه ئه گهر ئيوه ئيماندارن.

۲۷۹- **فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ**

ئه گهر ئه م کاره نه کهن ئه وه جه نگیکتان له گه ل الله و پيغه مبه ره که ي راگه ياندووه، وه ئه گهر توبه تان کرد، ئه وه پاره که تان وه ربگر نه وه، نه سته م بکهن و نه سته متان لي ده کریت.

۲۸۰- **وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ**

وه ئه گهر نه بوون بوو، ئه وه چاوروان بکات تاوه کو ده بيت، وه ئه گهر بيکهن به سه ده قه چاکتره بو ئيوه، ئه گهر ئيوه بزنان.

۲۸۱- **وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ**

وه له رورتیک بترسن که تيادا بو لاي الله ده گه رينه وه، ئينجا هه موو خوديک به وه ي به ده ستي هيناوه پاداشت ده کریته وه، وه سته میان لي نا کریت.

۲۸۲- **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ**

الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلَيَتَّقِ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسُ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
 الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمِلْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ
 وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ
 تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ
 الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا
 بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا
 شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ

ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوە ئە گەر قەرزیکتان بو ماوهیه کی دیاریکراو وەرگرت،
 ئەوه بینووسن، وه با نووسه ریک به رهوایی بینووسیت، وه نووسه ره که سه ریچی
 نه کات، وه با بهم شیوهیه بنووسیت که الله فیری کردووه، جا با بنووسیت و پئی
 بلیت ئەوهی که مافه کهی له سه ره، وه با له خودا کهی الله بترسیت، وه هیچ
 ساختهیه کی تیادا نه کات، جا ئە گەر ئەوهی مافه کهی له سه ره نه زان، یان لاواز
 بوو، یان نهیده زانی پئی بلیت ئەوه با بهرپرسه کهی به رهوایی پئی بلیت، وه دوو له
 پیاوه کانتان بکهن به شایهت، ئە گەر دوو پیاو نه بوون، ئەوه پیاویک و دوو ژن،
 ئەوانه ی به شایهت یان رازین، بو ئەوهی ئە گەر ژنیکیان له بیرى کرد ئەوه تر به
 بیرى بهینیته وه، وه شایهته کان نابیت رهت بکه نه وه کاتیک بانگ کران، وه
 نه کهن فه راموشی نووسینی بچووک یان گه وره بکهن بو کاتی دیاریکراوی خو ی،
 ئەوه یان لای الله رهواتره، وه گونجاوتره بو شایهتی، وه که مترین شته که بیکهن
 بو ئەوهی دوودل نه بن، مه گەر کاتیک نه بیت که بازرگانیه کی ده ستاوده ست
 ده کهن له نیوان خو تاندا، ئەوه گونا هتان ناگات ئە گەر نهینووسن، وه شایهت
 بگرن کاتی کرین و فروشتنتان کرد، وه نابیت نه نووسه ر، وه نه شایهت نازار
 بدرین، ئە گەر وابکهن ئەوه خراپه کاریتان کردووه، وه له الله بترسن، وه الله
 فیرتان ده کات، وه الله به هه موو شتیک ده زانیت.

۲۸۳- وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم
 بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا
 فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وه ئه گهر له سه فهدا بوون و نووسه ريكتان دهستنه كهوت، ئه وه بارمته
 وه رېگرن، وه ئه گهر متمانه تان به يه كتر بوو ئه وه با كه سه كه ئه مانه ته كه
 بداته وه، وه با له خودا كه ي، الله بترسيت، وه نه كه ن شايه تي بشارنه وه، وه هر
 كه سيك بيشارته وه ئه وه له دلیدا گوناھي كردوو، وه الله به وه ده زانيت كه
 ده يكه ن.

۲۸۴- لِّلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تَبَدُّوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفُوْهُ
 يُحَاسِبِكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

بۆ الله يه ئه وه ي له ئاسمانه كان و ئه وه ي له زه ويه، وه ئه گهر ئه وه ي له
 ناختاندايه ئاشكرای بكه ن يان بيشارنه وه، الله به هويه وه ليتان ده پرسيته وه، جا
 له كه سيك ده بووريت كه خوي ده يه ويت، وه سزای كه سيك ده دات كه خوي
 ده يه ويت، وه الله توانايي به سهر هه موو شتيكدا هه يه.

۲۸۵- اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهٖ
 وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
 وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ

پيغه مبه ر باوه ري هينا به وه ي له لايه ن خودا كه يه وه بوي دابه زيوو، وه
 باوه رداران، هر هه موويان باوه ريان به الله و فرشته كاني و په رتوو كه كاني و
 پيغه مبه ره كاني هينا، وه جياوازي ناكه ين له نيوان هيج كاميك له پيغه مبه ره كاني،
 وه گوتيان: گوپيست بووين و ملکه چ بووين، خودا که مان لیمان بووره، وه
 گه رانه وه بۆ لای تویه.

۲۸۶- لَا يَكْفُرُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اٰكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
 تُؤَاخِذُنَا اِنْ نَّسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ
 قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاَعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ

الله ئه ركيتك به خوديك ناسپيريت ئه گهر له تواناييدا نه بيت، بۆ خويه تي ئه وه ي
 به دهستي هيناوه و له سه ريه تي ئه وه ي به دهستي هيناوه، خودا كه مان مه مانگره
 ئه گهر له بيرمان كرد يان هه له مان كرد، خودا كه مان باري گرانمان پي هه لمه گره
 هه روهك چۆن له سهر ئه وانته باركرد كه پيش ئيمه بوون، وه خودا كه مان

ئەوھمان لە ئەستۆ مەگرە کە توانایمان بەسەردا نییە، وە لیمان ببوورە و لیمان
خۆش بە و بەزەیی پیمان بێتەو، تۆ گەورەمانیت، وە سەرمان بخە بەسەر
خەلکانیکی کافر.

شروقه و تیبینی

ئەم سوورەتە ناوئراوە {البقرة}، چونکە ئایەتی ٦٧ بۆ ٧٣ ئاماژە بە مانگایەك
دەکات کە موسا بە نەوھ کانی ئیسرائیل دەئیت سەریبەرن.

القرطبی لە الجامع لاحکام القرآن دەئیت:

سوورەتیکە لە مەدینە دابەزیوو، وە لە ماوەیەکی پەرشوبلاو، وە گوتووینە
یە کەم سوورەتی مەدینە، تەنھا ئایەتی ٢٨١ نەبیت، {وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ
إِلَى اللَّهِ}، کە دوا ئایەتە لە قورئاندا و لە رۆژی نەحر لە حەجی مائئاوای لە مینا
دابەزیوو. وە ئایەتە کانی سوو (ریبا) دوا ئایەتن لە قورئاندا دابەزیوون. القرطبی
دەئیت:

وَتَعَلَّمَهَا عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِفِقْهِهَا وَمَا تَحْتَوِي عَلَيْهِ فِي اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً ، وَابْنُهُ
عَبْدُ اللَّهِ فِي ثَمَانِي سِنِينَ كَمَا تَقَدَّمَ

عومەری کوری خەتاب، بە ١٢ سأل فیره سوورەتی البقرة بوو و عبداللەهی کوری،
بە هەشت سأل.

وە سەبارەت بە فەزڵ و سوودە کانی سوورەتی البقرة، ابن کثیر لە تفسیر القرآن
العظیم، ئاماژە بە چەند ریاویەت و فەرموودەیی محمد صلعم دەکات:

یە کەم: تر بە شەیتان دەکات:

مَا مِنْ بَيْتٍ يُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ إِلَّا خَرَجَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ وَلَهُ صُرَاطٌ

هیچ مائیک نییە کە سوورەتی مانگای تیایدا دەخویندریتەو کە شەیتان لێ
دەرنەچیت، وە تر نەکات.

دووهم: لە گەل هەر ئایەتیکە هەشتا هەزار فریشتە دابەزیوو. لە مسند احمد
هاتوو:

لە گەل دابەزینی هەر ئایەتیکە ٨٠ هەزار فریشتە دابەزیوو.

١ نايه تي

الم

بگه رپوه بو نايه تي ١ سووره تي لقمان.

٢ نايه تي

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

ده لئيت:

ئهو په رتووكه گومان يكي تيدا نيبه هيدا يه ته بو خوداناسان.

واته:

{ذَلِكَ}، {و}، {الْكِتَابُ}، په رتووكه، {لَا رَيْبَ فِيهِ}، شكوگوماني تيا نيبه، {هُدًى} لِّلْمُتَّقِينَ}، هيدا يه ته بو خوداناسان و ئه وانه ي له الله ده ترسن.

{ذَلِكَ الْكِتَابُ}، ئهو په رتووكه به هيچ جوړيک ناکريت قورئان بيت به دوو هوکار:

يه که م: ده لئيت {ذَلِكَ}، {و}، که بو شتيکي دوور به کارديت. ئه گهر مه به ستي قورئان بووايه ئه وه ده بووايه بلئيت {هذا} {ئهم}.

دووه م: قورئان له دواي مهرگي محمد کوکراوه ته وه و له کاتي دابه زيني قورئان ته نها يه که په رتووک هه بووه، که قورئانه که ي ورکه کوري نوفل بووه.

به لام الطبري له جامع البيان ده لئيت:

گشت شروفه که ران ده لئين، {ذَلِكَ الْكِتَابُ}، واته قورئان.

به لام ده لئيت، هه نديک گوتوويانه، واته ته ورات و ئينجيل.

ابن کثير له تفسير القران العظيم ده لئيت، ابن جريج گوتوويه تي:

{ذَلِكَ - ئهو}، واته {هذا - ئهم}، وه عه رهب له جياتي يه کتر ئهو و ئهم به کارده هينن.

من ده لئيم که واته: الله اکبر عه ربه.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن ده لئيت، چهندهها وتهوت ههيه سه بارهت به
{ئهو په رتوكه}:

يه كه م: ئه وهى نووسراوه له چاره نووسى خه لك له دلخوشى و سه ركيشى و رزق
و ئه جهل.

دووه م: ئه وهى الله له سه ر خوى نووسيوويه تى كه ره حمه ته كه ي پيش
توره ييه كه ي ده كه وئيت. وهك له صحيح مسلم هاتووه، محمد صلعم
گوتوويه تى:

لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ عَلَى نَفْسِهِ: أَنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي

كاتيك الله له دروست كردنى مه خلووقات ته واو بوو، له په رتووكيك كه لاي
خويه تى له سه ر خوى نووسى: ره حمه ته كه م زال بووه به سه ر توره ييمدا.

سيهه م: قورئانه، وهك له صحيح مسلم رپوايه تيك هاتووه، كه محمد صلعم
گوتوويه تى الله ده لئيت:

إِنَّمَا بَعَثْتُكَ لِأَبْتَلِيكَ وَأَبْتَلِي بِكَ ، وَأَنْزَلْتُ عَلَيْكَ كِتَابًا لَا يَغْسِلُهُ الْمَاءُ تَقْرُؤُهُ نَائِمًا
وَيَقْظَانَ

له راستيدا توم وهك پيغه مبه ر ناردووه كه به هويه وه تاقيتبه كه مه وه وه به تووه
تاقيبكه مه وه، وه په رتووكيكم بوت دابه زاندووه كه ئاو نايشوات، وه به خه وتن و
ئاگاي ده توانيت بيخوينيته وه.

چواره م: سووره ته كاني مه ككه يه.

پينجه م: مه به ست سووره ته كاني مه دينه ن كه دواتر داده به زن.

شه شه م: ته ورات و ئينجيله.

حه وته م: تابلوى پاريزراوه.

هه شته م: ئه و قورئانه يه كه له ئاسمانه و هيشتا دانه به زيووه.

نويه م: مه به ست {الم} ه، واته ئايه تى ۱

ئايه تي ۳

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
ده لئيت:

ئەوانەى بڕوایان بە غەیب هەیه و نوێژ دەکەن، وە لەو رزقەى پێیانمان داوہ دەبەخشن.

واتە: ئەو پەرتووکە هیدایەتە بۆ ئەو کەسانە کە لە اللہ دەترسن و باوەریان بە غەیب هەیه و نوێژ دەکەن، وە لەو رزقەى پێیانمان داوہ دەبەخشن.

ئايه تي ۴

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
خوداوەندى عەرەب و ئیسلام بە محمد دەلئیت:

وە ئەوانەى باوەریان هەیه بەوہى بۆ تۆ دابەزیووە، وە ئەوہى پێش تۆ دابەزیووە، وە دڤنیان سەبارەت بە ئاخیرەت.

واتە: خوداوەندى عەرەب و ئیسلام بە محمد دەلئیت:

ئەو پەرتووکە هیدایەتە بۆ ئەوانەى کە باوەریان بەو پەرتووکە هەیه کە بۆ تۆ دابەزیووە، واتە قورئان، وە ئەو پەرتووکانەى پێش تۆ دابەزیووە، واتە تەورات و ئینجیل، وە دڤنیان لە ئاخیرەت، واتە لە قیامەت و لئیرسینەوہ و بەهەشت و دۆزەخ.

ئايه تي ۵

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
خوداوەندى عەرەب و ئیسلام دەلئیت:

ئەوانەن لەسەر هیدایەتن لە لایەن خوداکەیانەوہ، وە ئەوانەن کە فریاد دەبن.
واتە:

ئەوانەى ئەم سىفاتانەيان تىدا بىت لەسەر ھىدايەتن لە لايەن خودا كەيان و لە
قىامەت سەر كەوتوو دەبن و لە دۆزەخ رزگاریان دەبیت:

یە كەم: باوەریان بە غەیب ھەیه.

دووھەم: نوێژ دەكەن.

سێھەم: زەكات دەدەن.

چوارەم: باوەریان بە قورئان و تەورات و ئىنجیل ھەیه.

پنجەم: دۇنيان كە قىامەت بوونی ھەیه.

ئايەتى ٦

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خوداوەندی عەرەب و ئىسلام بە محمد دەئیت:

جا ئەوانەى باوەریان نەھیناوە، ئەگەر ئاگاداریان بکەیتەوہ یان ئاگاداریان
نە کەیتەوہ، بۆ ئەوانە وەك یە كە و باوەر ناھینن.

واتە:

ئەى محمد بۆ ئەوانەى باوەریان بەو پەرتوو كە نەھیناوە وەك یە كە، ئەگەر لە
سزا و زەبروزەنگى اللہ ئاگاداریان بکەیتەوہ یان ئاگاداریان نە کەیتەوہ، چونكە باوەر
ناھینن.

ئەو كافرانە كین كە باوەر بەو پەرتوو كە ناھینن؟

الطبرى لە جامع البيان ئاماژە بە ٣ گروپ خەلك دەكات:

یە كەم: قورەیش.

دووھەم: ئەوانەى لە ئەوس و خەزرج بوون و باوەریان نەھینابوو.

سێھەم: یەھوودىە كان.

وہ الطبرى دەئیت یەھوودىە كانن.

ثایه تی ۷

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
دهلئیت:

الله موری تارمایی داوه به سهر دلّیان و به سهر گوئیکانیان و به سهر چاوه کانیان،
وه ئهوانه سزایه کی مهزنیان بو ده بیت.

واته:

ئه و کافرانه باوهر ناهینن به و پهرتووکه، چونکه الله موری تارمایی داوه به سهر
دلّیاندا و گوئیچکه کانیان و چاوه کانیان بو ئه وهی ئیمان نه هینن و هه ق نه بیستن
و نه بینن. وه ئهوانه له قیامهت سزای دۆزهخ ده درین.

ثایه تی ۸

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ
دهلئیت:

وه له خه لك هه یه كه ده لئیت: باوهرمان به الله و به روژی دواپی هینا به لام
ئهوانه باوهردار نین.

واته: دوورووه کان.

به زمان ده لئین باوهرمان هیناوه به الله و به قیامهت، به لام له دل و ناخدا
باوهریان نه هیناوه.

الطبری له جامع البیان ده لئیت، هه مووی کوکن که ئه م ئایه ته له سهر
دوورووه کان دابه زیوووه.

ابن عباس گوتوویه تی دووره وووه کان له ئه وس و خه زره ج.

ثایه تی ۹

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
دهلئیت:

الله و ئهوانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌خه‌له‌تینن، وه هیچ که‌سیک ناخه‌له‌تینن ته‌نھا خودی خوین نه‌بیت، به‌لام هه‌ست ناکه‌ن.

واته:

ئه‌و دوورووانه‌ی که به زمان ده‌لین باوه‌رمان به الله و ئاخیره‌ت هیناوه، به‌لام له ناخ و دلدا باوه‌ریان نه‌هیناوه، ده‌یانه‌ویت الله و باوه‌رداران بخه‌له‌تینن، به‌لام هیچ که‌سیک ناخه‌له‌تینن ته‌نھا خودی خوین نه‌بیت له کاتیکدا هه‌ست ناکه‌ن.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌لیت:

هه‌ندیک له جیاتی {وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ}، ده‌یانخوینده‌وه: {وَمَا يَخَادِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ}.

ئایه‌تی ۱۰

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

ده‌لیت:

نه‌خۆشی له دلّه‌کانیان هه‌یه، جا الله‌ش نه‌خۆشیه‌که‌یانی زیاتر کرد، وه ئه‌وانه سزایه‌کی ئازاربه‌خشیان ده‌بیت به هۆی ئه‌وه‌ی نکۆلیان لی ده‌کرد.

واته:

ئه‌و دوورووانه‌ی که به زمان ده‌لین باوه‌رمان به الله و پوژی دواپی هیناوه، به‌لام له ناخدا باوه‌ریان نه‌هیناوه، دلّه‌کانیان نه‌خۆشه، وه الله نه‌خۆشیه‌کانی زیاتر کرد، وه ئه‌وانه به هۆی ئه‌وه‌ی نکۆلیان کردوو له پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد و قورئان، ئه‌وه الله له قیامه‌ت سزایه‌کی سه‌ختیان ده‌دات له دۆزه‌خدا.

الطبری له جامع‌البيان ده‌لیت، {مَرَضٌ- نه‌خۆشی}، واته شکوگومان.

ئایه‌تی ۱۱

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

ده‌لیت:

وه كاتيك پٽيان ده گوتريت خراپه كارى له خاڪه كه دا مه كه ن گوتيان له راستيدا
ئيمه چا كه كارين.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم و القرطبي له الجامع لاحكام القرآن و الطبرى له
جامع البيان ده لټين: {فساد}، واته كوفر و سه ريچي كړدن.

١٢ نايه تي

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

ده لټيت:

ئى ئه وان خراپه كارين به لام هه ست ناكه ن؟

واته:

ئه وان خراپه كارن چونكه پابه ندى كوفرن و سه ريچي فه رمانه كاني الله ده كه ن.

١٣ نايه تي

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ

ده لټيت:

وه كاتيك پٽيان ده گوتريت باوهر بينن هه روهك چوڼ خه لك باوهر يان هيناوه،
ده لټين: ئايا باوهر بينن هه روهك چوڼ نه فامه كان باوهر يان هيناوه، ئى له
راستيدا خو يان نه فام نين به لام نازانن؟

واته:

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن و ابن كثير له تفسير القرآن العظيم ده لټين:
مه به ست دوو رووه كانه.

ابن كثير و الطبرى ده لټين:

{السفهاء}، كوى {سفيه} و {السفيه}، كه سيكي نه فامى بيرو را لوازى كه م
مه عريفه يه به به رژه وه ندى و زيان، وه له بهر ئه وه الله ناوى له ژنان و مندالان

ناوه نه فام، {سَفَهَاءَ}، له ئایه تی ۵ سووره تی النساء که ده ئیت: {وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ
أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا}، (نه کهن سامانه کانتان که الله بو ئیوهی
کردوو به پایه داربوونتان بدهن به نه فامه کان)، وه گشت ئه هلی سه له ف
گوتوو یانه، واته ژنان و مندالان.

ئایه تی ۱۴

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ

خوداو هندی عه رب و ئیسلام له وه سفکردنی دوورووه کان به رده وام ده بیت و
ده ئیت:

وه کاتیک چاویان به وانه ده که ویت که باوه ریان هیناوه ده ئین: باوه رمان هیناوه،
وه کاتیک به ته نها بوون له گه ل شهیتانه کانیاں ده ئین: ئیمه له گه ل ئیوهین، له
راستیدا ئیمه پیمان راده بویرین.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئیت، ناکوکی هه یه سه بارهت به
{شَيَاطِينِهِمْ} که کین:

یه کهم: سه رکرده کانی کوفر، (ابن عباس و السدی).

دووهم: شهیتانه کانی جنوکه، (الکلبی).

سیههم: جادووگه ره کان، (کومه ئیک له شروقه کاران).

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده ئیت، چهند وته وتیک هه یه سه بارهت به
مه بهست له شهیتانه کان:

یه کهم: سه رکرده کانی کوفر، (ابن عباس و ابن مسعود و ابی مالک و ابی صالح).

دووهم: هاوړیکانیاں، (ابن عباس).

سیههم: جووه کان، (ابن عباس).

چوارهم: یاوه ره کانیاں له دوورووه کان و موشریکه کان، (مجاهد و قتاده و السدی
و الربیع بن انس)

پینجه م: شهیتانه یاخیه کان له جنوکه و مروّف، (الطبری).

وه ابن کثیر ده لیت، له مسند احمد ریوایه تیک هاتووه، که ابوذر ده لیت، پیغه مبه رگوتی:

نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ . فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَلِلْإِنْسِ شَيَاطِينٌ ؟
قَالَ : نَعَمْ

په ناگه ده کهین به الله له شهیتانه کانی مروّف و جنوکه، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری الله ئایا شهیتانی مروّف هه یه؟ گوتی به ئی.

ئایه تی ۱۵

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
ده لیت:

الله گالته یان پی ده کات و بهرده وامیان پی ده دات له سه رکیشیاندا بگه وزین.

الطبری له جامع البیان، وه لای ئه وانه ده داته وه که نه فی سیفه تی گالته پی کردنی الله ده که نه وه، وه ده لیت:

به لام ئه وانه ی ده لینگوی ئه وه ده کهن که کاتیک الله ده لیت، {الله گالته یان پی ده کات}، له راستیدا ئه وه له رووی وه لاهمه وه یه، وه له راستیدا الله نه گالته ده کات و نه فرتوفیل ده کات و نه فریودانی هه یه، وه نه فی ئه و شتانه له سه ره الله ده که نه وه که الله له سه ره خووی جیگیری کردووه و به پیویستی داناوه. جا ئه گهر ئه و که سه بلیت: هه رگیز نه گالته پی کردن وه نه فرتوفیل و نه فریودان و نه پیرابواردن له لایه ن الله وه بوونی نییه به رامبه ر به که سانیک که خووی هه والی داوه که گالته یان پی ده کات و فرتوفیلیان لی ده کات و پیمان راده بویریت، وه که ئه وه وایه که بلیت الله هیه که سیکی به ناو زه ویدا نه بردوته خواره وه له کاتیکدا الله ده لیت که خه لکانیکی به زه ویدا بردوته خواره وه، وه یان بلیت که الله هیه که سیکی له ده ریادا نوقم نه کردووه له کاتیکدا خووی ده لیت که خه لکی له ده ریادا نوقم کردووه.

مه به ستي الطبري چييه؟ الطبري ده لئيت، كاتيك الله ده لئيت: {لَلّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ}،
 (الله گالته يان پي ده كات)، مانا كه ي، واته الله گالته يان پي ده كات و مانا كه ي
 روونه، وه ناكرت خه لكانيك ئه م ده قه پينه بكه ن و بلين گالته پيكردي جيايه.
 وه كاتيك الله ده لئيت، {مَكَرَ اللّهُ}، (الله فرتوفيلي كرد)، مانا كه ي، واته الله
 فرتوفيلي كرد، وه ناكرت مانايه كي ديكه ي بو دابتابشيت.
 وه الطبري ده لئيت، هه ر كه سيك نكو لي بكات ئه وه:

كَذَّبَ بِالْقُرْآنِ ، وَخَرَجَ عَنِ مِلَّةِ الْإِسْلَامِ

نكو لي له قورئان ده كات و له ميلله تي ئيسلام ده رده چييت.

ئايه تي ۱۶

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ
 ده لئيت:

ئه وانه ن كه گومراييان به هيدايت كړيوه و بازرگانيه كه يان قازانجي نه كړدوو،
 وه ئه وانه هيدايت نه ده بوون.

الطبري له جامع البيان، سه باره ت به {اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ}، ده لئيت واته:
 ده ستيان به گومراييه وه گرتوو و ده سته رداري هيدايت بوون.
 {فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ}، (بازرگانيه كه يان قازانجي نه كړدوو)، واته له قيامه ت
 ده دورين.

ئايه تي ۱۷

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ
 فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

خوداوه ندي عه رهب و ئيسلام له سه ر دوورووه كان ده لئيت:

نمونہ یان وہڪ نمونہ ی ئه و كه سه یه كه ئاگر ئی كه هه لگیرساندووه، جا کاتیک
ئاگره كه ئه وهی له دهورهیه تی رووناك کرده وه، الله ئاگره كه یان ده بات و له
تاریکاییدا ده یانه یلیته وه و نابین.

هه له ی زمانه وانى:

ئه گهر دیقه ت بدهیت ده بینیت كه {مَثَلُهُمْ} و {بُنُورِهِمْ} و {تَرَكَهُمْ} و {يُبْصِرُونَ}،
تاك نین به لكو كو، به لام {كَمَثَلِ الَّذِي} تاكه. وه ئه وه هه له یه نهك ته نها له
زمانی عهره بی به لكو له هه موو زمانیکدا. له بهر ئه وه ده بی ت ئایه ته كه یان
هه مووی كو بی ت وه یان هه مووی بو تاك بی ت.

ئه گهر بو كو بی ت ئه وه ده بی ت به م شیوه یه بی ت:

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِينَ اسْتَوْفَدُوا نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُمْ دَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ
وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

واته: نمونہ یان وهڪ نمونہ ی ئه و كه سانه یه كه ئاگر ئی کیان هه لگیرساندووه، جا
کاتیک ئه وهی له دهوره یانه رووناك کرده وه.

ناکوکیه کی قوول هه یه سه باره ت به مانای ئه م ئایه ته كه خوداوهندی عهره ب و
ئیسلام له سه ر دوورووه کان هیناویه تیه وه، به لام ابن کثیر له تفسیر القران
العظیم ده ئیت:

ئه و دوورووانه به ئیمان هینانیا ن له سه ره تا رووناکیان به ده ست هینا، ئینجا دواتر
به دووروویان رووناکییه كه یان نه ما و كه وتنه تاریکیه وه.

ئایه تی ۱۸

صُمَّ بُكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

خوداوهندی عهره ب و ئیسلام، سه باره ت به دوورووه کان ده ئیت:

که ر و لال و کویرن، جا ئه وانه هه رگیز ناگه ریته وه.

واته:

ئەو دوورپووانە كەپ و لال و كوئىن، رىڭاي ھىدايەت نادۆزىنەو، وە ناتوانن بو رىڭاي ھىدايەت بگەرپىنەو.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لىت:

عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ وَحَفْصَةُ دَهْيَانُ خُوَيْنِدَةُ وَهِيَ: {صُمَّا بُكْمًا عُمِيًّا}.

ئايەتى ۱۹

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

خوداوهندى عەرەب و ئىسلام، نموونەيە كى دىكە لەسەر دوورپووانە كان دەھىنپىنەو و دە لىت:

يان وەك ھەورپىكى چرە لە ئاسمان كە تارىكاي و ھەورە تىرشقە و برووسكەي تىدايە، پەنجە كانيان دەخەنە ناوگوئىكانيانەو بە ھۆي برووسكە كانەو لە ترسى مەرگ، وە اللە چواردەورەي كافرە كانى داو.

واتە:

{أَوْ}، يان نموونەيان، {كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ}، وەك ھەورپىكى چرە لە ئاسمان، {فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ}، كە تارىكاي و ھەورە تىرشقە و برووسكەي تىدايە، {يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ}، پەنجە كانيان دەخەنە گوئىچكە كانيانەو لە برووسكە كان، {حَذَرَ الْمَوْتِ}، لە ترسى مەرگ، {وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ}، وە اللە چواردەورەي كافرە كانى داو.

دېقەتى ئەم نموونەيە بدەن:

نموونەي دوورپووانە كان وەك نموونەي ھەورپىكى چرە لە ئاسمان، كە تارىكارپى و ھەورە تىرشقە و برووسكەي تىدايە، جا دوورپووانە كان پەنجە كانيان دەخەنە ناو گوئىكانيانەو بە ھۆي گرمە و برووسكەي ھەورە كەو لە ترسى مەرگ، وە اللە چواردەورەي كافرە كانى داو.

پرسیار؟ ئایا ئه گهر ئیماندارى راسته قینه له ئاسمان بێت، وه دهنگى هه وره ترشيقه بێت و برووسك ببینیت په نجه كانی ناخاته گوئیكانیه وه و چاوه كانی داناخات؟

ته نانهت روون نییه كه خوداوهندی عه رهب و ئیسلام، مه به ستی له م نموونه یه چییه؟

دواتر ئاسمان تاریكه مه به ستی خوداوهندی عه رهب و ئیسلام له {ظُلُمَاتٌ} (تاریكیه كان) كه به كوێه چییه؟

ابن كثیر له تفسیر القرآن العظیم ده ئیت:

وه ئه مه نموونه یه كى دیکه یه كه الله هیناویه تیه وه له سه ر دوورووه كان، كه خه لكاننیکن جارنیکیان هه ق ده بینین، وه جارنیکیان شكوگومانیان هه یه، جا دله كانیان له حاله تی شك و كوفر و پراپییدا وهك {صَيِّبٍ} ه.

ابن مسعود، وابن عباس، وناس من الصحابة، وأبو العالیة، ومجاهد، وسعيد بن جبیر، وعطاء، والحسن البصري، وقتادة، وعطية العوفي، وعطاء الخراساني، والسدي، والربيع بن أنس گوتوو یانه: {صَيِّبٍ}، واته باران. به لام الضحاک گوتوو یه تی، واته هه ور.

وه ئه وه ی به ناوبانگه {صَيِّبٍ}، بارانه له ئاسمان دابه زیووه له حاله تی تاریكدا، وه تاریكى بریتیه له شكوگومان و دوورووی. وه {رَعْدٌ}، ئه وه یه كه دل پئی نیگه ران ده بێت به هوی ترسه وه. وه له سیماتی دوورووه كان، بریتیه له ترسیکی زور و تۆقان.

{بَرْقٌ}، رووناکی ئیمانه كه جار به جار دلی دوورووه كان رووناك ده كاته وه.

وه ابن كثیر ده ئیت، الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ له جیاتی {الصَّوَاعِقِ}، ده یخوینده وه: {مِنْ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ}.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن، ئاماژه به ریوایه تیک ده كات كه له جامع الترمذی هاتوو، كوومه ئیک له جووه كانی مه دینه دین بو لای محمد صلعم، پرسیری لی ده كه ن سه بارهت به برووسكه، له وه لامدا محمد ده ئیت:

مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُوَكَّلٌ بِالسَّحَابِ مَعَهُ مَخَارِيقٌ مِنْ نَارٍ يَسُوقُ بِهَا السَّحَابَ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ . فَقَالُوا : فَمَا هَذَا الصَّوْتُ الَّذِي نَسْمَعُ ؟ قَالَ : زَجْرُهُ بِالسَّحَابِ إِذَا زَجَرَهُ حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ قَالُوا : صَدَقْتَ . الْحَدِيثُ بِطَوْلِهِ . وَعَلَى هَذَا التَّفْسِيرِ أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ

فریشته‌ی له فریشته‌کانی الله که به‌رپرسه له هه‌ور گورزیکی له ئاگر به‌دهسته‌وه‌یه‌وه هه‌وره‌کان پییه‌وه راپیچ ده‌کات بوئه و شوینه‌ی الله ده‌یه‌ویت . گوتیان ئه‌ی ئه‌و ده‌نگه‌ چیه‌ که ده‌بیستین؟ گوتی: ده‌نگی فریشته‌که‌یه‌ که هاوار ده‌کات له هه‌وره‌کان کاتیکی راپیچیان ده‌کات تاوه‌کو ده‌یانگه‌یه‌نیت به‌و شوینه‌ی که الله فه‌رمانی کردووه . گوتیان راست ده‌که‌یت . وه زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌و شروقه‌یه‌ن .

نایه‌تی ۲۰

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
ده‌لێت:

خه‌ریکه‌ بروسکه‌ که بینایان ببات، هه‌رچه‌ند جارێک بویان رووناکی کرده‌وه‌ تیایدا ده‌روۆن، وه‌ کاتیکی تاریکایی به‌سه‌ریاندا دیت ده‌وه‌ستن، وه‌ ئه‌گه‌ر الله ئاره‌زووی بکردایه‌ به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ بیستن و بینایی ده‌بردن، له‌ راستیدا الله توانایی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیدا دیت .

نموونه‌ی سه‌قه‌ت له‌ دوا‌ی سه‌قه‌ت .

دیه‌تی ئه‌م ناکوکیه‌ بده‌ن له‌م نموونه‌یه‌: {يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ}

بروسکه‌ که خه‌ریکه‌ بینایان ببات، به‌لام کاتیکی برووسکه‌ که لیده‌دات ئه‌وه‌ پێشتان رووناکی ده‌بیته‌وه‌ و به‌ هۆیه‌وه‌ ریگا ده‌گرن و ده‌روۆن .

جاریکی دیکه دیقته بدهن، دهئیت: توندی و بههیزی برووسکه که خهریکه بینایان ببات و نه بینن، بهلام کاتیک برووسکه دهکات ئهوه به رووناکي برووسکه که به ریگادا دهروئن!

ئینجا دهئیت، {وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا}، جا کاتیک برووسکه نابیت ئهوه ئاسمان تاریک دهبیت، له بهر ئهوه له شوینی خویمان دهوهستن و به ریگادا ناروئن. الطبری له جامع البیان دهئیت: {الْبَرْقُ}، واته ئیمان.

واته: خهریکه ئیمان بینایان ببات و نههیلیت و کویریان بکات، جا ههچههه جاریک ئیمان بویمان رووناک دهکاتهوه پایدا دهروئن، وه کاتیک بهسه ریاندا تاریک دهبیتهوه ئهوه له شوینی خویمان دهوهستن.

ئایهتی ۲۱

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
دهئیت:

ئههه خه لکینه ئهه خودایه بههستن که ئیوه و ئهوانهه له پیش ئیوهه دروستکردوه به لکو پاریزراو دهبن.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به {لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}، دهئیت واته: بو ئهوهه پاریزراو بن له زهبروزهنگ و تورههه.

ئایهتی ۲۲

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
دهئیت:

ئهوهه که زهوی بوئان کردوه به پێخهه و ئاسمان به بنمیچ و ئاوێکی له ئاسمان دابه زاندوهه که پێیهوه بهروبوومه کانی بو ئیوه وهه رزقیک دهههیناوه، جا نه کهن هاوهل بو الله بینهه ئاراهه، وه ئیوه خوئان دهزانن.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

أبي مالك و أبي صالح و ابن عباس و ابن مسعود و خه لكانيك له ياوهره كاني
پيغهمبهر سه بارهت به {وَالسَّمَاءِ بِنَاءً}، گوتوويانه: ئاسمان به سه ر زهويدا وهك
گومبهز وايه، وه بنيميچه له سه ر زهوي.

ئينجا ئايه ته كه ده لئيت:

فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

جا نه كه ن هاوهل بو الله بيننه ئاراهه و خوٲان ده زانن
واته خوٲان ده زانن كه الله تاكه خودايه و شهريكي نيبه.

ئايه تي ۲۳

وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ
دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ده لئيت:

وه ئه گهر ئيوه له گومانن له وهى بو به نده كه مان دابه زاندووه، ئه وه سووره تيك
له هاوچه شنى بينن، وه بانگى شايه ته كانتان جگه له الله بكه ن ئه گهر ئيوه
راستگون.

واته: خوداوهندى عه رهب و ئيسلام به كافر و موشريكه كان ده لئيت:

ئه گهر ئيوه گوماننان هه يه له و قورئانهى كه بو محمدمان دابه زاندووه، وه پيٲان
وايه كه له لايه ن الله وه نيبه، ئه وه سووره تيكي هاوچه شنى قورئان بينن وه بانگى
هاوچه شنه كانتان بكه ن بو ئه وهى يارمه تيتان بدهن، ئه گهر ئيوه راستگون.

به گوٲيرهى زنجيره به ندى دابه زين:

يه كه م: له ئايه تي ۸۸ سووره تي الاسراء ده لئيت: قورئانيكي هاوچه شن بينن.

دووه م: له ئايه تي ۳۸ سووره تي يونس ده لئيت: سووره تيكي هاوچه شن بينن.

سيههم: له ئايه تي ۱۳ سووره تي هود ده لئيت: ده سووره تي هاوچه شن بينن.

چواره م: وه له م ئايه ته ده لئيت: سووره تيكي هاوچه شن بينن.

له ئایه تی ۸۸ سوورەتی الاسراء، وه لاممان بهم تهحه دایه ی نووسه ری قورئان دایه وه.

ئایه تی ۲۴

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ

ده ئیت:

جا ئه گهر نه تانکرد، وه هه رگیز ناتوانن بیکه ن، ئه وه له و ئاگره بترسن که سووته مه نیه که ی خه ئک و بهرده بو کافره کان ئاماده کراوه.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئیت:

ابن مسعود و الفراء گوتوو یانه: بهرده که بهردی گوگرده، چونکه پینج سیماتی تایبه تی هه یه بو ئه شکه نجه دان به سه ر بهرده کانی دیکه وه: خیرا گر ده گریت، بو ئی بو گه نه، دوکه ئی زوره، به توندی به له شه وه ده نووسیت، وه زور گهرم دادیت.

وه ده ئیت هه ندیک گوتوو یانه مه به ست له {الْحِجَارَةِ} بته کانه، وه ک الله له ئایه تی ۹۸ سوورەتی الانبیاء ده ئیت: {إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ}، له راستیدا خو تان و ئه وانه ی جگه له الله ده یان په رستن سووته مه نی دۆزه خن.

وه ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت:

الطبری و ابن ابی حاتم و الحاکم له المستدرک، ئاماژه یان به ریوایه تیک کردوو ه که ابن مسعود سه باره ت به {وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ}، گوتوو یه تی: بهردی گوگرده، که الله ئه و پۆزه دروستی کردوو ه که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو ه، وه بو کافره کان ئاماده ی کردوو ه.

ثابته تي ۲۵

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

خوداوهندي عه رب و ئيسلام به محمد ده لئيت:

وه مژده به وانه بده كه باوهريان هيناوه و كاري چاكيان كردووه كه باخه كانيان بو ده بئيت كه له ژيريوهيان رووباره كان ده روون، وه هه رچهند جارئك له يه كئيك له ميوه كاني رزقيكيان پي ده درئيت ده لئين: ئه وه بوو كه پيشوو بو ئيمه تان هينا له كاتيكدا شتيكي هاوشيوهيان بو هاتوو، وه تاييدا هاوسه رانيكي پاكيان ده بئيت، وه تاييدا بو هه ميشه ده ميننه وه.

واته:

{وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ}، وه مژده بده به وانه ي باوهريان هيناوه و كاري چاكيان كردووه، {أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ}، باخاتيكيان بو ده بئيت كه رووباره كان له ژيريانه وه ده روون، {كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا}، هه ر چهند جارئك له ميويه كي باخه كانيان پي ده درئيت، {قَالُوا}، ده لئين، {هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ}، ئه وه مان له پيشوو پي دراوه، {وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا}، وه ميويه كي هاوشيوهيان بو ده هينريت، {وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ}، وه له باخه كانيان هاوسه رانيكيان ده بئيت كه پاكن، {وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ}، وه له باخه كاندا نه مرن و بو هه ميشه ده ميننه وه.

الطبري له جامع البيان، سه بارهت به {كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا} هه ر چهند جارئك له ميويه كي باخه كانيان پي ده درئيت، ده لئيت واته:

هه ر چهند جارئك به هه شتیه كان ميويه كي له ميوه كاني به هه شتيان پي ده درئيت ده لئين: ئه وه ميويه يان خواردوو له دونيا.

وه سه بارهت به {وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا} وه ميويه كي هاوشيوهيان بو ده هينريت، الطبري ده لئيت:

وه ميويه كي هاوچه شنيان له رهنګ و شيوه بو دهينريټ كه جيايه له تام، واته
ميوه كه ي دونيا و ميوه كه ي بههشت له رهنګ و شيوه له يهك دهچن، بهلام
جياوازن له تام.

وه سه بارهت به {وَلَهُمْ فِيهَا اَرْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ} وه تيايدا هاوسه رانيكيان دهبيت كه
پاكن، الطبري دهليت:

واته ژنه كانيان له هموو نازار و پيسي و پاشماويهك كه ژناني دونيا هه يانه پاك
بوونه ته وه، له خويني سووري مانگانه و پيسايي و ميز و به لغهم و چلم و تف و
توواو.

القرطبي له الجامع لاحكام القران سه بارهت به رووباره كاني بههشت دهليت له
ريوايه تيك هاتوه:

رووباره كاني بههشت قولتايان نيبه پيايدا برون، بهلكو بهسهر رووي زهويدا
دهرون به شيويهك كه خهلكه كه ي ثاره زوو ده كه ن.

وه ابن كثير له تفسير القران العظيم دهليت:

ولدانه كان به ميوه بهسهر پياواني بههشتدا دهسوورينه وه، بههشتيه كان
دهخون، ئينجا ميويه كي هاوچه شنيان بو دين، خهلكي بههشت پييان دهلين:
ئهي ئهو ميوه نه بوو ههر ئيستا بو ئيمه تان هينا؟ ولدانه كان دهلين: بخون،
هه مان رهنكيان هه يه، بهلام تاميان جياوازه، وه ئه وه ماناي {وه ميويه كي
هاوچه شنتان بو دين}.

ئايه تي ٢٦

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

دهليت:

الله شهرم ناكات كه نموونه ي ميشووله يهك و شتيكي سه ره وه تري بهينيته وه،
بهلام ئه وانهي باوهريان هيناوه دهزانن كه له راستيدا ههقه له خودا كايانه وه،

به لَامِ ئه وانه ی بیباوه ربوون، ده لَیْنِ اللّٰه چ مه به ستیکی هه بوو له م نموونه یه، زۆرئیک پئیه وه گومرا ده کات، وه زۆرئیک پئیه وه هیدایه ت ده دات، وه هیچ که سئیک پئیه وه گومرا نابیت ته نها خراپه کاره کان نه بن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه باره ت به هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته ده لَیْت:

أَبِي مَالِكٍ وَ أَبِي صَالِحٍ وَ ابْنِ عَبَّاسٍ وَ ابْنِ مَسْعُودٍ وَ خه لَكَانِيكَ لَه يَاوهره کان گوتوو یانه: کاتیک اللّٰه ئه م دوو نموونه یه ی هیناوه له سه ر دوو رووه کان، ئایه تی ۱۷ سووره تی البقرة {مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا} و ئایه تی ۱۹ سووره تی البقرة {أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ}، دوو رووه کان گوتیان: اللّٰه مه زنتره و شکومه ندره له وه ی ئه م نموونانه به ینیتته وه، ئه وه بوو اللّٰه ئه م ئایه ته ی دابه زاند.

وه قتاده گوتوو یه تی: کاتیک اللّٰه ئامازه ی کرد به جالجالوکه و میش، موشریکه کان گوتیان: جالجالوکه و میش چین ئامازه یان پێ ده کریت؟ ئه وه بوو اللّٰه ئه م ئایه ته ی دابه زاند.

وه ابن کثیر سه باره ت به {مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا}، ده لَیْت واته:

اللّٰه شه رم ناکات که نموونه یه ک شتیک به ینیتته وه که له نیوان میشووله یه ک بو سه ره وه ی بیت.

وه ده لَیْت سه باره ت به {فَمَا فَوْقَهَا} دوو وته وت هه یه:

یه که م: {فَمَا فَوْقَهَا}، واته: خواره وتر له بچووکی و هیچووچی وه، (الکسائی وَأَبِي عَبِيدَةَ).

دووهم: {فَمَا فَوْقَهَا}، واته: گه وره تر له میشووله، چونکه هیچ شتیک بچووکترو هیچووچتر له میشووله بوونی نییه، (قتاده) وه الطبری له گه ل ئه م بوچوونه یه.

وه ئه وه ی پشتیوانی ئه م بوچوونه ده کات، ئه و ریوایه ته یه که له مسلم هاتوو و عائشه گوتوو یه تی پیغه مبه ر گوتی:

مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ وَمُحِيتَ عَنْهُ بِهَا حَاطِيَةٌ

هیچ موسلمانیک نییه که درکیک یان شتیکی سهرهوتر دهچیته له شییه وه مه گهر به هویه وه پله یه کی بو نه نووسریت و گونا هیکی پی نه سریتته وه.

ئه گهر دیقته بدهین ده بینین که {فَمَا فَوْقَهَا}، واته سهرهوتر، واته گهرهوتر.

ئایه تی ۲۷

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ده ئیت:

ئه وانه ی په یمانی الله ده شکینن له دوا ی ئه وه ی له گه ئیدا به ستبوویان، وه ئه وه ده برن که الله فه رمانی گه یاندنی پی کردوو، وه خراپه کاری له خاکه که دا ده که ن، ئه وانه دؤراوه کانن.

شرؤفه که ران نا کوکن سه بارهت به مه به ست له و په یمانه ی که کافر و موشریکه کان له گه ل الله به ستوو یانه و شکاندوو یانه.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، دوو بوچوونی سهره کی هه یه:

یه که م: ئه و په یمانه یه که ئایه تی ۱۷۲ سووره تی الاعراف ئاماژه ی پی ده کات:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

وه که خوداکهت له پشتی کوره کانی ئاده م وه چه کانی دهره یینا و کردنی به شایهت به سهر خودی خو یان و پی گوتن: ئایا من خوداکه تان نیم؟ گوتیان به ئی شایه تیماندا.

دووهم: ئه و په یمانه یه که الله له گه ل جووه کان به ستوو یه تی، وه ک ئایه تی ۱۸۷ سووره تی ال عمران ده ئیت:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

وه كه الله پهيماني وهرگرت لهوانه‌ی پرتووكيان پيدراوه كه رووني بكنه‌وه بو
خه لك و نه‌يشارنه‌وه، به لام خستيانه پشت خوځانه‌وه و به نرخيكي كه م
فروشتان.

ئينجا نايه‌ته كه ده لئيت ته و خه لكانه:

وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

وه ته وه‌ی الله فه‌رماني كردووه كه بگه‌يه نريت ده‌برن.

{مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ}، وهك الطبري ده لئيت واته: ره‌حم و خزمايه‌تي.

واته: الله فه‌رماني كردووه كه به‌رده‌وامي بدرئيت به ره‌حم و خزمايه‌تي، به لام ته و
په‌يمان‌شكينا نه ده‌يبرن.

ئينجا نايه‌ته كه ده لئيت:

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

وه خراپه‌كاري له خاكه كه ده‌كهن.

خراپه‌كاري وهك الطبري ده لئيت، واته: سه‌رپيچي و كوفر به خوداكه‌يان و
نكوليكردن له پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي و ره‌تكردنه‌وه‌ي پيغه‌مبه‌رايه‌تیه كه‌ي و قورئان.

نایه‌تي ۲۸

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
ده لئيت:

چون كوفر به الله ده‌كهن وه ئيوه مردوو بوون، جا زيندووي كردنه‌وه، ئينجا
ده‌تانمريئيت، ئينجا زيندووتان ده‌كاته‌وه، ئينجا بو لاي ته و ده‌گه‌رينه‌وه.

ابن الجوزي له زاد المسير ده لئيت، واته دوو مه‌رگ و دوو ژيان، مه‌رگي يه كه م
كاتيك توواو بوون، ئينجا زيندوو بوونه‌وه له مندالدان، ئينجا دواي هاتنه ژيانه‌وه
مه‌رگي دووهم، ئينجا زيندوو بوونه‌وه له روژي قيامه‌ت. وه ته‌وه و ته‌ي ابن عباس
و قتادة و مقاتل و الفراء و ثعلب و الزجاج و ابن قتيبة و ابن الأنباري يه.

ئايەتى ۲۹

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

دەئىت:

ئەو ھەرچىھەك لە زەھىدايە، ھەمووى بۆ ئىوھ دروستکردوو، ئىنجا بەرزبۆتەوھ بۆ ئاسمان و کردوونەتى بە ۷ ئاسمان، وە ئەو بە ھەموو شتىك دەزانىت.

بگەرئىوھ بۆ ئايەتى ۹-۱۲ سوورەتى فصلت.

الطبرى لە جامع البيان و القرطبى لە الجامع لاحكام القران و ابن كثير لە تفسير القران العظيم دەئىن، أبى مالك و أبى صالح و ابن عباس و ابن مسعود و كۆمەئىك لە ياوھرەكانى پىغەمبەر گوتوويانە:

عەرشەكەى اللہ لەسەر ئاوبوو، وە ھىچ شتىكى بەر لە دروستکردنى ئاوبوو دروستنەکردبوو. كاتىك ويستى مەخلوقات دروستبكات، لە ئاوەكە ھەلمىكى دەرھىنا و ھەلمەكە بەسەر ئاوەكە بەرزبۆوھ و اللہ بە ئاسمان ناوى برد. ئىنجا اللہ ئاوەكەى وشك کرد و کردى بە يەك زەوى، ئىنجا لە دوو رۆژدا کردى بە ۷ چىن زەوى كە رۆژى يەكشمە و دووشەممە بوو، وە زەوى لەسەر نەھەنگ دروستکرد، وە نەھەنگەكە ئەو (نون)ھىە كە قورئان ئامازەى پى کردووھ كاتىك دەئىت {ن وَالْقَلَمِ}، وە نەھەنگەكە لە ناو ئاوبوو، وە ئاوەكە لەسەر بەردىكى پتەو بوو لەسەر پشتى فرىشتەيەك، وە فرىشتەكە لەسەر بەردىك بوو، وە بەردەكە لە ھەوادا بوو، وە بەردەكە ئەو بەردەيە كە لە سوورەتى لقمان ھاتووھ. نەھەنگەكە جوولايەوھ و شلەزا، لەگەئىدا زەوى لەرزى، ئەوھبوو اللہ چىياكانى فرىدايە سەريەوھ كە بە ھۆيانەوھ زەوى جىگىر بوو، وەك ئايەتى ۱۵ سوورەتى النحل دەئىت: {وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ} وە چىياكانى فرىداوھتە سەر زەويەوھ بۆ ئەوھى بەلاتاندا نەھىنىت. چىياكانى تىادا دانا و دروستکرد، وە پىداويستىھەكان و درەختەكانى تىدا دروستکرد لە دوو رۆژدا كە رۆژى سىشەمە و چوارشەممە بوو، {ئايەتى ۹-۱۱ سوورەتى فصلت}. وە ھەلمى ئاوەكەى کرد بە يەك ئاسمان، ئىنجا کردى بە ھوت چىن ئاسمان لە دوو رۆژدا كە رۆژى

پینجشمه مه و ههینی بوو، ئینجا ئاسمانی دونیای به ئهستیڤه کان رازانده وه که له هه مان کاتدا ئاسمان ده پارێزێت له شهیتانه کان. جا کاتیک خه لقی ته واو کرد له سه ر عه رش دانیشته، وه ک ئایه تی ٥٤ سووره تی الاعراف ده ئیت، {ئاسمانه کان و زهوی له شه ش روژدا دروست کردوه}.

ئایه تی ٣٠

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
ده ئیت:

وه که خوداکه ت به فریشته کانی گوت له راستیدا من جینشینیک له زهویدا داده نیم، گوتیان: ئایا که سیکی تیا دا داده ئیت که خراپه کاری تیا دا بکات و خوین برێزیت؟ وه ئیمه به شکوت هه لده دهین و پیروزی تو راده گرین، گوتی ئه وهی من ده زانم ئیوه نازان.

تیبینی و سه رنج:

دوای ئه وهی الله ئاسمانه کان و زهوی دروست ده کات، بریار ده دات جینشینیک {خَلِيفَةً} له زهویدا دابنیت، بو ئه م مه به سه ئاده م له قور دروست ده کات. به فریشته کان ده ئیت: له راستیدا من جینشینیک له زهوی داده نیم، واته ئاده م دروست ده که م و ده یکه م به جینشین له زهویدا.

فریشته کان له وه لامدا ده ئین: ئایا که سیکی له زهویدا داده ئیت که:

یه که م: خراپه کاری له زهویدا بکات؟

دووه م: خوین برێزیت؟

واته: فریشته کان له غه یبیا ن زانیوه. له کاتیکدا ئایه تی ٦٥ سووره تی النمل ده ئیت: {لَّا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ} واته: هه یچ کامیک له وانه ی له ئاسمانه کان و زهویدان غه یب نازان ته نها الله نه بیته.

الله پیا ن ده ئیت: ئه وهی من ده زانم ئیوه نازان.

چهند پرسيارئيك: (هه مان پرسيار كه خستمانه روو له سوورته الاعراف):
 يه كه م: فريشته كان چۆن زانيان نه وه كانى ئادهم خراپه كارى له زهويدا ده كه ن؟
 دووهم: فريشته كان چۆن زانيان كه نه وه كانى ئادهم خوئينيان هه يه؟
 هه لبه ته شروقه كه ران به شيوه يه كه له شيوه كان ئه م هه ليه ان پينه كردوو و
 چهنده ها رپوايه تيان دروست كرد، كه گوايه صحابه و تابعين ئاماژه يان پي
 كردوو .

الطبرى له جامع البيان ده ئيت:

ابن عباس گوتوو يه تي، يه كه م كه س كه له زهويدا نيشته جي بوو و خراپه كارى تيدا
 كرد و خوئينى تيدا رشت و يه كترين كوشت جنۆكه كان بوون. الله ئيبليسى
 له گه ل سوپا يه كه له فريشته ناره سهر جنۆكه كان، ئيبليس و سه ربازه كانى
 ده ستيان كرد به كوشتنى جنۆكه كان تاوه كو راويان نان بو دوورگه كان و چيا كان،
 ئينجا ئادهمى دروست كرد و له زهويدا نيشته جيى كرد، وه ئه وه ماناي ئه و ئايه ته يه
 كه ده ئيت، {له راستيدا من له زهويدا جينشينيك داده نييم}

الربيع بن انس گوتوو يه تي، {له راستيدا من له زهويدا جينشينيك داده نييم} واته:
 الله فريشته كانى له روژى چوارشه ممه دروست كرد، وه جنۆكه ي له روژى
 پينجشه ممه دروست كرد، وه ئادهمى له روژى هه ينى دروست كرد، جا خه لكانيك له
 جنۆكه كان كوفريان كرد، فريشته كان داده به زين بو زهوى و جنۆكه كانيان
 ده كوشت و خوئينيان ده رشت، وه خراپه كارى له زهويدا هه بوو.

الطبرى زانيويه تي كيشه له م ئايه ته دا هه يه، وه كه ده ئيت:

ئه گه ر كه سيك بپرسيت: چۆن فريشته كان به خودا كه يان گوت كاتيك گوتى من
 جينشينيك له زهويدا داده نييم: { ئايا كه سيك له زهويدا داده نييت كه خراپه كارى
 تيدا بكات و خوئين برئيت؟ }، وه ئه و كات هيشتا نه ئادهم وه نه وه چه كانى
 دروستنه كرابوون، كه واته شتيكيان زانيوو كه به چاو ده بينريت؟ ئايا فريشته كان
 غه يبيان زانيوو كاتيك واين گوتوو، يان له خوينا نه وه ئه م قسه يان كردوو؟ له
 وه لامدا ده گوتريت: زانا كانى شروقه كار چه ند وته وتيكيان گوتوو، ليره ئاماژه به
 راسترينيان ده كه ين:

ابن عباس گوتوويه تی:

ئىبلىس جوړىك له فریشته كان بوو كه پښان ده گوترا {الحن} كه له كپه ی ئاگر له نیوان فریشته كاندا دروستكرا بوو، وه ناوی الحارث بوو، وه ئىبلىس بهرپرسيك بوو له بهرپرسه كانی بههشت، وه هموو فریشته كان له رووناكی دروستكرا بوون ته نها {الحن} نه بیټ، وه نهو جنوكانه ی قورئان ئاماژه ی پښان كړدووه له بلیسه یه ك له ئاگر دروستكراون، وه مروّف له قور دروستكراوه، وه یه كه م كه س كه له زهويدا نیشته جی كرا جنوكه بوو. خراپه كاریان له زهويدا كړد و خوښیان رشت و یه كتریان كوشت، جا الله ئىبلىس و كوومه ئيك سهریازی له فریشته ناره سهریان، ئىبلىس و سهریازه كانی شه ری جنوكه كانیان كړد و راویان نان بو دوورگه كان و چیاكان. كاتيك ئىبلىس ئه م كاره ی كړد، له خودی خویدا خو ی بهزل زانی و شانازی به خو ی كړد و گوتی: شتیكم كړد كه هیچ كه سيك نهیتوانی ئه م كاره بكات، الله زانی كه نهو خو به زلزانیه له دلی ئىبلىس هه یه، به لام فریشته كان به مهران نه زانی. ئینجا الله بهو فریشتانه ی گوت كه له گه ل ئىبلىس بوون، {له راستیدا من جینشینيك له زهويدا داده نیم}، فریشته كان وه لامیان دایه وه و گوتیان: {ئایا كه سيك له زهويدا داده نیټ كه خراپه كاری تیادا بكات و خوښ بریژیټ؟} وه ئیمه نیردراين بو سهریان به هو ی نهو كاره یانه وه، الله وه لامیانی دایه وه و گوتی، {له راستیدا نه وه ی من دهیزانم ئیوه نایزانن}، واته: له راستیدا من ئاگادارم به وه ی له دلی ئىبلىس دایه، له خو به زلزانی و شانازی كړدنه وه كه ئیوه ئاگاداری نین. ئینجا الله فه رمانی كړد به خو ل كه له زهویه وه بو ی بهرز بكریته وه، وه ئاده می به دهسته كانی خو ی له قورپکی لینجی رهش هه لگه راوی بوگهن دروستكرد. ئاده م بو ماوی چل شهو مایه وه ته نها وهك په یكه ریك. وه ئىبلىس دههات بو لای، به قاچه كانی لی ددها و دهنگدانه وه ی هه بوو، ههروهك الله له ئایه تی ۱۴ سووره تی الرحمن ده لیټ: {له قورپکی زرینگه دار وهك فه خفوری}، واته شتیك كه ناوی بو شه و پته و نییه. ئینجا ئىبلىس له ده میه وه ده چووه ناو ئاده م و له قونیه وه دههاته دهره وه، وه له قونیه وه ده چووه ناو ئاده م و له ده میه وه دههاته دهره وه، وه ده یگوت: تو هیچ نیت به لام بو شتیك دروستكراویت، نه گهر به سهرتدا زال بم نه وه له ناوت ده به م، وه نه گهر تو به سهرم زال بیت نه وه به دنیا ییه وه سهرپیچیت ده كه م. جا كاتيك الله رو حی فوو كړده ناویه وه، رو حه كه له ئاستی سهریه وه هات و دابهزی تاوه كو هه موو

لهشی ئادهمی کرد به گوشت و خوین، کاتیک رۆحه که گه‌یشته ئاست ناوکی، ئادهم سهیری لاشه‌ی خوئی کرد و سه‌رسام بوو به جوانیه‌که‌ی، ویستی هه‌لبستیتته‌وه به‌لام نه‌یتوانی، وه‌ئه‌وه مانای ئایه‌تی ۱۱ سووره‌تی الاسرایه که ده‌لّیت، {وه مروف هه‌میشه به په‌له‌پهل بووه}. جا کاتیک فووه‌که سه‌رتاپای لاشه‌که‌ی گرتته‌وه ئادهم پژی، به ئیله‌میک له‌الله‌وه گوتی: سوپاس بو‌الله خودای جیهانه‌کان. الله پیی گوت: الله ره‌حمت پی بکات ئه‌ی ئادهم، ئینجا الله فه‌رمانی به‌و فریشتانه‌کرد که له‌گه‌ل ئیبلیس بوون، نه‌ک فریشته‌ی ئاسمانه‌کان، که کرنۆش بو‌ئادهم ببه‌ن، هه‌موویان کرنۆشیان برد ته‌نها ئیبلیس نه‌بیت، که ره‌تیکرده‌وه کرنۆش ببات و خو به‌زلزان بوو.

ابن عباس به شیوه‌یه‌ک باس ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ئان و ساتی دروستکردنی ئادهم له‌وی بووبیت. به‌شیک له‌م قسانه‌ی ابن عباس هیچ به‌لگه‌یه‌کی نییه له‌قورئاندا وه‌ک:

یه‌که‌م: ئیبلیس که له {الحن} بووه به پیچه‌وانه‌وه، قورئان ده‌لّیت جنۆکه بووه، وه‌ک ئایه‌تی ۵۰ سووره‌تی الکهف ده‌لّیت:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ

وه که به فریشته‌کانمان گوت کرنۆش بو‌ئادهم ببه‌ن، جا کرنۆشیان برد ته‌نها ئیبلیس نه‌بیت که له جنۆکه بوو.

دووهم: ئایا جنۆکه که له بلّیسه‌ی ئاگرن، خوینیان هه‌یه؟

سه‌یه‌م: خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام له‌رێگای فه‌رمانکردنی به فریشته‌کان بو کرنۆش‌بردن بو‌ئادهم، فه‌رمانی کردوووه که فریشته‌کان شرکی پی بکه‌ن.

چواره‌م: وه‌ک ابن عباس ده‌لّیت: ئیبلیس له‌ناخی خویدا شانازی به‌خوئی ده‌کرد و خوئی پی گه‌وره بوو، وه فریشته‌کان به‌وه‌یان نه‌ده‌زانی، ده‌که‌واته بوچی خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام ته‌نها فه‌رمانی به ئیبلیس نه‌ده‌کرد، نه‌ک فریشته‌کان که کرنۆش بو‌ئادهم ببات؟

ئايه تي ۳۱

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

دهلئيت:

وه ئاده مي فيره هه موو ناوه كان كرد، ئينجا نيشاني دان به فريشته كان و گوتي: ناوي ئه وانهم پي بلين ئه گهر ئيوه راستگون.

واته: دواي ئه وه ي فريشته كان ره خنه له الله ده گرن كه چون كه سيك له زهويدا داده نيئ كه ئاده مه، بو ئه وه ي خراپه كاري تيدا بكات و خوئين بريژيت، الله توله له فريشته كان ده كاته وه له ريگاي فرتوفيليك كه ده يكات. فرتوفيله كه ئه وه يه: الله ئاده م فيره ناوي هه موو ئه و شتانه ده كات كه دروستي كر دووه، ئينجا الله ئه و شتانه به فريشته كان نيشان ده دات و پييان ده لئيت: ناوي ئه و شتانه م پي بلين ئه گهر ئيوه دروزن نين و راستگون.

الطبري له جامع البيان ده لئيت، ابن عباس گوتوويه تي:

الله ناوي هه موو شتيكي فيره ئاده م كرد، ته نانه ت تس و تسوكه و تر و ئاخ و ئوفيش.

ده بيت الله چون ناوي تس و تسوكه و تری فيره ئاده م كرد بيت؟

پيم وايه ده بيت به م شيويه بوو بيت:

الله به كن فيكون تريكي به ئاده م كر دووه، كاتيك ئاده م تره كه ي ليداوه، له الله ي پرسيووه، الله ئه و دهنگه چي بوو كه ليمه وه ده رچوو؟ الله گوتوويه تي ئه وه پي ده لين تر.

وه الله به كن فيكون، تسكي به ئاده م كر دووه، ئاده م تس ي كر دووه و بوني هاتووه، له الله ي پرسيووه ئه م بونه چييه ليم هاته ده ره وه؟ الله گوتوويه تي ئه وه ي پي ده لين تس.

دیاره الله به نهیئی و دوور له چاوی فریشته کان ناوی هه موو شته کانی فییره ئادهم کردوو، چونکه دواتر، وهك ئهم ئایه ته پیمان دهئیت: الله ئه و شتانه به فریشته کان نیشان دهدات بو ئه وهی ئامازه به ناوه کانیان بکهن.

ئه وهی سهیره له م ئایه ته ئه وهیه که ده کریت فریشته درۆ بکهن، چونکه الله پیمان دهئیت:

أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ناوی ئه و شتانه م پی بلین ئه گهر ئیوه راستگۆن.
واته ده کریت درۆزن بن.

که واته ده کریت جبرایل له هه ندیک له و ده قانهی که بو محمدی هیناوه درۆی کردبیت.

وه الطبری له شروقهی {إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} - ئه گهر ئیوه راستگۆن، دهئیت ابن عباس و ابن مسعود و ابو صالح و ابو مالك گوتوو یانه واته:

ئه گهر ئیوه راستگۆن که نه وه کانی ئادهم خراپه کاری له زه ویدا ده کهن و خوین ده ریژن.

ههر زوو پیشبینی فریشته کان راست ده چوو کاتیک قابیل هابیلی برای کوشته. وه ئه و رووداوه سه لماندی که فریشته کان راستگۆ بوون و الله راستگۆ نه بووه.

ئایه تی ۳۲

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

فریشته کان وه لامی الله ده ده نه وه:

گوتیان تو شکومه ندیت هیچ نازانین ته نها ئه وه نه بیت که تو ئیمهت فیر کردوو، له راستیدا ههر تو شارهزا لیزانه کهیت.

واته: فریشته کان ده لپن ئیمه ناوی ئه و شتانه نازانین، وه ته نها ناوی شتانیک ده زانین که تو ئیمهت فیر کردوو. واته ئیمه له غهیب نازانین.

ئايه تي ۳۳

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

نووسهري قورئان دهئيت الله:

گوئی ئه ی ئاده م ناوه کانیان پي بلي، جاکاتيک به ناوه کانیان ئاگاداری کردنه وه،
گوئی ئه ی به ئیوه م نه گوت له راستیدا ههر خوم به غهیی ئاسمانه کان و زهوی
دهزانم، وه دهزانم ئه وهی دهريده خه ن و ئه وهی ده تانشارده وه.

واته: الله تو له له فریشته کان ده کاته وه، کاتيک فریشته کان ناوی شته کان نازان،
الله فه رمان به ئاده م ده کات، ناوی شته کان به فریشته کان بليت، کاتيک ئاده م
ناوی شته کان به فریشته کان دهئيت، الله به فریشته کان دهئيت: ئه ی پيم
نه گوتن که ههر خوم له غهیی ئاسمانه کان و زهوی دهزانم، وه ده شانم به وهی
دهريده خه ن و به وهش که ده يشارنه وه.

ئايه تي ۳۴

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
دهئيت:

وه که به فریشته کانمان گوت کرنوش بو ئاده م ببه ن جا کرنوشیان برد ته نها
ئیبلیس نه بيت که ره تی کرده وه و خوی به گه وره زانی، وه له کافره کان بوو.
ئه م برگه یه {وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ}، له چوار
سوره تدا هاتوو:

یه که م: ئايه تي ۱۱۶ سوره تي طه.

دووهم: ئايه تي ۶۱ سوره تي الاسراء.

سپههم: ئايه تي ۵۰ سوره تي الکهف.

چوارهم: ئايه تي ۳۴ سوره تي البقرة.

له ئايه تي ۶۱ الاسراء دهئيت:

قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

ئيبلیس گوتی ئایا کرنۆش بۆ ئەو بەبەم که له قور دروستتکردوو.

برگه‌ی کۆتایی ئەم ئایه‌ته ده‌ئیت:

وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

وه ئیبلیس له کافره‌کان بوو.

واته کافر بوونی هه‌بوو، وه کاتیک ئیبلیس رەتی کرده‌وه که کرنۆش بۆ ئاده‌م ببات ئەوه بوو به‌یه کیک له کافره‌کان.

پرسیار: بۆ ئەو کات کافرێ دیکه‌ بوونیان هه‌بوو؟

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن ده‌ئیت، ابن عباس گوتوو یه‌تی:

ئیبلیس ناوی عزازیل بوو، وه یه‌ کیک بوو له شه‌رافه‌تمه‌ندترینی فریشته‌کان، وه چوار بالی هه‌بوو به‌لام دواتر هه‌لگه‌رایه‌وه و ناوی بوو به‌ ئیبلیس.

به‌لام ابن زید والحسن وقتاده گوتوو یانه: ئیبلیس باوکی جنۆکه‌کانه هه‌روه‌ک چۆن ئاده‌م باوکی مروّفه‌کانه، وه ئیبلیس له فریشته‌کان نه‌بوو.

ئایه‌تی ٣٥

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

ده‌ئیت:

وه گوتمان ئەه‌ی ئاده‌م خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ت له به‌هه‌شت بژین، وه له هه‌ر کوێیه‌ک ئاره‌زووتان کرد بخۆن، وه نه‌که‌ن له‌م دره‌خته‌ نزیك ببنه‌وه، ئەگینا له‌سته‌مکاران ده‌بن.

ئەم ئایه‌ته دووباره‌ی ئایه‌تی ١٩ سووره‌تی الاعرافه:

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

به يهك جياوازی كه ئەم بېرگهیهی تیدا نییه كه دهلّیت { مِنْهَا رَعْدًا }
{ رعدا }، واته ئازادانه هه‌رچیهك ئاره‌زوو بکه‌ن.

به حوكمی ئەوهی قورئان پەرتووکیکی تا سەر ئیسقان پیاوسالاره، وه دژه ژنه،
ئەوه له قورئاندا به هیچ جوړیک ئاماژه به ناوی هیچ ژنیک نه‌کراوه تهنه‌ماریه‌م
نه‌بیت، ئەوه‌ش، چونکه‌المسیح باوکی نه‌بووه، وه چار ناچار بووه‌که ئاماژه به
ماریه‌م بکات.

له سوورەتی الاعراف به‌دریژی ئاماژه‌مان کرد که چۆن حواء دروستکراوه، وه ئەم
دره‌خته‌چیه‌که خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام فه‌رمانی کردووه‌به ئاده‌م و حواء
که لێی نزیک نه‌که‌ونه‌وه.

وه سه‌باره‌ت به‌و دره‌خته، ابن‌الجوزی له‌زاد‌المسیر ده‌لّیت، شه‌ش وته‌وت
هه‌یه:

یه‌که‌م: گه‌نم، (ابن‌عباس و عبدالله بن‌السلام و کعب‌الاحبار و وه‌ب بن‌منبه
و قتاده و عطیة‌العوفی و محارب بن‌دثار و مقاتل).

دووهم: تری، (ابن‌مسعود و ابن‌عباس و سعید بن‌جبیر و جعدة بن‌هبیره).

سه‌ههم: هه‌نجیر، (الحسن و عطاء بن‌ابی‌رباح و ابن‌جریج).

چواره‌م: دره‌ختی‌زانست، (ابن‌عباس).

پینجه‌م: کافوور، (علی بن‌ابی‌طالب).

شه‌شه‌م: خورما، (ابی‌مالک).

تیبینی:

به‌گوێره‌ی ته‌ورات، وه‌ک له‌سوورەتی الاعراف ئاماژه‌مان کرد، ئەوه‌دره‌خته
دره‌ختی‌زانینی چاکه‌و خراپه‌بووه.

ئه‌گه‌ر سه‌رنجیکی‌ناوی ئەوه‌که‌سانه‌به‌دین‌که‌گوتووینانه‌گه‌نم‌بووه‌ده‌بینین‌که
ئەم‌ناوانه‌ی‌تیدا‌یه:

عبدالله بن‌السلام و کعب‌الاحبار و وه‌ب بن‌منبه

عبدالله بن سلام و كعب الاحبار گوايه يه هودی بوون و وهب بن منبه مه سیحی بوو كه موسلمان بوون.

من پیم وایه ئه و ۳ كه سه گالته یان به ئه قلی موسلمانان كردووه، چونكه له دووهم اصحاحی سفر التکوینی ته وراتدا زور به روونی هاتوو كه دره خته كه دره ختی زانینی چاكه و خراپه بووه:

مِنْ جَمِيعِ شَجَرِ الْجَنَّةِ تَأْكُلُ أَكْلًا، وَأَمَّا شَجَرَةُ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ فَلَا تَأْكُلُ مِنْهَا، لِأَنَّكَ يَوْمَ تَأْكُلُ مِنْهَا مَوْتًا تَمُوتُ

بۆت هه یه له هه موو دره خته كانی باخچه كه بخۆیت، به لام بۆت نییه له دره ختی زانینی چاكه و خراپه بخۆیت، چونكه ئه و روژه ی لیبی بخۆیت، به دننیا ییه وه ده مریت.

ئایه تی ۳۶

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ
ده ئیت:

جا شهیتان لیه وه لایبردن و له وهی تیایدا بوون به ده رکردنی دان، وه گوتمان دابه زن، هه ندیکتان بۆ هه ندیکتان دوژمن بن، وه بۆ ئیوه له زه ویدا سره وتن هه یه، وه خووشی کردن بۆ ماوه یه ك.
واته:

شهیتان ئاده م و حه وای فریودا و له به هه شت به ده رکردنی دان، وه الله ده ئیت به ئاده م و حه وای و شهیتانمان گوت: دابه زن بۆ زه وی، وه بن به دوژمنی یه كتر، وه بۆ ماوه یه ك بۆ خووتان له زه ویدا خووشی بکه ن.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

هه ندیک له قورئان خوینان له جیاتی {فَأَزَلَّهُمَا}، ده یان خوینده وه: {فَأَزَلَّهُمَا}.

وه له سووره تی الاعراف پرسیاریکی لوجیکمان کرد، كه ئه وه یه:

كاتيك ئىبلىس كرنوشى نەبرد بۆ ئادەم، اللہ ئىبلىسى لەبەھەشت دەرکرد، ئىبلىس چۆن گەرايەو بەھەشت بۆ لە خشتەبردنى ئادەم و حەوا؟

الطبرى لە جامع البيان ئاماژە بە رىوايەتتە دەكات كە وەب بن منبە گوتتويەتى:

كاتيك ئىبلىس ويستى ئادەم و حەوا لە خشتە ببات، چووہ ناو سكى ماريكەوہ، وە ئەو كات مار بە قەد و شترىك بوو، وە چوار پەلى ھەبوو، وە جوانترين ئاژەل بوو كە اللہ دروستيكردبوو، جا كاتيك مارە كە چووہ بەھەشتەوہ، ئىبلىس لە سكى ھاتە دەرەوہ، وە لە درەختە كەى لى كردهوہ و بردى بۆ لای حەوا و گوتى: سەيرى ئەم درەختە بكە، بۆنى چەند خۆش و چەند بەتامە و رەنگى چەند جوانە. حەوا لى خوارد، ئىنجا حەوا درەختە كەى برد بۆ لای ئادەم و گوتى: سەيرى ئەم درەختە بكە بۆنى چەند خۆشە و چەند بەتامە و رەنگى چەند جوانە! ئادەم خواردى، جا نىوگە ئيان بۆ يە كتر بەديار كەوت، ئادەم خۆى لە ناو درەختە كە شاردەوہ، خودا كەى بانگى كرد و گوتى: ئەى ئادەم لە كوئيت؟ گوتى ئەو ھەتا لىرەم خودا كەم. اللہ گوتى نايەيتە دەرەوہ؟ گوتى شەرمت لى دە كەم خودا كەم. اللہ گوتى ئەو زەويە نەفرەت لىكراوہ كە تۆ لەو خۆلەى دروستكراويت، وە دەبىت بەرەبوومە كەى درپاوى بن. وە ئەو كات ھىچ درەختىكى زەوى درپاوى نەبوون.

ئىنجا بە حەواى گوت: تۆ بوويت كە بەندە كەى منت فریودا، وە تۆ دەبىت لە گەل ھەر دووگان بونىكت ئىش و ئازار ببينيت، وە كاتيك مندالە كەت دەبىت دەبىت مەرگ ببينيت، وە بە مارە كەى گوت: ئىبلىسى نەفرەت لىكراو بە ھۆى تۆوہ گەرايەوہ بەھەشت بۆ لە خشتە بردنى بەندە كەم، تۆ نەفرەت لىكراويت، وە لە مەودوا نابىت لە سەر قاچ برۆيت بەلكو دەبىت لە سەر سلك بخشىيت، وە لە زەويدا ھىچ خواردنىكت نابىت تەنھا خۆل نەبىت، وە تۆ دەبىت بە دوژمنى نەوہ كانى ئادەم، وە نەوہ كانى ئادەم دەبن بە دوژمنى تۆ، كاتيك تووشى دانەيە كيان دەبىت گاز دەگریت لە پاژنەيان، وە ھەر كامىكيان تووشت بن ئەوہ سەرت پان دەكەنەوہ.

ابن كثير لە تفسير القران العظيم ئاماژە بە چەند رىوايەتتە دەكات:

يە كەم: ابى ذر گوتتويەتى:

قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ؛ أَرَأَيْتَ آدَمَ ، أَنْبِيًّا كَانَ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، نَبِيًّا رَسُولًا كَلَّمَهُ اللَّهُ قَبْلًا فَقَالَ : (اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ)

گوتم ئه‌ی پیغهمبهر الله ئایا ئاده‌م پیغهمبهر بوو؟ گوئی به‌ئی پیغهمبهر و په‌یامبهر بوو، وه الله رووبه‌روو قسه‌ی له‌گه‌لدا کردوو و پیی گوئوه {خوت و هاوسه‌ره‌که‌ت له‌به‌هه‌شتدا بزین}.

دووهم: وه محمد صلعم گوئوویه‌تی:

إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ رَجُلًا طَوَالًا كَثِيرَ شَعْرِ الرَّأْسِ ، كَأَنَّهُ نَخْلَةٌ سَحُوقٌ ، فَلَمَّا ذَاقَ الشَّجَرَةَ سَقَطَ عَنْهُ لِبَاسُهُ ، فَأَوَّلُ مَا بَدَا مِنْهُ عَوْرَتُهُ ، فَلَمَّا نَظَرَ إِلَى عَوْرَتِهِ جَعَلَ يَشْتَدُّ فِي الْجَنَّةِ ، فَأَخَذَتْ شَعْرَهُ شَجَرَةٌ ، فَتَارَعَهَا ، فَتَادَاهُ الرَّحْمَنُ : يَا آدَمُ ، مِئِّي تَفِرُّ ! فَلَمَّا سَمِعَ كَلَامَ الرَّحْمَنِ قَالَ : يَا رَبِّ ، لَا وَلَكِنْ اسْتَحْيَاءٌ

الله ئاده‌می وه‌ک پیاویکی بالا به‌رزی قز پر و زور دروستکرد، وه‌ک دارخورما وابوو، جا کاتیک تامی دره‌خته‌که‌ی کرد، جله‌کانی له‌بهر بووه و نیوگه‌لی به‌دیارکه‌وت، کاتیک سه‌یری نیوگه‌لی خوئی کرد له‌به‌هه‌شت رایده‌کرد، تاوه‌کو دره‌ختیک قزی ئاده‌می گرت، الله بانگی ئاده‌می کرد: ئه‌ی ئاده‌م ئه‌وه له‌من راده‌که‌یت؟ کاتیک گوئی له‌ده‌نگی الله بوو، ئاده‌م گوئی: خوداکه‌م نه‌خیر به‌لام شهرم ده‌که‌م.

سیه‌هم: وه‌ الحاکم له‌المستدرک به‌اسنادیکی صحیح له‌سه‌ر مه‌رجی بوخاری و مسلم ئاماژه‌ی به‌ریوایه‌تیک کردوو که ابن عباس گوئوویه‌تی:

مَا أُسْكِنَ آدَمُ الْجَنَّةَ إِلَّا مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ

ئاده‌م له‌به‌هه‌شت نه‌مایه‌وه‌ته‌ن‌ها بو ماوه‌ی نیوان نوئیژی عه‌سر بو مه‌غریب نه‌بیئت.

چواره‌م: له‌مسلم و النسائی ریوایه‌تیک هاتوو، محمد صلعم گوئوویه‌تی:

حَايِرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا

چاکترین رۆژ، رۆژی هه‌ینی که‌تیایدا ئاده‌م خه‌لق کراوه، وه‌تیایدا ئاده‌م چۆته‌به‌هه‌شته‌وه، وه‌تیایدا له‌به‌هه‌شت ده‌رکراوه.

ثایه تی ۳۷

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ده لیت:

جا ئادهم له خودا که یه وه چند و ته یه کی پی گه یشت و لی بووری، له راستیدا نه و لی بوورده میهره بانه که بووه.

ثایه تی ۲۳ سووره تی الاعراف ده لیت، ئادهم و حهوا داوایان له الله کردووه که لیان ببووریت:

قَالَ رَبِّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَعْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ئادهم و حهوا گوتیان: خودا که مان سته ممان له خو مان کرد، وه نه گهر لیمان نه بووریت و ره حمان پی نه که یت نه وه به دننیا یه وه له دو راوه کان ده بین.

دیاره الله دوای نه وه ی ئادهم و حهوا پاراونه ته وه لیان بووراوه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، الحاکم له المستدرک، ئاماژه ی به ریوایه تیکی ابن عباس کردووه که له شروفه ی {فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ} گوتوویه تی:

ئادهم گوتی نه ی خودا که م نه ی تو منت به ده سته کانی خو ت دروستنه کردووه؟ گوتی به لی. ئادهم گوتی: نه ی خو ت روحت فوو نه کردو ته ناومه وه؟ گوتی به لی. ئادهم گوتی: وه کاتیک پزمیم نه تگوت: الله ره حمت پی بکات، وه ره حمه ته که ت پیش توره یه که ت که وتوووه؟ گوتی به لی. وه خو ت له سه ر منت نووسیوه که نه و کاره بکه م؟ گوتی به لی. ئادهم گوتی: نه گهر تو به بکه م ئایا ده مگی ریته وه بو به هشت؟ گوتی به لی.

ثایه تی ۳۸

فُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

خودا وه ندی عه رب و ئیسلام ده لیت:

گوتمان گشتان لی دابهزن، جانیان له منهوه هیدایهتتان بو دیت، ئهوکات ههر کهسیک پیادهی هیدایهتم بکات ئهوه نه ترسیان لهسه ره وه نه دلتهنگ دهبن.

ئایهتی ۳۷ دهئیت:

فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

جانادهم له خوداکهیهوه چهند وتهیهکی پی گهیشته و خوداکهیی لی خوش بوو.

بهلام ئایهتی ۳۸ دهئیت: له بهههشت دهریکرد

لیخوشبوون مانای چیه؟ واته سزای کهسیک نه دهیت ئه گهر کهسیک ههلهیهک یان تاوانیکی کرد.

بهلام دهبینین که له ئایهتی ۳۸ الله سزای ئادهم و حهوا ی داوه و له بهههشت دهریکردوون، کهواته لیخوشبوون مانای چیه؟

ئهم ئایهته دهئیت:

اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا

هه مووتان له بهههشت دابهزن.

{اهْبِطُوا}، کویه و بو ۳ دانه و زیاتر به کاردیت.

بهلام له ئایهتی ۱۲۳ سوورهتی طه هاتوو دهئیت:

اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا

ئیه ههردووکتان له بهههشت دابهزن.

{اهْبِطَا}، بو دوو دانه به کاردیت، واته ئادهم و حهوا.

پرسیار: الله گوتی {اهْبِطُوا}، یان گوتی {اهْبِطَا}؟

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم سه بارهت به {اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا} دهئیت واته:

ئادهم و حهوا و ئیبلیس دابهزن له بهههشت.

ئینجا ئایهته که دهئیت:

{فَأَمَّا يَا تَيْتَنُّم مِّنِّي هُدَى}، جا یان له منه وه هیدایه تتان بو دیت، واته پیغه مبه ران. {فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ}، جا هر که سیک پیاده ی هیدایه ته که م بکات، ئه وه نه ترسی له سه ره، وه نه با بترسیت له قیامه ت.

به گویره ی ئه م برگه یه {فَأَمَّا يَا تَيْتَنُّم مِّنِّي هُدَى}، هیدایه ت شهیتانیش ده گریته وه، چونکه سه ره تای ئایه ته که ده لیت {اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا} گشتتان له به هه شت دابه زن، واته ئاده م و حه وا و ئیبلیس، که واته ئاده م و حه وا و ئیبلیس هیدایه تیان بو دیت، وه ئه گهر پیاده ی هیدایه ته که بکه ن ئه وه له روژی قیامه ت نه ترسیان له سه ره وه نه با دلته نگ بن.

ئایه تی ۳۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
ده لیت:

وه ئه وانه ی کوفریان کردوو و نکو لیان له نیشانه کانمان کردوو ئه وانه یاوه رانی دوزه خن، وه بو هه میسه تیایدا ده میننه وه.

دارشتی ئه م ده قه هه له یه، چونکه به گویره ی ئایه تی ۳۸، الله قسه له گه ل ئاده م و حه وا ده کات و ده لیت یان هیدایه تی ئیمه تان بو دیت، واته له داهاتوو ه. که واته ئه م ئایه ته ده بیت به شیوه ی داهاتوو بیت نه ک رابردوو. واته ده بیت بلیت:

وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ وَيُكْذِبُونَ بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
واته: وه ئه وانه ی کوفر ده کهن و نکو لی ده کهن له نیشانه کانمان ئه وانه یاوه رانی ئاگرن و هه میسه تیایدا ده میننه وه.

ئایه تی ۴۰

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌لیت:

ئهی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ئه‌و چاکه‌یه‌ی منتان له‌ یاد بی‌ت که به‌ ئیوه‌م به‌خشیوه‌،
وه‌ پابه‌ندی په‌یمان‌ه‌ که‌م بن‌ منیش پابه‌ندی په‌یمان‌ه‌ که‌تان ده‌بم، وه‌ له‌ من
بتوقن.

واته:

{يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ} ئهی نه‌وه‌کانی یعقوب، واته
جووه‌کان ئه‌و چاکانه‌ی منتان له‌ یاد بی‌ت که به‌سه‌ر ئیوه‌م هیناوه:

چاکه‌کان: له‌ ده‌ست فیرعه‌ون رزگاری کردن، چه‌نده‌ها موعجیزه‌ی به‌ موسا
داوه، ته‌وراتی به‌ده‌ستی خو‌ی بو‌ نووسیون و خاکی پیروزی پیمان‌ داوه، وه‌ هه‌موو
پیغه‌مبه‌رانی له‌ نه‌وه‌کانی یعقوب هه‌ل‌بژاردوو.

{وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ}، وه‌ ئیوه‌ پابه‌ندی په‌یمان‌ه‌ که‌م بن‌ تاوه‌کو منیش
پابه‌ند بم، ابن‌ الجوزی له‌ زاد‌المسیر ده‌لیت، چوار وته‌وت هه‌یه:

یه‌ که‌م: له‌ ته‌ورات ئاماژه‌ی به‌ سیفاته‌کانی محمد کردوو، (واته‌ مه‌یشارنه‌وه‌ و بو‌
خه‌لك ده‌ریبخه‌ن)، (ابن‌ عباس).

دووهم: پابه‌ندی فه‌رمانه‌کان بن‌ و له‌و شتانه‌ خو‌تان به‌ دوور بگرن که‌ قه‌ده‌غه
کراوه، (ابن‌ عباس).

سیه‌هم: ئیسلام بن‌، (ابو‌ العالیة).

چواره‌م: ئه‌و په‌یمان‌ه‌یه‌ که‌ ئایه‌تی ۱۲ سووره‌تی المائده‌ ئاماژه‌ی پیکردوو،
(قتاده) که‌ ده‌لیت:

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

وه‌ سویند بی‌ت په‌یمانمان له‌ نه‌وه‌کانی ئیسرائیل وه‌رگرت و دوانزه‌ رابه‌رمان
تیایاندا هه‌ل‌بژارد، وه‌ الله‌ گو‌تی: له‌ راستیدا من له‌ گه‌ل ئیوه‌دام، سویند بی‌ت
ئه‌ گه‌ر نو‌یژه‌کانتان کرد و زه‌کاتتان دا و باوه‌رتان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانم هینا و

پشتیوانیتان کردن و قهردیکی چاکتان به الله دا، ئهوه سوئند بیت له خراپه کانتان دهبوورم و سوئند بیت ده تانبه مه باخاتیکه وه که رووباره کان له ژیریانه وه دهروون. وه ابن عباس گوتوویه تی: پابه ندی بوونی الله به پهیماننه که، واته بیانباته به ههشته وه.

وه الطبری له جامع البیان، ده لیت واته:

ئه وه پهیماننه ی الله له نه وه کانی ئیسرائیلی وهرگرتوووه ئه وه یه که ئه وه سیفاتانه ی محمد که له تهورات ئاماژه ی پیکراوه بو خه لک به ده ری بخهن.

پرسیار:

بوچی خوداوه ندی عه رب و ئیسلام له قورئانه کهیدا ئاماژه ی نه ده کرد که محمد به فولانه سیفات و سیفات له تهوراتدا ئاماژه ی پیکراوه. وه بوچی نه یده گوت بو نمونه له سفر التکوین که ده لیت و ده لیت؟

ئایه تی ٤١

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

خوداوه ندی عه رب و ئیسلام، به نه وه کانی ئیسرائیل ده لیت:

وه ئیمان بینن به وه ی دامبه زاندوووه که پشتراستی ئه وه ده کاته وه که لای ئیوه یه، وه نه کهن بن به یه کهم کهس که کوفری پیده کهن، وه به ئایه ته کانم نرخیکی کهم مه کرن، وه له من بترسن.

واته: ئه ی نه وه کانی ئیسرائیل:

{وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ}، ئیمان بینن به و قورئانه ی دامبه زاندوووه که پشتراستی ئه وه ده کاته وه که هه ر ئیستا لای ئیوه یه، واته تهورات.

ئه م ده قه ده یسه لمینیت که تهورات له سه رده می محمد ده ستکاریکراو نه بووه. چونکه ده لیت: {مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ}، واته قورئان راستی و دروستی ئه وه ده سه لمینیت که ئیوه لاتانه، واته تهورات. وه ك الطبری له جامع البیان، ده لیت واته:

ئیمان بئین بهوهی دامبهزاندووه که راستی و دروستی ئهوه دهسه لمینیت که لای ئیویه ئهه یه هودیه کان، وه ئهوهی لایانه تهورات و ئینجیله.

{وَلَا تَكُونُوا أَوْلَٰی كَافِرٍ بِهِ}، وه نه کهن یه کهم کهس بن که کوفر بهو قورئانه بکهن. {وَلَا تَشْتَرُوا بِآیَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ}، وه به ئایه ته کانم نرخیکی کهم مه کرن و به دهست مه هینن، وه له من بترسن. ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، ده لیت واته:

نه کهن باوهر به ئایه ته کانم نه هینن و بروا به پیغه مبه ره کانم نه کهن له پیناو دونیا و شه هواته کانی، چونکه ئهوانه که من و له ناوده چن.

ئایه تی ٤٢

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
ده لیت:

وه نه کهن ههق به پووچه ل تیکه ل بکهن، وه ههق بشارنه وه، وه خوتان ده زانن. الطبری له جامع البیان ده لیت:

{وَلَا تَلْبِسُوا}، واته تیکه ل مه کهن.

واته: ئهه نه وه کانی ئیسرائیل ههق و پووچه ل تیکه ل به یه که مه کهن، وه ههق مه شارنه وه. وه الطبری ده لیت:

ابن عباس گوتوو یه تی، واته: راستی و درو تیکه ل به یه که مه کهن.

مجاهد گوتوو یه تی، واته: ئاینی یه هودی و نه سارا تیکه ل به ئیسلام مه کهن.

ابن زید گوتوو یه تی، واته: ههق، واته تهورات، وه باطل، واته ئهوهی به دهسته کانی خویان ده یانوسی.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

{وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ}، وه ههق مه شارنه وه، واته محمد که له تهورات ئاماژهی پیکراوه.

وه ابن عباس سه بارهت به {وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ}، گوتوويه تي، واته: ئه وه مه شارنه وه كه لاتانه سه بارهت به محمد صلعم، كه له و ته وراته نووسراوه.

ئايه تي ٤٣

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

خوداوهندي عه ره ب و ئيسلام، به نه وه كاني ئيسرائيل ده ئيت: وه نويز بكه ن و زه كات بده ن، وه له گه ل كر نو ش به راندا كر نو ش به ن. واته:

ئهي جووه كان نويز بكه ن و زه كات بده ن، وه كر نو ش به ن.

ئهم ده قه زور سه يروسه مه ريه، چونكه نويز كردن و زه كاتداني يه هوديه كان بو ٢ هه زار سال پيش ئيسلام ده گه رپته وه، وه كه م تا زور ئيسلام كو پي ته ورات و شه ريعه تي موسايه، كه چي هاتوو ده ئيت نويز بكه ن و زه كات بده ن.

بو نمونه له ته ورات (سفر التثنية) هاتوو:

إِذَا حَصَدْتِ حَصِيدَكَ فِي حَقْلِكَ وَنَسِيتِ حُرْمَةَ فِي الْحَقْلِ، فَلَا تَرْجِعْ لِتَأْخُذَهَا، لِلْغَرِيبِ وَالْيَتِيمِ وَالْأَرْمَلَةِ تَكُونُ

وَإِذَا حَبَطْتَ زَيْتُونَكَ فَلَا تُرَاجِعِ الْأَعْصَانَ وَرَأْيَكَ، لِلْغَرِيبِ وَالْيَتِيمِ وَالْأَرْمَلَةِ يَكُونُ.

إِذَا قَطَفْتَ كَرْمَكَ فَلَا تُعَلِّهُ وَرَأْيَكَ. لِلْغَرِيبِ وَالْيَتِيمِ وَالْأَرْمَلَةِ يَكُونُ

واته: كاتيك كه كئنگه كه ت دروينه كرد و ده سكيكت له كئنگه له بيرچوو، مه گه رپوه بو ئه وه ي بيه يته وه، ئه وه بو نامو و هه تيوو و بيوه ژن ده بيت.

له كاتي راته كاندني دار زه يتوونه كه ت، به دواي ئه وانده دا مه چوو وه كه له لقه كاندا ماونه ته وه، ئه وه بو نامو و هه تيوو و بيوه ژن ده بيت.

كاتيك تري رزه ميوه كه ت ده رنيت، پاشماوه كه هه لمه گره وه، ئه وه بو نامو و هه تيوو و بيوه ژن ده بيت.

وه جگه له مه له چهندهها بهشي تهورات ئاماژه به دهيهك كراوه وهك له سفر
اللاوين و سفر العدد و التثنية. كه پوخته كهى ئهوهيه:
دهيه كى هه موو داهاتيك بو هه ژاران و هه تيوو و بيوه ژن و ناموكانه.

ئايه تي ٤٤

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَثْلَوْنَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

خوداوهندى عه رهب و ئيسلام، به نه وه كاني ئيسرائيل ده لئيت:

ئايا فه رمان به چاكه به خه لك ده كه ن، وه خو تان له بىر كرده وه له كاتيكدا ئيوه
په رتووك ده خوئينه وه، ئه رى تيناگه ن؟

واته: خوداوهندى عه رهب و ئيسلام، به پياوانى ئايى يه هودى ده لئيت:

ئيوه فه رمان به خه لك ده كه ن كه چاكه بكه ن له كاتيكدا خو تان له بىر كرده وه كه
چاكه بكه ن، وه ئيوه په رتووك، واته تهورات ده خوئينه وه، ئه رى تيناگه ن؟
ئهم ده قه ش ده يسه لمينيت كه تهورات له سه رده مى محمد ده ستكارى كراو
نه بووه، چونكه ده لئيت:

وَأَنْتُمْ تَثْلَوْنَ الْكِتَابَ

وه ئيوه په رتووك، واته تهورات ده خوئينه وه.

خو ناكريت خوداوهندى عه رهب و ئيسلام، مه به ستى تهوراتيكى ده ستكارى كراو
بيت.

ئايه تي ٤٥

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

خوداوهندى عه رهب و ئيسلام ده لئيت:

پشت به دان به خو داگرتن و نويز به ستن، وه به دنيا ييه وه گه وره يه، مه گه ر بو
ئه وانه نه بيت كه تر سنوكن.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم سه بارهت به { وَانَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ } ده لئيت واته:

نوٲر قورسه مه گهر ته نها بو ته وانه نه بئت كه ترسنوكن.
{ الْخَاشِعِينَ }، ترسنوكن، واته له الله ده ترسن.

ئايه تي ٤٦

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
ده لئيت:

ئه وانه ي پئيان وايه كه به خودا كه يان ده گهن، وه بو لاي ته و ده گه رينه وه.

واته: { الْخَاشِعِينَ }، ترسنوكه كان ته وانه ي له الله ده ترسن:

ئه وانه ن كه پئيان وايه به خودا كه يان ده گهن و بو لاي خودا كه يان ده گه رينه وه
له روژي قيامهت.

پئيان وايه { يَظُنُّونَ }، واته دنيا نين.

ده كه واته نابئت ئيماندار بن.

به لام شروفه كه ران هاتوون ماناي ته و وشه يه يان گوړيووه و ده لئين { يَظُنُّونَ }، به
ماناي يه قين دئت. وهك الطبري له جامع البيان ده لئيت:

عهره ب جار هه يه به يه قين ده لئيت { ظن }، وه جار هه يه به شكوگومان ده لئيت
{ ظن }.

ئه وه نوكته يه كي بيره ينامه وه:

له مه لايه ك ته پرسن، يجوز ماناي چي؟

ئه لي ماناي نابي، ئه لئين، ئه ي لاي جوز ماناي چي؟

ئه لي، ههر نابي.

ئايه تي ٤٧

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

خوداوهندي عه رب و ئيسلام ده ئيت:

ئەي نەووەکانی ئیسرائیل ئەو چاكانەي منتان له يادبیت که به ئیوهم به خشیوو،
وه له راستیدا من ئیوهم په سەند کردوو به سەر خەلکانی جیهان.

ئەم بڕگەيه {يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ}، دووباره ي ئايه تي
٤٠ ئەم سووره ته يه.

ئینجا ئايه ته که ده ئيت:

وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وه له راستیدا من ئیوهم په سەند کردوو به سەر خەلکی هەموو جیهان.
له راستیدا به گویره ي ئەم ده قه الله جووه کانی په سەند کردوو به سەر خەلکانی
هەموو سەرده مێکدا.

{العالمين}، خەلکای جیهانه کان، واته خەلکی هەموو سەرده مێک.

شروقه که ران هاتوون درۆ له گەل ئەم ده قه دا ده کەن و ده ئین واته:

خەلکی ئەو سەرده م، له کاتی کدا ده قه که به شیوه يه کي رها قسه ده کات و هيج
ئاماره يه ک ناکات که نەووەکانی ئیسرائیل ته نها په سەند کراون به سەر خەلکی ئەو
سەرده م. چونکه ئە گەر ده قه که مه به ستي ئەو کات بووايه ئەو ده يتواني بليت:

وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى **ذَلِكَ** الْعَالَمِينَ

واته: له راستیدا من ئیوهم په سەند کردوو به سەر خەلکانی ئەو کات.

ئايه تي ٤٨

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

خوداوهندي عه رب و ئيسلام ده ئيت:

وه له رۆژتیک بترسن که هیچ کهسیک له جیاتی کهسیک هیچ شتیک له ئەستۆ ناگریت، وه نه تکا وه نه بارمتهی لی وهرناگیریت، وه نه ئەوان سەردهخرین.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

{وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا}، واته: له رۆژی قیامهت هیچ کهسیک ناتوانیت گوناھی کهسیکی دیکه له ئەستۆ بگریت بۆ ئەوهی له سزای الله رزگاری بیت.

{وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ}، وه تکا و پارانیهوهی لی قبول ناگریت، {وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ}، الطبری دهئیت، له ناو عه ره بدا {عدل}، واته {فدية}، واته بارمته.

واته: له رۆژی قیامهت بارمتهی لی وهرناگیریت.

وهك ئایه تی ۹۱ سووره تی ال عمران دهئیت:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مَلٌّ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ

ئهوانه ی کوفریان کردوو و به کافری مردوون، ئه گهر پر به زهوی زیریان هه بیت ئه وه هه رگیز لیان قبول ناگریت.

{وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ}، واته له رۆژی قیامهت فریادیکیان نابیت که سهریان بخت.

ئایه تی ۴۹

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

دهئیت:

که ئیوه مان له خانه واده ی فیرعه ون رزگارکرد، که به خراپترین شیوه ئازاری دهدان، کوره کانیان سهرده برین و ژنه کانیان دهه یشتنه وه، وه له وهدا تاقیکردنه وه یه کی مهزن له لایهن خودا که تانه وه هه بوو.

ئهم ئایه ته دووباره ی ئایه تی ۱۴۱ سووره تی الاعراف و ئایه تی ۶ سووره تی ابراهیمه. بۆ شروقه ی ئهم ئایه ته بگه رپوه بۆ سووره تی الاعراف.

تایه تی ۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ
ده لیت:

وه که ده ریامان بو ئیوه دوولت کرد و رزگارمان کردن و خانه واده ی فیرعه و نمان
نوقم کرد، وه ئیوه سه یرتان ده کرد.

بگه ریوه بو تایه تی ۶۳-۶۶ سووره تی الشعراء که ده لیت:

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْقَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ، وَأَزَلَفْنَا ثُمَّ الْآخِرِينَ، وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ، ثُمَّ أَغْرَقْنَا
الْآخِرِينَ

وه حیمان به موسادا که به گوپاله که ی له ده ریاکه بدات، جا بوو به دووله ته وه،
ههر له تیکی به قه د چیا به کی مه زن، وه نزیکمان کرده وه ئینجا ئه وانیتر، وه موسا و
ئه وانیه ی له گه لیدا بوون رزگار کرد، ئینجا ئه وانیترمان خنکاند.

تایه تی ۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
خوداوه ندی عه رب و ئیسلام ده لیت:

وه که له گه ل موسا ژوانی چل شه وه مان دانا ئینجا ئیوه له دوا ی ئه و
گویره که که تان به خوتانه وه گرت، وه ئیوه سته مکار بوون.

ئه م برگه یه {وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً}، دووباره ی تایه تی ۱۴۲ سووره تی
الاعرافه.

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وه ژوانی سی شه وه مان له گه ل موسا دانا، وه ده شه ومان بو ی دریز کرده وه، جا
ژوانی له گه ل خودا که ی بوو به چل شه و.

زور پیده چیت که کاتیک محمد ده چیت بو مه دینه، له جووه کان گوپی لی
بووبیت که ژوانی موسا له گه ل خودا که ی له بنه رته وه چل شه و بووه، نه ک سی

شهو و دواتر ده شهوی بۆ زیاد کرابیت. جا محمد له م ئایه ته دهقه کهی راست کردۆته وه و کردوو یه تی به چل شهو.

وه ئه م برگه یه {ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ}، هه مان مانای ئایه تی ۱۴۸ سووره تی الاعراف ده دات که ده لیت:

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ

واته: وه له دواى موسا قه ومه که ی گویره که یه کیان به خووه گرت که په یکه ره که یان له خشله کانیا ن دروست کردبوو که بۆره ی ده هات.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

هه نديک له جياتى {وَاعْدْنَا}، ده یان خوینده وه: {وَعَدْنَا}.

بۆ شوو قه ی ئه م ئایه ته بگه رپوه بۆ سووره تی الاعراف.

ئایه تی ۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ده لیت:

ئینجا له دواى ئه وه لیتان خووش بووین بۆ ئه وه ی سوپاس بکه ن.

واته:

له دواى ئه وه ی گویره که تان په رست، لیتان خووش بووین، بۆ ئه وه ی سوپاسی الله بکه ن.

ئایه تی ۵۳

وَإِذِ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ده لیت:

وه که په رتووک و جیا که ره وه مان به موسا دا بۆ ئه وه ی هیدایه ت بکری ن.

واته:

{الْكِتَابِ}، په رتووك، واته تهورات، {وَالْفُرْقَانَ}، جيا كه ره وه، واته شه ريعه تي
موسا.

وهك نايه تي ۱۵۴ سووره تي الانعام ده لیت:

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ

ئينجا په رتووكيكي ته واو و جيا كه ره وه بو هه موو شتيكمان به موسا دا، بو نه وانه ي
كه چا كترن.

وه الطبري له الجامع لاحكام القران، ده لیت {الْفُرْقَانَ}، واته جيا كرده وه له
نيوان هه ق و باطل.

نایه تی ۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنِّي كُنْتُ مِنْكُمْ مِثْلَهَا يَوْمَ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلَ فَتُوبُوا إِلَى
بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ

ده لیت:

وه كه موسا به قهومه كه ي گوت نه ي قهومه كه م به هو ي نه وه ي گویره كه تان
به خو وه گرت، ئيوه سته متان له خو تان كرد، جا توبه بكهن بو به ديهينه رتان و
يه كتر بكوژن، نه م كاره چا كتره بو ئيوه لاي به ديهينه رتان، ليتان خو ش بو وه، له
راستيدا هه ر نه وه كه توبه وه رگره ميه ره بانه كه يه.

سه رتاپاي نه م ده قه گالته جاريه چونكه:

نایه تی ۵۲ ده لیت، له دواي نه وه ي په يكه ري گویره كه يه تان په رست نه وه، {ثُمَّ
عَفَوْنَا عَنْكُمْ}، ليتان خو ش بو وين.

وه نه م نايه ته ده لیت: {فَتَابَ عَلَيْكُمْ}، الله ليتان خو ش بوو.

كه چي ده لیت موسا به قهومه كه ي گوت: {فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ}، يه كتر بكوژن، نه وه چا كتره بو ئيوه لاي خودا كه تان.

واته: الله ليتان خو ش بوو، به لام يه كتر بكوژن.

الطبری له جامع البیان ده‌لّیت:

به خه‌نجر به ناو یه‌ک که‌وتن و ۷۰ هه‌زاریان کوژران. باوک مندالی ده‌کوشت و مندال باوکی ده‌کوشت.

نایه‌تی ۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ

ده‌لّیت:

وه که‌گوتتان ئه‌ی موسا هه‌رگیز باوه‌رت پێ ناهینین تاوه‌کو الله به‌ ئاشکرا نه‌بینین، جا برووسکه‌ ئیوه‌ی گرت، وه‌ ئیوه‌ سه‌یرتان ده‌کرد.

واته:

جووه‌کان به‌ موسایان گوتوووه‌ که‌ ئیمان‌ت پێ ناهینین و باوه‌رت پێ ناکه‌ین تاوه‌کو الله به‌ چاوه‌کانی خو‌مان نه‌بینین، جا الله به‌ برووسکه‌یه‌ک سزایان ده‌دات و ده‌یانکوژیت.

وه‌ک الطبری له‌ جامع البیان، ده‌لّیت: {فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ}، واته‌ به‌ ده‌نگیک مردار بوونه‌وه‌.

القرطبی له‌ الجامع لاحکام القرآن ده‌لّیت:

عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی له‌ جیاتی {الصَّاعِقَةُ}، ده‌یانخوینده‌وه‌: {الصَّعِقَةُ}، وه‌ ئه‌وه‌ خویندنه‌وه‌ی (ابنِ مُحَیصِنٍ) ه‌ له‌ هه‌موو قورئانه‌کان.

نایه‌تی ۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ده‌لّیت:

ئینجا زیندوو‌مان کردنه‌وه‌ له‌ دوای مردنتان بو‌ ئه‌وه‌ی سوپاس بکه‌ن.

واته:

له دواى ئه وهى الله به برووسكه يهك كوومه ئيك له جووه كانى كوشتووه،
زیندووی کردوونه ته وه بو ئه وهى سوپاسی الله بکه ن.

وهك الطبری له جامع البیان ده ئیت:

واته زیندوومان کردنه وه دواى ئه وهى به {الصَّاعِقَةُ- برووسکه} مردن.

واته: كوومه ئيك جوو هه بوون كه دوو ژیان و دوو مه رگیان بینوووه له م دونیا یه.

ئایه تی ۵۷

ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوٰی كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

ده ئیت:

هه ورمان به سه رتاندا کرده سیبه ر، وه گه زو و شه لاقه مان بو سه رتان دابه زاند،
بخون له و رزقه نایابانه ی که پیمان داون، وه سته میان له ئیمه نه کرد به لکو
سته میان له خو یان ده کرد.

الطبری له جامع البیان ده ئیت: {الْعَمَامَ}، واته هه ور.

{ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعَمَامَ}، واته هه ورمان به سه رتاندا کرده سیبه ر.

{الْمَنَّٰ}، گه زو، {وَالسَّلْوٰی}، چوله که ی شه لاقه.

ئینجا الله ده ئیت:

وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

خو سته میان له ئیمه نه کرد به لکو سته میان له خو یان کرد.

ئایه تی ۵۸

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِيْنَ

ده ئیت:

وه كه گوتمان برؤنه ئەم گوندهوه و تيايدا هه رچيهك ئارهزوو ده كه ن بخون، وه به كرنوشبردنهوه له ده رگا كه برؤنه ژووره وه و بلين: له گونا هه كانمان ببووره، جا له گونا هه كانتان ده بوورين، وه بو ئاكارچاكان زياد ده كه ين.

ئەم ئايه ته دووباره ي ئايه تي ١٦١ سووره تي الاعرافه كه ده ئيت:

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

به چەند جياوازيه كي كه م.

ئايه تي ٥٨ البقرة ده ئيت: {وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ}، كه گوتمان برؤنه ناو ئەم گوندهوه، به لام ئايه تي ١٦١ سووره تي الاعراف ده ئيت: {وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ}، كه پيان گوترا له م گونده بژين.

له ئايه تي ٥٨ البقرة وشه ي {رَعَدًا} هاتووه، به لام له ئايه تي ١٦١ سووره تي الاعراف نه هاتووه.

له ئايه تي ٥٨ سووره تي البقرة هاتووه: {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}، (وه به كرنوشبردنهوه له ده رگا كه برؤنه ژووره وه و بلين: له گونا هه كانمان ببووره). به لام له ئايه تي ١٦١ سووره تي الاعراف هاتووه ده ئيت: {وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا}، (وه بلين له گونا هه كانمان ببووره و به كرنوشبردنهوه له ده رگا كه برؤنه ژووره وه).

وشه ي {خَطِيئَاتِكُمْ}، (گونا هه كانتان)، له ئايه تي ١٦١ سووره تي الاعراف به هه له نووسراوه، له ئايه تي ٥٨ سووره تي البقرة راست كراوه ته وه {خَطَايَاكُمْ}.

بو شروقه ي ئەم ئايه ته بگه رپوه بو ئايه تي ١٦١ سووره تي الاعراف.

ئايه تي ٥٩

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

ده ئيت:

جا ئهوانه‌ی سته‌میان کرد، ئه‌و وته‌یه‌یان گۆری که پیمان گوترابوو، جا ئیمه سزایه کمان له ئاسمان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا دابه‌زاند که سته‌میان کردبوو به هۆی ئه‌و خراپه‌کارانه‌ی ده‌یانکردن.

ئهم ئایه‌ته دووباره‌ی ئایه‌تی ۱۶۲ سووره‌تی الاعرافه که ده‌ئیت:

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

تاکه جیاوازی کو‌تایی ئایه‌ته‌که‌یه، له ئایه‌تی ۵۹ سووره‌تی البقره ده‌ئیت: {بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ}، (به هۆی ئه‌و کاره خراپانه‌ی ده‌یاکردن)، به‌لام ئایه‌تی ۱۶۲ سووره‌تی الاعراف ده‌ئیت: {بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ}، (به هۆی ئه‌و سته‌مانه‌ی ده‌یانکرد).

بۆ شو‌وفه‌ی ئهم ئایه‌ته بگه‌رپوه بۆ ئایه‌تی ۱۶۲ سووره‌تی الاعراف.

ئایه‌تی ۶۰

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

ده‌ئیت:

وه که موسا داوا‌ی ئاوی کرد بۆ قه‌ومه‌که‌ی، ئیمه‌ش گوتمان: به‌گۆپاله‌که‌ت له به‌رده‌که‌ده، جا دوانزده‌کانیاوی لیبه‌وه ته‌قیه‌وه، وه هه‌ر خه‌لکانیک شوینی ئاو خواردنه‌وه‌ی خو‌یان زانی، بخۆن و بخۆنه‌وه له رزقی الله، وه نه‌که‌ن له زه‌ویدا خراپه‌کاری بکه‌ن.

الطبری له جامع‌البیان ده‌ئیت:

{وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ}، واته‌که موسا داوا‌ی لیمان کرد که ئاو به قه‌ومه‌که‌ی بده‌ین.

{فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا}، واته: به موسامان گوت به گوپاله کهت له بهرده که بده، جا لییدا و تهقیهوه، وه دوانزه کانیاو تهقیهوه.

{قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ}، وه هه موو خه لکککک دهیزانی شوینی ئاو خواردنه وه کهی، واته ههر هوزیک له ۱۲ هوزه کهی ئیسرائیل شوینی ئاو خواردنه وهی خوئی هه بوو.

ئایه تی ۶۱

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصِلِهَا قَالَ آتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَصُرِّيتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

دهلیت:

وه که گوتتان: ئه ی موسا هه رگیز له سه ر یه ک خوراک ئوقره ناگرین، جا داوا له خوداکهت بکه که له وهی له زهویدا دهرویت له پاقله و ئاروو و سیر و نیسک و پیازمان بو دهر بهینیت، گوتی: ئایا ئه وهی چاکتره ده گورنه وه به وهی که متره؟ دابهزن بو میسر، له ویدا ئه وه تان ده بیت که داوا ی ده کهن. وه ریسوایی و بچووکی به سه ریاندا درا، وه تووره ییه کیان له الله وه به ده ست هینا به هو ی ئه وهی کوفریان ده کرد به نیشانه کانی الله، وه پیغه مبه رانیان به ناهه ق ده کوشت، ئه وه به هو ی سه ریپچیان، وه ده ستریزیان ده کرد.

واته:

{وَإِذْ قُلْتُمْ}، وه که گوتتان، {يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ}، ئه ی موسا هه رگیز ناتوانین دان به خو ماندا بگرین له سه ر یه ک خوراک، {فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ}، جا داوا له خوداکهت بکه، {يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ}، له زهویدا ئه وهی دهرویت بو مان دهر بهینیت، {مِنَ بَقْلِهَا}، له پاقله، {وَقِثَّائِهَا}، وه خه یار، {وَفُومِهَا}، وه سیر، {وَعَدَسِيهَا}، وه نیسک، {وَبَصِلِهَا}، وه پیاز، {قَالَ}، موسا گوتی، {آتَسْتَبْدِلُونَ

الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ، ثایا ئه وهی چاکتره ده گورنه وه به وهی که متره، {اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ}، دابه زن بو میسر، له ویدا ئه وه تان ده بیت که داوای ده که ن، {وَصُرِيَتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ}، وه الله ریسوایی و بچووی هینا به سه ریاند، {وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ}، وه تووره ییه کیان له الله وه به ده ستهینا، {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ}، به هوی ئه وهی که کوفریان به ئایه ته کانی الله ده کرد، {وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ}، وه پیغه مبه رانیان به ناهق ده کوشت، {ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا}، به هوی ئه وهی سه ریچیان ده کرد، {وَوَكُنَّا يَعْتَدُونَ}، وه ده ستریزیان ده کرد.

واته:

جووه کان به موسایان گوت: {يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّصَبِرَ عَلَىٰ ظِعَامٍ وَاحِدٍ}، واته ناتوانین دان به خویمان بگرین ته نها له سه ر یه ک خوراک، واته له سه ر گه زو و شه لاقه.

جا به موسایان گوت: {فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ}، داوا له خودا که ی بکات، {يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ}، له زه ویدا ئه وهی ده رویت بویمان ده ربهینیت، {مِنَ بَقْلِهَا}، له پاقله، {وَقِثَائِهَا}، وه خه یار، {وَفُومِهَا}، وه سیر، {وَعَدْسِهَا}، وه نیسک، {وَبَصْلِهَا}، پیاز.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، ناکوکی هه یه سه بارهت به مانای {الْفُومُ}، وه ده ئیت چه ند وته وتیک هه یه:

یه که م: گه نم.

دووهم: سیر.

وه ده ئیت عبدالله بن مسعود ده یخوینده وه: {وَوُثْمِهَا} واته سیر.

موسا وه لامیان ده داته وه و پیمان ده ئیت:

{أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ}، ثایا ئه وهی چاکتره، که گه زو و شه لاقه یه، ده گورنه وه به وهی که متره، که پاقله و خه یار و سیر و نیسک و پیازه.

موسا پیمان ده ئیت: {اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ}، دابه زن بو میسر، له ویدا ئه وه تان ده بیت که داوای ده که ن.

واته له بیابانی سیناوه بگه‌رینه‌وه بو مسیر.

الطبری له جامع البیان ده‌لئیت، هه‌ندیك ده‌یانخوینده‌وه: { مِصْرَ }، واته و‌لاقی میسر.

به‌لام { مِصْرًا } واته شارێك.

ئینجا ئایه‌ته‌که ده‌لئیت:

{ وَضَرِيَتْ عَلَيْهِمُ الدُّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ }، وه الله ریسوایی و بچووکی به‌سه‌ریاندا هینا،
{ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ }، وه تووره‌یه‌کیان له الله‌وه به‌ده‌سته‌ینا، { ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ }، به هوی ئه‌وه‌ی که کوفریان به ئایه‌ته‌کانی الله ده‌کرد،
{ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ }، وه پیغه‌مبه‌رانیان به ناهه‌ق ده‌کوشت، { ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا }، به هوی ئه‌وه‌ی سه‌ری‌چیان ده‌کرد، { وَكَانُوا يَعْتَدُونَ }، وه ده‌ست‌دریژیان
ده‌کرد.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م برگه‌یه: { وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ }، درۆیه و ئه‌سلی نییه.

چونکه ده‌لئیت پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت. ده‌کریت موسلمانیک ناوی ئه‌و
پیغه‌مبه‌رانه‌مان پی بلیت که جووه‌کان کوشتووینا.

ئایه‌تی ٦٢

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ده‌لئیت:

ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و ئه‌وانه‌ی بوونه‌ته‌یه‌هودی و نه‌سارا و سابیه‌،
ئه‌وه‌یان که باوه‌ری به‌الله و رۆژی دوایی هیناوه و کاری چاکی کردوو، پاداشتیان
هه‌یه‌ لای خودا‌که‌یان‌ه‌وه، وه نه‌ترسیان له‌سه‌ره، وه نه‌با دلتنه‌نگ بن.

تیبینی و سه‌رنج:

ئه‌م ده‌قه ده‌لئیت: { إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ }، ئه‌وانه‌ی
باوه‌ریان هیناوه، وه ئه‌وانه‌ی بوونه‌ته‌یه‌هودی و نه‌سارا و سابیه‌،

ئەگەر كەسئىك ئىمانى بە محمد ھىنا بىت كەواتە دەبىت ئىمانى بە اللہ و قىامەت ھەبىت. وە ئەگەر كەسئىك يەھودى و نەسارا و سابىئە بىت كەواتە دەبىت ئىمانى بە اللہ و قىامەت ھەبىت. وە ئەو بە لگەنە وىستە.

گائتە جارى ئەم دەقە بىرگە كەى دواترە كە دەلئىت: {مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ}، وە ھەر يە كىك لەوانە، واتە لە موسلمان و يەھودى و نەسارا و سابىئە كە باوھرى بە اللہ و رۆژى دواپى ھەيە، وە كارى چاكى كىر دوو، ئەو پادا شتى دەبىت لای خودا كەى.

بە گوپرەى ئەم دەقە كە سانئىك ھەن كە موسلمان يان يەھودىن يان نەساران يان سابىئەن، بە لام بىروايان بە اللہ و رۆژى دواپى نىيە. ئەمە جگە لە گائتە جارى شتىكى دىكە نىيە.

القرطبي له الجامع لاحكام القران سەبارەت بە ئەسلى وشەى {صابئة} دەلئىت: {الصَّابِئِينَ}، كۆى {صَابِي} يە، وە دەگوترىت {صَاب}، وە {الصَّابِي}، لە زماندا كەسئىكە كە لە دىنىك دەردەچىت و لادەدات بو دىنىكى دىكە، وە لەبەر ئەو ھەرب بەو كە سەيان دەگوت كە دەبوو بە موسلمان {صَبَأً}، واتە بوو بە سابئة. وە سابىئە كان لە ئاينى ئەھلى پەرتووك دەرچوون.

ابن كثير له تفسير القران العظيم دەلئىت:

ابى زناد گوتوويەتى: سابىئە كان قەومئىكن لە عىراقن، وە سالانە ۳۰ رۆژ بەر رۆژوو دەبن، وە رۆژانە پىنج نوژ دەكەن.

وہ الحسن گوتوويەتى: رۆژانە پىنج نوژ دەكەن.

عبدالرحمن بن زيد گوتوويەتى: سابىئە كان لە موسل دەژيان و دەيانگوت ھىچ خودايەك نىيە تەنھا اللہ نەبىت.

مجاهد والحسن وابن أبي نجیح گوتوويانە: خەلكانىكن كە ئاينە كەيان تىكە لئىكە لە يەھودى و مجوسى.

سابىئەى مەندائى كىن؟

له سهدهی دووهمی زاین عهقیدهیه کی نیوهند له نیوان عهقیدهی یههودی و عهقیدهی مهسیحی سهریهه‌لدا، که عیسایان وهک پیغه‌مبه‌ر ده‌ناسی، به‌لام له هه‌مان کاتدا په‌یره‌وی سه‌رتاپای شه‌ریعه‌تی موسایا ده‌کرد. واته خه‌لکانیک بوون که نه مه‌سیحی بوون وه نه یه‌هودی. ئەم کۆمه‌له خه‌لکه له ئۆرشه‌لیم نه‌یان‌توانی به‌رده‌وام بن به هۆی دژایه‌تیکردنیان، کۆچیان کرد و هاتن بۆ موسل، وه دواتر کشان به‌ره‌و باشووری عیراق.

ئەم کۆمه‌له خه‌لکه له لایه‌ن مه‌سیحیه‌ سریانیه‌کان پێیان ده‌گوترا (حه‌نه‌فی)، واته لادەر له ریبازی راست و دروست. کاتیک له ناوچه‌ی موسل مانه‌وه هه‌ندیک له عه‌قیده و بیروباوه‌ری حه‌رانیه مانگ په‌رسته‌کان تیکه‌ل بوو به عه‌قیده‌که‌یان.

پیاوانی ئاینیان له سه‌ده‌ی سه‌هه‌م په‌رتووکی پیروزیان، که ناوی که‌نزاره‌بایه، ده‌نووسنه‌وه. وه ئەو ئەحنافانه له شوینیک ده‌ژین و په‌رستگا دروست ده‌که‌ن که له ئاو نزیکه، چونکه له ئاو هه‌لکیشان بریتیه له بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی عه‌قیده‌که‌یان. له ئاو هه‌لکیشان به‌ زمانی سریانی پێی ده‌گوتریت (صبأ). وه ناو له خۆیان ده‌نین (الصابئة‌ المندائیه) بۆ خۆ جیا‌کردنه‌وه‌یان له صابئة‌ حرانی (المندائیه- مهندائی) واته ئەوانه‌ن که زانستیان هه‌یه به‌ خودا په‌رستی. وه له زمانی کوردیش وشه‌ی (مهند) به‌ کارده‌هینریت بۆ که‌سیکی خاوه‌ن مه‌عریفه. وه نووسه‌ری قورئان زۆریک له عه‌قیده‌کانی له سابه‌کان وه‌رگرتوه وه‌ک:

یه‌که‌م: بروا بوون به‌ جنۆکه و شه‌یتانه‌کان.

دووه‌م: نوێژکردن به‌ وه‌ستان له‌سه‌ر مردوو.

سه‌هه‌م: ده‌ستنویژ گرتن.

چواره‌م: پینج نوێژ له رۆژیکدا.

پینجه‌م: سه‌ده‌قه.

وه عه‌قیده‌ی سابیه‌ی مهندائی دیت بۆ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی له رینگای زه‌ید بن عمرو بن نفیل و ورقه‌ کوری نوفل و امیه‌ بن ابی الصلت.

وه قورهيش و خه لکی مه ککه به و که سانهی که شوین که وتهی محمد بوون ده گوت {قد صبا}، واته بووه به سایبئه. چونکه ئیسلامی مه ککه تا رادهیه کی زور له ئاینی سایبئه ده چیت.

ئایه تی ٦٣

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ده ئیت:

وه که پهیمانمان لیتان وه رگرت، وه چیاکه مان به سه رتاندا به رز کرده وه، (گوتمان) ئه وهی پیمان داوون به توندی دهستی پیوه بگرن، وه ئه وهی تیایدایه له یادتان بیت بو ئه وهی خوتان بپاریزن.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت:

الله پیمان راده گه یه نیت که پهیمانی لیتان وه رگرتووه و چیا ی به رز کرده وه به سه ریاندا بو ئه وهی پابه ندی ئه وه بن که به لیتیان داوه، به هیز و شیلگیرانه دهستی پیوه بگرن، وه ک ئایه تی ١٧١ سووره تی الاعراف ده ئیت:

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه که چیا مان هه لته کاند و به سه ریاندا به رز کرده وه که وه ک سیبه ر بوو، وه پیتان و ابوو که به سه ریاندا ده که ویت، (گوتمان) ئه وه به هیز بگرن که پیمان داوون، وه ئه وهی تیایدایه له یاد بیت بو ئه وهی خوتان بپاریزن.

بگه ریوه بو شروفه ی ئایه تی ١٧١ سووره تی الاعراف.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئیت:

وه ئه وه کاتیک بوو که موسا له لایهن الله وه تابلوکانی بو نه وه کانی ئیسرائیل هینا که تهوراتیان تیدابوو، پیتانی گوت: بیگرن و پابه ندی بن، گوتیان نه خیر تاوه کو الله ئاخاوتنمان له گه لدا نه کات ههروه ک چون ئاخاوتنی له گه ل تودا کردوو. ئه وه بوو الله به برووسکه یه ک مرداندنی ئینجا زیندوو ی کردنه وه. موسا پیتانی

گوت: بیگرن و پابهندی بن. گوتیان: نه خیر. جا الله فهرمانی به فریشته کان کرد که چیا یه که له چیاکانی فهلهستین ههئته کینن که بهرزیه که ی فهرسه خیک بوو، وه چیا که ی بهسه ریاندا وهک سیبهریک لیکرد، وه ده ریایان له پشته وه و ئاگریان له پیشوه بو نه وه کانی ئیسرائیل هیئا، پییان گوترا: بیگرن و پهیمانان له سه ره که له دهستی نه دهن، ئه گینا ئه م چیا یه بهرده دهینه وه سه رتان، ئه وه بوو کرنوشیان برد و توبه یان کرد و پهیمانان دا که پابهندی ته ورات بن.

ئایه تی ٦٤

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ قَوْلًا فَضُلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُمْ مِّنَ الْخَاسِرِينَ
ده لیت:

ئینجا دوای ئه وه پشتتان کرد، جا ئه گه ره فهزل و ره حمه تی الله به سه رتاندا نه بووایه، ئه وه به دنیا ییه وه له دؤرا وه کان ده بوون.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم سه باره ت به {ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ}، ده لیت واته:

دوای ئه وه ی پهیمانان لی وه رگه را که ده ست به ته وراته وه ده گرن و پابهندی ده بن، پشتتان لی کرد.

ئایه تی ٦٥

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
ده لیت:

وه سویند بیت به وانه ی خوتان زانیو وه که له روژی شه ممه سنووریان به زاند، جا پییانمان گوت: بن به مه موونی ریسوا.

ئایه تی ١٦٣ و ١٦٦ سووره تی الاعراف، شروفه ی ئه م ئایه ته ده کات که ده لیت:

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

وه ئه ی محمد پرساریان لی بکه سه بارهت به و گونده ی که له که نار ده ریا بوو که له رۆژی شه ممه سنووریان ده شکاند، ماسیه کان له سه ر ئاو له رۆژی شه ممه بۆیان به دیار ده که وتن، وه له رۆژانی جگه له رۆژی شه ممه ماسیه کان نه ده هاتن، وه به م جوړه به هوی خراپه کاریه کانیا نه وه تاقیان ده کهینه وه. جا کاتیک سنووری ئه وه یان به زاند که لییان قه ده غه کرابوو بیکه ن، پیانمان گوت: بین به مه یموونی ریسوا. بگه رپوه بو شو فیه ی ئه م دوو ئایه ته ی سووره تی الاعراف.

ئایه تی ٦٦

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

ده لیت:

کردمان به په ند بو ئه وانه ی هاوسه رده م و ئه وانه ی له دوایان بوون، وه ئاموژگاریه ک بو خو پاریزان.

واته:

ئو جووله کانه ی که کردمان به مه یموون په ندیکه بو ئه و خه لکانه ی که هاوسه رده میان بوون، وه بو ئه و خه لکانه ی له دوا ی ئه وان هاتن، وه ههروه ها ئاموژگاری بو ئه و که سانه ی که خو یان ده پاریزن.

وهک ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت واته:

خه لکی ئه و گونده مان کرد به په ند.

ئایه تی ٦٧ تا ٧١

له م چه ند ئایه ته، نووسه ری قورئان ده یه ویت پیمان بلیت که جووه کان به جوړیک له جوړه کان بیانوو ده دوزنه وه بو ئه وه ی خو یان له خوداپه رستی بدزنه وه. وه ههروه ها خه لکانیکن که مشتومر ده که ن.

٦٧ ئايه تي

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

ده لئيت:

وه كه موسا به قهومه كهى گوت: الله فه رمانتان پي ده كات كه چي ليك سه ريبين گوتيان: ئايا گالته مان پي ده كه يت؟ گوتي: په ناگه به الله كه من بيم به يه كيك له نه فامه كان.

واته: موسا به نه وه كاني ئيسرائيلي گوت الله فه رمانتان پي ده كات كه چي ليك سه ريبين، خه لكه كه به موسايان گوت نه وه گالته مان پي ده كه يت؟ موسا گوتي په ناگه به الله نه گهر من له نه فامه كان بم، واته نه گهر من له خو مه وه قسه بكم.

٦٨ ئايه تي

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا ما تؤمرون

ده لئيت:

گوتيان: بومان داوا له خودا كه ت بكم بومان روون بكا ته وه كه چي له كه چون بيت؟ گوتي له راستيدا الله ده لئيت كه چي له كه نه پير بيت و نه كه م ته مه ن، شتيك له نيوانياندا، جا نه و كاره بكن كه فه رمانتان پي كراوه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم، سه باره ت به { إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ }، ده لئيت واته:

چي له كه له ته مه ندا نه پير بيت، وه نه بچووك، به لكو شتيك له نيوان نه م دووانه دا.

ئايه تي ٦٩

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ
النَّاظِرِينَ

دهلئيت:

گوتيان: بۆمان داوا له خودا كهت ب كهت بۆمان روونبكات هوه كه رهنگه كه ي چۆن
بیت؟ گوتی له راستیدا دهلئیت چیلئیکی رهنگ ساف زهرد بیت كه ته ماشا كه ران
دلخوش ده كات.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهلئيت: { إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا }، واته:
رهنگی چیلله كه ساف زهرد بیت.

ئايه تي ٧٠

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ
دهلئيت:

گوتيان بۆمان له خودا كهت داوا ب كه بۆمان روونبكات هوه كه چۆنه، چونكه
مانگاكان سهريان ليشيواندووین، وه ئه گهر الله ئارهزوو بكات ئه وه به دنيا ييه وه
هيدا يهت كراو ده بين.

{ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا }، واته مانگاكان له يهك ده چن و سهريان ليشيواندووین.

{ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ }، واته ئه گهر الله ئارهزووی له سه ر بیت ئه وا
رئینمایان ده كات بو دوزینه وه ی ئه و چیلله.

ئايه تي ٧١

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا
قَالُوا الْآنَ جِئْتُ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

دهلئيت:

گوئی له راستیدا الله ده لیت چیله که هیشتا نه سازینراوه جووت بکات، وه نه کشتوکال ئاو ده دات، یه ک رهنگه و په له ی تیدا نییه گوتیان: هه ر ئیستا راستیت بو هیناین، جا سهریان بری، وه خه ریک بوو نه یکه ن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه بارهت به {مُسَلَّمَةٌ لَا شَيْءَ فِيهَا}، ده لیت واته: ته ندروست بیت و هیچ که موکوپیه کی نه بیت، وه په له ی نه بیت.

{قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ}، واته به موسایان گوت ئیستا بو مان روون بووه چوون چیلنیک بیت.

{فَدَبَّحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ}، جا چیله که یان سه ریری هه رچه نده خه ریک بوو سه ری نه برن.

ئایه تی ۷۲

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
ده لیت:

وه که که سه یکتان کوشت و یه کرتان تیوه ده گلاند، وه الله ئه وه به دیار ده خات که ئیوه ده تانشارده وه.

واته:

پیاویک کوژرا و یه کرتان تاوانبار ده کرد به کوشتنی، وه الله به دیاری ده خات که کی کوشتوو یه تی.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به و پیاوه ی که کوژراوه ئامازه به چهند وته وتیک ده کات:

یه که م: پیاویکی نه زوک سه ر به هوزیکی نه وه کانی ئیسرا ئیل ده بیت، گه وه پیاوه که یان ده یکوژی ت و فریده داته ئه و شوینه ی هوزیکی دیکه ی ئیسرا ئیلی لی ده ژیا، شه ر له نیوان ئه م دوو هوزه رووده دات. ئیتر موسا فه رمانیان پی ده کات که چیلنیک سه ریرن، (عبیده).

دووهم: پیاویکی دهوله‌مهند هه‌بوو که وجاغ کویر بوو، خزمیکی نزیکی دهیکوژیت بوئه‌وهی بییت به میراتگر، وه فرییده‌داته سهر ریگی به‌یه‌گگه‌یشتی هۆزه‌کان، (ابو‌العالیه).

سیههم: پیاویک هه‌بوو له بنی ئیسرائیل که دهوله‌مهند بوو و کچیکی جوانی هه‌بوو، برازایه‌کی داوای دهستی کچه‌که‌ی کرد، به‌لام پیاوه‌که‌ی ره‌تی کردوو هه‌بیداتی، گه‌نجه‌که‌ی تووره‌بوو و مامی خو‌ی کوشت و تهرمه‌که‌ی فرییدایه‌ناو هۆزیکی دیکه ئیسرائیله‌وه.

ئایه‌تی ۷۳

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

ده‌لیت:

جا‌گوتمان له پیاوه‌مردوووه‌که‌ی بدن به‌شیک له‌چیله‌سه‌برپاوه‌که‌ی، به‌م‌جو‌ره‌الله‌مردوو‌زیندوووه‌کاته‌وه، وه‌نیشانه‌کانی خو‌ی نیشانتان‌ده‌دات بوئه‌وه‌ی تیبگه‌ن.

واته:

{فَقُلْنَا}، گوتمان، {اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا}، له‌پیاوه‌مردوووه‌که‌ی بدن به‌شیک له‌چیله‌سه‌برپاوه‌که‌ی، {كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ}، به‌م‌جو‌ره‌الله‌مردوو‌زیندوووه‌کاته‌وه، واته‌پیاوه‌مردوووه‌که‌ی زیندوو‌بووه، {وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}، وه‌نیشانه‌کانی خو‌ی نیشانتان‌ده‌دات بوئه‌وه‌ی تیبگه‌ن.

الطبری له‌جامع‌البیان، سه‌باره‌ت به‌{اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا}، ده‌لیت‌واته:

الله‌فه‌رمانی‌پیان‌کرد‌که‌ی به‌شیک له‌چیله‌سه‌برپاوه‌که‌ی له‌پیاوه‌مردوووه‌که‌ی بدن تاوه‌کو‌زیندووویته‌وه، لیاندا و زیندوو‌بووه.

القرطبی له‌جامع‌لاحکام‌القران‌ده‌لیت، چه‌ند‌وته‌وتیک‌هه‌یه‌که‌ی به‌کام‌به‌شی‌چیله‌که‌ی له‌پیاوه‌که‌یان‌داوه‌بوئه‌وه‌ی زیندووویته‌وه:

یه‌که‌م: زمان‌چونکه‌ئامرازی‌زمانه.

دووهم: به‌کلینجه‌چونکه‌مرو‌ف‌له‌سه‌ر‌کلینجه‌ی‌زیندوو‌و‌دروست‌ده‌بیته‌وه.

سَيِّهَم: ران.

چوارهم: به ئيسكيك له ئيسكه كاني.

وه ابن كثير له تفسير القرآن العظيم دهليت:

كاتيك به به شيك له چيله سه ريراوه كه له پياوه مردوو كه ياندا، پياوه كه زيندوو
بووه و گوتي فولانه كه س مني كوشتوو.

ئايه تي ٧٤

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا
يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ
خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

دهليت:

ئينجا دواي ئه وه دلّه كانتان وهك بهرد رهق بوو يان رهقتر له بهرد، له راستيدا
بهردى واهه ن كه رووباره كاني ليوه دهته قنه وه، وه هه يانه كه له تلهت دهبيت و
ئاوى ليوه ديته دهره وه، وه هه يانه كه به هوى ترسى له الله وه بهرده بيته وه، وه
الله بيئاگا نبيه له وهى دهيكه ن.

واته:

{ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ}، ئينجا دواي ئه وه دلّه كانتان رهق بوو، {فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ}، دلّه كه كانتان وهك بهرد وايه، {أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً}، يان رهقتره له بهرد،
{وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ}، له راستيدا بهرد هه يه كه رووباره كاني
ليوه دهته قيته وه، {وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ}، وه بهرد هه يه كه
له تلهت دهبيت و ئاوى لى ديته دهره وه، {وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ}، وه
بهرد هه يه كه به هوى ترسى له الله وه بهرده بيته وه، {وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ}، وه الله بيئاگا نبيه له و كارانه دهيكه ن.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، سه بارهت به {وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ} دهليت:

بهرد هه يه له چيا و كيو بهرده بيته وه له ترسى الله.

وه ئايه تي ديكه ي قورئان ههيه كه ته ئكيد ده كاته وه كه به رد ئه قلى ههيه، وهك
ئايه تي ۷۲ سووره تي الاحزاب:

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ
مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

واته: ئيمه ئه مانه تمان نمايش كرد بو ئاسمانه كان و زهوى و چياكان به لام ره تيان
كرده وه كه هه ئيبگرن و لبي ترسان، وه مروفي به هوى ئه وهى سته مكارى و
نه زانيه وه هه ئيگرت.

(الْأَمَانَةُ)، واته ئيسلام و عه قيده.

وه ئايه تي ۲۱ سووره تي الحشر ده ئيت:

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

ئه گهر ئه م قورئانه مان دابه زاندايه سه ر چيايه ك، ئه وه به دنياييه وه ده تبيني له
ترسى الله ملكه چ و وردوخاش ده بوو.

ئايه تي ۷۵

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن
بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

خوداوه ندى عه رهب و ئيسلام، له هيرشه كانى بو سه ر جووه كان به رده وام ده بيت
و ده ئيت:

جا ئايا ئاره زوو ده كه ن ئه وانه بو ئيوه باوه ر بين؟ وه بيگومان ده سته يه كيان
گوپيان له وته ي الله ده گرت، ئينجا دواى ئه وهى كه تيده گه يشتن ده يانگورى،
وه ئه وان ده يانزاني.

واته:

{أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ}، جا ئايا ئه ي موسلمانان ئاره زوو ده كه ن كه ئه وه
جووله كانه باوه ر به ئاينه كه تان بين؟ {وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ}،
وه بيگومان ده سته يه كيان گوپيان له وته ي الله ده گرت، واته گوپيان له ته ورات

ده گرت، {ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ}، ئینجا دواى ئه وهى له بهریان ده کرد و تیده گه یشتن ده یانگۆرى، {وَهُمْ يَعْلَمُونَ}، وه ده یانزانى كه ئه م كاره ده كه ن.

ئه وه ده قه ی جیگای سه رنجه ئه وه یانه كه ده ئیت:

وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ

واته: وه بیگومان ده سته یه کیان گوئیان له وته ی الله ده گرت له ته ورات، ئینجا دواى ئه وهى له بهریان ده کرد و تیده گه یشتن، ده یانگۆرى.

ئایا ئه م ده قه پیمان ده ئیت كه ته ورات ده ستکاری كراوه؟ هه رگیز.

چونكه ئه م ده قه ده ئیت ده سته یه ك {فَرِيقٌ} گوئیان له ته ورات ده گرت، {يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ}، ئینجا دواى ئه وهى تیده گه یشتن له ده قه كه ده هاتن مانا كه یان یان مه تنه كه یان ده گۆرى.

وهك موسلمان گوپی له ده قیكى قورئان ده بیئ دواتر دیئ به مه به سته وه یان به هۆى نه زانیه وه بیئ مانا كه ی به شیوه یه كى دیکه بو خه لك باس ده كات.

وه ئه وه به مانای ئه وه نایه ت كه قورئان تحریف كرابیئ.

وه ئه م ده سته یه خه لكانیك بوون له جووه كانی دوورگه ی عه ره ب كه ته وراتى نووسراویان لابه وه، به لام كاتیك بو عه ره بیان باس كرده وه به شیوه یه كى جیا له مانای ده قه كه باسیان كرده وه.

له بهر ئه وه ئه م ده قه به هیه ج جوړیك به مانای ده ستکاری كرنى ته ورات نایه ت.

وهك الطبری له جامع البیان ده ئیت: {يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ} - گوئیان له وته ی الله ده گرت، واته: گوئیان له ته ورات ده گرت، {ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ} - ئینجا ده یانگۆرى، واته ئینجا مانا كه ی و شروقه كه یان ده گۆرى.

نایه تی ۷۶

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضِبِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ده ئیت:

وه كاتيك ده گهن به وانه ی باوه ریان هیناوه، ده یانگوت باوه رمان هیناوه، وه هه ركه به ته نها له گه ل یه كتر دهن ده یانگوت ئایا ئیوه به وه قسه یان له گه لدا ده كهن كه الله به ئیوه ی داوه بو ئه وه ی به سه رتاندایا بكن به به نكه لای خودا كه تان، ئه ری ئیوه بو تینا گهن؟

واته:

{وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا}، وه كاتيك یه هودییه كان ده گهن به وانه ی ئیمانیان هیناوه، واته به موسلمانان، {قَالُوا}، ده یانگوت، {آمَنَّا}، باوه رمان هیناوه، {وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ}، وه كاتيك یه هودییه كان ته نها خو یان ده بوون، {قَالُوا}، ده یانگوت، {أَتَحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ}، ئایا ئیوه ئه وه یان بو باس ده كهن كه الله به ئیوه ی داوه، واته ته ورات، {لِيَحْأُجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ}، بو ئه وه ی بكن به به نكه به سه رتانه وه لای خودا كه تان، {أَفَلَا تَعْقِلُونَ}، ده سا بو تینا گهن. الماوردی له النكت و العیون، سه بارهت به {أَتَحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ}، ده ئیت چوار وتهوت هه یه :

یه كه م: ئه وه ی الله به بیر ئیوه ی هیناوه ته وه، (ابن عباس).

دووهم: ئه وه ی الله له ته ورات بو ئیوه ی دابه زنده ووه له ئامازه كردن به پیغه مبه رایه تی محمد، (ابن عباس و ابی العالیة و قتادة).

سیههم: مه به ستیان له و وته یه یه كه پیغه مبه ر به بنی قریظه ی گوت، كاتيك پیانی گوت: ئه ی برایانی مه یموون. گوتیان كی به محمد گوتوه كه ئیمه برایانی مه یموونین، (مجاهد).

چوارهم: هه ندیک له جووه كان ئیمانیان هینا، ئینجا مونا فیق ده رچوون، جا بو موسلمانان یان باس ده كرد كه با پیرانیان چوون له لایه ن الله وه سزا دراون، (مجاهد).

الطبری له جامع البیان ده ئیت: مجاهد سه بارهت به {أَتَحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ}، گوتوه تی:

قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ قُرَيْظَةَ تَحْتَ حُصُونِهِمْ فَقَالَ : يَا إِخْوَانَ الْقُرَيْظَةِ وَيَا إِخْوَانَ الْخَنَازِيرِ، وَيَا عَبَدَةَ الطَّاغُوتِ . فَقَالُوا : مَنْ أَخْبَرَ هَذَا مُحَمَّدًا ؟ مَا خَرَجَ هَذَا إِلَّا مِنْكُمْ !

پيغمبر صلعم، له رۆژی غه زووی بنی قریظه له ژیر شوراګانیان وهستاو و ګوتی: ئه ی براییانی مهیموون، وه ئه ی براییانی بهراز، وه ئه ی ئه وانه ی طاغوت دهپه رستن، ګوتیان: کئ ئه وه ی به محمد ګوتوو؟ وه ئه م قسه یه ته نه ا له خو مانه وه به محمد گه یشتوو.

ئایه تی ۷۷

أَوْلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

ده لیت:

ئه ی نازانن که الله به وه ده زانیت که ده یشارنه وه و به وه ش که ده ریده خه ن؟
الطبری له جامع البیان ده لیت واته:

ئه ی ئه و یه هودیانه نازانن که الله ده زانیت به وه ی ده یشارنه وه، واته له سیفات ی محمد که له په رتوو که کانیا ن ئامازه ی پیکراوه.

ئه گه ر الله بیزانیانه یان محمد له په رتوو کی یه هودیه کان ئامازه ی پئ بکرایه، ئه وه پیمانی ده ګوت له کامه به شی ته ورات ئامازه ی پئ کراوه.

ئایه تی ۷۸

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

ده لیت:

وه هه یانه نه خوینه وارن، له په رتوو ک نازانن ته نه ا خو شباوه رن، ئه وانه ته نه ا مه زنده ده که ن.

واته: وه هه یانه که نه خوینه واره و له په رتوو ک نازانیت، ته نه ا خو شباوه ره و بروا به هه موو شتیک ده کات که پئی ده ګوتیت، {وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ}، واته له راستی و دروستی شته کان نازانن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه بارهت به {وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ}، ده لیت ابن عباس گوتووویه تی:

{الْأُمِّيُونَ} خه لکانیکن که نه بر وایان به پیغه مبه ریک کردوو له و پیغه مبه رانه ی الله ناردووویه تی، وه نه په رتوووکیک که الله دایبه زاندوو، جا په رتوووکیان به دهستی خو یان نووسیوه، ئینجا به خه لکانیکن نه زان و نه فامیان گوتوو {هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ}، واته ئه وه له لایه ن الله وه دابه زیوو.

ئایه تی ۷۹

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

ده لیت:

جا واوهیلا له وانه ی په رتوووک به دهسته کانیا ن دنووسن، ئینجا ده لیتن ئه مه له لایه ن الله وهیه بو ئه وه ی نرخیکه که می پی به دهسته بینن، جا قورپان به سه ر به هو ی ئه وه ی دهسته کانیا ن نووسیویه تی، وه قورپان به سه ر بو ئه وه ی به دهستیان هیناوه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

ئه وانه کو مه لیکه دیکه ن له جووه کان، که بانگی شه رن بو گو مری پی به در وکردن به ناوی الله وه، وه سامانی خه لک به ناهه ق ده خو ن.

الطبری له جامع البیان ده لیت، قتاده و السدی گوتوو یانه:

خه لکانیک له نه وه کانی ئیسراییل په رتوووکیان به دهستی کانیا ن دنووسی و ده یان فر وشت به عه رهب و ده یان گوت: ئه وه له لایه ن الله یه بو به دهستی یانی نرخیکه که م.

وه ابن کثیر و الطبری و القرطبی ده لیتن، محمد صلعم، له ریوایه تیکدا گوتووویه تی:

وَيْلٌ وَادٍ فِي جَهَنَّمَ ، يَهْوِي فِيهِ الْكَافِرُ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ قَعْرَهُ

وهیل دو لیکه له دوزه خ، کافر تیایدا فریده دریته خواره وهی، وه چل پایز ده خایه نیت تاوه کو ده گاته قولای پی دو له که.

٨٠. نایه تی

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

ده لیت:

وه گوتیان هه رگیز ئاگر توخنمان ناکه ویت ته نها رۆژانیکی کهم نه بیت، بلی ئایا په یمانتان له لای الله وه وه رگرتوه، جا الله هه رگیز په یمانه که ی ناشکی نیت یان شتانیک له سهر الله ده لیتن که نازانن؟

واته: ئه و جووله کانه ی که په رتووکیان به دهسته کانیان ده نووسی و ده یانگوت ئه وه له لایه ن الله وه یه گوتوو یانه: ته نها چه ند رۆژیکی کهم له ناو دۆزه خدا ده مینینه وه.

جا الله به محمد ده لیت پیمان بلی: ئایا په یمانتان له الله وه وه رگرتوه که ته نها چه ند رۆژیکی کهم له دۆزه خدا ده مینینه وه؟ جا له بهر ئه وه الله هه رگیز په یمانه که ی ناشکی نیت یان له خوتانه وه قسه ده کهن، وه شتیکی له سهر الله ده لیتن که نازانن و زانیاریتان نییه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، ده لیت ابن عباس گوتوو یه تی:

جووه کان ده یانگوت: ته مه نی ئه م دونیا یه ٧ هه زار ساله، وه بو هه ر هه زار سالیکی رۆژیکی له دۆزه خدا ئازار ده درین، واته ته نها ٧ رۆژ سزا ده درین، ئه وه بوو الله ئه م نایه ته ی دابه زاند: {وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً}، تاوه کو کۆتای نایه تی ٨٢ {خَالِدُونَ}.

وه هه روه ها ابن عباس گوتوو یه تی: {وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً}، واته جووه کان گوتیان ئاگر ئه شکه نجه مان نادات ته نها چل شه و نه بیت، وه چل شه و، ئه و ماوه یه یه که گویره که یان په رستوه.

وه هه روه ها ابن عباس گوتوو یه تی: جووه کان ده یانگوت که له ته وراتدا نووسراوه، دووری نیوان هه ردووک جه مسه ره که ی دۆزه خ چل ساله تاوه کو ده گه ن به دره ختی ژه قنه بوت، وه ده یانگوت ئه شکه نجه ده درین تاوه کو ده گه ین به دره ختی ژه قنه بوت، ئینجا دۆزه خ تیا ده چیت و رزگارمان ده بیت.

ئەگەر جووھەکان ئەم قسانەیان کردبیت ئەو بە موسلمانان رابواردوو، چونکە شتی لەم چەشنە لە تەوراتدا بوونی نییە. وە یان دەشتی ابن عباس لە خۆیووە ئەم قسانەیی کردبیت و درۆی هەلبەستبیت.

ئایەتی ٨١

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

دەئیت:

بە ئی هەر کەسێک خراپەییەکی بە دەست هینابیت، وە گوناھە کەیی دەورەیی دابیت، ئەو ئەوانە یاوهرانی ئاگرن کە بۆ هەمیشە تیایدا دەمینهو. الطبری لە جامع البیان دەئیت: {وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ} وە گوناھە کەیی دەورەیی دابیت، واتە:

گوناھە کانی بەسەریدا کە ئەو کەیان کردبیت و بمریت بەر لەو هی تو بهی کردبیت.

ئایەتی ٨٢

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

دەئیت:

و ئەوانەیی باوهریان هیناوه و کاری چاکیان کردوو ئەوانە یاوهرانی بەههشتن کە بۆ هەمیشە تیایدا دەمینهو.

الطبری لە جامع البیان دەئیت: {وَالَّذِينَ آمَنُوا}، واتە ئەوانەیی باوهریان بە محمد صلعم هیناوه.

ئایەتی ٨٣

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

دهلیت:

وه كه په یمانمان له نهوه کانی ئیسرائیل وهرگرت كه تهنه الله بپهرستن، وه له گهل دایك و باوك و كه سوکار و هه تیوو و هه ژاران چاك بن، وه به وتهی جوان به خه لك بلین و نوپز بکهن و زه کات بدن، ئینجا پشتتان کرد تهنه که میکتان نه بیته، وه ئیوه خوتان دووره پهریز گرتوه.

الطبری له جامع البیان دهلیت:

گشت قورئانخوینانی کوفه، جگه له عاصم له جیاتی {حُسْنًا}، دهیانخویندهوه: {حَسَنًا}، وه هه ندیک دهیانخویندهوه: {حُسْنَى}.

نووسه ری قورئان ئاشنایه تی نه بووه به ۱۰ راسپارده که ی موسا، که له دوو تابلو له یه هوهی (خودای بنی ئیسرائیلی) وهرگرت. وه شته کانی تیکهل به یه ک کردوو. ده کریت تهنه {لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ}، واته یه ک خودا بپهرستن، (که یه کهم راسپاردهیه)، وه {بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا}، واته له گهل دایک و باوکتان باش بن، (که راسپاردهی پینجه مه) له ۱۰ راسپارده کهن.

ئه وانیتر هیچ په یوه ندیان به ۱۰ راسپارده که وه نییه.

{وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ- وه ئیوه خوتان دووره پهریزگرت}، واته دهسته بهرداری بوون.

ئایه تی ۸۴

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

خوداوهندی عه رب و ئیسلام، به رده وامه له هیرشه کانی بو سه ر جووه کان و دهلیت:

وه که په یمانمان له ئیوه وهرگرت که خوینی یه کتر مه ریژن و یه کتر له زیده کانتان دهرمه کهن، ئینجا پابه ند بوون، وه خوتان شایه تن.

{ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ}، واته ئینجا پابه ندی په یمانمانه که بوو، وه خوتان شایه تن.

وهك الطبری له جامع البیان، ده لیت واته: ئیوه پابهندی نهو پهیماننه بوون و خوټان شایه تن که پابهند بوون.

ثایه تی ۸۵

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

ده لیت:

ئینجا ئیوه نهوانه که یه کتر ده کوژن و به تاوان و دوژمنایه تی به سهر ده سته یه که له خوټان زال دهن و له زیده کانیان دهریان ده کهن، وه نه گهر دیلتان بو بیت نه وه به فدیة نازادیان ده کهن، له کاتی که دهرکردنیان لیتان حرام کراوه، ئایا به هه ندیکه په رتووک بره ده کهن و به هه ندیکه بره ناکه ن؟ جا سزای نه وه ی نه وه کاره ده کات ته نها ریسواییه له دنیا، وه له روژی قیامته رهوانه ی دژوارترین سزا ده کرین، وه الله بیئاگا نییه له وه ی ده یکه ن.

واته: خوداوهندی عه رب و ئیسلام، به جووه کان ده لیت:

{ثُمَّ}، ئینجا دوا ی نه وه ی په یمانمان لیتان وه رگرت، {أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ}، ئیوه نهوانه که یه کتر ده کوژن، {وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ}، وه ده سته یه که له خوټان له زیده کانیان دهرده کهن، {تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ}، به تاوان و ده ستریزی به سه ریاندا زال دهن، {وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ}، وه نه گهر دیلتان بو بیت و هه بیت، نه وه به فدیة، واته پاره، نازادیان ده کهن، {وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ}، وه لیتان حرام کراوه که دهریان بکه ن، {أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ}، ئایا به هه ندیکه په رتووک بره ده کهن و به هه ندیکه بره ناکه ن و کوفر ده کهن، {فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا}، جا سزای نهوانه ی نه وه کاره ده کهن ته نها ریسواییه له ژبانی دنیا، {وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ}، وه له روژی قیامته رهوانه

ده كرين بؤ دژواترين ئه شكه نجه، {وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ}، وه الله بيئاگا نيه له وهی ده يکه ن.

الطبری له جامع البيان، سه بارهت به خویندنه وه جیاکان ده لیت:

هه نديک له جياتي {تَظَاهَرُونَ}، ده يان خویندنه وه: {تَظَاهَرُونَ}، واته {تَظَاهَرُونَ}.

هه نديک له جياتي {أَسَارَى}، ده يان خویندنه وه: {أَسْرَى}، يان {أَسَارَى}.

هه نديک له جياتي {تُقَادُوهُمْ}، ده يان خویندنه وه: {تَفْدُوهُمْ}.

ئه م ده قه ده لیت:

تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَارَى تُقَادُوهُمْ

يه كتر ده كوژن و ده سته يه ك له خو تان له زيده كانيان ده رده كه ن، به تاوان و ده ستر يژي به سه رياندا زال ده بن، وه ئه گه ر ديلتان بؤ بيت ئه وه به فديه ئازاديان ده كه ن.

سه رتا پاي ئه و كارانه محمد و ياوه ره كاني كر دوويانه. كه چي نووسه ري قورئان هاتوو ه يه هوديه كان به م به د فه ريانه تاوان بار ده كات.

{تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ- يه كتر ده كوژن}، موسلمانان ١٤ سه ده يه يه كتر ده كوژن.

{وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ- وه ده سته يه ك له خو تان له زيده كانيان ده رده كه ن}، محمد، بني نضير و بني قنيقاع، له مه دينه ئاواره و ده ربه ده ر كر دووه.

{تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ- به تاوان و ده ستر يژي به سه رياندا زال ده بن}، ههروهك چؤن محمد و ياوه ره كاني به تاوان و ده ستر يژي كردن به سه ر به ني قريظة زال بوون، پياو و ميژدمنداله كانيان كوشتن و ژن و منداله كانيان كردن به كويله.

{إِن يَأْتُوكُمْ أُسَارَى تُقَادُوهُمْ- وه كه دلितان ده بيت، ئه وه به فديه ئازاديان ده كه ن}، محمد، ديله كاني به دري به پاره ئازاد كر دووه، ته نها النضر بن الحارث و عقبه بن ابي المعيط نه بيت كه هه ر دوو كيانى كوشتوو ه.

{أَفْتُوْمُنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ}، ئايا به هه نديك په رتووك بپروا ده كه ن و ئيمان ده هين، وه به هه نديك په رتووك بپروا ناهين و كوفر ده كه ن؟
 واته ئيمان به تهورات ده هين و كوفر به قورئان ده كه ن.
 به و مانايه نايه ت كه شروفه كاره دروزه نه كان كروويانه و گوتوويانه، واته بپروا به هه نديك ده قى تهورات ده كه ن و بپروا به هه نديكى ناكه ن.
 ئه وه درويه، چونكه تهورات زور پيروزه لاي يه هوديه كان.

ئايه تي ٨٦

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 ده لئيت:

ئه وانه ي كه زياني دونيايان له برى ئاخيره ت كړيوه، سزايان له سه ر سووك ناكريت، وه ئه وانه پشتيواني ناكرين.
 واته: ئه و جووله كانه ن كه زياني دونيايان هه لېژاردووه به سه ر زياني دوايي، وه ئه وانه له دوزه خ سزا ده درين و سزاكه يان له سه ر سووك ناكريت.

ئايه تي ٨٧

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ
 ده لئيت:

وه سويند بيت په رتووكمان به موسا دا، وه له دواي ئه وه پيغه مبه ر له دواي پيغه مبه رمان نارد، وه چه نده ها موعجيزه مان به عيساي كوري مبه ريه م دا و پشتيوانيان كرد به گياني پيروز، جا ئايا هه ر جاريك پيغه مبه ريكتان بو هاتووه كه خوشيتان پي نه هاتووه، خوتان پي گه وره بووه، و كومه ليكياننان به دروزن زانيوه و كومه ليكياننان كوشتووه.

واته: خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به جووه‌کان ده‌ئیت:

{وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ}، وه سویند بیت ئیمه په‌رتوو‌کمان به موسا دا، {وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ}، وه له دواى موسا پیغه‌مبه‌ر له دواى پیغه‌مبه‌رمان نارد، {وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ}، وه چه‌نده‌ها موعجیزه‌مان به عیسی کوری مه‌ریه‌م دا، {وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ}، وه پشتیوانیمان کرد به گیانی پیروز، {أَفَكَلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ}، جا هه‌ر جارێک که پیغه‌مبه‌ریکتان بو هاتوو‌ه که خوشیتان پی نه‌هاتوو‌ه، {اسْتَكْبَرْتُمْ}، خوتان پی گه‌وره‌بووه، {فَقَرِيفًا كَذَّبْتُمْ}، کوومه‌لیکتان له‌و پیغه‌مبه‌رانه به دروژن زانیوه، {وَقَرِيفًا تَقْتُلُونَ}، وه کوومه‌لیک له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌تان کوشتوو‌ه.

الطبری له جامع‌البيان ده‌ئیت:

{وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ}، واته ته‌وراتمان به موسا دا.

{وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ}، واته پیغه‌مبه‌رانمان یه‌ک له دواى یه‌ک له دواى موسا نارد.

{وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ}، واته موعجیزه‌مان به عیسی کوری مریه‌م دا، وه‌ک زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردوو و چاک‌ردنه‌وه‌ی نه‌خوش و هتد {وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ}، ده‌ئیت سه‌باره‌ت به شروقه و مانا‌که‌ی چه‌ند وته‌وتیک هه‌یه:

یه‌که‌م: واته جبرایل

دووهم: واته ئینجیل

سیههم: واته ئه‌و روچه‌ی که عیسا مردوو‌ی پی زیندوو‌ده‌کرده‌وه.

الطبری ده‌ئیت، من له‌گه‌ل بو‌چوونی یه‌که‌مم.

وه ابن‌کثیر له تفسیر‌القران‌العظیم، ده‌ئیت {رُوحِ الْقُدُسِ}، واته جبرایل، وه به‌لگه‌ بو‌ئمه‌ ئه‌و فه‌رمووده‌یه که له بوخاری هاتوو‌ه که پیغه‌مبه‌ر صلعم گوتوو‌یه‌تی:

اللَّهُمَّ أَيَّدْ حَسَانَ رُوحِ الْقُدُسِ كَمَا نَافَحَ عَنْ نَبِيِّكَ

الله پشتیوانی له حسان بکه به گیانی پیروز، ههروهک چون بهرگری له پیغه مبهره کهت کردوو.

وه دهلیت له ریوایه تیکی دیکه هاتوو که محمد صلعم گوتوو یه تی:

اهْجُهُمْ أَوْ : هَاجِهِمْ وَجِبْرِيلُ مَعَكَ

جوینیان پی بده و جبرایل له گه ئتدایه.

حسان بن ثابت شاعیری محمد صلعم بوو.

ئینجا ئایه ته که دهلیت:

أَفَكَلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

ئه ی جووه کان هه رچه ند جارێک پیغه مبهریکتان بو دیت که خوشیتان پی نایه ت خۆبه زلزان ده بن، وه کۆمه لیکیان به درۆزن ده زانن و کۆمه لیکیان ده کوژن.

واته: هه ر پیغه مبهریک که بو جووه کان هاتوو، جووه کان یان کوشتوو یانه یان به درۆزنیان زانیوه.

واته له یعقوبه وه تاوه کو عیسا، جووه کان هه ر پیغه مبهریکیان بو هاتبیت، ئه وه یان کوشتوو یانه یان به درۆزنیان زانیوه، وه دهلیت کۆمه لیکتان کوشتوو، وه کۆمه لیکتان به درۆزن زانیوه.

ئایا ئه مه راسته، یان ئیدعایه کی پی بنه مای قورئانه؟ هه ئبه ته ئیدعایه کی پی بنه مای قورئانه. چونکه به گویره ی دهقه کانی قورئان هیه پیغه مبهریک نییه که جووه کان کوشتبیتیان.

ئایه تی ۸۸

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

دهلیت:

وه گوتیان دله کانمان داپۆشراوه به لکو الله به کوفریان نه فره تی لیتان کردوو، جا ته نها که میکیان باوه ر ده هینن.

القرطبی له الجامع لاحکام البیان دهلیت:

ابْنُ عَبَّاسٍ وَالْأَعْرَجُ وَابْنُ مُحَيِّصٍ، له جياتي {غُلْفُ}، دهیانخویندهوه: {غُلْفُ}.
 وه ابن عباس گوتووویهتی، واته دلمان پره له زانستی و پیویستمان به زانستی
 محمد نییه.

ئینجا له بهر نهوهی جووه کان ئیمانیان به محمد نه هیئاوه، خوداوهندی عه رب
 و ئیسلام نه فره تیان لی ده کات، وهك ده لیت:

بَلْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

به لکو الله نه فره تی لیان کردوو به هوی کوفریان به محمد هوه.

ئایه تی ۸۹

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

خوداوهندی عه رب و ئیسلام، به ردهوام ده بیت له سووکایه تیکردن به جووه کان
 و ده لیت:

وه کاتیک په رتووکیکیان له لایه ن الله وه بو هات که راستی و دروستی نه و
 په رتووکه ده سه لمینیت که لایانه، وه نه وان له پیشوودا داوای سه رکه وتنیان
 ده کرد به سه ر کافره کان، به لام کاتیک نه وه یان بو هات که دهیناسن، کوفریان پی
 کرد، جا نه فره تی الله له کافره کان.

واته:

{وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ}، وه کاتیک په رتووکیکیان، که قورئانه، له لایه ن
 الله وه بو هات، {مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ}، که راستی و دروستی نه و په رتووکه، که
 ته وراته، ده سه لمینیت که له لایانه، {وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
 كَفَرُوا}، وه له پیشوو داوایان له الله ده کرد که سه ریان بخت به سه ر کافره کان،
 {فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ}، جا کاتیک نه وه یان بو هات که دهیناسن،
 کوفریان پی کرد، {فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ}، ده سا نه فره تی الله له کافره کان.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

{وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ}، کاتیک جووه کان قورئانیان له لایه ن الله وه بو هات، {مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ}، که راستی و دروستی نه و پرتووکانه دهسه لمینیت که له لایانه و پیش قورئان دابه زیوه، تهورات و زه بوور و ئینجیل.

ئهم دهقه دهقیکی دیکه یه که دهسه لمینیت تهورات و زه بوور و ئینجیل دهستکاری نه کراون، چونکه قورئان به جووه کانی مه دینه ده لیت: قورئان راستی و دروستی نه و پرتووکانه دهسه لمینیت که له لاتانه، {لَمَّا مَعَهُمْ}، واته نه وهی ئیستا لای ئیوه یه.

{وَكَاْنُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا}، وه بهر له وهی محمد بیت، نه وه جووه کان به موشریکه عه ره به کانیان ده گوت له نه وس و خه زره ج که پیغه مبه ریکیان بو دیت که به هوی نه و پیغه مبه ره وه الله سه ریان ده خات به سه ر کافر و موشریکه عه ره به کان.

القرطبی له جامع البیان ده لیت: {يَسْتَفْتِحُونَ}، واته سه رکه وتن وه که له ریوایه تیک هاتوه که ده لیت:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَفْتِحُ بِصَعَالِيكَ الْمُهَاجِرِينَ

پیغه مبه ره به صعالیکه کان، (چه ته و ریگره کوچکردوه کان) سه رده که وت.

{فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ}، ده لیت جا کاتیک نه وه هات که دهیناسن، واته محمد، نه وه کوفریان پی کرد و باوه ریان پی نه هیئا.

ئینجا الله نه فره تیان لی ده کات و ته کفیریان ده کات:

فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

دهسا نه فره تی الله له کافره کان.

به گویره ی نه وه دهقه جووه کان کفرن، چونکه ئیمانیا ن به محمد نه هیئا وه.

ئایه تی ۹۰

بُسْمًا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

ده لئيت:

به خراپترين نرخ خويان فروشت، كه به هوى سهر كه شيانده وه كوفريان به وه كرد كه الله دايبه زانده وه، الله له چا كه كهى داده به زئيت بو ههر كه سيك له به نده كاني كه خوى بيه وئيت، جا تووره يي له دواى تووره ييان به ده ست هيئا، وه بو كافر ه كان سزايه كى ريسوا كه ره هه يه.

واته:

{بَسْمًا اشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ}، به خراپترين شيوه خويان فروشت، {أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعْثًا}، به هوى سهر كيشيانده وه كوفريان به وه كرد كه الله دايبه زانده وه، واته قورئان، {أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ}، الله له چا كه كهى خوى داده به زئيت به سهر ههر به نده يه كه كه خوى بيه وئيت، {فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ}، جا نه و جووله كانه، چونكه باوهريان به محمد و قورئان نه هيئا، نه وه تووره يي له دواى تووره يي الله يان به ده ست هيئا، {وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ} وه بو كافران له دوزه خدا سزايه كى ريسوا كه ره هه يه.

ئه م ئايه ته ته ئكيد ده كاته وه كه جووه كان كفرن، چونكه باوهريان به محمد و قورئان نه هيئا وه.

ئايه تي ۹۱

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

خودا وه ندى عه ره ب و ئيسلام، به رده وام ده بيت له سووكايه تي به جووه كان و به محمد ده لئيت:

وه كاتيك پييان ده گوتريت ئيمان به وه بينن كه الله دايبه زانده وه گوتيان: ئيمه باوهر ده هيئين به وهى بو ئيمه دابه زيوه. وه كوفر ده كه ن به وهى دواترى له كاتيكدا هه قه، راستى و دروستى نه وه ده سه لميئيت كه له لا يانه. بلى كه واته بو له پيشوو پيغه مبه راني الله تان ده كوشت نه گهر ئيوه ئيماندارن.

واته:

{وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ}، وه كاتيك به جووه كاني مهدينه ده گوتريت باوهر بينن بهو په رتووكه ي الله دايبه زاندووه، واته به قورئان، {قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا}، جووه كان ده لپن ئيمه برپا دينين ته نها بهو په رتووكه ي بو ئيمه دابه زيووه كه تهورات و زه بووره، {وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ}، خوداوهندي عه رب و ئيسلام پييان ده لپت: وه كوفر ده كهن به په رتووكيك كه قورئانه كه له دواي تهورات و زه بوور دابه زيووه، له لاتيكدا قورئان هه قه و راستي و دروستي تهورات و زه بوور ده سه لمينيت، {قُلْ}، ئه ي محمد پييان بلي، {فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}، ئه ي بوچي پيغهمبراني الله تان له پيشوو ده كوشت ئه گهر ئيوه ئيماندارن؟
تبيبي و سهرنج:

يه كه م: زوربه ي ئايه ته كاني سووره تي البقرة سووكايه تي به جووه كان ده كات و شهريان پي ده فروشتيت. ئه وه جووه كان نه بوون كه شهريان به محمد فروشتووه، به لكو قورئانه كه شهري به جووه كان فروشتووه و وازي لپيان نه هيناوه و سووكايه تي پييان كردهوه.

دووه م: ئه گهر گريمان بهر له عيسا هه نديك له پيغهمبران به دهستي جووه كان كوژرابن، ئه وه چ په يوه ندي بهو جووله كانه وه هه يه كه له سه رده مي محمد ژياون؟

ئايا له ئيسلامدا گونا له بايرانه وه ده گويزرته وه بو نه وه كان!

سيههم: ئه م ئايه ته ته تكيد ده كاته وه كه تهورات له سه رده مي محمد راست و دروست بووه و ده ستكار ي كراو نه بووه، چونكه ده لپت قورئان راستي و دروستي ئه وه په رتووكه ده سه لمينيت كه لاتانه، {مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ}.

چواره م: جاريكي ديكه جووه كان ده كات به كافر و ده لپت ئيماندار نين.

پينجه م: ئه م برگه يه {فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}، هه له يه چونكه مانا كه ي ده بيت به {بوچي پيغهمبراني الله ده كوژن له پيشوو ئه گهر ئيوه ئيماندارن؟}

{مِنْ قَبْلُ}، واته {له رابردوو}، به لَام {تَقْتُلُونَ}، ده کوژن (واته له ئیستا و داهاتوو).

له بهر ئه وه ده بیټ بلیت:

فَلِمَ قَتَلْتُمْ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

واته: كه واته بو پیغه مبه رانی الله تان له رابردوو **كوشت** ئه گهر ئیماندارن.

ئایه تی ۹۲

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
ده لیت:

وه سویند بیټ موسا به موعجیزه کانه وه بو تان هات، ئینجا له دوای ئه وه گویره که تان به خو تانه وه گرت، وه ئیوه سته مکار بوون.

واته: خودا وهندی عه رهب و ئیسلام، ده گهریته وه سهر بابته تی گویره که و ده لیت، سویند بیټ موسامان به موعجیزه وه بو ئیوه نارد.

به گویره ی ته ورات ۱۰ موعجیزه بووه، وه بو ئیسرایلیه کان نه بووه، به لکو بو فیرعه ون بووه. وه به گویره ی قورئان ۹ موعجیزه بوون که بو فیرعه ون بووه، وهك ئایه تی ۱۰۱ سووره تی الاسراء ده لیت:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاَسْأَلُ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا

وه سویند بیټ نو موعجیزه ی روونمان به موسا دا، ئه ی محمد له جووه کان پیرسه، که موسا هات بو لایان، فیرعه ون پی گوت: ئه ی موسا سویند بیټ من پیم وایه که تو جادووت لیکراوه.

نووسه ری قورئان خو ی له بیرکردوو که ئه و نو موعجیزه یه بو فیرعه ون بووه، وه له سووره تی الاسراء و چه نده ها سووره تی دیکه ده لیت بو فیرعه ون و قه ومه که ی بووه، به لَام له م سووره ته دا ده لیت ئه و موعجیزانه ی موسا بو ئیوه بووه.

ئینجا ئایه ته که ده لیت:

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

ئینجا له دواى ئه وهى موسى چوو بو ژوانى الله، گویره که تان په رست، وه ئیوه سته مکار بوون.

بگه رپوه بو ئایه تی ۵۴ هم سووره ته.

ئایه تی ۹۳

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ده لیت:

وه که په ایمانمان **له ئیوه** وهرگرت و چیا که مان به سهر **ئیوه** به رزکرده وه (گوتمان) ئه وهى به ئیوه مان داوه به هیزه وه بگرن و گوئیگرن، گوتیان بیستمان و سهر پیچیمان کرد. به کوفریانه وه گویره که په رستیان به دله کانیانه وه نوش کردبوو، بلې به خراپترین شیوه ئیمانمان که تان فهرانتان پې ده کات ئه گهر ئیوه ئیماندارن.

ئهم ئایه ته سهر تاپای هه لیه له رووی زمانه وانیه وه.

یه که م: ئایه ته که، وهك زوریک له ئایه ته کانی سهر وه، موخاته به ی جووه کانی دوورگه ی عهره بی ده کات، به لام رووداوه که له سهر ده می موسا روویداوه. ده بووایه بلیت:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ

واته: وه که په ایمانمان **له وان** وهرگرت و چیا که مان به سهر **ئه واندا** به رزکرده وه. دووهم: ئهم برکه یه زور سهره که ده لیت: کاتیک، وهك هه ره شه، چیا مان به سهر جووه کان به رزکرده وه و پیمان گوتن:

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمَعُوا (ئه وهى به ئیوه مان داوه، ته ورات، به هیزه وه بگرن و پابه ندی بن و گوئیگرن).

دهلئیت جووه کان له وهلامدا گوتیان:

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا، (بیستمان و سه ریچیمان کرد).

ئه‌ی که‌واته په‌یمانت لی‌یان وه‌رنه‌گرتووه، چونکه گوتوو‌یانه بیستمان که داوا ده‌که‌یت په‌یمان بده‌ین، به‌لام په‌یمان ناده‌ین.

سپه‌هم: ئه‌م بر‌گه‌یه {وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ}، ده‌لئیت (وه خواردیانه‌وه له دله‌کانیانه‌وه گویره‌که‌که به‌کوفریانه‌وه).

شروقه‌که‌ران نازانن مانای ئه‌م بر‌گه‌یه چیه. بو شروقه‌ی ئه‌م ده‌قه‌گه‌راونه‌ته‌وه ته‌ورات.

ته‌ورات له سفر‌الخروج ده‌لئیت:

هه‌روه‌ها ئه‌و گویره‌که‌یه‌ی دروستیان کردبوو، موسا بردی و سووتاندی، هاری هه‌تا بووه‌تۆز، به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا به‌بای کرد و ئاوه‌که‌ی به‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیل خوارده‌وه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده‌لئیت:

السدی و ابن جریج گوتوو‌یانه: موسا گویره‌که‌که‌ی هاری و له ئاودا به‌بای کرد، وه به‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیلی گوت: له‌وه‌ئاوه‌بخۆنه‌وه، هه‌موویان خواردیانه‌وه، جا هه‌ر یه‌کی‌کیان گویره‌که‌که‌ی خو‌ش ویستبوو ره‌نگی ئالتوونی له‌سه‌ر لیوه‌کانیدا به‌دیار ده‌که‌وت، وه ده‌لئین هه‌ر که‌سێک له‌ئاوه‌که‌ی خوارده‌وه شیت بوو.

موسلمانان سه‌یرکه‌ن که‌چۆن شروقه‌که‌رانتان گه‌راونه‌ته‌وه بو ته‌ورات له‌کاتی‌کدا به‌ئیوه‌ده‌لئین ده‌ستکاری کراوه.

ئایه‌تی ۹۴

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به‌محمد ده‌لئیت:

بَلَىٰ ۗ ۤأَنَّهُ كَانَ لِشَيْءٍ مُّسْتَهْزِئٍ ۗ لَآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۗ لَآ يُشَاقِقُ ٱلْكَفٰرَ شَيْئًا ۗ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ ۚ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ ۚ لَآ يَهْدِي ٱللَّهُ ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ۗ

واته:

ئەى جووه كان ئە گەر پیتان وایه که بههشت تەنها بۆ ئیوهیه و بۆ خەلکانی دیکه نییه، ئەوه خۆزگه‌ی مەرگ بکه‌ن ئە گەر راستگۆن و درۆ ناکه‌ن. با هه‌مان لۆجیک به‌رامبه‌ر به‌ موسلمانان به‌ کاربه‌ینین، له‌ روانگه‌ی ئیسلام و قورئان و محمده‌وه به‌ههشت تەنها بۆ موسلمانانه، ئەوه منیش پێیان ده‌لێم: ئە گەر پیتان وایه که به‌ههشت تەنها بۆ ئیوهیه و بۆ هیچ که‌سیکی دیکه نییه که په‌یره‌وی ئاینیکی دیکه ده‌کات، ئەوه خۆزگه‌ی مەرگ بکه‌ن ئە گەر راستگۆن و درۆ ناکه‌ن!!

القرطبي له الجامع لاحكام القران و الطبري له جامع البيان و ابن كثير له تفسير القران العظيم ده‌لێن، محمد صلعم گوتویه‌تی:

لَوْ أَنَّ الْيَهُودَ تَمَتُّوا الْمَوْتَ لَمَاتُوا وَرَأَوْا مَقَامَهُمْ مِنَ النَّارِ

ئە گەر جووه كان خۆزگه‌ی مەرگیان بکردایه ئەوه به‌ دُنیا‌یه‌وه ده‌مردن و شوینی خۆیان له‌ ئاگرده‌بینی.

ئایه‌تی ۹۵

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ده‌لێت:

وه هه‌رگیز خۆزگه‌ی مەرگ ناکه‌ن به‌ هۆی ئەو کارانه‌ی کردوویانه، وه‌ الله به‌ سته‌مکاران ده‌زانیت.

واته:

جووه‌کان، به‌ هۆی کاره‌ خراپه‌کانیانه‌وه، خۆزگه‌ی مەرگ ناکه‌ن، چونکه‌ ده‌زانن ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه.

واته: ئە گەر كه سيك كاری چاكه ی كردبیت خۆزگه ی مه رگ ده كات چونكه ده زانیت ده چیته به هه شته وه.

ئایا موسلمانێکی ته واو و كامل ئاماده یه به جدی خۆزگه ی مه رگ بکات؟ هه رگیز، جیهاد روکنیکه له روکنه کانی ئیسلام، وه به سه ر موسلمان فه رز کراوه، لێ راده کات و بیانوو ده دۆزیته وه، بۆ؟ چونکه ژیا نی خو ش ده ویت، وه ئاره زوو ده کات هه زاره ها سا ل بژیت.

ئایه تی ۹۶

وَلْتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

ده لیت:

وه سویند بیت ده یانبینیت که به په رو شترین خه لکن بۆ ژیا ن، وه ته نانه ت زیاتر له وانه ی که شرکیان کردوو، وه هه ر یه کێکیان خۆزگه ده کات که هه زار سا ل بژیت له کاتی کدا که ته مه نی درێژ له دۆزه خ دووریا ن ناخاته وه، وه الله ئەو کارانه یان ده بینیت که ده یکه ن.

الطبری له جامع البیان، ده لیت واته:

جووه کان، ته نانه ت زیاتر له و مو شریکانه ی که بر وایان به زیندوو بوونه وه نییه به په رو شترن بۆ ژیا ن.

وه ده لیت ابن عباس گو تویه تی: {وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا- وه له وانه ی شرکیان به الله کردوو}، واته عه جه مه کان، وهك فارسه کان ده لێن (زَهْ هَزَا سَالٌ) واته هه زار سا ل. وه هه روه ها وهك ده لێن (هَزَا سَالٌ نَوْرُزٌ مَهْرَجَانٌ)، واته: هه زار سا ل نه ورۆز و ئاهه نگ.

{وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ}، وه ته مه ن درێژی له سزای دۆزه خ دووری ناخاته وه.

ئایه تی ۹۷

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَهَدَىٰ وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به محمد ده‌لیت:

بلی هه‌ر که‌سیک دوژمنی جبرایل بی‌ت ته‌وه ته‌وه که به مؤله‌تی الله له‌سه‌ر دلی
توی دابه‌زاندووه، که ته‌و په‌رتووکانه به راست داده‌نیت که له پیشی‌دایه، وه
هیدایه‌ت و مزده‌یه بو ئیمانداران.

واته:

{قُلْ}، ته‌ی محمد بلی، {مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ}، هه‌ر که‌سیک دوژمن به جبرایل
بی‌ت، {فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ}، ته‌وه جبرایله که وه‌حی بو سه‌ر دلت
دابه‌زاندووه به مؤله‌تی الله، {مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ}، وه ته‌وه‌حیه
پشتراستکه‌ره‌وه‌ی ته‌و په‌رتووکانه‌یه که له‌به‌ر ده‌سته‌کانته، {وَهَدَىٰ وَبُشْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ}، وه هیدایه‌ت و مزده‌یه بو ئیمانداران.

ئه‌م برگه‌یه {مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ}، ده‌یسه‌لمینیت ته‌و ته‌ورات و ئینجیله‌ی که
له سه‌رده‌می محمد هه‌بووه راست و دروست و ده‌ستکاریکراو نه‌بووه، وه ته‌و
ئینجیل و ته‌وراته‌ی ئیستا هه‌ن، هه‌مان ته‌و ئینجیل و ته‌وراته‌ی سه‌رده‌می
محمدن و پیش محمدن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه‌باره‌ت به هوکاری دابه‌زینی ئه‌م ئایه‌ته
ده‌لیت:

هه‌موو ته‌هلی عیلم کوکن که ئه‌م ئایه‌ته وه‌ک وه‌لامیک به جووه‌کان دابه‌زیوه،
چونکه ده‌یانگوت که جبرایل دوژمنیانه و میکائیل دوستانه. ئینجا ناکوکی هه‌یه
که بو جووه‌کان وایان گوتووه:

یه که‌م: هه‌ندیک گوتووینه: دیبه‌یت له نیوان جووه‌کان و پیغه‌مبه‌ر روویدا
سه‌باره‌ت به پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی. وه‌ک له مسند احمد ریوایه‌تیک هاتووه که ابن
عباس گپراویه‌تیه‌وه، که کومه‌ئیک پیاوی جووله‌که دین بو لای پیغه‌مبه‌ر و پی
ده‌لین چه‌ند پرسیاریک هه‌یه لی‌ت ده‌که‌ین که هه‌یج که‌سیک نازانیت ته‌نها
پیغه‌مبه‌ر نه‌بی‌ت. پیغه‌مبه‌ر گوتی هه‌رچه‌ک ئاره‌زوو ده‌که‌ن بپرسن، به‌لام ته‌گه‌ر

وهلامم دانهوه ئهوه دهبن به ئيسلام؟ گوتيان به لئين بيت. چوار پرسيار له محمد ده كه ن:

يه كه م: ئيسرائيل (يعقوب) كامه خواردني له خوئ حه رام كردبوو بهر له دابه زيني ته ورات؟

دووهم: توواوى ژن و توواوى پياو چوئن؟ وه چوئن نيرينه و ميينه ليناوهوه دروست ده بيت؟ { كَيْفَ مَاءِ الْمَرْأَةِ وَمَاءِ الرَّجُلِ؟ وَكَيْفَ يَكُونُ الذَّكَرُ مِنْهُ وَالْأُنْثَى؟ }

سيههم: بارودوخي ئه و پيغه مبه ره نه خوينه واره چونه له كاتي خه وتن؟ { وَأَخْبِرْنَا بِهَذَا النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ فِي النَّوْمِ؟ }.

چواره م: كام له فريشته كان دوستي ئه و پيغه مبه ره نه خوينه واره يه؟ محمد له وهلامدا ده لئيت:

وهلام به پرسيارى يه كه م: يعقوب گوشت و شيرى و شترى له خوئ حه رام كرد. جوه كان گوتيان، وه لا بابه راست ده كه يت.

وهلام به پرسيارى دووهم: توواوى پياو خه ستيكى سپيه و توواوى ژن پروونيكى زهرده، جا كامه ئاويان سه ركه وت ئه وه منداله كه له و ده چييت، ئه گهر توواوى پياو زال بوو ئه وه منداله كه كور ده بيت، وه ئه گهر توواوى ژن زال بوو ئه وه منداله كه كچ دهرده چييت به مؤله تي الله.

هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ مَاءَ الرَّجُلِ أَبْيَضُ غَلِيظٌ ، وَأَنَّ مَاءَ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ رَقِيقٌ ، فَأَيُّهُمَا عَلَا كَانَ لَهُ الْوَلَدُ وَالشَّبَهُ يَأْذُنِ اللَّهِ ، وَإِذَا عَلَا مَاءُ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ كَانَ الْوَلَدُ ذَكَرًا يَأْذُنِ اللَّهِ ، وَإِذَا عَلَا مَاءُ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ كَانَ الْوَلَدُ أُنْثَى يَأْذُنِ اللَّهِ

جووه كان گوتيان، وه لا بابه راست ده كه يت.

وهلام به پرسيارى سيههم: پيغه مبه ره نه خوينه واره كه چاوى ده خه وييت و دلى ناخه وييت.

جووه كان گوتيان، وه لا بابه راست ده كه يت.

لیره‌دا جووه‌کان به محمد ده‌لین: (أَنْتَ الْآنَ ، فَحَدِّثْنَا مَنْ وَلِيَّكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ،
فَعِنْدَهَا نُجَامِعُكَ أَوْ نُفَارِقُكَ) ئیستا پیمان بلی که کام له فریشته‌کان دوستته؟
لیره‌دا یان له گه‌ل تودا دینه‌وه یان جیا ده‌بینه‌وه.

محمد صلعم له وه‌لامدا ده‌لیت:

دوستی من جبرایله، وه الله هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌ناردوووه که جبرایل دوستی
نه‌بوویت. جووه‌کان گوتیان لیره‌دا له تو جیا‌ده‌بینه‌وه، ئه‌گه‌ر فریشته‌یه کی دیکه
بووایه ئه‌وه له گه‌لتدا ده‌هاتینه‌وه و بروامان بیت ده‌هینا.

ئه‌گه‌ر گریمان ئه‌م چیرۆکه‌راسته، ئه‌وه جووه‌کان به محمدیان رابواردوووه. وه به
مه‌به‌سته‌وه پرساری جبرایلیان کردۆته دوا پرسیار. بو ئه‌وه‌ی له وه‌لام به
پرساری یه‌که‌م و دووهم و سیه‌هم محمد هه‌ر شتیک بلیت ئه‌وه پی بلین راست
ده‌فه‌رموویت بو ئه‌وه‌ی وای لی بکه‌ن که دلی خوش بیت و ئینجا له وه‌لامی
پرساری چواره‌م محمد هه‌ر شتیک بلیت ئه‌وان ناکوکی بن.

چونکه‌ته‌نانه‌ت وشه‌ی {جبرایل} عیرییه و قورئان له په‌رتووکی پیروزی
وه‌رگرتوووه، وه محمد ناوی پیغه‌مبه‌ره‌کانی بنی ئیسرائیلی کردوووه به‌عه‌ره‌بی،
به‌لام ناوی جبرائیلی بو نه‌کراوه به‌عه‌ره‌بی و به‌عه‌یری هیشتووویه‌تیه‌وه.

وه لای نه‌وه‌کانی ئیسرائیل جبرایل فریشته‌یه‌که له فریشته‌کانی الله و ناگریت
رقیان له جبرایل بوویته‌وه.

به‌لام ئه‌گه‌ر رقیان له جبرایل بوویته‌وه ئه‌وه مه‌به‌ستیان جبرایله‌که‌ی محمد
بووه، واته‌دحیه‌ی الکلبی بووه، که که‌سیکی پیاو کوژ بووه. وه‌ک ابن کثیر ئاماژه
به‌ریوایه‌تیکی دیکه‌ده‌کات که جووه‌کان گوتووایانه:

وَلَكِنَّهُ لَنَا عَدُوٌّ ، وَهُوَ مَلَكٌ إِنَّمَا يَأْتِي بِالشُّدَّةِ وَسْفِكِ الدَّمَاءِ

به‌لام جبرایل دوژمنی ئیمه‌یه، وه فریشته‌یه‌که که توندوتیژی و خوینرشتن له‌گه‌ل
خویدا ده‌هینیت.

وه ابن کثیر ده‌لیت، له ریوایه‌تیکی دیکه‌هاتوووه که مسند احمد ئاماژه‌ی پی
کردوووه، جووه‌کان له وه‌لامدا گوتووایانه:

جِبْرِيلُ ، ذَاكَ الَّذِي يُنَزِّلُ بِالْحَرْبِ وَالْقِتَالِ وَالْعَذَابِ عَدُوَّنَا ، لَوْ قُلْتُمْ : مِيكَائِيلُ
الَّذِي يُنَزِّلُ بِالرَّحْمَةِ وَالنَّبَاتِ وَالْقَطْرِ لَكَانَ . فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ { قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا
لِجِبْرِيلَ }

جبرائیل ئەو فریشتەیه که به جهنگ و کوشتار و سزا داده به زیت و دوژمنمانه،
ئە گەر بتگوتبايه ميکائیل که به رهحمەت و سهوزایي و باران داده به زیت ئەو
باوهرمان پیت دەهینا، ئەو بوو الله ئەم ئایه تهی دابه زاند: {بلی هەر که سیك
دوژمن به جبرائیل بیت}.

دووهم: هه نديك گوتووينا: هوکاري دابه زيني ئەم ئایه ته ئەو بووه که جووه کان
له عومهری کوری خه تابيان پرسيوه کام له فریشته کان هاوړپي محمده؟ عومهر
گوتوویه تی جبرائیل. جووه کان گوتووينا جبرائیل له ناو فریشته کانی ئاسمان
دوژمنی ئیمه یه چونکه فریشته ی جهنگه، وه نهینیه کانی ئیمه به محمد ده لیت،
به لام دوستی ئیمه ميکائيله، کاتیک داده به زیت پیت و بهر که ت و ناشتی
دههینیت.

فَقَالَ عُمَرُ { مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِلْكَافِرِينَ } قَالَ : فَتَزَلَّتْ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

عومهر گوئی: (هەر که سیکی دوژمنی الله و فریشته کان و پیغه مبه ره کانی و جبرائیل
و میکایل بیت، ئەو الله دوژمنی کافره کانه)، ئەم ئایه ته له سه ر زمانی عومهر
دابه زی، رهزای الله لی بیت!!

ئایه تی ۹۸

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ
ده لیت:

هەر که سیك دوژمنی الله و فریشته کانی و پیغه مبه ره کانی و جبرائیل و ميکائیل
بیت، ئەو به یگومان الله دوژمنی کافره کانه.

واته:

هەر كه سېك دوژمى الله و فریشته كانى و پیغه مبهره كانى و جبرایل و میکائیل بېت ئه وه كافر، وه الله دوژمى كافر كانه.

ئه وهى له م ئایه ته سه یروسه مه ره یه، ئه وه یه كه ده لیت: {مَلَأْتِكْتِهْ}،
(فریشته كانى)، ئینجا دواتر هاتوو ده لیت: {جِبْرِيلَ وَمِیْكَالَ}، وه جبرایل و
میکائیل.

مه گهر جبرایل و میکائیل فریشته نین؟ ده كه واته چ پویست ده كات ئامازه به
ناوه كانیان بكریت؟

ئه گهر بگه ریینه وه بو ۸۷ سوورته مه ككه ده بینین كه ئامازه به جبرایل نه كراوه.
وه سوورته البقرة یه كه م سوورته ئامازه به (جبرایل) ده كات. وه له قورئاندا
ته نها ۳ جار ئامازه به جبرایل كراوه. له ئایه تی ۹۷-۹۸ سوورته البقرة، وه ئایه تی
۴ سوورته تی التحريم.

وه له صحیح البخاری ریوایه تیک هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی، الله ده لیت:

مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ بَارَزَنِي بِالْحَرْبِ

هەر كه سېك دژایه تی دوستیکم بكات، ئه وه له جهنگدا رووبه رووی من بوته وه.

ئایه تی ۹۹

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

خوداوه ندی عه رب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

وه سویند بېت ئایه تی روونمان بو تو دابه زاندوو، وه هیچ كه سېك كوفری پی
ناكات ته نها خراپه كاره كان نه بېت.

ابن كثیر له تفسیر القران العظیم و القرطبی له الجامع لاحكام القران و الطبری له
جامع البیان، سه باره ت به هو كاری دابه زینی ئەم ئایه ته ده لیتن ابن عباس
گوتوو یه تی:

قَالَ ابْنُ صُورِيَّا الْفُطَيْوِيُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا مُحَمَّدُ، مَا جِئْتَنَا
بِشَيْءٍ نَعْرِفُهُ، وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ فَتَنْتَبِعَكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ مِنْ
قَوْلِهِ: {وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ}.

ابن صورييا الفطيووني به پيغهمبهرى گوت: ئهى محمد شتيكت بو نه هيئاوين
كه نهيزانين، وه الله موعجيزهيه كي بوت دانه به زاندووه بو ئه وهى شوينت
بكهوين؟ ئه وه بوو الله ئهم ئايه تهى دابه زاند.

ئايه تي ۱۰۰

أَوَكَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خوداوه ندى عه رب و ئيسلام، به رده وام ده بيت له هيرشكرده سهر جووه كان و
ده لئيت:

ئه وه هه رچه ند جارئك په يمانئيكيان به ستيبئ كومه لئيكيان شكاندوويانه، به لكو
زوربه يان باوهر ناهين.

واته:

هه رچه ند جارئك جووه كان په يمانئيكيان به ستيبئ، ئه وه كومه لئيكيان
په يمانه كه يان شكاندووه، وه زوربه يان باوهر ناهين.

ئايه تي ۱۰۱

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ده لئيت:

وه هه ركه پيغهمبهرئيكيان له لايه ن الله وه بو هات كه پشتراستكه ره وهى ئه وه يه
كه له لايانه، كومه لئيك له وانه ي په رتوو كيان بو هاتووه ده ستيبهردارى په رتوو كي
الله بوون و پشتگوئيان خست، وهك ئه وهى نه زانن.

واته:

{وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ}، وه كاتيك پيغهمبهرئيكيان له لايه ن الله وه بو
هات، {مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ}، كه پشتراستى ئه وه ده كاته وه كه له لايانه، واته راستى
و دروستى ته ورات و ئينجيل ده سه لمينئيت، {نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللَّهِ}، ده سته يهك له وانه ي په رتوو كيان بو هاتووه فه راموشي په رتوو كي

اللهیان کردووه، {وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ}، پشتگوئیان خستووه، {كَانَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ}، وهك
ئهوهی نه زانن كه فه رامۆشیان کردووه.

الطبری له جامع البیان، ده لیت واته:

کاتیک ئه حبار و زانیانی یه هوودی، محمدیان بو هات له لایه ن الله وه كه راستی
و دروستی ئه و ته و راته ده سه لمینیت كه لای جووه کانه، کومه ئیکیان به هوی
حه سوودی و سه رکیشیانه وه ره تیان کرده وه كه باوه ر به محمد بهین و په رتووکی
اللهیان فه رامۆش کرد، پشتگوئیان خست.

کام په رتووکیان فه رامۆش کرد و پشتگوئی خست؟ وهك ابن الجوزی له زاد
المسیر ده لیت، دوو وتهوت هه یه:

یه که م: قورئان

دووهم: ته ورات

نایه تی ۱.۲

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ
كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا
يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ
بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا
شَرُّوا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، سه بارهت به جووه کان ده لیت:

وه شوین ئه وه كه وتن كه شهیتانه کان به سه ر مه مله كه تی سلیماندا
ده یانخوینده وه، وه سلیمان کوفری نه کرد به لكو شهیتانه کان کوفریان کرد،
خه لکیان فی ره جادوو ده کرد، وه ئه وه ی به سه ر دوو فریشته كه، هارووت و
مارووت، له بابل دایبه زاند، وه هیچ كه سیکیان فی ره جادوو نه ده کرد تاوه كو
ده یانگوت: له راستیدا ئیمه بو ئاژاوه نانه وهین، جا نه كه یهت کوفر بکه یهت. (له
هارووت و مارووت) فی ره ده بوون كه چو ن پیاو و ژنه كه ی له یهك بکه ن، وه
جادووگه ره کان نه یانده توانی به جادوو زیان به هیچ كه سیک بگه یه نن مه گه ر به

مؤله تي الله بووايه. وه (جووه كان) فيره ئه وه دهبوون كه زياني پييان ده گه ياند و سوودي پييان نه ده گه ياند، وه سوئند بيت ههر كه سيك كه جادووه كه ي ده كرى دهيزاني كه هيچ به هايه كي نابيت له ئاخيرهت، وه به دنيايييه وه ئه و نرخه ي خويان پي فروشت زور خراب بوو، ئه گهر بيانزانيايه.

واته:

{وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ}، وه ئه و جووانه ي كه ته وراتيان پشتگوي خست و ده سته رداري بوون، شوين ئه وه كه وتن كه شه يتانه كان له مهمله كه تي سليمان به سهر خه لكياندا ده خوئنده وه، {وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَا كَرَّ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ}، وه سليمان كوفري نه كرد، به لام شه يتانه كان كوفريان كرد و خه لكيان فيره جادوو ده كرد، {وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ}، وه شه يتانه كان خه لكيان فيره ئه وه ده كرد كه الله به سهر دوو فريشته ي، هارووت و مارووتي دابه زاند له بابل، {وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ}، به لام هارووت و مارووت هيچ كه سيكيان فيره جادوو نه ده كرد، تاوه كو پييان نه ده گوت ئيمه ئاژاوهين، جا نه كه يت كوفر بكه يت، {فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ}، خه لك له هارووت و مارووت فيره جادوويه كه دهبوو كه ميرو و ژني له يه كه ده كرد، {وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ}، وه جادوو گه ره كان نه يانده توواني زيان به هيچ كه سيك بگه يهنن ته نها به مؤله تي الله نه بيت، {وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ}، وه خه لكه كه له هارووت و مارووت فيره ئه وه دهبوون كه زياني پييان ده گه ياند و سوودي پييان نه ده گه ياند، {وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ}، وه سوئند بيت ههر كه سيك كه جادووه كه ي ده كرى، چاك دهيزاني كه له ئاخيرهت هيچ به ها و سووديكي نابيت، {وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ}، وه به دنيايييه وه ئه وه ي خويان پي فروشت زور خراب بوو، ئه گهر بيانزانيايه.

واته:

خوداوه ندى عه رهب و ئيسلام، دوو فريشته داده به زينيت بو بابل، به ناوي هارووت و مارووت كه خه لك فيره جادوو بكه ن، وه ئه و جادووه ميرو و ژني له

یهك ده كرد. وه شهیتانه كان فیّره ئه و جادووه ده بن و له مهمله كه تی سلیمان
خه لك فیّره ده كه ن.

خه یال بکه خودا فریشته ی دابه زانده بیت بو ئه وه ی خه لك فیّره جادووی رهش
بکه ن بو له یه ککردنی میرد و ژن. به لام ئه لحه قه به خه لکیان گوتووه کاکه برا ئیمه
بو ئاژاوه دابه زیندراوین و جا نه که یه کوفری بکه یه ت.

{وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ}، وه جووه كان شوین ئه و جادووه
که وتن که شهیتانه كان له مهمله كه تی سلیمان ده یانخوینده وه.

{وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا}، واته سلیمان کوفری نه کرد به لکو
شهیتانه كان کوفریان کرد.

هه لبه ته به گویره ی ته ورات، وهك له به شه کانی پیشووی ئه م پهرتووکه ئاماژمان
کرد، سلیمان ماوه یه که ده سته برداری په رستی یه هوه ی (خودای بنی ئیسرائیل)
ده بیت و بعل ده په رستی.

{يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ}، وه شهیتانه كان خه لکیان فیّره جادوو ده کرد.
شهیتانه كان له کئی فیّره جادوو ببوون؟ له دوو فریشته که ی الله، له هارووت و
مارووت، وهك ئه م ئایه ته ده لیت:

{وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِ بَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ}، وه شهیتانه كان ئه وه یان فیّره
خه لك ده کرد که بو دوو فریشته که، هارووت و مارووت، له بابل دابه زیبوو.

چی بو هارووت و مارووت دابه زیبوو؟

{فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ}، خه لك له هه ردووکیان، له
هارووت و مارووت، فیّره ئه و جادووه ده بوون که میرد و ژنی له یه که ده کرد.
به لام ئایه ته که ده لیت:

{وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ}، هارووت و مارووت
هیچ که سیکیان فیّره جادوو نه ده کرد تا وه کو پیان نه ده گوت له راستیدا ئیمه
ئاژاوه و تاقیکردنه وه یان جا نه که یه کوفری بکه یه ت.

ئینجا ده لیت:

{وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ}، وه نهو جادووگه رانه ناتوانن هيچ زيانتيك به هيچ كه سيك بگه يه نن مه گهر به مؤله تي الله بيت.

الطبرى له جامع البيان ده ليت، نه گهر كه سيك پرسيار بكات و بليت:

وَهَلْ يَجُورُ أَنْ يُنَزَلَ اللَّهُ السَّحَرُ ، أَمْ هَلْ يَجُورُ لِمَلَائِكَتِهِ أَنْ تُعَلِّمَهُ النَّاسَ ؟

ئايا ده شيت كه الله جادوو دابه زينيت؟ يان ئايا ده شيت كه ريگا به فريشته كاني بدات خه لك فيره جادوو بكه ن؟

له وه لامدا ده لين:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَنْزَلَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ كُلَّهُ

له راستيدا الله هه موو چاكه و خراپه يه ك داده به زينيت. به لام وه حى به پيغه مبه ران ده دات كه به به نده كاني بلين كه خويان له خراپه كان به دوور بگرن و پابه ندى چاكه كان بن.

ابن كثير له تفسير القران العظيم، ئاماژه به ريوايه تيكي محمد صلعم ده كات، كه له مسند احمد و صحيح ابن حبان هاتوو، كه گوتوو يه تي:

إِنَّ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمَّا أَهْبَطَهُ اللَّهُ إِلَى الْأَرْضِ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ : أَيُّ رَبِّ (أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِيَّيْ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ) [الْبَقَرَة : 30] ، قَالُوا : رَبَّنَا ، نَحْنُ أَطْوَعُ لَكَ مِنْ بَنِي آدَمَ . قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِلْمَلَائِكَةِ : هَلُمُّوا مَلَائِكِينَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ حَتَّى نُهْبِطَهُمَا إِلَى الْأَرْضِ ، فَتَنْظُرَ كَيْفَ يَعْمَلَانِ ؟ قَالُوا : بَرَبَّنَا ، هَارُوتَ وَمَارُوتَ . فَأَهْبِطَا إِلَى الْأَرْضِ وَمُمْتَلَتَ لَهُمَا الزُّهْرَةُ امْرَأَةٌ مِنْ أَحْسَنِ الْبَشَرِ ، فَجَاءَتْهُمَا ، فَسَأَلَاهَا نَفْسَهَا . فَقَالَتْ : لَا وَاللَّهِ حَتَّى تَتَكَلَّمَا بِهِذِهِ الْكَلِمَةِ مِنَ الْإِشْرَاقِ . فَقَالَا : وَاللَّهِ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا أَبَدًا . فَذَهَبَتْ عَنْهُمَا ثُمَّ رَجَعَتْ بِصَبِيٍّ تَحْمِلُهُ ، فَسَأَلَاهَا نَفْسَهَا . فَقَالَتْ : لَا وَاللَّهِ حَتَّى تَقْتُلَا هَذَا الصَّبِيَّ . فَقَالَا لَا وَاللَّهِ لَا نَقْتُلُهُ أَبَدًا . ثُمَّ ذَهَبَتْ فَرَجَعَتْ بِقَدَحِ خَمْرٍ تَحْمِلُهُ ، فَسَأَلَاهَا نَفْسَهَا . فَقَالَتْ : لَا وَاللَّهِ حَتَّى تَشْرَبَا هَذَا الْخَمْرَ . فَشَرِبَا فَسَكِرَا ، فَوَقَعَا عَلَيْهَا ، وَقَتَلَا الصَّبِيَّ . فَلَمَّا أَفَاقَا قَالَتِ الْمَرْأَةُ : وَاللَّهِ مَا تَرَكْتُمَا شَيْئًا أَبَيْتُمَاهُ عَلَيَّ إِلَّا قَدْ فَعَلْتُمَاهُ حِينَ سَكِرْتُمَا . فَخَيْرًا بَيْنَ عَذَابِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ ، فَاخْتَارَا عَذَابَ الدُّنْيَا

کاتیک الله ئادهمی دابه زاند بو زهوی فریشته کان گوتیان: {ئایا که سیک له زهویدا داده نیت که خراپه کاری تیدا بکات و خوین بریژیت، له کاتیکدا ئیمه به شکوت هه لده دین و پیروژت ده کهین؟ گوتی ئه وهی من ده زانم ئیوه نازانن}. (ئایه تی ۳۰ سووره تی البقرة). فریشته کان گوتیان: خودا که مان ئیمه بو تو ملکه چترین له نه وه کانی ئادهم. الله به فریشته کانی گوت: دوو فریشته له فریشته کان بین تاوه کو دایان به زینین بو سهر زهوی، بو ئه وهی ببینین که چی ده کهن. گوتیان خودا که مان هارووت و مارووت. ئه وه بوو دابه زین بو سهر زهوی، وه زوهره له شیوهی ژنیکی قه شهنگ خوی به رجه سته کرد، زوهره هات بو لای هارووت و مارووت و داوایان لی کرد که له گه ئیاندان گان بکات، زوهره گوتی: نه خیر، سویند به الله گانتان له گه ئدا ناکه م تاوه کو شرك نه کهن، هارووت و مارووت گوتیان: سویند به الله، به هیچ شتیک شرك ناکهین به الله. زوهره رویشت و به مندائیکه وه گه رایه وه، هارووت و مارووت داوای گانیاں لی کرد، زوهره گوتی: نه خیر سویند به الله گانتان نادهمی تاوه کو ئه م منداله نه کوژن، هارووت و مارووت گوتیان، نه خیر، سویند به الله هه رگیز نایکوژین. ئینجا زوهره رویشت و به قاپیک عه ره ق گه رایه وه، هارووت و مارووت داوای گانیاں لی کرد، زوهره گوتی: نه خیر، وه سویند به الله گان نییه تاوه کو ئه م عه ره قه نه خونه وه. هارووت و مارووت عه ره قه که یان خواریه وه و سه رخوش بوون، که وتنه سهر زوهره و گایان و منداله که یان کوشت. کاتیک به هوش خوین هاتنه وه زوهره گوتی: هه موو ئه و شتانه ی که ره تان ده کرده وه کردتان کاتیک سه رخوش بوون. جا هارووت و مارووت هه لبارده یان پی درا له نیوان سزای دونیا و سزای قیامهت. ئه وه بوو سزای دونیا یان هه لبارد.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

عومه ر و عوسمان و عبدالله بن عمر و حفصه (کچی عومه ر و ژنی محمد صلعم) و ابو موسی الاشعری و قیس بن سعد و ۷ له تابعین ساحریان کوشتووه. وه له الترمذی هاتووه که محمد صلعم گوتوویه تی:

حَدُّ السَّاحِرِ صَرْبُهُ بِالسَّيْفِ

سزای ساحر و جادووگه ر به شمشیر له ملدانه.

تایه تی ۱۰۳

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
ده لیت:

وه خو ئه گهر باوه پریان بهینایه و خوین بپاراستایه ئه وه به دنلیاییه وه پاداشتی
چاکیان له لایه ن الله وه ده بوو، ئه گهر بیانزانیایه.

واته:

ئه گهر جووه کان باوه پریان به محمد و قورئان بهینایه، ئه وه پاداشتیکی چاکیان له
لایه ن الله وه ده بوو.

تایه تی ۱۰۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
ده لیت:

ئهی ئه وانهی ئیمانان هیناوه مه لین ره چاومان کرد، به لکو بلین سه رنجمان دا،
وه گوئیگرن، وه بو کافره کان سزایه کی ئازاربه خش هه یه.

الطبری له جامع البیان ده لیت، چه نده ها وتوت هه یه سه باره ت به وشه ی
{رَاعِنَا}:

یه که م: پیچه وانه که ی مه لین.

دووهم: گویمان لی بگره بو ئه وه ی گویت لی بگرین.

سیههم: جووه کان ئه م وشه یه یان به کارده هینا بو گالته پی کردن.

چواره م: وشه یه ک بوو خه لکی مه دینه له ئه نساره کان بو پیغه مبه ر به کاریان
ده هینا، وه الله لیبانی قه ده غه کرد.

وه ده لیت الحسن البصری، ده یخوینده وه: {لَا تَقُولُوا رَاعِنَا}، واته قسه ی ئه له ق
مه له ق و ده به نگانه مه که ن.

وه ده لیت ابن مسعود ده یخوینده وه: {لَا تَقُولُوا رَاعُونَا}، واته ره چاومان بکه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهلیت:

الله له ئیمانداران قه دهغه ی کردوو که له ئاخاوتن و کاروکرده وه کانیاں له کافره کان بچن. وهك له مسند احمد و سنن ابوداود، ریوایه تیکی پیغه مبه ر صلعم هاتوو، گوتوو یه تی:

بُعِثْتُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ ، حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ . وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي ، وَجُعِلَتِ الدَّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي ، وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

له سهروبهندی قیامهت، به شمشیره وه نیردراوم تاوه کو ته نها الله بپه رستریت که شه ریکی نییه، وه رزقه که م له ژیر سیبه ری رمه که م دابین کراوه، وه ریسوایی و بچووکی بو ئه وانه به دی هاتوو که پیچه وانه ی فه رمانه که م ده که ن، وه هه ر که سیک به قه ومیک بچیت ئه وه له وانه.

وه ابن کثیر دهلیت: له وه دا به لگه هه یه بو نه هی توند و هه ره شه و به ئین له وه ی موسلمان له کافر بچیت له ئاخاوتن و کرده وه و پو شاک و جه ژنه کان و په رستنه کانیدا.

ئایه تی ۱۰۵

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

دهلیت:

نه ئه و کافرانه ی ئه هلی په رتووک، وه نه موشریکه کان خوزگه ناکه ن که چاکه یه ک له لایه ن خودا که تانه وه به سه رتانا دا دابه زیت، وه الله ره حمه ته که ی تایبه ت ده کات به که سیک که خوی بیه ویت، وه الله خاوه ن چاکه ی مه زنه.

واته: جووه کان و مه سیحیه کان، (که کافرن چونکه بروایان به محمد و قورئان نه هیناوه)، وه عه ره به موشریکه بتپه رسته کان هه زناکه ن که چاکه یه ک به سه ر موسلمانان دا دابه زیت.

ئايه تي ۱۰۶

مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ده لئيت:

هەر ئايه تيك نيبه كه له كارى ده خهين يان له بيري ده بهينه وه، ئايه تيكي چاكر له و يان هاوشيوه ي ئه و ده هينين، ئه ي نازانيت كه الله تواناي به سهر هه موو شتيكدا ده شكيت.

واته:

{مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا}، هيج ئايه تيك له كار ناخهين يان له بيري نابهينه وه، {نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا}، ئايه تيكي له و چاكر ده هينين، {أَوْ مِثْلَهَا}، يان هاوشيوه ي ئه و، {أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}، ئه ي نازانيت كه الله تواناي به سهر هه موو شتيكدا ده شكيت.

الطبرى له جامع البيان، سه باره ت به {مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ}، ده لئيت:

واته ده يگورين و ده ستكاري ده كه ين. وه ئه وه له ريگاي كردني حه لائيك به حه رام و حه راميك به حه لال، وه ئه وه ي ريگا پيدراوه به قه دهغه كراو، وه قه دهغه كراو به ريگا پيدراو، وه ئه وه ته نها له فه رمان و نه هي و قه دهغه و ريگا پيدان ده بيت. به لام هه و آل نه ناسخي (كار به ر) تيدا ده بيت، وه نه منسوخ (كار خراو).

وه ئه سلى وشه ي (نسخ)، له "نسخ الكتاب"، واته "له به رگرتنه وه ي په رتووك" هاتووه، كه برتييه له گويزانه وه له په رتووكي كه وه بو په رتووكيكي ديكه، وه به هه مان شيوه يه ماناي نسخ، له به رگرتنه وه ي حوكميك بو حوكميكي ديكه كه برتييه له گوريني بو حوكميكي ديكه. كه واته كاتيك حوكميك له كار خرا، واته حوكمه كه گورا و گوردرايه وه به حوكميكي ديكه وه به چه ند شيوه يه ك، وه ك: حوكمه كه به نووسين ده مينئته وه به لام فه راموش ده كرئت، يان حوكمه كه ده سرئته وه و له بير ده كرئت، له هه ردووك باره كه دا پئي ده گو ترئت منسوخ (له كار خراو).

وه الطبری ده لیت، له قورئانه که ی عبدالله بن مسعود له جیاتی {مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسَخُ مِنْهَا بِخَيْرٍ مُنْهَا أَوْ مِثْلَهَا}، نوسرابوو {مَا نُنسِكُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَنْسَخُهَا نَجِيًّا بِمِثْلِهَا}، واته: هیچ ئایه تیک نییه که له بیرت ده بهینه وه یان له کاری ده خهین که ئایه تیک هوشیوهی نه هینین.

وه سعد بن ابی وقاص ده یخوینده وه: {أَوْ تَنْسَهَا}، واته ئه ی محمد تو له بیرت ده که یت.

وه کومه لیک له یاوه ره کان و تابعین و قورئانخوینانی کوفه و به سره ده یانخوینده وه: {أَوْ نَنْسَاهَا}، واته دوا ی ده خهین.

عُبَيْدُ بْنُ عُمَيْرٍ، ده یخوینده وه: {نَنْسَاهَا}، واته: ئه ی محمد هیچ ئایه تیک نییه که بو تو مان دابه زاندو وه، که کاتیک ده یگورین و حوکمه که ی به تال ده کهینه وه و نووسینه که ی جیگیر ده کهین، وه یان دوا ی ده خهین و جیگیری ده کهین و حوکمه که ی به تال ناکهینه وه، ئه وه ئایه تیک چاکتر له ئه و یان هوشیوهی ئه و نه هینین.

وه هه ندیک ده یانخوینده وه: {مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ تَنْسَهَا}، واته ئه ی محمد له بیرت ده که یت.

وه هه ندیک ده یانخوینده وه: {مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ}، واته ئه ی محمد ئیمه بو تو له کاری ده خهین.

قتادة ده یگوت: پیغه مبه ر ئایه تیک یان زیاتری ده خوینده وه، ئینجا له بیرت ده کرد و ئایه ته که بهرز ده کرایه وه بو ئاسمان.

الحسن ده یگوت: پیغه مبه ره که تان قورئانی ده خوینده وه، ئینجا له بیرت ده کرد.

الربیع ده یگوت: {نَنْسَهَا}، واته بهرزی ده کهینه وه. الله چهند بابه تیک و فرمانیک له قورئاندا داده به زاند، ئینجا بو لای خو ی بهرزی ده کرده وه.

الطبری دوو نمونه ده هینیتته وه که له قورئاندا ئایهت بوون و له قورئاندا نه ماون:

یه که م: انس بن مالک ده لیت: ئه و ۷۰ که سه له ئه نسا ر که له بیرت معونة کوژران ئایه تی قورئانیا ن له سه ر دابه زی و له قورئاندا ده مانخوینده وه:

بَلِّغُوا عَنَّا قَوْمَنَا أَنَّا لَقِينَا رَبَّنَا فَرَضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا

واته: له جياتی ئیمه به که سوکارمان رابگه یهنن که ئیمه به خودا که مان گه یشتین، جا لیمان رازی بوو و ئیمه ی رازی کرد.

انس ده لیت: ئینجا ئەم ئایه ته به رزکرایه وه.

دووهم: ابو موسا الاشعری ده یگوت، که ئایه تیک له قورئاندا هه بوو ده یگوت:

لَوْ أَنَّ لِبَنِ آدَمَ وَإِذْيَيْنِ مِنْ مَالٍ لَابْتِغَىٰ لَهُمَا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابَ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ تَابَ

واته: ئە گەر کوری ئادهم دوو دۆل له سامانی هه بیته ئه وه ده یه ویت سیهه م به ده ست به یینیت، له کاتیکدا هه یچ شتیک ناخی کوری ئادهم پر ناکات ته نها خوڵ نه بیته، وه الله له و که سه تۆبه قبول ده کات که تۆبه ده کات.

ابو موسا ده لیت، ئینجا ئەم ئایه ته به رزکرایه وه.

ئینجا ئایه ته که ده لیت: {نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا}:

ئایه تیکی چاکتر یان هاوشیوهی ئه وهی له کارمان خستوو ده هینین.

پرسیار: ئایا وتهی خودا خراب و چاک و چاکتری هه یه؟ یان هه ر هه مووی ئه و په ر و بی سنوور چاکن؟

که واته: {نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا}، ئایه تیکی چاکتر له ئه وه ده هینین، مانای چیه؟

وه ئه وهی سهیره ئەم برگه یه ده لیت: {أَوْ مِثْلَهَا}، یان ئایه تیکی وهك ئەو ئایه ته ده هینین که له کارمان خستوو.

پرسیار: که واته بوچی له کارت خست، ئە گەر ئەو ئایه تهی ده یه یینیت وهك ئەو ئایه ته بیت که له کارت خستوو؟

الطبری نموونه یه كه ده هینیته وه و ده لیت:

وهك به رۆژوو بوون که له سه ره تا چه ند رۆژیکی که م بوو له سالیکیدا، دواتر له کارخرا و مانگیك به رۆژوو بوون له سالیکیدا سه پینرا.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

وَهَذِهِ آيَةٌ عَظْمَى فِي الْأَحْكَامِ . وَسَبَبُهَا أَنَّ الْيَهُودَ لَمَّا حَسَدُوا الْمُسْلِمِينَ فِي التَّوَجُّهِ إِلَى الْكَعْبَةِ وَطَعَنُوا فِي الْإِسْلَامِ بِذَلِكَ ، وَقَالُوا : إِنَّ مُحَمَّدًا يَأْمُرُ أَصْحَابَهُ بِشَيْءٍ نَمَّ يَنْهَاهُمْ عَنْهُ ، فَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ إِلَّا مِنْ جِهَتِهِ ، وَلِهَذَا يُنَاقِضُ بَعْضُهُ بَعْضًا ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ : وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَأَنْزَلَ مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ .

ئەم ئايەتە ئايەتتېكى مەزنىە لە حوكمە كان، وه هۆكارى دابهزىنى ئەوه بوو كه كاتتېك موسلمانان قىبلەيان لە قودسە وه گۆرى بۆ كه عبه، جووه كان گوتيان: محمد فەرمان به ياوه ره كانى ده كات شتتېك بكن، ئىنجا رېنگايان لى ده گرىت بىكه ن، له بهر ئەوه قورئان لە نووسىنى خۆيه تى، له بهر ئەوه دهقه كانى دژ به يه كن، ئەوه بوو الله ئەم ئايەتەى دابه زاند: {ئە گەر ئايەتتېكمان گۆرىه وه به ئايەتتېكى دىكه}، وه {هېچ ئايەتتېك نىيه كه له كارى ده خهين}.

وه ده لىت هېچ كه سىك ئىنكارى له ناسخ و منسوخ ناكات تەنها نه فامىكى ده بهنگ نه بىت، (وَلَا يُنْكِرُهُ إِلَّا الْجَهْلَةُ الْأَغْبِيَاءُ).

وه ده لىت بزانه كه ناسخ (له كارخستن) حه قىقه ته و الله ئەم كارە ده كات، بۆ نموونه به رۆژوو بوونى ره مه زان، نه سخى به رۆژوو بوونى عاشوورای كردوو.

وه ده لىت نه سخ لای ئىمامه كانمان له ئەهلى سونه حوكمىكى جىگىره، به لام ناكۆكن كه ئايا نه سخ هه واليش ده گرىته وه يان تەنها فەرمان و نه هى؟ كۆمه لى زانايان له سەر ئەو بۆچوونه ن كه نه سخ تايبه ته به فەرمان و نه هيه وه.

وه كۆمه لىك له زانايان ده لىن تەنانەت قورئان به سونه نه سخ ده بىت.

وه ئاماژه به رىوايه تىك ده كات و ده لىت:

على كورى ابى طالب چوو مزگه وته وه و پياوئىكى بينى كه خه لك ده ترسىنىت، گوتى ئەوه كىيه؟ گوتيان پياوئىكه خه لك ئاگادار ده كاته وه و ده ترسىنىت. گوتى ئەوه له پياوئىك ناچىت كه بتوانىت خه لك ئاگادار بكاته وه! به لام ده لىت من فولان كورى فولانم بمناسن. على به دواى نارد و لى پىرسى: ئايا ناسخ و منسوخ ده زانىت؟ گوتى نه خىر. پى گوت: برۆ ده ره وه له مزگه وته كه مان و نه كه يت خه لك ئاگادار بكه يته وه.

وه له رپوايه تيك هاتووه به پياوه كه ي گوتوه: ئايا ناسخ و منسوخ ده زانيت؟ گوتى نه خپر. پي گوت: تياچوويت و تياده به يت. وه ههروه ها هه مان شت له ابن عباس ده گيرنه وه.

القرطبي ده ليت، مه به ست له (نسخ) له م ئايه ته (الْإِبْطَالُ وَالْإِزَالَةُ)، واته: به تالكردنه وه و لابردنه.

(الْإِبْطَالُ)، واته به تالكردنه وه ي ئايه تيك يان حوكميك.

(الْإِزَالَةُ)، واته: سرينه وه ي ئايه تيك يان حوكميك بي ئه وه ي ئايه تيكي ديكه يان حوكميكي ديكه ي له شويندا دابنييت. واته: ده قه كه به نووسين نامينييت بو خويندنه وه.

وهك له أَبِي بِنِ كَعْبٍ وَعَائِشَةَ ده گيرنه وه كه گوتويانه: ژماره ي ئايه ته كاني سووره تي الاحزاب به قه د ژماره ي ئايه ته كاني سووره تي البقرة بووه.

له قورئاني به رده ستدا ژماره ي ئايه ته كاني سووره تي الاحزاب ۷۳ ئايه ته، وه سووره تي البقرة ۲۸۶ ئايه ته.

واته نزيك به ۲۱۵ ئايه ت له سووره تي الاحزاب نه سخ بووه.

وه له رپوايه تي كدا هاتووه كه سَعِيدُ بِنِ الْمُسَيَّبِ گوتويه تي:

پياويك شه ويك هه لسا يه وه بو ئه وه ي قورئان بخوينيته وه، هيچي له بير نه مابوو، وه پياويكي ديكه له خه وه لسا قورئان بخوينيته وه، به لام ئه ويش هيچي له ياد نه مابوو، به ياني چوون بو لاي پيغه مبه ر و پييان گوت كه شه وه له خه وه لسان قورئان بخوينينه وه به لام هيچيان له بير نه مابوو، پيغه مبه ر گوتي ئه وه ئه وه ئايه تانه ن كه دويني الله نه سخى كردووه.

وه ابن كثير له تفسير القران العظيم، كه م تا زور هه مان بوچووني الطبري و القرطبي دووباره كردوته وه.

ئايه تي ۱۰۷

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

ده لیت:

ئەى نازانیت كە بۆ اللەىە خاوەندارىتى ئاسمانە كان و زەوى، وە جگە لە اللە نە گەورەتان هەىە، وە نە پشتىوانىكەر.

ئەم ئايەتە لە دوو بېرگە پىك هاتوو:

ىە كەم: {أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ}، ئەى نازانیت كە بۆ اللەىە خاوەندارىتى ئاسمانە كان و زەوى؟

ئەم بېرگەىە لە دەىەها ئايەتى مەككە هاتوو، وەك ئايەتى ۹ سوورەتى البروج و ئايەتى ۱۵۸ الاعراف.

دووهم: {وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ}، وە جگە لە اللە نە گەورە، وە نە پشتىوانىكەرتان نىیە.

ئەم بېرگەىە لە چەند سوورەتىك هاتوو وەك ئايەتى ۳۱ الشورى و ئايەتى ۲۲ العنكبوت.

ئايەتى ۱۰۸

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

ده لیت:

يان دەتانەوئیت لە پىغەمبەرە كەتان بېرسن هەروەك چۆن لە پيشوودا لە موسا پرسیار كرا، وە هەر كەسێك كوفر بە ئيمان بگۆریتەو، ئەو بە دنیایىیەو رىگای راستى لى ون بوو.

ابن كثر لە تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

اللە لەم ئايەتەدا قەدەغەى كردوو كە پرسیارى زۆر لە پىغەمبەر بكریت سەبارەت بە شتانىك بەر لەوہى شتە كە بىتە دى، وەك لە ئايەتى ۱۰۱ سوورەتى المائدة ده لیت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلَ لَكُمْ}، (ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوە نە كەن پرسیار بكەن سەبارەت بە شتانىك كە كاتىك بۆتان روون دەكریتەو خراپە بۆتان،

وه ئه گهر پرسپارتان كرد كاتيك قورئان داده به زيت ئه وه بوٽان روونده كرېته وه)،
 واته: وه ئه گهر پرسپار بگهن له دواى دابه زيني قورئان ئه وه بوٽان
 روونده كرېته وه، وه نه كهن پرسپار بگهن سه بارهت به شتانيك هيشتا نه هاتوته
 ئاراهه، چونكه رهنگ بيت به هوى پرسپاره كه تانه وه ئه و شته حه رام بكرت. وه
 له بهر ئه وه له فه رمووده دا هاتووه: (ئه و موسلمانه ي كه گه وره ترين تاوان ئه نجام
 ده دات، ئه وه يه كه پرسپار ده كات سه بارهت به شتيك كه هيشتا حه ام نه كراهه،
 به لام حه رام ده كرېت به هوى پرسپار كرده كه ي).

وه له صحيح البخارى و صحيح مسلم ريوايه تيك هاتووه محمد صلعم
 گوتويه تي:

مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ

ئه وه ي لیتان قه ده غه م كرده وه ئه وه خوٽانى لى به دوور بگرن، وه ئه وه ي فه رمانم
 پیتان كرده وه ئه وه به گویره ي تواناتان بيگهن، له راستيدا خه لكاني پيش ئيه
 تياچوون به هوى زور پرسپار كرده وه و ناكوكيان له گه ل پيغه مبه ره كانيان.

ئايه تي ۱۰۹

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
 أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ده لیت:

زوريك له خه لكاني خاوهن په رتووك به هوى ئيره ييانه وه، هه ز ده كهن هه لتان
 گيرنه وه بو كافر ي له دواى ئه وه ي ئيمان تان هي ناوه، دواى ئه وه ي راستيان بو
 ده ركه وتووه، جا ئيه لتيان ببوورن و چاوپوشيان لى بگهن تا وه كو الله به
 فه رمانه كه يه وه ديت، وه الله توانايي به سه ر هه موو شتيكدا ده شكيت.

واته:

{وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ}، زوريك له خه لكاني خاوهن په رتووك، واته يه هوودى
 و مه سيحى، هه ز ده كهن، {لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا}، هه لتان گيرنه وه

بۆ کافری له دوای ئهوهی ئیمانان هیناوه، {حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ}، وهك ئیرهیهك له لایهن خویانهوه، {مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ}، له دوای ئهوهی راستیان بۆ روونبوتهوه، كه ئیسلامه، {فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا}، جا ئیوه ئهی ئیمانداران لییان ببورن و چاوپۆشیان لی بکهن، {حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ}، تاوهكو فهرمانیکی دیکهی الله دهگات، {إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}، له راستیدا الله توانای بهسهر هه مووشتیکدا دهشکیت.

ئهم ئایهته پیمان دهئیت که مهسیحی و جووهکانی سهردهمی محمد ئیرهییان به موسلمانان بردوووه و ئارهزوویان کردوووه که موسلمانان له ئیسلام ههنگه رینهوه و ببنهوه به کافر و موشریک.

رهنگ بیت هوکاری ئیرهییان ئهوه بووبیت که موسلمانان بۆیان ههبووه که له دوای پیساییکردن قوونیان به ۳ بهرد پاک بکهنهوه. یان ئیرهییان به تاوانهکانی موسلمانان بردبیت!

ئینجا ئهم ئایهته دهئیت:

{فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا}، جا ئهی موسلمانان ئیوه لهو یه هوودی و مهسیحیانه ببورن که ئیرهییان به ئیوه دیت، وه چاوپۆشیان لی بکهن.

بۆ هه میسه بیانبورن و چاوپۆشیان لی بکهن؟ نهخیر، وهك برگهی دواتر دهئیت:

{حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ}، تاوهكو فهرمانیکی دیکهی الله دهگات.

واته تاوهكو الله ئایهتیک داده به زینیت و پیمان دهئیت چۆن مامه لهیان له گه ئدا بکهین.

وهك الطبری له جامع البیان دهئیت:

وه الله فهرمانه کهی دابه زاند و به پیغه مبه ره کهی و ئیماندارهکانی گوت: {شهری ئهوانه بکهن که باوهریان به الله و رۆژی دواپی نییه، وه ئهوه حه رام ناکهن که الله و پیغه مبه ره کهی حه رامیان کردوووه، وه پیادهی ئاینی ههق ناکهن لهوانهی که په رتووکیان بۆ هاتوووه تاوهكو به دهستیک سه رانه دهدهن، ئینجا ریسوا و بچووکن}، (ئایهتی ۲۹ سوورهتی التوبه). بهم ئایهته الله لیبورردن و چاوپۆشی

لییان له کارخست (نسخ کرد) و فهرمانی به شه‌کردنیان کرد تاوه کو باوه‌ر به ئیسلام ده‌هینن، وه یان سه‌رانه ده‌دهن له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ریسوا و بچووکن.

واته: {فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا}، به‌ئایه‌تی ۲۹ سووره‌تی التوبه‌ نه‌سخ بووه.

القرطبی له‌الجامع لاحکام القرآن ده‌ئیت: {فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا}، نه‌سخ بووه به‌ئایه‌تی کوشتار.

وه ده‌ئیت: {حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ} - تاوه‌کو الله فه‌رمانه‌که‌ی ده‌هینیت {واته: کوشتنی بنی قریظه و ئاواره و ده‌ربه‌ده‌رکردنی بنی نضیر.

ئایه‌تی ۱۱۰

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

ده‌ئیت:

وه نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن، وه هه‌ر چاکه‌یه‌ک که بو خودی خۆتان ئه‌نجامی ده‌ده‌ن ئه‌وه لای الله ده‌بینیت، الله به‌و شتانه‌ی ده‌یکه‌ن بینه‌ره.

{وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ}، واته: هه‌ر کارێکی چاک ئه‌نجام بده‌ن ئه‌وه پاداشتتان ده‌بیت له‌لای الله.

ئایه‌تی ۱۱۱

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ده‌ئیت:

وه گوتیان هه‌رگیز ناچیته به‌هه‌شته‌وه ته‌نها که‌سێک نه‌بیت که جووه یان نه‌سارایه، ئه‌وه خۆزگه‌یانه، بلی به‌لگه‌کانتان بینن ئه‌گه‌ر ئیوه راستگۆن.

واته:

یه‌هوودی و مه‌سیحیه‌کان ده‌یانگوت هیچ که‌سێک ناچیته به‌هه‌شته‌وه ته‌نها که‌سێک نه‌بیت که یه‌هوودیه یان مه‌سیحیه، خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام له‌

وهلامدا پېيان ده لیت ته وه خوژگه تانه و وانیه، وه نهی محمد پېيان بلی
به لگه کانتان بېنن نه گهر راستگون.

من ده لیم به لی به گویره ی ئینجیله کان ته نها که سیك په یوه ست ده بیت به
شانشینې ئاسمانه کان که بروای به المسیح هینا بیت، نه وه به لگه.

خو نه گهر له موسلمانیک پرسیت به لگه ت چیه که تو ده چیته به هه شته وه،
نه وه قورئانه که ی ده کاته به لگه.

که واته نه گهر بو موسلمان رهوا بیت قورئان بکاته به لگه، که واته بوچی بو
مه سیحیه که رهوا نییه ئینجیله که ی بکات به به لگه یان په هوودیه که که په رتو وکه
پروژه که ی بکات به به لگه! یان بانیکه و دوو هه وایه!

نووسه ری قورئان سه ری لی شیواوه و تصریفی به ناوی {یهود} کردووه و
کردوویه تی به {هود}.

{یهود} له {یهودا} هاتووه، وه نه سلی وشه که عبیره و تصریف ناکریت، به لام
نووسه ری قورئان کردوویه تی به {هود}.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

أبي، ده یخوینده وه: {إِلَّا مَنْ كَانَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا}.

نایه تی ۱۱۲

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

ده لیت:

به لی ههر که سیك سیماکه ی دایه ده ست الله، وه ئاکارچاک بیت، نه وه پاداشتی
له لای خوداکه ی ده بیت، وه نه ترسی له سه ره وه نه با دلته نگ بیت.

واته:

ههر که سیك که بروای به الله هه بیت و کار و رهفتاری چاک بکات نه وه لای الله
پاداشتی ده بیت، وه پیویست ناکات له سزا بترسیت و دلته نگ بیت.

به گویرهی ئەم دەقه پۆیست ناکات باوەر بە محمد و قورئان بهینیت، مادام تۆ کهسیکت که بروات به خودا ههیه ئەوه له دواى مهرگ به بهههشت شاد دهبيت، وه له دۆزهخ سزا نادریت.

ئایهتی ۱۱۳

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، له‌م ده‌قه‌دا روۆی که‌سیک ده‌گپریت که ده‌یه‌ویت ئازاوه دروست بکات له نیوان یه‌هوودیه‌کان و مه‌سیحیه‌کان، و ده‌لپت:

وه یه‌هوودیه‌کان گوتیان نه‌سارا‌کان له‌سه‌ر هه‌یچ شتی‌ک نین، وه نه‌سارا‌کان گوتیان یه‌هوودیه‌کان له‌سه‌ر هه‌یچ شتی‌ک نین له کاتی‌کدا ئەوان په‌رتووک ده‌خویننه‌وه، وه ئەوانه‌ی که هه‌یچ نازانن به هه‌مان شیوه‌ی ئەوان قسه‌ ده‌که‌ن، جا الله له روۆی قیامه‌ت نیوانیان ده‌کات سه‌باره‌ت به‌وه‌ی تیا‌یدا نا‌کوک بوون. واته:

{وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ}، جووه‌کان گوتیان نه‌سارا‌کان هه‌یچ بنه‌مايه‌کیان نییه که راست بن، {وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ}، وه نه‌سارا‌کان گوتیان یه‌هوودیه‌کان هه‌یچ بنه‌مايه‌کیان نییه که راست بن، {وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ}، له کاتی‌کدا که یه‌هوودیه‌کان ته‌ورات و نه‌سارا‌کان ئینجیل ده‌خویننه‌وه، {كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ}، وه ئەوانه‌ی هه‌یچ نازانن، واته عه‌ره‌به موشریکه‌کان، به هه‌مان شیوه قسه‌ی یه‌هوودی و نه‌سارا‌کان دووباره ده‌که‌نه‌وه، {فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ}، جا الله له روۆی قیامه‌ت نیوانی یه‌هوودی و مه‌سیحیه‌کان ده‌کات سه‌باره‌ت به‌وشتانه‌ی که تیا‌یدا نا‌کوک بوون.

هه‌لبه‌ته نووسه‌ری قورئان راست ناکات که ده‌لپت: {وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ}، (مه‌سیحیه‌کان گوتیان یه‌هوودیه‌کان هه‌یچ بنه‌مايه‌کی راستیان

بۆ ئاينه كه يان نيه)، چونكه ئه گهر و ابوايه ئه واه مه سيحيه كان په يمانى كوڼيان نه ده كرد به به شيك له په رتووكى پيروزيان.

ئه گهر سه يري په رتووكى پيروزي مه سيحيه كان بكه يت ده بينيت په يمانى كوڼى تيدايه، وه په يمانى كوڼ تايبه ته به يه هووديه كان.

ئايتى ۱۱۴

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
ده ئيت:

وه كى له وه سته مكارتره كه ريگا ده گريت له وهى ناوى الله له مزگه وته كانى الله به يئريت و هه ولى تيكدانيشى داوه، ئه وانه بويان نه بووه بچنه ناويه وه ته نها به ترسه وه نه بيت، ئه وانه له دونيا ريسوايى، وه له قيامت سزايه كى ئازاربه خشيان بو ده بيت.

الطبرى له جامع البيان، سه باره ت به {وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا- وه كى له وه سته مكارتره كه ريگا ده گريت له وهى ناوى الله له مزگه وته كانى الله به يئريت و هه ولى تيكدانيشى داوه}، ده ئيت سى وته وت هه يه:

يه كه م: ابن عباس و مجاهد ده يانگوت: مه سيحيه كان ريگيان له خه لك ده گرت كه نويز له بيت المقدس بكن، وه پيسايان تاييدا فريده دا.

دووه م: السدى و قتاده ده يانگوت: مه سيحيه كان بوون كه يارمه تى "بُخْتَنَصْر" ياندا بو تيكدانى بيت المقدس.

سيهه م: ابن زيد ده يگوت، واته بته پرسته عه ره به كان كه ريگيان گرت له پيغه مبه ر كه نويز بكات له كه عبه.

من ده ئيم: بوچونى يه كه م و دووه م راست نيه و درويه.

بوچى؟ چونكه سالى ۷۲ زاينى هه يكه لى سليمان له لايه ن رومه كانه وه خاپوور ده كريت، وه ئه و كات ئاينى مه سيحى سه روسيماي به خوئى نه دابوو، وه

لايه نگرانی ده چه وسینرانه وه. ده که واته چون ده کریت مه سیحیه کان ریگیان له خه لک گرتبیت نوئژ له شوئینیکدا بکه ن که بوونی نه ماوه، وه ههروه ها پیسایان تیادا فریدابیت له کاتیکدا ههیکه له لایان پیروژه؟

سه بارهت به بوچوونی دووه م، راست نییه و درویه چونکه نه بوخوزنه سر پادشای بابلیه کان بووه، وه پینج بو شهش سه ده پیش زاین ژیاوه، وه ئه وکات ئاینی مه سیحی بوونی نه بووه. که واته چون ده کریت یارمه تیان دابیت بو روخاندنی ههیکه لی سلیمان؟

که واته ئه م ئایه ته قسه ده کات له سه ر موشریکه عه ره به کان.

وه ئه وه ی سهیره ئه وه یه الطبری که به ئیمامی شروقه که ران داده نریت که وتوته هه له یه کی گه وره وه، چونکه له شروقه ی ئه م ئایه ته دا ده ئیت، واته مه سیحیه کان.

وه الطبری له شروقه ی {لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ}، ده ئیت (ریسواپی له دنیا) به کوشتن و به کوئیه کردنیان یان به پیدانی سه رانه له کاتیکدا ریسوا و بچووکن.

ئایه تی ۱۱۵

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
ده ئیت:

وه بو اللهیه شوئینی هه لاتن و ئاوابوونی خوور، جا بو هه ر کوئیه ک رووبکه ن ئه وه سیمای اللهیه، له راستیدا الله فراوانه ئاگاداره.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

{الْمَشْرِقُ}، واته ئه و شوئینه ی خووری تیادا هه ئدیت.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئیت:

واته {الْمَشْرِقُ}، شوئینی خوور هه لاتن، وه {الْمَغْرِبُ}، شوئینی خوور ئاوابوون.

کهواته: به گویرهی قورئان شوئیک ههیه که خوری تیادا هه لڊیت و شوئیکیش ههیه که خوری تیادا ئاوا ده بئیت.

الطبری و ابن کثیر ده لئین، ابن عباس سه بارهت به هوکاری دابه زینی ئەم ئایه ته گوتوویه تی:

یه کهم شت که له قورئاندا نه سخ بوو قیبله بوو، کاتیک پیغه مبه ر کوچی کرد بو مه دینه، وه زۆربه ی خه لکه که ی یه هوودی بوون، الله فه رمانی پییکرد که روو بکاته قودس، پیغه مبه ری الله بو ماوه ی ۱۶ مانگ رووی کرده قودس، به لام پیغه مبه ری الله ئاره زووی ده کرد روو بکاته قیبله ی ئیبراهیم (کعبه)، نیزای ده کرد و سهیری ئاسمانی ده کرد، ئه وه بوو الله ئایه تی ۱۴۴ سووره تی البقره ی دابه زانده که ده لئیت: {ده بینین که رووت له ئاسماندا وه رده گهریت}، وه جووه کان که وتنه شکوگه مانه وه و گوتیان: {چی وایکرد که پشتی خوین له و قیبله یه بکه ن که روویان تی کرد بوو}، (ئایه تی ۱۴۲ سووره تی البقره)، ئه وه بوو الله ئەم ئایه ته ی دابه زانده: {بلی بو الله یه شوئیک خوره لاتن و ئاوابوون}.

ئایه تی ۱۱۶

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ
ده لئیت:

وه گوتیان الله رۆله ی به خووه گرتووه، شکومه نده ئه و، هه رچیه ک له ئاسمانه کان و زهویه هی ئه وه، گشتیان بو ئه و ملکه چن.

واته:

مه سیحیه کان گوتیان المسیح کوری خودایه و یه هوودییه کان گوتیان عوزهیر کوری خودایه و موشریکه عه ره به کان ده یانگوت فریشته کان کچی الله ن. {قانتون}، واته ملکه چین.

ئایه تی ۱۱۷

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

دهلیت:

داهینهری ئاسمانه کان و زهوییه، وه کاتیک شتیکی بویت ئه وه پیی دهلیت ببه وه دهلیت.

به پیی پیویست قسه و باسماں کرد سه بارهت به (کن فیکون)، له شرۆفه ی ئایه تی ۸۲ سووره تی یس، {إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} و ۴۰ سووره تی النحل، {إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ}.

بگه ریوه بو ئه و دوو ئایه ته.

ئایه تی ۱۱۸

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

دهلیت:

وه ئه وانه ی نازانن گوتیان: بوچی الله ئاخواتن له گه ل ئیمه ناکات؟ یان موعجیزه یه کمان بو ناهینیت؟ وه ئه وانه ی پیشیشیان هه مان قسه یان ده کرد، دله کانیاں له یه ک ده چیت، نیشانه کانمان روونکردۆته وه بو خه لکانیک راستی ده سه لمینن.

واته: خه لکانیک هه بوون که بریوان به محمد نه هیناوه، وه گوتوو یانه بوچی الله راسته خو قسه له گه ل ئیمه دا ناکات، یان موعجیزه یه ک بو محمد دانا به زینیت بو ئه وه ی بریوا ی پی بکه یین. الله له وه لامدا دهلیت، ئیوه هه مان قسه ی ئه و خه لکانه ده که ن که له پیش ئیوه بوون، وه دله کانتان له دلی ئه وان ده چیت.

ناکوکی هه یه سه بارهت به {الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ- ئه وانه ی نازانن}، که ئایا یه هوودین یان مه سیحین یان عه ره به موشریکه کان؟

له روانگه ی منه وه عه ره به موشریکه بتپه رسته کان، چونکه {الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ}، له ئایه تی ۱۱۳ ئه م سووره ته عه ره به موشریکه بتپه رسته کان.

وه که واته له م ئایه ته {الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ}، عه ره به موشریکه بتپه رسته کان.

واته عه ره به موشریکه کان گوتوو یانه، ئە هی محمد باوهرت پێ ناهینین تاوه کو الله راسته و خو قسه مان له گه لدا نه کات، وه یان تو موعجیزه یه کمان بو نه هینیت. وه الله وه لامیان ده داته وه و ده لیت قسه ی ئیوه له قسه ی یه هوودی و مه سیحیه کان ده چیت.

به لام ئایا مه سیحیه کان داوای موعجیزه یان له المسیح کردوو وه یان خو ی به گویره ی پیوستی موعجیزه ی ئه نجام داوه؟ هه لبه ته به گویره ی پیوستی موعجیزه ی ئه نجام داوه.

ئینجا خودا وه ندی عه رب و ئیسلام، له داواکاریه که یان راده کات و ده لیت:

قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

ئیمه نیشانه کانمان روونکردۆته وه بو که سانیک که ئه م قورئانه به راست ده زانن.

ئایه تی ۱۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

خودا وه ندی عه رب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

ئیمه تو مان به هه ق ناردوو وه كه مژده به خش و ئاگادار که ره وه، وه پرسیارت لی ناکریت له یاوه رانی دۆزه خ.

{وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ}، واته ئە هی محمد تو پرسیارت لی ناکریت سه باره ت به دۆزه خیه کان، واته تو به پرسیار نیت لییان.

واته:

محمد موعجیزه ی نابیت، چونکه ته نها {بَشِيرًا}، مژده به خشه بو ئه وانه ی ئیمان ده هینن و مژده ی به هه شتیان پێ ده دات، {وَنَذِيرًا}، وه ترسینه ره بو ئه وانه ی باوهر ناهینن و به ئازار و ئەشکه نه جه ی دۆزه خ ده یانترسینیت و ئاگاداریان ده کاته وه.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

هه ندیک له خه لکی مه دینه ده یانخوینده وه: {وَلَا تُسْأَلُ}، وه پرسیار مه که.

وه ابن مسعود دهیخویندهوه: {وَلَنْ تُسْأَلَ}، وه هه‌رگیز پرسیارت لی ناکریت.

الطبری ئامازه به ریوایه تیک ده کات، که محمد صلعم گوتوو یه تی:

لَيْتَ شِعْرِي مَا فَعَلَ أَبَوَايَ؟ لَيْتَ شِعْرِي مَا فَعَلَ أَبَوَايَ؟ لَيْتَ شِعْرِي مَا فَعَلَ
أَبَوَايَ؟ "ثَلَاثًا، فَتَزَلْتُ: {إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ
الْجَحِيمِ}، فَمَا ذَكَرَهُمَا حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ

خۆزگه دایکم و باوکم وایان نه کردایه؟ خۆزگه دایکم و باوکم وایان نه کردایه؟
خۆزگه دایکم و باوکم وایان نه کردایه، ئینجا ئەم ئایه ته دابه‌زی: {ئیمه توومان به
هه‌ق ناردوو وه هه‌ک مژده به‌خش و ئاگادارکه ره‌وه، وه پرسیارت لی ناکریت له
یاوه‌رانی دۆزه‌خ}، ئەوه‌بوو هیچیتر ئامازه‌ی پێیان نه کرد تاوه‌کو مرد.

ئایه تی ۱۲۰

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به محمد ده‌ئیت:

وه هه‌رگیز یه‌هوودی و نه‌ساراكان لیت رازی نابن تاوه‌کو پیاده‌ی ئاینه‌که‌یان
نه‌که‌یت، بلی هیدایه‌تی الله هیدایه‌ته، وه سویند بیت ئە گهر شوینکه‌وته‌ی
هه‌وه‌ساكانیان بیت له دوا‌ی ئەو زانیاریه‌ی که بو‌ت هاتوو، ئەوه له لایه‌ن الله‌وه
نه‌دۆستایه‌تیت ده‌کریت وه نه‌پشتیوانیت ده‌بیت.

وه‌ک الطبری له جامع‌البیان، ده‌ئیت {الْمِلَّةُ}، واته ئاین.

واته: ئە‌ی محمد جووه‌کان و نه‌ساراكان لیت رازی نابن تاوه‌کو پیاده‌ی
ئاینه‌که‌یان نه‌که‌یت. ئینجا الله به محمد ده‌ئیت: بلی هیدایه‌تی الله هیدایه‌ته.
ئینجا الله به محمد ده‌ئیت: وه سویند بیت ئە گهر شوینکه‌وته‌ی ئاره‌زوو و
هه‌وه‌سی یه‌هوود و نه‌ساراكان بیت، له کاتی‌کدا که وه‌حیت بو‌هاتوو، ئەوه الله
دۆستایه‌تیت ناکات، وه له رۆژی قیامه‌ت پشتیوانت نابیت له سزای دۆزه‌خ
رزگارت بکات.

ئايه تي ۱۲۱

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

دهلييت:

ئەوانەى پەرتووگمان پييان داو، بە ھەق دەخویننەو، ئەوانە برۆای پي دین،
و ھەر کەسێک برۆای پي نەھینیت لە دۆراوھ کەنە.

گالته جارى ئەم قورائانە لەوھدايە کە تەنھا راناو و ئاوھلناو بە کاردەھینیت، لەبەر
ئەوھ زۆربەى ھەرە زۆرى دەقە کان لیل و نارۆشن، و ھەر لەبەر ئەوھ ھەر
شروڤە کەریک لە ئاوازیك دەخوینیت.

بۆ نموونە ئەم ئايەتە دەلييت:

{الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ}، ئەوانەى پەرتووگمان پييان داو.

کين ئەوانەى پەرتووگ پييان داو؟ مەسیحیە کان یان یەھوودیە کان؟

{يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ}، پەرتووگە کە دەخویننەو بە راست و دروستین شیو.

کامە پەرتووگ بە راستی و دروستی دەخویننەو؟

{أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ}، ئەوانە باوهری پي دین؟

باوهر بە چی دەھینن؟ بەو پەرتووگەى دەخویننەو؟ یان باوهر بە محمد
دەھینن؟

ئەگەر مەبەست محمد بی، بۆچی ئەم ئايەتە نەیدەگوت:

أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِمُحَمَّدٍ. واتە ئەوانە باوهر بە محمد دین.

{وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ}، و ھەر کەسێک باوهری پي نەھینیت
ئەوھ لە دۆراوھ کەنە.

باوهر بە کي و بە چی نەھینیت؟

له بهر ئه وه الطبری له جامع البیان ده لیت، ناکۆکی ههیه سه بارهت به دانه به دانه ی برکه کانی ئه م ئایه ته.

بۆ نموونه ده لیت {الکتاب}، هه ندیک ده لێن واته قورئان، وه هه ندیک ده لێن واته تهورات، وه هه ندیک ده لێن تهورات و ئینجیل.

جا ئه گه ر قورئانت هه لێژارد بۆ مانای {الکتاب}، ئه وه شروقه ی برکه کانی تر جیا ده بێت له وه ی ئه گه ر تهورات هه لێژارد.

ئایه تی ۱۲۲

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
ده لیت:

ئه ی نه وه کانی ئیسرا ئیل ئه و چا کانه ی منتان له یاد بێت که به ئیوه م به خشیو وه، وه له راستیدا من ئیوه م په سه ند کردو وه به سه ر خه لکانی جیهان.

دووباره یه و بگه ریوه بۆ ئایه تی ۴۷ سووره تی البقرة.

ئایه تی ۱۲۳

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
ده لیت:

وه له رۆژێک بترسن که هه یچ که سه یک له جیاتی که سه یک هه یچ شتی که له ئه ستۆ ناگریت، وه نه تکا وه نه بارمه ی لی وه رناگیریت، وه نه ئه وان سه رده خرین.

دووباره یه، بگه ریوه بۆ ئایه تی ۴۸ ئه م سووره ته.

ئایه تی ۱۲۴

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
قَالَ لَا يَنْالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ
ده لیت:

وه كه ئىبراهيم به چەند وتەيەك له لايەن خودا كەيەوه تاقىكرايەوه، جا جىبەجىي كردن، (الله) گوتي له راستيدا من تو دەكەم به پيشرەو بو خەلك گوتي وه له نهوه كانم؟ گوتي ستهمكاران پهيماني من به دەست ناهين.

واته:

ئىبراهيم له لايەن خودا كەيەوه به چەند وتەيەك تاقىكرايەوه، وه دوا وتە ئهوه بوو كه گوتي: ئەي ئىبراهيم من تو دەكەم به پيشرەو بو خەلك، وه ئىبراهيم گوتي: نهوه كانيشم؟ الله گوتي: ستهمكاران پهيماني من به دەست ناهين.

الطبرى له جامع البيان، سه بارهت بهو وتانهي كه الله ئىبراهيمي پي تاقىكردۆته وه ده ئيت چەند وتەوتيك هەيه:

يه كه م: ابن عباس گوتوويه تي، واته شهريعه تي ئيسلام.

دووهم: ابن عباس و قتادة گوتوويانه: واته ۱۰ سونهت له سونهته كاني ئيسلام.

ابن عباس گوتوويه تي:

الله به پاكوخاويي تاقىكردۆته وه، پينج دانەيان له سەر و پينج دانەيان له لەش. له سەر: سميل قوتكردن و ئاو كردنه دەم و ئاو كردنه لووته وه و سيواك و قز دوولەت كردن له ناوه راستي سەردا. وه له لەشدا: نينوك كورتكردن و بەر تاشين و دەرهياني تووكي بن بال و شوريني شويني نيوگەل و قوون له دواي ميز و پيسايي كردن.

قتادة گوتوويه تي: خەتەنه و بەر تاشين و شوريني نيوگەل و قوون و سيواك و سميل قوتكردن و كورتكردن نينوك و دەرکيشاني تووكي بن بال.

سيهەم: ابن عباس گوتوويه تي: هەنديكيان پهيوهستن به لەش پاككردنه وه و هەنديكيان تايهتن به حەج.

شەش دانە تايهتن به لەش: بەر تاشين و خەتەنه و دەرکيشاني تووكي ژير بال و نينوك كورت كردن و سميل قوت كردن و خوشورين له رۆژي هەيني. چوار دانەيان له پهيوهست به حەج بوون: تەواف له دەورەي كەعبە و هاتوچۆ له نيوان سەفا و مەروا و شەيتان رەجمكردن و ئيفازه (الإفاضة).

الطبری ئاماژه به بیروبوچوونی خۆی دهکات و دهئیت:

الله به بهنده کانی دهئیت که ئیبراهیمی تاقیکردۆتهوه به چهند وتهیهک که به وهی بۆی ناردوووه، وه فهرمانی پێی کردوووه که جیبه جییان بکات، وه ئیبراهیم جیبه جیی کردوون، وهک ئایهتی ۳۷ سوورهتی النجم دهئیت:

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

وه ئیبراهیم که پابه‌ند بوون.

ئینجا دوای ئه‌وهی ئیبراهیم فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جی کرد، الله به ئیبراهیم دهئیت:

إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا

من تۆ ده‌که‌م به پیشره‌و بۆ خه‌ئک.

واته: پیشره‌و بۆ خوداپه‌رستان.

ئیبراهیم له وه‌لامدا دهئیت:

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي

وه له نه‌وه‌کانیشم ده‌که‌یت به پیشره‌و؟

الله له وه‌لامدا به ئیبراهیم دهئیت:

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

هه‌ر کامیک له نه‌وه‌کانت سته‌م بکه‌ن (شرك بکه‌ن)، ئه‌وه په‌یمانی من به‌ده‌ست ناهین.

به گویره‌ی په‌رتووکی پیروژ، (ته‌ورات- په‌رتووکی په‌یدا بوون)، په‌یمانه‌که ئه‌مه بووه:

{کاتیکی ئه‌برام ته‌مه‌نی نه‌وه‌د و نوو سال بوو، خودا بۆ ئه‌برام ده‌رکه‌وت و پێی فه‌رموو: "من خودای هه‌ره به‌توانام، دۆستایه‌تی من بکه‌ و بێ که‌موکوری به، په‌یمانی خۆم له‌ نیوان خۆم و تۆدا ده‌به‌ستم و زۆر زۆرت ده‌که‌م"

ئه‌برام خۆی به‌زه‌ویدا دا، خوداش پێی فه‌رموو "له‌ لایه‌ن منه‌وه، ئه‌مه په‌یمانی منه‌ له‌ گه‌ل تۆ: تۆ ده‌بیته‌ باوکی چه‌ندین نه‌ته‌وه، ئیتر له‌مه‌ودواش ناوت به‌

ئەبرام ناھینریت بە لکو ناوت دەبیت بە ئیبراھیم، چونکە من تۆم کردوو بە باوکی چەندین نەتەوہ. زۆر زۆریش بەردارت دەکەم و چەندین نەتەوہت لی دروست دەکەم و پاشایانت لی دەکەوتتەوہ، پەیمانە کەم کە پەیمانیک تاهەتایە، لە نیوان خۆم و تۆ و نەوہی تۆدا دەچەسپینم، کە ببمە خودای تۆ و نەوہکانی تۆ. ھەموو خاکی کەنعان، کە ئیستا وەك بیگانە یەك تیدا نیشتە جییت، بۆ تاهەتایە بە مولکی دەیدەمە تۆ و نەوہکانی تۆ، منیش دەبمە خودایان.

ئینجا خودا بە ئیبراھیمی فەرموو " تۆش لە لای خۆتەوہ دەبیت پەیمانە کەم بە جیبھینیت، خۆت و نەوہ لە دوای نەوہشت. ئەمەش پەیمانە کەمە کە بە جی دەھینن لە نیون من و ئیوہ و نەوہی دوای خۆت:

ھەموو نیرینە یەکتان خەتەنە دەکەن، خۆتان خەتەنە دەکەن، کە دەبیتە نیشانە ی پەیمانە کە ی نیوان من و ئیوہ، ھەموو نیرینە یەکی ھەشت رۆژە لە ئیوہ دەبیت خەتەنە بکریت ،

وہ ھەر نیرینە یەك لە نەوہ کانت خەتەنە نە کریت ئەوہ لە نەتەوہ کە ی دادەبریت چونکە پەیمانە منی شکاندووہ.

واتە: پەیمانە کە بەم شیوہ بووہ:

کە ئیبراھیم دەبیت بە باوکی پیغەمبەران و نەوہکانی زۆر دەبن، وە خاکی پیروزیان پی دەدریت، وە دەبیت تەنھا خودا بپرستن، وە خودا خاکی پیروزیان پی دەدات، وەك پابەندبوونیان بۆ ئەم پەیمانە دەبیت ھەموو نیرینە یەك لە رۆژی ھەشتەم خەتەنە بکریت. ھەر نیرینە یەك خەتەنە نە کریت ئەوہ پەیمانە کە ی شکاندووہ.

ئایەتی ۱۲۵

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

دەلێت:

وہ کە مائە کەمان کردە سە کو یەك و دلنەوا ییەك بۆ خەلك، وە ئیوہش شوین پی ئیبراھیم بکەن بە شوینی نوێژکردن، وە ئیبراھیم و ئیسماعیلمان راسپارد کە

ماله كه م پاك بكنه وه بو شه و گهردان و خه لوه تكه ران و كرنوش به ران و
سوجه به ران.

هه لبه ته شروقه كه ران ده لئن {البئيت}، واته كه عبه.

به لام راست ناكهن و چه واشه ده كه ن. چونكه مه ككه له سه رده مي ئيبراهيم
بووني نه بووه. وه ئيبراهيم به هيچ جوريك سه رداني دوورگه ي عه ربه ي
نه كردووه :

يه كه م: هيچ به لگه يه ك نيه كه مه ككه بووني هه بووييت پيش زاین.

دووهم: هيچ به لگه يه كي ميژووي نيه كه نه گهر ئيبراهيم بووني هه بووييت،
سه رداني دوورگه ي عه ربه ي كردبيت.

سيههم: په رتووكه نه سلپه كه كه په رتووكي پيروزه، به هيچ جوريك ئامازه ناكات
كه ئيبراهيم يان ئيسماعيل سه رداني دوورگه ي عه ربه يان كردبيت.

چاره م: يه ك ده قي قورئان بووني نيه كه ئامازه به ئيبراهيم و مه ككه به يه كه وه
كرابيت.

پينجه م: دروزن و ده جاليكي وه ك ابن اسحاق له السيرة النبوية ره چه له كي
محمدي گيراوه ته وه بو اسماعيل، كه محمد له ريوايه تيكي صحيحدا
گوتوويه تي: كذب النسابون.

خوداوهندي عه ربه و ئيسلام له ئايه تي ۹ سوورته ي ابراهيم به قوره يش ده لئيت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ. وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ
إِلَّا اللَّهُ

ئهي هه وائي ئه وانهي پيش خوټان بو نه هاتووه له قهومي نوح و عاد و سه مود،
وه ئه وانهي دواي ئه مانه هيچ كه سيك نازانيت ته نها الله نه بيت.

وهك القرطبي له الجامع لاحكام القران، ريوايه تيكي له محمد صلعم ده گيړيته وه:

مَا سَمِعَ النَّسَابِينَ يَنْسُبُونَ إِلَى مَعْدِ بْنِ عَدْنَانَ ثُمَّ زَادُوا فَقَالَ: كَذَبَ النَّسَابُونَ إِنَّ
اللَّهَ يَقُولُ: لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ

کاتیک گوئی له رهچه له کناسان ده بوو، رهچه له که که ده گپرنه وه بو مه عد کوری عه دنان، ئینجا زیاتر ده پویشتن، ده یگوت: رهچه له کناسان درو ده کهن، چونکه الله ده ئیت: هیچ که سیک نازانیت ته نها الله نه بیت.

شه شه م: له ئایه تی ۳۷ سووره تی ابراهیم به لگه مان خسته روو که مه به ست له {بیت الحرام}، که عبه و مه ککه نییه.

حه وته م: بو نووسه ری قورئان ته نانه ت له یه ک ئایه تدا راشکاوانه ئامازه ی نه کردوو که ئیبراهیم سه ردانی مه ککه ی کردوو؟

چونکه چاک ده یزانی که یه هوودیه کانی مه دینه به دروی ده خه نه وه.

بو نمونه ده ی توانی ئەم ئایه ته به م شیوه یه دابریژیت:

وَإِذْ جَعَلْنَا بَيْتَكَ الْمُحَرَّمَ بِمَكَّةَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ

واته: وه که ماله حه رامه که ی تو مان له مه ککه کرد به سه کو یه ک بو خه نک.

ئه ی مه به ست له {البیت} چییه؟ ههروهک له شروفه ی ئایه تی ۳۷ سووره تی ابراهیم ئامازه مان پیکرد، {البیت}، ئه و شوینه یه که ئیبراهیم ویستی ئیسحاق تیادا سه ریری پیت، وه ناوی (مریا)، واته یه هو ده ی ده یبینیت. که دواتر ده کریت به په رستگا و مالی خودا.

وهک له صحیح البخاری هاتوو، که گوایه عومه ری کوری خه تاب داوای له محمد کردوو که مقام ابراهیم بکات به قیبله:

لَوْ اتَّخَذْتَ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّيًّا

بوچی پایه گه ی ئیبراهیم ناکه ییت به شوین نوێژکردن، (قیبله)؟

ده ئیت: الله ئەم ئایه ته ی دابه زاند که ده ئیت:

وَآتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّيًّا

وه پایه گه ی ئیبراهیم بکه ن به شوین نوێژکردن، (قیبله).

واته: خوداو هندی عه رهب و ئیسلام، وه حی له عومه ره وه بو چوو، وه ئه و داویه تی به جبرایل بو ئه وه ی بو محمدی دابه زینیت.

{طَائِفِ}، واته گه رۆك و شهوگهر.

{عَاكِفِ}، كه سیکه كه له په رستگایه ك ده مینیتته وه بو خوداپه رستی.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

هه ندیک له قورئان خوینانی مه دینه و شام له جیاتی {اتَّخِذُوا}، ده یان خوینده وه: {وَ اتَّخِذُوا}.

{اتَّخِذُوا}، فه رمانه و واته: به خوتانه وه بگرن.

{وَ اتَّخِذُوا}، هه واله و واته: به خوینانه وه گرت.

ئایه تی ۱۲۶

وَ اذْ قَالَ اِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَ ارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَ مَنْ كَفَرَ فَاَمْتَعُهُ قَلِيْلًا ثُمَّ اَصْطَرَّهُ اِلَى عَذَابِ النَّارِ وَ بئْسَ الْمَصِيْرُ

ده ئیت:

وه كه ئیبرایم گوتی خودا كه م ئه م و لاته ئاسایشدار بكه و له هه موو به روبرو مێك رزق به و خه لكانه ببه خشه كه باوه ر به الله و رۆژی دوای دین، (الله) گوتی وه ئه وهی كوفر ده كات تۆزیک خوشی پێ ده ده م ئینجا ناچارى ده كه م بو ئه شكه نجهی ئاگر و خراپترین چاره نووس.

واته:

{وَ اذْ قَالَ اِبْرَاهِيمُ}، وه كه ئیبرایم گوتی، {رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا}، ئه م و لاته ئاسایشدار بكه، {وَ ارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ}، وه له به روبرو مه كان رزق به خه لكه كه ی بده، {مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ}، له و خه لكانه یان كه باوه ریان به الله و رۆژی دوای هیناوه، {قَالَ}، گوتی، {وَ مَنْ كَفَرَ فَاَمْتَعُهُ قَلِيْلًا ثُمَّ اَصْطَرَّهُ اِلَى عَذَابِ النَّارِ وَ بئْسَ الْمَصِيْرُ}، وه ئه وهی كوفری كرد ماوهیه كی كه م خوشی پێ ده ده م، ئینجا ناچارى ده كه م بو ئازارى ئاگر و خراپترین چاره نووس.

ئه گهر ئه و و لاته هه ر كوێیه ك بێت، نيزا كه ی ئیبرایم نه هاتوته دى، چونكه ده ئیت: {اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا}، وه ئه م و لاته بكه به و لاتىكى ئاسایشدار.

جا ئه گهر مه ککه بېت، ئه وه ئه م نيزايه ی ئیبراهیم راست دهرنه چووه، چونکه مه ککه بهردهوام شوینی شهرو کوشتار بووه. وه ته نانه ت خودی محمد له کاتی فه تخی مه ککه خوینی له مه ککه رشتووه. وه ک له صحیح البخاری و صحیح مسلم هاتووه، محمد صلعم گوتووویه تی:

وَلَمْ يَحِلَّ لِي إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ

وه مه ککه بو من حه لال نه کرا (که کوشتاری تیدا بکه م)، ته نها یه ک کاتر میر نه بېت.

چونکه محمد له کاتی فه تخی مه ککه چه ند که سیك ده کوژی ت. ابن حجر له فتح الباری ده ئیت:

ابن سعد گوتووویه تی له فه تخی مه ککه ۲۴ کافر کوژران. وه ده ئین ژماره ی ئه وانه ی له کافره کان کوژران ۱۳ که س بوون.

وه محمد ناوی چوار پیاو و دوو ژن به یاوه ره کانی ده دات که بیانکوژن، وه ک له صحیح سنن النسائی (لالالبانی) هاتووه گوتووویه تی:

اقتلوه م ، وإن وجدتموهم متعلقين بأستار الكعبة ، عكرمة ابن أبي جهل و عبد الله بن خطلٍ ومقيس بن صبابه و عبد الله بن سعد ابن أبي السرح

بیانکوژن، وه ته نانه ت ئه گهر ئه و که سانه تان دوزیه وه له ژیر په رده ی که عبه: عکرمة کوری ابو جهل و عبدالله بن خطل و مقیس بن صبابه و عبدالله بن ابی سرح

وه بالفعل عبدالله بن خطل له ژیر په رده ی که عبه دا ده کوژن.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، ئه م برکه یه {وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتَّعَهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرَّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُئْسَ الْمَصِيرُ- وه ئه وه ی کوفر بکات ئه وه بو ماوه یه کی که م خو شی پی ده ده م، ئینجا ناچاری ده که م بو ئازاری ئاگر، وه خراپترین چاره نووس، و ته ی الله یه.

ئايه تي ۱۲۷

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ده لئيت:

وه كه ئيبراهيم و ئيسماعيل بناغهي ماله كه يان بهرز ده كرده وه (گوتيان) خودا كه م لي مان قبول بكه، تو هه ر خوت بيسته ر و ئاگاداريت.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ئامازه به چيروكيكي داتاشراو ده كات و ده لئيت ابن عباس گوتويه تي:

كاتيك ئيسماعيل شيره خور بوو، ئيبراهيم له فه لستينه وه، هاجر و ئيسماعيل هينا بو مه ككه و له وي جييهيشتن. وه ئه و كات هيچ كه سيك له مه ككه نه بوو، وه مه ككه ئاوي لي نه بوو. كاتيك ئيبراهيم رويشت، چهند جارتيك هاجر بانگي كرد و گوتي:

يَا إِبْرَاهِيمُ ، أَيْنَ تَذْهَبُ وَتَتْرُكُنَا بِهَذَا الْوَادِي الَّذِي لَيْسَ فِيهِ إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ ؟
فَقَالَتْ لَهُ ذَلِكَ مِرَارًا ، وَجَعَلَ لَا يَلْتَفِتُ إِلَيْهَا . فَقَالَتْ : اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا ؟ قَالَ :
نَعَمْ . قَالَتْ : إِذَا لَا يُضَيِّعُنَا .

ئهي ئيبراهيم بو كوي ده رويت، له م دو له كه هيچ مروفيك و هيچ شتيكي تيدا نيه وازمان لي دينيت؟ چهند جارتيك وايگوت. وه ئيبراهيم ئاوري نه ده دايه وه. هاجر گوتي: الله فه رمانى پيت كر دو وه ئه م كاره بكه يت؟ ئيبراهيم گوتي: به لي. هاجر گوتي: ده كه واته الله و نمان ناكات.

وه ابن عباس به رده وام ده بيت و ده لئيت:

وه هاجر شيري ده دايه ئيسماعيل، وه له و ئاوه ده يخوارده وه كه لايان بوو تا وه كو ئاوه كه ته واو بوو، ئينجا هاجر و ئيسماعيل تينوويان بوو، ئينجا هاجر له تاوي تينوويه تي ئيسماعيلى كوري، له نيوان سه فا و مه روا ده هات و ده چوو، ۷ جار هات و چوو.

ابن عباس ده لئيت:

ئىنجا فریشتەيەك بۆيان دابەزى و بە بالەكانى زەوى ھەلكەنى لە شوئىنى بىرى زەم زەم تاوھ كو ئاو بەدىار كەوت.

لێرەدا زانایانى ئىسلام دەبیت ئەم درۆيە پینە بکەن، چۆن دەكریت پیاوئىكى وەكو ئىبراھىم كە بە باوكى پېغەمبەران دادەنریت، ژنیک و مندائیک لە شوئینیک دابنیت كە ۱۵۰۰ كەم لە خۆيەوھ دوورە؟

ابن كثیر لە تفسیر القرآن العظیم و ابن حجر لە فتح الباری دەلێن:

كان إبراهيم يزورُ هاجرَ كلَّ شهرٍ على البراقِ يَغْدُو غَدْوَةً فيأتي مكةَ ثمَّ يرجعُ فيقيلُ في منزلهِ بالشَّامِ

ئىبراھىم ھەموو مانگیک بە بوراق سەردانى ھاجرى دەکرد، بەيانیک لە شامەوھ بەرى دەكەوت و دەگەيشتە مەكە و دەگەرايەوھ بۆ مائەكەى لە شام.

ھاجر قبتى (مسرى) بوو، ئايا لۆجیکە كە ھاجر نە گەریتەوھ بۆ ميسر بۆ لای كەسوکاری، وە ماوھى ۱۵۰۰ كەم بە ناو بیاباندا بېریت بە مندائیکى شيرەخۆرەوھ بێت بۆ شوئینیک خەلكى لى نىيە و خواردن و ئاوى لى نىيە؟ پەرتووکی پېرۆز، (تەورات- پەرتووکی پەیدا بوون) دەلێت:

{سارا ئىسماعیلی بىنى كە گائتەى دەکرد، ئەوھبوو بە ئىبراھىمی گوت : ئەم كەنیزەيە و كورەكەى دەربكە، چونكە ئىسماعیل لە گەل ئىسحاقى كورم نابیت بە میراتگر.

ئىبراھىم بەيانى زوو لە خەو ھەستا و نان و مەشكەيەك ئاوى ھینا و خستىە سەر شانى ھاجەر و لە گەل كورەكەى بەرپى كرد. ئەويش رۆيشت و لە چۆلەوانى بىرى شەباع سەرگەردان بوو.

كە مەشكە كە ئاوى تیدا نەما، كورەكەى لە ژير دەوھنیک دانا. ئىنجا رۆيشت و لە دوورەوھ لە دوورى تیرھاوئێژیک بەرامبەرى دانىشت، چونكە گوتى ناتوانم بە چاوى خۆم مەرگی كورەكەم ببىنم. ئیتەر بەرامبەرى دانىشت و بە دەنگى بەرز دەستی كرد بە گريان.

خودا دەنگى كورەكەى بیست و فریشتە لە ئاسمانەوھ ھاجەرى بانگ كرد و پىي گوت: چیتە ھاجەر؟ مەترسە خودا دەنگى كورەكەى بیست، ھەستە كورەكە

هه لښگره و دهستی بگره چونکه دهیکه به نه ته وهیه کی مه زن. ئینجا خودا چاوی هاجه ری کرده وه، ئه ویش بیریکي ئاوی به دی کرد، چوو مه شکه که ی پر کرد له ئاو و ئاوی دایه کوره که.

کاتیک ئیسماعیل گه وره بوو، دایکی ژنیکي میسری بو هینا. ئیسلام که ئتیکه له سهر بنه مای درو بنیات نراوه.

ئایه تی ۱۲۸

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

خودا وهندی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت، ئیبراهیم و ئیسماعیل به رده وام ده بن له نيزا کردن و ده ئین:

خودا که مان و امان لی بکه که پابه ندی تو بین، وه وا له نه وه کانمان بکه که پابه ندی تو بن و ریوشوینمان نیشان بده و توبه مان لی وه ربگره، وه هه ر خوت توبه وه رگره میهره بانه که یت.

{رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ}، واته: و امان لی بکه که پابه ندی تو بین و ملکه چی فه رمانه کانی تو بین و شرکت پی نه که ین.

{وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا}، واته داب و نه ریتی خودا په رستیمان نیشان بده.

ئایه تی ۱۲۹

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ده ئیت:

خودا که مان وه پیغه مبه ریکیان له خودی خو یان بو بنیره، ئایه ته کانی تو یان بو بخوینیته وه و فی ره نووسین و ژیرمه ندیان بکات، وه پاکیان بکاته وه، هه ر خوت بالاده سته دانا که یت.

پرسیار:

به گویرهی قورئان ئیبراهیم و ئیسماعیل پیغهمبهر بوون و په رتووکیان بۆ دابه زیووه:

وهك ئایه تی ۱۳۶ البقرة و ۸۴ ال عمران ده ئیت:

آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ

باوه پرمان هینا به الله، وه به وهی دابه زیووه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب و هۆزه کان.

وه ئایه تی ۱۹ سووره تی الاعلی ده ئیت:

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

په رتووکی ئیبراهیم و موسا

وه له مسند احمد و السلسلة الصحيحة للالبانی، ریوایه تیکی محمد صلعم هاتوووه که گوتوووه تی:

أُنزِلَتْ صُحُفُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ

په رتووکی ئیبراهیم له شهوی یه که می ره مه زان دابه زیووه.

که واته ئەم نیزایه ی ئیبراهیم و ئیسماعیل {رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ} - خودا که مان پیغهمبهریان له خویان بۆ بنیره ئایه ته کانی تویان بۆ بخوینیتته وه، مانای چیه؟

له کاتی که ده بیته وه بزانریت که ئیبراهیم و ئیسماعیل به گویرهی په رتووکی پیروز پیغهمبهر نین. به لام به گویرهی قورئان پیغهمبهرن و په رتووکیان بۆ دابه زیووه.

که واته ده بیته وه و نیزایه ی ئیبراهیم سه باره ت به نه وه کانی خوی بوویته، واته نه وه کانی ئیسرائیل، داوای له خودا که ی کردوووه که پیغهمبهریک بۆ نه وه کانی ئیسرائیل بنیریت. وه یه که م پیغهمبهر موسا ده بیته که خوینته وار بووه، وه خه لکی فی ره خویندنه وه و ژیرمه ندی کردوووه.

وه به گویرهی داتاشینیک که سه رچاوه ئیسلامیه کان کردوویانه، ئیسماعیل له دوورگه‌ی عهره‌بی ژیاوه، وه پیغه‌مبه‌ر بووه، وه‌ک ئایه‌تی ۵۴ سووره‌تی مریم ده‌لیت:

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

وه ئاماره به ئیسماعیل بکه له په‌رتووکه‌که، له راستیدا ئیسماعیل له به‌ئیندانداندا راستگو بوو و په‌یامنی‌ریکی هه‌والده‌ر بوو.

وه ئه‌گه‌ر ئیسماعیل له دوورگه‌ی عهره‌بی ژیا‌بیت و پیغه‌مبه‌ر و هه‌والده‌ر بووبیت، که‌واته نیزاکه‌ی چ مانایه‌ک ده‌دات کاتیک گو‌توو‌یه‌تی: خوداکه‌مان پیغه‌مبه‌ریکیان له خویان بو بنیره.

له‌به‌ر ئه‌وه‌گشت ئایه‌ته‌کانی قورئان له په‌یوه‌ست به ئیبراهیم و ئیسماعیل ه‌یچ په‌یوه‌ندیه‌کیان به دوورگه‌ی عهره‌به‌وه‌ نییه.

پرسیاریکی دیکه: ئه‌گه‌ر ئیبراهیم یه‌که‌م که‌س بووبیت که له‌سه‌ر ر‌ی‌بازی حه‌نه‌فی بووبیت، وه ئیسلام له‌سه‌ر ر‌ی‌بازی ئیبراهیم بیت، ئایا ل‌و‌جیکه‌که په‌رتووکه‌که‌ی ئیبراهیم فه‌وتا بیت؟ بو‌چی خوداوه‌ندی عهره‌ب و ئیسلام په‌رتووکه‌که‌ی ئیبراهیمی بو محمد دانه‌ده‌بزانده‌، بو ئه‌وه‌ی ببیت به به‌شیک له قورئان؟

ئایه‌تی ۱۳۰

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

ده‌لیت:

وه ک‌ی خوی له ئاینی ئیبراهیم به دوور ده‌گریت مه‌گه‌ر که‌س‌یک که خوی ده‌به‌نگ ده‌کات، وه سویند بیت ئه‌ومان له دنیا هه‌ل‌بژارد، وه به‌دنیاییه‌وه له ئاخیره‌ت له پیاو‌چاکانه.

واته:

{ وَمَنْ يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ، واته:

هیچ که سیک نییه که پیادهی ئاین و ریباری ئیبراهیم نه کات مه گهر که سیک که ده به ننگ بیت.

{مَلَّةِ إِبْرَاهِيمَ}، واته ئاین و ریباری ئیبراهیم که حه نه فی بووه، وهك ئایه تی ۱۲۰ سووره تی النحل ده ئیت:

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

له راستیدا ئیبراهیم پیشره ویکی ملکه چی حه نیف بوو بو الله، وه موشریک نه بوو. وه ئایه تی ۶۷ سووره تی ال عمران:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا

وه ئیبراهیم نه یه هوودی بوو، وه نه نه سرانی، به لکو حه نیفیکی پابه ند بوو. بگه ریوه بو ئایه تی ۱۲۰ سووره تی النحل، بو شروفه و مانای حنیف.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، قتاده له شروفه ی {وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ} گوتوویه تی واته:

یه هوودی و نه ساراکن پشتیان کرد له ئاینی ئیبراهیم و ئاینی یه هوودی و نه ساریان داهینا که هیچ کامیکیان له لایه ن الله وه نین، وه ده ستبهرداری ئاینی ئیبراهیم بوون که ئیسلامیکی حه نه فی بوو، وه الله محمدی نارد به ئاینه که ی ئیبراهیم.

ئایه تی ۱۳۱

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

ده ئیت:

که خودا که ی پی گوت ملکه چ به، گوتی ملکه چ بووم بو خودای جیهانه کان. واته:

خودا که ی ئیبراهیم به ئیبراهیمی گوت ملکه چی یه کتاپه رستی به، ئیبراهیم گوتی ملکه چ بووم بو خودای جیهانه کان.

وهك الطبری له جامع البیان دهئیت:

{إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمُ}، واته که خودا که ی به ئیبراهیمی گوت: ته نها من به رسته و ملکه چم به.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دهئیت:

(الاسلام)، له زمانی عه رهب، واته: ملکه چبوون و پابه ندبوون بو که سیک که خوت ده ده هته ده سته وه.

ثایه تی ۱۳۲

وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

دهئیت:

وه ئیبراهیم و یعقوب کوره کانیاں به م ئاموژگاریه راسپارد: ئه ی کوره کانم الله ئاینی بو ئیوه هه لبراردووه، جا ئیوه نه کهن بمرن و ملکه چدار نه بن.

واته:

{مُسْلِمًا}، که سیکه که پابه ند و ملکه چه بو که سیکه دیکه.

ئیبراهیم کوره کانی راسپارد که پابه ند و ملکه چی خودای جیهانه کان بن، وه ههروه ها یعقوب به هه مان شیوه کوره کانی راسپارد که پابه ند و ملکه چی خودای جیهانه کان بن و شرک نه کهن و گوتیان:

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

له راستیدا الله ئاینی بو ئیوه هه لبراردووه، که یه کتاپه رسته، جا ئیوه نه کهن بمرن، وه ملکه چدار نه بن.

وهك ثایه تی ۱۹ سووره تی ال عمران دهئیت:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

له راستیدا ئاین لای الله ئیسلامه.

(الإِسْلَامُ)، واته ملکه چبوون و پابه ندبوون به یه کتابی.

یعقوب کور ئیسحاقه کوری ئیبراهیمه.

وه یعقوب نازناوی ئیسرائیل بووه، که ۱۲ کوری هه بووه، یه کیکیان یوسف بووه، وه ههر یه کیکی له کوره کانی یعقوب، هوزینکی ئیسرائیلی لی دیته ئاراهه. له بهر ئه وه به جووه کان ده گوتریت بنی ئیسرائیل، واته نه وه کانی ئیسرائیل.

ئایه تی ۱۳۳

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، به جووه کان ده ئیت:

یان ئیوه شایهت بوون کاتی یعقوب گیانی ده دا که به کوره کانی گوت: چی له دوای من ده په رستن؟ گوتیان: خودا که ی تو و باوکانت له ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق ده په رستین، که یه ک خودایه، وه ئیمه بو ئه و ملکه چ و پابه ندین.

هه له یه کی زه قی ئه م ده قه:

ئیسماعیل له باوکانی نه وه کانی یعقوب نییه. بو نموونه ئه گهر یوسف وه ربگرین، ئه وه یوسف کوری یعقوبه، وه یعقوب کوری ئیسحاقه، وه ئیسحاق کوری ئیبراهیمه.

وه ئیسماعیل برای ئیسحاقه. وه به هیچ جوړیک ئیسماعیل به باوکانی کوره کانی یعقوب دانانریت.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، هه ندیک له جیاتی {وَاللَّهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ- وه خودای باوکانت، ئیبراهیم}، ده یان خوینده وه: {وَاللَّهُ أَبِيكَ إِبْرَاهِيمَ}، وه خودای باوکت ئیبراهیم.

ئایه تی ۱۳۴

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

دهلئیت:

ئهوانه میلله تیک بوون که بهوهی به دهستیان هینابوو رۆیشتن، وه بو ئیوه ئه وه ههیه که به دهستیان هیناوه، وه پرسیارتان پێ ناکریت سه بارهت بهو کارانهی ئهوان دهیانکردن.

واته:

ئیراهیم و نهوه کانی میلله تیک بوون که بهو کارانهی کردیان، به چاک و خراپ، مردن و رۆیشتن، وه ئیوه خاوهن ئه و کارانهن، به چاکه و خراپه، که به دهستیان هیناون، وه ئیوه به رپهرس نین له کاره کانی ئهوان .

ئایهتی ۱۳۵

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

دهلئیت:

وه گوتیان ببن به یه هوود یان نه سارا هیدایهت ده کرین، بلی به لکو ببن به ئاینی حه نیفی ئیراهیم، وه ئه وه له موشریکه کان نه بوو.

الطبری له جامع البیان، ده لئیت واته:

یه هوودیه کان به محمد و یاوه ره کانیان گوت وهرن ببن به یه هوودی، وه نه سارا کان گوتیان وهرن ببن به نه سارا.

تیبینی:

ئه م دهقه پیمان ده لئیت که نووسه ری قورئان ئاشنایه تی نه بووه به ئاینی یه هوودی. ئه گهر ئاشنایه تی هه بووایه ئه وه نه یده گوت:

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا

وه گوتیان ببن به یه هوودی.

چونکہ ٿاينى يه هوودى ٿاينىكى تايبه ته به نه وهه كاني ٿيسرائيل، وه هيچ كه سيك بو ٿاينه كه يان وه رناگرن. ده كه واته چون به عه ره بيان گوتووه وه رن بين به يه هوودى؟!.

خوداوه ندى عه رب و ٿيسلام، به محمد ده ٿيت:

قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

پٿيان بلئ: به لكو بين به شوٿنكه وتهى ٿاينى هه نيفى ٿيبراهيم، وه ٿيبراهيم له موشريكه كان نه بوو.

واته: ٿهى يه هووديه كان و نه ساراكان ٿيوه موشريكن.

القرطبي له الجامع لاحكام القران، سه بارهت به وشهى {حنف} ده ٿيت:

{الْحَنْفُ}، واته: لاربوونه وه، وه {الْأَحْنَفُ}، كه له {الحنف} هاتووه، به كه سيك ده گوتريٿ كه په نجه كاني پٿيه كى لاربوته وه بو پٿيكه ي ترى.

وه به كه سيك كه هه ردووك پٿي خواره و راست نييه پٿي ده گوتريٿ {أَحْنَفُ}، واته: ٿيسلام خواره و راست نييه.

ٿاينه تي ١٣٦

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

ده ٿيت:

بلئن باوه رمان هٿنا به الله و به وهى بو ٿيمه دابه زيوو و به وهى بو ٿيبراهيم و ٿيسماعيل و ٿيسحاق و يعقوب و كوره كاني دابه زيوو، وه ٿه وهى به موسا و عيسا دراوه، وه ٿه وهى به پٿغه مبه ران دراوه له لايهن خودا كه يانه وه، وه جياوازي نيوان هيچ كامٿيكيان ناكه ين، وه ٿيمه بو ٿه و ملكه چين.

واته: خوداوه ندى عه رب و ٿيسلام، به موسلمانان ده ٿيت، بلئن:

يه كه م: باوه رمان به الله هٿنا.

دووهم: باوهرمان بهوه هینا که بو ئیمه دابه زیووه، واته قورئان.
سیههه: باوهرمان بهوه هینا که بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب و کوره کانی دابه زیووه.

چارهه: باوهرمان بهوه هینا که به موسا و عیسا دراوه، واته تهورات و ئینجیل.
پینجهه: باوهرمان بهوه هینا که به پیغه مبهران دراوه، واته ئه و پهرتووکانه ی به پیغه مبهران دراوه.

شه شهه: وه جیاوازی له نیوان هیچ کامیک له پیغه مبهران ناکهین.
حه وتهه: وه ئیمه ملکه چ و پابه ندی یه کتایی ده بین و شرک ناکهین.
پرسیار:

یه کهه: ئەم برگه یه ده ئیت {لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ}، واته: جیاوازی له نیوان هیچ کامیک له پیغه مبهران ناکهین.

ئایا نووسه ری قورئان له گه ل ئەم برگه یه دا راستگۆیه؟
ئه گه ر جیاوازی ناکهت، ئه ی چۆنه موسلمانان ده ئین: محمد اشرف الخلق و سید ولد ادم؟

واته: محمد شه رافه تمه ندترینی مه خلوقاته کانی الله و گه وره ی منداله کانی ئاده مه.

مه گه ر ئه وه جیاوازی نییه؟

دووهم: ئەم برگه یه ده ئیت: ئه ی موسلمانان بلین باوهرمان هینا، {وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى}، به وه ی به موسا و عیسا دراوه، واته تهورات و ئینجیل.

ئایا موسلمان بروای به تهورات و ئینجیل هه یه؟ هه رگیز.

بروا هینان به تهورات و ئینجیل، واته بروا هینان به ناوه رۆکی ئەم دوو پهرتوکه.
به لام موسلمان بروای به ناوه رۆکی ئەم دوو پهرتوکه نییه.

وه ئه وه ی سهیره له م ئایه ته ئه و برگه یه یه که ده ئیت:

ئه وه ی دابه زیووه به سه ر {الْأَسْبَاطِ}، واته بو ۱۲ کوره که ی یعقوب.

واته: ۱۲ کوره که ی یعقوب له هه مان کاتدا پیغه مبهه بوون، له کاتیکدا که گه له کومه کی ده کهن و فرتوفیل له یوسف ده کهن و ده یفرۆشن.
بگه پینه وه بو سووره تی یوسف.

ئایه تی ۱۳۷

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ده لیت:

جا ئە گەر باوه ریان هینا به وهی که ئیوه باوه رتان پی هینا وه ئە وه به دنیاییه وه هیدایه ت دراون، وه ئە گەر پشتیان کرد ئە وه له راستیدا ئە وان له دژایه تیدان، وه الله به سه بو ئیوه، وه هه ر ئە و بیسته ره زاناکه یه.

واته:

ئە گەر یه هوودی و نه ساراكان وهك ئیوهی موسلمان بر وایان به هه موو پیغه مبهه ران و په رتووکه کان هینا، ئە وه هیدایه ت دراون، خو ئە گەر ئیمانیا ن نه هینا، ئە وه له دژایه تیدان، جا ئە وکات ئیوه الله تان به سه، وه الله هه ر خوی بیسته ر و ئاگاداره.

به مانایه کی دیکه: واته ههروهك چون ئیوهی موسلمانان باوه رتان هینا وه به هه موو پیغه مبهه ره کان و هه موو په رتووکه کان به ته ورات و ئینجیله وه، ئە گەر یه هوودی و نه ساراكانیش ئیمانیا ن هینا به محمد و قورئان، ئە وه هیدایه ت دراون، خو ئە گەر ئیمانیا ن نه هینا به محمد و قورئان، ئە وه له دژایه تی کردنی ئیوه ن.

الطبری له جامع البیان ده لیت، ابن عباس له جیاتی {فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا}، ده یخوینده وه: فَإِنْ آمَنُوا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا

ئایه تی ۱۳۸

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

دهلئیت:

مۆرکی الله، وه مؤرکی کئی چاکتر له مؤرکی الله، وه ئیمه بۆ ئه وه بهنده کارین.

الطبری له جامع البیان دهلئیت:

{صِبْغَةً}، واته بۆیه ئیسلام، ههروهک چون نه ساراكان كه منداله كانیان له ئاو هه لده كیشن و ده لئین ئه وه له ئاو هه لكیشنانه پیرۆزی ده كات، ئه وه له ئیسلامدا له شوین خوشۆرینی له دواى گانکردنه.

نووسه رى قورئان پیرۆكه ی (صبغة و صبغة) ی له سابیئه ی مه ندائی وه رگرتوو، سابیئه ی مه ندائی له بۆنه كانیانا خویان له ئاو هه لده كیشن و پئی ده لئین (صبغة)، واته له ئاو هه لكیشن.

به لام به حوكمی ئه وه ی له دوورگه ی عه ره بی ئاو كه م بووه و پروبار بوونی نه بووه، ئه وه محمد ده ستنوێژ و خوشۆرینی دواى گانکردنی دا هیناوه له شوین له ئاو هه لكیشن. وه ئه وه پئی ده گوتریت (صبغة).

القرطبی له الجامع لاحكام القران دهلئیت:

ابن عباس گوتوو یه تی: نه ساراكان كاتیک مندالئیکیان ده بیته وه له رۆژی حه وته م له ئاوی هه لده كیشن و پئی ده گوتریت (المعمودیة- له ئاو هه لكیشن)، بۆ ئه وه ی پاکی بکه نه وه له شوین خه ته نه کردن.

وه ده لئیت الماوردی گوتوو یه تی: {الصَّبْغَةَ}، خوشۆرینی كه سیكه كاتیک ده بیته به ئیسلام، له جیاتی له ئاو هه لكیشنانه نه ساراكان.

وه ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لئیت، ابن عباس گوتوو یه تی پیغه مبه ر گوتی:

إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالُوا: يَا مُوسَى ، هَلْ يَصْبُغُ رَبُّكَ ؟ فَقَالَ : اتَّقُوا اللَّهَ . فَتَادَاهُ رَبُّهُ : يَا مُوسَى ، سَأَلُوكَ هَلْ يَصْبُغُ رَبُّكَ ؟ فَقُلْ : نَعَمْ ، أَنَا أَصْبُغُ الْأَلْوَانَ : الْأَحْمَرَ وَالْأَبْيَضَ وَالْأَسْوَدَ ، وَالْأَلْوَانَ كُلُّهَا مِنْ صَبْغِي " . وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً }

نه وه کانی ئیسرائیل به موسایان گوت: ئه ی موسا، ئایا خوداکهت ده توانیت به رهنگی جیاواز بویه بکات؟ موسا گوتی له الله بترسن. ئه وه بوو الله بانگی موسای کرد و گوتی: ئه ی موسا پرسایاریان لیت کرد که ئایا خوداکهت ده توانیت به رهنگی جیاواز رهنگ بکات؟ پێیان بلێ به ئی له راستیدا من به رهنگی جیا رهنگ ده کهم وهک سوور و سپی و رهش، وه هه موو رهنگه کان له رهنگه کانی من، وه الله ئه م ئایه ته ی بو پیغه مبه ره که ی دابه زاند.

خوداوهندی عه رب و ئیسلام، نه یزانیوه که رهش و سپی رهنگی بنه ره تی نین، به لکو رهنگه بنه ره تییه کان بریتین له رهنگی زهرد و شین و سوور.

ئایه تی ۱۳۹

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

خوداوهندی عه رب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

بلێ ئایا ئیوه سه بارهت به الله مشتومرمان له گه لدا ده کهن له کاتیکدا ئه و خودای ئیمه یه و خودای ئیوه یه؟ وه ئیمه کاروکرده وه ی خو مان هه یه، وه ئیوه کاروکرده وه ی خو تان هه یه، وه ئیمه ته نها بو ئه و پا به ندین.

واته:

ئه ی محمد به یه هوودی و نه سارا کان بلێ، ئایا ئیوه سه بارهت به الله مشتومرمان له گه لدا ده کهن له کاتیکدا الله خودای ئیمه یه و خودای ئیوه یه؟ وه ئیمه کاروکرده وه ی خو مان هه یه و خو مان لێ به رپرسین، وه ئیوه کاروکرده وه ی خو تان هه یه و خو تان لێ به رپرسن، وه ئیمه ته نها الله ده په رستین و پا به ندی ده بین و ملکه چی ده بین و شرکی پی ناکه یین.

ئایه تی ۱۴۰

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَلَمْ أَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت:

یان ده‌ئین که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسیحاق و یعقوب و کوره‌کانی یه‌هوودی یان نه‌سارا بوون، بلی ئایا ئیوه باشر ده‌زانن له‌الله؟ وه‌کی له‌وه‌سه‌سه‌سته‌مکارتره که شایه‌تیه‌کی اللهی لایه و شاردویه‌تیه‌وه؟ وه‌الله بیئاگا نییه له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن. واته:

جووه‌کان یان نه‌سارا‌کان ده‌ئین ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسیحاق و یعقوب و کوره‌کانی جووله‌که یان نه‌سارا بوون. خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام به‌محمد ده‌ئیت وه‌لامیان بده و بلی: کی له‌وه‌سه‌سه‌سته‌مکارتره که شایه‌تیه‌کی اللهی لایه و شاردویه‌تیه‌وه؟ وه‌الله بیئاگا نییه له‌کاروکرده‌وه‌کانتان.

الطبری له‌جامع‌البيان ده‌ئیت:

{وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ}، واته (کی له‌وه‌سه‌سه‌سته‌مکارتره که شایه‌تیه‌کی اللهی لایه و شاردویه‌تیه‌وه)، واته: یه‌هوودی و نه‌سارا‌کان ده‌زانن که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسیحاق و یعقوب و کوره‌کانی موسلمان بوون، به‌لام ئەم راستیه‌یان شاردۆته‌وه له‌خه‌لك.

القرطبی له‌الجامع‌لاحکام‌القران ده‌ئیت، واته: ئەو راستیه‌یان شاردۆته‌وه که پیغه‌مبه‌ران ئیسلام بوون.

ئایه‌تی ۱۴۱

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ده‌ئیت:

ئه‌وانه‌میلله‌تیک بوون که به‌وه‌ی به‌ده‌ستیان هینابوو‌رۆیشتن، وه‌بو‌ئیه‌وه‌ئه‌وه‌هیه‌که به‌ده‌ستتان هیناوه، وه‌پرسیارتان لی‌ناکریت سه‌باره‌ت به‌و‌کارانه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد.

دووباره‌ی ئایه‌تی ۱۳۴ ئەم سووره‌ته‌یه.

ئايەتى ۱۴۲ تا ۱۴۵

ئەم ۳ ئايەتە تايبەتن بە گۆرىنى قىبلە.

لە ماوەى مەككە، بۆ راکىشانى سەرنجى قورەيش، محمد كەعبەى كردبوو بە قىبلە، كاتىك چوو بۆ مەدىنە وەك تاكتىكىك بۆ ئەوھى سەرنجى جووھەكان رابكىشىت، بۆ ماوەى ۱۶-۱۷ مانگ قىبلەى گۆرى بۆ قودس، كاتىك جووھەكان باوەريان پىي نەھىنا، قىبلە كەى گۆرى بۆ كەعبە.

ئايەتى ۱۴۲

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
دەئىت:

خەلكى دەبەنگ دەئىت: چى واىكرد كە پشتى خۇيان بكەنە ئەو قىبلەيەى لەسەرى بوون؟ بلى: شوين خۆر ھەلات و شوين خۆرئاوابوون ھى اللەيە، ھىدايەتى كەسىك دەدات بۆ رىنگاى راست كە خۆى بىھوئىت.

الطبرى لە جامع البيان، دەئىت واتە:

جووھەكان گوتيان ئەوھ چى واىكرد كە محمد و ياوھرەكانى قىبلەيان لە قودس بگۆرن بۆ كەعبە؟

وہ دەئىت كاتىك محمد صلعم ھات بۆ مەدىنە، بۆ ماوەى ۱۶ مانگ لە كاتى نوئىزكردن رووى كرده قودس، ئىنجا دوو مانگ بەر لە شەرى بەدر رووى خۆى گۆرى بۆ كەعبە.

وہ لە صحيح البخارى رىوايەتتىك ھاتووە، كە البراء دەئىت، پىغەمبەر بۆ ماوەى ۱۶-۱۷ مانگ قودسى كرده قىبلە.

القرطبى لە الجامع البيان دەئىت:

لەم ئايەتە بەلگەيەكى روون ھەيە كە ناسخ و منسوخ لە قورئان و حوكمەكانى اللەدا ھەيە.

ثایه تی ۱۴۳

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ

ده لیت:

وه بهم جوړه ئیوه مان کرد به میلله تیکی ناوه راست بو ئه وهی بن به شایهت به سهر خه لکدا، وه پیغه مبهه به سهر تاندا ببيت به شایهت، وه ئه وه قیبله ی که له سهری بوویت ته نها بو ئه وه کرد بوومان به قیبله بو ئه وهی بزاین که کی شوینکه وه تهی پیغه مبهه ده بیت و ئه وانه کین که هه لده گه ری نه وه، وه به دنیا یی وه وه رچه رخانیکي مه زن بوو ته نها بو ئه وانه نه بیت که الله هیدایه تی داو، وه بو الله نه بووه که ئیمان تان ون بکات، به دنیا یی وه الله بو خه لک نیان و به به زه یی ه.

واته:

{وَكَذَلِكَ}، وه بهم جوړه، به گوړینی قیبله بو که عبه، {جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا}، ئیوه مان کرد به میلله تیکی ناوه راست، {لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ}، بو ئه وهی بن به شایهت به سهر خه لکدا، {وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا}، وه پیغه مبهه به سهر ئیوهی عه ره ب بیت به شایهت، {وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ}، وه ئه وه قیبله یه ی له سهری بوویت ته نها بو ئه وه هینامانه ئاراهه بو ئه وهی بزاین که کی شوینکه وه تهی پیغه مبهه ده بیت، {مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ}، وه کین ئه وانه ی هه لده گه ری نه وه و پاشگه زه ب نه وه، {وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ}، وه به دنیا یی وه وه رچه رخانیکي گه وه بوو ته نها بو ئه وانه نه بیت که الله هیدایه تی داو، {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ}، وه به دنیا یی وه الله ئیمان تان ون ناکات، واته نویره کانی پیشووتان کاتیک رووتان ده کرده قودس، {إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ}، وه به دنیا یی وه الله نیان و به به زه یی ه بو خه لک.

القرطبي له الجامع البيان ده لیت:

{جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا}، واته ههروهك چۆن كه عبه ناوهراستی زهوییه ئهوه به هه مان شیوه ئیوهمان کرد به میله تیکی ناوهراست.

وه القرطبی دهلیت، {وَسَطًا}، واته دادپهروهترین و چاکترین.

{لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ}، واته ئیوهی موسلمانان له یاوهرهکانی محمد بو ئهوهی بین به شایهت به سهر خه لکی دوورگهی عه ره ب، {وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا}، وه پیغه مبه ریش به سهر ئیوه دا ببت به شایهت.

وه {وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَيَّ عَقْبَيْهِ}، واته: وه قودسمان نه کرد به قیبله ته نها بو ئهوه نه ببت كه بزانی کئ شوینکه وه تهی پیغه مبه ر ده ببت، وه کئ هه لده گه ریته وه، کاتیک قیبله مان له که عبه وه گوری بو قودس.

{إِلَّا لِنَعْلَمَ}، واته ته نها بو ئهوهی بزانی.

واته الله نهیده زانی، وه ئه م کارهی کرد بو ئهوهی بزانی.

{وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ}، وه هه رچه نده ئه م گورانکاریه ی قیبله کاریکی گه ورهیه، ته نها بو ئه وانه نه ببت كه الله هیدایه تی داو، {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ}، وه الله به دلنیا ییه وه ئیمانی ئه وانه ون ناکات، واته نویره کانیان کاتیک روویان ده کرده قودس.

ئایه تی ۱۴۴

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، به محمد دهلیت:

ده بینین که رووت له ئاسماندا ده گه ریته، جا سویند ببت وه رده گپین بو قیبله یه که که رازیت ده کات، ده سا رووت وه رگپه به ئاراسته ی شوینی کړنۆشبردنی حه رام و ئه و شوینه ی لی بوون، ده سا رووتان به ئاراسته ی ئه وئ

وهرگيرن، وه ئهوانه‌ی په‌رتوکیان بۆ هاتوووه ده‌زانن که راسته له لایه‌ن
خوداکه‌یانه‌وه، وه الله بى ئاگا نیه له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن.

واته:

{قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ}، ئه‌ی محمد ده‌بینن که رووت به ئاسماندا
ده‌گه‌ریت، {فَلَنُؤَلِّتَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا}، جا سویند بیت وه‌رتده‌گيرن بۆ قیبله‌یه‌ک
که رازیت ده‌کات، {فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، ده رووت وه‌رگيره به
ئاراسته‌ی شوینی کرنو شبردنی حه‌رام، {وَخَيْتُ مَا كُنْتُمْ}، وه له‌و شوینه‌ی لی
بوون، {فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ}، جا ئه‌ی موسلمانان رووتان وه‌رگيرن به
ئاراسته‌ی مسجد الحرام، {وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ}،
وه ئه‌وانه‌ی په‌رتوکیان بۆ هاتوووه، یه‌هوود و نه‌سارا، به دنیاییه‌وه ده‌زانن که
هه‌قه له لایه‌ن خوداکه‌یانه‌وه، {وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ}، وه الله بى ئاگا نیه
له‌و کارانه‌ی ده‌یکه‌ن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌لێت:

ابن عباس گو‌توویه‌تی: یه‌که‌م شت له قورئان نه‌سخ بوو قیبله بوو، کاتیک
پێغه‌مبه‌ر کوچی کرد بۆ مه‌دینه، زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی یه‌هوودی بوون، الله
فه‌رمانی به پێغه‌مبه‌ر کرد که روو بکاته قودس، وه یه‌هوودیه‌کان دنیان خو‌ش
بوو، ئه‌وه‌بوو پێغه‌مبه‌ر زیاتر له ۱۰ مانگ رووی کرده قودس.

واته: محمد وه‌ک تاکتیک قیبله‌ی له‌که‌عه‌وه‌ گو‌ریوه بۆ قودس، کاتیک کوچی
کردوووه بۆ مه‌دینه، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌هوودیه‌کان بۆ لای خو‌ی رابکیشیت و باوه‌ری
پى بینن، به‌لام کاتیک دوای ۱۶ مانگ ته‌نانه‌ت یه‌که‌ی یه‌هوودی باوه‌ری پى
نه‌هینا، ئه‌وه قیبله‌ی له قودس گو‌ریوه‌وه بۆ که‌عه‌.

ئه‌وه‌ی سه‌یره له‌م ده‌قه، ده‌بینیت که خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، ئه‌و کاره‌ی
کردوووه که محمد پى رازی بووه، وه‌ک ده‌لێت:

فَلَنُؤَلِّتَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا

جا سویند بیت ئاراسته‌ت وه‌رده‌گيرن بۆ قیبله‌یه‌ک که پى رازی ده‌بیت.

واته قىبله‌ى پيشوو محمد پيى رازى نه بووه، وه ناكوك بووه به برياره كه‌ى الله كاتيك قىبله‌ى له كه‌عه‌وه بو قودس گوريوه.

پرسيار:

ئه‌گه‌ر كه‌عه‌ قىبله‌ى ئاده‌م و ئيراھيم بووييت، بوچى محمد بو ماوه‌ى ۱۶ مانگ قىبله‌ى گورى بو قودس؟

البغوى له معالم التنزيل وه لام ده‌داته‌وه و ده‌لييت:

پيغهمبهر و ياوه‌ره‌كانى له مه‌ككه‌ روويان ده‌كرده كه‌عه‌، به لام كاتيك كوچيان كرد بو مه‌دينه‌، الله فه‌رمانى پيى كرد كه نويز بكات به ئاراسته‌ى قودس بو ئه‌وه‌ى يه‌هووديه‌كان باوه‌رى پى بكهن.

ئايه‌تى ۱۴۵

وَلَيْنُ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

خوداوه‌ندى عه‌ره‌ب و ئيسلام، به محمد ده‌لييت:

وه سويند بيت ئه‌گه‌ر هه‌موو نيشانه‌يه‌ك به‌ينيت بو ئه‌وانه‌ى په‌رتووكان بو هاتوو، ئه‌وه پياده‌ى قىبله‌كه‌ى تو ناكهن، وه تو پياده‌ى قىبله‌كه‌يان ناكه‌يت، وه هيج كاميكيان پياده‌ى قىبله‌ى ئه‌وه‌ى تريان ناكات، وه سويند بيت ئه‌گه‌ر شوينكه‌وته‌ى هه‌وه‌سه‌كانيان بيت، له دواى ئه‌وه‌ى له زانياريت بو هاتوو، ئه‌وه به دلنيايه‌وه تو له سته‌مكاران ده‌بيت.

واته: خوداوه‌ندى عه‌ره‌ب و ئيسلام به محمد ده‌لييت:

{وَلَيْنُ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ}، وه سويند بيت ئه‌گه‌ر له هه‌موو نيشانه‌ى و به‌لگه‌يه‌ك بو ئه‌وانه‌ به‌ينيت كه په‌رتووكان بو هاتوو، واته يه‌هوودى و نه‌سارا، {مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ}، نه ئه‌وان پياده‌ى قىبله‌ى تو ده‌كهن، وه نه تو پياده‌ى قىبله‌ى ئه‌وان ده‌كه‌يت، {وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ}، وه هيج كاميكيان له يه‌هوودى و نه‌سارا پياده‌ى قىبله‌ى ئه‌وه‌ى تريان

ناکهن، {وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ}، وه ئه ی محمد سویند بیت ئه گهر به دواى هه وه ساکانیان بکه ویت له دواى ئه وه ی له زانیاریت بو هاتوو، ئه وه به دنیاییه وه تو له سته مکاران ده بیت.

ئه و برگه یه ی شوینی گالته جاریه ئه و برگه یه که ده لیت:

{وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعِ قِبَلَةَ بَعْضٍ}

وه نه یه هوودیه کان پیاده ی قیبله ی مه سیحیه کان ده کهن، وه نه مه سیحیه کان پیاده ی قیبله ی یه هوودیه کان ده کهن.

وهك الطبری له جامع البیان، له شروقه ی ئه م برگه یه ده لیت، واته: نه یه هوودیه کان پیاده ی قیبله ی نه ساراگان ده کهن، وه نه ساراگان پیاده ی قیبله ی یه هوودیه کان ده کهن.

ئه م برگه یه پیمان ده لیت که نووسه ری قورئان نه زان بووه. بوچی؟

چونکه مه سیحیه کان قیبله یان نییه، وه ئه گهر گریمان قیبله یان هه بیت، ئه وه قیبله که یان قودسه. واته قیبله ی یه هوودی و مه سیحیه کان هه مان قیبله یه.

ئایه تی ۱۴۶-۱۴۷

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

ده لیت:

ئه وانه ی په رتوو کمان پیدان داوه ده یناسن، وهك چون منداله کانی خو یان ده ناسن، وه ده سته یه کیان به دنیاییه وه راستیه که ده شارنه وه، وه خو یان ده زانن.

راستیه که له لایه ن خودا که ته وه یه، جا نه که یت له راراگان بیت.

واته:

یه هوودی و نه ساراكان، {يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ}، دهیناسن، وهك چؤن منداله كانیان دهناسن.

الطبری له جامع البیان، له شروقهی ئەم برگهیه دهئیت واته:
پیاوانی ئاینی و زانایانی نه سارا دهزانن که که عبه قیبله یانه و قیبله ی ئیبراهیم و پیغه مبه ران بووه.

وه دهئیت قتاده و ابن الربیع و ابن عباس و ابن جریج و السدی و ابن زید گوتوو یانه، واته که عبه.
ئینجا ئایه ته که دهئیت:

وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ

وه له راستیدا دهسته یه که له یه هوودی و نه ساراكان راستیه که دهشارنه وه.
الطبری دهئیت، واته ئەو راستیه دهزانن که که عبه قیبله یه، به لام دهشارنه وه.
به لام مجاهد و قتاده گوتوو یانه، واته محمد، که له په رتوو که که یاندا هاتوو، دهشارنه وه.

ئینجا ئایه ته که دهئیت:

وَهُمْ يَعْلَمُونَ، الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وه دهزانن که راستیه له لایه ن خودا که ته وه، جا ئەی محمد، نه کهیت له پاراكان بیت.

الطبری له شروقهی ئەم دهقه دهئیت:

ئەی محمد، ئەم قیبله یه ی که رووی تو مان بو ی وه رگپرا، که عبه، قیبله ی ئیبراهیم و پیغه مبه ران بووه، وه راستیه له لایه ن خودا که ته وه، جا نه کهیت له وانه بیت که شکوگومان ده که ن.

ئایه تی ۱۴۸

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيٰهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دهئیت:

وه بؤ ههر يه كئيك ئاراسته يه ك هه يه كه رووى لى ده كات، جا پيشبركى بكن له سهر چا كه كان له ههر كوئيه ك بن، الله هه مووتان دهئيت، له راستيدا الله تواناي به سهر هه موو شتيكدا ده شكيت.

الطبرى له جامع البيان دهئيت:

{وَلِكُلِّ}، واته: {وَلِكُلِّ أَهْلِ مِلَّةٍ}، به لام {أَهْلِ الْمِلَّةِ}، واته: {خه لى ئاينيك} سراوه ته وه له ئايه ته كه.

كه واته {وَلِكُلِّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيَهَا}، واته: بؤ خه لى ههر ئاينيك ئاراسته يه ك هه يه كه رووى لى ده كات.

واته: ههر ئاينيك قيبله يه كى هه يه كه رووى لى ده كات.

الطبرى دهئيت، هه نديك ئەم برگه يه يان {وَلِكُلِّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيَهَا}، ده خوئنده وه: {وَلِكُلِّ جَعَلْنَا قِبْلَةً يَرْضَوْنَهَا}، واته: وه بؤ ههر يه كئيك قيبله يه كمان دانا وه كه پي رازيه.

وه الطبرى، سه باره ت به {أَيْنَمَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا} - له ههر كوئيه ك بن الله هه مووتان دهئيت، واته الله هه مووتان دهئيت و كوده كاته وه له قيامه ت.

وه القرطبي له الجامع لاحكام القران دهئيت:

ابن عَبَّاسٍ وَابْنُ عَامِرٍ، له جياتي {مُوَلِّيَهَا}، ده يان خوئنده وه: {مُوَلَّاها}.

ئايه تي ۱۴۹

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

دهئيت:

وه له ههر كوئيهك دهركه وتیت، ئەوه رووت ئاراسته‌ی شوینی كرنۆشبردنی حه‌رام بکه، وه به دنیاییه‌وه راستیه له لایهن خودا که ته‌وه، وه الله بیئاگا نییه له‌وه‌ی ده‌یکهن.

{الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، واته شوینی كرنۆشبردنی حه‌رام، واته كه‌عه‌به.

ئهم برگه‌یه: {قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، ۳ جار له‌م سووره‌ته دووباره بوته‌وه: ئایه‌تی ۱۴۴ و ۱۴۹ و ۱۵۰

الطبری له جامع البیان ده‌لیت: {وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ}، ئەوه بو ههر كوئيهك ده‌رچوویت له زه‌ویدا، ئەوه {قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، روو بکه كه‌عه‌به بو نوێزكردن

له‌م برگه‌یه‌دا: {وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ}، وشه‌ی {لَلْحَقُّ}، هه‌له نووسراوه و پیتی {ل} دووه‌م زیاده‌یه، ده‌بی‌ت بنووسری‌ت:

لَحَقُّ، واته به دنیاییه‌وه هه‌ق و راستیه.

واته: كه‌عه‌به به هه‌ق و راستیه‌وه قیبله‌یه.

ئایه‌تی ۱۵.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ده‌لیت:

وه له ههر كوئيهك دهركه وتیت، ئەوه رووت ئاراسته‌ی شوینی كرنۆشبردنی حه‌رام بکه، وه له ههر كوئيهك بوون، ئەوه رووتان به ئاراسته‌ی ئەو‌ی بکه‌ن، بو ئەوه‌ی خه‌لك هه‌چ پاساوێکیان به‌سه‌رتاندا نه‌بی‌ت، مه‌گه‌ر ئەوانه نه‌بی‌ت كه‌ سته‌میان له‌ خوێان كرددوو، جا له‌وان مه‌ترسن، به‌لكو له‌ من بترسن، وه بو ئەوه‌ی چا‌كه‌كه‌م به‌سه‌رتاندا ته‌واو بکه‌م، وه بو ئەوه‌ی هه‌دايه‌ت بدرین.

تیبینی:

ئەم بېرگەيە: {وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، دووبارەى بە شىكى ئايەتى ۱۴۹ يە.

ئەم بېرگەيە: {وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ}، دووبارەى بە شىكى ئايەتى ۱۴۴ ئەم سوورەتەيە.

ئەم دوو بېرگەيە دەلېن: ئەگەر لە دەرەو بەيت، وە لە ھەر كوييە كى زەويدا بەيت، ئەو بە رووت بەكە كەعبە لە كاتى نوپژكردندا، وە ئەگەر لە شوپى خوتان بوون (مال يان مزگەوت)، ئەو بە رووتان ئاراستەى كەعبە بەكەن لە كاتى نوپژكردن. ئەم ھەموو دووبارەيە زۆر بى مانايە، چونكە دەيتوانى بەيكات بە يەك بېرگە و بليت:

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتُمْ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
واتە: وە لە ھەر كوييەك دەرکەوتن و لە شوپى خوتان بوون، ئەو بە رووتان بە ئاراستەى كەعبە بەكەن.
ئىنجا ئايەتە كە دەليت:

لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
وَلَأْتِيَنَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بۆ ئەو ھى خەلك بىانوويان بەسەرتانەو بەيت، مەگەر ئەوانە بەيت كە ستەميان لە خويان كرددو، واتە موشريك و كفرن، جا نەكەن لەوانە بترسن، بەلكو لە من بترسن، وە بۆ ئەو ھى نيعمەت و چاكە كەم بەسەرتاندا تەواو بەكەم، وە بۆ ئەو ھى ھىدايەت بدرين.

واتە: ئەگەر بەردەوام لە نوپژەكانتанда رووتان نەكەن بە ئاراستەى كەعبە، ئەو خەلكە كافر و موشريكە كە بىانووتان بى دەگرن.

واتە: لەبەر خەلك.

ئايەتى ۱۵۱

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ده لئيت:

ههروهك پيغه مبه ريكمان له ئيوه بو تان ناردن، ئايه ته كاني ئيمه تان بو ده خوئينيته وه و پاكتان ده كاته وه و فيره نووسين و ژيرمه نديتان ده كات، وه ئه وه تان فيرده كات كه نه تانده زاني.

واته:

{كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ}، ههروهك پيغه مبه ريكمان له ئيوه بو تان نارد، واته ئه ي عه رهب ههروهك چو ن محمد، كه له خو تانه و عه ربه بو ئيوه نارد، {يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا}، ئايه ته كاني ئيمه تان بو ده خوئينيته وه، واته قورئان، {وَيُرْغَبُكُمْ}، وه پاكتان ده كاته وه، واته له شرك و بتپه رستي، {وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ}، وه فيري نووسين و ژيرمه نديتان ده كات، {وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ}، وه فيري شتانيكتان ده كات كه پيشوو نه تانده زاني.

{الْكِتَابِ}، به ماناي په رتووك و نووسين ديت.

به لام له م ئايه ته به ماناي نووسين ديت، چونكه وا هاتوو كه ده لئيت:
{يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا}، واته: ئايه ته كاني قورئانتان بو ده خوئينيته وه.

ئينجا دواتر ده لئيت:

{وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ}، وه فيره نووسينتان ده كات.

ناكريت {الكتاب}، به ماناي قورئان بيت، چونكه پيشوو تر گوتوو يه تي كه ئايه ته كاني قورئانتان بو ده خوئينيته وه.

وه ههروهه ها له كاتي دابه زيني ئه م ده قه ي قورئان، وهك په رتووكيكي نووسراو بووني نه بووه.

واته: محمد خوينه وار بووه.

ئايه تي ۱۵۲

فَاذْكُرُونِي أَذْكَرُكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

خوداو هندی عه رهب و ئيسلام ده لئيت:

جا منتان له ياد بئيت منيش ئيوهم له ياد ده بئيت، وه سوپاسم بکهن، وه کوفر مه کهن.

واته:

ههروهك چؤن پيغه مبهريكم له ئيوه بوتان نارد، ئه وه منتان له ياد بئيت. وه منيش ئيوهم له ياد ده بئيت، وه سوپاسم بکهن و کوفر مه کهن.

له صحيح البخاري و صحيح مسلم فهرموده يهك هاتووه، محمد صلعم گوتوويه تي، الله ده ئيت:

فَإِنْ ذَكَرْنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي

ئه گهر بهنده كهم له ناخي خويدا مني له ياد بئيت، ئه وه منيش له ناخمدا بهنده كهم له ياد ده بئيت.

واته: الله {نفس} ناخي ههيه.

ئايه تي ١٥٣

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ده ئيت:

ئه ي ئه وانه ي باوه رتان هيناوه، په نا بهرنه بهر خوراگري و نويزکردن، له راستيدا الله له گه ل خوراگرانه.

ئه م برگه يه: {اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ}، دووباره ي ئايه تي ٤٥ ئه م سووره ته يه.

ئايه تي ١٥٤

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

خوداوهندي عه رب و ئيسلام ده ئيت:

وه به وانه ي كه له پيناوي ريبازي الله ده كوژرين مه ئين مردوووه كان، به لكو زيندوووه كان، به لام ئيوه ههست ناكه ن.

واته:

ئەوانەى ئىماندارن و لە پىناو رىبازى الله، لە جيهاد و غەزوو دەكوژرين مردوو نين، بەلكو زىندوون، بەلام ئىوه هەستيان پى ناكەن كە زىندوون و نايانبين.

خوداوهندى عەرب و ئىسلام، ئەم دەقە دادەبەزىنىت بو ئەوهى ئامادەيان بكات بو جيهاد و كوشتن، بەر لەوهى لە جيهاد و كوشتريان بەسەردا بسەپىنىت و فەرز بكات.

وہ لە ئايەتى ۱۶۹ سوورەتى ال عمران، دەقىكى هاوشيوه هاتووہ كە دەلىت:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

وہ پىتان وانەبىت كە ئەوانەى لە پىناوى رىبازى الله كوژران مردوون، بەلكو زىندوون و لای خودا كەيان رزقيان پى دەدرىت.

وہ لە صحيح مسلم، فەرمودەيەك هاتووہ، محمد صلعم گوتووہتى:

إِنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي حَوَاصِلِ طَيْرٍ خُضِرٍ تَسْرَحُ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى فَنَادِيلٍ مُّعَلَّقَةٍ تَحْتَ الْعَرْشِ ، فَأَطَّلَعَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ ااطَّلَاعَةً ، فَقَالَ : مَاذَا تَبْغُونَ ؟ فَقَالُوا : يَا رَبَّنَا ، وَأَيُّ شَيْءٍ نَبْغِي ، وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ؟ ثُمَّ عَادَ إِلَيْهِمْ بِمِثْلِ هَذَا ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَا يُتْرَكُونَ مِنْ أَنْ يَسْأَلُوا ، قَالُوا : نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّنَا إِلَى الدَّارِ الدُّنْيَا ، فَنُقَاتِلَ فِي سَبِيلِكَ ، حَتَّى نُقْتَلَ فِيكَ مَرَّةً أُخْرَى ؛ لِمَا يَرُونَ مِنْ ثَوَابِ الشَّهَادَةِ فَيَقُولُ الرَّبُّ جَلَّ جَلَالُهُ : إِنِّي كَتَبْتُ أَنَّهُمْ إِلَيْهَا لَا يَرْجِعُونَ.

رۆحى شههیده كان لە چىكلدانه كانى بالندهى سهوزدايه كه له بهههشت بو هەر كوييهك بيهويت ديت و دهچيت، ئينجا ده گهريتهوه بو هيلانهى ههلبهسيرو له ژير عەرش، جا خودا كەيان سهپريكيان ده كات و دەلىت: چياتان دهويت؟ دەلین: ئەى خودا كەمان، وه چ شتيكمان بوويت، هه موو شتيكت پيمان داوه كه به هيج كه سيكت نه داوه؟ ئينجا الله هه مان شتيان لى دووباره ده كاته وه، جا كاتيك ده بينن كه الله وازيان لى ناهينيت له پرسيار كردن، دەلین: ده مانه ویت رۆحمان بگپريته وه بو لاشه مان و بمانگپريته وه بو دونيا و له پىناو تودا بجهنگين، بو ئەوهى جاريكى ديكه بكوژرين، وادهلین چونكه پاداشتى شههيد بوونيان بينيوه، الله پىيان دەلىت: له راستيدا نووسيومه كه ئىوه ناگه رينه وه دونيا.

ئايه تي ۱۵۵

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

ده لئيت:

وه سوئند بيٽ به شتيك له ترس و برسي تي و كه مبوونه وه له سامان و خوده كان و به روبرومه كان تاقيتان ده كه ينه وه، وه مزده بده به خوراگره كان.

واته: خوداوه ندى عه رب و ئيسلام، به موسلمانان ده لئيت:

{وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ}، وه سوئند بيٽ تاقيتان ده كه ينه وه به شتيك، {مِّنَ الْخَوْفِ}، له ترس، {وَالْجُوعِ}، وه برسيه تي، {وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ}، وه كه مبوونه وه له سامانتان، {وَالْأَنْفُسِ}، وه له ده ستداني كه سه كان، واته كوژرانتان و مردنتان، {وَالثَّمَرَاتِ}، كه مبوونه وه ي به روبرومه كان، {وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ}، وه مزده ي ئه وه ه واله بده به خوراگره كان.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت، ابن عباس سه بارهت به {الأنفس}، گوتوويه تي، واته به كوژران و مردن له كاتي جيهاد.

له م ئايه ته شدا خوداوه ندى عه رب و ئيسلام، موسلمانان ئاماده ده كات بو جيهاد و كوشتار.

ئايه تي ۱۵۶

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ده لئيت:

ئه وانه ي كاتيك كاره ساتيكيان تووش ده بيت، ده لئين: ئيمه هي اللهين و بولا ي ئه ويش ده گه رپينه وه.

واته:

{وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ}، مژده بده به خوراگره کان، {الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ}،
 ئهوانه ی کاتیک کاره ساتیک تووشیان ده بیت، {قَالُوا}، ده لئین، {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ}، له راستیدا ئیمه هی اللهین و بو لای ئه ویش ده گه ریننه وه.

ئایه تی ۱۵۷

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

ده لئیت:

ئهوانه ن که سه له وات و به زهییان له خودا که یانه وه بو سه ر دئیت، وه ئهوانه ن
 که هیدایه ت کراون.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، سه باره ت به {صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ}، ده لئیت،
 واته الله پیاندا هه لده دات و مه دحیان ده کات.

القرطبی له الجامع لاحکام القران، ده لئیت واته:

لیبوورده یی و په حمه ت و به ره که ت و ریژی الله ی به سه ردا دئیت له دونیا و
 قیامه ت. وه الزجاج گو توویه تی: {الصلاة- نوئز} له الله وه، واته لیبوورده یی و
 پیا هه لدان.

به لام له راستیدا {صلاة}، به تاك و {صلوات}، به کو، به مانای نوئز و نیزا دئیت.

ئایه تی ۱۵۸

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ
 يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

ده لئیت:

سه فا و مهروه له سیمبو له کانی الله ن، جا هه ر که سیك حه ج یان عه مره ی بو
 ماله که کرد، ئه وه گونا هی ناگات ئه گه ر هاتوچویان بکات، وه ئه وه ی خوویستانه
 ده یکات، ئه وه الله سوپاسگوزار و ئاگاداره.

واته:

{إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ}، سه فا و مهروه له سيمبوله كاني اللهن، {فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ}، جا ههر كه سيك حه ج يان عه مره ي بؤ ماله كه، واته كه عبه، كرد، {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا}، ئه وه گونا هي ناگات ئه گهر له نيوان سه فا و مهروه بيت و بچيت، {وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا}، وه ئه وه ي خوويستانه له نيوانيان بيت و بچيت، {فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ}، ئه وه الله سوپاسگوزاره و پي ده زانيت.

حه ج و عومره داب و نه ريتيكي بته رستيه و له سه رده مي جاهيلي بووني هه بووه، محمد وهك خوي ده يهيتي و ده يكات به تقوساتي ئيسلام.

شيخ خليل عبدالكريم، له الجذور التاريخيه للشريعة الاسلاميه، (رهگ و ريشه ي ميژووي شريعه تي ئيسلامي)، ده ليت:

عه رهب له پيش ئيسلامدا حه جيان ده كرد بؤ كه عبه- مه ككه، له مانگي ذي الحجة هه موو سائيك. وه هه مان داب و نه ريتي حه جيان ده كرد كه ئيستا موسلمانان ده يكه ن، وهك ته لبيه (به لابردي ئه و برگانه ي كه شركي تيدا يه)، ئيحرام (جلي تا يبه ت به حه ج)، بازاري كرپني ئاژهل بؤ قورباني، وه ستان له عه رفات، و موزده ليفه و رويشتن بؤ مينا و شه يتان ره جمكردن و سه ربريني قورباني و حه وت جار خولانه وه به ده وره ي كه عبه و ماچكردني به رده ره شه كه و هاتوچؤ له نيوان سه فا و مهروه. وهك ئيسلام به رؤژي هه شته مي مانگي ذي الحجة يان ده گوت رؤژي ترويه. وه رؤژي نويه م له عه رفات ده وه ستان، وه رؤژي ده يه م رؤژي مينا و ره جمكردني شه يتان (رمي الجمار) بوو، وه هه روه ها وهك ئيسلام پيدان ده گوت رؤژي التشريق، وه هه روه ها هه موو كاتيك بؤيان هه بوو كه عه مره بكه ن.

له صحيح البخاري هاتووه، كه انس بن مالك، سه باره ت به سه فا و مهروه گوتوويه تي:

ئيمه سه فا و مهروه مان وهك دوو داب و نه ريتي سه رده مي جاهيلي ده بيني، جا كاتيك ئيسلام هات، ئه وه ده ستبه رداريان بوون، ئه وه بوو الله ئه م ئايه ته ي دابه زاند و گوتي: سه فا و مهروه له سيمبوله كاني اللهن، جا ههر كه سيك حه ج،

يان عه مره بکات بۆ ماله که، ئه وه گوناھي ناگات ئه گهر هاتوچۆ له نيوانياندا بکات.

وه له صحيح البخاري و صحيح مسلم، ريوايه تيك هاتووه، که ده لیت، هه نديک کهس سلیمان ده کرده وه له نيوان سه فا و مهروه هاتوچۆ بکه ن، چونکه له داب و نه ریتی جاهیلی بوو، ئه وه بوو الله ئه م ئايه ته ی دابه زاند

إِنَّا كُنَّا نَتَحَرَّجُ أَنْ نَطَّوْفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ . فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) إِلَى قَوْلِهِ : (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوْفَ بِهِمَا)

وه القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لیت:

هه نديک له عه رهب له نيوان سه فا و مهروه هاتوچۆيان نه ده کرد و ده يانگوت هاتوچۆ له نيوان ئه م دوو به رده له کاره کانی جاهيليه ته، وه هه نديک له خه لکی مه دينه ده يانگوت: فه رمانمان پیکراوه به خولانه وه به ده وری که عبه، به لام فه رمانمان پي نه کراوه به هاتوچۆ له نيوان سه فا و مهروه، ئه وه بوو الله ئه م ئايه ته ی دابه زاند

القرطبي له الجامع لاحكام القران و الطبري له جامع البيان ده لین:

وه ابن عباس گوتوويه تي:

له سه رده می جاهیلی شه يتانه کان به دريژایي شه و ده يانزه نی له نيوان سه فا و مهروه، وه له نيوانياندا بت هه بوو، کاتيک ئيسلام سه رکه وت، موسلمانان گوتيان: ئه ی پيغه مبه ری الله ئيمه له نيوان سه فا و مهروه هاتوچۆ ناکه ين چونکه شرکه، ئه وه بوو ئه م ئايه ته دابه زی.

وه الشعبي گوتوويه تي:

له سه رده می جاهیلی له سه ر سه فا بتيک هه بوو ناوی ئيساف بوو، وه له سه ر مهروه بتيک هه بوو ناوی نائيله بوو، خه لک له نيوانيان ده هات و ده چوو و ده ستي پييان ده سپيه وه، له بهر ئه وه موسلمانان خويان به دوور گرت له هاتوچۆ له نيوانياندا، ئه وه بوو ئه م ئايه ته دابه زی.

وه القرطبي دهليت، ابن عباس و ابن مسعود و ابي دهيانخويندهوه: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ إِلَّا يَطَّوَّفَ بِهِمَا}، جا هيچ گوناھيكي له سهر نيبه نه گهر له نيوانيان هاتوچو نه كهيت.

وه الطبري له جامع البيان، ههستي كردووه به ناكوكي ئەم دهقه، چونكه دهليت: ئە گهر سهفا و مهروا له سيمبوئه كاني الله بن، كهواته چوون دهكرت ئايهته كه بليت. گوناختان ناگات له نيوانيان بين و بچن؟

واته ئايهته كه دهبوايه بليت: دهبيت له نيوانيان بين و بچن.

به مانايه كي تر: ئەم ئايهته دهليت: {سهفا و مهروه له سيمبوئه كاني الله بن} كهواته دهبيت هاتوچو له نيوانيان كاريكي چاك و باش بيت، بهلام دواتر ئايهته كه دهليت {هيچ گوناھيكت ناگات نه گهر له نيوانيان هاتوچو بكهيت}.

بو محمد، يان نووسهري قورئان ئەم دهقه ي بهم شيويه دارشتوو؟

له راستيدا نووسهري قورئان به شيويه كي تاكتيكي ئەم دهقه ي دارشتوو، بو ئەوهي دلي ههردووك جوور له خهلكه كه رازي بكات، چ ئەوانه ي كه دژ به هاتوچو بوون له نيوان سهفا و مهروه، چونكه زانيويانه داب و نهريتيكي جاهيليه و بت په رستيه، وه هه م ئەوانه ي كه له گه ل ئەوه دا بوون كه دهستي پيوه بگرن و له نيوانياندا هاتوچو بكه ن. وهك القرطبي و الطبري دهلين:

ناكوكي هه بوو سه بارهت به هاتوچوي نيوان سهفا و مهروه، له نيوان دوو دهسته له خه لك، هه نديكيان دهستيان پيوه گرتبوو، وه هه نديكيان سلين ده كرده وه كه له نيوانيان هاتوچو بكه ن، چونكه دهيانگوت ئەوه له داب و نهريتي سه رده مي جاهيليه.

وه له صحيح البخاري هاتوو، كه زيد بن الحارثة گوتويه تي، له سه رده مي جاهيلي من و پيغه مبه ر له نيوان سهفا و مهروه هاتوچومان ده كرد و به دهوره ي ئيساف و نائيله ده سوورايينه وه.

وه ابن كثير له البداية و النهاية دهليت، له ريوايه تيك هاتوو كه زيد بن الحارثة گوتويه تي:

كَانَ صَنْمٌ مِنْ نُحَاسٍ يُقَالُ لَهُ : إِسَافٌ أَوْ نَائِلَةٌ يَتَمَسَّحُ بِهِ الْمُشْرِكُونَ إِذَا طَافُوا
فَطَافَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَظَفْتُ مَعَهُ

بتیک له مس هه‌بوو به ناوی ئیساف و نائیله که موشریکه کان خویمان پی
ده‌سریه‌وه، کاتیک هاتوچویمان له نیوانیاندا ده‌کرد، پیغه‌مبهر له نیوانیاندا
هاتوچوی کرد، وه من له گه‌لیدا هاتوچوم کرد.

ئینجا کو‌تایی ئەم ئایه‌ته ده‌لێت:

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

وه ههر که‌سێک خوویستانه له نیوانیاندا هاتوچو بکات، واته له نیوان سه‌فا و
مه‌روه، ئەوه الله سوپاسی ده‌کات و به‌م کاره‌ی ئاگادار ده‌بیت.

واته: به‌لام ئە‌گەر هاتوچوت له نیوانیاندا نه‌کرد، ئەوه الله سوپاست ناکات.
هه‌موو ئە‌وه به‌لگانه، وه مه‌تنی ئایه‌ته که پیمان ده‌لێت که سه‌فا و مه‌روه له داب
و نه‌ریتی بته‌رستین و ده‌گه‌رینه‌وه بو سه‌رده‌می پیش ئیسلام.

ئایه‌تی ۱۵۹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

ده‌لێت:

ئه‌وانه‌ی که له‌وه به‌لگه و هیدایه‌تانه‌ی که دامانه‌زاندووه، له‌دوای ئه‌وه‌ی بو
خه‌لك له په‌رتووکه که روونمان کردۆته‌وه، ده‌شارنه‌وه، ئە‌وانه الله نه‌فره‌تیا‌ن لی
ده‌کات، وه نه‌فره‌تکه‌ران نه‌فره‌تیا‌ن لی ده‌که‌ن.

واته:

{إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ}، ئە‌وانه‌ی که له‌وه به‌لگانه و
هیدایه‌ت که دامان به‌زاندووه ده‌شارنه‌وه، {مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ}،
له‌دوای ئه‌وه‌ی بو خه‌لك روونمان کردۆته‌وه له په‌رتووکه که {أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ}، ئە‌وانه الله نه‌فره‌تیا‌ن لی ده‌کات، وه نه‌فره‌تکه‌ران نه‌فره‌تیا‌ن
لی ده‌که‌ن.

چەند تېبىنەك:

يەكەم: ئەو كەسانە كېن؟

دووەم: كامە بەلگە و ھىدايەت؟

سېھەم: كامە پەرتووك؟

ھەر شەرۋقە كەرىك ھاتووە بە كەيفى خۆى شەرۋقە يەكى بۆى داناو، وەك ئەوھى شەرۋقە كەرەكان لە دەستە راستى خوداوەندى عەرەب و ئىسلام بووبن كاتىك ئەم ئايەتەى دەربېرېو.

بۆچى نووسەرى قورئان بە رۆشنى ئاماژەى بەو كەسانە و پەرتووكە نەكردووە؟ بەلام بە حوكمى ئەوھى قورئان پەرتووكىكى ئەنتى يەھوودىيە، شەرۋقە كەران بە دۇنياييەو گوتوويانە:

ئەو كەسانە يەھوودەكانن، وە بەلگە و ھىدايەت، واتە محمدە، وە پەرتووكە كە واتە تەورات. واتە: يەھوودىيەكان، كە ناوى محمد لە تەورات ھاتووە شار دوويە تيانەو و ئاشكراى ناكەن.

وہ الطبرى لە جامع البيان دەئيت: { إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ } واتە: پياوانى ئايىنى يەھوودى و زانايانى نەسارا، ناوى محمد كە لە تەورات و ئىنجىل ھاتووە لە خەلكيان شاردوۋتەو.

پرسىار: ئايا {الْبَيِّنَاتِ} چەندەھا بەلگە، چۆن دەكرىت محمد بىت؟ بۆ محمد برىتييە لە چەندەھا بەلگە يان لە بەلگە يەك؟

وہ الطبرى دەئيت: {الْهُدَى}، واتە رىبازى راستەقىنە كە لە تەورات و ئىنجىل ھاتووە، بەلام شار دوويە تيانەو.

وہ {وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ}، واتە فرىشتەكان و خەلكى ئيماندار نەفرەتيان لى دەكەن.

وہ ابن كثر لە تفسير القران العظيم و القرطبي لە الجامع لاحكام القران دەئين، رىوايەتەك لە سنن ابن ماجە ھاتووە، كە محمد صلعم گوتوويەتى:

إِنَّ الْكَافِرَ يُضْرَبُ ضَرْبَةً بَيْنَ عَيْنَيْهِ ، فَيَسْمَعُ كُلُّ دَابَّةٍ غَيْرِ الثَّقَلَيْنِ ، فَتَلْعَنُهُ كُلُّ دَابَّةٍ سَمِعَتْ صَوْتَهُ ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى : (أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ)
يَعْنِي : دَوَابُّ الْأَرْضِ

کاتیک کافر دهریت لیدانیک له نیوان چاوه کانی دهریت، وه ههرچی نازهل ههیه گویی لی دهبیت تنها مروف و جنوکه نه بیت، جا ههرچی نازهل ههیه نه فرهتی لی ده کات، نه وه مانای نه و نایه تهیه که ده لیت، نه وانه الله نه فرهتیا لی ده کات، وه نه فرهتکه ران نه فرهتیا لی ده که ن، واته نازهلانی زهوی.

ئایه تی ۱۶۰

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
ده لیت:

تهنها نه وانه نه بیت که توبه یان کردوو و ئاکاریان چاک کردوو و دهریانخستوو، نه وانه که لیان دهبورم، وه ههر خوم توبه وهرگره میهره بانه که م. واته: تنها نه وانه الله نه فرهتیا لی ناکات و نه فرهتکه ران نه فرهتیا لی ناکه که توبه یان کردوو و خوین چاک کردوو و نه وهی شار دبوویانه دهریانخستوو.

ئایه تی ۱۶۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
ده لیت:

نه وانه ی کوفریان کردوو، وه که مردن کافر بوون، نه وانه نه فرهتی الله و فریشته کان و گشت خه لکیان به سه ره وهیه. نه م ده فه راست نییه. چونکه ده لیت نه وهی به کافری دهریت ده که ویتته بهر نه فرهتی هه موو خه لک.

نه گهر بیگوتبایه ده که ویتته بهر نه فرهتی ئیمانداران کیشه یه که نه بوو، به لام هه موو خه لک راست نییه. نایا نه وهی به کافری دهریت ده که ویتته بهر نه فرهتی

ئەتەيست و هيندۆس و بووديه كان و يه هووديه كان و مه سيحيه كان و
 زهرده شتیه كان و ئيزيديه كان و هتد؟ نه خير.
 كهواته ئەم دهقه ههلهيه.

ئايه تي ١٦٢

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

دهلئيت:

هه ميشه تاييدا ده ميننه وه، وه سزايان له سهر سووك ناكريت، وه فه راموش
 ده كرين.

تبييني:

ئەم ئايه ته زور سهيره، ئايه تي پيشووتر ئامازه به نه فرهت كردن ده كات، ئينجا
 يه كسه ر ديت و ده لئيت:

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

تاييدا بو هه ميشه ده ميننه وه، وه سزاکه يان له سهر سووك ناكريت، وه بي ئه وهى
 ئامازه به دوزه خ بکات.

ئايه تي ١٦٣

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

دهلئيت:

وه خودا كه تان يه كه خودايه، هيج خودايه كه نيه ته نها ئه و الرحمان الرحيم
 نه بيت.

ئايه تي ١٦٤

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي
 الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَضْرِيْفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

ده لیت:

له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و جیاوازی شهو و روژ، وه کهشتی که له
دهریادا دهروات بهوهی که سوود به خه لک ده گه یه نن، وه ئه وهی که الله له
ئاسمان دایبه زاندوو له ئاو که زهوی پییه وه زیندوو ده کاته وه له دواى ئه وهی که
مردبوو، وه له هه موو ئازه لئیکی تیادا بلاوکردوته وه، وه هه لسوکه وتکردن به
بایه کان، وه هه ور که رامه یئراوه له نیوان ئاسمان و زهوی، به دنئیاییه وه
چهنده ها به لگه ن بو خه لکانیک بیرده که نه وه.

ئه م ئایه ته له چیشتی مجیور ده چیت.

خوداوهندی عه رهب و ئیسلام ده لیت، ئه وانه چهنده ها ئایه تن بو خه لکانیک که
بیرده که نه وه:

یه که م: { فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ }، واته: له دروستکردنی ئاسمانه کان و
زهوی.

دووهم: { وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ }، واته: وه جیاوازی شهو و روژ.

سیههم: { وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ }، واته: وه کهشتی که له
دهریادا دهروات بو ئه وهی سوود به خه لک بگه یه نییت.

چوارهم: { وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا }، وه له و
ئاوهی که له ئاسمان دایبه زاندوو که زهوی به هوییه وه زیندوو کردوته وه له دواى
ئه وهی مردوو بوو.

پینجه م: { وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ }، واته: وه هه موو ئازه لئیکی له زهویدا
بلاوکردوته وه.

شه شه م: { وَتَضْرِيْفِ الرِّيَّاحِ }، واته: وه هه لسوکه وتکردن به بایه کان.

حه وته م: { وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ }، واته: وه ئه وه هورهی
رامهاتوو له نیوان ئاسمان و زهوی.

ئەوانە لەو نیشانە و بەلگانەن کە خوداوهندی عەرەب و ئیسلام خودایەکی راستەقینەیه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و السيوطي له الدر المنثور ده لێن، كعب گوتوویەتی:

السَّحَابُ غِزْبَالُ الْمَطَرِ ، لَوْلَا السَّحَابُ حِينَ يَنْزِلُ الْمَاءُ مِنَ السَّمَاءِ لَأَفْسَدَ مَا يَقَعُ عَلَيْهِ مِنَ الْأَرْضِ

هه‌وره‌كان بێژینگی باران، ئە‌گەر هه‌ور نه‌بێت ئە‌وه كاتێك باران ده‌بارێت به‌ دُنیا‌یی‌هه‌ هه‌موو شتێك وێران ده‌كات.

البعوى له معالم التنزيل ده‌لێت:

يَخْلُقُ اللَّهُ تَعَالَى الْمَاءَ فِي السَّمَاءِ ثُمَّ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى السَّحَابِ ثُمَّ مِنَ السَّحَابِ يَنْزِلُ إِلَى الْأَرْضِ

الله ئاو له ئاسمان دروست ده‌كات، ئینجا دا‌یده‌به‌زینیت بو‌ هه‌ور، ئینجا له‌ هه‌وره‌وه‌ دا‌یده‌به‌زینیت بو‌ زه‌وی.

السيوطي له الدر المنثور ده‌لێت، له‌ فه‌رمووده‌یه‌ كدا هاتووه‌، كه محمد صلعم گوتوویەتی:

يُنشِئُ اللَّهُ السَّحَابَ، فَيَنْطِقُ أَحْسَنَ الْمَنْطِقِ، وَيَضْحَكُ أَحْسَنَ الضَّحِكِ

الله هه‌ور دروست ده‌كات، جا به‌ چاكترين شێوه‌ قسه‌ ده‌كات، وه‌ به‌ جوانترين شێوه‌ پێ ده‌كه‌نیت.

ئایه‌تی ١٦٥

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

ده‌لێت:

وه خه لك ههيه كه جگه له الله، بته كان به خوويه وه ده گريت، وه وهك الله خوشياني دهويت، به لام ئهوانه ي باوهريان هيناوه زورترين خوشهويستيان بو اللهيه، وه ئه گهر ئهوانه بينيت كه ستهميان كردووه كه سزاكه دهبين، له راستيدا هه موو هيژيك بو اللهيه، وه سزاي الله دژواره.

واته:

{وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا}، وه له خه لك ههيه كه جگه له الله بته كان به خويناوه وه ده گرن و ده يانپه رستن، {يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ}، بته كانيان خوش دهويت، وهك خوشهويستيان بو الله، {وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ}، وه ئهوانه ي باوهريان هيناوه زورترين خوشهويستيان بو اللهيه، {وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ}، ئه ي محمد، وه ئه گهر ئهوانه بينيت كه ستهميان كردووه كه كاتي سزاكه ي دوزه خ دهبين، {أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا}، له راستيدا گشت هيژيك بو اللهيه، {وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ}، وه له راستيدا سزاي الله دژواره.

البغوي له معالم التنزيل و القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت: {أَنْدَادًا}، واته: بته كان كه ده يانپه رستن.

وه القرطبي سه بارهت به {وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا}، ده لئيت، له م ئايه ته كيشه و سرينه وه ي وشه ههيه، وه ماناكه ي:

لَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فِي الدُّنْيَا عَذَابَ الآخِرَةِ لَعَلِمُوا حِينَ يَرُونَهُ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

واته:

وه ئه گهر ئهوانه ي له دونيا ستهميان كردووه سزاي ئاخيرهت بينن، به دنيايه وه ئه و كاته ي سزاكه دهبين ده زانن كه هه موو هيژيك بو اللهيه.

وه ئهوانه ي ستهميان كردووه، واته كافر و موشريك بوون و باوهريان نه هيناوه.

ئايه تي ١٦٦

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

ده لئيت:

که ئەوانەى شوینکەوتەن خۆیان بێبەرى دەکەن لەوانەى شوینکەوتوون، وه سزاکه دەبینن، وه په یوه ندىه کانیا ن له نیواندا پچراوه.

{اَتَّبِعُوا}، ئەوانەى خەلك شوینیا ن كه وتوون.

{اَتَّبِعُوا}، ئەو خەلكانه ن كه شوین كه سانیکى دیکه كه وتوون.

واته:

كاتیک سزای دۆزه خ دەبینن، ئەوه ئەو خەلكانهى كه خەلكانىك شوینیا ن كه وتوون خۆیان بێبەرى دەکەن لهو خەلكانهى به شوینیا ن كه وتوون.

{وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ}، وه هه موو په یوه ندىه كى نیوان ئەو دووانه ده پچریت له قیامهت. واته هه ر په یوه ندىه ك له نیوانیا ندا هه بوو له دنیا ده پچریت.

الطبری له جامع البیان ده لیت واته:

ئەو سه رکردانهى كه شرك به الله ده کەن له قیامهت كاتیک سزای دۆزه خ دەبینن خۆیان بێبەرى دەکەن لهو خەلكانهى شوینیا ن كه وتوون.

ئایه تی ۱۶۷

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

ده لیت:

وه ئەوانەى شوینکەوتوو بوون گوتیا ن ئە گەر ئیمه ده رفه تیکى دیکه مان پى بدریت، ئەوه لییا ن بێبەرى ده بین ههروهك چۆن ئەوان له ئیمه بێبەرى بوون، بهم شیوهیه الله کاره کانیا ن وهك هه سه رت پيشانیا ن ده دات، وه ئەوانه له ئاگر ده رچوونیا ن نییه.

واته:

{وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا}، وه ئەوانەى شوینکەوتوو بوون گوتیا ن، {لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً}، خو ئە گەر ئیمه ده رفه تیکمان پى بدریت بگه رپینه وه دنیا، {فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا}، ئەوه ئیمه ش لییا ن بێبەرى ده بین ههروهك چۆن ئەوانه له ئیمه بێبەرى

بوون، {كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ}، بهم جوړه الله كاره كانيان
وهك هه سرهت به سه ريانه وه پيشانيان ده دات {وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ}، وه
ئه وانه له ناگر ده رچوونيان نيبه.

واته:

{وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا}، وه ئه وانه ي شوينكه وتوو بوون، واته ئه وه خه لكانه ي كه
شوينكه وته ي كه سانكي موشريك و كافر بوون.
{لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا}، گوتيان ئه گهر دهره فه تيکمان پي بدرت
بگه رپينه وه دونيا، ئه وه ئيمه خو مان بيبه رپي ده كه ين له وه سه ركرده كافر و
موشريكانه مان.

ئينجا نايه ته كه ده لئيت:

كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
بهم جوړه الله كارو كرده وه كاني دونيان وهك هه سرهت پيشان ده دات، واته
پيشاني شوينكه وتوو و شوينكه وته كان ده دات. ئه وانه دهرچوونيان نيبه له
دوزه خ، واته بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه.

القرطبي له الجامع البيان ده لئيت، ئه م برگه يه: {وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ}،
به لگه يه كه كافره كان بو هه ميشه له دوزه خدا ده ميننه وه.

نایه تي ۱۶۸

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ده لئيت:

ئهي خه لکينه ئه وه به حه لالي نايابي بخون كه له زه ويدا يه، وه نه كه ن
شوینكه وته ي هه نگاوه كاني شه يتان بن، چونكه ئه وه دوژمنيكي ئاشکرايه بو ئيوه.

واته:

هه چیه كه له زهويدايه بخۆن و چه لاله، هه لبه ته جگه له بهراز و مردار بووه و خوین نه بئیت، (ئایه تی ۱۴۵ الانعام و ۱۱۵ النحل). وه نه كه ن شوینكه وته ی ههنگاوه كانی شهیتان بن، چونكه دوزمنی ئاشكرای ئیوهیه.

{وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ- نه كه ن شوینكه وته ی ههنگاوه كانی شهیتان بن}، واته نه كه ن شتانیک له خۆتان حهرام بکه ن كه له قورئاندا حهرام نه كراوه، ئه گه ر ئه و كاره بکه ن، ئه وه ئیوه ملكه چی فه رمانه كانی شهیتان بوون.

واته: ئه گه ر موسلمان جگه له گوشتی بهراز حهرام بکات یان به حهرامی بزانییت ئه وه شوینكه وته ی ههنگاوه كانی شهیتان بووه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئییت، عبدالله بن عمر گو تویه تی:

إِنَّ إِبْلِيسَ مُوْتَقٌّ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى ، فَإِذَا تَحَرَّكَ فَإِنَّ كُلَّ شَرِّ فِي الْأَرْضِ بَيْنَ اثْنَيْنِ فَصَاعِدًا مِنْ تَحَرُّكِهِ

ئیبلیس له زهوی خواره وه دا کۆت و به ند كراوه، جا ئه گه ر جوولایه وه ئه وه هه چی خراپه هه یه له زهویدا له نیوان دوو كه س و زیاتر به هوی جووله ی شهیتانه وه یه.

ئایه تی ۱۶۹

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
ده ئییت:

له راستیدا شهیتان فه رمانتان پێ ده کات به خراپه و قیزه وه نی، وه كه له سه ر الله شتیك بلین كه نازانن.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئییت:

{السوء}، کاریکه كه سزای له سه ر نییه، وه {الفحشاء}، شتیکه كه سزای له سه ره.

وه ده ئییت سه باره ت {أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ}، الطبری گو تویه تی: حه رامکردنی شتانیک كه الله حهرامی نه کردوو.

واته له خۆتانه وه شتانیک حهرام مه كه ن كه الله حهرامی نه کردوو.

ٲايه تي ١٧٠

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

ده لٲيت:

وه كه پٲيان ده گوتريت شوٲن ئه وه بكهون كه الله دايبه زان دووه، ده لٲين: به لكو شوٲن ئه وه ده كه وين كه باوكانمان ئيمه يان له سهر راهيٲناوه. ئايا ته نانهت ئه گهر باوكانمان هيچ شتيكيان نه زانبيٲت و هيدايت نه كرابن؟

واته:

{وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ}، وه كه به موشريكه كان ده گوتريت، {اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ}، شوٲن ئه وه بكهون كه الله دايبه زان دووه، واته قورئان، {قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا}، له وه لامدا ده لٲين نه خير، به لكو شوٲن ئه وه ده كه وين كه باوكانمان ئيمه يان له سهر راهيٲناوه، {أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ}، الله وه لاميان ده داته وه و ده لٲيت: ئايا ته نانهت ئه گهر باوكانمان هيچ شتيكيان نه زانبيٲت و هيدايت نه درابن؟

له راستيدا ئه م ده قه له سهر موسلمانان جيٲه جيٲ ده بيٲت كه ئيسلاميان له دايك و باوكيانه وه بوٲ ماوه ته وه.

بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

به لكو شوٲن ئه وه ده كه وين كه باوكانمان ئيمه يان له سهر راهيٲناوه.

ئيمه ش له وه لامدا پٲيان ده لٲين:

أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

ته نانهت ئه گهر باوكانمان له هيچ شتيكيان نه زانبيٲت؟

ٲايه تي ١٧١

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمِيٌّ
فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

دهلئيت:

وه نمونهي ئهوانهي كوفريان كرد، وهك نمونهي ئازهلئيكه كه دهنه رينيت له گهل ئه وهش هيچ نابيستيت ته نها هاوار و بانگرددنيك نه بيت، كه ر و لال و كوړن، جا ئه وانه تيناگه ن.

واته:

{وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا}، وه نمونهي ئهوانهي كافرن، {كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ}، وهك نمونهي ئهويه كه دهنه رينيت له گهل ئه وهش هيچ نابيستيت، {إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً}، ته نها هاواريك و بانگرددنيك نه بيت، {صُمُّ بَكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ}، ئه وانه كه ر و لال و كوړن، تيناگه ن.

الطبري له جامع البيان دهلئيت:

نمونهي كافر، وهك ئازهلئيكه كه دهنگيك دهبيستيت كاتيك هاواري لي ده كريت، به لام نازانيت چي پي گوتراوه.

ئينجا ئايه ته كه دهلئيت: {صُمُّ بَكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ}، واته:

ئهو كافرانه كه ر و لال و كوړن، تيناگه ن.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهلئيت:

الله كافره كاني به ئازهل چوواندووه و شوانه كه ياني به محمد صلعم چوواندووه، جا شوانه كه بانگيان ده كات و هاواريان به سهردا ده كات، به لام كافره كان تيناگه ن.

ئايه تي ۱۷۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

دهلئيت:

ئهي ئهوانهي باوه رتان هي ناوه، لهو شته نايابانه بخون كه به ئيوه مان داوه، وه سوپاسي الله بكه ن ئه گهر ئيوه ئه وه ده په رستن.

دووباره ي ئايه تي ۱۱۴ سووره تي النحله.

ثایه تی ۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ده لیت:

تهنها مرداره ووهبوو و خوین و گوشتی به راز و ئه وهی که ناوی جگه له اللهی لی هینراوه لیتان حهام کراوه، جا ئه گهر که سیک ناچار بوو بیانخوات به لام بی زیاده پوئی و بی ئه وهی له سنور دهر بچیت ئه وه هیچ گونا هیکی له سهر نییه، له راستیدا الله لی بوورده و به به زهییه.

{ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ }، واته ههر ئازه لیک که بو شتیک سهر برابیت جگه له الله، ههروهک چۆن موشریکه عه ره به کان بو بته کانیاں سهر ده بری، { فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ }، به لام ئه گهر ناچار بوویت ئه وه بویت هه یه ئازه لی مرداره ووهبوو و خوین و گوشتی به راز بخویت، به لام نه کهیت زیاده پوئی بکهیت و سنور ببه زینیت.

دووباره ی ثایه تی ۱۱۵ سووره تی النحله، بگه ریوه بو سووره تی النحل.

ثایه تی ۱۷۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ده لیت:

ئه وانه ی ئه وه ده شارنه وه که الله له په رتوو کدا دایبه زاندووه، وه نرخیکی کهم پییه وه به ده ست ده هینن، ئه وانه هیچ شتیک بو ناو سکه کانیاں ناخون ته نها ئاگر نه بییت، وه الله ئاخاوتنیاں له گه ئدا ناکات له روژی قیامهت، وه پاکیاں ناکاته وه، وه سزایه کی ئازار به خشیان هه یه.

واته:

{إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ}، ئەوانەى ئەو دەشارنەوہ كە اللہ لە پەرتووكددا دايبەزاندووہ، {وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا}، وە نرخىكى كەم پىيەوہ بە دەست دەهيىن، {أَوْلَيْكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارُ}، ئەوانە هيچ شتىك ناخون بو ناو سكه كانيان تەنها ئاگر نەبىت، {وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}، وە اللہ لە رۆژى قيامەت ئاخاوتنيان لە گەلدا ناكات، {وَلَا يُزَكِّيهِمْ}، وە لە گوناھە كانيان پاكيان ناكاتەوہ و نابووريت، {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}، وە سزايە كى ئازار بە خشيان بو دەبىت، واتە لە دۆزەخ.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت:

{إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ}، واتە زاناكان و پياوانى ئاينى يەھوودى، كە ناوى محمد صلعم، لە تەورات ئاماژەى پىكراوہ، بەلام شار دوويە تيانەوہ.

{وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا}، وە بە شاردنەوہ و دەر نەخستنى ناوى محمد صلعم، پارەيە كى كەم بە دەست دەهيىن.

ئىنجا ئايەتە كە دەئيت:

{أَوْلَيْكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارُ}، ئەو پارەى وەریدەگرن و دەيخون، ئەو لە دۆزەخدا دەبىت بە ئاگر و ئاگر دەچىتە سكيانەوہ، {وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}، وە اللہ لە رۆژى قيامەت ئاخاوتنيان لە گەلدا ناكات، چونكە لىيان توورەيە، {وَلَا يُزَكِّيهِمْ}، وە لە گوناھە كانيان پاكيان ناكاتەوہ، {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}، وە لە دۆزەخدا سزايە كى ئازار بە خش دەدرين.

وہ لە صحيح مسلم رىوايەتتە هاتووہ، محمد صلعم گوتوو يەتى:

ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
شَيْخُ زَانَ وَمَلِكُ كَذَّابٌ وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ

سى كەس اللہ لە رۆژى قيامەت قسەيان لە گەلدا ناكات و لە گوناھ پاكيان ناكاتەوہ و سەيريان ناكات و سزايە كى ئازار بە خشيان دەبىت: پياويكى زيناكەر و پادشايە كى درۆزن و پەككەوتەيە كى خۆبەزلزان.

ئايه تي ۱۷۵

أُولَئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ
دهلييت:

ئەوانەن كە گومراييان بە هيدايتەت و سزاين بە لیبووردن كړيووه، جا چي وایان
لی دهكات دان بە خویندا بگرن له سەر ئاگر؟

واته:

ئەو كەسانه، گومراييان بە هيدايتەت گۆريووتهوه، وه سزاين بە لیبووردهي الله
گۆريووتهوه، جا ئەوانه ی چۆن دهتوانن دان بە خویندا بگرن له دۆزه خدا؟

ئايه تي ۱۷۶

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ
دهلييت:

بە هو ی ئەوهوه الله پهرتووكی بە ههق دابه زاندوو، وه ئەوانه ی سه بارهت بە
پهرتووك ناكوك بوون بە دنياييهوه له مشتومرێكي دووردان.

الطبری له جامع البيان دهلييت:

{ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ}، ئەوه هوکاره كه الله پهرتووكی بە ههق
دابه زاندوو، واته قورئان، {وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ}، وه ئەوانه ی له سەر
پهرتووك ناكوك بوون، واته يه هوود و نه سارا، {لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ}، بە دنياييهوه
يه هوود و نه ساراكان له مشتومر و دزايه تيه كي دووردان.

ئايه تي ۱۷۷

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

ده لیت:

کرده وهی چاک له وه دا نییه که رووی خو تان به ئاراسته ی شوینی خو رهه لات و شوینی خو رئاوا بکه ن، به لکو چاک ئه و که سه یه که باوه ری به الله و پوژی دوایی و فریشته کان و په رتوو که که و پیغه مبه ران هی ناوه، وه سامانی له گه ل ئه وه ش خو شه ویسته له لایه وه، به خشیه به که سانی نزیکی و هه تیوان و هه ژاران و ریپواران و سوانکه ران، وه له گه رده نه کان، وه نوژی کردبیت و زه کاتی دابیت، وه پابه ندبووان به په یمانه کانیا کاتیک په یمانیا داوه، وه خو راگران له کاتی دژواری و ناخوشیدا، وه له کاتی شه ر و جه نگدا، ئه واننه که باوه ریا ن کردووه، وه ئه واننه که خوداناس.

ئه م ئایه ته ش له چیشتی مجیور ده چیت، هه ر خو یندکاریکی عه ره بیزانی قوناغی ئاماده پی، له م ئایه ته باشر ده توانیت دارشتن بکات.

واته:

{لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ}، چاکه ئه وه نییه که رووی خو ت له کاتی نوژی کردندا به ئاراسته ی شوینی خو رهه لات و شوینی خو رئاوا بکه یت، {وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ}، به لام چاک که سه یکه که باوه ری هی ناوه، {بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ}، به الله و قیامه ت و فریشته کان، {وَالْكِتَابِ}، وه په رتوو که که، {وَالنَّبِيِّنَ}، وه پیغه مبه ران، {وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ}، وه سامان، له گه ل ئه وه ش خو شه ویسته له لای، ده به خشیت به: {ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ}، که سانیکی نزیکی و هه تیوان و هه ژاران و ریپواران و داواکه ران، {وَفِي الرِّقَابِ}، وه له گه رده ن ئازاد کردن {وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ}، وه نوژی کردبیت و زه کاتی دابیت، {وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا}، وه پابه ندی په یمانه کانیا بن کاتیک په یمانیا داوه، {وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ}، وه خو راگره کان له کاتی دژواری و ناخوشیدا، {وَحِينَ الْبَأْسِ}، وه له کاتی شه ر و جه نگدا، {أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا}، ئه واننه که باوه ریا ن کردووه، {وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ}، وه ئه واننه که خوداپه رستن.

چه ند تبینییه ک:

الطبری له جامع البيان دهئیت: {لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ- چاکه له وهدا نییه که رووی خوتان بکه نه خورهه لات و خورئاوا}، واته ئه ی ههودی و نه ساراگان، چاکه له وهدا نییه که خورهه لات و خورئاوا بکه ن به قیبله.

پرسیار: که واته ئه ی بو موسلمان روو ده کاته مه ککه له کاتی نوپژکردن، ئه گهر قیبله گرنگ نییه، به لکو کردار گرنگه؟

ئه گهر سهیر بکهیت ده بینیت که {الْبِرُّ}، دوو جار له م ئایه ته هاتوو: لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ {الْبِرُّ}، له یه که میان سیفته ته و به مانای (کاری چاک) دیت.

واته کاری چاکه ئه وه نییه که رووت ئاراسته ی خورهه لات و خورئاوا بکهیت. وه دوو میان دهئیت {لَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ}، (به لام کاری چاکه که سیکه که باوهر دههینیت).

کاری چاکه که سیکه باوهر دههینیت؟ چون کاری چاکه {الْبِرُّ} که سیکه که باوهر دههینیت؟ وه ئایه ته که دهئیت که سیکه؟ که واته ده بیت {الْبَارُّ} بیت که به مانای که سیکی چاک دیت. واته ئایه ته که ده بیت به م شیویه به بیت:

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَارَّ مَنْ آمَنَ واته: چاک ئه وه نییه که رووی خوت بکه یته خورهه لات و خورئاوا، به لکو مروفی چاک ئه و که سهیه که باوهر دههینیت.

ئینجا ئایه ته که دهئیت:

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ

{الکتاب}، په رتووک به تاکه، وه ده بیت {الکتب}، په رتوکه کان به کو بیت، واته:

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَ الْكُتُبِ وَالنَّبِيِّينَ

مروفی چاک ئه و که سهیه که باوهر به الله و قیامهت و فریشته کان و په رتوکه کان و پیغه مبه ران دههینیت.

ئىنجا ئايەتە كە دەئىت:

وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ

وہ سامان، لە گەل ئەوہش سامانی خۆش دەوئیت، بەخشیوہ بە کە سوکاری نزیکی و هەتیووان و هەزاران و ریبواران و سوائکەران.

وہ {آتی}، بەخشیوہ، واتە لە رابردوو. بەلام دەبئیت {یاتی}، (دەبەخشیت) بئیت. واتە:

وَيَأْتِي الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ

وہ سامان لە گەل ئەوہش خۆشەویستە لە لایەوہ، دەبەخشیت.

وہ الطبری لە جامع البیان دەئیت: {وَفِي الرَّقَابِ- لە گەردەنەکان} واتە: ئازادکردنی کۆیلە.

ئىنجا برگە کەى دواتر دەئیت:

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ

وہ نوئى کردووہ و زە کاتی داوہ.

هەمان هەلە دووبارە بۆتەوہ و دەبئیت بئیت:

وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ وَوَيُؤْتِي الزَّكَاةَ

نوئى دە کات و زە کات دەدات.

ئىنجا ئايەتە كە دەئیت:

{وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا}، وە پابەندی بەئین و پەیمانەکانیان دەبن کاتیک

بەئین و پەیمان دەدەن و پيشیلى ناکەن، {وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ}، وە خوراکرن لە کاتی نەهامەتی و ناخوشیدا.

ئىنجا نووسەرى قورئان، بۆ ئامادەکردنی موسلمانان بۆ شەر و جەنگ ئاماژە بەم برگە یە دە کات:

{وَحِينَ الْبَأْسِ}، ئیماندارانی راستەقینە ئەوانەن کە لە کاتی شەر و جەنگدا

خوراکرن.

ئىنجا دەلىت:

أَوْلَيْكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

ئەوانەن كە بە راستگۆي باوەريان هەيناو، وە ئەوانەن كە اللە دەپەرستن و لە اللە دەترسن.

ئايەتى ۱۷۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

خوداوەندی عەرەب و ئیسلام دەلیت:

ئەى ئەوانەى باوەرتان هەیناو، سەبارەت بە کوژراوەکان تۆلەمان لەسەرتان نووسیو: نیرینهى ئازاد لەبەرانبەر بە نیرینهى ئازاد، کۆیلە لە بەرانبەر بە کۆیلە، وە مێینه لەبەرانبەر بە مێینه، جا هەر کەسێک بە شتیک لە براکەى خۆش بوو، ئەو دەبیت بە چاکە هەلسوکەوت بکات و بە جوانی پارەى خۆینە کەى پێ بدات، ئەو بار سوککردنیک و رەحمەتیکە لە لایەن خوداکەتانەو، جا هەر کەسێک لە دواى ئەو دەستدریژی کرد، ئەو سزایە کى ئازار بەخشی بۆ هەیه.

واتە:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا}، ئەى موسلمانان، {كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ}، سەبارەت بە تۆلەى کوژراو لەسەرتان نووسراو، {الْحُرُّ بِالْحُرِّ}، پیاوی ئازاد بەرانبەر بە ئازاد، {وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ}، پیاوی کۆیلە بەرانبەر بە کۆیلە، {وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ}، وە مێینه لە بەرانبەر بە مێینه، {فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ}، جا ئەگەر کەسوکارى کوژراوە کە بە شتیک لە بکوژە کە خۆش بوون، {فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ}، ئەو دەبیت پیاوێ هەلسوکەوتى چاک بکەن، وە بکوژە کە پارەى خۆینە کەى بە جوانی پێ بدات، {ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ}، ئەو بار سوککردنیک و رەحمەتیکە لە لایەن خوداکەتانەو، {فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ}، جا هەر کەسێک دواتر دەستدریژی بکات و تۆلە بکاتەو ئەو سزایە کى ئازار بەخشی لە قیامەت بۆ دەبیت.

ئەم ئايەتە ئايەتتىكى جىگىرە و حوكمە كەى بە سەر موصلماناندا سەپىنراو، وەك دەئىت {كُتِبَ عَلَيْكُمُ}، (بەسەرتاندا نووسراو و سەپىنراو).

ئەگەر موصلماننىك بە بى ھەق موصلماننىكى كوشت ئەو دەبىت لە سەرەتا بزانت كە كوژراو كە و بكوژە كە كىن؟ ئايا مروڧى ئازان يان كوڧلەن، وە ئايا نىرېنەن يان مېيەن.

ئەگەر بكوژە كە نىرېنە بوو و مروڧىكى ئازاد بوو، وە كوژراو كە نىرېنەبوو، وە ئازاد بوو، ئەو بو كە سوكارى كوژراو كە ھەيە كە بكوژە كە بكوژنەو.

وە ئەگەر بكوژە كە نىرېنە بوو و مروڧىكى ئازاد بوو، بەلام كوڧلەيەك يان مېيەنەيە كى كوشتبوو، ئەو نابت بكوژىتەو، چونكە پلە و پاىەى كوڧلەيەتى پياوى ئازاد لەسەرەوەى پلە و پاىەى كوڧلە و ژنە، چونكە كوڧلە وەك كالا واىە، وە ژن نيوہى پياوہ. لەبەر ئەو بكوژە كە پارەى خوڧنيان دەدات.

بەلام ئەگەر ژن يان كوڧلەيەك پياوڧىكى ئازديان كوشت ئەو دەبىت بكوژىتەو. وە كوڧلە لە بەرانبەر بە كوڧلە دەكوژىتەو مەگەر خاوەن كوڧلە كە ئامادەبىت پارە بدات بە خاوەن كوڧلە كوژراو كە.

وە ھەر وەھا ژن لە بەرانبەر بە ژندا، بەلام ژنى ئازاد بو ژنى كوڧلە ناكوژىتەو، چونكە پلە و پاىەى كوڧلەيەتى ژنى ئازاد لەسەرەوەى پلە و پاىەى ژنى كوڧلەيە. وە ھەر كەسنىك شروڧەيە كى دىكە بو ئەم ئايەتە بكات ئەو درو دەكات، چونكە ئايەتە كە ئاراستەى موصلمانان كراو وەك دەئىت :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ئەى ئەوانەى ئيمانتان ھىناو، واتە ئيمانتان بە اللہ و محمد و ئىسلام ھىناو. وە ئايەتە كە دەئىت:

فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ

جا ھەر كەسنىك شتىك لە براكەى خوڧ بوو.

{أخيه- براكەى}، واتە براى ئاين، واتە موصلمان.

وهك ئايه تي ۱۰ سووره تي الحجات ده ئيت:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

له راستيدا ئيمانداران (موسلمانان) بران.

وه ئايه تي ۱۱ سووره تي التوبة ده ئيت:

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

جا ئه گهر موشريکه کان توبه يان کرد و نو ئيزيان کرد و زه کاتيان دا، ئه وه براتانن له ئاين.

وه له صحيح مسلم فهرموده يه ک هاتووه، محمد صلعم گوتوويه تي:

المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ

موسلمان براي موسلمانه.

که واته ئه م ئايه ته جيگيره و سه پينراوه به سهر موسلمانان، وه حوکمه که ي

له سهر بنه ماي دوو شت بنيا تراوه:

يه که م: دابه شکردني کو مه لگا بو مروفي ئازاد و مروفي کويله.

دووهم: له سهر بنه ماي پياو سالاري: پياو و ژن، وه ک ئايه تي ۳۴ سووره تي النساء

ده ئيت:

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

پياوان سالارن به سهر ژناندا.

ابن کثير له تفسير القران العظيم ده ئيت، به شيك له م ئايه ته نه سخ بووه به

ئايه تي ۴۵ سووره تي المائدة، {النَّفْسَ بِالنَّفْسِ}، ههر که سيك که سيك بکوژيت

ده بيت بکوژيته وه.

پرسيار، ئايا {النفس بالنفس} بو کي دابه زيووه؟

با سه يريکي ئايه تي ۴۳-۴۵ سووره تي المائدة بکه ين که ده ئيت:

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ
وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ

وه ئه‌ی محمد چۆن جووه‌کان داوا له تۆ ده‌که‌ن که حوکمیان بکه‌یت له کاتی‌کدا
ته‌وراتیان لایه‌ که حوکمی الله‌ی تێدایه‌؟

له راستیدا ئیمه‌ ته‌وراتمان دابه‌زاند که هیدایه‌ت و پرووناکی تێدایه‌، وه
پێغه‌مبه‌ران به‌ ته‌ورات حوکمیان کردوو.

وه له‌سه‌ر جووه‌کان له ته‌ورات نووسیومانه‌ که‌س له‌به‌رامبه‌ر به‌ که‌س، وه‌ چاو
له‌به‌رامبه‌ر به‌ چاو و لوت له‌به‌رامبه‌ر به‌ لوت و گوی له‌به‌رامبه‌ر به‌ گوی و ددان
له‌به‌رامبه‌ر به‌ ددان.

واته‌ {النفس بالنفس}، له ته‌وراته‌ و بۆ جووه‌کانه‌. که‌واته‌ ابن کثیر به‌ راده‌یه‌ک
شه‌رمی کردوو له‌ ئایه‌تی ۱۷۸ سووره‌تی البقره‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌نای بردوو بۆ درۆ
و گوتوو یه‌تی، به‌ ئایه‌تی ۴۵ سووره‌تی المائده‌ نه‌سخ بووه‌.
پرسیار:

ئه‌گه‌ر موسلمانیک که‌سیک بکوژیته‌ که‌ موسلمان نه‌بیته‌ و خاوه‌ن ئاینیکی دیکه‌
بیته‌، وه‌ک یه‌هوودی و مه‌سیحی و هتد، ئایا ده‌کوژیته‌وه‌؟
ابن کثیر له‌ تفسیر القران العظیم ده‌لێته‌:

ئه‌گه‌ر موسلمانیکی ئازاد کۆیله‌یه‌کی گوشت، ئه‌وه‌ ناکوژیته‌وه‌، چونکه‌ کۆیله‌
کالایه‌، وه‌ ته‌نها پاره‌ی نرخ‌ی کۆیله‌ که‌ ده‌دات به‌ خاوه‌ن کۆیله‌ که‌. وه‌ کۆمه‌لێک
له‌ زاناکان گوتوو یانه‌، که‌ موسلمان بۆ کافر ناکوژیته‌وه‌، چونکه‌ له‌ صحیح
البخاری فه‌رموده‌یه‌ک هاتوو، که‌ پێغه‌مبه‌ر گوتوو یه‌تی:

لَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ

ئه‌گه‌ر موسلمانیک کافرێکی گوشت، ئه‌وه‌ ناکوژیته‌وه‌.

وه‌ چۆن بکوژیته‌وه‌، ئه‌ی گوشتنی کافر له‌ ئیسلامدا به‌ جیهاد دانانرێته‌ و
موسلمان به‌ گوشتنی کافر پاداشت و ه‌رناگرێته‌؟

وه ته نانهت ئه گهر باوكتيك كوره كهى خوئى كوشت، ئه وه سزا نادرئت و ناكوژرئته وه، چونكه باوك هوكارى هاتنه دونياى مندا له. وهك له مسند احمد و المستدرک للحاكم و صحيح ابن حبان و سنن ابن ماجه فهرموده يهك هاتووه، كه الشوكانى و الالبانى و الحاكم به راستيان داناوه، محمد صلعم گوتوويه تي:

أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ

خوئ و سامانت بو باوكته.

وه له سنن النسائى و جامع الترمذى و سنن البيهقى، فهرموده يهك هاتووه، كه شيخ الالبانى به راستى داناوه، محمد صلعم گوتوويه تي:

دِيَّةُ عَقْلِ الْكَافِرِ نِصْفُ دِيَّةِ عَقْلِ الْمُؤْمِنِ

پارهى خوئنى كافر، نيوهى پارهى خوئنى موسلمانه.

وه له فقهي ئيسلامى قسه و باسيكى زور هه يه كه خوئنى يه هوودى و مه سىحى نيوه يان سئيه كى خوئنى موسلمانه، وه خوئنى زهرده شتبهك چاره گى خوئنى مه سىحى و يه هووديه كه. وهك له نصب الراية فى تخريج احاديث الهداية ريوايه تيك هاتووه، كه الشافعى گوتوويه تي:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَعَلَ دِيَّةَ النَّصْرَانِيِّ وَالْيَهُودِيِّ أَرْبَعَةَ آلَافٍ دِرْهَمٍ ،
وَدِيَّةَ الْمَجُوسِيِّ ثَمَانِمِائَةَ دِرْهَمٍ

پيغه مبه ر خوئنى نه سارا و يه هوودى كردبوو به چوار هه زار درهه م، وه خوئنى زهرده شتى كردبوو به هه شت سه د درهه م.

وه هه روه ها ئه گهر پياويك ژنه كهى خوئى كوشت، ئه وه سزا نايجرئته وه و ناكوژرئته وه، چونكه:

يه كه م: ژن نيوهى پياوه، وه ناكرئت نيوهى پياوه كه بكوژرئته وه.

دووهم: پياوه كه ژنه كهى به پاره به دهست هيناوه، واته مولكيه تي.

ئينجا ئايه ته كه ده لئيت:

فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّءْ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

جا ئه گهر کوسوکاری کوژراوه که له بکوژه که خوش بوون، ئه وه ده بپیت به چاکه هه لسوکه وت بکه ن، وه بکوژه که ده بپیت پارهی خوینیان به جوانی پێ بدات، وه ئه وه بریاره بار سوککردنیک و ره حمه تیکه له لایه ن الله وه، جا هه ر که سیک له دوا ی ئه وه ده سترپیژی کرد، ئه وه له دوزه خدا سزا ده درپیت.

ئایه تی ۱۷۹

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ده لپیت:

وه ئه ی خاوه ن هۆشه کان، له تۆ له کردنه وه ژیانیک هه یه، به لکو خۆتان بپاریزن. واته:

ئه ی پیاوانی خاوه ن هۆش، له کرداری بکوژی به شیوه یه کی مه به سته دارانه، که سیک کوژراوه و ژیانیک فه وتاوه، جا تۆ له بکه نه وه، به هیوا ی ئه وه ی که خۆتان بپاریزن له کوشتن، چونکه تۆ له کردنه وه هه یه.

ئه وه ی سه یره محمد خۆ ی پابه ندی ئه م ئایه ته نه بووه و خسته ویه تیه ژیر پیکانیه وه. وه ک ریوایه تیک له صحیح البخاری هاتووه، عبدالله بن عمر گوتوویه تی:

بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ إِلَى بَنِي جَدِيمَةَ، فَدَعَاهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَلَمْ يُحْسِنُوا أَنْ يَقُولُوا: أَسْلَمْنَا، فَجَعَلُوا يَقُولُونَ: صَبَأْنَا صَبَأْنَا، فَجَعَلَ خَالِدٌ يَقْتُلُ مِنْهُمْ وَيَأْسِرُ، وَدَفَعَ إِلَى كُلِّ رَجُلٍ مِمَّا أُسِرَهُ، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمَ أَمْرٍ خَالِدٌ أَنْ يَقْتُلَ كُلَّ رَجُلٍ مِمَّا أُسِرَهُ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَقْتُلُ أُسِيرِي، وَلَا يَقْتُلُ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِي أُسِيرَهُ، حَتَّى قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَّرْنَاهُ، فَرَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ، مَرَّتَيْنِ

پێغه مبه ر خالید کوری وه لیدی نارد بو به نی جه زیمه، خالید بانگیشتی کردن بو ئیسلام، به لام نایانده زانی که بلین ئیسلام بووین، ده یانگوت: {صَبَأْنَا صَبَأْنَا} (واته هاتینه سه ر ئاینه که ی محمد)، خالید دهستی کرد به کوشتنیان و به دیلکردنیان، وه هه ر دیلپیک ی ده دا به یه کیک له ئیمه، وه کاتیک رۆژ بووه خالید فه رمانی پیمان کرد که هه ر که سیکمان دیله که بکوژین، من گوتم سویند به الله

من دیلی خۆم ناکوژم، وه هیچ کامیک له یاوه ره کانم دیله که یان ناکوژن، تاوه کو گه راینه وه بو لای پیغه مبهه و پیمان گوت. پیغه مبهه دهستی بهرز کرده وه بو ئاسمان و گوتی: الله من بیبهه ریم له و کاره ی خالید دوو جار کردی.

ههروهک له م ریوایه ته روونه که خالید کوومه لیک خه لکی قهسابی کردووه که موسلمان بوون، به لام محمد ئەم ئایه ته ی خستۆته ژیر پیکانیه وه، وه خالیدی نه کوشتۆته وه، له کاتی کدا خالید یه ک تیره ی ته واوی قتل عام کردووه.

ئایه تی ۱۸۰

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْأَقْرَبِينَ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

ده لیت:

له سه رتان نووسراوه، کاتیک که سیکتان گیان ده دات، ئە گه سامانیکی جیهیشت چاکتره که وه سیهت بو دایک و باوک و کهسانیکی نزیکي به چاکي بکات، ئە وه ئەرکه له سه ر خودا په رستان.

واته:

{كُتِبَ عَلَيْكُمْ}، له سه رتان نووسراوه، واته فهرز کراوه و سه پینراوه، {إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ}، ئە گه که سیکتان له سه ره مه رگدا بوو، {إِن تَرَكَ خَيْرًا}، ئە گه سامانیکی له دوا ی خوی جیهیشت، {الْوَصِيَّةَ لِلْأَقْرَبِينَ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ}، وه سیهت به چاکه بکات بو دایک و باوک و کهسانی نزیکي، {حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ}، ئەم کاره پیویسته له سه ر خودا په رستان.

ئایه تی ۱۸۱

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ده لیت:

جا هه ر که سیک دوا ی بیستی وه سیهت که ی گۆری، ئە وه گونا هه که ی له سه ر ئە وه که سه ده بیت که ده یگۆریت، له راستیدا الله بیسته ر و ئاگاداره.

واته:

هەر که سیك که گوئی له وهسیه تی که سه مردوو که بووبیت، ئینجا وهسیه ته که بگوړیت، ئه وه گونا هباره، وه الله ده بیستیت و ئاگاداره.

ئایه تی ۱۸۲

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ده لیت:

جا هەر که سیك ترسا که وهسیه ت کاره که ناهه قیه ک یان گونا هیک ده کات، وه نیوانیانی کرد، ئه وه هیچ گونا هیک ناگاتی، له راستیدا الله لیبوورده و به به زه ییه.

واته:

ئه گهر که سیك ئاماده ی مه رگی وهسیه تکاره که بوو، جا بینی وهسیه تکاره که هه له یان گونا ه یان ناهه قی له وهسیه ته که یدا ده کات، وه نیوانی وهسیه تکاره که و ئه وه که سانه ی کرد که وهسیه ته که ده یانگریته وه، ئه وه هیچ گونا هیک ناگاتی.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

علی کوړی ابي طالب له جیاتی {جَنَفًا}، ده یخوینده وه: {حَيْفًا}، واته به سته م.

ئایه تی ۱۸۳ تا ۱۸۵

فه رزکردنی به رۆژوو بوون.

ئایه تی ۱۸۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ده لیت:

ئه ی ئه وانه ی ئیمانان هینا وه به رۆژوو بوونتان له سه ر نووسراوه، ههروه ک چۆن له سه ر ئه وانه ی پیش ئیوه نووسراوه بو ئه وه ی خودا په رستی بکه ن.

چه ند تیبینییه ک:

یه کهم: ئەم ئایه ته ده ئیت بهرۆژووبوون له سەر موسلمان نووسراوه و فەرز
کراوه:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

ئەى ئەوانەى ئیمانتان هیناوه بهرۆژووبوونتان بهسەردا فەرز کراوه.

دووهم: ده ئیت: {كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ}، ههروهك چۆن بهرۆژووبوون
لهسەر ئەوانەى پيش ئیوه فەرز کراوه.

{الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ}، واته شوینکه وتووانى ئاینانى پيش ئیوهى موسلمان، وهك
یه هوودى و مه سیحی.

بهلام ئایا بهرۆژووبوونیک له ئاینی مه سیحی و یه هوودى ههیه که فەرز کرابیت؟
نه خیر بوونی نییه.

بهرۆژووبوون ههیه که خوویستانه شوینکه وتووانى ئەم دوو ئاینه دهیکه ن، بهلام
فەرز نییه.

تهنها بهرۆژووبوونی رۆژی که فارهتی مهزن له ئاینی یه هوودى که ئەویش یهك
رۆژه، که ده که ویتته رۆژی دهیه می مانگی چهوته م به سألنامه ی یه هوودى. وهك
له تهورات (سفر العدد) هاتوو، سه بارهت به رۆژی که فارت ده ئیت:

له رۆژی دهیه می ئەم مانگی چهوته دا کۆبوونه وهی پیرۆزبوون ده بهستن و گیانی
خۆتان زهلیل ده که ن، ههچ کاریک ناکه ن.

وه له تهورات (سفر اللاوین) هاتوو ده ئیت:

{ئهمه ش ده بیته فەرزیکى هه تاهه تایی بو تان، که ئیوه له دهی مانگی چهوت گیانی
خۆتان زهلیل ده که ن و ههچ کاریک ناکه ن، چونکه له م رۆژه دا که فاره تتان بو
ده کریت بو پاکبوونه وه تان، له هه موو گونا هه کانتان، له بهرده م خودا پاک
ده بنه وه}.

وه جووه کان له رۆژئاواوه بو رۆژئاواى رۆژی دواتر بهرۆژوو ده بن، وه بهرده وام
خه ریکى خودا په رستین.

وه له ئايى مەسىحى بە هيچ جورىك بەرؤزوبونىك نيبه كه فهرز كرابيىت،
 به لام بەرؤزوبونى خوويستانه و خوبه خشانه ههيه، به لام نهك ئه وهى كه
 هيچ نهخون و نهخونهوه، بهلكو تهنه خواردنىك ناخون كه له ئازله وهيه.
 سيههم: ئايه ته كه له كو تايدا ده ليىت: {لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}، بهرؤزوبونتان له سەر
 نووسراوه بو ئه وهى خوداپه رستي بكن.
 واته بهرؤزوبون تهنه بو خوداپه رستيه.

وه به رؤزوبون بهر له ئيسلام له دوورگه ي عه ره بيدا هه بووه.
 {صيام}، واته خوبه دوورگرتن له حهز و شه هواته كان، وهك خواردن و خواردنه وه
 و قسه كردن و سيكس.

هه لبه ته بى دهنگى و قسه نه كردن شيوازيكى تايبه ته له بهرؤزوبون.
 وه يان تهنه له قسه كردن، وهك له ئايه تي ٢٦ سووره تي مريم هاتووه، مريم
 ده ليىت:

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

له راستيدا من نه زرم كردووه بو ره حمان بهرؤزوو بم، جا ئيمرو قسه له گه ل هيچ
 مروفيك ناكم.

وه به رؤزوبون ده كريت له ريگاي خوراك نه خواردن و شله نه خواردنه وه
 بيىت.

ئه وهى جووه كان دهيكه ن له رؤزي كه فاره تي مهن، بو ماوه ي ٢٤ كاتر مي، نه
 خواردن دهخون، وه نه خواردنه وه دهخونه وه، وه نه سيكس دهكهن، وه نه كار
 دهكهن، بهلكو تهنه خوداپه رستي دهكهن.

ئه وهى له ئيسلامدا بوونى ههيه تهنه بريتييه له خو به دوورگرتن له خوراك
 خواردن و شله خواردنه وه له نيوان خوره لات بو خورئاوا.

وه بهرؤزوبون له ئيسلامدا به ٣ قوناغ تپه ريووه:

يه كه م: به رؤزوبونى رؤزي عاشورا.

دووهم: سى رۆژ له مانگيکدا.

سيههم: مانگي ره مه زان.

له صحيح مسلم و صحيح البخارى، ريوايه تيك هاتوو، عائيشة گوتويه تي:

كَانَتْ قُرَيْشٌ تَصُومُ عَاشُورَاءَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ

قورهيش له سه رده مي جاهيلي له عاشورا به رۆژوو ده بوو.

وه له صحيح مسلم و صحيح البخارى، ريوايه تيك هاتوو، عبدالله بن عباس

گوتويه تي:

قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَرَأَى الْيَهُودَ تَصُومُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ:

مَا هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا يَوْمٌ صَالِحٌ؛ هَذَا يَوْمٌ نَجَّى اللَّهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ عَدُوِّهِمْ،

فَصَامَهُ مُوسَى. قَالَ: فَأَنَا أَحَقُّ بِمُوسَى مِنْكُمْ، فَصَامَهُ، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ

پيغه مبهه ر هات بو مه دينه، بيني جووه كان له رۆژي عاشورا به رۆژوو ده بن، گوتي:

ئه وه چييه؟ گوتيان ئه وه رۆژيكي پيرۆزه، ئه وه رۆژهيه كه الله نه وه كاني ئيسرائيلي

رزگار كرد له دوژمنه كه يان (فيرعه ون)، وه موسا له م رۆژه دا به رۆژوو بووه،

پيغه مبهه گوتي: من شايسته تترم بو موسا له ئيوه، ئه وه بوو به رۆژوو بوو، وه

فه رماني كرد به به رۆژوو بوون.

ئه وه ي موسلمان پي ده لئيت عاشورا، لاي جووه كان رۆژي كه فاره تي مه زنه، وه

تاكه رۆژه تيايدا جووه كان به رۆژوو ده بن.

ئه م فه رمووده يه پيمان ده لئيت، كه محمد نه يزانيوه رۆژي كه فاره تي مه زن چييه؟

له كاتيكا قورئان ده لئيت به شيك له هو كاري ناردني محمد بو ئه وه بووه كه

هه له ي جووه كان راست بكاته وه و ئه وه ي تيايدا ناكوكن وه لام بداته وه.

جا محمد نه يزانيوه كه رۆژي كه فاره تي مه زن چييه، كه واته چو ده كرئيت هاتبيت

بو يه كلايكردنه وه ي كيشه ي نيوان جووه كان؟ وه راست كردنه وه ي

عه قيده كه يان؟

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت:

{كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ - بهرۆژوووبوونتان لهسەر نووسراوه}، واته له سه‌ره‌تای ئیسلام ۳ رۆژ بهرۆژوووبوون بوو له ههر مانگی‌کدا، وه بهرۆژوووبوونی عاشورا بوو. وهك ابن عباس گوتووویه‌تی: بهرۆژوووبوون ۳ رۆژ له ههر مانگیك و رۆژی عاشورا بوو، ئینجا ئه‌وه نه‌سخ بوو به بهرۆژوووبوونی رهمه‌زان. وه معاذ بن جبل گوتووویه‌تی: له‌سه‌ره‌تا چهند رۆژیکی کهم بوو، ئینجا نسخ بوو به بهرۆژوووبوونی رهمه‌زان.

واته له سه‌ره‌تا عاشورا، ئینجا ۳ رۆژ له ههر مانگیك و عاشورا، ئینجا رهمه‌زان.

محمد بهرۆژوووبوونی رهمه‌زانی له سابیه‌ئه‌ حه‌رانیه‌ کان وه‌رگرتوو، سابیه‌ئه‌ حه‌رانیه‌ کان خوداوه‌ندی مانگیان ده‌په‌رست که ناوی "سین" بوو:

محمد عبدالحمید، له په‌رتووکی صابئه‌ حران و اخوان الصفا ده‌ئیت:

به‌رۆژوووبوونی حه‌رانیه‌ کان، که خودای مانگیان ده‌په‌رست، له پیش خۆره‌ه‌لاته‌وه به‌رده‌وام ده‌بوو تاوه‌کو خۆرئاوا بوون.

وه ابن الجوزی له تلبیس ابلیس ده‌ئیت:

حهرانیه‌ کان یه‌ك مانگ به‌رۆژوو ده‌بوون، یه‌که‌م رۆژی به‌رۆژوو بوونیان دوا‌ی تپه‌رپوونی هه‌شت شه‌و به‌سه‌ر مانگی ئازار ده‌ستی پیکرد، وه له ۷ نیسان کۆتاییان به به‌رۆژوووبوون ده‌هینا.

وه به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌ئیت: وه کۆتاییان به مانگی به‌رۆژوووبوون ده‌هینا به سه‌ده‌قه و قوربانی.

وه ابن ندیم له په‌رتووکی الفهرست ده‌ئیت:

حهرانیه‌ کان ئاهه‌نگیان ده‌گیرا له کۆتایی رهمه‌زان به هۆی گه‌رانه‌وه‌ی، وه پێیان ده‌گوت، (عید الفطر)، واته جه‌ژنی رهمه‌زان.

وه ابو الفداء له المختصر في تاریخ البشر ده‌ئیت:

سابیه‌ئه‌، نوێژ به بی‌کرنۆش و سوژده‌بردن له‌سه‌ر مردوو ده‌که‌ن، وه سی رۆژ به‌رۆژوو ده‌بن، وه ئه‌گه‌ر مانگی هیلالی که‌می کرد، ئه‌وه ۲۹ رۆژ به‌رۆژوو ده‌بن، وه بۆ کۆتاییه‌ینان به به‌رۆژوووبوون سه‌یری مانگیان ده‌کرد.

وه الدكتور جواد على له المفصل في تأريخ العرب دهليت:
 أن صوم أهل الجاهلية: صوم امتناع عن الأكل والشرب وإتيان النساء. وهو صوم
 الإسلام

به رۆژوو بوونی خه لکی جاهیلی بریتی بوو له خو به دوورگرتن له خواردن و
 خواردنه وه و جووتبوون له گهل ژنان. وهك به رۆژوو بوونی ئیسلام.

وه جواد على دهليت: هه نديك له قورهيش له سهردهمی جاهیلی له مانگی
 رهمهزان له ئەشکهوته کان خه لوه تیان ده کرد، وه پیغه مبهه به هه مان شیوه له
 رهمهزاندنا خه لوه تی کردوو له سهردهمی جاهیلیدا.

تیبینی: حهران ده که ویتته کوردستانه وه. ئاینی سابینهی حهرانی له ریگی
 بابلیه کانه وه ده چیت بو دوورگی عه ره ب.

واته: رهمهزان داب و نه ریتیکی بته رسته.

ئایهتی ۱۸۴

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
 يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

دهليت:

چهند رۆژیکی کهم، جا ئه وهی له ئیوه نه خوش بوو یان له سهه سه فهر بوو، ئه وه
 با چهند رۆژیکی دیکه بیگریته وه، وه ئه وانهی ده توانن به رۆژوو بن، به لام
 به رۆژوو نابن، ئه وه فیدییه کهی پیدانی ژهمیک خواردنه به هه ژاریک، جا ئه وهی
 خوویستانه به خشیت چاکتره بو، وه چاکتره بو ئیوه به رۆژوو بن ئه گهر ئیوه
 بزنان.

واته:

{أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ}، چهند رۆژیکی کهم به رۆژوو بوونتان له سهه نووسراوه، {فَمَنْ
 كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ}، به لام ئه گهر که سیکتان نه خوش بوو، یان
 له سهه سه فهر بوو، وه نهیتوانی له کاتی خویدا به رۆژوو بیت، {فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ}

أَخْرَ، ئەو دەتوانیت له رۆژانێکی دیکه به پۆژوو بیت، {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ}،
 وه ئەوانه‌ی به سه‌ختیه‌وه ده‌توانن به پۆژوو بن، {فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ}،
 فیدییه‌که‌ی پیدانی ژهمیک خواردنه به هه‌ژاریک، {فَمَنْ تَطَوَّعَ حَيْرًا فَهُوَ حَيْرٌ لَهُ}،
 جانه‌وه‌ی خوویستانه خۆراک به هه‌ژار بدات، ئەوه بۆی چاکتره، {وَأَنْ تَصُومُوا
 حَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}، وه ئە‌گەر به پۆژوو بن، ئەوه چاکتره بۆ ئیوه ئە‌گەر
 بزنان.

تیبینی و سه‌رنج:

یه‌که‌م: {أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ}، چه‌ند رۆژێکی که‌م.

چه‌ند رۆژێکی که‌م، واته ۳ رۆژ، وه‌ك الطبری له جامع البيان ده‌ئیت، واته ۳
 رۆژ، هه‌روه‌ك ابن عباس گوتویه‌تی، له سه‌ره‌تان به پۆژوو بوون ۳ رۆژ بوو له
 هه‌ر مانگیك.

وه ئایه‌تی ۲۰۳ سووره‌تی البقره، پیمان ده‌ئیت که‌: {أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ}، ده‌کاته ۳
 رۆژ:

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ

وه یادی الله بکه‌نه‌وه له چه‌ند رۆژێکی که‌م.

چه‌ند رۆژێکی که‌م، واته (ایام التشریق) که ۳ رۆژن.

وه له صحیح البخاری و صحیح مسلم، ریوایه‌تیک هاتوه، ابو هیریه
 گوتویه‌تی:

أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلَاثٍ بِصِيَامٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ وَرَكَعَتِي
 الضُّحَى وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَزُفَّ

دۆسته که‌م، پیغه‌مبه‌ر صلعم، رایسپاردووم به ۳ شت: ۳ رۆژ به پۆژوو بوون له
 هه‌ر مانگیكدا، وه دوو رکعت نوێژی به‌یانیان، وه نوێژی وتر بکه‌م به‌ر له
 خه‌وتن.

وه ئە‌وه ۳ رۆژه، رۆژی ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ هه‌موو مانگیك بووه، که به {الأيام
 البيض} ناسراوه.

دووهم: {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ}، جا ههر که سیکتان له م ۳ رۆژهدا نهخۆش بوو، یان لهسه ر سهفه ر بوو، ئهوه دهتوانیت له شوینیاندا ۳ رۆژی دیکه بهرۆژوو بیتهوه.

به هوی ئهوهی قورئان پهرتووکیکه تهنه ئاخوتن له گهل پیاو دهکات، وه پهرتووکیکی پیاوسالاره، به هیچ جوړیک بیرى له ژن نه کردوتهوه، بو نمونه بوچی له م برگهیه ئامازهی به ژنی دووگیان نه کردووه، یان ژنیک که شیر به کوربه کهی دهدات یان ژنیک که سووری مانگانهیهتی؟

سیههم: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ}، وه بو ئهوانهی به سهختی دهتوان بهرۆژوو بن، ئهوه فیدیه کهی ژه میک خوړاکه به هه ژاریک.

واته: سهخته بویان که بهرۆژوو بن، وه تهحه مولى بهرۆژوو بوون ناکهن.

چوارهم: {وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}، بهلام ئه گهر بهرۆژوو بن، ئهوه چاکتره بو ئیوه ئه گهر بزنان.

ئایهتی ۱۸۵

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

دهلیت:

مانگی رهمهزان که تیایدا قورئان دابه زیوه، که هیدایه ته بو خه لک و چهندهها به لگه ی هیدایه تکردن و جیاکردنه وهی حهرام و حهلالی تیدایه، جا ههر که سیکتان مانگه کهی بینی ئهوه با بهرۆژوو بیت، وه ئه گهر ههر که سیک نهخۆش بوو، یان لهسه ر سهفه ر بوو، ئهوه با چه ند رۆژیکی دیکه بهرۆژوو بیت، الله ئاسانکاری بو ئیوه دهویت، وه سهختی بو ئیوه ناویت، وه بو ئهوه ی ماوه که تهواو بکهن، وه بو ئهوه ی الله مهزن بکهن به هوی ئهوه ی هیدایه تی داو، وه به لکو سوپاسی ده کهن.

واته:

{شَهْرُ رَمَضَانَ}، مانگی رهمه زان به رۆژوو بن، {الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنُ}، که قورئانی تیادا دابه زیووه، {هُدًى لِلنَّاسِ}، قورئان هیدایه ته بو خه لک، {وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ}، وه قورئان چهنده ها به لگه له خویه وه ده گریت بو هیدایه تکردن، {وَالْفُرْقَانَ}، وه جیاکردنه وهی حه رام و حه لالی تیدایه، {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ}، جا ههر که سیکتان مانگه که ی بینی ئه وه با به رۆژوو بیت، {وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ}، جا ئه وه که سه تان که نه خووش بوو، یان له سه ر سه فهر بوو، ئه وه با چهند رۆژیکی دیکه بگریته وه، {يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ}، الله ئاسانکاری بو ئیوه ده ویت و سه ختی بو ئیوه ناویت، {وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ}، وه بو ئه وهی ماوهی به رۆژوو بوونه که، که مانگی رهمه زانه، ته واو بکه ن، {وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ}، وه بو ئه وهی الله مه زن بکه ن به هوی ئه وهی هیدایه تی داو، {وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ}، به لکو سوپاس ده که ن، واته سوپاسی الله ده که ن.

ئهم ئایه ته، که ئاماژه ی کردوه به به رۆژوو بوونی مانگی رهمه زان، ئایه تی ۱۸۴ ی نه سخ کردوه، که ده لیت به رۆژوو بوون چهند رۆژیکی که م.

وه ئهم ئایه ته پیمان ده لیت که به رۆژوو بوونی رهمه زان فهرزه وه ک ده لیت:
فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

جا ههر که سیك شایه تحالی مانگه که بوو، ئه وه با به رۆژوو بیت.

ئهم برگه یه یان: {وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ}، دوو باره ی ئایه تی ۱۸۴.

ئینجا ئایه ته که ده لیت:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

الله ئاسانکاری بو ئیوه ده ویت و بو ئیوه سه ختی ناویت، واته ئه گهر نه خووش بوون، یان له سه ر سه فهر بوون، ئاساییه که به رۆژوو نه بن، وه کاتیکی دیکه ئه وه چهند رۆژه به رۆژوو ببنه وه، که نه تانتوانیوه به رۆژوو بن، به هوی نه خووشیه وه، یان سه فهره وه.

ئینجا ئایه ته که ده لیت:

وَلْتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

واته ئە گەر چەند رۆژێك نەتوانی بە هۆی نەخۆشیەوه یان سەفەرەوه بەرپۆژوو بیت، ئەوه دواتر بیگیڕهوه و بەرپۆژوو ببهوه، بە قەد ئەو رۆژانەى كە نەتوانیوه بەرپۆژوو بیت، بۆ ئەوهى ماوه كە تەواو بكەیت. واتە بە رۆژووبوونی رەمەزان تەواو بكەیت.

الالوسى البغدادى، له روح المعانى ده‌ئیت، محمد صلعم گوتویه‌تی:

مه‌ئین رەمەزان، چونکه رەمەزان ناویکه له ناوه‌کانی الله، به‌لكو بڵین مانگی رەمەزان.

له راستیدا ناكوکی هه‌یه سه‌بارهت به‌ رەگ و ریشه‌ی وشه‌ی (رمضان)، ابن منظور له لسان العرب ده‌ئیت:

(رمضان)، له وشه‌ی (الرَّمَضُ) هاتوه، كه به‌ مانای (زۆر گەرم) دیت.

من ده‌ئیم:

ئە گەر وشه‌ی (رمضان)، ئەسڵه‌كه‌ی عه‌ره‌بی بی‌ت و به‌ مانای زۆر گەرم بی‌ت، بۆچی سالانه ۱۰ رۆژ دیته‌ پێش، وه‌ ته‌نانه‌ت جار هه‌یه‌ ده‌كه‌وتیه‌وه‌ زستانه‌وه‌؟

هه‌ر له‌ به‌ر ئەوه‌ بۆچونیك هه‌یه‌، هه‌روه‌ك جواد علی ئاماژه‌ی پێكردوه، كه ئەسڵی وشه‌ی رەمەزان ئەعجه‌میه‌.

واته: پێ ده‌چیت ئەسڵی وشه‌كه‌ بۆ سابیئه‌ حه‌رانیه‌ كان بگه‌ریته‌وه‌.

وه‌ رەمەزان مانگی نۆیه‌مه‌ له‌ سائنامه‌ی مانگی، وه‌ به‌ حوكمی ئەوه‌ی سائنامه‌ی مانگی، ۱۱ رۆژی كه‌متره‌ له‌ سائنامه‌ی خۆرپی، ئەوه‌ عه‌ره‌ب له‌ سه‌رده‌می جاهیلی و تاوه‌كو سالی ۸ كوچی هه‌ر ۳ ساڵ جارێك مانگیکیان بۆ ساڵ زیاد ده‌کرد و سالیان ده‌کرد به‌ ۱۳ مانگ، بۆ ئەوه‌ی مانگه‌ كان بگه‌رینه‌وه‌ كاتی وه‌رزه‌كانی خویان. به‌لام دواتر قورئان له‌ ئایه‌تی ۳۷ التوبه‌، زیادکردنی ئەو مانگه‌ به‌ كوفر داده‌نیت:

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ

مانگی زیادكراو، زیاده‌یه‌ كه‌ له‌ كوفر.

دوای سالی ههشت، رهمهزان له وهرزیکهوه دهچیت بو وهرزیکي دیکه، چونکه سالانه رهمهزان ۱۰ بو ۱۱ رۆژ دیتته پیش.

وه سهدهها فهرمووده ههیه سهبارت به رهمهزان، لیره ئامازه به ههندیکیان دهکهین:

یه کهم: له صحیح البخاری و صحیح مسلم هاتوو، که محمد صلعم گوتوو یه تی:

إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَتَّحْتُ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ
کاتیک رهمهزان هات، ده رگاکانی به ههشت ده کرینهوه و ده رگاکانی دۆزه خ داده خرین و شهیتانه کان کووت و بهند ده کرین.

دووهم: له صحیح مسلم هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ مُكْفَرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ
إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ

پینج نوێزه که و له ههینی بو ههینی، وه له رهمهزان بو رهمهزان که فارهتن بو ئه و گونا هه ی له نیوانیان کردووته ئه گهر خووت له گونا هه گه وره کان به دوور بگریت.

سهیههم: له صحیح البخاری ریوایه تیک هاتوو، که محمد صلعم گوتوو یه تی:

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ

سویند به وهی که گیانی محمدی به دهسته، سویند بیت بوئی ده می به رۆژوو بوو لای الله، نایابتره له بوئی مسک.

چوارهم: له سنن النسائی و ابن ماجه و البيهقي، ریوایه تیک هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

فَمَنْ صَامَهُ وَقَامَهُ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا حَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ

هه ر که سیک به رۆژوو بیت و شه و نوێژی بکات به ئیمان هه وه، ئه وه له گونا هه کانی پاک ده بیته وه ههروه که سیک تازه له دایک بوو بیت.

پینجهم: السیوطی له الدر المنثور، ئاماژه به ریوایه تیک ده کات که البیهقی
ئاماژه ی پێ کردوو، که محمد صلعم گوتوو یه تی:

إِنَّ الْجَنَّةَ لَتَتَرَيَنَّ مِنَ الْحَوْلِ إِلَى الْحَوْلِ لِسَهْرِ رَمَضَانَ، وَإِنَّ الْحُورَ لَتَتَرَيَنَّ مِنَ
الْحَوْلِ إِلَى الْحَوْلِ لِيُصَوِّمَ رَمَضَانَ، فَإِذَا دَخَلَ رَمَضَانُ قَالَتِ الْجَنَّةُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ
لِي فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ عِبَادِكَ. وَيَقْلُنَ الْحُورُ الْعَيْنُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا مِنْ عِبَادِكَ فِي
هَذَا الشَّهْرِ أَرْوَاجًا

به ههشت له مانگی رهمه زانه وه بو رهمه زانی داهاتوو خوی ده رازینیتته وه، وه
حوریه کان له مانگی رهمه زانه وه بو مانگی رهمه زانی داهاتوو خویان ده رازیننه وه، جا
کاتیک رهمه زان گه یشت، به ههشت ده لیت: الله له م مانگه دا به شم بده له
به نده کانت، وه حوریه کان ده لین: الله له م مانگه که دا میردیکمان پێ بده له
به نده کانت.

شه شه م: السیوطی له الدر المنثور ده لیت، ریوایه تیک هاتوو، که الدارقطنی له
"الإفراد"، وَالطَّبْرَانِيُّ، وَأَبُو نُعَيْمٍ له "الْحِلْيَةُ"، وَالْبَيْهَقِيُّ، وَابْنُ عَسَاكِرٍ وَالتِّرْمِذِيُّ
له "نَوَادِرِ الْأُصُولِ"، وَابْنُ خُرَيْمَةَ، وَأَبُو الشَّيْخِ له "الثَّوَابِ"، وَابْنُ مَرْدُوَيْهِ،
وَالأَصْبَهَانِيُّ له "التَّرغِيبِ" ئاماژه یان پێ کردوو، که محمد صلعم گوتوو یه تی،
کاتیک رهمه زان دیت حوریه کان به الله ده لین:

يَا رَبِّ، اجْعَلْ لَنَا مِنْ عِبَادِكَ أَرْوَاجًا، تَقَرُّ بِهِمْ أَعْيُنُنَا، وَتَقَرُّ أَعْيُنُهُمْ بِنَا

ئه ی خودا که مان، میردیکمان له به نده کانت پێ بده، گلینه ی چاومان پێی بسره ویت
و چاوه کانیا ن به ئیمه بسره ویت.

حه وته م: السیوطی له الدر المنثور، ئاماژه به ریوایه تیک ده کات که محمد صلعم
گوتوو یه تی:

مَنْ صَامَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ فَسَلِمَ مِنْ ثَلَاثٍ ضَمِنْتُ لَهُ الْجَنَّةَ

هه ره که سیک له رهمه زان به رۆژوو بوو، وه سه لامه ت بوو له ۳ شت، ئه وه
به هه شتی مسوگه ره: لِسَانِهِ وَبَطْنِهِ وَفَرْجِهِ، واته (زمان و سک و نیوگه لی).

پرسیار: ئایا محمد زمان و نیوگه لی خوی له رهمه زان پاراستوو؟

هه رگیز. به لگه کان:

له صحيح البخارى ريوايه تيك هاتووہ عائيشه گوتووويه تي پيغهمبهر:

لِيَقْبَلُ بَعْضَ أَرْوَاجِهِ وَهُوَ صَائِمٌ ثُمَّ صَحِيحَتْ

سوئند بيت يه كيك له ژنه كاني له رهمه زان ماچ ده كرد، وه به رۆژوو بوو، ئينجا عائيشه پيگه ني.

وه له مسند احمد و سنن ابو داود هاتووہ، عائيشه گوتووويه تي:

إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُقْبَلُهَا وَهُوَ صَائِمٌ وَيَمُصُّ لِسَانَهَا

پيغهمبهر ماچي ده كرم و به رۆژوو بوو، وه زماني ده مژيم.

وه له صحيح البخارى ريوايه تيك هاتووہ، عائيشه گوتووويه تي:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْبَلُ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ وَكَانَ أَمْلَكُكُمْ لِأَرْبِهِ

پيغهمبهر ماچي ده كرم و لبي ده خشاندم له كاتيكا به رۆژوو بوو، به لام وهك ئيوه ي پياوان نه بوو، ئاوي نه ده هاته وه.

گوايه رهمه زان مانگي ته قوايه، به لام محمد نه يتوانيووه، له رۆژگار كاني رهمه زاندا خو ي له شه هوهت به دوور بگريت.

وه ههروهها محمد شهر و كوشتاري له رهمه زاندا كردوو، وهك شهري به در، كه له ۱۷ ي رهمه زاني سالي دووي كوچي روويداو، به هو ي ئه وه ي محمد و ياوهره كاني هيرش ده كه نه سهر كارواني بازرگاني قورهيش، وه ههروهها محمد و ياوهره كاني له ۱۰ ي رهمه زاني سالي ههشتي كوچي، هيرش ده كه نه سهر مه ككه و فتحى ده كه ن.

ئايه تي ۱۸۶

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

خوداوهندى عه رهب و ئيسلام به محمد ده لئيت:

وه ئه گهر بهنده كانم سه بارهت به من پرسياريان لیت کرد، ئه وه من نزیکم، وه لام به نیزای نیزاکهر دهدهمه وه کاتیک بانگم ده کهن، دها ئه وانیش وه لامم بدهنه وه، وه با باوهرم پی بینن، به لکو راسته ری بن.

واته:

{وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي}، ئه ی محمد ئه گهر بهنده كانم سه بارهت به من پرسياريان لیت کرد، {فَإِنِّي قَرِيبٌ}، ئه وه له راستیدا من نزیکم، {أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ}، وه لام به نیزای نیزاکهر دهدهمه وه کاتیک بانگم ده کات، {فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي}، دها ئه وانیش وه لام به من بدهنه وه و باوهرم پی بینن، {لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ}، به لکو راسته ری ده بن.

زور سهیره، خودایه کی زه به لاج و گه وره و گران بلیت، ده توخوا ههروهك چۆن وه لام به ئیوه دهمه وه ئیوهش وه لام به من بدهنه وه و باوهرم پی بینن.

القرطبی له الجامع لاحکام القران، سه بارهت به هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته ده لیت:

ابن عباس گوتوویه تی: جووه کان به محمدیان گوت خودا که مان چۆن گوئی له نیزا که مان ده بیت له کاتیکدا تو ده لیت که له نیوان ئیمه و ئاسمان دووری پینج سه د سال هه یه، وه ئه ستووری هه ر ئاسمانیک پینج سه د ساله؟ ئه وه بوو ئه م ئایه ته دابه زی.

وه الحسن گوتوویه تی: خه لکانیک به پیغه مبه ریان گوت، ئایا خودا که مان نزیکه، ته نها به ورته ورت بانگی بکه یان دووره و هاواری بو بکه یان؟ ئه وه بوو ئه م ئایه ته دابه زی.

وه ده لیت ریوایه تیک له سنن ابو داود هاتووه، محمد صلعم گوتوویه تی:

الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

نیزا کردن، به شیکه له خودا په رستی، وه خودا که تان گوتوویه تی: بانگم بکه ن وه لامتان پی دهدهمه وه.

ئايه تي ۱۸۷

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ده لیت:

بوتان چه لال کرا که له شهوی رهمه زاندا ژنه کانیان بگین، ئەوان پۆشاکن بۆ ئیوه، وه ئیوه پۆشاکن بۆ ئەوان، الله زانی که ئیوه خیانه تان ده کرد، جا لیتان بوورا و لیتان خووش بوو، جا ئیستا ده توانن له گه لیاندا جووت بن، وه ئەوه به دهست بینن که الله بۆ ئیوهی نووسیوه، وه بخۆن و بخۆنه وه تاوه کو له به ره به یاندا هیلێ سپیتان بۆ له هیلێ رهش ده ناسنه وه، ئینجا به رۆژوو بوون ته واو بکهن تاوه کو شهو، وه نه کهن له گه لیاندا جووت بن له کاتی کدا له شوینه کانی کړنۆشبردندا مت بوون، ئەوه سنووره کانی اللهیه، جا نه کهن لێ نزیك ببنه وه، به م جوړه الله نیشانه کانی بۆ خه لک روون ده کاته وه، به لکو خو پاریز ده بن.

واته:

{أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ}، بوتان چه لال کرا که له شهوی رهمه زاندا گان له گه ل ژنه کانتان بکهن، {هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَّهُنَّ}، ئەوان پۆشاکي ئیوه، وه ئیوه پۆشاکي ئەوان، {عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ}، الله زانی که خیانه تان ده کرد، {فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ}، جا له ئیوهی بووری و لیتان خووش بوو، {فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ}، جا ئیستا دهست بکهن به گاینیان، {وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ}، وه ئەوه به دهست بینن که الله له سه ر ئیوهی نووسیوه، {وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ}، وه بخۆن و بخۆنه وه تاوه کو هیلێ سپی له هیلێ رهش له به ره به یاندا لیک جیاده که نه وه، {ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ}، ئینجا به رده وام بن له به رۆژوو بوون تاوه کو شهو، {وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ}، وه نه کهن بیانگین له کاتی کدا ئیوه له مزگه وته کان متن، {تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا}، ئەوه سنووری

اللهیه، جا نه کهن لی نزیك ببنهوه، {كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ}، بهم شیوهیه
الله ئایهته کانی بو خه لک روونده کاتهوه، {لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ}، به لکو خو پاریز دهن.
تیبینی و سهرنج:

{الرَّفَثُ}، واته کار و گوفتاری قیزهوه نی تایبته به جووتبوون.

وهك ابن منظور له لسان العرب، سه بارهت به وشه ی (رفث) ده لیت:

{الرفث}، واته جووتبوون و شتانیکی دیکه که له نیوان پیاو و ژنه کهیدا
رووده دات، وهك ماچ و دهستبازی و شتی لهم چه شنه که له حاله تی جووتبووندا
رووده دات، وه له بنه رهدا واته گوفتاری خراپ و ناشیرین و قیزهوه ن.

که واته ئەم برگه یه: {أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ
وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ}، بو تان چه لال کرا که له شهوانی به روژوو بووندا، کردار و
گوفتاری په یوهست به گانکردن له گهل ژنه کانتاندا بکه ن، ژنه کانتان پوشاکی
ئیوهن، وه ئیوهی پیاو پوشاکی ژنه کانتان.

واته: له دواي روژوو شکندن، له شهودا بو تان چه لال کرا که کردار و گوفتاری
په یوهست به گان له گهل ژنه کانتان بکه ن.

که واته له سه رهتا نابیت چه لل بووبیت، دواتر چه لال کراوه.

وه برگه ی دواتر روونکردنه وهی زیاتر ده دات که ده لیت:

عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ

الله زانی که ئیوه خیانه تان ده کرد، جا الله توبه ی قبول کردن و له
گونا هه که تان خوش بوو، جا هه ر ئیستا بیانگین.

واته: له گهل ئه وهش له سه رهتا چه رام بووه که پیاوان له شهوانی رهمه زاندا
له گهل ژنه کانیان جووت بن، به لام هه ندیک له موسلمانان پابه ند نه بوون و
له گهل ژنه کانیان جووت بوون، وهك ده لیت: {تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ} خیانه تان له
خوتان ده کرد.

ئىنجا دەلىت: {فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ}، الله توبه‌ى قبول
کردن و له و گوناھه‌تان خوش بوو، هەر ئىستا ژنه کانتان بگین. واته حه‌لال کرا
که له شهوانی رهمه‌زان له گه‌ل ژنه کانتان جووت بن.

به‌لام پرسیار: ئایا الله زانیویه‌تی {عَلِمَ اللَّهُ- الله زانی} که هه‌ندیک له موسلمانان
له شهوانی رهمه‌زاند له گه‌ل ژنه کانیان جووت بوون، له گه‌ل ئه‌وه‌ش حه‌رام
بووه؟

هه‌رگیز، ئه‌گه‌ر بیزانیایه ئه‌وه پیویست به هۆکار نه‌ده‌بوو بو دابه‌زینی ئه‌م ئایه‌ته.
الطبری له جامع البیان ده‌لیت:

عومهر ره‌زای اللهی لیبت، شهویک له لای پیغه‌مبهر گه‌رایه‌وه ماله‌وه، بینی
ژنه‌که‌ی خه‌وتوو، عومهر ویستی له گه‌لیدا جووت بیت، ژنه‌که‌ی گو‌تی
خه‌وتوو، عومهر گو‌تی نه‌خه‌وتیت، که‌وته سه‌ری و له گه‌لیدا جووت بوو.
به‌یانیه‌که‌ی عومهر هات بو لای پیغه‌مبهر و گو‌تی: داوای لیبووردن له الله و له
تو ده‌که‌م، شهوی رابردوو گانم له گه‌ل ژنه‌که‌مدا کردوو، ئایا ده‌توانیت
مۆله‌تیکم بو به‌ده‌ست به‌ینیت؟ گو‌تی: نه‌ده‌بووایه ئه‌م کاره بکه‌یت ئه‌ی عومهر،
جا کاتیک گه‌یشته‌وه ماله‌وه، پیغه‌مبهر به دوایدا ناردی و پی گو‌ت الله ئه‌م
ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند و حه‌لالی کرد له شهوانی رهمه‌زان له گه‌ل ژنه کانتان جووت بن
وه له صحیح البخاری ریوایه‌تیک هاتوو البراء ده‌لیت:

لَمَّا نَزَلَ صَوْمُ رَمَضَانَ كَانُوا لَا يَقْرُبُونَ النِّسَاءَ رَمَضَانَ كُلَّهُ ، وَكَانَ رِجَالٌ يَخُونُونَ
أَنْفُسَهُمْ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى : عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ
وَعَفَا عَنْكُمْ

کاتیک به‌رۆژوو بوونی رهمه‌زان فه‌رزکرا، نه‌ده‌بووایه به درێژایی رهمه‌زان پیاو
له گه‌ل ژنه‌که‌ی جووت بیت، به‌لام پیاوان خیانه‌تیان ده‌کرد و له گه‌ل ژنه کانیان
جووت ده‌بوون، ئه‌وه‌بوو الله ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند و گو‌تی: الله زانی که خیانه‌ت
ده‌که‌ن، الله لیبتان بوورا و لیبتان خوش بوو.

واته دوا‌ی ئه‌وه‌ی عومهر ئه‌م کاره‌ی کردوو و هاتوو به محمدی گو‌توو، ئه‌م
ئایه‌ته‌ی دابه‌زیوو و الله یاساکه‌ی گو‌ریوه، واته حه‌رامیکی بو عومهر کردوو به
حه‌لال!

وه محمد و نووسه رانی قورئان، پي ده چيټ به تووره ييه وه ئه م ئايه ته يان نووسيبټ، واته له عومه ر توره بووبن، چونكه وشه ي {الرفث} يان به كارهيټناوه، وه {الرفث}، واته هه موو كار و كرده وه و گوفتاريكي قيژه وهن و ناشيرين كه په يوه ندي به سيكسه وه هه يه.

وه الطبري ئامازه به چهند كه سيك له ياوره كاني محمد ده كات كه له شه واني رهمه زان له گه ل ژنه كانيان جووت بوون:

عمر بن الخطاب و كعب بن مالك

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لټيت، ئه م برگه يه: {فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ - هه ر ئيستا ژنه كانتان بگين}، وهك ابن العربي گوټوويه تي: به نگه يه كه هو كاري دابه زيني ئه م ئايه ته گانكرده كه ي عومه ري كوري خه تاب بووه.

هه له يه كي نووسين له م برگه يه دا: {وَأَتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ}، (وه ئه وه به ده ست بين كه الله له سه رتاني نووسيوه).

زور بيټمانايه، چونكه ئه م ئايه ته په يوه ندي به به رورژووبوون و گانكردن هه يه له شه واني رهمه زان.

له بنه رته دا وشه كه، {وَأَتَّبِعُوا} بووه، كه به ماناي (پياده بكن) ديټ، وهك القرطبي ده لټيت:

الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ وَالْحَسَنُ ابْنُ قُرَّةَ، ده يان خوئينده وه: {وَأَتَّبِعُوا}.

ئه گه ر سه يري هه ردووك وشه كه بكه يت به بي خال و جووله، ده بينيت كتومت وهك يه كن، واته له كاتي خالبه ندي كرندي پيټه كان هه له كراوه.

وَأَتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ واته: پياده ي ئه وه بكن كه الله له سه ر ئيوه ي نووسيوه، واته پياده ي حوكمه كاني ئه م ئايه ته بكن و پابه ندي بن.

ئينجا ئه م ئايه ته ده لټيت:

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ

واته: بخون و بخونه وه تاوه كو بوټان روونده بيټه وه هيل ي سپي له هيل ي رهش له به ره به ياندا.

نوکتیه کی خوش ههیه سه بارهت بهم برگهیه. کاتیک جبرایل ئەم ئایهته بو محمد دادهبهزینیت، له بیر دهکات له گه لیدا ئەم برگهیه دابه زینیت که ده لیت: {مَنْ الْفَجْرِ - له بهرهبه یان}، وه تهنها ئەو برگهیه بو محمد دادهبه زینیت که ده لیت:

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ

وه بخون و بخونه وه تاوه کو بو تان هیلێ سپی له هیلێ رهش روونده بیته وه.

واته تاوه کو ده توانن سپی روژ و تاریکایی شه و لیک جیابکه نه وه بخون و بخونه وه

وه {الْخَيْطُ}، واته داو.

له صحیح البخاری و صحیح مسلم، ریوایه تیک هاتوه، سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ دَهْلِيَّتْ:

نَزَلَتْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ وَلَمْ يَنْزِلْ مِنَ الْفَجْرِ وَكَانَ رِجَالٌ إِذَا أَرَادُوا الصَّوْمَ رَبَطَ أَحَدُهُمْ فِي رِجْلَيْهِ الْخَيْطَ الْأَبْيَضَ وَالْخَيْطَ الْأَسْوَدَ ، وَلَا يَزَالُ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُ رُؤْيَاهُمَا ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدُ " مِنْ الْفَجْرِ " فَعَلِمُوا أَنَّهُ إِنَّمَا يَعْنِي بِذَلِكَ بَيَاضَ النَّهَارِ

دابهزی، {بخون و بخونه وه تاوه کو هیلێ سپی له هیلێ رهش لیک جیاده که نه وه}، وه ئەو برگهیه دانه بهزی که ده لیت {له بهرهبه یاندا}، وه کاتیک پیاوێک به روژوو ده بوو، په تیکی سپی و په تیکی رهشی له قاچیکی ده به ستا، وه بهردهوام ده بخوارد و ده بخوارد وه تاوه کو دهیتوانی لیکیان جیابکاته وه، ئەوه بوو الله دواتر دایه به زاندا {له بهرهبه یاندا}، ئینجا زانیان که مه به ست رووناکی روژ و تاریکی شه وه.

ئه وهی سهیره ئه وهیه که نووسه ری قورئان ئەم دهقهی له تلموژی یهوودی وه رگرتوه، به یه ک جیاوازی تلموژی یه هوودی ده لیت هیلێ شین:

إن أول نهار الصيام هو الوقت الذي يقدر المرء فيه أن يتبين الخيط الابيض من الخيط الازرق

یه کهم روژی به روژوو بوون، ئەو کاته ده ست پێ ده کات که مروف ده توانیت هیلێ سپی له هیلێ شین جیابکاته وه.

ئىنجا ئايەتە كە دەئيت:

ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ

ئىنجا كاتىك ھيلى سې و رەشتان لە بەرەبەيان لىك جياكردهو، بەرۆزوو بن تاوہ كو شەو (رۆژ ئاوابوون).

ئىنجا ئايەتە كە دەئيت:

وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ

وہ نہ کہن ژنہ کانتان بگین کاتىك ئيوہ لە مزگەوتدا مت بوون.

واتە لە رۆژگارە کانی رەمەزان لە مزگەوت ژنہ کانتان مەگین.

کەواتە لە مانگە کانی دیکە جووتبوون لە گەل ژناندا ئاسايە و رینگا پیدراوہ.

وہ بو ئەم بڕگەيە لەم ئايەتە دابەزىووە؟ ديارە کۆمەئىك پياو لە مانگى رەمەزاندا لە مزگەوت لە گەل ژنہ کانياندا جووت بوون، وەك ابن كثير لە تفسير القرآن العظيم دەئيت، قتادة و مجاهد و چەندەھا كەسى دیکە گوتوويانە، بەر لە دابەزىنى ئەم ئايەتە ئەم کارەيان دەکرد.

ئايەتى ۱۸۸

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

دەئيت:

وہ نہ کہن سامانى يە کتر بە نارەوايى بخۆن و پييهوہ لە کاربەدەست خۆتان نزىك بکەنەوہ، بو ئەوہى دەستەيە کتان بە نارەوايى لە سامانى خەلك بخۆن، وە خۆتان دەزانن.

واتە:

{وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ}، وە نہ کہن سامانى يە کتر بە نارەوايى و بە ناھەق بخۆن، {وَتُدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ}، وە بە سامانە کەتانەوہ لە حاکم خۆتان

نزيك بکه نه وه، {لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ}، بو ئه وهی دهسته یه کتان به گونا و نار ه واییه وه سامانی خه لک بخون، {وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ}، وه خوتان دهزانن.

الطبری له جامع البيان ده لیت: {وَتُدَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ}، واته: له ریگی سامانتانه وه نه کهن خوتان له بریاردهر و حاکم نزيك بکه نه وه، {لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ}، ئه و کاره بکهن بو ئه وهی له سامانی خه لک به نار ه وایي بخون.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و الواحدی له اسباب النزول ده لیت:

إِنَّهُ نَزَلَ فِي عَبْدَانَ بْنِ أَشْوَعَ الْحَضْرَمِيِّ ، ادَّعَى مَالًا عَلَى امْرِئِ الْقَيْسِ الْكِنْدِيِّ وَاخْتَصَمَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَنْكَرَ امْرُؤُ الْقَيْسِ وَأَرَادَ أَنْ يَخْلِفَ فَنَزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ ، فَكَفَّ عَنِ الْيَمِينِ وَحَكَّمَ عَبْدَانَ فِي أَرْضِهِ وَلَمْ يُخَاصِمْهُ

ئهم ئایه ته دابه زی سه باره ت به کیشه ی نیوان عه بدان کوری ئه شو عی حه زره می و امری القیس الکندی یه له سه ر زه ویه ک، مشتومره که یان برد بو لای پیغه مبه ر، امرؤ القیس ویستی سویند بخوات، ئهم ئایه ته دابه زی، سوینده که ی نه خوارد، پیغه مبه ر بریاری دا که زه ویه که بو عبدالله.

ئایه تی ۱۸۹

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام به محمد ده لیت:

پرسیارت لی ده کهن سه باره ت به مانگ، بلی مانگ بریتیه له کات دیاریکه ره بو خه لک و بو حه ج، وه چاکه له وه دا نییه که له پشته وه بچنه ناو ماله کانه وه، به لام چاکه ئه و که سه یه که خو پاریزه و ده چیته ماله کانه وه له ده رگا کانیانه وه، وه له الله بترسن به لکو فریاد ده بن.

واته:

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ}، ئەى محمد دەربارەى مانگ پرسىارت لى دەكەن، كە مانگ چىيە؟ {قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ}، بلى مانگ كات ديارىكەرە بۆ خالك و بۆ حەج، {وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا}، وه چاكه له وهدا نىيە كە له پشتەوه بچنە ناو مالى خەلكەوه، {وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا}، بهلكو چاكە كار ئەو كەسەيە كە له دەرگاكانەوه دەچىتە ماله كانهوه، {وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}، وه له الله بترسن بۆ ئەوهى فریادتان بىت.

ئەم ئايەتە له دوو بابەت پىك هاتووە كە هىچ پەيوەنديان بە يەكەوه نىيە:

يەكەم: پرسىارىيان له محمد كرووە مانگ چىيە؟ له وهلامدا گوتوو يەتى مانگ ديارىكەرى كاتە بۆ خەلك و حەج.

وهلامىكى سەيرە، وه من پىم وايە كە خۆر گرنگترە له رووى ديارىكردنى كاتى رۆژ و زانىنى وەرزه كان.

دووهم: چوونە ناو مالانەوه، نەكەن له دواوه بچنە ناو مالانەوه، بهلكو له دەرگا بچنە مالانەوه.

هۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە پىمان دەئىت، كە محمد هەرەى له مەرە دەرئە كروو.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن و الطبرى له جامع البيان و ابن كثير له تفسير القرآن العظيم و الواحدى له اسباب النزول دەئىت:

له پىغەمبەريان پرسىار كرد بۆچى مانگ هەندىك جار هيلاله و هەندىك جار نيوهيه و دواتر پر دەبىت و دەبىتەوه هيلال.

له وهلامدا خوداوهندى عەرەب و ئىسلام بە محمد دەئىت: {قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ}، مانگ برىتیه له ديارىكەرى كات بۆ خەلك و زانىنى كاتى حەج.

پرسىارە كە روونە بۆچى مانگ له سەرەتای مانگ هيلاله، دواتر رۆژ له دواى رۆژ پر دەبىت و تاوه كو دەبىت بە مانگى چوارده شهو، ئىنجا كەم دەكاتەوه.

ئەگەر قورئان له وهى خودا بووايه، دەبووايه وهلامىكى زانستى بداتەوه، بە تايبەتى زانای يونانى ئەنە كسە گۆرەس ٦٠٠ ساڵ پيش زاین، واتە ١٢٠٠ ساڵ پيش ئىسلام وهلامى ئەو پرسىارەى داوهتەوه كە له محمد كراوه.

وه له ئايه تي ۵ سووره تي يونس ده لئيت مانگ:

لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ

بو ئه وه يه كه ژماره ي سانه كان و حيسابه كان (مانگه كان) بزنان.

وه سه باره ت به برگه ي دووه مي ئه م ئايه ته: {وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا}، القرطبي سه باره ت به هو كاري دابه زين ده لئيت:

كاتيك عه ره به كاني مه دينه حه جيان ده كرد و ده گه رانه وه، ئه وه له پشته وه ده هاتنه ناو ماله كان يانه وه، ئه وه بوو ئه م ئايه ته دابه زي و گو تي له پشته وه مه چنه ماله كانتانه وه، به لكو له ده رگا كان برؤنه ژووره وه.

ئايه تي ۱۹۰

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

ده لئيت:

وه له پيناو ريبازي الله شهري ئه وانه بکه ن که شه رتان ده که ن و ده ستر يژي مه که ن، الله ئه وانه ي خو ش ناو يت که ده ستر يژي که رن.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

ئه وه يه که م ئايه ته دابه زيووه که تيايدا فه رمان که روه به شه رکردن دژ به خه لکی کافر و مو شريک.

ابن زيد گو توويه تي: ئه م ئايه ته نه سخ بووه به ئايه تي ۳۶ سووره تي التوبة که ده لئيت: {وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً} وه شه ري گشت مو شريکه كان بکه ن، هه روه ک چو ن گشتيان شه رتان ده که ن، دواتر ئه مه ش نه سخ بوو به ئايه تي ۱-۵ سووره تي التوبة.

وه الطبري سه باره ت به {وَلَا تَعْتَدُوا} ده ستر يژي مه که ن {ده لئيت: واته مندال و ژن مه کوژن، وه ئه وانه ي ئه هلی په رتووک مه کوژن که سه رانه ده ده ن.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت:

ئەم ئايەتە يە كەم ئايەتە دابەزىووە كە تيايدا فەرمان كراوہ بە كوشتار. بەلام لە ابو بكر دە گێرنەوہ كە يە كەم ئايەت ئەو ئايەتە يە كە دەئیت: {أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْنَهُمْ ظُلْمُوا- مؤلەت دراوہ بەوانەى شەريان لە بەرامبەر دە كریت كە شەر بكن چونكە ستەمیان لیکراوہ}، ئايەتى ۳۹ سوورەتى الحج. {وَلَا تَعْتَدُوا}، واتە ژن و مندال و پياوانى ئاينى مە كوژن.

ئايەتى ۱۹۱

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

دەئیت:

وہ بیانکوژن لە ھەر شوینیك تووشیان بوون، وہ دەریانبکەن لەو شوینەى دەریان کردوون، وہ ئاژاوہ دژوارترە لە کوشتن، وہ شەریان مە کەن لای شوینی کرنو شەردنی حەرام تاوہ کو ئەوان لەویدا شەرتان دە کەن، جا ئە گەر شەریان کردن، ئەوہ شەریان بکەن، ئەوہیە پاداشتی کافرەکان.

واتە:

{وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ}، لە ھەر کوپيەك تووشیان بوون بیانکوژن، {وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ}، وہ لەو شوینەى ئیوہیان دەرکرد دەریان بکەن، {وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ}، وہ ئاژاوہ، واتە کوفر و شرک، دژوارترە لە کوشتن، {وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ}، وہ نہ کەن لای شوینی کرنو شەردنی حەرام، کعبە، شەریان بکەن تاوہ کو ئەوان شەرى ئیوہ دە کەن، {فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ}، جا ئە گەر شەریان کردن، ئەوہ شەریان بکەن، {كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ}، پاداشتی کافرەکان بەم جوړەيە.

الطبرى له جامع البيان دەئیت:

{وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ}، واتە: ئەى ئیمانداران لە ھەر کوپيەك موشریکە کانتان گرت و دەستان پیاوان راگەشت، بیانکوژن.

{وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ}، وه ئه ی ئیماندارانی کو چکردوو بو مه دینه، ههروهك چۆن ئیوهیان له مهككه دهركرد، ئهوه ئیوهش موشریکه كان ده ربکهن.
{وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ}، واته شرك به الله دژواتره له كوشتن.

وه الطبری سه بارهت بهم برگهیه: {وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ}، (وه نه كهن له لای كه عبه شهریان بکهن تاوه كو تیایدا شهرتان ده كهن، جا ئه گهر شهریان كردن، ئهوه شهریان بکهن)، ده ئییت:

گهوره قورئانخوینانی كوفه، ده یانخویندهوه: {وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ}.

واته: نه كهن لای كه عبه بیانكوژن تاوه كو تیایدا ده تانكوژن، جا ئه گهر ئیوهیان كوشت، ئهوه شهریان بکهن.

القرطبی له الجامع لاحكام القران سه بارهت به هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته ده ئییت:

ئه م ئایه ته دابه زی سه بارهت به عمر بن الحضرمی، كه كاتیک واقد بن عبدالله التمیمی له دوا رۆژی مانگی رهجهب كوشتی، (رهجهب مانگیكه كه له داب و نه ریتی عه ره ب شه ر و كوشتن تیایدا حه رام بووه). ئهوه كاتیک بوو كه پیغه مبه ر دهسته یه كی چه كداری نارد به سه ركر دایه تی عبدالله بن جحش.

وه ده ئییت ئه م برگه یه: {وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} - نه كهن شهریان بکهن لای مزگه وتی حه رام، كه عبه، زاناكان دوو وته وتیان هه یه: یه كیکیان ئه وه یه ده لێن ئه م ئایه ته نه سخ بووه، وه دووه میان مه حكه مه و نه سخ نه بووه.

قتاده گوتوو یه تی، به ئایه تی ۵ سووره تی التوبه نه سخ بووه:

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ

كاتیک مانگه حه رامه كان تیپه ر بوون، موشریکه كان بكوژن له هه ر كوئییه ك تووشیان بوون.

وه ده لئیت: کاتیک پیغه مبهه ره فتحی مه ککه ی کرد، پیمان گوت: ابن اخطل خوی به په رده ی که عبه هه لواسیوه، گوتی بیکوژن.

وه هه روه ها له کاتی فه تحی مه ککه:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ يَوْمَ الْفَتْحِ وَقَالَ :
 اخْضُدْهُمْ بِالسَّيْفِ حَتَّى تَلْقَانِي عَلَى الصَّفَا حَتَّى جَاءَ الْعَبَّاسُ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ
 ، ذَهَبَتْ قُرَيْشٌ ، فَلَا قُرَيْشَ بَعْدَ الْيَوْمِ

پیغه مبهه ره خالد کوری وه لیدی نارد له روژی فه تحی مه ککه و گوتی: به شمشیر دروینه یان بکه تاوه کو له سهه ره سفا پیم ده گهیت، نه وه بوو العباس هات و گوتی: نه ی پیغه مبهه ره ی الله قوره هیش نه ما، دوا ی ئیمرو قوره هیش نامینیت، (واته زورت کوشت).

ئایه تی ۱۹۲

فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ده لئیت:

جا نه گهر کو تاییان هیئا، نه وه الله لیبوورده و به به زه ییه.

واته:

نه گهر کو تاییان به شرك هیئا و ئیسلامیان هه لبرژارد، نه وه الله ده بووریت له گونا هه کانیان.

وهك ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لئیت:

نه گهر وازیان له شه رکردن هیئا و بوون به ئیسلام و توبه یان کرد.

الطبری له جامع البیان، ده لئیت واته:

نه گهر نه و کافرانه وازیان له شه رکردن و کوفر به الله هیئا، نه وه الله له گونا هه کانیان ده بووریت.

ئايهتي ۱۹۳

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

دهلييت:

وه شهریان بکهن تاوه کو ئاژاوه نامینیت، وه ئاین تهنها ئاینی الله دهبییت، جا ئه گهر کو تاییان هیئا، ئه وه دهستدریژی نامینیت تهنها بو سهر سته مکاران نه بییت.

ئهم ئایهته دوو شت ده رده خات:

یه کهم: شرك و کوفر ئاژاوه یه، له بهر ئه وه ده بییت بنه بر بکریت تاوه کو تاکه ئاین بوونی ده بییت، که ئاینی الله یه، واته ئیسلام.

دووهم: ئه گهر وازیان له ئاژاوه هیئا، واته دهستبهرداری شرك و کوفر بوون، واته بوون به ئیسلام، ئه وکاته:

فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

موسلمانان دهستدریژی ناکه نه سهر هیچ که سیک، تهنها موشریکه کان و کافره کان نه بییت.

{الظَّالِمِينَ- سته مکاران}، واته ئه وانه ی موشریک و کافرن.

الطبری له جامع البیان ده لییت:

{حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ}، واته تاوه کو شرك به الله نامینیت و تاوه کو تهنها الله ده په رستریت و بت په رستی بوونی نامینیت.

{ويكون الدين لله}، واته تاوه کو هیچ شتیك و که سیک ناپه رستریت تهنها الله نه بییت.

وهك له صحيح البخارى و صحيح مسلم، فه رموده يه ك هاتووه، كه محمد صلعم گوتوو یه تی:

إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ ، وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابِهِمْ
عَلَى اللَّهِ

فهرمانم پیکراوه که دژ به خه لک بجه نغم تاوه کو ده لئین: هیچ خودایه ک نییه
ته نها الله نه بیته، وه نوئژ ده کهن و زه کات ده دهن، جا نه گهر نه وه یان کرد نه وه
خوئین و سامانیان له من پاریزراو ده بیته، ته نها به هه قی ئیسلام نه بیته، وه
لیپرسینه وه یان له سهر الله ده بیته.

واته محمد گوتوو یه تی: نه گهر نه بیت به ئیسلام نه وه کوشتن و تالانکردنی
سامانه کهت بو من هه لاله.

الطبری سه بارهت به {فَإِنْ أَنْتَهُوْا} ده لئیت، واته جا نه گهر وازیان له شرک و
بتپهرستی هیئا و ته نها الله یان په رست و بوون به ئیسلام، {فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِينَ}، نه وه نه وه کات ده سندرئیزی نابیته، ته نها بو سهر موشریک و کافره کان
نه بیته، نه وانهی ره تده که نه وه که بلئین هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیته.

ئایه تی ۱۹۴

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
ده لئیت:

مانگی حهرام له به رانبهر به مانگی حرام، وه توله کردنه وه بو شکاندنی
حورماته کان، جا ههر که سیک ده سندرئیزی کرده سهرتان نه وه ده سندرئیزی
بکه نه وه سهری، به هه مان شیوه ی که ده سندرئیزی کردوته سهرتان، وه له الله
بترسن، وه بزنان که الله له گهل خواپه رستانه.

واته:

{الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ}، نه گهر له مانگه حهرامه کان ده سندرئیزی کرا،
نه وه ده بیته له مانگی حهرام وه لامیان بدریته وه، {وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ}، وه بو
شکاندنی ریزی نه و شتانه ی که پیروژن، توله کردنه وه هه یه، {فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ}، جا ههر که سیک ده سندرئیزی کرده

سهرتان، نهوه به ههمان نهو شيوهيهي دهستدریژی کردوته سهرتان،
دهستدریژی بکه نهوه سهریان، {وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ}، وه له
الله بترسن، وه بزائن الله له گهل نهوانهيه كه له الله دهترسن.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

{الشَّهْرُ الْحَرَامُ}، مانگی حهرام نهو مانگانن كه عهره ب له سهردهمی جاهیلی
كوشتار و كوشتنی تیادا حهرام و قهدهغه كردبوو.

وه سه بارهت به {الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ} - مانگی حهرام
له به رانبهر به مانگی حهرام، وه بو شكاندنی پیروزیه كان توله سهندنه وه ههیه.
الطبری دهئیت، واته مانگی ذالقعدة

وه سه بارهت به هوکاری دابهزین دهئیت:

له سالی ۶ كوچی پیغه مبهر جلی عومرهی له بهر كرد و رویشت بچیت بو مه ككه،
به لام موشریكه كانی مه ككه ریگیان لی گرت كه بچیته مه ككه وه، وه نهوه بوو
پهیمانی حوده یبیهیان واژو كرد، وه به لینیان پیی دا كه نه گهر سالی داهاتوو
بگه ریته وه، واته سالی حهوتی كوچی، نهوه بو ماوهی ۳ رۆژ ریگیای دهدهن بچیته
ناو مه ككه وه بو نهوهی عومره بكات، نهوه بوو له سالی حهوتهم خوئی و
یاوهره كانی پووشاکی عومره یان پووشی و ریگیان پییانداندا ۳ رۆژ بچنه مه ككه وه،
عومره ی كرد و گه رایه وه مه دینه، نهوه بوو الله نه م ئایه تهی دابه زاند و گوتی
{الشَّهْرُ الْحَرَامُ}، واته ذالقعدة، كه ریگیای لی تان گرت بچنه مه ككه وه له سالی
رابدوو، {بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ}، له به رانبهر به مانگی حهرام، واته ذالقعدةی سالی
حهوت كه ریگیان پی تاندا بچنه مه ككه وه بو نه جامدانی عومره.

القرطبی له الجامع لاحكام القران، سه بارهت به {فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ} - جا ههر كه سیک دهستدریژی کرده سهرتان نهوه به
ههمان نهو شيوهيهي دهستدریژی کردوته سهرتان دهستدریژی بکه نهوه سهریان
دهئیت:

هیچ ناکوکیهك له نیوان زانایاندا نییه كه نه م ئایه ته نهسل و به لگه یه كه ده بیته
توله به ههمان شیوه بیته. واته نه گهر كه سیک به شتیك كوژرا، نهوه بكوژه كه
ده بیته به ههمان شت بكوژریته وه.

وه ده لیت ئه گهر پیاویک به هوئی ده ستریزئی سیکسیه وه مرد، ئه وه الشافعی گوتوو یه تی:

إِنَّهُ يُقْتَلُ بِذَلِكَ ، فَيَتَّخِذُ عُوْدًا عَلَى تِلْكَ الصِّفَةِ وَيُطْعَنُ بِهِ فِي دُبُرِهِ حَتَّى يَمُوتَ
به هه مان شیوه ده بیت بکوژه که بکوژریتته وه، ده بیت داریک له شیوهی چووک بهینیت و بیخه یته ناو کومیه وه تاوه کو ده مریت.

ئایه تی ۱۹۵

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ . وَأَحْسِنُوا . إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ
ده لیت:

وه له پیناو ریبازی الله به خشن و خوتان به دهسته کانتان تووشی هیلاکهت مه کهن و چاکه بکهن، الله چاکه که رانی خوش دهویت.
واته:

پاره و سامان به خشن له پیناو جیهاد، وه نه کهن ده سته رداری به خشین بن بو جیهاد، ده سترته وه تان و نه به خشینتان له پیناو الله، وه که ئه وه وایه که خوتان به دهسته کانتان فریبده نه {التَّهْلُكَةِ}، واته دوزه خ.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت: {وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ}، واته دهست به پاره و سامانه وه گرتن و نه به خشین بن بو جیهاد، وه ده سته رداربوونی جیهاد.

ئایه تی ۱۹۶ تا ۲۰۰

ئهم پینج ئایه ته په یوهستن به داب و نه ریتی چه ج.

ئایه تی ۱۹۶

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ

مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

ده لیت:

وه حج و عومره بؤ الله تهواو جیبه جی بکهن، جا ئه گهر سنووردار کران ئه وه
هه رچیه ک بۆتان لوا له قوربانی ئه نجام بدهن، وه سه رتان مه تاشن تاوه کو
قوربانیه که ی به شوینی خوی ده گات، جا ئه گهر هه ر که سیکتان نه خوش بوو
یان کیشیه که له سه ریدا هه بوو، با فیدییه که بکات له: به رۆژوو بوون، یان
خیری که، یان قوربانییه که بکات، وه هه ر کاتی که متمانه تان هه بوو، جا ئه وه ی که
خوشی عومره ی کرد بؤ حج، ئه وه هه ر قوربانییه که بوی لوا با بیکات، جا ئه وه ی
نه یبوو، ئه وه با ۳ رۆژ له چه جدا به رۆژوو بیته، وه ۷ رۆژ کاتی که گه رانه وه ئه وه
۱۰ رۆژی تهواو ده کات، ئه وه بؤ که سیکه که خانه واده که ی نیشته جی مه که که
نین، وه له الله بترسن، وه بزنان که الله سزا که ی دژوار و سه خته.

واته:

{وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ}، حج و عومره به جی بگه یه نن بؤ الله، {فَإِنْ
أُخْصِرْتُمْ}، جا ئه گهر گیرتان خوارد و ریگرتان لی کرا بگه ن به مه که که، {فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ}، ئه وه هه ر ئاژه لیک که ده ستان پیی راگه یشته و بۆتان لوا
بیکه ن به قوربانی، {وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ}، وه نه که ن
سه رتان بتاشن تاوه کو قوربانییه که ی به شوینی خوی ده گات، واته به و شوینه
ده گات که تیایدا سه رده بریت، {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ}،
به لام ئه گهر که سیکه نه خوش بوو یان کیشیه که له سه ریدا بوو، وه که ئه سپی،
ئه وه ده توانیت سه ری بتاشیت پیش ئه وه ی قوربانییه که به شوینی خوی بگات و
سه ربریت، {فَفِدْيَةٌ}، به لام ده بیت فدییه بدات، وه فیدییه که ی {مِّن صِيَامٍ}، به
رۆژوو بوونه، {أَوْ صَدَقَةٌ}، یان سه ده قه ییه که بکات، {أَوْ نُسْكَ}، یان ئاژه لیک بکات
به قوربانی، {فَإِذَا أَمِنْتُمْ}، جا ئه گهر متمانه تان هه بوو و ئاسایش به رقه رار بوو،
{فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ}، وه هه ر که سیکه عومره ی ئه نجام دا و ئینجا
ویستی له گه لیدا حج بکات، {فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ}، ئه وه هه ر قوربانییه که
بۆتان کرا بیکه ن به قوربانی، {فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ}، وه ئه گهر که سیکه توانای نه بوو

ئاژەئىك بىكات بە قوربانى، {فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ}، ئەو ۳ رۆژ لە ھەج و ۷ رۆژ كە گەرانەو بەرۆزوو بن، {تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ}، كە دەكاتە ۱۰ رۆژى تەواو، {ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، ئەو بەرۆژى كە سەئىكە كە خانەوادە كەى نىشتەجىي مەككە نىن، {وَاتَّقُوا اللَّهَ}، وە لە الله بترسن، {وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}، وە بزنان كە الله سزاكەى دژوار و سەختە.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و الطبرى له جامع البيان دهئين:

له قورئانە كەى عبدالله بن مسعود نووسرابوو: {وَأَقِيمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ إِلَى الْبَيْتِ لِلَّهِ}، واتە: ھەج و عومرە بۆ ماله كە، كەعبە، ئەنجام بەدەن بۆ الله.

وہ ھەر وہا علی كورى ابي طالب، دەخویندەوہ: {وَأَقِيمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلْبَيْتِ}.

وہ الطبرى دەئیت:

{فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ}، دەئیت، واتە ئەگەر رینگریهك يان كيشهيهك ھەبوو كە بە ھۆیەو نەتانتوانى بگەن بە كەعبە بۆ ئەنجامدانی ھەج و عومرە، جا بە ھۆی نەخۆشى، يان شەر، يان رینگری دوژمن بىت، {فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ}، ئەو ھەر ئاژەئىك كە دەستتان پىي گەيشت بگەن بە قوربانى، {وَلَا تَحْلِفُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ}، وە نە كەن سەرتان بتاشن، تاوہ كو ئاژەئە كە بە شوپى خۆى نەگات بۆ سەرىپىن.

واتە: ئەو كەسەى كە ھەج دەكات، نابىت سەرى بتاشىت تاوہ كو قوربانى كە نەگات بە شوپى خۆى و سەرى نەبدرىت.

ابن كثير له تفسير القران العظيم دهئیت: {فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ}، ئەو لە پەيوەست بە پىغەمبەر و ياوەرەكانى دابەزى، كاتىك لە پەيمانى حودەيبىه رینگيان پى نەدرا بچنە مەككەو بۆ ئەنجام دانی عومرە، ئەو بوو ۷۰ ئاژەئىان سەرى و سەريان تاشى.

به لَامِ ئه گهر سهرت كيشه يه كي هه بوو يان ئه سپي تيدا بوو، وه پيويستي كرد كه قزت بتاشيت بهر له گه يشتني قوربانيه كه، ئه وه ده بيت فديه بدهيت، وه ك له صحيح البخاري هاتوو، كه كعب بن عُجْرَةَ ده لئيت:

پيغهمبهرى الله منى بينى كه ئه سپي بهرده بوو به سهر روومدا گوتى: ئايا ئه وه ئه سپيانه ئازارت ده ده ن؟ گوتم: به ئى. ده لئيت فه رمانى پيم كرد كه قزم بتاشم، وه ئه وه له كاتى په يمانى حوده يبيه بوو، ئه وه بوو الله ئه م ئايه ته ي دابه زاند: {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ}، پيغهمبهر فه رمانى پيم كرد كه خوراكي شهش هه ژار بدهم، يان مه ريك بكه م به قوربانى يان سى رۆژ به رۆژوو بم.

الطبرى له جامع البيان، سه بارهت به {فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ}، ده لئيت واته:

{فَإِذَا أَمِنْتُمْ}، ئه گهر ئه و ترسه ي له سه رتان بوو نه ما.

{فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ}، جا هه ر كه سيك له دواى ته واو كردنى عومره ويستى چه ج بكات.

واته له عومره وه بو چه ج.

{فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ}، ئه وه هه ر ئازه لئيك ده سته كه وت، ده توانيت بيكه يت به قوربانى بو چه ج.

{فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ} ئه گهر ئازه لئيكى ده سته كه وت كه بيكات به قوربانى بو چه ج، وه يان له توانايى نه بوو، ئه وه له جياتى قوربانى با ۱۰ رۆژ به رۆژوو بيت، ۳ رۆژ له چه ج و ۷ رۆژ كاتيك له چه ج گه رايه وه.

{ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}، الطبرى ده لئيت، واته بو كه سيك كه خه لكى مه ككه نيبه، وه عومره ته واو ده كات، ئينجا چه ج ده كات.

له كو تايى شروقه ي ئه م ئايه ته ده لئيم: ده يه ها وته وت هه يه بو شروقه ي هه ر بر گه يه كي ئه م ئايه ته، وه ئه م ئايه ته به راده يه ك ناروشنه كه ناكوكى قوول هه يه

سه بارهت به مانا و شروفته كهی، وه ههنگاوه كان و داب و نه ريته كانی حه ج له ئیستادا به تهواوی جیایه له وهی له قورئاندا ئاماژهی پیکراوه.

ئایهتی ۱۹۷

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

ده ئیت:

حه ج چه ند مانگیکی دیاره، جا هه ر كه سیک حه جی له م مانگانه دا به سه ر خویدا سه پاند، ئه وه نابیت له حه جدا قسه و کرداری په یوه ست به گان و سه ریچی و مشتومر ئه نجام بدات، وه هه ر کاریکی چاك بکه ن ئه وه الله پیی ده زانیت، وه خوراك له گه ل خوتان ببه ن، وه چاکترین خوراك خوداپه رستیه، وه لیم بترسن ئه ی خاوه ن هوشه كان.

واته:

{الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ}، حه ج له چه ند مانگیکی دیاره، {فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ}، جا هه ر كه سیک له و مانگانه حه جی به سه ر خویدا فه رز کرد، {فَلَا رَفَثَ}، نابیت قسه و کرداری په یوه ست به گانکردن، {وَلَا فُسُوقَ}، وه نه سه ریچییه كان و خراپه كان، {وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ}، وه نه مشتومر له حه جدا بکات، {وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ}، وه هه ر کاریکی چاکه بکه ن، ئه وه الله پیی ده زانیت، {وَتَزَوَّدُوا}، وه خوراك له گه ل خوتاندا ببه ن، {فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ}، وه له راستیدا چاکترین خوراك خو پاریزیه، {وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ}، وه لیم بترسن ئه ی خاوه ن هوشه كان.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

{الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ} - حه ج له چه ند مانگیکی دیاره، ده ئیت، واته مانگی شوال، وذو القعدة و ده روژی به که م له ذی الحجة به.

{فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ} - جا هه ر كه سیک له و مانگانه دا حه جی به سه ر خویدا فه رز کرد، واته بریاری دا له و مانگانه دا حه ج بکات و ئیحرامی له به ر کرد،

{فَلَا رَفَثَ}، له کاتی چه جدا خوی به دوور بگریت له گوفتار و کرداری په یوهست به گان، وهك نایه تی ۱۸۷ وشه ی {الرَّفَثُ} ی به کارهیناوه و ده لیت:

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ

له شهوی رهمه زاندا گوفتار و کرداری په یوهست به گان له گهل ژنه کانتان چه لال کرا.

{وَلَا فُسُوقَ}، وه نابیت له کاتی چه جدا سه ریچی و خراپه بکات، {وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ}، وه نابیت مشتومر بکات له کاتی چه جدا.

{وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ}، وه ئه وهی له چاکه ده یکه ن الله پی ده زانیت.

وه القرطبی له الجامع لاحکام القران، سه بارهت به {وَتَزَوَّدُوا} ده لیت، الله فه رمانی کردووه که حاجیه کان خواردن له گهل خویاندا ببهن بو چه ج. وه ده لیت خه لکانیک ده هاتن بو چه ج و خواردنیان نه ده هینا و ده یانگوت پشت به الله ده به ستین بو خواردن، وه ده بوون به بارگرانی بو سه ر خه لك، الله فه رمانی پیمان کرد که خوراك له گهل خویاندا ببهن.

{فَإِنَّ خَيْرَ الرِّزَادِ التَّقْوَى}، له راستیدا چاکترین خوراك ته قوايه، خوداپه رستیه.

{وَاتَّقُونَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ}، وه لیم بترسن ئه ی خه لکانی خاوه ن هوش.

نایه تی ۱۹۸

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ

ده لیت:

هیچ گونا هیکتان ناگات ئه گهر ده سته که وتیک له خودا که تانه وه به ده ست بین، جا کاتیک له عه ره فات دابه زین، ئه وه یادی الله بکه ن له لای مه شعهری حه رام، وه یادی بکه نه وه ههروهك چون هیدایه تی کردوون، له گهل ئه وهش که ئیوه له رابردوودا له گومراکان بوون.

واته:

{لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ}، هیچ گوناهیکتان ناگات ئه گهر له کاتی چه جدا بازرگانی و کرین و فروشتن بکهن، {فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ}، کاتیک له عهرهفات دابه زین، ئه وه یادی الله بکه نه وه له لای مه شعهری حرام، {وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ}، وه یادی الله بکه نه وه ههروه که چۆن هیدایه تی کردن، {وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِن الضَّالِّينَ}، له گه ل ئه وه ش که ئیوه له رابردوودا له گو مپراکان بوون.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

وه کاتیک الله فه رمانی کردووه به پاک کردنه وهی چه ج له گو فتار و کرداری په یوه ست به گانکردن و سه ریچی و خراپه و مشتومر، ئه وه مؤله تی داوه به بازرگانی، وه که ده لیت: {لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلَ اللَّهِ- گونا هتان ناگات ئه گهر ده ستکه وتیک له الله وه به ده ست بهین}، {ابْتِغَاءَ الْفَضْلِ- به ده ستهینانی چاکه یه که}، له قورئاندا به مانای بازرگانی هاتووه، وه که ئایه تی ۱۰ سووره تی الجمعة ده لیت:

فَإِذَا فُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ

جا کاتیک نو یژ ته واو بوو، ئه وه له خاکه که بلاو بینه وه و ده ستکه وتیک له پیدانه کانی الله به ده ست بین.

وه به لگه بو راستی ئه مه، ریوایه تیکه که البخاری گپراویه تیه وه، له ابن عباسه وه که گو توویه تی:

كَانَتْ عُكَاظٌ وَمَجَنَّةٌ وَذُو الْمَجَازِ أَسَاقِفًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَتَأْتُمُوا أَنْ يَتَّجِرُوا فِي الْمَوَاسِمِ فَنَزَلَتْ {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فِي مَوَاسِمِ الْحَجِّ}

عوکاز و مه جه نه و زولمه جاز بازار بوون له سه رده می جاهیلی، وه خه لکه که هه ستیان به گونا ده کرد که له وه رزی چه جدا بازرگانی و کرین و فروشتن بکهن، ئه وه بوو ئه م ئایه ته دابه زی.

وه القرطبی سه باره ت به ناوی {عَرَفَاتٍ} ده لیت:

لِأَنَّ آدَمَ لَمَّا هَبَطَ وَقَعَ بِالْهِنْدِ ، وَحَوَاءَ بَجْدَةَ ، فَاجْتَمَعَا بَعْدَ طُولِ الطَّلَبِ بِعَرَفَاتٍ يَوْمَ عَرَفَةَ وَتَعَارَفَا ، فَسُمِّيَ الْيَوْمَ عَرَفَةَ

کاتیک ئادهم دابهزی کهوته هیند، وه حهوا کهوته جهده، دواى ماوهیه کی زۆر له عهرفات بهیهك گه‌یشتن و تیايدا جووت بوون، له‌بهر ئه‌وه پێی ده‌گوتریت رۆژی {عَرَفَة} جووت بوون.

وه عرفات له سه‌ردهمی جاهیلی وێستگهی په‌رستنی خوداوه‌ندی خۆر بووه، له‌بهر ئه‌وه له کاتی چه‌جا له‌سه‌ر کێوی عرفات ده‌مانه‌وه تاوه‌کو خۆر ئاوا ده‌بوو، ئینجا داده‌به‌زین و ده‌چوون بۆ کێوی مزده‌لیفه، کێوی مزده‌لیفه وێستگهی په‌رستنی خوداوه‌ندی مانگ بوو.

وه موسلمانان هه‌مان کار ده‌که‌ن، له‌سه‌ر کێوی عه‌رفات ده‌مینه‌وه تاوه‌کو خۆر ئاوا ده‌بێت، ئینجا داده‌به‌زن و ده‌چن بۆ مزده‌لیفه.

القرطبي سه‌بارهت به‌ المشعر الحرام يان المزدلفة ده‌لێت:

المزدلفة، واى پێ ده‌گوتریت، چونکه تیايدا ئادهم له حه‌وا نزیک بۆوه، وه حه‌وا له ئادهم نزیک بۆوه، له‌بهر ئه‌وه پێی ده‌گوتریت {المزدلفة} وه هه‌روه‌ها ده‌کریت بگوتریت: ئەم ناوه‌ی لێناوه به‌ هۆی کارى خه‌لكه‌كه‌ی، چونکه به‌ وه‌ستانیان له‌م شوینه‌دا له‌ الله نزیک ده‌بنه‌وه. وه (مَشْعَرٍ) له (الشعار) واته‌ نیشانه‌وه هاتووه، چونکه شوینیكه‌ بۆ چه‌ج و نوێژ و مانه‌وه تیايدا.

وه ده‌لێت چه‌یای قوزح، پێی ده‌گوتریت مزدلفة.

وه ابو حیان له تفسیر البحر المحیط ده‌لێت:

{المشعر الحرام}، قوزه‌حه، وه ئه‌و چه‌یایه‌یه که ئیمام له‌سه‌ری ده‌وه‌ستییت، وه ئاگردانی له‌سه‌ره.

ياقوت الحموی له معجم البلدان ده‌لێت:

له سه‌ر چه‌یای قزح (مزدلفة)، شه‌یتان ئاماده‌بوونیکی به‌هێزی هه‌بوو، وه له‌سه‌ر ئەم چه‌یایه‌ بینراوه، له‌بهر ئه‌وه به‌ ناوی شه‌یتان (قزح) کراوه.

وه کاتیک باران نه‌ده‌باری عه‌ره‌ب، چه‌لێکیان ده‌برده سه‌ر چه‌یاکه و بۆ شه‌یتان ده‌یانکرد به‌ قوربانیی، بۆ ئه‌وه‌ی باران بباریت.

وه ده لئیت قزح، نهو چیایه یه که ئیمام له سه ری ده وه ستیت، وه له دهسته راستی ئیمام ئاگردان هه یه، که له سه رده می جاهیلی ئاگریان تیا دا ده کرده وه.

دکتور جواد علی له المفصل فی تاریخ العرب ده لئیت:

نهو ئاگردانه ی سه ر مزدلفه ئاگره که ی به رده وام بوو تا وه کو کۆتایی خه لافه تی عوسمان کوری عفان.

وه ابن اثیر له البداية فی غریب الحدیث و الاثر و ابن منظور له لسان العرب ده لئیت، ابن عباس گو توویه تی:

لَا تَقُولُوا قَوْسٌ قَزَحٌ فَإِنَّ قَزَحَ اسْمُ شَيْطَانٍ ، وَقُولُوا : قَوْسُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

مه لئین قوس قزح (په لکه زیرینه)، چونکه قزح ناوی شهیتانه، به لکو بلین: که وانه ی الله.

گرنگ مزدلفه شوینی شهیتان بووه، وه ئیمرو موسلمانان کردوو یانه به یه کیک له سیمبو له کانی حه ج.

ئایه تی ۱۹۹

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ده لئیت:

ئینجا دابه زن لهو شوینه ی خه لک داده به زن، وه داوا ی لی بوورده ی له الله بکه ن، له راستیدا الله لی بوورده و به به زه یه.

واته:

ئینجا له مزده لیفه دابه زن لهو شوینه ی خه لک لی داده به زیت، وه داوا ی لی بوورده ی له الله بکه ن.

ئایه تی ۲۰۰

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

دهلئیت:

جا کاتیک ری و نه ریتی چه جتان به جی گه یاند، یادی الله بکه نه وه ههروهک چۆن یادی باو کانتان ده که نه وه، وه یان زیاتریش یادی بکه نه وه، وه له خه لک هه یه ده لئیت: خودا که مان له دونیا پیمان بده له گه ل ئه وه ش که له ئاخیرهت هیچ به هایه کیان نییه.

واته:

{فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ}، جا کاتیک ری و شوین چه جتان ته واو کرد، {فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا}، ئه وه یادی الله بکه نه وه ههروهک چۆن یادی باو کانتان ده که نه وه، وه یان زیاتریش یادی بکه نه وه، {فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ}، وه له خه لک هه یه ده لئیت، {رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا}، خودا که مان له دونیا پیمان ببه خشه، {وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ}، وه له ئاخیرهت هیچ به هایه کی نییه. البغوی له معالم التنزیل ده لئیت: {فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ}، واته موشریکه کان که له کاتی چه ج داوای هیچیان له الله نه ده کرد، ته نها شتی دونیایی نه بیئت، له گه ل ئه وه ش هیچ به شیک و به هایه کیان له قیامهت نییه.

ئایه تی ۲۰۱

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
دهلئیت:

وه هه یانه ده لئیت: خودا که مان له دونیا چا که مان پی ببه خشه، وه له ئاخیرهت چا که، وه له سزای ئاگر بمان پاریزه.

ئه وانه ئیمانداره کان که ده لئین: خودا که مان له دونیا و قیامهت چا که مان پی ببه خشه و له ئاگری دۆزهخ به دوورمان بگره.

ئایه تی ۲۰۰ و ۲۰۱ پیمان ده لئیت که موشریکه بتپه رسته کان و موسلمانان به یه که وه چه جیان کردوو.

نایه تی ۲۰۲

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ده لیت:

ئهوانه به شیان ده بیت به هوی ئه وهی به ده ستیان هیناوه، وه الله له لیپرسینه وه دا خیرایه.

واته: ئه و ئیماندارانه له دنیا و قیامت به شی چاکیان ده بیت به هوی کرده وه کانیانه وه، وه الله له لیپرسینه وه دا خیرایه.

نایه تی ۲۰۳

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ده لیت:

وه یادی الله بکه نه وه له چه ند رۆژیکی دیاریکراودا، جا بو که سیک که خوداپه رسته ئه گهر دوو رۆژ پیشی بخت هیچ گوناهیکی له سه ر نییه، وه ئه گهر دوای بخت ئه وه هیچ گوناهیکی له سه ر نییه، وه له الله بترسن، وه بزنان که بو لای ئه و کۆده کرینه وه.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

{وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ- وه یادی الله بکه نه وه له چه ند رۆژیکی دیاریکراودا}، ده لیت، واته ته کبیرکردن له کاتی ره جمکردنی شهیتان، له گهل هاویشتی ههر به ردیک ده بیت تکبیر بکهیت و بلیت الله اکبر.

{فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ، جا بو که سیک که خوداپه رسته ئه گهر دوو رۆژ پیشی بخت، هیچ گوناهیکی له سه ر نییه، وه ئه گهر دوای بخت، ئه وه هیچ گوناهیکی له سه ر نییه}، ده لیت، واته ئه گهر که سیک په له ی کرد و له دوو رۆژدا شهیتانی ره جم کرد، ئه وه گوناھی ناگات، وه ئه وهی له ۳ رۆژدا شهیتانی ره جم کرد، ئه وه گوناھی ناگات.

السعدی له کلام المنان ده‌لئیت:

{فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ}، واته: ههر که‌سیک له مینا ده‌رچوو له رۆژی دووهم بهر له خۆر ئاوابوون، {فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ}، وه ههر که‌سیک شه‌وه‌که‌ی مایه‌وه و رۆژی سیهه‌م شه‌یتانی ره‌جم کرد، {فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ}، گونا‌هی ناگات.

ئایه‌تی ۲۰۴ تا ۲۰۶

ئهم ۳ ئایه‌ته سه‌باره‌ت به که‌سیک دابه‌زیووه به ناوی الأحنس بن شریق.

الواحدی له اسباب النزول ده‌لئیت:

له‌سه‌ر الأحنس بن شریق الثقفی دابه‌زیووه، که هاوپه‌یمانیک‌ی بنی زوه‌ره بوو، هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر بۆ مه‌دینه، وه ئیسلام بوو، وه به گوفتار و قسه‌کانی پیغه‌مبه‌ر سه‌رسام بوو، وه گوتی هاتووم ببه‌م به ئیسلام، وه الله ده‌زانیت که من راستگۆم، وه‌ک ئایه‌ته‌که ده‌لئیت: {وَيُشْهِدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ - اللَّهُ شَهِيدٌ} ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له د‌ل‌یدایه‌{، ئینجا له لای پیغه‌مبه‌ر ده‌رچوو، وه به کشتوکال و که‌ری خه‌لکانیک‌ی موسلمان تیپه‌ر بوو، کشتوکاله‌که‌یانی سووتاند و که‌ره‌که‌یانی گوشت، ئه‌وه‌بوو الله ئهم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند، که ده‌لئیت: {وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ} - کاتیک پشتی کرد، له خاکه‌که‌دا رۆیشت بۆ ئه‌وه‌ی خراپه‌کاری تیادا بکات و کشتوکال و ره‌چه‌له‌ک له ناوببات}.

ئایه‌تی ۲۰۴

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به محمد ده‌لئیت:

وه له خه‌لک هه‌یه که گوفتاره‌که‌ی له سه‌ر ژیا‌نی دونیا سه‌رسامت ده‌کات، وه الله ده‌کات به شایه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له د‌ل‌یدایه‌ له کاتیکدا سه‌رسه‌خترین دوزمه‌نه.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن، سه بارهت به {وَيُشْهِدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ}، ده لیت:

ابن عباس ده یخوینده وه: {وَاللَّهُ يَشْهَدُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ}، وه الله شایه ته له سه ر نه وهی له دلیدایه.

أَبِي وَابْنُ مَسْعُودٍ ده یانخوینده وه: {وَيَسْتَشْهِدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ}،

وه له صحیح مسلم ریوایه تیک هاتووه، که محمد صلعم گوتوو یه تی:

إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُّ الْخَصِيمُ

نه و پیاوهی که الله زورترین رقی لی ده بیته وه نه وه یانه که سه رسه خترین دوزمنه.

نایه تی ۲۰۵

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْفُسَادَ

ده لیت:

وه کاتیک پشتی کرد، له خاکه که دا رویشت بو نه وهی خراپه کاری تیادا بکات و کشتوکال و ره چه له ک ویران بکات، وه الله خراپه کارانی خوش ناویت.

واته:

دوای نه وهی، الأخنس، له لای محمد صلعم رویشت، دهستی کرد به خراپه کاری: ویران کردنی کوشتوکال و کوشتنی نازهل.

وهك البغوى له معالم التنزيل ده لیت:

له نیوان الأخنس و بنی ثقیف کیشه و دوزمنایه تی هه بوو، شهوئیک لایان مایه وه، کاتیک رویشت دهستی کرد به سووتاندنی کشتوکالیان و کوشتنی نازهلایان.

ئینجا نووسه ری قورئان ده لیت:

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

الله خراپه کارانی خوش ناویت.

واته: ئەو كەسانەى خۆش ناوێت كە كشتوكاڵى خەلك دەسووتێنن و ئازەلى خەلك دەكوژن.

ئەى چۆنە ئە گەر محمد بە دەقى قورئان كشتوكاڵى خەلكى سووتاندبێت؟ ئايا ئەو ناچىتە چوارچىوەى فەساد و خراپەووە؟ كەواتە ئايا اللّە محمدى خۆش دەوێت، يان خۆش ناوێت؟

محمد رەزى تریى بنى ثقیف دەسووتینىت، هەرۆهك چۆن الأحنس سووتاندووێت، وە محمد دارخورماكانى بنى نضیر دەبریت و دەسووتینىت. له السيرة النبوية هاتوو دەلیت:

پێغەمبەر بریاریدا كە رەزى تریى چواردەورەى تائیف بسووتینىت، وە رەزەكان زۆر گەورە بوون. جیاوازی چىیه؟

ئایەتى ۲.۶

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ
دەلیت:

وہ کاتیک پئی دەگوتریت له اللّە بترسە، عیزەت بەرەو گونا دەیبات، جا ئەو دۆزەخ بەسیهتی، وە بە دنیاییهو خراپترین مۆلگەیه. البغوى له معالم التنزیل دەلیت:

{أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ}، واتە: عیزەت و هەست و شعوورى جاھیلی دەیگریت و بەرەو کاروکردهوێ گونا و ستهمکردن دەیبات. {فَحَسْبُ جَهَنَّمَ}، واتە دۆزەخ بەسیهتی.

ئایەتى ۲.۷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ
دەلیت:

وه له خه لك ههيه كه خووى ده فرۆشیت بۆ به دهستهینانی رهزامه ندى الله، وه الله نه رمونیا نه بۆ به نده كانى.

تیبینی و سه رنج:

{يَشْرِي}، هه له يه و ده بىت {يَشْتَرِي} بىت.

ئهم دهقه ده لىت، هه يه خووى بۆ جههاد ته رخا ن كر دووه و خووى به الله فرۆشتوووه بۆ به ده يه ينانى رهزامه ندى الله. وهك ئايه تى ۱۱۱ سووره تى التوبه ده لىت:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ

الله گيان و سامانى له ئيمانداران كړيووه له به ران بهر به وهى كه به هه شتيان بۆ ده بىت.

القرطبى له الجامع الحكام القران ده لىت، ئهم ئايه ته له سه ر صهيب بن سنان دابه زيوووه، وه ده لىت:

صهيب، مه ككه ي جه يه شت به ره و مه دينه، بۆ ئه وهى كوچ بكات بۆ لاي پيغه مبه رى الله، قوره يش به شوينى كه وتن و پيان گوت: ريگات پى ناده ين به ده و له مه نديه وه جه يمان به يلىت، چونكه كاتيك هاتيت بۆ مه ككه صعلوك بوويت، ئه وه بوو رازى بوو كه شوينى سامانه كه يان نيشان بدات، وه ريگيان پيدا كه بروات بۆ مه دينه.

ئايه تى ۲۰۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ده لىت:

ئهى ئه وانهى باوه رتان هيناوه، هه مووتان برۆنه ناو ئيسلامه وه و شوينكه وتهى هه نگاوه كانى شه يتان مه بن، چونكه بۆ ئيوه دوژمنىكى ئاشكرايه.

الطبرى له جامع البيان، سه باره ت به {ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَّةً}، ده لىت، چه ند وته وتيك هه يه:

یه که م: واته بین به ئیسلام.

ئەم شروڤه یه زۆر سهیره: چونکه ماناکه ی ده کاته: ئە ی ئەوانه ی ئیمانان هیناوه گشتان برۆنه ناو ئیسلامه وه!

دووهم: واته ملکه چ بن بو ئیسلام.

وه الطبری ده ئیت، گشت قورئانخوینانی حیجاز، ده یانخوینده وه: {السلم}، واته ئاشتی.

واته: ئە ی ئیمانداران گشتان پابه ندی ئاشتی بن.

به بوچوونی الطبری، ئەم ده قه به مانای ئیسلام دیت نه ک به مانای ئاشتی. وه ده ئیت، چونکه ئایه تی ۳۵ سووره تی محمد ده ئیت:

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ

نه که ن لاوازی بنوین و بانگیشه بو ئاشتی بکه ن له کاتیکدا که ئیوه بالادهستن، وه الله له گه ئتانه.

برۆنه ئیسلامه وه، واته ئە گهر به دهم باوهرتان هیناوه، ئەوه به دلش باوهر بهین.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئیت:

حذيفة بن اليمان گوتوویه تی: ئیسلام هه شت به شه، نوێز به شیکه و زه کات به شیکه و به رۆژوو بوون به شیکه و حه ج به شیکه و عومه ره به شیکه و جیهاد به شیکه و فه رمانکردن به چاکه به شیکه و خودوور خستنه وه له خراپه به شیکه.

ابن عباس گوتوویه تی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَّةً}، واته ئە ی ئەوانه ی باوهرتان به عیسا و موسا هیناوه، هه مووتان بین به ئیسلام.

ئایه تی ۲۰۹

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ده ئیت:

جا ئه گهر هه لخلیسکان له دوای ئه وهی چهندهها به لگه تان بۆ هاتوو، ئه وه بزانه که الله به زهبروزهنگ و ژیرمهنده.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت: {فَإِنْ زَلَلْتُمْ}، ئه گهر له ریگای ئیسلام لاتاندا، {مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ} - له دوای ئه وهی به لگه کانتان بۆ هاتوو، واته قورئان.

{فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}، ئه وه بزانه که الله به زهبروزهنگه و دانایه.

واته: ئه گهر له ئیسلام لاتاندا، له دوای ئه وهی قورئانتان بۆ هاتوو، ئه وه بزانه الله به زهبروزهنگه و تۆله ده کاتهوه.

ئایهتی ۲۱۰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْعَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

ده لیت:

ئایا چاوهروان دهن تاوه کو الله له سیبهری هه ور و فریشته کان دین و کاره که کو تایی پیبیت؟ وه بریار و کاره کان بۆ الله ده گه ریینه وه.

واته:

{هَلْ يَنْظُرُونَ}، ئایا ئیمان ناهینن و چاوهری ده که ن؟ {إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْعَمَامِ}، تاوه کو الله له سیبهری هه ور یکدا بۆیان دیت، {وَالْمَلَائِكَةُ}، وه ههروهه فریشته کان، {وَقُضِيَ الْأَمْرُ}، ئه وکات بابته که یه کلابوته وه، {وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ}، وه کار و فهرمانه کان بۆ الله ده گه ریینه وه.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

أَبِي بِنِ كَعْبٍ، ده یخوینده وه: {هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْعَمَامِ}، واته: ئایا چاوهری ده که ن تاوه کو الله، وه فریشته کان له سیبهری هه ور بۆیان دین.

وه هه ندیک ده یانخوینده وه: {فِي ظِلَالٍ}، له جیاتی {فِي ظُلَلٍ}.

وه له چهندهها دهقی قورئان هاتووه، كه الله له رۆژی قیامهت دادهبهزیت، وهك
ئایهتی ۲۲ سوورهتی الفجر:

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

وه خوداکهت هات، وه فریشتهکان ریز به ریز.

وه ئایهتی ۱۵۸ سوورهتی الانعام دهئیت:

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ

ئایا چاوهری دهکهن تاوهکو فریشتهیان بو دیت یان خوداکهت دیت، وه یان
ههندیک له موعجیزهکانی خوداکهت دیت؟

پوخته:

ئهم ئایهته دهئیت ئایا ئهوانه ی باوهر ناھینن چاوهری دهکهن تاوهکو الله له
سیبهری ههور و فریشتهکان له قیامهت بو یان دین، ئهوکات، کاتیک الله و
فریشتهکان دین، ئهوه کاره که یه کلابوتهوه، وه سزا دهرین، وه دهرهت نامینیت
بو باوهرهینان.

ئایهتی ۲۱۱

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

خوداوهندی عهره ب و ئیسلام، به محمد دهئیت:

له نهوهکانی ئیسرائیل بپرسه چهند موعجیزه ی ئاشکرمان داوه پیمان، وه ههر
کهسێک نیعمهتی الله بگوریت له دوا ی ئهوه ی بو ی هاتووه، ئهوه الله تونده له
سزاکه ی.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به {وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ}،
دهئیت، واته: ههر کهسێک ئیسلام و ئهوه فه ریزانه بگوریت که له شه ریعتهتی
ئاینه کهیدا ههیه، {فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}، ئهوه الله سزای ده دات، وه سزای
الله توندوتیژه.

ثابتهتی ۲۱۲

رُزْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

دهلئیت:

بؤ ئهوانه‌ی کوفریان کردووه ژبانی دنیا رازیندراووته‌وه، وه ئهوان گالته ده‌که‌ن
به‌وانه‌ی باوهریان هیناوه، وه ئهوانه‌ی خوداپه‌رست بوون، له رۆژی قیامه‌ت
له‌سه‌ریانه‌وه ده‌بن، وه الله به بی سنوور رزق به که‌سێک ده‌دات که خۆی
بیه‌وئیت.

واته:

{رُزْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا}، بؤ کافره‌کان ژبانی دنیا رازیندراووته‌وه،
{وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا}، وه کافره‌کان گالته ده‌که‌ن به ئیمانداران، {وَالَّذِينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}، وه خوداپه‌رستان له رۆژی قیامه‌ت له‌سه‌ره‌وه‌ی
کافره‌کان ده‌بن، {وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ}، وه الله به بی سنوور رزق به
که‌سێک ده‌دات که خۆی بیه‌وئیت.

رزانده‌وه سیفاتیکێ هاوبه‌شی الله اکبر و شه‌یتانه، هه‌م الله ده‌توانئیت کاری
رزانده‌وه بکات، وه هه‌م شه‌یتان ده‌توانئیت بیکات، له‌به‌ر ئه‌وه القرطبی له
الجامع لاحکام القرآن ده‌لئیت:

وَالْمُزَيْنُ هُوَ خَالِقُهَا وَمُخْتَرِعُهَا وَخَالِقُ الْكُفْرِ، وَيُرِيئُهَا أَيْضًا الشَّيْطَانُ بِوَسْوَاسَتِهِ
وَإِغْوَائِهِ

جوانکه‌ر الله‌یه که دروستکه‌ری جوانی و داهینه‌ریه‌تی، وه دروستکه‌ری کوفره،
وه هه‌روه‌ها شه‌یتان ده‌رازینئته‌وه به چرپه‌چرپ و گومراییکردن.

الطبری له جامع البیان، سه‌باره‌ت به {وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}، ده‌لئیت،
واته ئیمانداران له‌سه‌ره‌وه‌ی کافره‌کان ده‌بن له رۆژی قیامه‌ت، واته کافره‌کان له
دۆزه‌خ و ئیمانداران له به‌هه‌شت ده‌بن.

ئايهتی ۲۱۳

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

دهلئیت:

خه لك يهك ئاين بوون، جا الله پيغه مبهران و ئاگادار كه ره وانی نارد، وه له گه لئاندا به ههق په رتووکی دابه زاند، بو حوكم كردن له نيوان خه لكدا سه بارهت به وهی تيايدا ناكوك بوون، وه تيايدا ناكوك نه بوون، ته نها ئه وانه نه بيت كه بويان هات له دواي ئه وهی به لگه كانيان بو هات، به هوی ئيره ي نيوانيانه وه، جا الله به مؤله تي خوی هيدا يه تي ئه وانه يدا كه سه بارهت به ههق تيايدا ناكوك بوون، وه الله هيدا يه تي هه ر كه سيك ده دات بو ريگای راست كه خوی ئاره زوو ده كات.

واته:

{كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً}، خه لك يهك ميلهت، واته يهك ئاين بوون، يه كتاپه رستي، {فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ}، جا الله پيغه مبهران و ئاگادار كه ره وانی نارد، {وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ}، وه په رتووکی له گه لئاندا به ههق دابه زاند، {لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ}، بو ئه وهی حوكم له نيوان خه لكدا بكن سه بارهت به وهی كه تيايدا ناكوكن، {وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ}، وه ته نها ئه وانه تيايدا ناكوك بوون كه له دواي ئه وهی به لگه كانيان بو هات، {بَغْيًا بَيْنَهُمْ}، وهك ئيره ي نيوانيان ناكوكيان نايه وه، {فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ}، وه الله به مؤله تي خوی ري به وانه نيشان دا كه سه بارهت به ههق ناكوك بوون، {وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}، وه الله هيدا يه تي كه سيك ده دات بو ريگای راست كه خوی ئاره زوو ده كات.

الطبري له جامع البيان ده لئیت:

{كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً- خهك يهك ميللهت بوون}، دهليت ناكوكي ههيه سهبارت به شروفهه نهم دهقه:

يه كه م: ابن عباس و قتاده: نهوانه كه له نيوان ئادهم و نوح بوون، كه ههر هه موويان له سهر هه مان شهريعت بوون، وه نهو ماوهيه ۱۰ پشت بوون. وه قتاده گوتوويه تي، يه كه م پيغه مبه ر كه نيردراوه نوح بووه.

دووه م: ابي بن كعب و ابن زيد و ابي العالیه گوتوويانه، واته كاتيك الله نهوه كاني ئاده مي له پشتي ئادهم دهرهينا و كردني به شايهت به سهر خوينا. الطبري دهليت، له نيوان ئادهم و نوح خهك له سهر يهك ئاين بوو، ئينجا ناكوكي هاته ئاراهه و الله پيغه مبه راني نارد.

واته: كاتيك ناكوكي له ناو خهك هاته ئاراهه، {فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ}، الله پيغه مبه ران و ئاگادار كه رهواني نارد، {وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ}، وه په رتووكي به هه ق له گه ئياندا دابه زاند، {لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ}، بو نهوه ي حوكم له نيوان خهكدا بكن سهبارت بهو شتانه ي تيايدا ناكوكن. وهك له ئايه تي ۱۹ سووره تي يونس هاتووه دهليت:

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وه خهك ته نها يهك ميللهت بوون جا ناكوك بوون، وه نه گهر برياري پيشينه ي خودا كهت نه بووايه، نهوه به دنيا ييه وه نيوان ياني ده كرد سهبارت بهوه ي تيايدا ناكوكن.

وه الطبري دهليت: {وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ} - وه په رتووكي به هه ق له گه ئياندا دابه زاند، واته تهورات.

وه سهبارت به {وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ}، الطبري دهليت:

واته هيج كه سيك سهبارت به تهورات ناكوك نه بوون ته نها نهوانه نه بيت كه تهوراتيان بو هات، واته نهوه كاني ئيسرائيل.

السعدى له كلام المنان ده لئيت:

{فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا- جا الله هيدايه تي ئه وانه ي دا كه ئيمانان هينا)، له ميلله تي ئيسلام، {لَمَّا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ- له وهى كه سه بارهت به ههق تيايدا ناكوك بوون)، هه موو شتيك كه ئه هلى په رتووك تيايدا ناكوك بوون.

له كو تايي ئه م ئايه ته ده مه وئيت بليم، چونكه ئه م ئايه ته نه ئاماژه ي به ناوى په رتووكه كه كر دووه، وه نه ئاماژه ي به ناوى پيغه مبه ره كه و پيغه مبه ره كان كر دووه، وه نه ئاماژه ي به يهود و مه سيحى و موسلمان كر دووه، ئه وه هه ر شروقه كارئك له ئاوازيك لى ده خوئييت و به كه يفي خو ي شروقه ي ده كات.

ئايه تي ۲۱۴

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

ده لئيت:

يان پيتان وايه كه ده چنه به هه شته وه؟ كاتيك هه مان شت به سه ر خه لكانى پيش ئيوه دا هات، به سه ر ئيوه داديت، كه دژوارى و ناخوشى يه خه ي گرتن، وه راچله كي ندران، ته نانه ت پيغه مبه ره كه و ئه وانه ي له گه ليدا باوه ريان هيناوه ده لئين: كه يه سه ركه وتنى الله، ئه ي سه ركه وتنى الله نزيك نيبه؟

واته:

{أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ}، يان پيتان وايه كه ده چنه به هه شته وه، {وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ}، كاتيك وهك ئه وه تان به سه ر ديت كه به سه ر خه لكانى پيش ئيوه دا هاتووه، {مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ}، دژوارى و ناخوشى يه خه ي گرتن، {وَزُلْزِلُوا}، وه هه ژيندران، {حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ}، ته نانه ت پيغه مبه ره كه و ئه وانه ي له گه ليدا ئيمانان هيناوه ده لئين، {مَتَى نَصُرُ اللَّهُ}، كه يه سه ركه وتنى الله؟ {أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ}، ئه ي سه ركه وتنى الله نزيك نيبه؟

الطبرى له جامع البيان، ده لئيت واته:

ئەى ئيمانداران بە اللہ و پيغەمبەرەكەى، پيئان واىە كە ئيوە دەچنە بەهەشتەو، وە ئەو ناخوشى و دژوارىەتان تووش نابيئەت كە تووشى شوئىنكەوتوانى پيغەرانى پيش ئيوە هاتن، بەلكو ئيوەش وەك ئەوان بە ناخوشى و هەژارى و دەرد و بەلا تاقيدە كرئىنەو، {وَزُلْزِلُوا}، وە هەر وەك چۆن ئەوان بە دەستى دوژمنەكانيانەو تووشى ترس و توقان هاتن، ئەو ئيوەش تووش دئىن، ئىنجا محمد و ياوەرەكانى دەئىن: كەى اللہ پشتيوانمان دەكات و سەرمان دەخات؟ ئىنجا اللہ پيئان دەئىت، ئەو سەر كەوتنە نزيكە.

وہ السدى و قتادة گوتوويانە، ئەم ئايەتە لە كاتى شەرى خەندەق دابەزيووە. القرطبي لە الجامع لاحكام القرآن دەئىت:

ابن مسعود، لە جياتى {وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ}، دەيخوئىندەو: {وَزُلْزِلُوا ثُمَّ زُلْزِلُوا وَيَقُولُ}، هەژئىندران، ئىنجا هەژئىندران، وە دەئىت:

الاعمش دەيخوئىندەو: {وَزُلْزِلُوا وَيَقُولُ الرَّسُولُ}، وە هەژئىندران، وە پيغەمبەرەكە دەيگوت.

ئايەتى ۲۱۵

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

خوداوەندى عەرەب و ئىسلام، بە محمد دەئىت:

پرسیارت لى دەكەن چى ببهخشن؟ بلى هەر شتىك لە سامانەكەتان ببهخشن، ئەو بە دايك و باوك و كەسوكارى هەرە نزيك و هەتيوو و هەژاران و ريبواران ببهخشن، وە هەر چاكەيەك ئەنجام بەدن، ئەو اللہ پيئى دەزانئىت.

القرطبي لە الجامع لاحكام القرآن دەئىت:

ئەم ئايەتە لەسەر عمرو بن الجموح دابەزيووە، كە پياويكى بەتەمەن بوو گوتى: ئەى پيغەمبەر سامانيكى زۆرم هەيە، بە چى و بو كى بيكەم بە خيىر؟ ئەو بوو ئەم ئايەتە دابەزى.

السدى گوتووئىت: ئەم ئايەتە دابەزيووە بەر لە فەرزكردنى زەكات.

ئايه تي ۲۱۶

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به موسلمانان ده‌لئیت:

شهرکردنتان له‌سه‌ر نووسراوه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که رقتان لئیه‌تی، وه ره‌نگ بی‌ت رقتان له شتیک بی‌ت، به‌لام بو ئیوه چاک بی‌ت، وه ره‌نگ بی‌ت خو‌شیتان به شتیک بی‌ت، به‌لام ئه‌و شته خراب بی‌ت بوتان، وه الله ده‌زانیت و ئیوه نازانن. واته:

{كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ}، شهر و کوشتارتان له‌سه‌ر نووسراوه، {وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ}، وه ئیوه رقتان لئیه‌تی، {وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ}، وه ره‌نگ بی‌ت رقتان له شتیک بی‌ت، به‌لام بو ئیوه چاک بی‌ت، {وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ}، وه ره‌نگ بی‌ت شتیکتان به دل بی‌ت، به‌لام خراب بی‌ت بوتان، {وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ}، الله ده‌زانیت و ئیوه نازانن.

ئهم ئایه‌ته جیهاد فه‌رز و پیویست ده‌کات له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک، چونکه {كُتِبَ عَلَيْكُمُ}، واته له‌سه‌رتان فه‌رز کراوه، هه‌روه‌ک چۆن ئایه‌تی ۱۷۸ سووره‌تی البقرة ده‌لئیت:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ

تۆله‌تان له‌سه‌ر نووسراوه، واته فه‌رز کراوه.

وه ئایه‌تی ۱۸۳ ی ئهم سووره‌ته ده‌لئیت:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

به‌رۆژوو بوونتان له‌سه‌ر نووسراوه، واته فه‌رز کراوه.

وه ئایه‌تی ۱۸۰ ی ئهم سووره‌ته له‌په‌یوه‌ست به‌وه‌سیه‌ت ده‌لئیت:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

له‌سه‌رتان نووسراوه، کاتیک دانه‌یه‌کتان له‌سه‌ره مه‌رگدا ده‌بن.

وه ئايه تي ۵۱ سوورهي التوبة:

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا

ئەي محمد بلى ھەرگيز تووشمان نابيت، تەنھا ئەو نەبیت كە اللہ لەسەرمانى نووسيوھ.

واتە ئەم ئايەتە كوشت و كوشتار و جيهادى، بۆ پياوان كاردووھ بە روكنيك له روكنه كاني ئيسلام، وهك چۆن نويز و بەرۆژوووبون، و زهكات و حه ج له روكنه كاني ئيسلامن.

ئەم ئايەتە پيمان دەليت، كە زۆريك له ياوهره كاني محمد، كوشت و كوشتاريان بە دل نەبووھ، چونكە دەليت:

وَهُوَ كَرُهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

وہ ئيوھ شەر و كوشتارتان بە دل نيه و رقتان ليه تي، وە رەنگ بيت رقتان له شتيك بيت، بەلام ئەو شتە بۆتان باش بيت.

وہ ئايه تي ۷۷ سوورهي النساء، تەئكيد دەكاتەوھ كە ھەنديك له ياوهره كاني محمد شەر و كوشتاريان بە دل نەبووھ:

فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ

وہ كاتيک شەر و كوشتاريان لەسەر نووسرا، ئەو كات دەستەيه كيان له خەلك دەترسن، وەك ترسانيان له اللہ، وە يان ترسيكي زياتر، وە گوتيان: خودا كە مان بۆچی شەر و كوشتارت لەسەرمان نووسيوھ.

الطبرى له جامع البيان دەليت:

{كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ}، واتە شەر و كوشتارى موشريكه كانتان لەسەر فەرز كراوھ، له گەل ئەوھش كە رقتان ليه تي.

وہ دەليت سعيد بن المسيب گوتوويه تي: جيهاد فەرز و واجبه لەسەر موسلمانان تاوھ كو رۆژى قيامەت.

وه الطبری سه بارهت به {وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ} ده لیت واته:

وه نه کهن رقتان له شهر و کوشتار بیته وه، وه رهنگ بیت ئیوه رقتان لی بیته وه، به لام چاکه بو ئیوه، وه نه کهن خوشیتان به دستبه رداربوونی جیهاد بیت، چونکه رهنگ بیت ئیوه خوشیتان پی بیت، به لام خراب بیت بوتان.

{وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ}، واته الله ده زانیت که چی چاکه و چی خراپه بو ئیوه، وه ئیوه نازانن که چی چاکه و چی خراپه.

له بهر ئه وه وهك له صحیح البخاری و صحیح مسلم، ریوایه تیک هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

أَمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ

فه رمانم پیکراوه که شهر و کوشتاری خه لک بکه م تاوه کو شایه تومانی ده هیئن، که هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیت، وه محمد پیغه مبه ری الله یه و نوئیر ده کهن و زه کات ده دهن، جا ئه گهر وایان کرد ئه وه خوین و سامانیان له من پاریزراو ده بیت ته نها به هه قی ئیسلام نه بیت، وه لیپرسینه وه یان له سهر الله ده بیت.

{إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ}، واته موسلمان ته نها له ۳ حاله تدا ده کوژریت:

یه که م: زیناکه ریک که هاوسه ری هه بیت یان هاوسه رگیری کرد بیت.

دووهم: موسلمانیک که له ئیسلام هه لده گه ریته وه .

سیههم: موسلمانیک که به ناهه ق موسلمانیک ده کوژریت.

وه له صحیح مسلم و مسند احمد و سنن النسائی و سنن ابوداود، ریوایه تیک هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْرُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِه نَفْسَهُ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ

هەر که سیك بمریت و غهزو نه کات، وه یان نیه تی جیهادی نه بیت ئه وه له سه ر
رېبازیك له نیفاق ده مریت.

وه له صحیح سنن ابو داود (لالالبانی)، رېوایه تیک هاتوو، محمد صلعم
گوتوو یه تی:

إِذَا تَبَاعَيْتُمْ بِالْعَيْنَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقْرِ، وَرَضَيْتُمْ بِالزَّرْعِ وَتَرَكْتُمْ الْجِهَادَ سَلَطَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ

ئه گه ر خه ریکی کړین و فروشتن بوون، وه خه ریکی ئاژه لدارى بوون و رزای بوون
به کارى کشتوکالی و ده سته ردارى جیهاد بوون، ئه وه الله رېسواییتان به سه ردا
ده سه پینیت، وه لای نابات تاوه کو ده گه رینه وه بو سه ر ئاینه که تان.

{حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ} واته تاوه کو ده گه رینه وه بو جیهاد.

ئایه تی ۲۱۷

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَزُدَّوَكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَزِدِدْ مِنْكُمْ عَن
دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

خوداوه ندى عه ره ب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

پرسیارت لی ده که ن سه باره ت به شه ر و کوشتا ر له مانگی حه رام: بلێ شه ر و
کوشتا ر تیایدا گونا هێکی گه وره یه، به لام به رپه رچدانه وه ی رېبازی الله و کوفر پێی
و شوینی کړنوشبردنی حه رام و ده رکردنی خه لکه که ی لێیه وه گونا هێکی گه وره تره
لای الله، وه ئاژاوه گه وره تره له شه ر و کوشتا ر، وه به رده وام شه رتان ده که ن
تاوه کو، ئه گه ر بتوانن، له ئاینه که تان هه لتان ده گێرنه وه، وه هه ر که سیکتان له
ئاینه که ی هه لگه رپێته وه، جا به کافر ی بمریت، ئه وه ئه وان ه کاره یان له دونیا و
ئاخیره ت پووچه ل ده بیته وه، وه ئه وان ه یاوه رانی ئاگرن، وه بو هه میشه تیایدا
ده میننه وه.

واته:

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ}، ئەى محمد پرسىارت لى دەكەن سه بارەت بە شەر و كوشتار لە مانگی حەرام، {قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ}، بلى شەر و كوشتار لە مانگی حەرام گوناھىكى گەورەيە، {وَصَدُّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ}، بەلام بەرپەرچدانەوہى ريبازى اللہ لە لايەن موشريکه كانەوہ و كوفرکردنيان بە اللہ و دەرکردنى خەلك لە شوينى كرنۆشبردنى حەرام، واتە لە مەككە، گوناھىكى گەورەترە لای اللہ، {وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ}، وە ئازاوە، واتە شرك و كوفر، گوناھىكى گەورەترە لە لای اللہ لە كوشت و كوشتار، {وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ}، وە بەردەوام شەرتان دەكەن تاوہ كو لە ئاينەكەتان هەلتان دەگيرنەوہ، واتە لە ئيسلام، {إِنْ اسْتَطَاعُوا}، ئەگەر توانيان، {وَمَنْ يَزِدْكُمْ مِّنْكُمْ عَنِ دِينِهِ}، وە هەر كەسيكتان لە ئاينەكەى هەنگەریتەوہ، {فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ}، جا بمریت و كافر بىت، {فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ}، ئەوانە كارەكانيان پووچەل بوو لە دۇنيا و لە قيامەت، {وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ}، وە ئەوانەى ياوہرانی دۆزەخن و بوہەميشە تيايدا دەميينەوہ.

لە ناو عەرەبى جاھىلى چوار مانگ حەرام بوو كە شەرى تيدا بكریت، كە بریتين لە: ذو القعدة و ذو الحجة و المحرم و رجب. وەك ئايەتى ۳۶ سوورەتى التوبة:

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ

ژمارەى مانگەكان لای اللہ دوانزە مانگە لە پەرتووکی اللہ، لەو رۆژەوہى كە ئاسمانەكان و زەوى دروستكردووہ، چوار دانەيان حەرامن.

محمد و ياوہرەكانى پيروزى ئەم مانگانە دەشکينن و كوشت و كوشتارى تيايدا دەكەن و خوینى تيدا دەپيژن.

الواحدى له اسباب النزول دهئيت:

پيغەمبەر صلعم، دەستەيەكى چە كدارى بە سەرکردايەتى عبداللہ بن جحش دەنيريت بو ناوچەى نەخلە، (نيوان مەككە و طائف)، كاروانىكى قورەيشيان بينى بە سەرکردايەتى عمر بن الحضرمى، لە مانگى حەرام (رجب)، ابن الحضرميان كوشت، الحکم بن کيسان و عثمان بن عبد اللہ بن المغيرةيان بە ديل گرت و

کاروانه که یان له گه لّ خوځیان بو مه دینه هیئا، نه وه بوو وه فدیک له قوره یس هاتن بو لای پیغه مبه و گوتیان: محمد شهر و کوشتاری له مانگی حرام حلال کرد، مانگی حرام مانگی بوو که هیچ که سیک له کوشتار و خوینرشتن نه ده ترسا، و خه لک خه ریکی به ده سته یانی بژیویان بوون، به لام محمد خوینی تیادا رشت و تیادا دهستی بو شمشیر برد، وه خه لکی مه ککه موسلمانانیا له که دار ده کرد و ده یانگوت: نهی نه وانه بوونه ته سابیئة (واته موسلمان)، شهر و کوشتارتان له مانگی حرام حلال کرد. نه وه بوو الله نه م ئایه ته ی دابه زاند، {پرسیارت لی ده که ن سه بارهت به شهر و کوشتار له مانگی حرام}، پیغه مبه یه که له پینجی کاروانه که ی بو خوئی گلدایه وه، وه نه مه یه که م {خُمس} بوو که پیغه مبه به دهستی هیئا، وه نه وه ی مایه وه به سهر دهسته چه کداره که ی دابه ش کرد.

محمد یه که له پینجی غه نیمه که ی بو خوئی گداوه ته وه له کاتی کدا هیشتا ئایهت دانه به زیوو که یه که له پینج بو محمد حلال بکات، چونکه {خُمس} دواتر له سووره تی الانفال داده به زیت.

نه ی محمد بیروکه ی {خُمس} له کوئی بو هاتوو و وه رگرتوو؟

ابو فرج الاصفهانی له الأغانی، له وه سفی سه رکرده یه کی صعالیکدا به ناوی حاجز بن عوف ده لیت:

چاره که کی ده سته که وته کانی فهرهوودی له پیاوه کانی وهرده گرت.

خوداوهندی عه رهب و ئیسلام، له م ئایه ته دا ده لیت:

{قِتَالٌ فِيهِ كِبِيرٌ}، کوشتن و کوشتار گونا هیکی گه وره یه، به لام {وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ}، شرك و کوفر گه وره تره له کوشتن و کوشتار، وه ک الطبری له جامع البیان ده لیت:

شرك مه زنتر و گه وره تره له کوشتن، واته کوشتنی ابن الحضرمی که ئیوه نیگه ران بوون به کوشتنی له مانگی حرام.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

جه ماوه ری زانایان له سهر نه وه ن که نه م ئایه ته نه سخ بووه، وه کوشت و کوشتاری موشریکه کان له مانگه حرامه کان ریگا پی دراوه.

ثایه تی ۲۱۸

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ده لیت:

ئهوانه ی باوه ریان هیناوه و کوچیان کردوو و جیهادیان له پیناوا الله دا کردوو،
ئهوانه به هیوای ره حمه تی الله، وه الله لیبووورده و به به زه ییه.

له م ئایه ته دا خوداوه ندی عه ره ب و ئیسلام، وه لام به موشریکه کان ده داته وه و
ده لیت:

عبدالله بن جحش و دهسته چه کداره که ی که ابو الحضرمیان کوشت و
دهستیان به سهر کاروانه که دا گرت، ئهوانه ئیماندارن و کوچیان کردوو له
مه ککه بو مه دینه، وه ئهوانه به م کاره یان جیهادیان کردوو له پیناوا الله، وه
ئهوانه ن که به هیوای ره حمه تی الله.

واته: خوداوه ندی عه ره ب و ئیسلام، له م ئایه ته دا به عبدالله بن جحش و
دهسته چه کداره که یدا هه لده دات.

ثایه تی ۲۱۹

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ
نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

خوداوه ندی عه ره ب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

لیت ده پرسن سه باره ت به عه ره ق (مه ی) و قومار، بلی: گوناھیکی گه وره و
سوودیان بو خه لك تیدایه، وه گوناھه که یان گه وره تره له سووده که یان، وه
پرسیارت لی ده که ن که چی ببه خشن؟ بلی ئه وه ی لیتان زیاده یه، به م جو ره الله
ئایه ته کانی بو ئیوه روون ده کاته وه بو ئه وه ی تیبگه ن.

واته:

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ}، ئه‌ی محمد پرسیارت لی ده‌که‌ن سه‌باره‌ت به‌ عه‌ره‌ق و قومار، {قُلْ}، بلی، {فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ}، له‌ عه‌ره‌ق و قومار گونا‌ه‌ی‌کی گه‌وره و چه‌نده‌ها سوود بو‌ خه‌لك هه‌یه، {وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا}، به‌لام گونا‌هه‌ که‌یان له‌ سووده‌ که‌یان گه‌وره‌تره، {وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ}، وه‌ پرسیارت لی ده‌که‌ن که‌ چی ببه‌خشن؟ {قُلِ الْعَفْوَ}، بلی ئه‌وه‌ی لی‌تان زیاده‌یه، {كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ}، به‌م جو‌ره الله ئایه‌ته‌کانی بو‌ ئیوه‌ روون ده‌کاته‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی تی‌بگه‌ن.

خودای عه‌ره‌ب و ئیسلام، ده‌ئیت قومار سوودی هه‌یه، به‌لام گونا‌هه‌ که‌ی زیاتره له‌ سووده‌ که‌ی.

پرسیار: ئه‌ری‌ خاوه‌ن ئه‌قل و هو‌شه‌کان، (یا اُولِي الْأَلْبَابِ) سوودی قومار چیه‌؟

له‌ ئایه‌تی ٦٧ سووره‌تی النحل خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت:

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا

وه‌ له‌ به‌روبوومی خورما و تری سه‌رخو‌شکه‌ر ده‌ردینن که‌ رزقی‌کی چاکه‌.

واته: عه‌ره‌ق و شراب رزقی‌کی چاکه‌.

وه‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌ئیت:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا

پرسیارت لی ده‌که‌ن سه‌باره‌ت به‌ مه‌ی و قومار، بلی گونا‌ه و چه‌نده‌ها سوودیان بو‌ خه‌لك تی‌دایه، به‌لام گونا‌هه‌ که‌یان گه‌وره‌تره له‌ سووده‌ که‌یان.

واته: عه‌ره‌ق چه‌نده‌ها سوودی تی‌دایه، به‌لام گونا‌هه‌ که‌ی گه‌وره‌تره له‌ سووده‌ که‌ی.

وه‌ ئه‌وه‌ی سه‌یره له‌م ئایه‌ته، {مَنَافِعُ}، به‌ کو‌یه، واته چه‌نده‌ها سوود.

الواحدی له‌ اسباب‌ النزول ده‌ئیت:

ئەم ئايەتە سەبارەت بە عومەرى كورى خەتاب و معاذ بن جبل و كۆمەلئىك لە پياوانى مەدينە دابەزىو، هاتن بۆ لاي پىغەمبەر و گوتيان فەتويمان بۆ بدە سەبارەت بە عەرەق و قومار ئەو بوو ئەم ئايەتە دابەزى.

ابن كثر له تفسير القرآن العظيم، ئاماژە بە رىوايەتتەك دەكات كە لە مسند احمد و جامع الترمذى و سنن ابوداود و سنن النسائى هاتوو، كە عومەرى كورى خەتاب گوتوو يەتى:

اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا . فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْبَقَرَةِ : (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ [وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ]) فَدَعِيَ عُمَرُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ ، فَقَالَ : اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا . فَنَزَلَتِ الْآيَةُ الَّتِي فِي النِّسَاءِ : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى) [النِّسَاءِ : 43] ، فَكَانَ مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَقَامَ الصَّلَاةَ نَادَى : أَلَا يَقْرَبَنَّ الصَّلَاةَ سَكَرَانُ . فَدَعِيَ عُمَرُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ ، فَقَالَ : اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا . فَنَزَلَتِ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْمَائِدَةِ . فَدَعِيَ عُمَرُ ، فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ ، فَلَمَّا بَلَغَ : (فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ) [الْمَائِدَةِ : 91] ؟ قَالَ عُمَرُ : أَنْتَهَيْنَا ، أَنْتَهَيْنَا

الله سەبارەت بە مەى بە رەوانى بۆمان روون بکەو، ئەو بوو ئەم ئايەتە دابەزى، {پرسیارت لى دە کەن سەبارەت بە مەى و قومار}، پىغەمبەر بانگى عومەرى کرد و بۆى خویندەو، عومەر گوتى: الله سەبارەت بە مەى بە رەوانى بۆمان روون بکەو، ئەو بوو ئايەتە ۴۳ سوورەتى النساء دابەزى كە دەلئت، {ئەى ئيمانداران لە نوێژ نزيك مە کە و نەو کاتتیک سەرخۆشن}، وە بانگدەرى پىغەمبەر لە کاتى نوێژکردن دەيگوت: هيج کە سىک نوێژ نە کات کە سەرخۆشه، بانگى عومەرى کرد و بۆى خویندەو، عومەر گوتى: الله سەبارەت بە مەى بە رەوانى بۆمان روون بکەو، ئەو بوو ئايەتە ۹۱ سوورەتى المائدة دابەزى كە دەلئت، {ئەرى ئیو کۆتاييتان پى نەهینا}؟ عومەر گوتى کۆتاييمان پى هینا، کۆتاييمان پى هینا.

واتە: عەرەق خواردنەو بە چوار قوناغ حەرام کراو.

وہ القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دەلئت:

مجاهد و محمد بن سيرين والحسن وابن المسيب وعطاء وقتادة ومعاوية بن صالح وطاوس وعلي بن أبي طالب وابن عباس، گوتوويانه: دامه و شه ترهنج قومارن، وه ته نانهت يارى مندالان كاتيك يارى به گويز و چوارگوشه ده كه ن.

وه القرطبي ده لیت، له قورئانه كه ی ابن مسعود هاتووه كه ده لیت:

قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَثِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْثَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا

بلی گونا هه كه یان زوره، وه چهنده ها سوودی بو خه لك تیا ه، به لام گونا هه كه یان زورتره له سووده كه یان.

واته: (زور) و (زورتر)، له جیاتی (گه وره) و (گه وره تره)

وه ابن كثير سه بارهت به {وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ}، ده لیت واته: پرسيارت لی ده كه ن كه چ به خشن؟ نه ی محمد بلی نه وه ی لیتان زیاده.

نایه تی ۲۲۰

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ده لیت:

له دنیا و ئاخیرهت، وه پرسيارت لی ده كه ن سه بارهت به هه تیوه كان بلی چاكسازى بویان چاكتره، وه نه گهر تیکه لیان بن، نه وه براتانن، وه الله ده زانیت به به دفر له ئاكارسان، وه نه گهر الله بیویستایه نه وه نه رکی گران ده كردن، له راستیدا الله بالادهسته و ژیرمه نده.

واته:

{فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ}، له دنیا و قیامهت، {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى}، نه ی محمد سه بارهت به مندالانی هه تیو پرسيارت لی ده كه ن، {قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ}، بلی چاكساز كردن بویان چاكتره، {وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ}، وه نه گهر تیکه لیان بن نه وه براتانن، {وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ}، وه الله به به دفر و ئاكارسان

دهزانیّت، {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَتَكُمْ}، وه نه گهر الله بیویستایه نه وه باری گران ده کردن، {إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}، له راستیدا الله بالادهسته و ژیرمهنده.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

نهم برگه یه: {فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ- له دنیا و ئاخیرهت}، په یوهندی به کو تاپی ئایه تی پیشوو هه یه که ده لیت: {كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ- به م جوړه الله ئایه ته کانی بو ئیوه روون ده کاته وه بو نه وهی تیبگهن}، له دنیا و له قیامهت.

وه ده لیت: أَبُو دَاوُدَ ، وَالنَّسَائِيُّ ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ ، وَابْنُ مَرْذَوَيْهِ ، وَالْحَاكِمُ له المستدرک، ریوایه تیکیان گپراوه ته وه، ابن عباس گوتوو یه تی:

لَمَّا نَزَلَتْ: (وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) [الإِسْرَاءِ : 34] وَ (إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا) [النِّسَاءِ : 10] انْطَلَقَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ يَتِيمٌ فَعَزَلَ طَعَامَهُ مِنْ طَعَامِهِ ، وَشَرَابَهُ مِنْ شَرَابِهِ ، فَجَعَلَ يَفْضُلُ لَهُ الشَّيْءُ مِنْ طَعَامِهِ فَيُحْبَسُ لَهُ حَتَّى يَأْكُلَهُ أَوْ يَفْسِدَ ، فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ) فَخَلَطُوا طَعَامَهُمْ بِطَعَامِهِمْ وَشَرَابَهُمْ بِشَرَابِهِمْ

کاتیک ئایه تی ۳۴ الاسراء دابه زی، {وه نه کهن له سامانی هه تیو نزیك بکه ونه وه، ته نها به شتیک نه بیت که چاکتره}، وه ئایه تی ۱۰ سووره تی النساء دابه زی که ده لیت، {نه وانهی سامانی هه تیوان به سته م ده خوڼ، له راستیدا ئاگرن بو ناو سکه کانیان ده خوڼ، وه له دوزه خ ده سووتیندرین}، نه و خه لکه ی که هه تیویکی لابوو، دهستی کرد به جیا کردنه وهی خواردنه که ی له خواردنه که ی خو ی و خواردنه وه که ی له خواردنه وه که ی خو ی، تاوه کو وایلیهات که خواردنه که ی ده مایه وه و تیک ده چوو، هه واله که یان به پیغه مبه ر گه یاند، نه وه بوو نهم ئایه ته دابه زی که ده لیت، {پرسیارت لی ده کهن سه بارهت به هه تیوان، بلی چاکسازی بو یان چاکتره، وه نه گهر تیکه لیان بوون نه وه براکانتانن}، نه وه بوو خواردن و خواردنه وهی هه تیوه کانیان تیکه ل به خواردن و خواردنه وهی خو یان کرد.

ئایا نهم ریوایه ته ی ابن عباس راسته؟ نه خیر، چونکه سووره تی النساء چهند سائیک له دوا ی سووره تی البقرة دابه زیووه.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دهليت:

ابو حنيفة گوتوويه تي، بو حاكم هه يه كه منداليكي كچي هه تيو به شوو بدات به گویره ي دهقي قورئان.

ئايه تي ۲۲۱

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجَبْتُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

دهليت:

وه نه كه ن ژنانیكي موشريك بخوازن تاوه كو ئیمان دههینیت، وه به دنلیاییه وه ژنه کویله یه کی ئیماندار چاکتره له ژنیکی موشريك، وه ته نانهت ئە گهر سه رسامی بن، وه نه كه ن ژنه کانتان بدهن به پیاوانیکی موشريك تاوه كو ئیمان دههینن، وه به دنلیاییه وه پیاویکی کویله ی ئیماندار چاکتره له پیاویکی موشريك، وه ته نانهت ئە گهر هاتوو سه رسامی بن، ئەوانه بانگیشه ده كه ن بو ئاگر، وه الله بانگ ده کات بو به ههشت و لیبوورده یی به موله تی خو ی، وه ئایه ته کانی روون ده کاته وه بو خه لک به لکو بیر ده که نه وه.

واته:

{وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ}، وه نه كه ن ژنانیکی موشريك بخوازن تاوه كو ئیمان دههینیت، {وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ}، وه به دنلیاییه وه ژنیکی کویله ی ئیماندار چاکتره له ژنیکی موشريك، {وَلَوْ أُعْجَبْتُمْ}، وه ته نانهت ئە گهر سه رسامیان بن، {وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا}، وه نه كه ن ژنه کانتان بدهن به پیاوانیکی موشريك، {وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ}، وه به دنلیاییه وه پیاویکی کویله ی ئیماندار چاکتره له موشریکی، {وَلَوْ أُعْجَبْتُمْ}، وه ته نانهت ئە گهر سه رسامی بن، {أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ}، ئەوانه بانگه واز ده كه ن بو ئاگر، {وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ}، وه الله بانگ ده کات بو به ههشت، {وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ}، وه

لیبوردهی به مؤله تی خوی، {وَبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ}، وه الله
ئایه ته کانی روون ده کاته وه بو خه لک به لکو بیر ده که نه وه.

واته:

هاوسه رگیری موسلمان حه رامه له گه ل موشریک، جا موشریکه که بتپه رست
بیّت، کافر بیّت، خوانه ناس بیّت، زهرده شتی بیّت، یه هوودی بیّت، یان
مه سیحی، یان هر ئاینیکی دیکه بیّت.

وهک ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

ئهم ئایه ته هه موو ژنیکی موشریک ده گریته وه، به وانهی پهرتووکیان هه یه و به
بتپه رسته کان.

ئهم ئایه ته ته نها ریگی داوه به هاوسه رگیری موسلمان له گه ل موسلمان، به لام
به {ملك اليمين}، ئاساییه که سیکس بکه یت له گه ل خاوه ن ئاینه کانی دیکه.

دواتر ئایه تی ۵ سووره تی المائدة، ژنانی خاوه ن پهرتووک (یه هوودی و مه سیحی)،
بو پیاوانی موسلمان حه لال ده کات:

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا
آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ

ژنانیک له ئمانداران و ژنانیکی داوین پاک له وانهی پهرتووکیان پیش ئیوه بو
هاتوو بو تان حه لال کرا ئه گهر ماره ییان بده ن.

وه ابن کثیر ده لیت محمد صلعم گوتوو یه تی:

نَتَزَوَّجُ نِسَاءَ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا يَتَزَوَّجُونَ نِسَاءَنَا

ئیمه بومان هه یه هاوسه رگیری بکه ین له گه ل ژنانی خاوه ن پهرتووک، به لام بو
پیاوانی خاوه ن پهرتووک نییه هاوسه رگیری له گه ل ژنانی ئیمه بکه ن.

واته ئهم دوو ئایه ته به یه که وه ده لین:

یه که م: ژنانی موسلمان ته نها بو پیاوانی موسلمان حه لال ن.

دووه م: بو پياواني موسلمان، ژناني موسلمان و يه هوودی و مه سیحی هه لالان.
سیهه م: بو پياواني موسلمان، هه موو ژنیک جگه له ژناني موسلمان به ملك
اليمين هه لالان.

ئایه تی ۲۲۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

وه پرسیارت لی ده کهن سه بارهت به سووری مانگانه، بلی قیزه وهنه، خوتان له
ژنان به دوور بگرن له کاتی سووری مانگانه و لییان نزیک مه که ونه وه تاوه کو پاک
ده بنه وه، جا کاتیک پاک بوونه وه، نه وه له و شوینه وه بیانگین که الله فه رمانتان پی
ده کات، بیگومان الله توبه کارانی خوش دهویت، وه پاکه کانی خوش دهویت.

واته:

{وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ}، نهی محمد پرسیارت لی ده کهن سه بارهت به
سووری مانگانه، {قُلْ}، بلی، {هُوَ أَدَىٰ}، سووری مانگانه قیزه وهنه، {فَاعْتَزِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ}، خوتان له ژنان به دوور بگرن له کاتی سووری مانگانه، {وَلَا
تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ}، وه لییان نزیک مه که ونه وه تاوه کو پاک ده بنه وه، {فَإِذَا
تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ}، جا کاتیک پاک بوونه وه، نه وه له و شوینه
بیانگین که الله فه رمانی پیتان کردوه، {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ}، بیگومان الله
توبه کارانی خوش دهویت، {وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ}، وه پاکه کانی خوش دهویت.

تیبینی و سه رنج:

{الَّذِي}، له رووی چه مک و فیهی ئیسلامیه وه، واته: قیزه وهن و زیان.

وهک له ئایه تی ۱۹۶ ئەم سووره ته هاتوو به مانای زیان و نه خوشی:

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ

جا هه ره که سیکتان نه خوش بیت، یان زیانیک له سه ریدا هه بیت.

له محمدیان پرسپوه، سووړې مانگانه چپیه، وه بوچی ژنان تووشی سووړې مانگانه دهن؟ خوداوهندی عه رب و ئیسلام له وهلامدا گوتوویه تی:

قُلْ هُوَ أَذَى

ئهی محمد بلې سووړې مانگانه قیزه وهن و زیانه.

وه القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت، {الأذی}، واته قیزه وهن.

وه ابن العربی له احکام القران ده لیت، {هُوَ أَذَى}، به چوار مانا دیت:

یه که م: قیزه وهن. (السدی و قتاده).

دووه م: خوین. (مجاهد).

سیه م: گلاو.

چواره م: پیسه به هوئی بون و زیانه که ی.

ئایا به راستی قیزه وهن و گلاو و زیانه؟

نووسه ری قورئان نه یزانیووه که سووړې مانگانه حاله تیکی فه سله جییه و په یوه ندی به گه شه ی هیلکوکه و به رزبوننه وه و دابه زینی هورمونی ئیسترؤجین و پروگئیسترونه وه هه یه، له وهلامدا گوتوویه تی سووړې مانگانه قیزه وهن و ئازاره.

ئینجا ئایه ته که له زمانی محمد ه وه ده لیت:

فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي المَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

ئهی پیاوان خوتان له ژنانه وه به دوور بگرن له کاتی سووړې مانگانه، وه نه که ن لئیان نزیك ببنه وه تاوه کو پاک ده بنه وه.

ئایا محمد پابه ندی ئەم ده قه بووه؟

له سنن ابو داود ریوایه تیک هاتووه، عائشه گوتوویه تی پیغه مبه ری پی گوتم:

اَذِنِي مِي . فَقُلْتُ : اِنِّي حَائِضٌ . فَقَالَ : " اَكْشِفِي عَنِّي فَخِذِيكَ " . فَكَشَفْتُ فَخِذِي ، فَوَضَعَ خَدَّهُ وَصَدْرَهُ عَلَيَّ فَخِذِي وَنَامَ

لیم نزیك ببهوه، گوتم سووری مانگانه مه، گوئی: رانت پرووت بکه، رانم پرووت کرد، پروومت و سینگ خسته سهر رانم و خهوت.

وه ههروهها له سنن ابوداود هاتووه، مسروق له عائشه دهپرسیت:

مَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ مِنْ امْرَأَتِهِ إِذَا كَانَتْ حَائِضًا؟ قَالَتْ: كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْجِمَاعَ

چی چه لاله پیاو له گه ل ژنه که ی بکات کاتیک سووری مانگانه یه تی؟ گوئی: هه موو شتیك ته نها جووتبوون نه بیته.

وه له صحیح البخاری ریوایه تیک هاتووه، که میمونه ژنی محمد صلعم گوتوویه تی:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُبَاشِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ أَمَرَهَا فَاتَّزَرَتْ وَهِيَ حَائِضٌ

کاتیک پیغه مبه ر دهیویست له گه ل ژنیکی گان بکات، وه ژنه که ی سووری مانگانه ی بوو، فه رمانی پی ده کرد که ئیزاریک بیوشیت.

وه له سنن النسائی ریوایه تیک هاتووه، عائشه گوتوویه تی:

إِذَا حَاضَتْ إِحْدَانَا أَنْ تَتَزَرَ بِأَزْوَاجِهَا وَاسِعٍ ثُمَّ يَلْتَزِمُ صَدْرَهَا وَتَدْيِيهَا

ئه گه ر یه کیکمان سووری مانگانه ی بووایه، پیغه مبه ر فه رمانی پیمان ده کرد که ئیزاریکی فراوان له بهر بکه یین، ئینجا خه ریکی سینگ و مه مکمان ده بوو.

محمد خوی هه موو شتیکی له گه ل ژنه کانی کردووه له کاتی سووری مانگانه .

وه محمد به هوئی ئه وه ی ژنان سووری مانگانه یان هه یه، وه له قورئانه کهیدا نووسیویه تی که شایه تی پیاویک به شایه تی دوو ژن هه یه، ژنانی به که م ئه قل ناوبردووه، وه له صحیح البخاری فه رموده یه ک هاتووه، که محمد صلعم گوتوویه تی:

يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيْتُكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ - فَقُلْنَ وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ - تَكْثُرُنَّ اللَّعْنَ وَتَكْفُرُنَّ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبُرِّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ - قُلْنَ : وَمَا نُفْصَانُ عَقْلِنَا وَدِينِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ : أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ نِصْفِ شَهَادَةِ الرَّجُلِ؟ قُلْنَ : بَلَى ، قَالَ : فَذَلِكَ مِنْ

نُقْصَانِ عَقْلِهَا أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ ؟ قُلْنَ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ،
 قَالَ : فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ دِينِهَا

ئەى ژنان سەدەقە بکەن، من بینیم کە زۆربەتان لە دۆزەخدان، ژنەکان گوتیان:
 وە بۆچی ئەى پىغەمبەرى الله؟ گوتى: نەفرەت زۆر دەکەن و سوپاسگوزارى
 مێردەکانتان نابن، هېچ کەم ئەقل و کەم ئاینیکم نەبینیوه وەك ئیوه کە هۆش و
 ئەقلى پیاو نەبەن. گوتیان: وە بۆچی کەم ئەقلین و کەم ئاینین ئەى پىغەمبەرى
 الله؟ گوتى: ئەى شایه تی ژنیک نیوهى شایه تی پیاویک نییه؟ گوتیان بەلى، گوتى:
 ئەوهى هۆکارى کەم ئاینتانە، ئەى کاتیک یە کیکتان سوورى مانگانەى دەبیت، نە
 نوێژ دەکات و نە بەرپۆزوو دەبیت؟ گوتیان بەلى ئەى پىغەمبەرى الله. گوتى:
 ئەوهى هۆکارى کەم ئاینیه تی.

وه له صحيح البخاريدا، رىوايه تىك هاتوو، محمد صلعم گوتووويه تی:

إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ

سوورى مانگانە شتىکە کە الله لەسەر کچەکانى ئادەم نووسیویه تی.

وهك كورد گوتەنى: كلك شایه تی بۆ رپوى دەدات. قورئانە کەى شایه تی ژنانى
 کردوو بە نیوهى شایه تی پیاو، کەچى محمد کردووويه تی بە بەلگە بەسەر ژنانەوه.
 خوداکەى محمد سوورى مانگانەى بۆ ژنان هیناوه تەوه ئاراوه، کەچى کردوونى بە
 کەم ئاین.

ئینجا ئایه تە کە دەلێت:

فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ

جا کاتیک ژنان پاك بوونەوه، ئەوه لەو شوینە بیانگین کە الله فەرمانى پیتان
 کردوو.

واته ئەو کاتە کە پاك بوونەوه لە سوورى مانگانە. وهك الطبرى له جامع البيان
 دەلێت، واتە:

نە کەن لەو دەرچەیه لە گەلیاندا جووت بن کاتیک خوینی لى دى، بەلام
 شوینەکانى دیکەى لەش ئاساییه.

ئىنجا دەلىت:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

الله ئەو پياوانەى خۆش دەوئەت كە تۆبە دەكەن، واتە ئەوانەى كە لە كاتى سوورى مانگانە لە گەل ژنە كانيان جووت دەبوون، و تۆبە دەكەن كە هيجيتەر جووت نابن.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دەلىت، رىوايه تىك هاتووە لە جامع الترمذى و مسند احمد، كە پىغەمبەر صلعم گوتووئەتى، ئە گەر پياويك لە گەل ژنە كەى جووت بوو لە كاتى سوورى مانگانە، ئەو دەبەت كە فارەت بكات:

ئە گەر خويئە كە سوور بوو، ئەو دەبەت دىنارىك بكات بە كە فارەت، وە ئە گەر خويئە كە زەرد بوو، ئەو نىودىنار بكات بە كە فارەت.

السيوطى له الدر المنثور ئاماژە بە رىوايه تىك دەكات كە محمد صلعم گوتووئەتى:

اتَّقُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ، فَإِنَّ الْجُدَامَ يَكُونُ مِنْ أَوْلَادِ الْحَيْضِ

لە كاتى سوورى مانگانە خۆتان لە ژنان بپارىزن، چونكە مندالانى تووش بوو بە لىپروسى (گەرىپى)، بە هۆى جووتبوون لە كاتى سوورى مانگانە دروست دەبن.

ئايەتى ۲۲۳

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

دەلىت:

ژنە كانتان كىلگەن بو ئىو، جا كىلگە كانتان بكىلن چۆنىك ئارەزووتان كرد، وە بو خۆتان دەستپىشخەرى بكەن، وە لە الله بترسن، وە بزنان كە ئىو بە دیدارى دەگەن، وە مژدە بدە بە ئيمانداران.

خوداوەندى عەرەب و ئىسلام، لەم ئايەتە دەلىت:

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْى شِئْتُمْ

ژنه کانتان کيښکهن بو ئيوه، جا چونتان ناروزو کرد ناوا برونه ناويه وه و بيکيلن.

ابن کثير له تفسير القرآن العظيم دهليت:

أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا ، فَأَنْكَرَ النَّاسُ عَلَيْهِ ذَلِكَ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ : (نِسَاؤُكُمْ حَزْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حَزَّتْكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ)

پياويک ژنه که ی خوی گا له کومه وه، وه خه لک ئەم کاره یان به لاره نا په سه ند بوو، ئەوه بوو الله ئەم ئایه ته ی دابه زاند.

ئاخو ده بیت ئەم پیاوه کی بیت؟ ابن کثیر و الطبری و القرطبی، وه السیوطی له الدر المنثور، ئاماره به ریوايه تیک ده که ن که ئیمام أحمد وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ وَ التِّرْمِذِيُّ، (وه فهرموده که ی به حسن داناوه)، والنسائی وَأَبُو يَعْلَى وَ ابْنُ الْمُنْذِرِ وَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَ ابْنُ حَبَّانَ وَ الطَّبْرَانِيُّ وَ الْخَرَائِطِيُّ لَهُ مَسَاوِي الْأَخْلَاقِ، وَ الْبَيْهَقِيُّ لَهُ "السنن" وَ الصُّبَيْاءُ لَهُ "المُخْتَارَةُ" ئاماره یان پی کردووه که ابن عباس گوتویه تی:

جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، هَلَكْتُ ! قَالَ : " مَا الَّذِي أَهْلَكَ ؟ " قَالَ : حَوَّلْتُ رَحْلِي الْبَارِحَةَ ! قَالَ : فَلَمْ يَرَدْ عَلَيْهِ شَيْئًا . قَالَ : فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةُ : (نِسَاؤُكُمْ حَزْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حَزَّتْكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ)

عومه ری کوری خه تاب هات بو لای پیغه مبه ر و گوتی: ئە ی پیغه مبه ری الله تیاچووم، گوتی چی تیا ی بردیت؟ گوتی شهوی رابردوو شوینه که م گوری، (واته له پیشه وه بو کومه وه)، پیغه مبه ر هیچ وه لامیکی نه دایه وه. ئەوه بوو الله ئەم ئایه ته ی دابه زاند و گوتی، {ژنه کانتان کيښکهن ئيوه، چو ن ناروزو ده که ن و ابیانکيلن}.

واته ئاسایه عومه ر، ژنه که ت کيښکهن ته و چو ن ناروزو ده که ی ت له که لیدا جووت به، جا له دواوه یان له پیشه وه.

السیوطی له الدر المنثور، ئاماره به ریوايه تیک ده کات که له مسند و تفسیری إِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوَيْهٍ وَ صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ وَ تَفْسِيرُ الطَّبْرِيِّ هَاتُووه، فهرموده که ده لیت، نافع گوتی:

قَرَأْتُ ذَاتَ يَوْمٍ : نِسَاؤُكُمْ حَزْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حَزَّتْكُمْ أَيْ شِئْتُمْ قَالَ ابْنُ عُمَرَ : أَتَدْرِي
فِيمَ أُنزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ؟ قُلْتُ : لَا ، قَالَ : نَزَلَتْ فِي إِثْيَانِ النِّسَاءِ فِي أَذْبَارِهِنَّ .

رؤږږيکيان نهو ئايه ته م خوږنده وه {ژنه کانتان کيښکهن بو ئيوه، چوږن نارزه زوو
ده کهن ئاوا برؤونه ناو کيښکهن کانتانه وه}، ابن عمر گوټي: ده زانيت نه م ئايه ته
سه بارهت به چي دابه زيوو؟ گوتم نه خيږ. گوټي دابه زيوو سه بارهت به گايږي
ژنان له کوومه وه.

وه السيوطي ئاماره به ريوايه تيکي ديکه ده کات، که له مسند الحسن بن سفيان،
معجم الأوسط للطبراني و المستدرک للحاکم و المُستخرج لأبي نُعيم هاتوو،
که عبدالله بن عمر ده يگوټ:

إِنَّمَا نَزَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : نِسَاؤُكُمْ حَزْتُ لَكُمْ الْآيَةُ ،
رُخْصَةً فِي إِثْيَانِ الدُّبْرِ

نه م ئايه ته بو پيغه مبه ر دابه زيوو، {ژنه کانتان بو ئيوه کيښکهن}، وه ک
مو له تيکداننيک بو گايږي ژنان له کوومه وه.

وه ابن عمر ده يگوټ: نه گهر نارزه زووت کرد، نه وه له زيوه ژنه کهت بگي، وه
نه گهر نارزه زووت کرد، نه وه له کوومه وه ژنه کهت بگي.

وه السيوطي ده ئيت:

وَقَالَ ابْنُ عَبْدِ الْبَرِّ : الرَّوَايَةُ عَنِ ابْنِ عُمَرَ بِهَذَا الْمَعْنَى صَحِيحَةٌ مَعْرُوفَةٌ عَنْهُ
مَشْهُورَةٌ

ابن عبدالبر گوټوويه تي: نه م ريوايه ته له ابن عمر وه به م مانايه راسته و
به ناو بانگه.

گرنگ عومه ر کوري خه تاب و عبدالله ي کوري نارزه زويان له کووم گايږ بووه.

وه السيوطي ده ئيت:

أَبِي سُلَيْمَانَ الْجَوْزْجَانِي قَالَ : سَأَلْتُ مَالِكَ بْنَ أَنَسٍ عَنْ وَطْءِ الْحَلَائِلِ فِي الدُّبْرِ ،
فَقَالَ لِي : السَّاعَةَ غَسَلْتُ رَأْسِي مِنْهُ

ابی سلیمان الجوزجانی گوتی: له ئیمام مالک بن أنسم پرسى سه بارهت به گاینى ژن له کومه وه؟ ئیمام مالک گوتی: ئیستا له دواوه گانم کرد و تازه غوسلم کرد.

وه ده ئیت ئیمام مالک ده یگوت گانکردن له کومه وه ریگا پیدراوه.

وه الجصاص له احکام القرآن ده ئیت:

ئه وهی به ناوبانگه ئه وهیه که ئیمام مالک گاینى له کومه وه به لاوله حه لال بوو.

وه السیوطی ده ئیت:

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ قَالَ : مَا أَدْرَكْتُ أَحَدًا أَقْتَدِي بِهِ فِي دِينِي يَشْكُ فِي أَنَّهُ حَلَالٌ - يَعْنِي وَطَاءَ الْمَرْأَةِ فِي دُبُرِهَا - ثُمَّ قَرَأَ : نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ثُمَّ قَالَ : فَأَيُّ شَيْءٍ أَبَيَّنُّ مِنْ هَذَا

عبدالرحمن بن القاسم ده یگوت: که سیکم نه بینیه که له ئاین رابهرم بوو بیت که گومانى کرد بیت له حه لال بوونی گاینى ژن له کومه وه، ئینجا ئه م ئایه تهی ده خوینده وه: {ژنه کانتان بو ئیوه کیلگه ن}، جا ده یگوت: چ شتیک له م ئایه ته روونتره.

وه ده ئیت محمد بن عبدالله بن عبدالحکم گوتویه تی پرسیار له الشافعی کرا سه بارهت به گاینى ژن له کومه وه، ئه وه بوو گوتی:

مَا صَحَّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي تَحْلِيلِهِ وَلَا تَحْرِيمِهِ شَيْءٌ، وَالْقِيَاسُ أَنَّهُ حَلَالٌ

هیچ کامیک له فهرمووده کانی پیغه مبه ر سه بارهت به حه لالکردن و حه رامکردنی راست نین، وه پیوه ر ئه وهیه که حه لاله.

وه ده ئیت ابن ابی ملیکه گوتویه تی:

أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ إِثْيَانِ الْمَرْأَةِ فِي دُبُرِهَا، فَقَالَ : قَدْ أَرَدْتُهُ مِنْ جَارِيَةٍ لِي الْبَارِحَةَ فَاعْتَصَصَ عَلَيَّ، فَاسْتَعْنْتُ بِدُهْنٍ

پرسیارم لیکرا سه بارهت به گاینى ژنان له کومیا نه وه، گوتم: دوینی یه کیك له کچه کویله کانم له کومه وه گا، به لام سهخت بوو و نه ده چوو ه ناوه وه، جا روئم هیئا و کردم.

وه ابن العربي له احكام القران دهئيت:

اختلف العلماء في جواز نكاح المرأة في دبرها. فجوّزه طائفة كثيرة

زانكان ناکوکن سه بارهت به گاینی ژن له کومه وه، وه دهسته یه کی زور ریگیان پی داوه. وه ابن شعبان له پهرتووی "جووتبوونی ژنان و حوکمه کانی قورئان" ئاماژه ی به کومه ئیک له یاوه ر و تابعینه ریزاره کان کردووه که ریگیان به گاینی کوم داوه، وه سه بارهت به ئیمام مالک ریوایه تی زور هه ن که گوتوویه تی حه لاله.

القرطبی له الجامع لاحکام القران دهئیت:

قوزی ژن وهک زهوی وایه، وه توواو وهک دانه ویله وایه، وه مندال وهک روهک وایه.

الراغب الاصفهانی له محاضرات الادباء دهئیت:

ژنیک سکالای بهرزکرده وه بو لای قازی که میرده که ی له کومه وه دهیگیت، قازی له پیاوه که ی پرسى که ئایا وایه؟ پیاوه که گوتی: به ئی له کومه وه دهیگیم ئه وه مهزهه بی من و مهزهه بی ئیمام مالکه. ئه وه بوو قازیه که ی شهرم دایگرت.

رفعت امرأة قصة إلى القاضي تدعي أن زوجها يأتيها في دبرها ، فسأله فقال : نعم آتيا في دبرها ، وهو مذهبي ومذهب مالك ! فحجل القاضي

وه ابن أثير له غريب الحديث و الاثر و ابن قتيبة له غريب الحديث، ئاماژه به ریوایه تی که ده که ن که عائشة گوتوویه تی:

إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ حَرَّمَ الْجُحْرَانُ

کاتیک ژن سووری مانگانه ی بوو، ئه وه ههردووک کونه که ی له پیاو حه رامه.

وهک ابن أثير دهئیت، {الجُحْرَانُ}، واته قوز و کوم.

واته کاتیک که ژن سووری مانگانه ی نییه، ئه وه قوز و کوم بو پیاو حه لاله.

دیاره محمد صلعم، له گه ل عائیشه رهزای الله ی لیبیت، له کوم و قوزه وه له گه ئیدا جووت بووه.

پرسیار و تبیینی:

بۆچی ئەو هەموو ناکۆکیە سەبارەت بەم ئایەتە لە ئارادایە؟ بۆچی موسلمانان بوون بە دوو دەستە، دەستە یەکیان جووتبوونی کۆمی حەلال کردوو، وە دەستە یەکیان حەرامی کردوو؟

چونکە دەقە کە نارۆشنە، بۆچی خودای عەرەب و ئیسلام دەقیکی روون و روۆشی دانەدەبەزاند، بۆ نموونە بەم شیوەیە:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَنْ تَأْتُوا نِسَاءَكُمْ فِي أَدْبَارِهِنَّ

لِيتَانِ حَرَامِ كِرَاوِهِ كَهْ لَه كۆمەووە لە گەل ژنە کانتان جووت بن.
تاکە وەلام ئەووەیە کە محمد لە عومەر ترساو.

ئایەتی ۲۲۴

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

دەئیت:

نە کەن الله بکەن بە لەمپەر بە هۆی سویندە کانتانەو، ئە گەر بتانەوئیت چاکە کار و خۆپاریز و ئاکارساز بن لە نیوان خەلکدا، وە الله بیستەر و ئاگادارە.

الطبری له جامع البيان، دەئیت واتە:

نە کەن الله بکەن بە لەمپەریک بۆ سویندە کەتان لەو هی کە چاکە کار و خۆپاریز نە بن و نە توانن روۆی چاکە کار لە نیوان خەلکدا ببینن. بەلام ئە گەر کە سیکتان سویندیکی خوارد کە دەستبەرداری چاکە و چاککردنی نیوان خەلک دەبیت، جا ئە گەر ویستی چاکە بکات و روۆی چاککردنی نیوان خەلکی بینی ئەو دەتوانیت سویندە کە ی بشکینیت و کە فارەت بکات.

وہ الطبری دەئیت، ئەم دەقە دەبوایە بەم شیوەیە بووایە:

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ لَا تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ

واتە {لا} کە بۆ نەرینی بە کاردیت لەم ئایەتە لە بیرکراو.

وه ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، ئامازه به رپوايه تيكي محمد صلعم ده كات، كه له صحيح البخاري و مسلم هاتووه، كه گوتوويه تي:

إِنِّي وَاللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَتَحَلَّلْتُهَا

له راستيدا من، ئه گهر الله ويستي له سهر بيت، سويند ده خووم، جا ئه گهر كاريكي چاكرم بيني له وهى سويندم به سهر خواردووه، ئه وه له سوينده كه م په شيمان ده بمه وه و كاره كه ده كه م.

وه له صحيح مسلم، رپوايه تيك هاتووه، كه محمد صلعم گوتوويه تي:

مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا ، فَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ ، وَلْيُفْعَلِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ

هر كه سيك سويندى خوارد جا كاريكي بيني چاكره له وهى سويندى به سهر دا خواردووه، ئه وه با كه فارهت بكات، وه ئه و كاره بكات كه چاكره.

ئايه تي ۲۲۵

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ده لئيت:

الله به و سويندانه وه ناتانگريت كه به گالته ده يخون، به لام به وه ده تانگريت كه دلّه كانتان وه ديهيناوه، وه الله ليبوورده و نيانه.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، ده لئيت واته:

الله سزاتان نادات و ناتانگريت، ئه گهر سوينديك له زمانتانه وه هاته دهره وه ئه گهر مه به ستان نه بووبيت سوينده كه بخون، وهك له صحيح البخاري و صحيح مسلم هاتووه، كه پيغه مبه ر صلعم گوتوويه تي:

مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ : وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى ، فَلْيَقُلْ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

هەر كه سێك سویندی خوارد و گوتی: سویند به اللات و العزی، ئەوه با بلیت هیچ خودایهك نییه تهنها الله نه بێت.

ئەو سوینده كه سانیک خواردوو یانه كه تازه له جاهیلیهت هاتبوونه دهرهوه، له گهڵ ئەوهش ببوون به موسلمان، بهلام سویندی لهم چهشنه، سویند به اللات له زمانیان دههاته دهرهوه، له بهر ئەوه پیغه مبهر فهرمانی پێیان کردوو كه له كو تاییدا بلین هیچ خودایهك نییه تهنها الله نه بێت.

وه ههروهها ئاماژه به ریوایهتیک دهکات كه محمد گوتوو یه تی:

هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ: كَلَّا وَاللَّهِ وَبَلَى وَاللَّهِ

ئەوهی قسهی پیاویکه له ماله کهی خویدا که دهلیت: نه خیر وه لا، وه به لی وه لا. ئەم برگهیه: {وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ فُلُوبِكُمْ}، له ئایه تی ۸۹ سووره تی المائدة دووباره بوته وه، واته:

بهلام الله ده تانگریت و سزاتان ده دات به هوی ئەو کارو کرده وانهی به ده ستان هیناون.

ابن کثیر دهلیت، واته: ئە گهر سویند به شتیک بخویت له گهڵ ئەوهش بزانیته که درۆیه.

ئایه تی ۲۲۶

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
دهلیت:

وه بو ئەوانه ی سویند به ژنه کانیا ن ده خون، ده بێت چوار مانگ چاوه ری بکه ن و له گه لیاندا نه خه ون، ئە گهر پیک هاتنه وه، ئەوه الله لی بوورده و به به زه ییه. واته:

ئە گهر پیاویک سویندی به ژنه که ی خوارد و گوتی: سویند به الله له گه لته ناخه وم و له گه لته جووت نابم، ئەوه ده بێت چوار مانگ چاوه ری بکات و نابیت

له م ماوهیه دا له گه لیدا بخه ویت، ئه گهر دواى ئه و ماوهیه ناشت بوونه وه، ئه و کات ده توانن له گه ل یه کدا بخه ون.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

ابن عباس گوتوو یه تی، ئه مه له سه رده می جاهیلی پی ده گوترا (ایلاء)، وه ئه گهر پیاو سویندی بخواردایه، ئه وه سالیك یان دوو سال نه ده بووایه له ژنه که ی نزیك بیته وه، ئیسلام هات و کردی به چوار مانگ.

وه القرطبی ده لیت، ئه گهر که سیک سویندی خوارد و گوتی سویند به الله ژنه که م ناگیم ان شاء الله، ئه وه ئاساییه که بیگیت، چونکه گوتوو یه تی ان شاء الله.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، ئه گهر چوار مانگ تیپه ر بوو، ئه وه ژن بی گان ناتوانیت، وه ئامازه به ریوایه تیک ده کات که شه ویکیان عومه ری کوری خه تاب به ناو مه دینه دا ده سووریته وه، گوئی له ژنیک بوو ده یگوت:

تَطَاوَلَ هَذَا اللَّيْلُ وَاسْوَدَّ جَانِبُهُ وَأَرْقَنِي أَلَّا خَلِيلَ الْأَعْبَةِ فَوَاللَّهِ لَوْلَا اللَّهُ أَنِّي أُرَاقِبُهُ لَحُرَّكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِبُهُ

ئهم شه و دریز بوو و لیواره کانی تاریک بوون، وه دۆستیکم نییه که ده ستگه مه م له گه ندا بکات، وه سویند به الله ئه گهر چاوه ری دۆسته که ی خۆم نه کردایه، ئه وه به دلنیا ییه وه ئه وه ئیستا له سه ر ئه م قه ره و یله یه ده بوایه بمهه ژینیت.

عومه ر گه رایه وه و له حه فسه ی کچی (ژنی محمد) پرسى: ژن بو ماوه ی چه ند ده توانیت بی میرده که ی خوی بگریت؟ حه فسه گوتی: ٦ یان ٤ مانگ. عومه ر گوتی: نابیت هیچ سه ربازیك بو ئه و ماوه یه زیاتر له ژنه که ی به دوور بیت.

ئایه تی ٢٢٧

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ده لیت:

وه ئه گهر پیداگر بوون له سه ر ته لاق، ئه وه الله بیسته ر و ئاگاداره.

واته: ئه گهر له كوټايي چوار مانگه كه پيداگر بوون له سهه ته لاق، ئه وه پياوه كه ده توانيت ژنه كه ته لاق بدات.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت، ابن العربي گوتوويه تي واته:

ئهو پياوانه ي سويند به ژنه كانيانه وه ده خوڻ، ئه وه ده بيت بو ماوه ي چوار مانگ لئيان نزيك نه بنه وه و سه رجئيان له گه لدا نه كه ن، ئه گهر ئاشتبوونه وه له دوای كوټايي چوار مانگه كه، ئه وه الله لئبوورده و به به زه ييه، خو ئه گهر پيداگر بوون له سهه ته لاق و پياوه كه ژنه كه ي ته لاقدا، ئه وه الله بيسته ر و ئاگاداره.

ئايه تي ٢٢٨

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ده لئيت:

وه ژناني ته لاقدر او ده بيت ٣ خول چاوهر وان بن، وه بويان چه لال نيه كه ئه وه ي الله له مندالديان دروستي كرده وه بشارنه وه ئه گهر باوه ريان به الله و روژي دوای هه بيت، وه مي رده كانيان له وه دا شايسته ترن به گيرانه وه يان، ئه گهر ويستايان بگونجئين، وه ژنان مافيان هه يه هه روه ك چوڻ ئه ركيان له سهه ره كه چاك بن، وه پياوان پله يه كيان له سهه ر ژنانه وه هه يه، وه الله بالاده ست و ژيرمه نده.

واته:

{وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ}، وه ژناني كي ته لاقدر او ده بيت ٣ خول چاوهر ي بن بهر له وه ي بتوانن شوو بكه نه وه. (قُرُوءٍ)، ناكوكي له سهه ره هه نديك ده لئين، واته سووري مانگانه، وه هه نديك ده لئين، واته پاكبوونه وه له سووري مانگانه، {وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ}، وه بويان چه لال نيه كه ئه وه ي الله له مندالديان دروستي كرده وه بشارنه وه، واته ژن ئه گهر دووگيان بوون نابيت له مي رده كانيان بشارنه وه، {إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ}، ئە گەر باوەریان بە الله و پوژی دواپی، واتە قیامەت هەیه، {وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ}، وه میرده کانیان له وهدا شایسته ترن که بیانگێرنه وه، ئە گەر دووگیان بوون، {إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا}، ئە گەر ویستیان چاک بن و بگونجین، {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ}، وه ههروهک چۆن ژنان مافیان له سه ره وه، ئە وه ئە رکیشیان له سه ره، {بِالْمَعْرُوفِ}، به چاکه، {وَاللِّرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ}، وه پیاوان پله یه کیان له سه ر ژناندا هه یه، {وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}، وه الله بالاده ست و ژیرمه نده.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، سه باره ت به {قُرُوءٍ}، دوو وته وت هه یه:

یه که م: سووری مانگانه، (عمر، وعلي، وابن مسعود، وأبي موسى، وعبادة بن الصامت، وأبي الدرداء، وعكرمة، والضحاك والسدي، وسفيان الثوري، والأوزاعي، والحسن بن صالح، وأبي حنيفة، وأحمد بن حنبل).

دووهم: پاکی نیوان سووری مانگانه، (زيد بن ثابت، وابن عمر، وعائشة، والزهري، وأبان بن عثمان، ومالك بن أنس، والشافعي).

که واته ئە م برگه یه: {وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ}، ده لیت ژنانی ته لاقدر او ده بی ت ۳ سووری مانگانه، یان له ۳ سووری مانگانه پاک ببنه وه بهر له وهی بتوانن شوو بکه نه وه.

هه لبه ته ئە وه بو ژنانیکه که سووری مانگانه یان هه بی ت، به لام بو ئە وانه ی که سووری مانگانه یان نییه به هوی ته مه نه وه، یان به هوی ئە وهی مندالن و هیشتا سووری مانگانه یان له بنه ره ته وه ده ستی پی نه کردوو، ئە وه ده بی ت ۳ مانگ چاوه پروانی بکه ن بهر له وهی شوو بکه نه وه، وه بو ژنانیک که دووگیانن، ئە وه ده بی ت بوه ستن تا وه کو منداله که یان ده بی ت. (سووره تی الطلاق).

ئینجا برگه ی دووه می ئە م ئایه ته ده لیت:

وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وه بو ژنه ته لاقدر او وه که نییه که ئە وهی الله له منداندانی دروستی کردوو له میرده که ی بیشارتیه وه، ئە گەر بروای به الله و قیامه ت هه بی ت.

واته: ئە گەر دووگیان بوو، ئە وه ده بی ت به میرده که ی بلیت.

ئینجا ئایه ته که ده لیت:

وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا

وه لهم حاله ته دا میرده کانیان شایسته ترن به گیرانه وه یان ئه گهر پیاوه که و ژنه که ویستیان پیک بین و بگونجین.

واته: ئه گهر ژنه که دووگیان بوو، یان هیشتا ۳ سووری مانگانه ی نه کردبوو، ئه وه پیاوه که ده توانیت ژنه که بگریته وه. هه لبه ته ئه گهر ته لاقی سیهه می نه دابیت، واته ته نها ته لاقیک و دوو ته لاقی دابیت. چونکه ئایه تی ۲۳۰ ده لیت:

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

جائ ه گهر ته لاقی دابیت (۳ به ۳ ته لاق)، ئه وه هیچتر ژنه که بو پیاوه که حه لال نابیت تاوه کو هاوسه رگیری له گه ل پیاوئکی دیکه نه کات و نه یگیت.

ئینجا ئایه ته که ده لیت:

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ

وه ههروهک چوئن ژنان مافیان هه یه به هه مان شیوه ئه رکیان له سه ره که چاک بن به رانه بر به پیاوه کانیان، چونکه پیاو پله یه کیان له سه ر ژنانه وه یه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، سه باره ت به {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ}، ده لیت:

له مسند احمد و سنن ابوداود و ابن ماجه، ریوایه تیک هاتوو ه که باپیره ی معاویه بن حیده، پرسیار له محمد صلعم ده کات:

يَا رَسُولَ اللَّهِ ، مَا حَقُّ زَوْجَةٍ أَحَدِنَا ؟ قَالَ : " أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ ، وَلَا تَضْرِبَ الْوَجْهَ ، وَلَا تُقَبِّحَ ، وَلَا تَهْجُرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ

ئه ی پیغه مبهری الله مافی ژن به سه ر یه کیمان چییه ؟ گو تی: ئه گهر خواردنت خوارد ئه وه خواردن بدهیت به ژنه که ت، وه ئه گهر پو شاکت کرد ئه وه پو شاک بکه بو ژنه که ت، وه له دهم و چاوی مه ده و قسه ی ناشیرینی پی مه لی، وه ته نها له ماله که ت پشتی لی بکه.

وه ابن کثیر، سه باره ت به {وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ} وه پیاوان پله یه کیان به سه ر ژنانه وه هه یه، ده لیت:

پیاوان پله یان به سهر ژنانه وه هه یه له پرووی جهسته و پله و نه خلاق و ملکه چ بوون بو فه رمان و خه ر جکردن و ره چا و کردنی به رژه وه ندیه کان، وه فه زلیان به سهر ژنانه وه هه یه له دنیا و له قیامهت، وهك الله له ئایه تی ۳۴ سووره تی النساء ده لیت:

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ

پیاوان سالارن به سهر ژناندا به وهی الله هه ندیکی په سه ند کردووه به سهر هه ندیکی دیکه دا، وه به هو ی ئه وهی پیاوان له سامانه کانیا ن خه ر ده که ن. القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، ئاماره به چه ند ریوایه تیک ده کات سه بارهت به وهی که پیاوان پله یه کیان به سهر ژنانه وه هه یه: یه که م: محمد صلعم گو توویه تی:

وَلَوْ أَمَرْتُ أَحَدًا بِالسُّجُودِ لَغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا

ئه گه ر بوم بکرا بووایه که فه رمانم به که سیك بکرایه که کرنوش ببات بو جگه له الله، ئه وه فه رمانم به ژنان ده کرد که کرنوش بو میرده کانیا ن به ن. دووه م: محمد صلعم گو توویه تی:

أَيُّمَا امْرَأَةٍ دَعَاها زَوْجُهَا إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ عَلَيْهِ لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ

هه ر پیاویك بانگی ژنه که ی کرد بو سه ر جیی ئه گه ر ژنه که ره تی کرده وه، ئه وه تا وه کو به یانی دیت فریشته کان نه فره تی لی ده که ن.

ئایه تی ۲۲۹

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

خودا وه ندی عه ره ب و ئیسلام، به که سوکاری ژن و میرد ده لیت:

ته لاق دوو جار، یان به چاکی دهستی پیوه بگره، یان به ریکی دهستبرداری به، وه بوټان حه لال نییه له و شتانه ی به ژنه کانتان داوه وهر بگرنه وه، مه گهر ههر دووکیان (ژن و پیاوه که) ترسان که نه توانن پابهندی سنوره کانی الله بن، جا نه گهر ئیوهش (که سوکار) ترسان که ههر دووکیان پابهندی سنوره کانی الله نابن، نه وه گونا هیان ناگات نه گهر ژنه که خوئی بگریته وه، نه وه سنوره کانی الله یه، جا نه کهن بیبه زینن، جا ههر که سیک سنوره کانی الله ببه زینیت، نه وه نه وانه سته مکاره کانن.

واته:

{الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ}، له دواى دوو جار ته لاق، {فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ}، به چا که دهست پیوه گرتن به هاوسه رگریه که وه، {أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ}، یان به ریکی دهستبردار بوون و لیک جیا بوونه وه، {وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا}، وه بو ئیوه حه لال نییه که هیچ شتیک له وه له ژنان وهر بگرنه وه که پیاننتان داوه، {إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ}، مه گهر بترسن که ژنه که و پیاوه که ناتوانن پابهندی سنوره کانی الله بن، {فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ}، جا نه گهر ترسان که ژنه که و پیاوه که ناتوانن پابهندی سنوره کانی الله بن، {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ}، پیاوه که و ژنه که هیچ گونا هیکیان ناگات نه گهر ژنه که خوئی بگریته وه، {تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا}، نه وه سنوره کانی الله یه و نه کهن بیبه زینن، {وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ}، جا ههر که سیک سنوره کانی الله ببه زینیت، نه وه له سته مکارانه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

{الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ}، واته له دواى دوو ته لاق، نه گهر پیاوه که ویستی، بوئی هه یه ژنه که بگریته وه و دهستی پیوه بگریت، وه یان دهستی لی بهردات و ته لاقی بدات، ههروهک چون له سنن ابن ماجه هاتووه، که پیغه مبهه حه فسه ی ته لاقدا و گپرایه وه.

وَقَدْ طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَفْصَةَ ثُمَّ رَاجَعَهَا

وه القرطبی ده لیت، زانایان هاودهنگ و کوکن که:

{أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ}، بریتییه له ته لاقی سیههم له دواى دوو ته لاقه که.

وه دهلیت زاناکان کوکن که:

وَأَجْمَعُوا عَلَىٰ أَنْ مَنْ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ طَلْقَةً أَوْ طَلَّقَتَيْنِ فَلَهُ مُرَاجَعَتُهَا ، فَإِنْ طَلَّقَهَا
الثَّالِثَةَ لَمْ تَحِلَّ لَهُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ، وَكَانَ هَذَا مِنْ مُحْكَمِ الْقُرْآنِ الَّذِي لَمْ
يُخْتَلَفْ فِي تَأْوِيلِهِ

هەر پیاویک ژنه که ی جاریک یان دوو جار ته لاقدا ئه وه بو ی هه یه بیگریته وه،
به لام ئه گهر بو جار ی سیهم ته لاقیدا ئه وه بو ی حه لال نابیت تا وه کو پیاویکی
دیکه هاوسه رگیری له گه لدا نه کات و نه یگیت. وه ئه وه له دهقه جیگیر و
موحکه مه کانی قورئانه که ناکوکی له سه ر نییه.

وه القرطبی دهلیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

ته لاق له سه رده می پیغه مبه ر و ابوبکر و دوو سالی یه که می خه لافه تی عومه ری
کوری خه تاب، ۳ ته لاق به ته لاقیک دادهنرا، عومه ر هات و کردی به ۳ ته لاق.

روونکردنه وه: به گویره ی قورئان، ئه گهر پیاویک له هه مان کاتدا به ژنه که ی
بلیت ۳ به ۳ ته لاق، ئه وه به یه ک جار ته لاق دادهنریت، وه له سه رده می محمد
صلعم و ابوبکر و ابووه، به لام عومه ر هات و حسابی بو قورئان و محمد و ابوبکر
نه کرد و گوتی: ئه گهر له یه ک جاردا دوو جار بلیت ته لاق ته لاق ئه وه دوو
ته لاق ته که وتوو، وه ئه گهر بلیت ۳ به ۳ ته لاق، ئه وه به ته وای ته لاق ته
که وتوو و بو ت نییه ژنه که ت به ینیته وه تا وه کو هاوسه رگیری له گه ل پیاویکی
دیکه دا نه کات.

وه القرطبی سه باره ت به {وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا- وه بو تان
نییه که هیچ شتی که له وانه ی که به ژنه کانتان داوه وه ربگر نه وه}، دهلیت:

ئهم دهقه ئاخوتن له گه ل پیاوان ده کات و دهلیت بو تان نییه ئه وه ی به ژنانتان
داوه لیان وه ربگر نه وه کاتیک ته لاق تان دان.

{إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ- مه گهر ترسان که هه ردووکیان پابه ندی
سنووری الله نابن}، دهلیت، واته:

ئه گهر پیاوه که پی و ابووه که ژنه که ناتوانیت پابه ندی سنووری الله بیت، وه یان
ژنه که پی و ابووه که پیاوه که ناتوانیت پابه ندی سنووری الله بیت، ئه وه هیچ

کیشیهک له سهر ژنه که نبيه که خوی بکړیتته وه بو ئه وهی ته لاق بدریت. وهک ده لیت:

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ

ئه گهر ترسان که پياوه که و ژنه که ناتوانن پابه ندى سنوورى الله بن، ئه وه پياوه که و ژنه که گونا هیان ناگات ئه گهر ژنه که خوی بکړیتته وه.

وه القرطبی ده لیت، ئه م به شهی ئایه ته که ئاراسته ی ئه و که سانه کراوه که نیوه ندى ژن و میړده که ده که ن، وه هه روه ها بو حاکمه کانه.

القرطبی و ابن کثیر ده لیت، وهک له سنن ابی داود و موطأ مالک و صحیح البخاری و سنن النسائی، ریوايه تیک هاتووه که عائشة (له سنن ابو داود) گوتوویه تی:

أَنَّ حَبِيبَةَ بِنْتَ سَهْلٍ كَانَتْ عِنْدَ ثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ فَضَرَبَهَا فَكَسَرَ نُغْضَهَا ، فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ الصُّبْحِ فَأَشْتَكَتْ إِلَيْهِ ، فَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَابِتًا فَقَالَ : (خُذْ بَعْضَ مَالِهَا وَفَارِقْهَا) . قَالَ : وَيَصْلِحُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : (نَعَمْ) . قَالَ : فَإِنِّي أَضَدَّقْتُهَا حَدِيقَتَيْنِ وَهُمَا بِيَدَيْهَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (خُذْهُمَا وَفَارِقْهَا) فَأَخَذَهُمَا وَفَارَقَهَا

حه بیبه کچی سه هل ژنی ثابت کوری قه یس کوری شه ماس بوو، جالی دابوو و شانی شکاند بوو، حه بیبه هات بو لای پیغه مبه ر و سکالای کرد، پیغه مبه ر بانگی ثابتی کرد و گوتی: هه نديک له پاره و سامانی حبیبه بو تو و ته لاقی بده. ثابت گوتی ئه وه ده بیت ئه ی پیغه مبه ری الله ؟ گوتی به لی. گوتی من بو ماره ییه که ی دوو باخچه م پی داوه، پیغه مبه ر گوتی بیبه و بو خوت، ئه وه بوو بردی و ته لاقیدا.

محمد کیشیهی نه بووه که ثابت شانی ژنه که ی شکاندووه.

به لام محمد صلعم چی گوتووه سه باره ت به ژنیک که داوا ی ته لاق بکات ؟

له جامع الترمذی و مسند احمد، ریوايه تیک هاتووه، محمد صلعم گوتوویه تی:

أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلْتُ زَوْجَهَا طَلَّاقَهَا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ

هەر ژنيك داواى ته لاق له ميړده كهى بكت بى ئه وهى شتيك له ئارادابيت، ئه وه بوى به ههشتى لى حرام ده بيت.

وه له سنن ابن ماجه هاتوه، كه محمد صلعم گوتويه تي، بوى به ههشت له دوورى چل ساله وه ديت، (وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا).
وه ابن كثير، ئامازه به ريوايه تيك ده كات، كه له مسند احمد هاتوه، محمد صلعم گوتويه تي:

الْمُخْتَلِعَاتُ وَالْمُنْتَزِعَاتُ هُنَّ الْمُنَافِقَاتُ

ئهو ژنانهى كه داواى ته لاقيان كردوه و خويان كړيوه ته وه ئه وان ه ژنه دووروه كانن.

ئايه تي ۲۳۰

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

خوداى عه رهب و ئيسلام، له م ئايه ته ماره به جاش چه لال ده كات:

جا ئه گهر ته لاقيدا، ئه وه هيچيتر بوى چه لال نابيت تاوه كو هاوسه ريكي ديكه نه گيت، جا ئه گهر ته لاقيدا، هيچ گوناهيكيان ناگات ئه گهر بو لاي يه كتر بگه ريته وه، ئه گهر پييان وابوو كه ده توانن پابه ندى سنوره كاني الله بن، وه ئه وه يه سنوره كاني الله، بو چه لكانيك رووني ده كاته وه كه ده زانن.

واته:

{فَإِنْ طَلَّقَهَا}، ئه گهر پياوه كه ژنه كهى بو جارى سيههم ته لاقدا، {فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}، ئه وه له داواى ته لاقى سيههم ژنه كه بو پياوه كه چه لال نابيت تاوه كو ميړديكي ديكه نه گيت، {فَإِنْ طَلَّقَهَا}، جا ئه گهر پياوه كهى دووه ته لاقيدا، {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا}، هيچ گوناهيك ناگات به پياوه كهى يه كه م و ژنه كه بگه ريته وه بو لاي يه كتر، {إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ}، ئه گهر پييان وابوو كه ده توانن پابه ندى سنوره كاني الله بن، {وَتِلْكَ حُدُودُ

اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ}، وه ئه وه سنوونه ره كانی الله یه، روونی ده كاته وه بۆ خه لكانیک كه ده زانن.

واته:

ئه گهر پیاویك ۳ به ۳ یان بۆ جاری سیهه م ژنه كه ی ته لاقدا، ئه وه ئه م ژنه هیچیتر بۆ پیاوه كه هه لال نابیت تاوه كو ژنه كه، {تَنكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}، میردیكی دیکه ده گیت، جا ئه گهر پیاوه كه ی دووه م ژنه كه ی ته لاقدا، ئه وه بۆ پیاوه كه ی یه كه م و ژنه كه هه یه، {أَنْ يَتَرَاجَعَا}، بگه ریته وه لای یه كتر.

ئه م برگه یه: {حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}، ده لیت:

{حَتَّى}، تاوه كو، {تَنْكِحَ}، ژنه كه ده گیت، {زَوْجًا}، میردیكی، {غَيْرَهُ}، جگه له پیاوه كه ی.

ئه گهر گانکردن مه رج نه بووایه ئه وه ده قه كه ده یگوت:

حَتَّى تَنْكِحَ رَجُلًا غَيْرَهُ

تاوه كو هاوسه رگیری له گه ل پیاویكی دیکه ده كات.

به لام {تَنْكِحَ زَوْجًا}، بۆ یه ك مه به ست هاتوو ه كه ئه ویش ئه وه یه ده بیت گانکردن رووبدات.

له بهر ئه وه ئه م ئایه ته هاوار ده كات كه ماره به جاش هه لاله، ئه گهر ماره به جاش نه بوایه ئه وه ده یگوت: {حَتَّى تَنْكِحَ رَجُلًا غَيْرَهُ}، تاوه كو ژنه كه هاوسه رگیری له گه ل پیاویكی دیکه نه كات.

ابن كثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

ئه گهر پیاویك ژنه كه ی به ته لاقی سیهه م ته لاقدا، دوا ی ئه وه ی دوو ته لاقی دیکه ی دابوو، ئه وه ژنه كه لیبی هه رام ده بیت، {حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}، واته: تاوه كو میردیكی دیکه نه یگیت به هاوسه رگیریه کی راست، چونكه ئه گهر كه سیك له ده ره وه ی هاوسه رگیری بیگیت، وه یان به {ملك الیمین}، كه نیزه ك بیگیت، ئه وه بۆ پیاوی یه كه م هه لال نابیت، چونكه به میرد دانانریت، وه هه ره ها

ئه گهر هاوسه رگيری کرد، به لام پياوه که نه یگا و ته لاقیدا ئه وه بو پياوی یه کهم
حه لال نابیت.

وه السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول ده لیت:

نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي عَائِشَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَتِيكٍ النَّضْرِيِّ، كَانَتْ عِنْدَ رِفَاعَةَ
بْنِ وَهَبِ بْنِ عَتِيكٍ وَهُوَ ابْنُ عَمَّهَا، فَطَلَّقَهَا طَلَاَقًا بَائِنًا، فَتَزَوَّجَتْ بَعْدَهُ عَبْدُ
الرَّحْمَنِ بْنُ الزُّبَيْرِ الْقُرَظِيُّ، فَطَلَّقَهَا، فَأَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: إِنَّهُ
طَلَّقَنِي قَبْلَ أَنْ يَمَسَّنِي، أَفَأَرْجِعُ إِلَى الْأَوَّلِ؟ قَالَ: لَا حَتَّى يَمَسَّ

ئه م ئایه ته دابه زیوو ه سه بارهت به عائشه کچی عبدالرحمن کوری عه تیک
النضری که ژنی ریفاعه کوری وهب کوری عه تیک بوو، واته ئاموزای، ئه وه بوو
ریفاعه ته لاقیدا و شووی کرد به عبدالرحمن کوری الزبیر القورهزی، ئینجا
ته لاقیدا، عائشه هات بو لای پیغه مبه ر و گو تی ته لاقیدام به ر له وه ی بمگیت،
ئایا ده توانم بگه ریمه وه بو لای میردی یه که مم؟ گو تی نه خیر تا وه کو میردی
دوو ه نه تگیت.

وه ههروه ها له په رتووکی الام للشافعی و مصنف عبدالرزاق و المصنف لابن أبي
شَيْبَةَ و مسند احمد و صحيح البخاري و صحيح مسلم و جامع الترمذی و
سنن النسائي و سنن ابن ماجة و سنن البيهقي، رپوايه تیک هاتوو ه عائشه
گوتوو یه تی:

جَاءَتْ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرَظِيَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: إِنِّي
كُنْتُ عِنْدَ رِفَاعَةَ فَطَلَّقَنِي، فَبَتَّ طَلَاَقِي، فَتَزَوَّجَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الزُّبَيْرِ وَمَا مَعَهُ
إِلَّا مِثْلُ هُدْبَةِ الثَّوْبِ، فَتَبَسَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي
إِلَى رِفَاعَةَ، حَتَّى تَذُوقِي عَسَلِيَّتَهُ وَيَذُوقَ عَسَلِيَّتِكَ

ژنی ریفاعه القورزی هات بو لای پیغه مبه ر و گو تی: من ژنی ریفاعه بووم و
ته لاقیدام، عبدالرحمن کوری الزبیر هاوسه رگيری له گه لدا کردم، به لام کیری
وهک له چکی ئه م کراسه م خاوه، پیغه مبه ر زه رده خه نه ی کرد و گو تی: ده ته ویت
بگه رپیته وه لای ریفاعه؟ ناتوانیت تا وه کو تامی کیری عبدالرحمن نه که یه ت و
عبدالرحمن تامی قوزت نه کات.

{عسيلة}، واته کیر یان قوز.

ئەم فەرموودەى محمد دەيسەلمىنىت كە مارەبە جاش حەلّالە، بەلام مېردى دووہم دەبىت سەرچىيى لە گەل ژنە كە بكات.

وہ وہك القرطبي لە الجامع لاحكام القران دەئيت:

ناكوو كى ھەيە لە ناو زاناكان سەبارەت بە مارە بە جاش، ھەيە دەئيت حەلّالە و ھەيە دەئيت شياو نىيە.

وہ دەئيت الاوزاعى و أبو حنيفة و أبو يوسف و محمد و الشافعي گوتوو يانە مارەبە جاش حەلّالە.

ئايەتى ۲۳۱

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

دەئيت:

وہ ئە گەر ژنە کانتان تە لاقدا و گەيشتنە ماوەى چاوەروانى، ئەوہ يان بە چاکە دەستيان پيۆه بگرن، يان بە رېيکى دەستبەرداريان بن، بە زيان گەياندنەوہ دەستيان پيۆه مەگرن بۆ ئەوہى دەستدريژيان بکەنە سەر، وە ھەر کەسيك ئەم کارە بكات ئەوہ ستەمى لە خۆى کردووە، وە نە کەن ئايەتە کانى اللہ بە گالته وەربگرن، وە يادى چاکەى اللہ بکەنەوہ کە بە ئيۆهى داوہ، وە ئەوہى بۆ ئيۆهى لە پەرتووک و ژيرمەندى دابەزاندووە، کە بە ھۆيەوہ ئامۆژگاريان دەکات، وە لە اللہ بترسن، وە بزنان کە اللہ بە ھەموو شتيك دەزانيت.

واتە:

{وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ}، وە ئە گەر ژنانتان تە لاقدا، {فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ}، ژنە کانتان گەيشتنە ماوەى چاوەروانى، واتە ۳ سوورى مانگانەيان تەواو کرد، {فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ}، جا يان بە چاکە دەستيان پيۆه بگرن و بيانگيرنەوہ، {أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ}، يان بە رېيکى بەرەلایان بکەن و دەستيان لى بەردەن، {وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا}، وە نە کەن بۆ زيانگەياندن دەستيان پيۆه بگرن بۆ ئەوہى

دهستدریژیان بکهنه سهر، {وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ}، وه هر پیاویک
 ئەم کاره بکات، ئەوه بیگومان ستهمی له خۆی کردوو، {وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ
 هُزُؤًا}، وه ئایهته کانی الله به گالته وهرمه گرن، {وَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ}، وه
 ئەو چاکهیهی الله تان له یاد بێت که به ئیوهی داوه، {وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ
 وَالْحِكْمَةِ}، وه ئەوهی له پهرتووک و ژیرمهندی بو ئیوهی دابه زاندوو، {يَعِظُكُمْ
 بِهِ}، که پێیهوه ئامۆزگاریتان دهکات، {وَاتَّقُوا اللَّهَ}، وه له الله بترسن، {وَاعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ}، وه بزنان که الله به هه موو شتیک دهزانیت.

به گویرهی ئەم ئایهته، ئەگەر پیاو ۳ به ۳ ژن ته لاق بدات، ئەوه دهتوانیت
 بیگیڕیتتهوه بهر لهوهی ژنه که ماوهی چاوه پروانی ته واو بکات، وهك دهئیت:
 وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 وه کاتیک ژنتان ته لاقدا، وه ژنه که گه یشته ماوهی چاوه پروانی، واته ۳ سووری
 مانگانه، ئەوه یان به چاکي دهستیان پێوه بگرن، یان به ریکی به ره لایان بکهن،
 به لام {وَلَا تُمَسِّكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ}، نه کهن
 بو ئازاردانیان دهستیان پێوه بگرن و بیانگیڕنهوه بو ئەوهی دهستدریژیان بکه نهوه
 سهر و درایه تیان بکهن، وه هر که سیک ئەم کاره بکات ئەوه ستهمی له خۆی
 کردوو.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به {وَلَا تُمَسِّكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا}، دهئیت،
 واته نه کهن بیانیهینهوه، ئینجا ته لاقیان بدهنهوه و ئینجا بیانیهینهوه.
 {فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ- بیگومان ستهمی له خۆی کردوو}، القرطبی دهئیت، واته الله
 سزای ده دات.

ئینجا خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام دهئیت:

وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا

وه نه کهن ئایهته کانی الله به گالته وهریگرن.

دیاره خه لکانیک له موسلمانان گالته یان به ئایهته کانی قورئان کردوو له مه دینه.

ئینجا دهئیت:

(وَأذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ)،
 ئه‌ی عه‌ره‌بی موسلمان ئه‌و چاکه‌یه‌ی الله‌تان له‌ یاد بێت که به‌ ئیوه‌ی داوه‌،
 (واته‌ کاتیک له‌ جاهیلی ده‌ژیان و نه‌تانه‌زانی ئیمان چیه‌)، وه‌ ئه‌وه‌تان له‌ یاد
 بێت که له‌ په‌رتووک، (واته‌ قورئان)، وه‌ ژیرمه‌ندی بو‌تان دابه‌زاندووه‌،
 ئاموژگاریتان به‌ هۆیه‌وه‌ پێ ده‌کات، واته‌ محمد به‌ قورئان ئاموژگاریتان ده‌کات.
 وه‌ک ئایه‌تی ۱۲۹ ئه‌م سووره‌ته‌ ده‌ئیت:

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وه‌ محمد فی‌ره‌ نووسین و ژیرمه‌دنیتان ده‌کات.

ئینجا کو‌تایی ئایه‌ته‌که‌ ده‌ئیت:

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وه‌ له‌ الله‌ بترسن، وه‌ چاک بزانه‌ که الله‌ به‌ هه‌موو شتیک ده‌زانیت.

ئایه‌تی ۲۳۲

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا
 بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَم
 آيَاتُ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 ده‌ئیت:

وه‌ کاتیک ژنتان ته‌ لاقدا و گه‌یشتنه‌ ماوه‌ی چاوه‌روانیان، نه‌ که‌ن کیشه‌یان بو‌
 دروست بکه‌ن ئه‌ گه‌ر ویستیان هاوسه‌رگیری له‌ گه‌ل می‌رده‌کانیان بکه‌نه‌وه‌،
 ئه‌ گه‌ر له‌ نیوان خو‌یاندایک که‌وتن، که‌سێک به‌وه‌ ئاموژگاری ده‌کریت که‌
 باوه‌ریان به‌ الله‌ و روژی دوابی هه‌یه‌، ئه‌وه‌یان پاکتر و خاوینتره‌ بو‌ ئیوه‌، وه‌ الله‌
 ده‌زانیت و ئیوه‌ نازانه‌.

واته‌:

{وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ}، وه‌ کاتیک ژنتان ته‌ لاقدا، {فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ}، وه‌ ژنه‌کان
 گه‌یشتنه‌ ماوه‌ی چاوه‌روانیان، که‌ ۳ سووری مانگانه‌یه‌، {فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
 يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ}، نه‌ که‌ن کیشه‌یان بو‌ به‌ینه‌ ئاراهه‌ ئه‌ گه‌ر ویستیان

هاوسه رگیری له گه ل میرده کانیاں بکه نه وه، {إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ}، نه گه ر ژن و میرده که له نیوان خویندا به ریکی ریکه وتن و رازی بوون، {ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ}، که سانیک به وه ئاموزگاری ده کرین که بروایان به الله و روژی دواپی هه یه، {ذَلِكَمُ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ}، نه وه یان پاکتر و خاوینتره، {وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ}، الله ده زانیت و ئیوه نازان.

واته:

نه گه ر ژنتان ته لاقیک یان دوو ته لاق ته لاقدا، وه ژنه کانتان ۳ سووری مانگانه یان له چاوه پروانی ته واو کرد، ئینجا ویستیان شوو به میرده کانیاں بکه نه وه، نه کهن به ربه ستیان بو دروست بکهن ، نه گه ر ژنه که و میرده که ریک که وتن له نیوان خویندا، نه گه ر ئیوه برواتان به الله و قیامهت هه یه، وه نه م کاره، هاوسه رگیری کردنی ژنه که له گه ل میرده که ی، پاکتره و خاوینتره بو ئیوه ، وه الله ده زانیت و ئیوه نازان.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، سه بارهت به هوکاری دابه زینی نه م ئایه ته ئامازه به ریوایه تیک ده کات، که له صحیح البخاری هاتوو، که ده لیت:

أَنَّ مَعْقِلَ بْنَ يَسَارٍ كَانَتْ أُخْتُهُ تَحْتَ أَبِي الْبَدَاحِ فَطَلَّقَهَا وَتَرَكَهَا حَتَّى انْقَضَتْ عِدَّتُهَا ، ثُمَّ نَدِمَ فَخَطَبَهَا فَرَضِيَتْ وَأَبَى أَخُوهَا أَنْ يُرَوِّجَهَا

مه عقل کوری یه سار خوشکیکی هه بوو که ژنی ابی البداح بوو، جا ته لاقیدا و وازی لپی هینا تاوه کو ماوهی چاوپروانی ته واو کرد، ئینجا ابی البداح په شیمان بووه و هات بو خوازیینی، ژنه که رازی بوو، به لام براکانی رازی نه بوون که بیدهن به ابی البداح.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به {ذَلِكَمُ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ}، ده لیت، واته گه رانه وهی ژنه ته لاقدراره که بو لای میرده که ی پاکتره و خاوینتره بو ئیوه.

ئایهتی ۲۳۳

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ

مَنْهُمَا وَتَشَاوُرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
دهلئيت:

وه دايكان دوو سال شير به منداله كانيان ددهن بو كه سيك كه دهيه وييت ماوهي شيره خوري ته واو بكات، وه باوكي منداله كه دهبيت خوراك و پوشاكي ژنه كه به چاكي بدات، به لام ئه ركيتك له سهر كه سيك نيه ته نها به وهي كه له توانايديايه، نابيت دايك به هوي منداله كه يه وه نازار بدرئيت، وه نابيت باوكيك به هوي منداله كه يه وه نازار بدرئيت، وه له سهر ميراتگر هه مان شته، ئه گهر باوك و دايكه كه به ره زامه نديان و راويژيان ويستيان منداله كه له شير بكه نه وه، ئه وه هيچ گوناهيكيان ناگاتي وه ئه گهر ويستتان دايه ن بو منداله كانتان بگرن ئه وهي هيچ گوناهيكتان له سهر نيه، ئه گهر به چاكي ئه وه يان پي بدن كه پيتان دراوه، وه له الله بترسن، وه بزنانن كه الله ئه و كارانه تان ده بينيت كه ده يكه ن.
واته:

{وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ}، وه دايكاني ته لاقدراو بو دوو سال منداله كانيان شير ددهن، {لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ}، بو كه سيك كه دهيه وييت ماوهي شيره خوري مندال ته واو بكات، چونكه وهك ثايه تي ۱۴ سوورهي لقمان دهلئيت: {وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ}، واته ماوهي شيره خوري مندال دوو ساله، {وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ}، وه له سهر باوكي منداله كه يه كه خوراك و پوشاكي دايكي منداله كه، واته ژنه ته لاقدراوه كه ي دابين بكات كاتيك شير ده دات به منداله كه، {لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا}، به لام به گويره ي تواناي پياوه كه {لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ}، نه دايك دهبيت به هوي منداله كه وه زياني بهر كه وييت و نازار بدرئيت، وه نه دهبيت باوك به هوي منداله كه يه وه زياني بهر كه وييت و نازار بدرئيت، {وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ}، وه سه بارهت به ميراتگر هه مان شت، {فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا}، وه ئه گهر ژن و پياوه كه هه ردووكيان رازي بوون و راويژيان كرد كه منداله كه له شير بكه نه وه، ئه وه گوناهيان ناگات، {وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ}، وه ئه گهر ويستتان دايه ن بو منداله كانتان بگرن بو ئه وهي شيري پيدبات، ئه وه گوناهتان ناگات، {إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ}،

ئە گەر كرىكەى بە جوانى پى بدهن، {وَأَتَّقُوا اللَّهَ}، وه له الله بترسن، {وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}، وه بزنان كه الله ئەو كارانه تان دەبينىت كه دەيانكه ن. سه بارهت به م برگه يه: {وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ}، كه باس له ماوهى شيره خورى مندال ده كات، بگه رپوه بو ئايه تى ۱۴ سووره تى لقمان.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لىت:

ئەم ئايه ته تايبه ته به و ژنانه ي ته لاق دراون و مندالى شيره خورىان هه يه. وه ده لىت:

{حَوْلَيْنِ}، واته دوو سأل.

وه ده لىت ابن عباس له جياتى {أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ}، ده يخوينده وه: {أَنْ يُكْمَلَ الرَّضَاعَةَ}، كه هه مان مانا ده به خشىت و واته: ئە گەر بيه وىت ماوهى شيره خورى ته واو بكات. به لام مجاهد ده يخوينده وه: {الرَّضْعَةَ}.

{وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ}، واته له سه ر باوكانه كه خوراك و پوشاكى داىكى منداله كه بدهن تا ئەو كاته ي شير به منداله كه ده دات، {لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا}، به لام هه ر پياويك به گویره ي تواناييه كه ي ده بىت خوراك و پوشاكى داىكى منداله كه داىن بكات.

وه ئاماژه به رپوايه تىك ده كات كه ابو داود ئاماژه ي پى كردووه كه ده لىت زنىك هات بو لاي پىغه مبه ر و گو تى:

إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ ، وَثَدْيِي لَهُ سِقَاءٌ ، وَحَجْرِي لَهُ حِوَاءٌ ، وَإِنَّ أَبَاهُ ظَلَّقَنِي وَأَرَادَ أَنْ يَنْزِعَهُ مِنِّي ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَا لَمْ تَنْكِحِي

ئە وه كوره كه مه كه له سكم هه لمگرت و شيرم پى دا و له كو شمدا خزمه تم كرد، وه باوكى ته لاقيدام، وه ئىستا ده يه وىت لىم بسىنىت، پىغه مبه ر گو تى تا ئەو كاته ي شوو ناكه يته وه تو شايسته تترىت به م منداله.

واته ئە گەر شووت كرده وه، ئە وه مپرده كو نه كه ت شايسته تره به م منداله.

وه ده لیت الشافعی گوتووویه تی: ئه گهر ژنه که شووی کرده وه، ئه وه هیچ مافیکی به سهر منداله که وه نامینیت.

وه {وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ} - له سهر میراتگر هه مان شت پیویسته، واته ئه گهر پیاوه که، باوکی منداله که مرد، ئه وه ئه و که سه ی که میراتگری پیاوه که یه ده بیت هه مان ماف بو ژنه که دابین بکات که شیر به منداله که ده دات.

هه رچه نده شوو فیه که ران نا کوکیان سه بارهت به م برگه یه هه یه: مه به ست له میراتگر کییه؟ الماوردی له النکت و العیون ده لیت:

یه که م: هه ندیک ده لین منداله شیره خووره که خو ی میراتگره.

دووهم: هه ندیک ده لین که سوکاری باوکه که ئه گهر باوکه که مرد.

سیههم: هه ندیک ده لین ئه گهر دایه که که، یان باوه که که مرد، ئه وه ئه ویتریان ده بیت به میراتگر.

ئایه تی ۲۳۴

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، ئه م ئایه ته ئاراسته ی پیاوان ده کات و ده لیت:

وه ئه وانه تان که ده مردن، وه ژنان له دوای خو یان جیده هیلن، ژنه کان ده بیت چوار مانگ و ده روژ چاوه ری بکه ن، جا کاتیک ئه و ماوه یه یان ته واو کرد، ئه وه هیچ گونا هیکیان ناگات ئه گهر ژنه که له گه ل خودی خویدا هه ر کاریکی به چاکی کرد، وه الله به وه ئاگاداره که ده یکه ن.

واته:

{وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ}، وه ئه و پیاوانه تان که ده مریت، {وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا}، وه ژنان له دوای خو یان جیده هیلن، {يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا}، ده بیت ژنه کان چوار مانگ و ده روژ چاوه ری بکه ن، بو ئه وه ی بتوانن شوو بکه نه وه، {فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ}، جا کاتیک ئه و ماوه یان ته واو کرد، {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ}، ئه ی

خه لکینه گوناختان ناگات، {فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ}، نه گهر نه و ژنانه له گه ل خودی خوین ههر کاریکیان به چاکه کرد، واته وهك شووکردنه وه، {وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ}، وه الله ناگاداره به و کارانه ی دهیکه ن.

واته:

نه گهر پیاویک مرد، نه وه ژنه که ی یان ژنه کانی ده بیټ چوار مانگ و ده روژ چاوه ری بکه ن بهر له وه ی بتوانن شوو بکه نه وه.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیټ، نه م ده قه نه و ژنانه ده گریټه وه که پیاوه کان له گه لیاندا خه وتوون، وه نه وانه ش که ته نها ماره بریانن، ده بیټ چوار مانگ و ده روژ چاوه ری بکه ن.

نووسه ری قورئان له م نایه ته ژنی دوو گیانی له بیر کردوه. به گویره ی نه م نایه ته نه گهر ژنانیک دوو گیان بوون، وه میړده کانیان مرد، نه وه ده توانن دوا ی چوار مانگ و ده روژ چاوه پروانی شوو بکه نه وه.

ابن کثیر، بی نه وه ی به لگه ی هه بیټ ده لیټ، ته نها ژنانیک له دهره وه ی نه م ده قه ن که دوو گیانن، چونکه ده بیټ چاوه ری بکه ن تاوه کو منداله که یان ده بیټ.

تاوه کو منداله که یان ده بیټ، بو ته لاقه، نه ك بو ژنانیک که میړدیان دهریټ. وهك له نایه تی ٤ سووره تی الطلاق هاتوه و ده لیټ:

وَأَوْلَاتِ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ

وه نه و ژنانه ی دوو گیانن و ته لاق دهرین، نه وه ماوه ی چاوه پروانیان نه و کاته یه که منداله که یان ده بیټ.

وه ابن کثیر ئاماژه به دوو ریوایه تی محمد ده کات که له صحیح البخاری و صحیح مسلم هاتوه:

یه که م:

لَا يَجِلُّ لِامْرَأَةٍ تُوْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحِدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ ، إِلَّا عَلَى رَوْحٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا

بُوْزْنِيكَ حَلَالَ نِييَه كَه بَاوَهْرِي بَه اللّٰه وَرُوْزِي دَوَايِي هَه بِيْت كَه زِيَا تَر لَه ۳ رُوْز
بُوْ مَرْدُوو تَا زِيَه (مَاتَه م) دَا رِي بِيْت، تَه نَهَا بُوْ مِيْرْدَه كَه ي نَه بِيْت كَه دَه بِيْت چَوَار
مَانْگ وَ دَه رُوْز تَا زِيَه دَا ر بِيْت.

دُووَه م: اُم سَلْمَه گُو تُووِيَه تِي:

اَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّ ابْنَتِي تُوفِّي عَنْهَا زَوْجُهَا ، وَقَدِ اشْتَكَيْتُ عَيْنَهَا ،
أَفَنَكْحُلُهَا ؟ فَقَالَ : " لَا " . كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ : " لَا " مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا . ثُمَّ قَالَ : " إِنَّمَا
هِيَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ ، وَقَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تَمُكُّتُ سَنَةً

ژنيك به پيغهمبهری گوت: ئه ی پيغهمبهری الله كچه كه م ميړده كه ی مرد، وه
چاوه كانی نازاری هه یه (به هو ی گریانه وه)، ئایا ده توانم كل بكه مه چاوه كانیه وه؟
پيغهمبهر گوتی نه خیر، وه ژنه كه قسه كه ی دوو جار یان سی جار دوو باره
كرده وه، پيغهمبهر گوتی نه خیر، به لكو ده بیت چوار مانگ و ده رۆز بوه ستیت،
وه كه سیكتان له سهرده می جاهیلی ده بوايه سائیک بوه ستیت.

ئهو هی سهیره ۶ ئایه ت دواتر، واته له ئایه تی ۱۴۰ هاتوو ده لیت، ده بیت ژنه كه
سائیک بوه ستیت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ

وه ئه وانه تان كه ده مرن و ژنان له دوا ی خو یان جیده هیلن، وهك وه سیه تی
میړده كانیان ده بیت بو سائیک چاوه ری بكه ن به بی ده رچوون.

ئینجا ئه م ئایه ته ده لیت:

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

كاتیک چوار مانگ و ده رۆز چاوه ری یان كرد، ئه وه گونا هتان ناگات ئه گه ر ئه و
ژنانه ههر شتیک ئاره زوویان كرد بیکه ن، واته شوو بكه نه وه.

وهك الطبری له جامع البیان ده لیت، واته شوو بكه نه وه.

ئایه تی ۲۳۵

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَدْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنَّ لَّا تُوعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا

عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

خوداوهندی عه رب و ئیسلام، ئەم ئایه ته ئاراسته ی پیاوان ده کات و ده لیت:

وه گوناھتان ناگات ئە گەر بچنه پیشه وه بو خوازیبئی ژنان، یان له دلی خۆتاندا دیاریتان کردبیت، الله زانیویه تی که ئیوه ئامازه تان پیمان کردوو، به لام نه کهن به نهیئی ژوانیان له گه لدا بکهن مه گەر ئەوه نه بیت که قسه یه کی چاک بکهن، وه نه کهن گریبهستی هاوسه رگیری ببهستن تاوه کو ماوهی چاوه پروانی دیاریکراویان ته واو نه بیت، وه چاک بزنان که الله به وه ده زانیت که له ناختاندایه، جا ئاگادری بن، وه بزنان که الله لیبوورده یه و نیانه.

واته:

{وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ}، وه ئەی پیاوان هیچ گوناھیکتان نایه ته سه ر، {فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ}، ئە گەر چوو نه پیشه وه بو خوازیبئی ژنان، {أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ}، وه یان له خودی خۆتاندا که سیکتان دیاری کردبوو بو ئەوهی خوازیبئی بکهن، {عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ}، الله زانیویه تی که ئیوه له داهاتوو ئامازه یان پی ده کهن، {وَلَكِنْ لَا تُوعِدُوهُنَّ سِرًّا}، وه نه کهن به نهیئی ژوانیان له گه نیاندا بکهن، {إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا}، مه گەر قسه یه کی چاک بکهن، {وَلَا تَعْزَمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ}، وه نه کهن کونتراکتی هاوسه رگیری ببهستن، تاوه کو ئەو ژنانه ماوهی چاوه پروانیان ته واو ده کهن، چوار مانگ و ده رۆژ بو ژنیک که میردی مردوو، وه ۳ سووری مانگانه بو ژنیک که ته لاق دراوه، {وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ}، وه بزنان که الله به وه ده زانیت که له ناختاندایه، {فَاحْذَرُوهُ}، جا ئاگادار بن و له الله بترسن، {وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ}، وه بزنان که الله لیبوورده یه و نیانه.

واته: ئەی پیاوان:

یه کهم: ئاساییه و گوناھتان ناگات ئە گەر بو خوازیبئی ژنیک بچنه پیشه وه بو لای که سوکاری ژنه که.

دووهم: یان ژنیکتان له ناخی خۆتان دیاری کردبیت بو خوازیبئی، وه الله ده زانیت که ئیوه له داهاتوو ناویان ده بن.

سَيِّهَم: نه کهن به نهیئی له گه ل ژنان ژوان بکهن.

وهك له جامع الترمذی و مسند احمد، ریوایه تیک هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

ألا لا يخلونَّ رجلٌ بامرأةٍ إلا كان ثالثهما الشيطان

ئه ی ئه گهر پیاویک و ژنیک به ته نهها بوون، مه گهر شهیتان سییه میان نییه؟

به لام له صحیح سنن ابو داود (للالبانی) و مسند احمد، ریوایه تیک هاتوو، جابر بن عبدالله گوتوو یه تی، پیغه مبه ر گوتی:

إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمْ الْمَرْأَةَ فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا فَلْيَفْعَلْ
قَالَ فَخَطَبْتُ جَارِيَةً فَكُنْتُ أَتَخَبُّ لَهَا حَتَّى رَأَيْتُ مِنْهَا مَا دَعَانِي إِلَى نِكَاحِهَا وَتَزَوَّجْتُهَا
فَتَزَوَّجْتُهَا

ئه گهر پیاویکتان ویستی ژنیک بخوازیت، جا ئه گهر توانی سهیری ئه و شوینه ی ژنه که بکات که وایکردوو به خوازیت، با سهیر بکات، جابر ده لیت: کچیکم خواست، وه خوم بو کچه که دهشارده وه تاوه کو ئه و شوینه ی ببینم که وایکردوو ئاره زوو بکه م بیخوازم و هاوسه رگیری له گه لدا بکه م، ئه وه بوو هاوسه رگیریم له گه لیدا کرد.

واته: ئه گهر گویت لی بوو کچیک سمتی یان سینگی یان سیمای جوانه، ئه وه ده توانیت له شوینیک خوت بشاریته وه و سهیری سمتی یان سینگی یان سیمای بکهیت، ئه گهر سه رسام بوویت، ئه وه ده توانیت بچیت داوای بکهیت.

چوارهم: ته نهها به شیویه کی چاک ناویان بهن.

پینجه م: وه نه کهن ماره یان بکهن تاوه کو ماوه ی چاوه پروانیان به سه ر ده چیت، (واده ی چاوه پروانی ژنیکی میرد مردوو؛ چوار مانگ و ده روزه، وه ژنیکی ته لاقدر او که سووری مانگانه ی ههیه؛ پاک بوونه وهیه له ۳ سووری مانگانه، وه ژنیکی مندال و به ته مه ن که سووری مانگانه یان نییه؛ ۳ مانگه، وه ژنی دووگیان دوای ئه وه ی منداله که ی ده بیت).

شه شه م: الله به وه ده زانیت که له ناختاندایه، واته نیه تتان چاکه یان خراپ، جا له الله بترسن.

نایه تی ۲۳۶

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ

ده لیت:

گوناهتان ناگات ئە گەر ژنتان تە لاقدا بەر لەوہی گانیان لە گە ئدا بکەن کہ ئەوہی
لە سەرتان پێویستە پێی بدەن، وە ئەوہی توانایی هە یە بە گوێرە ی تواناییە کە ی و
ئەوہی هە ژار و دەستکورتە بە گوێرە ی تواناییە کە ی برێکی پێ بدات، ئەوہ
پێویستە لە سەر پیاوچاکان.

واتە:

{لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ}، ئە ی پیاوان گوناهتان ناگات ئە گەر ژنتان
تە لاقدا، {مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ}، بەر لەوہی لە گە ئیاندا گان بکەن و دەستیان لێ
بدەن، {أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً}، یان بەر لەوہی مارە ییان دیاری بکەن،
{وَمَتَّعُوهُنَّ}، شتیکیان پێ بدەن، {عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ}، دەستڕۆشتوو بە گوێرە ی
تواناکە ی، {وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ}، وە هە ژار و دەستکورت بە گوێرە ی تواناکە ی،
{مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ}، هە ندیک پارە یان پێ بدەن وە ک چاکە یە ک، {حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ}، ئەوہ پێویستە لە سەر پیاوچاکان.

تیبینی و سەرنج:

یە کە م: ئایا ژن مارە دە کریت بە پێ دیاریکردنی مارە ی؟ نە خیر.

کە واتە مانای چییە ئە گەر ژنتان تە لاقدا {مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً}
بەر لەوہی گانیان لە گە ئدا بکەن **یان مارە ییان دیاری بکەن**.

چۆن دە کریت پیاو ژنی مارە کردبیت و مارە یی دیاری نە کردبیت؟

{أَوْ}، هە ئە یە، بە لکو دە بیت {أَنْ} بیت، چونکە رسته کە مەر جدارە، وە ک
ده لیت:

{إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ}، ئە گەر ژنتان تە لاق دا.

وهلامه كه دهبيت بليت: {أَنْ تَفْرُضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً}، نهوه دهبيت مارهبيان پي بدهن.

ئينجا دهليت :

وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ

وه به جواني و چاكي ههنديك پارهيان پي بدهن، لهسهر پياويك كه {الْمَوْسِعِ}، دهولهمهنده، به نهندازهي خوئي، وه لهسهر پياويك كه {الْمُقْتِرِ}، ههژاره، نهوه به نهندازهي خوئي.

نهم وشهيه {الْمُقْتِرِ}، به ههله نووسراوه و دهبيت {المفتقر}، واته ههژار و دهستكورت.

وه نايه تي ٤٩ سوورهي الاحزاب، هه مان ناوه روئي نهم نايه ته ده به خشيت كه دهليت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

نه ي نهوانه ي باوه رتان هيناوه، نه گهر ژناني ئيماندارتان ماره كرد، ئينجا ته لاقتان دان بهر لهوه ي بيانگين، نهوه ماوه ي چاوه پرواني به سهرياندا پيوست ناكات، وه به شيويه كي جوان به ره لايان بكهن.

نايه تي ٢٣٧

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

دهليت:

وه نه گهر ژنانتان ته لاق دا بهر لهوه ي گانيان له گه لدا بكهن به لام ماره يتان بويان ديار كردبوو، نهوه نيوه ي ماره بيان پي بدهن، مه گهر خويان نه يانه وييت، يان نهوه ي كه گريبه ستي ماره برينه كه ي به دهست بتانه خشيت، وه به خشيتان

نزیکتره له خوداپه‌رستیه‌وه، وه نه کهن چاکه‌تان به‌سه‌ر یه که‌وه له یاد بکه‌ن، وه الله بینه‌ره به‌و کارانه‌ی ده‌یکه‌ن.

واته:

{وَأَنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ}، وه نه گهر ژنانتان ته‌لاق دا، به‌ر له‌وه‌ی گانیان له‌گه‌لدا بکه‌ن، {وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً}، وه ماره‌یتان بو‌یان دیاری کردبوو، {فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ}، نه‌وه نیوه‌ی ماره‌ییه‌که‌یان بی بده‌ن، {إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ}، مه‌گهر ژنه‌کان له‌ ماره‌ییان خو‌ش بن، {أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ}، وه یان نه‌و که‌سه‌ی که‌ کونتراکتی ماره‌ییه‌که‌ی به‌ده‌ستی خو‌ش بی‌ت، {وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى}، وه به‌خشینتان نزیکتره له‌ خوداپه‌رستیه‌وه، {وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ}، وه نه‌که‌ن چاکه‌تان به‌سه‌ر یه‌کترا له‌ یاد بکه‌ن، {إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}، وه الله نه‌و کارانه‌ ده‌بینیت که‌ ده‌یکه‌ن.

واته:

نه‌گهر ژنیکت ماره‌کرد، وه به‌ر له‌وه‌ی سه‌رجیی له‌گه‌لدا بکه‌یت ته‌لاقت دا، نه‌وه نیوه‌ی ماره‌یی ده‌که‌و‌یت، مه‌گهر ژنه‌که‌ له‌ ماره‌ییه‌که‌ی خو‌ش بی‌ت، یان پیاوه‌که‌ ناماده‌بوو هه‌موو ماره‌ییه‌که‌ بدات، وه به‌خشینتان له‌ الله په‌رستیه‌وه نزیکتره، وه نه‌که‌ن چاکه‌تان به‌سه‌ر یه‌کترا له‌ بیر بکه‌ن.

ابن کثیر له‌ تفسیر القرآن العظیم ده‌لیت:

{أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ} - یان نه‌و که‌سه‌ خو‌ش ده‌بی‌ت که‌ کونتراکتی ماره‌یی به‌ده‌سته، واته می‌ردی ژنه‌که‌.

وه ابن کثیر و القرطبی ده‌لین، له‌ ریوایه‌تیک هاتوو، که‌ پیغه‌مبه‌ر گوتوو‌یه‌تی:

{أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ}، واته می‌ردی ژنه‌که‌.

القرطبی ده‌لیت:

عَلِيٌّ وَمُجَاهِدٌ وَأَبُو حَيَوَةَ وَابْنُ أَبِي عَبَّالَةَ، له‌ جیاتی {وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ} ده‌یانخو‌ینده‌وه: {وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ}.

گرنگ ئەم ئایەتە دەئیت ئە گەر پیاویک ژنیکی ماره کرد بە لام بەر له وهی له گه ئیدا بخه ویت و گانی له گه ئدا بکات ته لاقی دا، ئەوه ده بێت نیوهی ماره پی به ژنه که بدات. وه ئایه تی ۲۲۹ ده ئیت، ئە گەر پیاویک ژنه که ی ته لاق دا (دوای ئەوهی له گه ئیدا سه رجی و گانی کردبوو)، ئەوه ده بێت هه موو ماره ییه که ی پی بدات.

واته به های نیوگه لی ژن ده کاته نیوهی ماره پی.

ئایه تی ۲۳۸

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

ده ئیت:

وه پارێزگاری له نوێژه کان، وه به تایبه تی نوێژی ناوه راست بکه ن، وه به ملکه چکردنه وه بو الله بوهستن.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئیت:

قَالُونَ، له جیاتی {الْوَسْطَى}، ده یخوینده وه: {الْوَسْطَى}.

القرطبی ده ئیت، ناکوکی هه یه که نوێژی ناوه راست کامه نوێژه:

یه که م: نوێژی نیوه روویه، (به وته ی زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَعَائِشَةُ)، وه ده ئیت عایشه و حفصه ده یانخوینده وه:

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَصَلَاةِ الْعَصْرِ

پارێزگاری له نوێژه کان، وه به تایبه ت نوێژی ناوه راست و نوێژی عه سر بکه ن.

واته له قورئانی به رده ستدا {وَصَلَاةِ الْعَصْرِ} نه ماوه.

دووهم: نوێژی عه سره، (به وته ی عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَابْنُ عَبَّاسٍ وَابْنُ عُمَرَ وَأَبُو هُرَيْرَةَ وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ).

وه ده ئیت له جامع الترمذی، ریوایه تیک هاتووه، که عبدالله بن مسعود گوتوو یه تی، محمد صلعم گوتی:

الصَّلَاةُ الْوُسْطَى صَلَاةُ الْعَصْرِ

نوئیزی ناوه‌راست نوئیزی عه‌سره، (قَبِيصَةُ بْنُ أَبِي ذُوَيْبٍ لَه كَوْمَه لَيْك
گِراویه‌تیه‌وه).

سیهه‌م: نوئیزی مه‌غریبه.

چواره‌م: نوئیزی عیشایه.

پینجه‌م: نوئیزی به‌یانیه، (به وتهی عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ وَجَابِرِ
بْنِ عَبْدِ اللَّهِ).

جا سه‌یری ئەم گالته‌جاریه بکه‌ن: علی و ابن عباس، جارێکیان گوتووایانه، واته
نوئیزی عه‌سر، وه جارێک گوتووایانه، واته نوئیزی به‌یانیان. وه ابو سعید الخدری و
ابن عمر، جارێک گوتووایانه نوئیزی نیوه‌رۆیه و جارێک گوتووایانه نوئیزی عه‌سره.
هه‌لبه‌ته هه‌روه‌ک له به‌شه‌کانی پیشووی ئەم په‌رتووکه ئاماژه‌مان کرد که قورئان
ئاماژه به ۳ نوئیز ده‌کات: نوئیزی به‌یانیان و شه‌وان و نوئیزی له نیوان به‌یانیان و
شه‌وان، جا ده‌کریت ناوه‌راست نیوه‌رۆ بیته یان عه‌سر بیته.

ئایه‌تی ۲۳۹

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ

ده‌لێت:

جا ئە‌گه‌ر ترسان، ئە‌وه ده‌توانن به‌ پیاده‌یی یان به‌ سواری (نوئیز بکه‌ن)، جا کاتیک
ئە‌مین بوون ئە‌وه یادی الله بکه‌ن، وه‌ک چۆن فی‌ری ئە‌وه‌ی کردوون که
نه‌تانده‌زانی.

واته:

{فَإِنْ خِفْتُمْ}، ئە‌گه‌ر ترستان هه‌بوو، {فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا}، ئە‌وه به‌ پیاده‌یی یان به
سواری نوئیز بکه‌ن، {فَإِذَا أَمِنْتُمْ}، جا کاتیک ئە‌مین بوون و ترستان له‌سه‌ر نه‌ما،
{فَأَدْكُرُوا اللَّهَ}، یادی الله بکه‌ن، {كَمَا عَلَّمَكُم}، هه‌روه‌ک چۆن فی‌ری کردوون، {مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ}، ئە‌وه‌ی نه‌تانده‌زانی.

الطبری له جامع البيان ده‌لێت:

{فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا}، واته نه گهر ترستان هه بوو یان له کاتی جهنگ،
 نه وه ده توانن به رویشتنه وه، یان به سواریه وه له سهر پستی ولاغه کانتانه وه نوټر
 بکه ن.

{فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأذْكُرُوا اللَّهَ}، جا کاتیک ترستان له سهر نه ما، نه وه یادی الله بکه نه وه
 و سوپاسی بکه ن و نوټر بکه ن، {كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ}، به و شیوه یه ی
 فیری کردوون که پیشوو نه تانده زانی.

٢٤٠. ئایه تی

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ
 فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ

ده لیت:

وه نه و پیاوانه تان که ده مرن و ژنان له دوای خویندا جیده هیلن، وه ک
 راسپارده یه ک بو ژنه کانیا ن: سالتیک گوزهرانیان دابین بکریت بی نه وه ی له ماله وه
 بچنه دهره وه، جا نه گهر چوونه دهره وه، نه وه هیچ گونا هیکتان ناگات که ههر
 شتیکی چاک له گه ل خودی خویندا بکه ن، وه الله بالاده ست و ژیرمه نده.

نه م ئایه ته دووباره ی ئایه تی ٢٣٤ نه م سووره ته یه:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا
 بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

به یه ک جیاوازی:

ئایه تی ٢٣٤ ده لیت: {يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ} بو
 ماوه ی چوار مانگ و ده روژ ده بیت چاوه ری بکه ن جا کاتیک ماوه که یان ته واو
 کرد.

به لام ئایه تی ٢٤٠ ده لیت: {وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ} وه ک
 راسپارده یه ک بو ژنه کانیا ن: بو ماوه ی سالتیک گوزهرانیان دابین ده کریت بی
 نه وه ی له مال دهر بکرین.

وه ئه وه ناكوکييه: چونکه ئايه تي ۲۳۴ ده لیت ئه و ژنانه ی میرده کانیان ده مردن ده بیت چوار مانگ و ده رۆژ چاوه ری بکه ن، ئینجا ئازاد ده بن ئه گهر بیان ه ویت شوو بکه نه وه.

به لام ئايه تي ۲۴۰ ده لیت: ئه وه ده بیت بو ماوه ی سالیك ژانیان دابین بکریت، وه ئه گهر ئه م دوو ده قه به یه که وه بخوینینه وه، ده کریت ته نها به یه ك شیوه مانادار بکریت:

ئه گهر ژنه که دوا ی چوار مانگ و ده رۆژ بریاریدا که شوو نه کاته وه، ئه وه بو ی هه یه بو ماوه ی سالیك له مالی میرده مردوو که ی بمینیتته وه و گوزهرانی دابین بکریت. وه له دوا ی سالیك ده بیت ده ربکریت.

وه ئه وه کاره ساته، چونکه مالی پیاو به مالی ژن دانانریت، وه له دوا ی مردنی پیاو که که سوکاری پیاو که بو یان هه یه که ژنه که له مال ده ربکه ن.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

کو مه لیک له شروقه که ران له شروقه ی ئه م ئايه ته بو ئه وه رۆیشتوون که ژنی پیاو مردوو، بو ماوه ی سالیك له مالی میرده که ی داده نیشته، خه رچی ده کرا به پاره ی پیاو که ی به مه رچیک له مال ه وه نه چیتته ده ره وه، ئه گهر له مال بچیتته ده ره وه، ئه وه ه یچ گونا هیک نه ده بوو له سه ر میراتگرانی پیاو که که خه رچییه که ی بېرن، ئینجا ئه م ئايه ته نه سخ بوو به ئايه تي ۲۳۴ (چوار مانگ و ده رۆژ)، وه خه رچییه که ی به میراتی چاره کیک و هه شته یه کیک نه سخ بوو، وه که له سووره تي النساء ئامازه ی پیکراوه.

ئه وه ی زور سهیره: ئايه تي پيشوو (۲۳۴)، ئايه تي دواتری (۲۴۰) ی نه سخ کردوو.

ئايه تي ۲۴۱

وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

ده لیت:

وه بو ژنانی به ره لاکراو (ته لاقدراو) پیدانیکی چاک پیویسته له سه ر الله په رستان.

واته:

ئەگەر ژنيك ته لاقدر، ئەو دەبیت پارەيه كى پى بدریت، وه ئەو پيويسته له سهەر
الله په رستان.

پرسیار: كى پى بدات؟

الطبرى له جامع البيان ده لیت:

{مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ}، واته ژنانى به ره لاکراو (ته لاقدر او)، دەبیت نه فه قه یان بو
داين بكریت، بو خوراك و پوشاك و هتد.

ئايه تی ۲۴۲

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

ده لیت:

به م شیوه یه الله بو ئیوه ئایه ته كانی روون ده كاته وه بو ئەوه ی تی بگه ن.
هاها، كام روون كرده وه، ئایات نیه ناکۆكى تیدا نه بیت، ئەگەر روونت بكر دایه وه
ئەوه پيويست به شروفه كهران نه ده بو!

ئايه تی ۲۴۳

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

خودا وه ندی عه ره ب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

ئەى ئەوانه ت نه بينیوه كه به هه زاره ها بوون له ترسی مه رگ له زیده كانیانه وه
ده رچوون؟ وه الله پئیانی گوت: بمرن ئینجا زیندووی كرده وه، له راستیدا الله
چاكه ی به سه ر خه لكه وه هه یه، به لام زۆربه ی خه لك سوپاس ناكه ن.

واته:

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ}، ئەى محمد ئەوانه ت نه بينیوه كه له
زیده كانیانه وه ده رچوون؟ {وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ}، وه هه زاره ها كه س بوون له

ترسی مهرگ، {فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ}، جا الله پئیانی گوت، {مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ}، بمرن ئینجا زیندووی کردنه وه، {إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ}، له راستیدا الله چاکه ی به سهر خه لکدا هه یه، {وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ}، به لام زۆریه ی خه لک سوپاسی الله ناکه ن.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

وه چیرۆکی ئه وانه: خه لکانیک بوون له جووه کان که په تا تیا یاندا بلا بووه، وه له گوندیک ده ژیان به ناوی داوهردان، جا له گونده که رایان کرد و ده رچوون و هاتن بو دۆلئیک، الله له دۆله که هه موویانی مراند، ئینجا زیندووی کردنه وه. وه ده لیت:

ابن عباس گوتوویه تی: چوار هه زار کهس بوون له ترسی تاعوون رایان کرد. الضحاک گوتوویه تی: ئه وانه له جیهاد رایان کرد کاتیک حیزقیالی پیغه مبه ر فه رمانی پئیان کرد، له مهرگ و کوشتن ترسان و له زیده کانیانه وه رایان کرد و ده رچوون، ئینجا الله هه موویانی مراند، بو ئه وه ی بزنان که ناتوانن له مهرگ رابکه ن، ئینجا زیندووی کردنه وه و فه رمانی پئیان کرد که جیهاد بکه ن، چونکه الله له ئایه تی دواتر ده لیت: {وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ}، واته له پینا و الله دا شه ر بکه ن.

وه القرطبی ده لیت، سه باره ت به ژماره یان نا کوکی هه یه:

یه که م: شه ش سه د هه زار کهس بوون.

دووهم: هه شتا هه زار کهس بوون.

سیههم: ابن عباس، جاریک گوتوویه تی چل هه زار کهس بوون، وه جاریک گوتوویه تی هه شت هه زار بوون، وه جاریک گوتوویه تی چوار هه زار بوون.

چواره م: سی هه زار کهس بوون، (أبو مالك).

پینجه م: سی و حه وت هه زار بوون، (السدي).

شه شه م: حه فتا هه زار بوون، (عطاء بن أبي رباح)،

وه القرطبي دهئيت، ئه وهى راسته هه زاره ها كه س بوون، چونكه {أُوفٌ}، كۆى هه زاره.

ئينجا ئايه ته كه دهئيت:

فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ

الله پياني گوت: بمرن، جا مردن، ئينجا زيندووى كردنه وه.

واته هه زاره ها كه س هه بوون له جووه كان كه الله هه مووياني مراندووه و دواتر زيندووى كردوونه ته وه.

واته دوو ژيانيان كردووه و دوو مه رگيان بينيوه له م دونيايه.

وه سهير و سه مه رهيه كى ديكه ي ئه م ئايه ته ئه وهيه كه به محمد دهئيت:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

ئهى ئه وانته نه بينيوه كه له زيده كانيان هاتنه دهره وه؟

محمد چۆن بينييتى؟

ئه گهر بيگوتبايه:

أَلَمْ تَسْمَعْ بِالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

واته: ئهى گوئيستى ئه وانته نه بوويت كه له زيده كانيانه وه هاتنه دهره وه؟

ئه وه لوجيكييه. به لام كاتيك دهئيت: ئهى ئه وانته نه بينيوه. ههر زۆر سه يروسه مه رهيه.

ئايه تي ٢٤٤

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

دهئيت:

وه شهر بکهن له پيناو الله، وه بزنان كه الله بيسته ر و دانايه.

ناکوکی ههیه که ئایا ئەم ئایهته په یوهندی به ئایهته که ی پێشوو ههیه و الله
 فهرمانی به و ههزارهها که سه کردوو که له جووه کان مراندوونی و زیندووی
 کردوونه ته وه که جیهاد بکهن، یان په یوهندی به موسلمانانه وه ههیه؟

ئه گهر په یوهندی به ئایهته که ی پێشوو هه بیته، که واته چیرۆکی راکردنی ئه و
 ههزارهها که سه له په تا درۆیه و ئه سلی نییه، به لکو ده بیته ئه و ههزارهها که سه
 له جیهاد رایان کرد بیته.

ئه وهی گرنگه ئه وهیه که محمد و نووسه ری قورئان له ریگی ئه م ئایهته و ئایه تی
 پێشوو ده یانه ویت موسلمانان رابینن بو جیهاد، وه ئه گهر له ده ست جیهاد
 رابکه یت ئه وه ناتوانیت له ده ست الله رابکه یت.

ئایه تی ٢٤٥

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ
 وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، داوای قه رز ده کات و ده ئیت:

ئه وه کتیه که قه رزیکی چاک به الله ده دات، وه الله بو ی چه ند به رابه ر زیاد
 ده کات؟ وه الله ده گریته وه و ده یدات، وه بو لای ئه و ده گه ریندرینه وه.

واته:

کی ده توانیت قه رزیکی به الله بدات، وه الله بو ی چه ند باره زیاد ده کات؟
 هه لبه ته محمد بو جیهاد و کوشتار پیویستی به چه ک بووه، وه بو به ده سه ته یانی
 چه ک پیویستی به پاره بووه، وه له ریگی ئه م ده قه وه داوای کردوو که پاره به
 محمد به خشن.

وه الله قه رزه که چه ند باره زیاد ده کات بو ئه و که سه ی قه رزه که ده دات، له
 ریگی پاداشتی قیامه ت.

وهک ئایه تی ٢٦١ ئەم سوورته ده ئیت:

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ
 سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

نمونه‌ی نه‌وانه‌ی سامانیان خه‌رج ده‌کن له پیناوا الله، وه‌ک نمونه‌ی ده‌نکیکه که‌هوت گوله‌گه‌نم ده‌دات، وه‌له‌هه‌ر گوله‌گه‌نمیک سه‌د دانه‌وئله‌هه‌یه، وه‌الله چه‌ند به‌رانبه‌ر زیاد ده‌کات بو‌که‌سیک که‌خوی بیه‌وئیت، وه‌الله ده‌ستکراوه و دانایه.

ئینجا ده‌ئیت:

وَاللّٰهُ يَغْبِضُ وَيَبْغُضُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وه‌الله هه‌ر خوی له‌خه‌ک ده‌گرئته‌وه و به‌خه‌ک ده‌دات، وه‌ئاگادار بن بو‌لای الله ده‌گه‌رئنه‌وه له‌روژی قیامه‌ت.

ابن کثیر، له‌تفسیر القران العظیم ده‌ئیت، ابْنُ مَرْدَوَيْهِ، ریوایه‌تیکی گپراوه‌ته‌وه که ده‌ئیت:

لَمَّا نَزَلَتْ : (مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ) قَالَ أَبُو الدَّحْدَاحِ الْأَنْصَارِيُّ : يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَإِنَّ اللّٰهَ لَيُرِيدُ مِنَّا الْقَرْضَ ؟ قَالَ : " نَعَمْ يَا أَبَا الدَّحْدَاحِ " قَالَ : أَرِنِي يَدَكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ . قَالَ : فَنَآوَلَهُ يَدَهُ قَالَ : فَإِنِّي قَدْ أَفْرَضْتُ رَبِّي حَائِطِي . قَالَ : وَحَائِطٌ لَهُ فِيهِ سِتُّمِائَةِ نَحْلَةٍ وَأُمُّ الدَّحْدَاحِ فِيهِ وَعِيَالُهَا . قَالَ : فَجَاءَ أَبُو الدَّحْدَاحِ فَنَادَاهَا : يَا أُمَّ الدَّحْدَاحِ . قَالَتْ : لَبَّيْكَ قَالَ : أَخْرُجِي فَقَدْ أَفْرَضْتُهُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ

کاتیک ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زی: {کێیه‌ ئه‌وه‌ی قه‌رزێکی چاک به‌ الله ده‌دات و الله بو‌ی چه‌ند جار زیاد ده‌کات}، ابو‌الدحداح الانصاری گو‌تی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری الله، الله به‌ دلنیا‌یه‌وه قه‌رزێ له‌ ئێمه‌ ده‌وئیت؟ گو‌تی: به‌ئێ‌ی ابو‌الدحداح. گو‌تی ده‌ستتم پێ‌ بده‌ ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری الله، پی‌غه‌مبه‌ر ده‌ستی درێژ کرد، وه‌ ابو‌الدحداح ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستی و گو‌تی: ئە‌وه‌ من بێ‌ستانه‌که‌م به‌ قه‌رز دا به‌ الله، وه‌ بێ‌ستانه‌که‌ی ٦٠٠ دارخورمای تێ‌دابوو، وه‌ ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی تیا‌یدا ده‌ژیان، ابو‌الدحداح گه‌را‌یه‌وه‌ ماله‌وه‌ و به‌ ژنه‌که‌ی گو‌ت: ئە‌ی دایکی‌ الدحداح گو‌تی به‌ئێ‌ی، گو‌تی له‌ بێ‌ستانه‌که‌ ده‌رچه‌ من به‌ قه‌رز داوه‌ته‌ الله.

وه‌ ده‌ئیت له‌ مسند احمد، ریوایه‌تیکی هاتوو‌ه، محمد صلعم گو‌توو‌یه‌تی:

إِنَّ اللّٰهَ يُضَاعِفُ الْحَسَنَةَ أَلْفِي أَلْفِ حَسَنَةٍ

له راستیدا الله له بهرانبهر به چاکه یهك دوو ملیون پاداشت ده داته وه.

وه ههروهها ابن کثیر ده لیت، محمد صلعم گوتوو یه تی:

مَنْ دَخَلَ سُوقًا مِنَ الْأَسْوَاقِ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ
سَيِّئَةٍ

هه ره كه سیک بچیته بازاره وه و بلیت: هیچ خودایهك نییه تهنها الله نه بیت و
شه ریکی نییه، وه خاوه ندریتی تهنها بو ئه وه، وه سوپاس تهنها بو ئه وه، وه
دهسه لاتی بهسه ره موو شتیکدا ده شکیت، ئه وه الله یهك ملیون پاداشتی بو
ده نووسیت و یهك ملیون گوناھی ده سریتته وه.

ئایه تی ۲۴۶ تا ۲۵۲

چیرۆکی طالوت (شاول) و جالوت (گولیات)

له په رتووکی پیروزی جووه کان که سایتیه کی کهنعانی چوارشانهی بالا بهرز هه بووه
به ناوی گولیات که دژ به جووه کان جهنگاوه، له شه ریگدا که سوپای جووه کان
به سه رکردایه تی شاولی پادشا له بهرامبهر به سوپای کهنعانیه کان به سه رکردایه تی
گولیات ریز ده بن، داود دیته پیشه وه بو به رهنگاریبونه وهی گولیات و له ئاکامدا
داود دهیگریت و دهیکوژیت و سه ری ده بریت و دهیبات بو لای شاولی پادشا.
قورئان ناوی گولیا تی گوریووه بو جالوت.

ئایه تی ۲۴۶

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَّهُمْ ائْبَعَثْ لَنَا مَلِكًا
نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا
أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

خوداوهندی عه ره ب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

ئهی سهیری دهسته یه کت نه کرد له نه وه کانی ئیسرا ئیل له دوا ی موسا، که به
پیغه مبه ریکی خویان گوت: پادشایه کمان بو بنیره بو ئه وهی له گه ئیدا شه ر بکه ین

له پیناو الله، گوتی: ئه گهر کوشتارتان له سهر نووسرا پیتان وانیه که نه جه ننگن؟
گوتیان: وه چۆن شهر له پیناو الله ناکهین، وه ئیمه و منداله کانمانیان له
زیده که مان ده رکردوه، جا کاتیک شهر و کوشتاریان له سهر نووسرا، پشتیان کرد
تهنها که میکیان نه بیته، وه الله به سته مکاران ده زانیته.
واته:

{أَلَمْ تَرَ}، ئە ی محمد نه تبینیوه، {إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ}، دهسته یه که له
نه وه کانی ئیسرائیل، {مِنْ بَعْدِ مُوسَى}، له دوای موسا، {إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهْمُ}، که به
پیغه مبه ریکی خویمان گوت، {أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ}، پادشایه کمان بو
بنیره بو ئه وهی شهر له پیناو الله دا بکهین، {قَالَ}، پیغه مبه ره که گوتی، {هَلْ
عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا}، ئه گهر شهر و کوشتار له سهرتان
نووسرا خوژگه ناکه ن که شهر نه که ن، {قَالُوا}، گوتیان، {وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا}، وه چۆن شهر ناکهین له کاتیکدا که
خومان و منداله کانمان له زیده کانمان ده رکراوین، {فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ}، جا
کاتیک شهریان له سهر نووسرا، {تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ}، پشتیان له جیهاد کرد،
تهنها که میکیان نه بیته، {وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ}، وه الله به سته مکاران ده زانیته.
تیبینی و پرسیار:

یه که م: رووداو یکه ئه گهر روویدا بیته، ئه وه نزیک به ۱۷۰۰ سال پیش محمد
بووه، که واته چۆن محمد ئه م رووداوهی بینیبیته؟ چونکه ئایه ته که ده لیت:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى

ئە ی محمد، ئایا نه تبینیوه که دهسته یه که له نه وه کانی ئیسرائیل له دوای موسا.

دووهم: ئه و پیغه مبه ره کی بووه و بوچی ئاماژهی به ناوی نه کردوووه؟ ئه وه
دهیسه لمینیت که نووسه ری قورئان گوئی له چیرۆک بووه و کردوو یه تی به ئایه تی
قورئان، ههروهک ئایه ته که ده لیت:

إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهْمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

که ئه و دهسته یه له نه وه کانی ئیسرائیل به پیغه مبه ریکی خویمان گوت:
پادشایه کمان بو بنیره بو ئه وهی شهر بکهین له پیناو الله.

ابن الجوزی له زاد المسیر، ده لئیت ۳ وتوت ههیه سه بارهت به ناوی ئه و
پئغه مبه ره:

یه که م: شمویل، (ابن عباس و وهب).

دووهم: یوشع بن نون، (قتادة).

سیههم: سمعون، (السدی).

هه لبه ته ده بیت ابن عباس مه بهستی صموئیل بیت.

پرسیار: ئه م ۳ ناوه یان له کێ هیناوه؟ (هه لبه ته صموئیل و یوشع بن نون له
په رتووکی پیروز ئاماژه یان پیکراوه)، به لام سمعون ناویک بوونی نییه که پئغه مبه ره
بوو بیت.

وه قورئان به هیچ جوړیک ئاماژه ی به م ناوانه نه کردوو.

سیههم: ئایا له په رتووکی پیروز شتیک ههیه به ناوی: جهاد و کوشتار له پیناو
الله؟

وه لام نه خیر.

وه شهر و کوشتاری نه وه کانی ئیسرائیل له پیناو به دهسته یانی خاک بووه نه ک
جهاد له پیناو الله. چونکه ئاینی یه هوودی ئاینیکه تایبهت به به نی ئیسرائیل، وه
خه لک وهرناگرن له ئاینه که یان.

چاره م: ئایا نه وه کانی ئیسرائیل له سهر زیدیان دهرکراون، یان خاکی چه نده ها
نه ته وه یان داگیر کردوو؟ هه لبه ته خاکی چه نده ها نه ته وه یان داگیر کردوو که
گوایه یه هوه ی، (خودای نه وه کانی ئیسرائیل پینانی داوه).

که واته ئه م برگه یه جگه له گالته جاری و درویه کی شاخدار شتیک نییه:

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا

پئغه مبه ره که گوئی: ئایا ئه گهر شهر و کوشتارتان له سهر نووسرا، خوژگه ناکه ن
که شهر نه که ن؟ گوئیان، وه چون شهر ناکه یان له پیناو ریبازی الله له کاتیکدا
خومان و منداله کانمانیان له زیده که مان به دهر ناوه.

ئەم دەقە درۆیە، چونکە بە ئیعترافی قورئان موسا نەووەکانی ئیسرائیل لە خاکی میسەرەو دەهینیتە دەرەو، و دەیانبات بە ئاراستەیی ئەو خاکەیی کە خودای بەنی ئیسرائیل بە ئینی پێیان داووە بیانداتی کە خاکی کەنعانیەکانەووە و خاکی چەندەها نەتەووی دیکەییە، کەواتە چۆن و لە کامە خاکیان دەرکراون؟

وهك له تهورات، (سفر الخروج) هاتوو، یههوهی به نەووەکانی ئیسرائیل دەئیت:

{دەتانکەم بە گەلی خۆم و دەبم بە خودای ئیو، لە ژێر بارگرانی میسریەکان دەرستاندەهینم، دەتانبەم بۆ ئەو خاکەیی سویندم خوارد بیدەم ئیبراهیم و ئیسحاق و یعقوب، وهك میرات دەیدەم بە ئیو}.

بەلام محمد و نووسەری قورئان ئەم دەقیان دەرشتوو بۆ ئەووی بە عەرەب بڵین، نە کەن وهك جوووەکان بکەن کاتیک شەر و کوشتاریان لەسەر نووسرا، زۆربەیان پابەند نەبوون. وهك دەئیت:

فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

جا کاتیک شەر و کوشتار لەسەریان نووسرا، ئەووە پشتیان کرد تەنها کەمیکیان نەبیت.

ئایەتی ۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَلَيْسَ لَكَ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

دەئیت:

پێغەمبەرە کەیان پێیانی گوت: اللہ طالوتی بۆ ئیووە وهك پادشا ناردوو، گوتیان چۆن دەکریت طالوت بۆ اللہ پادشا بیت بەسەر ئیمەو، وە ئیمە شایستەترین لە ئەو بە پادشایەتی، وە ئەو لە سامان زۆری نییە، گوتی: اللہ ئەوی بەسەر ئیووەدا هەلژاردوو، وە لە زانیاری و چوارشانەیی لە ئیووە پتر پێداو، وە اللہ پادشایەتی بە کەسیک دەدات کە خۆی دەیهویت، وە زانیاری اللہ فراوانە.

واتە:

{ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ }، وه پیغمبره که یان پیانی گوت، { إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا }، الله طالوتی وهك پادشا بو ئیوه ناردوو، { قَالُوا }، جووه کان گوتیان، { أَلَيْسَ لَكَ الْمَلِكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ }، چو ده کریت طالوت به سهر ئیمه وه ببیت به پادشا له کاتی کدا ئیمه شایسته ترین به پادشایه تی، { وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ }، وه طالوت سهر وهت و سامانیکی زوری نییه، { قَالَ }، پیغمبره که گوتی، { إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ }، الله طالوتی به سهر ئیوه دا هه لباردوو، { وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ }، وه له زانیاری و لاشه ی پتر له ئیوه پیداوه، { وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ }، وه الله پادشایه تییه کی به که سیکی دهدات که خو ی دهیوه ی، { وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ }، وه الله فراوانه و زانییه.

تیبینی و سهرنج:

گوایه کاتیک الله شاول (طالوت) دهکات به پادشای بنی ئیسرائیل، یه هوودیه کان نارازی دهبن و ده لپن ئیمه شایسته ترین به پادشایه تی له طالوت، وه طالوت سهر وهت و سامانیکی زوری نییه.

به گویره ی په رتووکی پیروز:

طالوت (شاول)، له هوزی بنیامین بووه، وه به گویره ی په رتووکی پیروز شاول، پیاویکی بالابه رز ده بیت، وه له ته مه نی ۳۵ سالی، له سهرده می صموئیلی پیغمبره ده بیت به پادشا.

وه له شه ری جلبوع، دژ به فه له ستینییه کان ده شکیت و ههر ۳ کوره که ی ده کوژریت و خو ی بریندار ده بیت و ده مریت.

وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ

الله له زانیاری و جهسته ی پتری له ئیوه به طالوت داوه.

ئایه تی ۲۴۸

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ده لیت:

وه پيغهمبهره که یان پيانی گوت: نيشانهی پادشایه تیه که ی ئه وه یه که تابووته که تان بو ده هیئت که ئارامی له لایهن خودا که تانه وه و پاشماوه ی ئه وه ی تیدایه که خانه واده ی موسا و خانه واده ی هاروون جییان هیشتووه، فریشته کان هه لی ده گرن، له وه دا به دنیاییه وه به لگه یه ک بو ئیوه هه یه ئه گهر ئیوه باوه ردان.

واته:

{ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ }، وه پيغهمبهره که یان پيانی گوت، { إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ }، به لگه ی پادشایه تیه که ی طالووت ئه وه یه، { أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ } تابووته که تان بو دینیت که ئارامی له لایهن خودا که تانه وه تیدایه، { وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ }، وه پاشماوه ی ئه وه ی تیدایه که خانه واده ی موسا و خانه واده ی هاروون به جییان هیشتووه، { تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ }، وه فریشته کان تابووته که هه لده گرن، { إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ }، له وه دا به دنیاییه وه بو ئیوه به لگه یه ک هه یه که ئه گهر ئیوه ئیماندارن.

تیبینی و سه رنج:

{ التَّابُوتُ }، لای جووه کان به تابووتی خودا، یان تابووتی شایه تی ناسراوه، که دوو تابلۆکه ی ۱۰ پاسپارده که و تهوراتی تیدایه، (تهورات- سفر التثنیه اصحاح ۱۰)، (تهورات- سفر التثنیه اصحاح ۳۱).

وه به گویره ی تهورات (سفر الخروج)، تابووته که ده بیئت له شوینی هه ره پیروزی په رستگا دابزیت، که پیی ده گوتریت (قدس الاقداس)، واته پیروزترینی پیروزه کان.

وه به گویره ی په رتووکی پیروز (سفر صموئیل)، له شه ریگدا تابووته که ده که ویتته دهستی فه له ستینییه بتپه رسته کان و ده یبه ن بو په رستگای خودا وه ند داجوون.

داجوون خودا وه ندیک بوو که که لله سه ره که ی که لله سه ری مرؤف بوو، به لام لاشه که ی لاشه ی ماسی بوو.

کاتیک داود ده بیئت به پادشا تابووته که ده گیریته وه.

قورئان دان به وه دا ده نیئت که ئه و تابووته زور پیروزه:

یه که م: ئارامی له لایهن خوداوه تیدایه، {التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ}.
 دووهم: پاشماوهی موسا و هاروونی تیدایه، {وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ}.
 هَارُونَ}.

سیههم: وه به هوی ئه وهی ئه وپه پیرۆزه، فریشته هه ئیده گرن، {تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ}.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به {فِيهِ سَكِينَةٌ}، ده ئیت ۷ وتهوت هه یه:
 یه که م: بایه کی شینه ییه که ده م و چاوئیکی هه یه وه ک ده م و چاوی مروّف، (علی کوری ابی طالب).

دووهم: ئازه ئیکه به قه د پشیله، که دوو چاوی هه یه تیشک ده دهن، وه کاتیک بنی ئیسرائیل له گه ل خالکانیکی دیکه له شهردا به یه ک ده گه یشتن، دهسته کانی ده رده هینا و سهیری ده کردن و سوپاکه له ترساندا رایده کرد، (ابن عباس).
 وه مجاهد گو توویه تی: که لله سه ریکی هه یه وه ک که لله سه ری پشیله، وه دوو بالی هه یه.

سیههم: ته شتیکه له ئالتوونی به هه شت که دلی پیغه مبه رانی تیدا ده شو ردرا، (ابن عباس).

چوارهم: رۆحی اللهیه و قسه ده کات، کاتیک نا کوکییه ک ده هاته ئاراوه، قسه ی له گه ئیاندا ده کرد و بابه ته که ی یه کلا ده کرده وه، (وهب بن منبه).

پینجه م: ئه و به لگانه ن که دلیان پی ئاسووده ده بوو، (عطاء بن ابی رباح و الزجاج).

شه شه م: وقاره (قتاده).

حه وته م: ره حمه ته (الربیع بن انس).

سه رتا پای درویه و ئه سل و ئه ساسی نییه. به لکو سندووقیکه که موسا به فه رمانی یه هوهی دروستی ده کات و تهورات و دوو تابلوکه ی ده خاته ناوه وه، وه به فه رمانی یه هوهی ده بیت ئه م سندووقه که له شوینی هه ره پیرۆزی په رستگا دابنریت.

ثابته تي ۲۴۹

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي
وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا
جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمَا مَنَ فِتْنَةً قَلِيلَةً غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ يَادُنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ

ده لیت:

جا کاتیک طالوت به سهربازہ کانیه وه کهوته ری، گوتی: الله به رووباریک تاقیتان
ده کاته وه، جا ئه وهی لی بخواته وه ئه وه له من نییه، وه ئه وهی تامی نه کات ئه وه
له منه، مه گهر که سیک نه بیت که به له پی دهستی لی ده خواته وه، جا لییان
خوارده وه ته نها که میک نه بیت، جا کاتیک خوی و ئه وانهی باوه ریان هینابوو له
رووباره که په ریینه وه، گوتیان ئیمرو تواناییمان نییه به سهر جالوت و
سهربازہ کانی، به لام ئه وانهی که پییان وابوو به خودا که یان ده گن گوتیان:
چه نده ها کومه لهی کهم توانیویانه به سهر کومه لی زوردا زال بن به مؤله تی الله،
وه الله له گهل خوراگره کانه.

واته:

{فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ}، کاتیک شاول به سهربازہ کانیه وه به ری کهوت،
{قَالَ}، شاول گوتی، {إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ}، الله به رووباریک تاقیتان ده کاته وه،
{فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي}، ههر که سیک له رووباره که بخواته وه، ئه وه له من
نییه، {وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي}، وه ههر که سیک تامی ئاوی رووباره که نه کات
ئه وه له منه، {إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ}، مه گهر که سیک نه بیت که توزیک به
له پی دهستی ده خواته وه، {فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ}، جا خواردیانه وه ته نها
که میک نه بیت، {فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ}، جا کاتیک شاول و ئه
ئیماندارانهی له گهلیدا بوون له رووباره که په ریینه وه، {قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ}، گوتیان ئیمرو تواناییمان نییه به سهر جالوت و سهربازہ کانی،
{قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ}، به لام ئه وانهی پییان وابوو که به
خودا که یان ده گن، واته بروایان به قیامت ههیه، گوتیان، {كَمَا مَنَ فِتْنَةً قَلِيلَةً

عَلَبْتُ فِنَّهُ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ، چەندەها كۆمەلەى بچووك توانيويانە بەسەر كۆمەلەى زۆردا زال بن و سەرکەون بە مۆلەتى الله، {وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ}، وه الله له گەل خۆراگره كانه.

نووسەرى قورئان لەم دەقەدا دەيهوئىت موسلمانان ئامادە بکات بۆ جيهاد و جەنگ و پييان بليت ئە گەر کەميش بن ئەوه دەتوانن بەسەر سوپايە کى گەورەدا زال بن بە مۆلەتى الله، واتە سەرکەوتن و ژير کەوتن بەدەست اللهيه.

ابن کثير له تفسير القرآن العظيم دەئيت:

الله ههواى دەدات: کاتیک بە طالوت (شاول) ی پادشای نەوه کانی ئيسرائيل بە سەربازە کانيه وه دەرچوون، وه السدى گوتوويه تي ژماره ی سەربازە کانی ههشتا ههزار سەرباز بوون و پييانى گوتن: الله به رووباريك تاقيتان دەکاتەوه (رووبارى نيوان ئوردن و فەلەستينه)، جا هەر کەسيك لەم رووبارە ئاو بخواتەوه، ئەوه له من نيبه و دەبيت ليم دابريت، وه ئە گەر کەسيك نەخواتەوه مە گەر قوميك نەبيت بە لەپى دەستى، ئەوه له منه و له گەلما دەميئيتەوه. وه السدى گوتوويه تي: ژماره ی سەربازە کانی ههشتا ههزار بوون، ۷۶ ههزار له ئاوى رووبارە کەيان خواردهوه، وه تەنھا چوار ههزار له گەلما مانەوه.

ئینجا ئایەتە کە دەئيت:

جا کاتیک شاول و سەربازە کانی له رووبارە کە پەرينه وه، گوتيان ئيمرو ناتوانين رووبهرووی دوژمن ببينه وه، واتە رووبهرووی جالوت و سەربازە کانی، چونکە ئەوان زۆرن و ئيمه کەمين.

بەلام ئەوانەى برويان بە قیامەت هەبوو له سەربازە کانی شاول گوتيان: چەندەها كۆمەلەى بچووك له جەنگدا توانيويانە بە سەر كۆمەلەى زۆردا سەرکەون بە مۆلەتى الله، وه الله له گەل خۆراگره كانه.

ئایەتى ۲۵۰

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

دەئيت:

وه كاتيك بۆ جالووت و سهربازه كاني دهركه وتن گوتيان خودا كه مان خوراگريمان به سهردا بهينه، وه پيكانمان جيگير بكه، وه سهрман بخه به سهر خه لكانيني كافر. واته:

كاتيك شاول و سهربازه كاني رووبه رووي جالووت و سهربازه كاني بوونه وه، گوتيان خودا كه مان خوراگرمان بكه و پيكانمان جيگير بكه، وه سهركه وتوومان بكه به سهر جالووت و سهربازه كاني كه كفرن.

ئايه تي ۲۵۱

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ
ده لئيت:

جا به مؤله تي الله به زانديانن و داود جالووتي كوشت، وه الله پادشايه تي و ژيرمه ندي پي به خشي، وه فيره هه رشتيني ويست فيري كرد، وه نه گهر الله هه نديك خه لك به هه نديكي تر رانه مائيت، نه وه به دنيايييه وه زهوي خراب ده بيت، به لام الله خاوهن چا كه يه به سهر خه لكدا.

واته:

{فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ}، به مؤله تي الله شاول و سهربازه كاني به سهر جالووت و سوپا كه ي سهركه وتن، {وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ}، وه داوود جالووتي كوشت، {وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ}، وه الله پادشايه تي و ژيرمه ندي به داوود به خشي، {وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ}، وه داوود هه رشتيني ويست الله فيري كرد {وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ} وه نه گهر الله هه نديك خه لكي به دهستي هه نديكي ديكه له ناونه بردايه، {لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ}، نه وه به دنيايييه وه زهوي خراب ده بوو، {وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ}، به لام الله خاوهن چا كه يه به سهر خه لكدا.

ئه م برگه يه ده لئيت:

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ

هەر کوشت و کوشتاریک له نیو خه لکدا بووه و ده بیته، ئه وه به ئیراده ی الله یه. چونکه ده لیت:

ئه گهر الله خه لکانیک به خه لکانیک رانه مایته و له ناو نه بات، ئه وه به دنیاییه وه زهوی خراب ده بوو.

ئایه تی ۲۵۲

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

خوداوهندی عه رهب و ئیسلام، به محمد ده لیت:

ئه وانه ئایه ته کانی الله ن به راستی بو تو ده یخوینینه وه، وه بیگومان تو له نیردراوه کانیته.

ئه وهی سهیره خوداوهندی عه رهب و ئسلام، به محمد ده لیت:

وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

وه ئه ی محمد تو له نیردراوه کانیته.

دیاره تا ساتی دابه زینی ئه م ئایه ته محمد بروای نه هینابوو که پیغه مبه ره و له لایه ن الله وه نیردراو بووه.

ئایه تی ۲۵۳

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ
وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مَّنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ
كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

ده لیت:

ئه و پیغه مبه رانه هه ندیکمان به سه ر هه ندیکیان په سه ند کردوو، هه ندیکیان هه بوون که الله گفتووگو ی له گه لدا کردوو، وه هه ندیکیان چهنده ها پله به رزکردوته وه، وه چهنده ها موعجیزه مان به عیسی کوری مه ریه م دا و به گیانی پیروز پشتیوانیمان کرد، وه ئه گهر الله ئاره زووی له سه ر بووایه، ئه وه له دوای

ئەوھى بەلگەيان بۆھات، خەلكەكەھى دواى پىغەمبەران شەريان لەگەل يەكدا نەدەكرد، بەلام ناكوك بوون، جاھەيانەكە باوھرى ھىناوھ، وھەيانەكە كافر بوو، وھ ئەگەر اللھ ئارەزووى لەسەر بووايە، ئەوھ شەريان لەگەل يەكدا نەدەكرد، بەلام اللھ ئەو كارە دەكات كە خۆى دەيەوئەت.

واتە:

{تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ}، ئەو پىغەمبەرانە، ھەندىكىمان بەسەر ھەندىكىيان پەسەند كەرد، {مَنْهُمْ مَن كَلَّمَ اللَّهُ}، لە پىغەمبەران ھەبووھ اللھ ئاخاوتنى لەگەلدا كەردوھ، {وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ}، وھ ھەندىكىيانى چەندەھا پلە بەزركردوئەوھ، {وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ}، وھ چەندەھا موعجىزەمان بە عىساي كورى مەريەم بەخشى و بە گيانى پىروز پشتىوانيمان كەرد، {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ}، وھ ئەگەر اللھ بىويستايە ئەوھ ئەوانەھى دواى ئەو پىغەمبەرانە شەريان لەگەل يەكدا نەدەكرد، {مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ}، لە دواى ئەوھى بەلگەيان بۆھات، {وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا}، بەلام ناكوك بوون، {فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ}، لەو خەلكە ھەبوون كە باوھريان ھىنا، وھ ھەيان بوو كە باوھريان نەھىنا، {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا}، وھ ئەگەر اللھ بىويستايە ئەوھ لەگەل يەكدا شەريان نەدەكرد، {وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ}، بەلام اللھ ئەو كارە دەكات كە خۆى دەيەوئەت.

واتە:

ھەندىك پىغەمبەر بالاترن لە ھەندىك پىغەمبەرى دىكە. ھەيان بووھ كە اللھ ئاخاوتنى لەگەلدا كەردوھ، {مَنْهُمْ مَن كَلَّمَ اللَّهُ}، وھك موسا. وھك ئايەتى ۱۶۴ سوورەتى النساء دەئەت:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

اللھ بە ئاخاوتن لەگەل موسا ئاخاوت.

وھ ھەيانەكە چەندەھا موعجىزەھى پىدراوھ و بە گيانى پىروز پشتىوانى كراوھ. واتە المسيح:

وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

له موعجيزه كاني زانيني غهيب و زيندوو كرده وهى مردوو و خه لق كردن.

ئينجا ده لئيت:

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ

وه ئه گهر الله بيويستايه ئه وه ئه وه خه لكانه ي له دواى موسا و عيسا هاتن،
له گه ل يه كدا شهريان نه ده كرد، له دواى ئه وه ي به لگه يان بو هات، واته تهورات
و ئينجيليان بو هات.

ئينجا ده لئيت:

وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

به لام خه لكه كه ناكوك بوون، هه يانبوو باوه رى هينا و هه يانبوو كافر بوو، خو
ئه گهر الله بيويستايه، ئه وه شهريان له گه ل يه كدا نه ده كرد، به لام الله كاريك
ده كات كه خو ي ده يه وئيت.

ئايه تي ٢٥٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ده لئيت:

ئه ي ئه وانه ي باوه رتان هيناوه، ئه وه ببه خشن كه به ئيوه مان داوه بهر له وه ي
رؤژي ك بيت كه نه كرين و فروشتن، وه نه هاورييه تي، وه نه تكارى سوودى
نابيت، وه كافره كان خو يان سته مكارن.

واته:

ئه ي ئه وانه ي باوه رتان به الله و محمد هيناوه، له سامانه كانتان ببه خشن بو
جيهاد له پيناو الله، له و سامانه ي الله به ئيوه ي داوه، بهر له وه ي رؤژى قيامهت
بيت، كه ئه و كات، نه كرين و فروشتن، وه نه دوستايه تي و هاورييه تي، وه نه
تكار و شه فاعه تكه ر سووديان نابيت كه بت پاريزن له دوزه خ، وه كافره كان
خو يان سته مكارن.

ئايه تي ۲۵۵

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

ده لئيت:

الله هيچ خودايه ك نبيه تهنها ئه و نه بيت، هه ميشه زيندوو هه سالاره كه، نه
خه والوبوون، وه نه خه وتن دهيباته وه، ئه وهى له ئاسمانه كان و زهوييه بو ئه وه،
كى هه يه بتوانيت كه لاي ئه و تكا بكات تهنها به مؤله تي ئه و نه بيت، ده زانيت
به وهى له پيشيانه و له دوايانه، وه دهرك به هيچ شتيك له زانسته كهى ناكه ن
تهنها به وهى خوى دهيه و يت، كورسيه كهى به ئاسمانه كان و زهويدا كشاوه، وه
پاريزگار يكر دني هه ردوو كيان ماندووى ناكات، وه هه ر ئه و به رزه مه زنه كه يه.

واته:

{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ}، الله هيچ خودايه ك نبيه تهنها ئه و نه بيت، {الْحَيُّ الْقَيُّومُ}،
هه ميشه زيندوو هه سالاره كه، {لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ}، نه خه والوبوون، وه نه
خه وتن دهيباته وه، {لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ}، ئه وهى له ئاسمانه كان و
ئه وهى له زهوييه هه ئه وه، {مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ}، كى هه يه
بتوانيت لاي ئه و تكا بكات تهنها به مؤله تي ئه و نه بيت، {يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ}، ده زانيت كه چى له پيشيانه و چى له دوايانه وه يه، {وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ}، وه دهرك به هيچ شتيك له زانسته كهى ناكه ن تهنها
به وهى خوى دهيه و يت، {وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ}، كورسيه كهى به
ئاسمانه كان و زهويدا كشاوه، {وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا}، وه پاراستنى ئاسمانه كان و
زهوى ماندووى ناكات، {وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ}، وه هه ر ئه و به رزه مه زنه كه يه.
ئهم ئايه ته پي ده گو تر يت ئايه تي كورسي، چونكه ئاماژه ي به كورسي الله كردوو ه.
وه چهنده ها فه رمووده هه يه سه باره ت به مه زني ئهم ئايه ته، ابن كثير ئاماژه به
چهند فه رمووده يه كه ده كات:

یه که م: له مسند احمد و صحیح مسلم هاتوو، که محمد صلعم گوتوو یه تی،
 ئایه ته ی الكرسي مه زنترین ئایه ته له قورئاندا، ئینجا گوتوو یه تی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ لَهَا لِسَانًا وَشَفَتَيْنِ تُقَدِّسُ الْمَلِكَ عِنْدَ سَاقِ الْعَرْشِ

سویند به وهی گیانی منی به دهسته، ئایه تی الكرسي، زمانیک و دوو لیوی هه یه به
 پادشا (الله) هه لده دات و پیروز ده کات لای قاچه کانی عه رش.

دووهم: له مسند احمد هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی، ئایه تی الكرسي،

رُبُعُ الْقُرْآنِ، واته چاره کیکی قورئانه.

سیههم: له سنن النسائی ریوایه تیک هاتوو، ابو ذر ده لیت، له پیغه مبهرم پرسى،
 کامه ئایه ت مه زنترین ئایه ته که بۆت دابه زیوو، ده لیت پیغه مبهر له وه لامدا
 گوتی:

ئایه تی الكرسي.

چوارهم: له صحیح البخاری، ریوایه تیک هاتوو، ابو هریره ده لیت:

پیغه مبهر منی پاسپارد و کرد به بهر پرسى کۆکردنه وهی زه کات و و سه ده قه ی
 ره مه زان، ئه وه بوو شه ویکیان شتیک هات و دهستی برد بۆ خواردنه که، گرتم و
 گوتم ده ته بهم بۆ لای پیغه مبهرى الله، گوتی زۆر پیویستیم پییه تی و مندالم
 برسین، ئه وه بوو ریگام پییدا بروات. ابو هریره ده لیت شهوی دووهم هاته وه و
 هه مان کاری کرد و پیم گوت ده ته بهم بۆ لای پیغه مبهر، گوتی مندالم برسین و زۆر
 پیویستیم پییه تی، ئه وه بوو ریگام پییدا بروات، شهوی سیههم هاته وه و دهستی بۆ
 خواردنه که ی زه کات برد و گرتم و گوتم تۆ گوتت ناگه ریمه وه که چی هاتیه وه،
 ئه م جاره نایه لم برۆیت و ده ته بهم بۆ لای پیغه مبهر، گوتی ئه گه ر ریگام بدهیت
 برۆم ئه وه فی ره شتیک ده که م له قورئان که سوودی ده بیت بۆت، گوتم چیه؟
 گوتی:

هه ر کاتیک چوویت بۆ ناو جیگا که ت بۆ خه وتن، ئه وه ئایه تی الكرسي بخوینه وه،
 وه پپی گوتم: ئه گه ر خویند ته وه، ئه وه الله ده تپاریزیت و شهیتان لیت نزیك
 نابیته وه تا وه کو به یانی، ئه وه بوو به یانی به پیغه مبهرم گوت، گوتی: راست ده کات
 سه باره ت به ئایه تی الكرسي به لام ئه و درۆزنه، وه ئه وه شهیتان بووه.

واته: شهیتان ئاشنایه تی هه بووه به قورئان و ابو هریره ی فی ره ئایه تی الکرسی کردوو.

پینجه م: ابو عبید له په رتووکی "الغریب" ئامازه ی به ریوایه تیک کردوو که ابن مسعود گپراویه تیه وه:

خَرَجَ رَجُلٌ مِنَ الْإِنْسِ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالَ: هَلْ لَكَ أَنْ تُصَارِعَنِي؟ فَإِنْ صَرَعْتَنِي عَلَّمْتُكَ آيَةً إِذَا قَرَأْتَهَا حِينَ تَدْخُلُ بَيْتَكَ لَمْ يَدْخُلْ شَيْطَانٌ؟ فَصَارَعَهُ فَصَرَعَهُ فَقَالَ: إِنِّي أَرَاكَ ضَبِيلًا شَخِيحًا كَأَنَّ ذِرَاعَيْكَ ذِرَاعَا كَلْبٍ، أَفَهَكَذَا أَنْتُمْ أَيُّهَا الْجِنُّ كُلُّكُمْ أَمْ أَنْتَ مِنْ بَيْنِهِمْ؟ فَقَالَ: إِنِّي بَيْنَهُمْ لَصَلِيحٌ فَعَاوِدُنِي، فَصَارَعَهُ فَصَرَعَهُ الْإِنْسِيُّ. فَقَالَ: تَقْرَأُ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فَإِنَّهُ لَا يَقْرُؤُهَا أَحَدٌ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ إِلَّا خَرَجَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ خَبَجٌ كَخَبَجِ الْحِمَارِ

فَقِيلَ لِابْنِ مَسْعُودٍ: أَهْوَ عُمَرُ؟ فَقَالَ: مَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ إِلَّا عُمَرُ

پیاویک له مروف، گه یشته به پیاویک له جنۆکه، جنۆکه که به پیاوه که ی گوت ده ته ویت زوران بازیم له گه لدا بکه یت؟ نه گهر لیت بردمه وه نه وه ئایه تیکت فی ره ده که م که کاتیک چوو یته ماله وه و خویندته وه شهیتان نایه ته ماله که ته وه؟ نه وه بوو زوران بازی له گه لدا کرد و جنۆکه که ی دا به زه ویدا، پیاوه که به جنۆکه که ی گوت: ده بینم تو زور بی هیزیت، وه باسکه کانت له باسکی سه گ ده چیت، ئیوه ی جنۆکه هه مووتان وان، یان ته نها تو وایت؟ گوتی له راستیدا من له هه موویان زیاتر به بازووترم، جاریکی دیکه زوران بازیم له گه لدا بکه، نه وه بوو پیاوه که جنۆکه که ی دا به زه ویدا. جنۆکه که به پیاوه که ی گوت: ئایه تی الکرسی بخوینه وه، هه ر که سیک بخوینیته وه، کاتیک ده چیته ماله وه، نه وه شهیتان له ماله که ی دهرده چیت و تریک لی ده دات، وه ک چون که ره ده تریت..

به ابن مسعودیان گوت نه و پیاوه عومه ره بوو؟ گوتی نه ی ده بیت کی بیت جگه له عومه ره.

وه ابن کثیر ده لیت، له ریوایه تیک هاتوووه، که ابن عباس گوتوو یه تی:

سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ {وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ} قَالَ: كُرْسِيُّهُ مَوْضِعُ قَدَمَيْهِ

له پیغه مبهر پرسیار کرا سه بارهت به {کورسیه که ی فراوانه به قهه ئاسمانه کان و زهوی}، گوتی: کورسی جی قچه کانی اللهیه.

وه ههروهه محمد صلعم گوتوویه تی:

مَا الْكُرْسِيُّ فِي الْعَرْشِ إِلَّا كَحَلْقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ أُلْقِيَتْ بَيْنَ ظَهْرِي فَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ
کورسی له چاو عرش شتیکی نییه تهنها وهك ئەلقهیهك له پۆلا نه بیته کاتیکی
فرییده دهیته دهشتاییه که وه.

وه ده لیت محمد صلعم گوتوویه تی:

وَإِنَّ لَهُ أَطِيطًا كَأَطِيطِ الرَّحْلِ الْجَدِيدِ مِنْ ثِقَلِهِ

کورسی نرکه نرکیکی دیت، ههروهه چۆن وشتریکی بچووک کاتیکی سواری ده بیت
نرکه ی دیت.

ئایه ته که ده لیت:

{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ}، الله هیچ خودایه که نییه تهنها الله نه بیت که
هه میسه زیندوو ه سالاره که یه. ئەم چوار ناوه له ناوه کانی خوداوهندی عه ره ب و
ئیسلا من: الله، هو، الحي، وه القیوم

{لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ}، الله نه خه والووبوون، وه نه خه وتن دهیباته وه، واته نه
خه والوو ده بیت، وه نه ده خه ویت.

{لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ}، بۆ اللهیه ئه وه ی له ئاسمانه کان و ئه وه ی له
زه ویدایه.

{مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ}، کێ هه یه خاوهن شه فاعهت و تکا بیت لای
الله مه گهر به مؤله تی الله نه بیت. واته هیچ که سیکی ناتوانیت له قیامهت
شه فاعهت و تکا بۆ که سیکی بکات مه گهر الله خوی مؤله تی پێ بدات شه فاعهت
و تکا بکات.

{يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ}، وه الله سه بارهت به داهاتوو و رابردوو ی
هه موو که سیکی ده زانیت.

{وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ}، وه هيج كه سيك دهرك به زانستي
الله ناكات ته نها ته گهر خوي بيه ويت كه سيك بزانيت.

{وَلَا يَتُودُهُ حِفْظُهُمَا}، وه الله ماندوو نابيت له پاراستني ناسمانه كان و زهوي.

{وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ}، وه تهو به رزه مه زنه كه يه. العلي، و العظيم، له ناوه كاني
اللهن.

ثايه تي ۲۵۶

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ده لئيت:

زور كردن له تايندا نيبه له كاتيكدرا راست له گومرايي به رووني جيابوتته وه، جا ههر
كه سيك كوفر به طاغوت بكات و باوهر به الله بهيئيت ته وه بيگومان دهستي
گرتووه به ههنگلي پته وه وه و لبي جيانابيتته وه، وه الله بيسته ر و ناگاداره.

واته:

{لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ}، زور كردن له تاين نيبه، {قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ}، له كاتيكدرا
راست و دروست، وه چه وتي و گومرايي روونبوتته وه، {فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ}، جا ههر كه سيك كوفر به طاغوت بكات و باوهر به الله بهيئيت،
{فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا}، ته وه بيگومان دهستي گرتووه به
قولفيكي پته وه وه و لبي جيانابيتته وه، {وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ}، وه الله بيسته ر و
ناگاداره.

تبييني و سه رنج:

مه به ست له {الدِّينِ}، ئيسلامه، وهك ثايه تي ۱۹ سووره تي ال عمران ده لئيت:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

له راستيدا تاين لاي الله ئيسلامه.

ئایا ئەم ئایەتە دەلیت کە نابیت خەلك بە زەبروزەنگ بکریت بە ئیسلام؟
 هەرگیز، بە لکو ئەم ئایەتە دەلیت: لە کاتی کدا ئیسلام بو خەلك روون بوتهوه کە
 ئاینی راستە و تاکە ئاینە لە لای الله، وهك ئایەتی ۸۵ سوورەتی ال عمران دەلیت:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

وه هەر کەسێک جگە لە ئیسلام ئاینێک بەخۆوه بگریت، ئەوه لێ قبوول
 ناکریت.

ئەوه زۆرکردن بو بوون بە موسلمان و قبوولکردنی ئیسلام زۆرکردن نییه.

ابن العربی لە احکام القرآن سەبارەت بە {لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ} دەلیت:

ئەم بڕگە یە ۳ بابەت لە خۆوه دەگریت:

بابەتی یە کەم: ابن زید گوتوویەتی، ئەم ئایەتە نەسخ بووه بە ئایەتە کانی کوشتار و
 شەر.

دووهم: تاییبەتە بە ئەهلی پەرتووک کە ئامادەن سەرانی (جزیه) بدەن، وه لەسەر
 ئەم بنەمایە هەر کەسێک ئامادە بیت جزیه بدات، ئەوه ئەم ئایەتە لەسەر
 جیبەجی دەبیت.

سێهەم: ئەم ئایەتە دابەزیوه لەسەر عەرەبە کانی مەدینە، (الانصار). ئەگەر ژنیك
 مندالە کە ی بو نەژایە ئەوه دەیگوت ئەگەر مندالم ببیت و بژی، ئەوه دەیکەم
 بە یەهوودی بو ئەوهی بژی و تەمەنی درێژ بیت، جا کاتیک پیغەمبەر
 یەهوودیە کانی بەنی نەزیری ئاواره و دەربەدەر کرد، لە مەدینە گوتیان: ئیستا چی
 بکەین لە مندالە کانمان، ئەوه بوو الله ئەم ئایەتە دابەزاند.

بابەتی دووهم: {لَا إِكْرَاهَ- زۆرکردن نییه}:

لە گشتدا نابیت زۆرکردن هەبیت بو پووچەل، بەلام زۆرکردن بو هەق و راستی
 بەشیکە لە ئاین، وهك لە صحیح البخاری و صحیح مسلم هاتوو، پیغەمبەر
 گوتوویەتی:

أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

فهرمانم پیکراوه که شه‌ری خه‌لک بکه‌م تاوه کو شایه‌تی ده‌دهن هیچ خودایه‌ک نییه ته‌نھا الله نه‌بیٚت، وه محمد پیغهمبه‌ری الله‌یه.

وه ئەم فەرمووده‌یه له ئایه‌تی ۱۹۳ سووره‌تی البقرة وه‌رگیراوه که ده‌لیٚت:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ

شه‌ریان بکه‌ن تاوه کو نه‌بن به ئازاوه، وه ئاین ته‌نھا بو الله ده‌بیٚت.

وه به‌م به‌لگه‌یه، وه‌لام به‌و که‌سانه ده‌دریٚته‌وه که ده‌لین ئەم ئایه‌ته نه‌سخ بووه.

وه ئە‌گه‌ر پرسیار کرا: چۆن ده‌کریت زۆری بکریت بو ئاین له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ق، له‌ کاتی‌کدا ئە‌و که‌سه‌ی ناچار ده‌کریت بروای به‌وه نییه که به‌دیار که‌وتوو هه‌ق هه‌قه؟

وه‌لام: الله، محمد صلعمی ناردوو به‌وه‌ی بانگیشه‌ی خه‌لک بکات بو الله، وه ریگیان بو روون بکاته‌وه، وه به‌لگه‌یان پێ‌پیشان بدات، وه ته‌حه‌مولی سووکایه‌تی بکات له‌ ریگی بانگیشه‌ و روونکردنه‌وه، تاوه کو به‌لگه‌کانی الله به‌دیار که‌وتن و الله ئە‌ولیاٚنه‌کانی خو‌ی هه‌ل‌بژاردن و سینه‌ی فراوان کردن بو قبوو‌لکردنی هه‌ق، ئینجا ئیسلام سه‌روسیمای به‌خو‌ی دا و دلی ئیمانداران بو یه‌کتر جوولا، ئینجا ئیسلام له‌ حاله‌تی لاوازی و سووکایه‌تی پیکردن وه‌رچه‌رخا بو حاله‌تی هیز و عیزه‌ت، وه لایه‌نگرانی به‌ هیزی بو دروست بوو، وه الله فەرمانی به‌ پیغهمبه‌ر کرد که به‌ شمشیر بانگشه‌ بکات، ئینجا ماوه‌ی بانگیشه‌ کردن به‌ به‌لگه‌ و دایه‌لوگ به‌سه‌ر چوو، وه هیچ که‌سێک بیانووی نابیت که ئاگادار کراوه‌ته‌وه.

وه‌لامی دووه‌م: یه‌که‌مجار به‌ زۆری ده‌کرین به‌ ئیسلام، جا ئە‌گه‌ر بوو به‌ موسلمانێکی چاک، به‌ عه‌قیده و بیروباوه‌ریکی چاکه‌وه ئە‌وه چاکه‌، وه ئە‌گه‌ر وانه‌بوو، ئە‌وه ئیمه‌ به‌ شیوه‌ رووکه‌شیه‌که‌ی وه‌ریده‌گرین که باوه‌ری هیناوه، وه لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر الله ده‌بیٚت.

بابه‌تی سیه‌هم: ئە‌گه‌ر زۆرکردن به‌ ناهه‌ق بیٚت، ئە‌وه به‌ حوکمیکی جیگیر داناریٚت، وه بوونی وه‌ک نه‌بوونی وایه، وه‌ک ئایه‌تی ۱۰۶ سووره‌تی النحل ده‌لیٚت:

إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ

مه گهر كه سيك نه بيت كه ناچار ده كريت كوفر بكات له كاتيكددا دلي دننه وايه به ئيمان.

وه الطبري له جامع البيان ده لئيت:

زوري له كه سيك نا كريت بيت به ئيسلام كه جزيه بدات، وه له ئايهت شتيك نيه كه شروفه كه ي جگه له مه بيت، وه هه موو موسلمانان كوكن له سه ر ئه وه ي كه پيغه مبه ر زوري له خه لكانيك كردوو كه بين به ئيسلام، وه هيچ شتيكي لئيان قبول نه كردوو ته نها ئيسلام نه بيت، وه فه رماني كردوو به كوشتنيان ئه گهر نه بن به ئيسلام، وه ك بته رسته عه ره به كان و ئه وه ي له ئيسلام هه لگه راوه ته وه.

وه ابن كثير له تفسير القران العظيم، ئاماژه به فه رموده يه ك ده كات كه له صحيح البخاري هاتوو، كه محمد صلعم گوتوو يه تي:

عَجِبَ رَبُّكَ مِنْ قَوْمٍ يُقَادُونَ إِلَى الْجَنَّةِ فِي السَّلَاسِلِ .

خودا كه ت سه ري سوپما له خه لكانيك كه به كو تونزنجيره وه راپيچي به هه شت ده كرين.

يَعْنِي : الْأَسَارَى الَّذِينَ يَقْدَمُ بِهِمْ بِلَادَ الْإِسْلَامِ فِي الْوَثَائِقِ وَالْأَغْلَالِ وَالْقِيُودِ وَالْأَكْبَالِ ثُمَّ بَعْدَ ذَلِكَ يُسَلِمُونَ وَتَصْلَحُ أَعْمَالُهُمْ وَسَرَّائِرُهُمْ فَيَكُونُونَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ

ئينجا ابن كثير ده لئيت واته: ئه و دي لانه ن كه موسلمانان له و ولاتانه ي فه تحيان كردوون به كو ت و به ند و زنجير هيناويانن ئينجا دو اي ئه وه به نا چاري بوونته ئيسلام و كارو كرده وه كانيان چاك بووه و بوون به ئه هلي به هه شت.

وه ده لئيت له مسند احمد ريوايه تي ك هاتوو كه ده لئيت:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِرَجُلٍ : " أَسْلِمَ " قَالَ : إِنِّي أَجِدُنِي كَارِهًا قَالَ : وَإِنْ كُنْتَ كَارِهًا

پيغه مبه ر به پياويكي گوت ئيسلام به. گوتي ده بينيت ئاره زوو ناكه م و به دل م نيه. گوتي ته نانه ت ئه گهر به دل پشت نه بيت و به زوريش بيت.

وه القرطبي له الجامع لاحكام القران دهئيت:

يه كيك له وته كان تهويه كه ثم ثايهته سه بارهت به ديله كانه، كه ته گهر له ته هلی په رتووك بوون و گه وره بوون به ته مهن، ته وه ناچار ناكرين (دهبيت جزیه بدهن)، به لام ته گهر مه جووسی و بتپه رست بوون، جا بچووك بن، يان گه وره ته وه دهبيت ناچار بكرين.

پوخته: ثم ثايهته به مانای نازادی ثاین نايهت به لكو دهئيت زوركردن بو ئيسلام بوون زوركردن نييه، چونكه بو خه لك روون بوته وه كه ئيسلام هه قه.

ثايهتي ۲۵۷

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

دهئيت:

الله پشتيواني ته وانه يه كه باوه ريان هيناوه، له تاريخي دهر يان ده كات بو رووناي، به لام ته وانه ي كفرن پشتيواني طاغوته دهر يان ده كات له رووناي بو تاريخي، ته وانه ياوه راني دوزه خن، وه بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه.

واته:

الله پشتيواني ئيماندارانه و له تاريخي كوفر و شرك دهر يان ده كات بو رووناي ئيمان و يه كتاپه رستي، به لام پشتيواني كافر ه كان طاغوته، واته شه يتانه، كه له رووناي ئيمان ه وه دهر يان ده كات بو تاريخي شرك و كوفر، وه كافر ه كان ياوه راني دوزه خن و بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه.

وهك القرطبي له الجامع لاحكام القران دهئيت:

{الطَّاغُوتُ}، واته شه يتان.

وه دهئيت الحسن له جياتي {الطَّاغُوتُ}، ده يخوينده وه: {أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّوَاغِيتُ}، واته شه يتانه كان.

ئايه تي ۲۵۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به محمد ده‌لئیت:

ئهی سه‌یری ئه‌و که‌سه‌ت نه‌کردوو که‌ مشتومری له‌ گه‌ل ئیبراهیم ده‌کرد سه‌باره‌ت به‌ خوداکه‌ی، له‌ راستیدا خوداکه‌ی پادشایه‌تی پیی به‌خشیبوو، که‌ ئیبراهیم پیی گوت: خوداکه‌م ده‌ژینیت و ده‌مرینیت، گوتی منیش ده‌ژینم و ده‌مرینم، ئیبراهیم گوتی: جا الله خور له‌ شوینی هه‌لاتنیه‌وه ده‌هینیت، تو له‌ شوینی ئاوابوونیه‌وه به‌ینه‌وه. جا ئه‌وه‌ی کافر بوو ئه‌بله‌ق بوو، وه الله هیدایه‌تی خه‌لکانیکی سته‌مکار نادات.

واته:

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ}، ئهی محمد ئه‌و که‌سه‌ت نه‌بینیوه که‌ مشتومری له‌ گه‌ل ئیبراهیم ده‌کرد سه‌باره‌ت به‌ خوداکه‌ی؟ {أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ}، له‌ کاتیکدا الله پادشایه‌تی پیی به‌خشیبوو، {إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ}، ئیبراهیم پیی گوت: خوداکه‌م ده‌ژینیت و ده‌مرینیت، {قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ}، گوتی منیش ده‌ژینم و ده‌مرینم، {قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ}، ئیبراهیم گوتی الله خور له‌ شوینی هه‌لاتنیه‌وه ده‌هینیت، ده‌سا تو له‌ شوینی ئاوابوونیه‌وه به‌ینه‌وه، {فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ}، جا ئه‌وه‌ی کافر بوو ئه‌بله‌ق بوو، {وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}، وه الله هیدایه‌تی خه‌لکانیکی سته‌مکار نادات.

تیبینی و سه‌رنج:

یه‌که‌م: هه‌مان هه‌له‌ دووباره‌ بوته‌وه که‌ به‌ محمد ده‌لئیت: {أَلَمْ تَرَ} ئهی محمد نه‌بینیوه؟

چۆن محمد مشتومری ئیبراهیم له‌ گه‌ل نمرود ببینیت؟

له بهر ئه وه الطبری و ابن کثیر ده لێن، {أَلَمْ تَرَ}، واته ئه ی محمد به دلت نه دتبینیوه.

دووهم: گوايه ئه م مشتومره له نیوان ئیبراهیم و نمرود پادشای ئه که د بووه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

ئه وه ی مشتومری له گه ل ئیبراهیم کرد نمرود بوو پادشای بابل.

مشتومره که: ئیبراهیم به نمرود ده لیت: خوداکه م ده ژینیت و ده مرینیت، نمرود له وه لامدا به ئیبراهیم ده لیت منیش ده ژینیم و ده مرینیم، چونکه پادشام بریار ده ده م که کێ بژیت و کێ بمریت. ئیبراهیم ده لیت الله خور له شوینی هه لاتنیه وه (خوره هه لاته وه) ده هینیت ده سا تو له خورئاواوه بهینه.

ده لیت نمرود قسه ی نه ما و ئه بله ق بوو و پاساوی نه ما. هاهاها

سیهه م: ئه م ده قه ده یسه لمینیت که خور شوینی هه لاتن و ئاوابوونی هه یه، وه ک ئیبراهیم ده لیت:

فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ

الله خور له شوینی هه لاتنیه وه ده هینیت، ده سا تو له شوینی ئاوابوونی وه بهینه. گرنگ خور ده روات.

ئه م چیرۆکه له تهوراتدا به هیچ جورێک ئاماژه ی پێ نه کراوه.

ئایه تی ۲۵۹

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ده لیت:

يان وهك ئەو كەسەى بە گوندىكدا تىپەر بوو كە بەسەرىيە كدا تەپى بوو، گوتى چۆن اللە دەتوانىت ئەمە زىندوو بىكاتهوۋە لە دوای ئەوۋەى كە مردووۋە، ئەوۋەبوو اللە سەد سالى مرداندى، ئىنجا زىندووۋى كردهوۋە، گوتى: چەند مايتەوۋە؟ گوتى: رۆژىك، يان چەند رۆژىك مامەوۋە، گوتى بەلكو سەد سالى مايتەوۋە، جا سەيرى خواردنەكەت و خواردنەوۋەكەت بىكە كە بۆگەنيان نە كردهوۋە، وە سەيرى كەرەكەت بىكە، وە بۆ ئەوۋەى بىكەين بە بەلگەيەك بۆ خەلك، وە سەيرى ئىسقانە كە بىكە كە چۆن تىكيان دەخەينەوۋە، ئىنجا بە گوشت داين دەپۆشىن، جا كاتىك بۆى روونبۆۋە، گوتى: ئەوۋە زانىم كە اللە توانايى بەسەر ھەموو شتىكدا دەشكىت.

واتە:

{أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ}، وهك ئەو پياوۋەى بە گوندىك تىپەر بوو، {وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا}، كە سەربانى خانووۋەكان بەسەر خانووۋەكانى داتەپيوۋە، {قَالَ أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا}، جا چۆن اللە دەتوانىت ئەمە زىندوو بىكاتهوۋە لە دوای ئەوۋەى كە مردووۋە، {فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ}، جا اللە پياوۋەكەى سەد سالى مراند، {ثُمَّ بَعَثَهُ}، ئىنجا زىندووۋى كردهوۋە، {قَالَ}، اللە بە پياوۋەكەى گوت، {كَمْ لَبِثْتُ}، چەند مايتەوۋە، واتە چەند خەوتىت؟ {قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ} گوتى رۆژىك يان چەند رۆژىك مامەوۋە، {قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ}، اللە گوتى بەلكو سەد سالى مايتەوۋە، {فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لِمَ يَتَسَنَّه}، لەگەل ئەوۋەش سەد سالى مايتەوۋە، بەلام خواردنەكەت و خواردنەوۋەكەت بۆگەنيان نە كردهوۋە، {وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ}، وە سەيرى كەرەكەت بىكە، {وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ}، وە دەتكەين بە بەلگەيەك بۆ خەلك، {وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِرُهَا}، وە سەيرى ئىسقانە كە بىكە كە چۆن تىكيان دەخەينەوۋە، {ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا}، ئىنجا بە گوشت دەورەى دەدەين، {فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ}، جا كاتىك پياوۋەكە بۆى روونبۆۋە، {قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}، گوتى ئەوۋە زانىم كە اللە توانايى بەسەر ھەموو شتىكدا دەشكىت.

تېبىنى و سەرنج:

یه که م: ئه و پیاوه کییه و بوچی قورئان ئاماژهی به ناوی نه کردوو ه ئه گهر
چیرۆکه که راسته؟ ئه و گونده له کوی بووه، وه بوچی قورئان ئاماژهی به ناو و
شوینی گونده که نه کردوو ه؟

دوو ه م: خه لک له دواي مردن زیندوو ده کریتته وه، یان گوند زیندوو ده کریتته وه.
چونکه ئه م ده قه ده لیت:

مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

به لای گوندیک تیپه ر بوو که به سه ریه کدا داته پی بوو و گوتی: چۆن الله
ده توانیت ئه م گونده زیندوو بکاته وه له دواي ئه وهی که مردوو ه.

گوند زیندوو و مردوو ی هه یه؟

وه ئه گهر مه به ست خه لکی گونده که بیت، ئه وه:

۱- مه رگ له هه موو شوینیک هه یه و پیویست به چیرۆکی گوندیک نه ده بوو.

۲- وه خو ئه گهر مه به ست خه لکی گونده که بیت، ئه وه ئاماژه به خه لک نه کراوه،
چونکه ده قه که ده لیت:

أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

چۆن الله ده توانیت ئه مه زیندوو بکاته وه له دواي مردنی؟

{هَذِهِ- ئه مه}، بو {قَرْيَةٍ- گوندیک} ده گه ریتته وه.

وه ئه گهر نووسه ری قورئان مه به ستی خه لکی گونده که بووایه، ئه وه ده ی توانی
بلیت:

أَنَّى يُحْيِي أَهْل هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

واته: چۆن الله ده توانیت خه لکی ئه م گونده زیندوو بکاته وه؟

سیهه م: موعجیزه که زور پیکه نیناویه.

ده لیت الله پیاوه که ی مراند، ئینجا زیندوو ی کرده وه و لپی پرسى چند مایته وه؟

پیاوه که گوتی رۆژیک یان چند رۆژیک، الله گوتی به لکو سه د سال مردیت، وه
سه ریری خواردنه که و خواردنه وه که ت بکه که بوگه نیان نه کردوو ه.

له راستیدا بۆ ئەو هی موعجیزه که راست بووایه، ده‌بوایه بلیت، فەرموو خواردن و خواردنه کهت بۆ گەنیاں کردوو، وهک به‌لگه‌یهک که تۆ بۆ ماوهی سه‌د ساڵ خه‌وتیت یان مردبوویت.

به‌لام ئەم ئایه‌ته ده‌لیت: **فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ**
سه‌یری خواردنه کهت و خواردنه‌وه کهت بکه که بۆ گەنیاں نه‌کردوو.
پرسیار بۆچی الله له‌به‌ر چاوی پیاوه که مردوویه کی زیندوو نه‌ده‌کرده‌وه؟
ئینجا برگیه‌ی دواتر زۆر نارۆشنه چونکه ده‌لیت:

وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا

وه سه‌یری که‌ره کهت بکه، وه ده‌تکه‌ین به‌ موعجیزه‌یهک بۆ خه‌لک، وه سه‌یری ئیسقانه که بکه که چۆن رێکیان ده‌خه‌ینه‌وه، ئینجا به‌ گوشت دایان ده‌پۆشین.
ئایا مه‌به‌ست له‌و ئیسقانه ئیسکی که‌ره که‌یه؟ پێ ناچیت، چونکه ئە گەر مه‌به‌ست له‌ ئیسکی که‌ره که بووایه، بۆچی له‌ دوا‌ی ئاماژه‌کردن به‌ که‌ر ده‌یگوت:
لِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ

بۆ ئەو هی بتکه‌ین به‌ موعجیزه‌یهک بۆ خه‌لک.

بۆچی ئەم برگیه‌یه‌ی نه‌ده‌خسته‌ دوا‌ی که‌ر و ئیسقانه که‌؟ واته‌ به‌م شیوه‌یه:

وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا لِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ

واته‌: وه سه‌یری که‌ره کهت بکه، وه سه‌یرکه که چۆن ئیسقانه که رێک ده‌خه‌ینه‌وه و به‌ گوشت ده‌وره‌ی ده‌هین بۆ ئەو هی بتکه‌ین به‌ موعجیزه‌یهک بۆ خه‌لک.

وه تانه‌ت به‌م شیوه‌یه‌ش مه‌رج نییه مه‌به‌ست له‌ ئیسقان ئیسقانی که‌ره که بی‌ت.
دواتر ئە گەر گریمان راست بی‌ت، ئایا که‌ره که موعجیزه‌یه یان پیاوه که‌؟

وه ئە گەر مه‌به‌ست له‌ ئیسقان ئیسقانی که‌ره بی‌ت و الله که‌ره که‌شی مراند بی‌ت،
بۆچی ده‌قه که‌ی به‌م شیوه‌یه دانه‌ده‌رشت:

وَأَنْظُرْ إِلَى عِظَامِ حِمَارِكَ كَيْفَ نُنَشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا

وه سهیری ئیسی که ره کهت بکه که چون ریکی دهخهینهوه و به گوشت دهورهی دهدهین.

به لام ئهوهی گرنگه لهم دهقه ئهوهیه که له روانگهی قورئانه ئیسک دهبیت وهک ههیکهل بوونی ههبیت، ئینجا به ماسوولکه دهوره بدریت، وه ئهوه ههلهیه کی زانستی کورپهلهزانییه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلئیت ۳ وتهوت ههیه سهبارت به کهسایهتی ئهو پیاوه:

یه کهم: عوزهیر بووه، (علی کوری ابی طالب و ابو العالیة و عکرمة و سعید بن جبیر و ناجیة بن کعب و قتادة و الضحاک و السدی و مقاتل).

دووهم: ئهرمیا بووه، (وهب و مجاهد و عبدالله بن عبید بن عمیر).

سیههم: پیاویکی کافر بوو که شکوگومانی له زیندوو بوونهوه ههبوو، (مجاهد).

موسلمانان ۱۴ سهدهیه له پهرتووکی پیروژ له عوزهیر ناویک دهگه ریپن و نایدۆزنهوه.

وه سهبارت به ئیلیا هیچ چیرۆکیکی لهم چهشنه له پهیوهست به ئیلیا له پهرتووکی پیروژدا نییه.

وه ابن کثیر دهلئیت، ئهوهی بهناوبانگه ئهوهیه که ئهم گونده بیت المقدس بووه، واته ئۆرشه لیم (قودس).

القرطبی له الجامع لاحکام القران دهلئیت:

ابن مسعود له جیاتی {فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ}، دهیخویندهوه: {وَهَذَا طَعَامُكَ وَشَرَابُكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ}

وه دهلئیت کاتیک الله که ره کهی ریکی خستهوه:

ثُمَّ جَاءَهُ مَلَكٌ فَنَفَخَ فِيهِ الرُّوحَ فَقَامَ الْحِمَارُ يَنْهَقُ

فریشته‌یه که هات رۆحی فوو کرده ناو که‌ره که و که‌ره که هه‌سایه‌وه و ده‌ستی به زاراندن کرد.

ئایه‌تی ۲۶۰

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنِ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ده‌لێت:

وه که ئیبراهیم گوتی خوداکه‌م پیم نیشان بده که چۆن مردوو زیندوو ده‌که‌یته‌وه گوتی: ئەوه باوه‌رت نه‌هیناوه؟ گوتی به‌ئێ به‌لام بو‌ئه‌وه‌ی دلم دنیایه‌یت، گوتی چوار بالنده‌ بگره و ئاراسته‌یان له خۆت بکه ئینجا له‌سه‌ر هه‌ر چیا‌یه‌ک پارچه‌یه‌کیان دابنێ ئینجا بانگیان بکه، بو‌لات دین، وه بزانه که الله بالاده‌سته و دانایه.

واته:

{وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ}، وه که ئیبراهیم گوتی خوداکه‌م، {أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ}، پیم نیشان بده که چۆن مردوو زیندوو ده‌که‌یته‌وه، {قَالَ}، الله گوتی، {أَوَلَمْ تُؤْمِنِ}، ئەوه هیشتا باوه‌رت نه‌هیناوه؟ {قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي}، ئیبراهیم گوتی به‌ئێ باوه‌رم هیناوه به زیندوو بوونه‌وه، به‌لام ده‌مه‌وێت دلم دنیایه‌یت، {قَالَ}، الله گوتی، {فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ}، چوار بالنده‌ بگره و ئاراسته‌یان بکه خۆت، {ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا}، ئینجا هه‌ر پارچه‌یه‌کیان له‌سه‌ر چیا‌یه‌ک دابنێ، {ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا}، ئینجا بانگیان بکه به‌رۆیشتن دین بو‌لات، {وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}، وه بزانه که الله بالاده‌ست و دانایه.

تیبینی و سه‌رنج:

یه‌که‌م: ئەم ئایه‌ته‌ پیمان ده‌لێت ئیبراهیم که به‌ باوکی پیغه‌مبه‌ران داده‌نریت، شکوگومانی هه‌بووه له زیندوو بوونه‌وه، وه‌ک ئایه‌ته‌که ده‌لێت:

رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنِ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي

ئىبراهيم گوتى: خودا كەم پىم نیشان بده كه چۆن مردوو زىندوو ده كه يته وه، الله گوتى: ئەوه هېشتا باوه رت به زىندوو بوونه وه نه هېناوه؟ ئىبراهيم گوتى: به ئى هېناومه، به لام دهمه وىت دلم دئنيا بىت.

واته دلى ئىبراهيم هېشتا دئنيا نيه، به تايهت كه ئيمان له ريگاي دله وه يه. وه له صحيح البخارى و صحيح مسلم، رىوايه تيك هاتوو، محمد صلعم گوتوو يه تي:

نَحْنُ أَحَقُّ بِالشَّكِّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي

ئيمه شايسته ترين له ئىبراهيم كه شكوگومان بكه ين كاتيك گوتى خودا كەم پىم نیشان بده كه چۆن مردوو زىندوو ده كه يته وه، گوتى ئەوه هېشتا باوه رت نه هېناوه؟ گوتى به ئى، به لام بو ئەوه ي دلم دئنيا بىت.

دووهم: الطبرى له جامع البيان، سه بارهت به چوار بالنده كه، {فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ} ده لىت:

كه له شير و تاوس و قه له ره شكه و كو تر بوون.

وه ده لىت: {فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ}، واته ئاراسته ي بالنده كان له خوت بكه.

واته: خودا وه ندى عه رهب و ئىسلام به ئىبراهيم ده لىت: چوار بالنده بگره و ئاراسته يان له خوت بكه.

وه ئاياته كه به هيچ جورىك نالىت ئىبراهيم بالنده كانى كوشتوو.

به لام الطبرى ده لىت واته:

{فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ}، واته چوار بالنده بگره و ئاراسته يان له خوت بكه. ئينجا ده لىت، {ثُمَّ قَطَّعْهُنَّ}، ئينجا پارچه يان بكه له ئايه ته كه دا نه هاتوو.

{ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا}، ئينجا هه ر به شىكيان بخه ره سه ر چيايه ك.

ده كرئت {جزء}، به ماناى هه ر بالنده يه ك بىت.

به تايبه تي كه ئايه ته كه ده لئيت: {فَصْرُهُنَّ إِلَيْكَ}، ئاراسته يان بكه، {إِلَيْكَ}، واته (له خوٽ). واته ئه گهر {فَصْرُهُنَّ}، به ماناي پارچه پارچه كردن بهاتبايه، ئه وه پيوست به {إِلَيْكَ}، (له خوٽ) نه ده بوو.

ئينجا ئايه ته كه ده لئيت:

ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا

ئينجا بانگي بالنده كان بكه و به روښتن دښن بولات.

{سعيًا}، واته به روښتن.

بالنده له سهر چيا ده بيت بو لاي ئيبراهيم بفرښت، وه يان به روښتن ديت؟
البعوى له معالم التنزيل ده لئيت، {سَعْيًا} واته روښتن، نه ك فرين.

ئايه تي ٢٦١ تا ٢٧٤

دواي ئه وهى نووسه رى قورئان روحيه تي موسلمانانى ئاماده كرد بو كوشت و كوشتار، وه جهاد و شهركردنى له سهريان واجب بكرد، ئه وه له م ١٤ ئايه ته دا هانيان ده دات بو پاره و سامان به خشين بو جهاد كردن له پيناو الله.
هه لبه ته جهاد به بى پاره و سامان ناكريت.

ئايه تي ٢٦١

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

ده لئيت:

نموونهى ئه وانهى سامانيان له پيناو الله ده به خشن، وه ك نموونهى
دانه وئيله كه كه هوت گوله گه نى گرتوو، وه له ههر گوله گه نميكد ١٠٠
دانه وئيله ههيه، وه الله چهند جارى ده كات بو كه سيك كه خوئ دهيه ويٽ، وه
الله ده ستفراوان و زانايه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

ئەو نمونەيە اللہ ھیناویە تیپەو، پاداشتی ئەو کەسانە چەند جار دەکاتەو کە لە پیناوا اللہ دەبەخشن، وە اللہ لە بەرانبەر بە ھەر چاکەیک ۱۰۰ بۆ ۷۰۰ پاداشت دەداتەو.

ابن کثیر ئەم (۷۰۰) یە لە کوی ھیناوە؟ چونکە ئەم ئایەتە دەلیت، دانەوئیلەیک ۷ گولە گەنم دەگریت، وە ھەر گولە گەنمیک ۱۰۰ دانەوئیلە دەگریت، ۷ کەرەت ۱۰۰ دەکاتە ۷۰۰.

وہ ریوایہ تیک لە صحیح مسلم و سنن النسائی و مسند احمد هاتووہ، کہ پیاویک وشتریک دەبەخشیت لە پیناوا ریبازی اللہ، محمد پی دەلیت:

لَتَأْتِيَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِسَبْعِمِائَةِ نَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ

لە رۆژی قیامەت ۷۰۰ وشترت پی دەدریت.

دیارە وشتریش لە بەهەشت ھەیە.

وہ ابن کثیر دەلیت ابن ابی حاتم، ئاماژە ی بە ریوایە تیک کردووہ، کہ محمد صلعم گوتوو یە تی:

مَنْ أَرْسَلَ بِنَفَقَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَأَقَامَ فِي بَيْتِهِ فَلَهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ سَبْعِمِائَةِ دِرْهَمٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ غَزَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَأَنْفَقَ فِي جِهَةِ ذَلِكَ فَلَهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ سَبْعِمِائَةِ أَلْفٍ دِرْهَمٍ

ھەر کەسێک بەخشیت لە پیناوا اللہ و لە ماله کەیدا بمینیتەو ئەو لە بەرانبەر ھەر درھەمێک کە بەخشیویەتی، لە رۆژی قیامەت ۷۰۰ درھەم وەر دەگریت، وە ھەر کەسێک غەزا بکات و بەخشیت ئەو بۆ ھەر درھەمێک ۷۰۰ ھەزار درھەم وەر دەگریت لە رۆژی قیامەت.

ئایەتی ۲۶۲

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَتًّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

دەلیت:

ئەوانەى سامانىان لە پیناوەى ئالە دەبەخشن، ئینجا پیاوەى هیچ منەتیک ناکەن و ئازاریک ناگەیهنن بۆ ئەوەى بەخشیویانە، ئەوانە پاداشتیان لای خوداکەیان دەبیت، وە نە ترسیان لەسەرە، وە نە با دلتەنگ بن.

الواحدى النیسابورى له اسباب النزول دەئیت:

ئەم ئایەتە لەسەر عوسمان کورێ عەفان و عبدالرحمن کورێ عەوف دابەزیووە. عبدالرحمن وەك سەدەقە چوار هەزار درهەمی دا بە پیغەمبەر و گوئی هەشتا هەزار درهەم هەبوو، چوار هەزارم بۆ خووم و مندالە کانم دانا و چوار هەزار درهەم بە قەرز دەدەم بە اللە.

بەلام عوسمان سوپاکەى پیغەمبەرى بۆ غەزووی تەبووک بە پارەى خوێ ئامادە کرد و هەزار و شترى بەخشی.

وه القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دەئیت:

ابو سعید الخدری گوتووێتی:

رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَافِعًا يَدَيْهِ يَدْعُو لِعُثْمَانَ يَقُولُ : يَا رَبَّ عُثْمَانَ
إِنِّي رَضِيتُ عَنْ عُثْمَانَ فَارْضَ عَنْهُ فَمَا زَالَ يَدْعُو حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ فَانزَلْتُ : الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَدَى الْآيَةِ

پیغەمبەرم بینی دەستی بەرزکردبوو و نیزای بۆ عوسمان دەکرد و دەیگوت: ئەى خودای عوسمان من لە عوسمان رازیم و تۆش لێ رازی بە، پیغەمبەر بەردەوام نیزای دەکرد تاوەکو روژ هەلات، جا ئەم ئایەتە دابەزی.

وه دهئیت له سنن النسائی، ریوایەتیک هاتوو، محمد صلعم گوتووێتی:

ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ وَالْمَرْأَةُ الْمُتَرَجِّلَةُ تَتَشَبَّهُ
بِالرِّجَالِ وَالذُّيُوثُ ، وَثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ وَالْمُدْمِنُ الْخَمْرَ
وَالْمَنَانُ بِمَا أُعْطِيَ

اللە لە روژی قیامەت سهیری ۳ کەس ناکات: ئەوەى پیشیلی مافی دایک و باوکی کردوو، وە ژنیک کە جلی پیاوان دەپۆشیت بۆ ئەوەى لە پیاوان بچیت، وە گەواد. وە ۳ کەسە ناچنە بەهەشتەو: ئەوەى پیشیلی مافی دایک و باوکی دەکات

وئەوھى بە عەرەق ئالودە بوو، وە ئەوھى منەت دەكات بۆ ئەوھى بەخشیویەتی.

کەواتە: اللّٰه له گۆرەپانی مەحشەر سەیری گەواد ناکات، بەلام گەواد دەچیتە بەهەشتەو. جا چۆن ناچیت، خو بەهەشت شوینیکی زۆر گونجاو بوو گەواد.

ئایەتی ۲۶۳

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

دەلیت:

وتەیه کی چاک و لیبوردهییهك چاکتره له سەدەقەیهك که ئازاردان به دواى خویدا دەهینیت، وە اللّٰه دەولەمەندیکی نیانە.

واتە:

وتەیه کی چاک و لیبوردهییهك بۆ گوناھیک که کەسیک بەرامبەرت دەکات، چاکتره له سەدەقەیهك که کەسیک دەیکات و بە سەدەقە کەى ئازاری خەلک دەدات.

ئینجا دەقە که دەلیت: {اللّٰهُ غَنِيٌّ} اللّٰه دەولەمەندە.

پرسیار: ئەگەر اللّٰه دەولەمەندە، ئەى چۆنە داواى قەرز دەکات؟ وەك له ئایەتی ۲۴۵ ئەم سوورەتە دەلیت:

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

کێیە ئەو کەسەى قەرزیکی باش بە اللّٰه دەدات؟

ئایەتی ۲۶۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

دەلیت:

ئەى ئەوانەى باوەرتان ھېناوہ نہ کەن بەخشینە کانتان پووچەل بکەنەوہ بە منەت و ئازاردان، وەك ئەوہى كە پروای بە اللہ و روژی دواى نىيە و دەبەخشیت بۆ ئەوہى خەلك ببین، نموونە كەى وەك نموونەى بەردىكى لووسە كە خوئی لەسەر نىشتووہ، جا كە بارانىكى بەخوړ لى دەدات، بە رووتى دەيھيلىتەوہ، ئەوانە توانايان بەسەر ھىچ شتىكدا نىيە لەوہى بەدەستيان ھېناوہ، وە اللہ ھىدايەتى خەلكانىكى كافر نادات.

واتە:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا}، ئەى ئەوانەى باوەرتان ھېناوہ، {لَا تُبْطِلُوا صِدْقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَدَى}، نہ کەن سەدەقە و بەخشینە کانتان بە منەت و ئازاردان پووچەل بکەنەوہ، {كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ}، وەك ئەو كەسەى كە دەبەخشیت بۆ ئەوہى خەلك ببین، {وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ}، وە باوەرى بە اللہ و روژی دواى نىيە، {فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ}، نموونەى ئەو كەسە وەك بەردىكى لووس وایە، {فَأَصَابَهُ وَاِبِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا}، جا كاتىك بارانىكى لىزمە بەرى دەكەویت، بە رووتى جيیدەھىلىت، {لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا}، ئەوانە توانايان بە سەر ھىچ شتىك لەوانە نىيە كە بەدەستيان ھېناون، {وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ}، وە اللہ ھىدايەتى خەلكانىكى كافر نادات.

الطبرى لە جامع البيان دەلىت:

{كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ}، واتە وەك كەسانىك كە بۆ رىكارى، بۆ ئەوہى خەلك ببینن كاتىك دەبەخشیت و سەدەقە دەكات بۆ ئەوہى خەلك پى ھەلبەدەن و ستایشى بکەن و بلین بە راستى پیاوئىكى چاكە.

قورئان ھەندىك لە رىنمايە كانى يسوع المسيحى بە دەستكارىوہ، بەلام بە ھەمان ناوەرۆكەوہ وەرگرتووہ، وەك لە ئىنجىل مەتا (اصحاح 6) ھاتووہ، المسيح گوتووہتى:

{ئاگادار بن و نہ کەن لەبەرچاوى خەلك چاكە بکەن و ببەخشن بۆ ئەوہى بتانبینن ئەگىنا لە لای باوكى ئاسمانىتان پاداشتتان نابىت، لەبەر ئەوہ كاتىك خىرىك دەكەيەت، زورناى بۆ لىمەدە، ھەر وەك دوورووان كە لە تەنىشت و سەر شەقامە كان دەيكەن، بۆ ئەوہى لە لایەن خەلكەوہ ستایش بكرین، راستىتان پى

دهلیم: ئەوانه پاداشتی خۆیان وەرگرتوو. بەلام تۆ که خیریک ده کهیت، مه هیله دهستی چهپت بزانیته دهستی راستت چی دهکات، تاکو خیره که به نهینی بیت، باوکیشته (خودا) که هه موو نهینییه که دهبینیت، پاداشته ده داته وه.

وه ریوایتیکیان بو محمد تاشیوه که مه تنه که ی له م وتهی المسیح وەرگیراوه، وه فەرمووده که که له صحیح البخاری و صحیح مسلم و مسند احمد هاتوو، که گوایه محمد صلعم گوتوو یه تی، له رۆژی قیامهت، الله پیاویک دهخاته ژیر سیبهری خۆیه وه که خیریک دهکات، ئینجا دهشاریته وه تاوه کو دهستی چهپه ی نازانیته به وهی دهیبه خشیت به دهستی راسته ی:

وَرَجُلٌ تَصَدَّقُ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ

ئینجا خودا وهندی عه رهب و ئیسلام، ئەو که سه ریاکارانه به تاته بهردیکی لووس ده چووینیت که خۆی له سه ر نیشتوو، جا کاتیک ئاویک یان بارانیک بهری ده که ویت خۆله که راده مائیت و بهرده که به رووتی ده مینیته وه.

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا

جا نمونه ی ئەو ریاکاره کفرانه وه که بهردیکی لووس وایه که خۆی له سه ر نیشتوو، جا کاتیک بارانیکی به خور بهری ده که ویت، بهرده که به رووتی ده مینیته وه.

واته کاری ئەو کافر و موشریکه ریاکارانه، له گه ل ئەوهش ده به خشن بو ریاکاری، به لام به هۆی ئەوهی بروایان به الله و محمد نییه، ئەوه وه که ئەو بهرده وایه که کاتیک باران لی ددهات، بهرده که وه که ئەسلی خۆی به دیار ده که ویت.

ههروه که ئایه ته که ده لیت:

لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا

تاوانیان به سه ر هیچ شتیک له و کارو کرده وانیهان نییه که به دهستیان هیناوه و کردوو یانه.

واته: هیچ پاداشتیکیان نابیت له رۆژی قیامهت، چونکه بو دنیا و ریاکاری کردوو یانه و بروایان به الله و قیامهت نییه.

ئىنجا دەلىت:

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

وہ اللہ ہدایہ تی خہ لکانیکی کافر نادات.

ئایہ تی ۲۶۵

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكْظًا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

دەلىت:

وہ نموونہ ی ئەوانہ ی سامانیان دەبەخشن بۆ بە دەستەینانی رەزامەندی اللہ و پابەندبوونیان پێیەوہ لە خودی خۆیانەوہ، وەك نموونە ی باخی سەر بەرزاییەك وان کہ بارانیك لی داوہ، جا کاتیک بەروبومە کہ ی دەگات دووجار بۆتەوہ، وە ئەگەر بارانیکی لیزمە بەری نە کہویت ئەوہ بارانیکی نم نم، وە اللہ ئەو کارانەتان دەبینیت کہ دەیکەن.

واتە:

{وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ}، وە ئەوانە ی سامانیان دەبەخشن بۆ بە دەستەینانی رەزامەندی اللہ، {وَتَثْبِيئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ}، وە لە روانگە ی برابوونیان کہ دەبیت پابەند بن بە بەخشین، {كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ}، وەك نموونە ی باخی سەر بەرزاییەك وان، {أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكْظًا ضِعْفَيْنِ}، کہ باران لی دەدات جا کاتیک بەروبومە کہ ی گەیشت، ئەوہ دووجار دەبیتەوہ و زیاد دەکات، {فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ}، وە ئەگەر بارانیکی لیزمە لی نەدات ئەوہ بارانیکی نم نم، {وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}، وە اللہ ئەو کارانەتان دەبینیت کہ دەیکەن.

الطبری له جامع البيان دەلىت:

{وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ}، واتە ئەوانە ی سامانیان لە پێناو اللہ دەبەخشن بۆ پشتیوانیکردن لە مجاهیدینە کان و ئەوانە ی غەزوو لە پێناو اللہ دەکەن، وە بۆ شتی دیکە بۆ بە دەستەینانی رەزامەندی اللہ.

{وَتَثْبِيئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ}، وه وهك پابه ندبوونيك له خوځانه وه كه ده بېت ببه خشن به هوى ملكه چبوونيان بو فه رمانه كاني الله.

وه ده لېت سه بارهت به وشه ي {رَبْوَةٌ- شوځنيكي به رز}، ۳ خوځنده وه هه يه:

گشت قورئان خوځنياني مه دينه و حيجاز و عيراق، ده يان خوځنده وه: {رَبْوَةٌ}، وه هه نديك قورئان خوځنياني شام و كوفه ده يان خوځنده وه: {رَبْوَةٌ}، وه ابن عباس ده يان خوځنده وه: {رَبْوَةٌ}.

ئينجا ئايه ته كه ده لېت:

كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ
وهك بېستاني سهر گردېك وايه كه نه گهر باران لېي بدات، نه وه به روبرومه كه ي
دوو قات زياد ده كات، وه نه گهر بارانيكي لېزمه لېي نه دات، نه وه بارانيكي نم نم.
نه وه نموونه ي كه سانېكه كه ده به خشن بو جيهاد و كوشتار.

ئايه تي ۲۶۶

أَيُّودُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفَاءُ فَاصْبَابُهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

ده لېت:

ئايا كه سيكتان خوژگه ده كات كه بېستانيكي له دارخورما و رهزي ترى هه بېت كه
له ژيري هه روبره كان ده روځ و تيايدا له هه موو به روبرومېكي هه بېت؟ وه كاتيک
ته مه ني گه وره بوو و منداله كاني بېهيز بوون، گه رده لولوليك كه ئاگري تېدايه لېي
بدات و بيسووتينييت، بهم شيوه يه الله بو ئيوه ئايه ته كاني روون ده كاته وه بو
نه وه ي بيريك بکه نه وه.

واته:

{أَيُّودُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ}، ئايا كه سيكتان خوژگه ده كات
كه بېستانيكي له دارخورما و ترى هه بېت؟ {تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ}، له ژير
بېستانه كه چنده ها روبرو بار روځ، {لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ}، وه له ناو

بئستانه که له هه موو جوړه میوه و به رو بوومیکی هه بیټ، {وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ
ضُعْفَاءُ}، وه خاوهن بئستانه که به سالد ا بچیت و گه وره بیټ و منداله کانی بیټیز
و لاواز بن، {فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ}، جا گه رده لولولیک که ئاگری تیدایه له
بئستانه که بدات، {فَاحْتَرَقَتْ}، و بسووتیت، {كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ}، ئه ها به م شیویه الله بو ئیوه ئایه ته کانی روون ده کاته وه بو ئه وهی
بیریک بکه نه وه.

واى له م نمونه ی الله.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، ریوایه تیک له صحیح البخاری هاتوه
بو شروقه ی ئه م ئایه ته، عومه ری کوری خه تاب له خه لکی پرسویه کی ده زانیت
ئه م ئایه ته مانای چیه، که س نازانیت و له کو تایی ابن عباس ده لیت:

لِرَجُلٍ غَنِيٍّ يَعْمَلُ بِطَاعَةِ اللَّهِ . ثُمَّ بَعَثَ اللَّهُ لَهُ الشَّيْطَانَ فَعَمِلَ بِالْمَعَاصِي حَتَّى
أَغْرَقَ أَعْمَالَهُ

نمونه ی پیاویکی ده وله مه نده که کار ده کات و پابه ند ده بیټ به ملکه چبوون بو
الله، ئینجا الله شهیتانی بو ده نیړیت، پیاوه که ده ست ده کات به کاری سه ریچی
تاوه کو نو قم ده بیټ له کاری خراپه.

هاهاها، الله شهیتان ده نیړیت.

ئه م ئایه ته ده لیت:

ئه ی موسلمانان ئایا که سیکتان خوژگه ده که ن که بئستانیکتان له دارخورما و
رهزی تری هه بیټ که چهنده ها رووبار به ناویدا بروات؟ وه له هه موو میویه کی
تیدا بیټ، جا کاتیک چوویته ته مه نه وه و منداله کانت بچووک بوون،
گه رده لولولیک ئاگراوی بیټ و بیسووتینیت؟

هه ئبه ته هیچ که سیک ئاره زوو ناکات.

مه بهستی الله له م نمونه یه چیه؟ نه میرووله و نه هود هودی سلیمان، وه نه
لوقمانی حه کیم له مه بهستی ئه م نمونه یه ناگه ن.

له بهر ئه وه شروقه که ران نازانن که الله مه بهستی چیه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت، ۳ وتوت ههیه سه بارهت بهم ئایهته:
یه کهم: ابن عباس گوتوویهتی: نموونهی کهسیکه که کاره کانی به خراپه کوّتایی پی
دینیت.

دووهم: مجاهید گوتوویهتی: کهسیکه که زیادهرۆپی کردوو له پابه ندبوون و
ملکه چبوون بۆ الله تاوه کو دهمریت.

سیههم: السدی گوتوویهتی: نموونهی کهسیکی ریاکاره.

ئهوهی سهیره له کوّتایی ئایهته که نووسه ری قورئان دهلیت:

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

بهم جوّره الله ئایهته کانی بۆ ئیوه روون ده کاتهوه بۆ ئهوهی تیبگه ن!

له چی تیبگه ن؟

ئایهتی ۲۶۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا
تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ حَمِيدٌ

دهلیت:

ئههی ئهوانه ی باوهریان هیناوه له وشته نایابانه ببهخشن که به دهستتان هیناوه،
وه ئهوهی بۆ ئیوه له زهوی هیناومانهته دهرهوه، وه نه کهن پیسه کان ببهخشن
که بۆ خوشتان قبوولتان نییه مه گهر چاوتان لی بنووقینن، وه بزنانن که الله
دهوله مندی شایسته به سوپاسه.

واته:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا}، ئههی ئهوانه ی باوهرتان هیناوه، {أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
كَسَبْتُمْ}، له وشته نایابانه ببهخشن که به دهستتان هیناوه، {وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْأَرْضِ}، وه ئهوهی بۆ ئیوه مان له زهویدا هیناوهته دهرهوه، {وَلَا تَيَمَّمُوا
الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ}، وه نه کهن خراپه کانی ببهخشن، {وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ

تُغْمِضُوا فِيهِ}، له کاتیکدا بۆ خوشتان قبوولتان نییه مه گهر چاوی لی بنووقینن،
{وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ}، وه بزنان که الله دهوله مهنده شایسته به سوپاسه.

الطبری له جامع البیان دهلیت:

{مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ}، دهلیت، واته ئه وهی به بازارگانی وهك زیو و زیر
به دهستان هیناوه.

{وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ}، واته به روبرووی کشتوکالی و روه کی، وهك خورما و
تری و گهنم و جو.

{وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ تُنْفِقُونَ}، واته به شیوهیه کی مه به ستدارانه نه کهن شتی
خراب به خشن و بیکه ن به سه دهقه، به لکو شتی نایاب و چاک به خشن و
بیکه ن به سه دهقه.

{وَلَسْتُمْ بِأَخِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ}، وه بۆ خودی خووتان شتی خراپتان قبوول
نییه مه گهر چاوه کانتان لی وده که واته چون شتی خراپ ده به خشن و دهیکه ن
به سه دهقه.

وه الطبری دهلیت، ئه م ئایه ته تایبه ته به زه کات، وه الله فه رمان ده کات که شتی
چاک و نایاب بکه ن به زه کات.

ئایه تی ۲۶۸

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

دهلیت:

شهیتان به لینی هه ژاریتان پی ده دات و فه رمانتان پی ده کات به کاری خراپه، وه
الله به لیتان پی ده دات که له لایه ن خویه وه بتان بووریت و چاکه تان پی بدات، وه
الله فراوان و ئاگاداره.

واته:

شهيتان به ئيني هه ژاريتان پي دهدات وه فه رمانتان پي ده كات كه كارى خراپه
(زينه) بكه ن، به لام الله له لايه ن خو يه وه له گونا هه كانتان ده بو ريت و چا كه تان
پي ده به خشيت.

واته:

{الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ}، شهيتان پيتان ده ئيت نه كه ن به خشن و سه ده قه
بكه ن، چونكه هه ژار ده بن، {وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ}، وه فه رمانتان پي ده كات كه
سه رپي چي فه رمانه كاني الله بكه ن و نه به خشن بو جهاد له پينا و الله.

وهك الطبرى له جامع البيان ده ئيت: شهيتان پيتان ده ئيت نه كه ن به خشن و
سه ده قه بكه ن، چونكه هه ژار ده بن، وه فه رمانتان پي ده كات كه سه رپي چي
فه رمانه كاني الله بكه ن.

{وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا}، به لام الله له ريگاي به خشين و
سه ده قه كانتانه وه له گونا هه كانتان ده بو ريت و چا كه تان پي ده به خشيت.

الطبرى ده ئيت، واته:

له ريگاي به خشين و سه ده قه، الله له گونا هه كانتان ده بو ريت، وه رزقتان پي
ده دات.

ئايه تي ٢٦٩

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو
الْأَلْبَابِ

ده ئيت:

ژيرمه ندى ده دات به كه سيك كه خو ي ده يه و يت، وه هه ر كه سيك ژيرمه ندى پي
بدر يت نه وه خير يكي زورى پي درا وه، وه هيچ كه سيك يادنا كاته وه ته نها خا وه ن
هوشه كان نه بن.

واته:

الله حيكمهت به كه سيك ده دات كه الله هه ر خوي دهيه وئيت، وه هه ر كه سيك حيكمه تي پي بدرئيت، ئه وه خيرئكي زوري پي دراوه، وه هيچ كه سيك يادي الله ناكاته وه ته نها كه سانئكي خاوه ن هوش نه بن.

واته: موسلمانان خاوه ن حيكمه تن و حيكمه تيان پي دراوه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت، ابن عباس گوتوويه تي {يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ}، واته:

كه سيك كه شاره زاي و مه عريفه تي هه يه به قورئان، له ناسخ و مه نسوخ و مو حكه م و له يه كچوو، پيشه وه و دواوه، جه لال و جه رام و هاوچه شنيان.

وه ابن مسعود ده ئيت، سه ره تاي حيكمه ت ئه وه يه كه له الله بترسيت.

وه ده ئيت له ريوايه تيكي صحيح هاتووه، كه محمد صلعم گوتوويه تي:

مَنْ حَفِظَ الْقُرْآنَ فَقَدْ أُدْرِجَتِ التُّبُوَّةُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُوحَى إِلَيْهِ

هه ر كه سيك قورئان له بهر بكات، ئه وه پيغه مبه رايه تي بو نيوان شانه كاني دابه زيووه، به لام وه حي بو نايه ت.

ئايه تي ۲۷۰

وَمَا أَنْفَعْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذْرٍ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
ده ئيت:

وه هه ر خه رجئك ببه خشن يان نه زريك بكه ن ئه وه الله پي ده زانئيت، وه بو سته مكاران پشتيوانئيك نيه.

واته:

هه ر خه رجئك بكه يت له پيناو الله، يان بيكه يت به سه ده قه و خير، ئه وه الله پي ده زانئيت، وه هه ر نه زريك له به رچاو بگريت، ئه وه الله پي ده زانئيت، وه كافر هه كان پشتيوانئيك يان نيه.

نه زركردن داب و نه ريتئكي عه ره ب بوو له سه رده مي جاهيلي، وه ك له صحيح البخاري له بابي (إِذَا نَذَرَ أَوْ حَلَفَ أَنْ لَا يُكَلِّمَ إِنْسَانًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ ثُمَّ أَسْلَمَ)، واته

ئه گهر كه سڼك نه زړيكي كرد، يان سوينديكي خوارد له سهرده مي جاهيلي كه ناييت قسه له گهل كه سڼك بكات، ئينجا بوو به ئيسلام)، ريوايه تيك هاتوو كه عومهرى كورى خه تاب به محمد صلعم ده لئيت:

إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ قَالَ أَوْفِ بِنَذْرِكَ
له راستيدا له جاهيليهت نه زرم كرد كه شه ويك له كه عبه دا مت بم، گوتى
پابه ندى نه زره كهت به.

ئايه تي ۲۷۱

إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ
عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
ده لئيت:

ئه گهر خير و سه ده قه تان ئاشكرا كرد ئه وه شتيكي چاكه، وه ئه گهر شاردتانه وه و
داتان به هه ژاران، ئه وه بو ئيوه چاكتره و له گونا هه كانتان پاكتان ده كاته وه، وه
الله ئاگاداره به و كارانه ي ده يكه ن.

واته:

{إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ}، ئه گهر به ئاشكرا سه ده قه تان كرد، {فَنِعِمَّا هِيَ}، ئه وه
شتيكي چاكه، {وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ}، وه ئه گهر بيشارنه وه و بیده نه
هه ژاران، {فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ}، چاكه بو ئيوه و له
گونا هه كانتان پاكتان ده كاته وه، {وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}، وه الله ئاگاداره به و
كارانه ي كه ده يكه ن.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت، ابن عباس گوتوو يه تي:

الله پاداشتي خير و سه ده قه يه كي نه يني كردوو به ۷۰ پاداشت، وه پاداشتي خير
و سه ده قه ي ئاشكرا ي كردوو به ۲۵ پاداشت.

وه ده لئيت كوومه لئيك له شروقه كه ران ده لئين، ئه م ئايه ته په يوه سته به
سه ده قه يه ك كه خو به خشانه ده يكه ت، وه تايبه ت نيه به زه كات.

وه الحسن گوتوويه تي: بۆزه كات ئاشكرا كردن چاكتره، به لام بۆ خيّر شاردنه وهى چاكتره.

وه ده لئيت الطبرى گوتوويه تي: خه لك كوكن له سهر ئه وهى كه ئه وهى له ئيسلامدا واجبه باشترو چاكتره كه ده ريپخه يت و ئاشكراى بكه يت.

وه ده لئيت النحاس گوتوويه تي، ئه م ئايه ته نه سخ بووه به ئايه تي ۲۷۴ى ئه م سووره ته كه ده لئيت:

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

ئه وانه ي سامانيان به نه ينى و ئاشكرا به شه و و رۆژ ده به خشن.

وه القرطبي، سه باره ت به وشه ي {فَنِعَمًا}، ده لئيت، چه ند خوئندنه وهيه ك هه يه:

أَبُو عَمْرٍو وَنَافِعٌ، به ريوايه تي وَرَشٍ، وَعَاصِمٌ، به ريوايه تي حَفْصٍ، وَابْنِ كَثِيرٍ ده يانخوئنده وه: {فَنِعَمًا}.

أَبِي بَكْرٍ وَالْمُقْضَلِ، ده يانخوئنده وه: {فَنِعَمًا}.

الْأَعْمَشُ وَابْنُ عَامِرٍ وَحَمْرَةَ وَالْكَسَائِيُّ، ده يانخوئنده وه: {فَنِعَمًا}.

وه ههروه ها سه باره ت به وشه ي {يُكْفَرُ}، چه ند خوئندنه وهيه كي جيا هه بووه وهك:

{نُكْفَرُ} و {يُكْفَرُ} و {تُكْفَرُ} و {تُكْفَرُ}.

ئايه تي ۲۷۲

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

خوداوه ندى عه ره ب و ئيسلام، به محمد ده لئيت:

له سهر تو نبيه هيدايه تيان به لكو الله كه سيك هيدايه ت ده دات كه خو ي بيه وي ت، وه هه ر شتتيك ببه خشن ئه وه بۆ خودى خو يانه، وه نابه خشن ته نها بۆ رازيكر دنى سيماى الله نه بي ت، وه له هه ر خيريك بكه ن ئه وه پادا شت ده درينه وه، وه ئيوه سته متان لى ناكري ت.

واته:

{لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ}، ئەى محمد هيدايتان له سەر تو نيه، {وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ}، به لكو الله كه سيك هيدايت ده دات كه الله هەر خوى بيه ویت، {وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ}، وه هەر شتیک ببه خشن ئە وه بو خودی خو تانه، {وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ}، وه نابه خشن ته نها بو رازیکردنی سیمای الله نه بیت، {وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ}، وه هەر شتیک ببه خشن، ئە وه پاداشت ده کرینه وه، {وَأَنْتُمْ لَا تظَلَمُونَ}، وه ئیوه سته متان لی نا کریت.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

موسلمانان خیریان ده کرد به هه ژاره کانی ئە هلی ذمه، (مه سیحی و یه هوودی)، جا کاتیک هه ژار له ناو موسلمانان زور بوون، پیغه مبه ر گوتی ته نها خیر بکه ن به موسلمانان.

وه ده لیت الطبری گوتوو یه تی: پیغه مبه ر ریگری ده کرد که خیر بکریت به غهیره موسلمانان بو ئە وهی ناچار بن بن به ئیسلام، ئە وه بوو ئەم ئایه ته دابه زی.

وه ده لیت محمد صلعم گوتوو یه تی:

أَمَرْتُ أَنْ آخُذَ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَائِكُمْ وَأَرُدَّهَا فِي فُقَرَائِكُمْ

فه رمانم پیکراوه که سه ده قه له ده و له مه نده کانتان وه ر بگرم و بیده م به هه ژاره کان.

وه ده لیت له بهر ئە وه نابیت بدریت به هه ژارانی غهیره موسلمان.

ئایه تی ۲۷۳

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

ده لیت:

بۆ ئەو ھەزارانە یە کە دا براون لە پینا و اللہ و ناتوان بە خاکە کە دا بگەرین، وە
 نە فام وادەزانیت کە دەولە مەندن بە ھۆی شەرمیان لە سیمایانە وە
 دەیانناسیتە وە، وە بە ھۆی حیفە تە وە (پرووگیری) داوا لە خەلک ناکەن، وە ھەر
 شتیک بە خەشن ئە وە اللہ بە و شتە دەزانیت.

واتە:

{لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ}، سە دەقە بۆ ئەو ھەزارانە یە کە سنووردار
 کراون لە پینا و اللہ، {لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ}، وە ناتوان لە خاکە کە
 بگەرین، بۆ بە دەستەینانی بژیویان، {يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ}، وە نە فامە کان
 وادەزانن کە دەولە مەندن، {مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ}، بە ھۆی شەرمە وە
 بە سیمایان دەیانناسیتە وە، {لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا}، بە ھۆی حیفە تە وە داوا
 لە خەلک ناکەن، {وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ}، وە ھەر شتیک
 بە خەشن ئە وە اللہ پێ دەزانیت.

واتە:

پارە ی سە دەقە و زە کات تەنھا بۆ ئەو ھەزارانە یە کە بە ھۆی جیھادیان لە پینا و
 اللہ ناتوان بە خاکە کە دا بگەرین بۆ بە دەستەینانی بژیویان، خەلکی نە فام پینان
 وایە ئە وانە دەولە مەندن، بە لام ئە وانە شەرم لە سیماکانیان بە دی دە کریت، وە
 بە ھۆی حیفە تە وە داوا ی سە دەقە و خیر لە خەلک ناکەن.

من پیم وایە وشە ی {إِلْحَافًا}، ھەلە یە، چونکە بە مانای خو پێچانە وە دیت، بۆ
 نمونە کاتیک خۆت لە بە تانیە ک دە پێچیتە وە و لوول دە دەیت.

وہ ابن منظور لە لسان العرب دە لیت:

وَالْإِلْحَافُ : شِدَّةُ الْإِلْحَاحِ فِي الْمَسْأَلَةِ

{الاحاف}، ئە و پەر پێداگری لە بابە تیک.

دە بێت ئەم وشە یە {حَقًّا}، یان {حفافا} بێت، کە بە مانای حیفەت و کە رامەت
 دیت.

واتە بە ھۆی ئە وە ی حیفە تیان ھە یە داوا ی یارمە تی لە خەلک ناکەن.

وهك ابن منظور له لسان العرب سه بارهت به وشه ی (حف) ده لیت:

وَالْحَفَّةُ: الْكِرَامَةُ التَّامَّةُ

{الحفة} واته که رامه تی ته واو.

تایه تی ۲۷۴

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ده لیت:

ئه وانه ی سامانیان به شهو و روژ به نهی نی و ئاشکرا ده به خشن، پاداشتیان لای خودا که یان هه یه، وه نه ترسیان له سهره، وه نه با دلته نگ بن.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن و ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم و الواحدی له اسباب النزول ده لیتن، ابن عباس گو توو یه تی:

ئه م تایه ته له سهر علی کوری ابی طالب دابه زی، چوار دره می هه بوو، دره هه میکی به شهو و دره هه میکی به روژ و دره هه میکی به نهی نی و دره هه میکی به ئاشکرا کرد به سه ده قه.

تایه تی ۲۷۵

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ده لیت:

ئه وانه ی سوو ده خو ن هه ئناستنه وه ته نها وهك كه سیك نه بیت كه شه ی تان دهستی لی ده وه شینیت، چونکه ئه وانه ده یانگوت: له راستیدا کرین و فروشتن وهك سوو وایه، (چو ن ده بیت) الله کرین و فروشتنی حه لال کرد بیت و سووی حه رام کرد بیت؟ جا هه ر که سیك راسپارده ی له لایه ن خودا که یه وه پی گه یشت

ئەو كۆتايى پىي دەھىننيت، وە ئەوھى رابوورد بۇ خۆيەتى و لىپرسىنەوھى بۇ اللەھى، وە ھەر كەسىك بۇ بگەرپتەوھە ئەوھە لە ياوھرانى دۆزەخ دەبىت و بۇ ھەمىشە تيايدا دەمىننەوھە.

واتە:

{الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا}، ئەوانەى سوو دەخون، {لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ}، ھە ئناستىتەوھە تەنھا وەك كەسىك نەبىت كە شەيتان دەستى لى دەوھىننيت، {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا}، چونكە گوتيان لە راستيدا كرين و فروشتن وەك سوو واىە، {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا}، وە اللە كرين و فروشتنى ھەلال كرددوھە و سووى ھەرام كرددوھە؟ {فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى}، جا ھەر كەسىك راسپاردەى لە لايەن خودا كەيەوھە پى گەيشت، ئەوھە كۆتايى پى دىننيت، {فَلَهُ مَا سَلَفَ}، ئەوھى رابوورد بۇ خۆيەتى، {وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ}، وە لىپرسىنەوھى بۇ اللەھى، {وَمَنْ عَادَ}، وە ھەر كەسىك بۇ سوو بگەرپتەوھە، {فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ}، ئەوانە ياوھرانى دۆزەخ و بۇ ھەمىشە تيايدا دەمىننەوھە.

تېبىنى و سەرنج:

{الرِّبَا- سوو}، واتە پارە بە قەرز دەدەيت، بەلام قازانج وەردە گريت. وەك ئايەتى ۱۳۰ سوورەتى ال عمران دەئيت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً

ئەى ئەوانەى باوھرتان ھىناوھە، نە كەن سوو بە چەند قات مەخون.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت:

ئەوانەى سوو دەخون لە دونيا، ئەوھە لە رۆژى قيامەت لە گۆرە كانيانەوھە ھە ئناستنەوھە، تەنھا وەك كەسىك نەبىت كە شەيتان لە دونيا دەستى لى وەشان دووھە و شىتى كرددوھە.

ئىنجا ئايەتە كە دەئيت:

ئەوانەى كارى سوود دەكەن دەيانگوت: {إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا}، لە راستيدا كرين و فروشتن وەك سوو واىە.

ئىنجا ئايەتە كە دەئىت:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

ئەم بىرگە يە كە دەئىت:

وہ اللہ كرىن و فروشتنى حەلال كىردووه و سووى حەرام كىردووه.

قىسە كىيە، قىسە اللەيە، يان قىسە ئەو كە سانە يە كە كارى سوويان كىردووه؟

من پىم وايە ئەو و تەي ئەو كە سانە يە كە كارى سوويان كىردووه، چونكە و {حَرَّمَ}، واتە حەرامى كىردووه، لە يەك سورەتى پىش سوورەتى البقرة سوو حەرام نە كراوه.

ئىنجا دەئىت:

فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

جا هەر كە سىك راسپار دەيە كى لە لايەن خودا كە يەوە بو هات و كۆتايى پى هينا، ئەو ئەو ئەو رابوورد بو خۆيەتى و لىپرسىنەوەي بو اللەيە، وە هەر كە سىك بگەرپتەوە سەرى ئەو لە ياوهرانى دۆزەخ دەبىت و هەميشە تيايدا دەمىنيتەوە.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دەئىت:

ابن مسعود، دەيخويندەوە: {لَا يَقُومُونَ **يَوْمَ الْقِيَامَةِ** إِلَّا كَمَا يَقُومُ}، لە رۆژى قىامەت هە ئناستنەوە تەنھا وەك كە سىك نەبىت كە شەيتان دەستى لىي وە شاندىووه.

وہ القرطبي دەئىت:

فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى فَسَادِ إِنْكَارٍ مَنْ أَنْكَرَ الصَّرْعَ مِنْ جِهَةِ الْجِنِّ

لەم ئايەتەدا بە لگە هەيە بو ئەوانەي كە نكۆلى دە كەن لە تىكچوونى مرووف بە جنوكە و شەيتانە كانەوە.

وہ دەئىت پىغەمبەر نىزاي دە كرد و دەيگوت اللە:

وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ

په ناگه ده بهم بو تو له وه شهيتان له سهره مه رگمدا دهستم لي بوه شينيت.

نووسهري قورئان به حهرامکردني سوو هه و لي داوه ليدانيكي کوشنده له ئابووري جووه کاني مه دينه بدات، چونکه جووه کان ده و له مه ند بوون و دياره پاره يان به سوو داوه به خه لک، وهك ئايه تي ۱۶۱ سووره تي النساء ده لئيت:

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ

وه جووه کان که سوو وه رده گرن له کاتيکدا لئيان قه ده غه کراوه که ئه م کاره بکه ن.

واته له ته ورات قه ده غه کراوه.

ابن کثير له تفسير القران العظيم، ئاماژه به ريوايه تيك ده کات که له سنن ابن ماجه هاتوو، محمد صلعم گوتوو يه تي :

أَتَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى قَوْمٍ بُطُونُهُمْ كَالْبُيُوتِ ، فِيهَا الْحَيَّاتُ تُرَى مِنْ خَارِجِ بُطُونِهِمْ . فَقُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جِبْرِيْلُ ؟ قَالَ : هَؤُلَاءِ أَكَلَتْ الرِّبَا

له و شه وه ي شه وره ويم پيکرا به لاي خه لکاننيکدا هاتم که سکيان وهك مال وابوو، مار له سکيان بوو که له دهره وه ده بينرا، گوتم ئه وانه کين ئه ي جبريل؟ گوتي ئه و که سانه ن که سوويان خواردوو.

پرسیار:

ئه گهر ئه م ئايه ته سووي حهرام کرد بييت، ئه ي ئايه تي ۱۳۰ سووره تي ال عمران مانای چيه که ده لئيت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً

ئه ي ئه وانه ي باوه رتان هيناوه نه که ن چهند قات سوو بخون.

واته سوو بخون، به لام چهند قات نه بييت.

وه بو ئاگاداري، سووره تي البقرة، يه که م سووره ته له مه دينه دابه زيوو، وه سووره تي ال عمران ۲ سال دواتر دابه زيوو.

ئايه تي ۲۷۶

يَمَحَقُ اللَّهُ الرَّبَّاءَ وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

ده لئيت:

الله سوو له ناوده بات و سه ده قه بره و پي ده دات، وه الله هه موو كافر يكي
گوناهباري خوش ناويت.

واته:

الله سوو له ناوده بات و گه شه به سه ده قه ده دات.

ئايا نه وه راسته؟ هه رگيز، ته نانه ت له ئيستادا هيچ ولاتيكي ئيسلامي نيبه كه
ئابووريه كه ي له سه ر بنه ماي سوو نه بيت، ته نانه ت به وانه ش كه گوايه بانكي
ئيسلاميان هه يه، بانكي ئيسلامي سووي تيدا يه، به لام به فرتوفيلي شهرعي.

القرطبي له الجامع لاحكام القران، ده لئيت واته:

الله سوو له ناو ده بات و خير و به ره كه تي ناهي لئيت، وه خير و به ره كه تي سه ده قه
زياد ده كات، وه پادا شته كه ي زور ده كات.

ئايه تي ۲۷۷

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ده لئيت:

ئه وانه ي باوه ريان هيناوه و كاري چاكيان كردووه و نوپزيان كردووه و زه كاتيان
داوه پادا شتيان لاي خودا كه يانه وه ده بيت، وه نه ترسيان له سه ره، وه نه دلته نگ
ده بن.

واته: ئه وانه ي ئيمانيان به الله و محمد هيناوه و كاري چاكيان كردووه، وه
پابه ندي نوپز كردن و زه كات ده دن، لاي خودا كه يان پادا شتيان ده بيت كه
به هه شته، وه نه ترسي نازار و نه شكه نجه ي دوزه خيان له سه ره وه وه نه با
دلته نگ بن.

الطبری له جامع البیان دهلیت، {وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ}، واته با خه می ئه وهیان نه بییت که له دونیا له دواى خوین جییان هیشتووه.

ئایه تی ۲۷۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
دهلیت:

ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه له الله بترسن، وه دهستبهرداری ئه و سووه بن که له لاتان ماوه ئه گهر ئیوه ئیماندارن.
واته:

ئه گهر سووتان لا ماوه و که سیک ده بییت پیتان بدات، ئه وه دهستبهرداری بن
ئه گهر به راستی ئیماندارن
وه الطبری له جامع البیان دهلیت، ئه م ئایه ته سه باره ت به خه لکانیکی موسلمان
دابهزی که سوویان له خه لک وهرده گرت.

ئایه تی ۲۷۹

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ
دهلیت:

ئه گهر ئه م کاره نه کهن ئه وه جهنگیکتان له گه ل الله و پیغه مبه ره که ی
راگه یاندووه، وه ئه گهر تۆبه تان کرد، ئه وه پاره که تان وهر بگرنه وه، نه سته م بکه ن
و نه سته متان لی ده کریت.
واته:

ئه گهر بهرده وام بن له سه ر کاری سوو، ئه وه جهنگتان له گه ل الله و محمد
راگه یاندووه، به لام ئه گهر دهستبهرداری بن و تۆبه تان کرد، ئه وه پاره که تان له و
خه لکه وهر بگرنه وه که پاره تان به سوو پییان داوه، به م شیوه یه نه ئیوه سته م
ده کهن، وه نه سته متان لی ده کریت.

ئايه تي ۲۸۰

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
ده ئيت:

وه ئه گهر نه بوون بوو، ئه وه چاوروان بکات تاوه کو ده ببيت، وه ئه گهر بيکه ن به سه ده قه چاکتره بو ئيوه، ئه گهر ئيوه بزنان.

واته:

ئه گهر ئه وه که سه ی قهرزازه و نه يبوو، ئه وه خاوه ن قهرزه که با چاوه ري بکات تاوه کو قهرزازه که ده ببيت، خو ئه گهر قهرزه که بکات به سه ده قه و ليی وهر نه گريته وه چاکتره.

ئايه تي ۲۸۱

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
ده ئيت:

وه له رپوژتيك بترسن که تي اي دا بو لای الله ده گه رينه وه، ئينجا هه موو خوديک به وه ی به ده ستي هيناوه پاداشت ده کريته وه، وه سته میان لی ناکريت.

واته:

له قيامه ت بترسن، له قيامه ت بو لای الله ده گه رينه وه بو ليپرسينه وه، وه هه ر که سيک به گوپره ی کرده وه کانی پاداشت ده کريته وه، وه هيچ که سيک سته می لی ناکريت.

الطبري له جامع البيان ده ئيت، ابن عباس گوتوويه تي، ئەم ئايه ته دوا ئايه ته له قورئاندا بو پيغه مبه ر دابه زيوو.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئيت:

ابن جريج گوتوويه تي: ئەم ئايه ته نو شه و به ر له مردني پيغه مبه ر دابه زيوو، وه دواي ئەم ئايه ته هيچ ئايه تيک دانه به زي. به لام ابن جبير و مقاتل گوتوويانه به ۷ شه و به ر له مردني پيغه مبه ر دابه زيوه.

ثابته تي ۲۸۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ده لیت:

ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه ئە گەر قەرزیکتان بۆ ماوهیە کى دیاریکراو وەرگرت، ئەوه بینووسن، وه با نووسەرێک به رهوایی بینووسیت، وه نووسەرە که سەرپێچی نه کات، وه با بهم شیوهیه بینووسیت که الله فیری کردوو، جا با بینووسیت و پێی بلیت ئەوهی که مافه کهى له سهره، وه با له خوداکهى الله بترسیت، وه ههچ ساختهیه کى تیادا نه کات، جا ئە گەر ئەوهی مافه کهى له سهره نه زان، یان لاواز بوو، یان نهیده زانی پێی بلیت ئەوه با بهرپرسه کهى به رهوایی پێی بلیت، وه دوو له پیاوه کانتان بکهن به شایهت، ئە گەر دوو پیاو نه بوون، ئەوه پیاویک و دوو ژن، ئەوانهى به شایهتیاں پازین، بۆ ئەوهی ئە گەر ژنیکیاں له بیرى کرد ئەوه تر به بیرى بهینیتهوه، وه شایهته کان نابیت رەت بکه نهوه کاتیک بانگ کران، وه نه کهن فهرامۆشى نووسینی بچووک یان گهوره بکهن بۆ کاتی دیاریکراوی خۆی، ئەوه یان لای الله رهواتره، وه گونجاوتره بۆ شایهتی، وه که مترین شته که بیکه ن بۆ ئەوهی دوودل نه بن، مه گەر کاتیک نه بیت که بازرگانیه کى دهستاودهست ده کهن له نیوان خۆتاندا، ئەوه گوناھتان ناگات ئە گەر نهینووسن، وه شایهت بگرن کاتی کرین و فروشتنتان کرد، وه نابیت نه نووسەر، وه نه شایهت ئازار بدرین، ئە گەر وابکه ن ئەوه خراپه کاریتان کردوو، وه له الله بترسن، وه الله فیرتان ده کات، وه الله به هه موو شتیک ده زانیت.

واته:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا}، ئەى ئيمانداران، {إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى}، ئە گەر قەرزىكتان وەرگرت بۆ كاتىكى ديارىكراو، {فَاكْتُبُوهُ}، ئەو بەىنووسن، {وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ}، وە با نووسەرىك بە رەوايى لە نىوانتان بنووسىت، {وَلَا يَأْب كَاتِبٌ}، وە نابىت نووسەره كە سەرپىچى بكات، {أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ}، لە نووسىنى ئەوەى الله فىرى كردوو، {فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ}، با بنووسىت و ئەوەى مافە كەى لەسەرە پىي بلىت چۆن بنووسىت، {وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا}، وە با لە خوداكەى الله بترسىت و لە هىچ شتىكدا ساختە نە كات، {فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ}، جا ئە گەر ئەوەى مافە كەى لەسەرە نەزان بوو، يان لاواز بوو، يان نەيدەتوانى كە پىي بلىت چۆن بنووسىت، {فَلْيُمْلِلْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ}، ئەو بە ئەو كەسە پىي بلىت كە چۆن بنووسىت كە بەرپرسىهت، {وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ}، وە دوو لە پياوہ كانتان بكەن بە شايەت، {فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ}، ئە گەر دوو پياو دەست نە كەوت، ئەوە پياويك و دوو ژن لەوانەى بە شايەتيان رازين، {أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى}، بۆ ئەوەى ئە گەر يە كىك لە ژنە كان لە بىرى كرد ئەوەى تريان بە بىرى بهىنىتەو، {وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا}، وە شايەتە كان نابىت رەت بكەنەو، كاتىك بانگ كران، {وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ}، وە فەرامۆش مە كەن كە بچووك، يان گەورە بنووسن بۆ كاتى ديارىكراوى خوى، {ذَلِكَمُ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ}، ئەوەيان رەواترە لای الله، وە گونجاوترە بۆ شايەتى، {وَأَذْنَىٰ آلًا تُرْتَابُوا}، وە كەمترين شتە كە بىكەن بۆ ئەوەى دوودل نەبن، {إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا}، مە گەر بازرگانىه كى دەستبەجى بىت لە نىوان خوتاندا، ئەوە گوناھتان ناگات ئە گەر نەنووسن، {وَاسْأَلُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ}، وە شايەتى وەر بگرن كاتىك كرىن و فروشتنتان كرد، {وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ}، وە نە نووسەر، وە نە شايەت نابىت زيانيان پى بگەيە نرىت، {وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ}، وە ئە گەر ئەم كارە بكەن، ئەوە خراپە كاريە كە لە خوتان، {وَآتَقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ}، وە لە الله بترسن و الله خوى فىرتان دە كات، {وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ}، وە الله بە هەموو شتىك ئاگادارە.

ئەم ئايەتە درېژترين ئايەتى قورئانە.

ئايەتە تە تا رادەيە كى زۆر پوونە و خۆى شروقهى خۆى كردووه، كە دەئيت ئە گەر بارزگانىە كتان كرد يان قهرزتان لە يە كتر وەرگرت، ئەو بىنووسن، وە ئەو كەسەى كە كۆنتراكته كە دەنووسيت دەبیت كەسيت كە بىت بە رەواپى كۆنتراكته كە بنووسيت و نابيت ساخته بكات. وە دەبیت دوو شايەت لە نيواندا هەبیت. وە ئە گەر كەسيت دەبەنگ و نەزان بوو ئەو دەبیت كەسيتى بەرپرسى ئامادە بىت.

سەبارەت بە شايەتە كان: دەبیت دوو پياوى موسلمان بن، چونكە ئايەتە كە دەئيت: {وَاسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ}، دوو لە پياوھ كانتان بکەنە شايەت. پياوھ كانتان، واتە پياوانى موسلمان.

و ئە گەر دوو پياو دەست نە كەوت، ئەو پياويك و دوو ژن. وە دەئيت دوو ژن بو ئەوھى ئە گەر ژنيك لە بىرى كرد، ئەو ژنە كەى تر بە بىرى بهينيتەوھ.

وھك ابن كثر لە تفسير القران العظيم دەئيت، چونكە ژنان كەم ئەقلن، وە محمد صلعم لە رىوايتيك كە لە صحيح مسلم هاتووھ گوتووويەتى:

أَمَّا نُقْصَانُ عَقْلِهَا فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ تَعْدِلُ شَهَادَةَ رَجُلٍ

بەلام كەم ئەقلى ژنان بە هۆى ئەوھوھى كە شايەتى دوو دانەيان بە شايەتى پياويك دادەنريت.

وھ القرطبى لە الجامع لاحكام القران دەئيت:

اللھ لە هەموو شتيكدا دوو شايەتى داناوھ تەنھا لە زينا نەبیت چوار شايەتە.

وھ دەئيت ئەم ئايەتە دەئيت: {مِنْ رِجَالِكُمْ} - لە پياوھ كانتان، واتە نابيت ناموسلمان و ژن و مندال بىت. وە سەبارەت بە موسلمانيك كە كويلەيە ئەوھ ناكوكى هەيە.

وھ شايەتى ژن تەنھا لە كرين و فروشتن وەرە گيريت. وە گشت زاناکان دەلين شايەتى ژنان لە سزا (حدود) قبول ناكريت.

و ئە گەر شايەتە كان بانگ کران، ئەوھ نابيت رەت بکەنەوھ كە ئامادە بن.

وھ نابيت نە نووسەرە كە، وە نە شايەتە كان ئازار بدرين.

وه ابن كثير له تفسير القران العظيم، ئاماژه به رپوايه تيك ده كات كه له سنن ابوداود هاتوو:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْتَدَعَ فَرَسًا مِنْ أَعْرَابِيٍّ ، فَاسْتَتَبَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَقْضِيَهُ ثَمَنَ فَرَسِهِ ، فَأَسْرَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبْطَأَ الْأَعْرَابِيُّ ، فَطَفِقَ رِجَالٌ يَعْتَرِضُونَ الْأَعْرَابِيَّ فَيُسَاوِمُونَهُ بِالْفَرَسِ ، وَلَا يَشْعُرُونَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْتَدَعَ ، حَتَّى زَادَ بَعْضُهُمُ الْأَعْرَابِيَّ فِي السَّوْمِ عَلَى ثَمَنِ الْفَرَسِ الَّذِي ابْتَدَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَنَادَى الْأَعْرَابِيُّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : إِنْ كُنْتَ مُبْتَدِعًا هَذَا الْفَرَسَ فَابْتَعَهُ ، وَالْأَبْطَأُ ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ سَمِعَ نِدَاءَ الْأَعْرَابِيِّ ، قَالَ : " أَوْلَيْسَ قَدْ ابْتَعْتَهُ مِنْكَ ؟ " قَالَ الْأَعْرَابِيُّ : لَا وَاللَّهِ مَا بَعْتُكَ . فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بَلْ قَدْ ابْتَعْتَهُ مِنْكَ " . فَطَفِقَ النَّاسُ يُلَوِّدُونَ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَعْرَابِيُّ وَهُمْ يَتَرَاجَعَانِ ، فَطَفِقَ الْأَعْرَابِيُّ يَقُولُ : هَلُمَّ شَهِيدًا يَشْهَدُ أُنِّي بَايَعْتُكَ . فَمَنْ جَاءَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَالَ لِلْأَعْرَابِيِّ : وَيْلَكَ ! إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ يَقُولُ إِلَّا حَقًّا . حَتَّى جَاءَ خُزَيْمَةَ ، فَاسْتَمَعَ لِمُرَاجَعَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُرَاجَعَةِ الْأَعْرَابِيِّ يَقُولُ هَلُمَّ شَهِيدًا يَشْهَدُ أُنِّي بَايَعْتُكَ . قَالَ خُزَيْمَةُ : أَنَا أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَايَعْتَهُ . فَأَقْبَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى خُزَيْمَةَ فَقَالَ : " بِمِ تَشْهَدُ ؟ " فَقَالَ : بِتَّصْدِيقِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهَادَةَ خُزَيْمَةَ بِشَهَادَةِ رَجُلِي

پيغهمبەر ئه سپیکی له پیاویکی کوچه ر کری، پیغهمبەر پیاوه که ی له گه ل خویدا برد بو ئه وهی پاره که ی پی بدات، پیغهمبەر خیرا رویشت و پیاوه کوچه ره که هیواش رویشت، پیاوانیک ریگیان له پیاوه کوچه ره که گرت و مامه له یان له گه لیدا ده کرد سه بارهت به نرخي ئه سپه که، وه نه یانده زانی که پیغهمبەر کریویه تی، تاوه کو هه ندیکیان پاره یه کی زیاتریان بو ئه سپه که به پیاوه کوچه ره که دا، پیاوه کوچه ره که بانگی پیغهمبهری کرد و گوتی: ئه گهر کریاریت ئه وه ئه سپه که یه و بیکرن ئه گینا ده یفرۆشم، پیغهمبهر به پیاوه کوچه ره که ی گوت: ئه ی له تۆم نه کریوه؟ پیاوه کوچه ره که گوتی: سویند به الله نه تکریوه.

پیغهمبهر گوتی به دنیاییه وه له تۆم کریوه. پیاوه که گوتی ئه گهر راستت فهرموو شایه تیک بهینه، خه لکه که به پیاوه که یان گوت: قورت به سهر ئه وه پیغهمبهری

الله يه و هميشه راستی ده لیت. تاوه کو خزیمه هات و گوتی من شایه تی ددهم که تو کریوته، پیغه مبه ر به خزیمه ی گوت: به چی شایه تی ددهیت؟ گوتی که تو راستگویت و کریوته. نه و هبوو پیغه مبه ری الله شایه تی خزیمه ی کرد به دوو شایه ت.

سهیری ئەم گالته جاریه، محمد خوی پابه ندی ئەم ئایه ته نه بووه، وه خزیمه ئاگاداری هیچ نه بووه و هاتوو شایه تی به دروی داوه، وه محمد نهك قبوولی نه کردوو، به لکو شایه تی خزیمه ی کردوو به دوو شایه ت.

پرسیار:

ئایا ژن زیاتر له بیر ده کات یان پیاو؟

چهندها لیکۆلینه وهی زانستی کراون که نشانیان داوه پیاو و ژن یان زاکیره یان وهك یه که، یان زاکیری ژن باشتره له زاکیره ی پیاو.

کهواته ئەم ئایه ته راست نییه که ده لیت:

فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى

ئه گهر دوو پیاوتان بو شایه تی دهستنه کهوت ئه وه پیاویک و دوو ژن، بو ئه وهی ئه گهر ژنیکیان له بیری کرد، ئه وه ژنه کهی تر به بیری بهینیته وه.

وه پرسیاویکی دیکه: ئه گهر ژن زاکیره ی وهك پیاو نه بیت، گهرهنتی چیه که ههر دووک ژنه که له بیر ناکه ن؟

ئایه تی ۲۸۳

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ده لیت:

وه ئه گهر له سه فهدا بوون و نووسه ریکتان دهستنه کهوت، ئه وه بارمته وه رېگرن، وه ئه گهر متمانه تان به یه کتر بوو ئه وه با که سه که ئه مانه ته که

بداتهوه، وه با له خوداكهی، الله بترسیت، وه نه كه ن شایه تی بشارنهوه، وه ههر كه سیک بشارتیهوه نهوه له دلیدا گوناھی کردووه، وه الله بهوه دهزانیته كه دهیکهن.

واته:

ئه گهر له سه فهر بوون و نووسه ریکتان دهستنه كهوت بو نووسینی قهرزه كه، یان كوئتراکتی بازرگانیه كه، نهوه رههن (بارمته) دابنپن، وه ئه گهر متمانه تان به یه كتر هه بوو، نهوه پیویست به بارمته (رههن) ناکات، وه ئه و كه سه ی كه پاره كه ی به قهرز وه رگرتووه نهوه با بیداتهوه، وه نه كه ن شایه تیتان بشارنهوه، وه ههر كه سیک شایه تی بشارتیهوه، نهوه گوناھی کردووه.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به {وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا}، ده لیت، دوو شروقه هه یه:

یه كه م: واته پیووس و لاپه ره یه كه له سه ری بنووسیت.

دووهم: واته نووسهر.

وه ده لیت، كومه لیک له جیاتی {فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ}، ده یان خویندهوه: {فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ}.

ئایه تی ۲۸۴

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ده لیت:

بو الله یه نهوه ی له ئاسمانه كان و نهوه ی له زهوییه، وه ئه گهر نهوه ی له ناختاندایه ئاشکرای بکه ن یان بشارنهوه، الله به هوییه وه لیتان ده پرسیتیهوه، جا له كه سیک ده بووریت كه خو ی ده یه ویت، وه سزای كه سیک ده دات كه خو ی ده یه ویت، وه الله توانایی به سه ره موو شتیکدا هه یه.

واته:

ئەوھى لە ئاسمانە كان و ئەوھى لە زەویداھى ھى اللہى، وە ئە گەر ھەر شتىك لە ناختان بشارنەوھ، وە يان ئاشكرای بكن، ئەوھ اللہ پى دەزانىت و لىپرسىنەوھتان لە گەلدا دەكات.

ئىنجا اللہ بە كەيفى خۆى دەكات، وەك دەلىت:

فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ

جا اللہ لە گوناھى كەسىك دەبوورىت كە اللہ خۆى دەپهويت لى ببوورىت، وە كەسىك سزا دەدات كە اللہ ھەر خۆى بپهويت سزای بدات.

ئايەتى ۲۸۵

آمَنْ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

دەلىت:

پىغەمبەر باوهرى ھىنا بەوھى لە لاين خودا كەپهوھ بۆى دابەزىووه، وە باوهداران، ھەر ھەموويان باوهرىيان بە اللہ و فرىشتە كانى و پەرتوو كە كانى و پىغەمبەرە كانى ھىنا، وە جياوازى ناكەين لە نىوان ھىچ كامىك لە پىغەمبەرە كانى، وە گوتيان: گوپىست بووين و ملكە چ بووين، خودا كەمان لىمان ببوورە، وە گەرانەوھ بۆ لای تۆپه.

واتە:

{آمَنْ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ}، پىغەمبەر باوهرى ھىنا بەوھى لە لاين خودا كەپهوھ بۆى دابەزىووه، {وَالْمُؤْمِنُونَ} وە ئىماندارانىش، {كُلٌّ آمَنَ}، ھەر ھەموويان باوهرىيان ھىنا، {بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ}، بە اللہ و فرىشتە كانى و پەرتوو كە كانى و پىغەمبەرە كانى، وە گوتيان، {لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ}، جياوازى لە نىوان ھىچ كامىك لە پىغەمبەرە كانى ناكەين، {وَقَالُوا}، وە گوتيان {سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}، گوپىست بووين و ملكە چ بووين و داواى لىبووردهى تۆ دەكەين خودا كەمان، وە گەرانەوھمان بۆ لای تۆپه.

تیبینی و سه رنج:

یه که م: کاتیک ئەم ئایه ته دابه زیووه، محمد ۱۴ سال بووه ئیدعای پیغه مبه رایه تی کردووه، که چی ئیستا باوه ری هیناوه که قورئان له لایه ن الله وهیه، وه ک ده ئیت:

آمَنْ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ

پیغه مبه ر باوه ری هینا به وهی له لایه ن خودا که یه وه بو ی دابه زیوه.

واته محمد، باوه ری به قورئان هینا که له لایه ن الله وه دابه زیوه.

دیاره تاوه کو کاتی دابه زینی ئەم ئایه ته محمد پی و ابووه، قورئان له لایه ن شهیتانه وه بو ی دابه زیووه.

دووهم: وه ههروه ها ئەم ئایه ته پیمان ده ئیت که محمد و ئەوانه ی باوه ریان هینا بوو:

آمَنْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

باوه ریان هینا به الله و فریشته کانی و په رتوو که کانی و پیغه مبه ره کانی،

واته: تا ساتی دابه زینی ئەم ئایه ته باوه ریان به الله و فریشته کانی و په رتوو که کانی و پیغه مبه ره کانی نه هینا بوو. یان لایه نی که م باوه ریان به هه ندیک له وانه نه هینا بوو.

پرسیار: ئایا موسلمانان بروایان به ئینجیل و تهورات هه یه؟ هه رگیز

سیههم: ئەم ئایه ته ده ئیت که محمد و ئەوانه ی باوه ریان هیناوه گوتوو یانه:

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ

جیاوازی ناکه ین له نیوان هه یچ کامیک له پیغه مبه ره کانی الله.

هه ر به راست؟ ئە گه ر جیاوازی تان نه کردایه له نیوان هه یچ کام له پیغه مبه ره کانی الله، ئە وه نه تان ده گوت: محمد اشرف الخلقه و گه وه ی منداله کانی ئاده مه.

له المستدرک للحاکم، ریوایه تیک به اسنادیک ی صحیح هاتوو، که انس بن مالک ده ئیت، کاتیک ئەم ئایه ته دابه زی: {پیغه مبه ر باوه ری به وه هینا که له لایه ن خودا که یه وه بو ی دابه زیووه}، پیغه مبه ر گوتی:

لَمَا نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ) قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " حَقٌّ لَهُ أَنْ يُؤْمِنَ

هه قيه تي که باوهر بهینیت.

واته محمد گوتووویه تی هه قمه که باوهر بهینیم.

نایه تی ۲۸۶

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

ده لیت:

الله ئه رکیک به خودیک ناسپیڑیت ئه گهر له تواناییدا نه بییت، بو خویه تی ئه وهی به دهستی هیناوه و له سه رییه تی ئه وهی به دهستی هیناوه، خودا که مان مه مانگره ئه گهر له بیرمان کرد یان هه له مان کرد، خودا که مان باری گرانمان پی هه ئمه گره ههروهک چون له سه ر ئه وانته بارکرد که پیش ئیمه بوون، وه خودا که مان ئه وه مان له ئه ستو مه گره که تواناییمان به سه ردا نییه، وه لیمان ببوره و لیمان خوش به و به زه بییت پیمان بیته وه، تو گه وره مانیت، وه سه رمان بخه به سه ر خه لکانیکی کافر.

واته:

{لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا}، الله ئه رکیک به خودیک ناسپیڑیت ئه گهر له تواناییدا نه بییت، {لَهَا مَا كَسَبَتْ}، بو خویه تی ئه وهی به دهستی هیناوه، واته ئه گهر کار و کرده وهی چاکی کرد بییت، ئه وه بو خویه تی، {وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ}، وه له سه رییه تی ئه وهی به دهستی هیناوه، واته ئه گهر کاریکی خراب و گونا هیکی کرد بییت، ئه وه له سه ری ده که ویت، {رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا}، خودا که مان لیمان مه گره ئه گهر له بیرمان کرد یان هه له مان کرد، {رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا}، خودا که مان باری قورسمان پی مه سپیره، {كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا}، ههروهک چون به وانته سپارد که پیش ئیمه بوون، واته مه سیحی و

یه هوودی، { رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ }، خودا که مان ئه وه مان لی بار مه که که تواناییمان به سهردا نییه، { وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا }، لیمان ببووره و لیمان خوش به و به زهیت پیمان بیته وه، { أَنْتَ مَوْلَانَا }، تو گه وره و پشتیوانی ئیمهیت، { فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ }، جا سه رمان بخه به سه ر خه لکانیکی کافر.

ئهم ئایه ته زیاتر له نیزای محمد ده چیت.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

{ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا }، الله داوای شتیک له بهنده کانی ناکات ئه گهر نه توانن بیکهن. وهك ئایه تی ۱۸۵ ئهم سووره ته ده ئیت:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

الله بو ئیوه ئاسانکاری ده ویت، وه بو ئیوه سه ختی و قورسی ناویت.

وه محمد لهم ئایه ته دا دان ده نیت که کیشه ی له بیرکردن و هه له ی هه بووه، ههروهك ده ئیت:

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

خودا که مان ئه گهر له بیرمان کرد یان هه له مان کرد مه مانگره.

کو تایی سووره تی البقرة

کو تایی به شی نوزدهم.